ספר החיים האמיתיים

תורתו של המאסטר האלוהי

כרך ב

שיעורים 29 - 55

שירות הספרים לחיים

היצירה בת 12 הכרכים Libro de la Vida Verdadera (ספר החיים האמיתיים)
הוא מורשת לכל האנושות והוא רשום ב
"Secretaría de Educación Dirección General del Derecho de Autor de la
במקסיקו סיטי תחת המספרים 26002, 20111 ו-83848.

מידע נוסף על המהדורה המקורית בספרדית:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
C.P. 06000 -Apartado Postal 888, México, D.F.,

אחראי על התרגום לגרמנית, על ההקדמה
המהדורה הגרמנית, ההערות, ההערות השוליים,
הערות והערות שוליים ליצירה:
וולטר מאייר וטראוגוט גולטנבוט.

נכון לינואר 2017

עריכה (איות חדש ועיצוב):
שירות הספרים לחיים
מנפרד באזה
Kirchweg 5
Ertingen 88521-D

טלפון: +49 (0) 7371 929 66 42
דוא"ל:manfredbaese@gmx.de

הספר "החיים האמיתיים" מתורגם לשפות רבות אחרות באמצעות גרסה זו של DeepL Translator.

מדובר בכתבים האמיתיים, המקוריים, שתורגמו על ידי גוטולד גולטנבוט ופורסמו על ידי הוצאת רייבל, והם מוגנים בזכויות יוצרים. יש לשמור על טוהרם המקורי ואין לשנותם. הדבר יהווה חטא ויגרור עונש אלוהי.
ישו הודיע כי אסור שיהיה זכויות יוצרים, כדי שכתבים אלה יהיו זמינים לכל העמים והאומות.

האחראית ליוזמה זו היא אנה מריה הוסטה, מטעם האדון, ישוע המשיח, אלוהינו, הבעלים של כתבים אלה.
(דוא"ל:hoanna64@yahoo.com)
DeepL - קישור להורדה: www.DeepL.com/Translator (גרסת Business)
DeepL מתרגם כרגע ליותר מ-100 שפות וניתן להוריד אותו למחשב. לצורך התרגום נדרש חיבור לאינטרנט.

פורסם בהוצאת Bookmundo
מהדורה 2 – 2026
ISBN:

תוכן

ספר החיים האמיתיים 1

הערה מקדימה 6

מבוא 7

הדרכה 29 9

הדרכה 30 15

הדרכה 31 22

הדרכה 32 29

הדרכה 33 36

הדרכה 34 45

הדרכה 35 51

הדרכה 36 57

הדרכה 37 64

הדרכה 38 72

הדרכה 39 81

הדרכה 40 88

הדרכה 41 95

הדרכה 42 103

הדרכה 43 110

הדרכה 44 117

הדרכה 45 126

הדרכה 46 135

הדרכה 47 143

הדרכה 48 150

הדרכה 49 158

הדרכה 50 166

הדרכה 51 174

הדרכה 52 182
הדרכה 53 190
הדרכה 54 198
הדרכה 55 205
הערות 213
מחקר על הנשמה – מנקודת מבט רוחנית* 216
תוכן העניינים 223
ספרות ואתרי אינטרנט 233

הערה מקדימה

הקורא יבחין כי בטקסט של הכרכים המרכיבים את "ספר החיים האמיתיים" חוזרים על עצמם כמה נושאים, לעתים בתדירות רבה מדי, אף על פי שהם מפותחים תמיד בדרכים שונות; זוהי תכונה חוזרת ונשנית של אוסף זה של ההוראות שהתקבלו מהאדון.

בהקשר זה עלינו לזכור כי המסרים הכלולים בספר זה התקבלו ביותר מ-50 מקומות התכנסות שונים, הפזורים ברחבי הבירה ובכל רחבי המדינה (הכוונה למקסיקו, הערת המתרגם), ומצד שני, מסרים אלה התקבלו על ידי מספר רב של מתווכים.

ראוי להערצה אמיתית הקשר הפנימי שבין מכלול ההוראות של האדון האלוהי, מה שמאשר כי הדבר שיצא מפי הנבחרים להודעה זו הוא אמת.

"דברי הוא אחד אצל כולם", אמר האדון באמצעות דובריו, וכך היה באמת; שכן את אשר גילה לאחד, אישר אצל כל האחרים והוסיף: "אמיתות גדולות אני מגלה לכם באמצעות מתווכי מילה שונים, שכן אחד בלבד לא היה מספיק כדי להעביר את אור אלוהותי."

כך קרה גם במסר שהאדון האלוהי גילה לאנושות ב"תקופה השנייה". ארבעה מתלמידי תורתו הותירו לאנושות עדויות כתובות על מה ששמעו, והדמיון שקיים בין ארבע צורות התיאור הוא מדהים, כאשר מקומות רבים חוזרים על עצמם בצורה כמעט זהה בכל כתבי הקודש. כוח השכנוע שהארבע הבשורות משיגות יחד באמצעות אימותן ההדדי הוא יוצא דופן, שכן בכולן מצביעים על תמצית האמת.

אנו מקווים שההסבר הקצר הזה יסייע לקורא לגלות במסרי "הזמן השלישי" את קיומו של נס הדומה לזה שאליו התייחסנו.

הוועדה לעריכת
"ספר החיים האמיתיים"

מבוא

לאחר צאתו לאור של הכרך הראשון, הביעו קוראים רבים את רצונם ללמוד יותר על מקור יצירתו הרוחנית של ישו. כדי להיענות לבקשה זו, יפתח הכרך השני שלפנינו בפרק:

היווצרותה וראשית
של ההתגלויות האלוהיות במקסיקו.

האירוע הגדול, כפי שההתגלויות האלוהיות מהוות ללא ספק, הוכן בחוכמה בידי האל. הכלי שנבחר לכך היה רוקה רוחס, שנולד בבירת מקסיקו בשנת 1812. הוא היה אדם פשוט וירא שמים, שהוקיר את ענייני הדת כבר בשנות נעוריו. ואז, בליל ה-23 ביוני 1861, היה לו חזון רוחני, וקול פנימי דיבר אליו: "רוקה, אתה הנבחר להיות 'סלע ישראל' החזק." — מאותו רגע ואילך שמע לעתים קרובות קולות פנימיים, שמשמעותם לא הייתה ברורה לו בתחילה. גם התגלויות רוחניות נחתו עליו. כל אלה בלבלו אותו מאוד והוא חשש לאבד את שפיותו. בייאושו ביקש מהקול ששמע לומר לו מי מדבר אליו. והוא שמע בבירור: "גבריאל הוא זה שמדבר אליך." — מאותו רגע נרגע רוקה רוחס מבפנים, שכן עתה ידע ממי בא הקול, ובכל פעם ששמע אותו, התרכז כדי להבין את משמעות הדברים. משימתו התבהרה לו, ובהתאם להוראות אסף סביבו גברים ונשים בעלי דעות דומות. באחת מהאסיפות הללו התגלה רוח אליהו באמצעות תודעתו של רוקה רוחס ואמר: "אני הנביא אליהו, זה שהתעלה על הר תבור." הוא העביר את ההוראות הראשונות לנוכחים וגילה להם כי "הזמן השלישי", עידן רוח הקודש, מתחיל. רוח אליהו פעלה ללא לאות בהכשרת התלמידים הראשונים, כפי שכבר הכין את הדרך לישו ב"זמן השני" באמצעות יוחנן המטביל. ב-1 בספטמבר 1866, בתוך אסיפה גדולה, משח אליהו באמצעות כליו רוקה רוחס שבעה מאמינים, שעמדו בראש שבעת בתי התפילה והיו אמורים לייצג את שבעת החותמות. ככל הנראה, באותו יום הוכרזה ב" " גם ההתגלות האלוהית שקיבל רוקה רוחס קודם לכן, אשר איחדה את מצוות משה, תורת ישוע והוראות אליאס לחוק אחד בן 22 מצוות. — במפגש קודם נמשחו 12 גברים ו-12 נשים, אשר היו אמורים לשמש מאוחר יותר כ"נושאי הקול" של האדון האלוהי. כאשר הגיע הזמן, נחה קרן האלוהות לראשונה על אישה צעירה בשם דמיאנה אובייידו, ככלי הנבחר שדרכו דיבר ישו.

הכל התרחש בפשטות רבה, בהתאם לרצון האלוהי. ההתחלה הייתה צנועה, בשל חולשותיהם וחסרונותיהם של בני האדם. אך בתחילת המאה הזו כבר היו מספר קהילות שבהן התגלה ישו באמצעות כלים נבחרים. אנשים אלה, גברים ונשים, נבחרו והוכנו על ידי אלוהים כדי שיוכלו לפעול בהשראה רוחנית ככלי להעברת מסריו. בספרדית המילה היא "portavoz", שמשמעותה נושאת קול, נושאת מילה או שופרת. — בין השנים 1930 ו-1950 התבססה יצירת הרוח והתפשטה בקהילות רבות בבירה ובכל רחבי הרפובליקה המקסיקנית. מבלי שההמון הרחב ישים לב לכך, התגלה ישו בהוראות נפלאות. זו הייתה שובו של ישו ברוח, במילה.

לפי רצון האל, ההתגלויות במקסיקו נמשכו עד שנת 1950, ובשנים האחרונות שלפני כן נכתבו דרשותיו של האדון האלוהי. קבוצה של חסידים נאמנים לתנועה הרוחנית אספה את הכתבים והחלה לפרסם את הכרך הראשון בשפה הספרדית בשנת 1956. בסך הכל מונות ההוראות כיום 12 כרכים. — אם לוקחים בחשבון שההתגלויות האלוהיות הוכרזו על ידי דוברים שונים בקהילות הרבות השונות, והמסרים תואמים לחלוטין בתוכנם, הרי שזו אישור נוסף לכך שהמילה שיצאה משפתיהם של הנבחרים היא אמת אלוהית.

לאחר שנת 1950 המשיכו חברי הקהילות להתכנס במקומות ההתכנסות השונים, והנהגו על פי ההוראות שניתנו קודם לכן על ידי האדון: הם תרגלו התרוממות רוחנית באמצעות תפילה שקטה, ולאחר מכן הוקראה הוראה. לאחר מכן העידו ה"נביאים", שהיו בעלי מתנת הראייה הרוחנית, על מה שהאב השמימי התיר להם לראות. אחרים, שהיו בעלי מתנת האינטואיציה, הסבירו והעמיקו בנושאים שונים מהדרשה שהוקראה. בדרך זו נועד לקדם את הרוחניות של הנוכחים.

לכותב שורות אלה היה המזל לנסוע למקסיקו בשנת 1930 לצורך השתלמות מקצועית. במשך שנים רבות נהניתי משמחתו של עולם חדש ומההצלחות המקצועיות. בעוד שבזירות מלחמה שונות השתוללה מלחמת העמים הגדולה, בשנת 1942 באתי במגע עם ההתגלויות האלוהיות בבירת מקסיקו, ומיד הרגשתי שהן פונות אליי. עם זאת, בתחילה בחנתי את המסרים בביקורתיות, עד שמהר מאוד הבנתי שמדובר בהתגלויות אמיתיות של האב השמימי. מאז הייתי מאזין נלהב ועד אישי להן. — הייתה תקופה שבה היינו קבוצה של עד 20 גרמנים בתוך הקהילה המקסיקנית, שבה היינו מאזינים. אך חלק מבני ארצי נסוגו שוב.

לפני אחת-עשרה שנים, כאשר הגיע הזמן שבו רציתי לסיים את פעילותי המקצועית במקסיקו, חזרתי לגרמניה. זמן קצר לאחר מכן התחלתי, יחד עם ידידי טראוגוט גולטנבוט, לתרגם את הכרך הראשון לגרמנית, כדי להנגיש את ההתגלויות העצומות למתעניינים דוברי הגרמנית. הכרך הראשון תורגם זה מכבר וראה אור לפני זמן מה בהוצאת אוטו רייכל, רמאגן, תחת הכותרת: "ספר החיים האמיתיים". כעת הושלם הכרך השני, ואנו מייחלים שגם הוא ימצא את דרכו המבורכת אל ליבם של אחינו ואחיותינו הרוחניים הגרמנים.

וולטר מאייר
עמית טראוגוט גולטנבוט

הדרכה 29

1. תלמידים, שוב אני בקרבכם; אך מכיוון שהצורה שבה אני מתגלה היא חדשה, אתם מטילים ספק, מבלי להבין שאסור לכם להתעכב על הצורות; שכן כך לא תמצאו היכן נמצאת האמת.

2. האמצעי שבאמצעותו אני מתגלה בתקופה זו הוא האדם; זו הסיבה שבגללה אתם מטילים ספק בהתגלותי. המסר שלי טמון במשמעות המילה היוצאת מפיו של הדובר.*

** כינוי לאנשים שדרכם, באמצעות תודעתם ככלי, מתגלה האדון. בספרדית המילה היא "portavoz", כלומר: נושא קול, מתווך מילים או שופר.*

3. היום אתם מטילים ספק מחדש. האם אתם רוצים שאבוא כמו בעבר? זכרו שגם אז הטלתם ספק!

4. איני מדבר אליכם באמצעות מלומד או פילוסוף, שכן אז הייתם מייחסים את המילה לא לו, אלא לי. במקום זאת, אני מתגלה באמצעות העניו, הבלתי-יודע והמגושם, כדי שכאשר תשוו את חוסר החשיבות והעליבות של מראהו האנושי לגדלות ולחוכמה של המילה היוצאת מפיו, תגיעו להבנה שרק האדון יכול לדבר אליכם כך.

5. ישנם גם כאלה אשר בספקם שואלים: "האם זה באמת האדון? האם אני בדרך הנכונה? האם אין זו מלאכת פיתוי?" — אך כאשר אתם שואלים את עצמכם כך, אתם שומעים את דברי האהבה שלי, האומרים לכם: האם חשתם שלום בדרך זו? האם מצאתם נחמה והאם נרפאתם ממחלותיכם? — אז אתם מתוודים בפני מצפונכם ואומרים: "כן, את כל זאת חוויתי וקיבלתי."

6. עוד לא הגיע הזמן שבו *כולכם* תאמינו. הזמנים, המבחנים והאירועים יעוררו את האנשים, ומחר הם יאמרו: "אכן, זה שהיה כאן ודיבר אלינו היה המאסטר האלוהי."

7. אני מגלה לכם סודות רבים של הנפש, כדי שתוכלו להכיר את עצמכם ובכך להכיר טוב יותר את אביכם.

8. האנשים הלומדים את אלוהים אינם תמימי דעים. מי מהם נמצא באמת? המדענים סותרים זה את זה. מי מהם צודק? הדת והמדע תמיד עמדו בסתירה זה לזה, מבלי שהאנשים יבינו שהרוחני והחומרי חיים יחד בהרמוניה מושלמת ויחד הם יוצרים את יצירתו האמיתית של הבורא. לאחדים יש ייעוד שונה בקרב בני האדם מאשר לאחרים; אך עליהם לנהוג כמעשה האלוהי, בכך שיהיו בהרמוניה זה עם זה, כמו כל היצורים בבריאה.

9. כמה קללות השמיעה הדת על המדע, וכמה פעמים הכחיש המדע את קיומה של החיים הרוחניים מול הדת! הדת מסתמכת בכך על הרעות שהמדע גרם לאנושות, והמדע משתמש כנשק בקנאות ובאמונות טפלות, שאותן הנביאים של הדתות הנחילו לאנושות.

10. אכן, אני אומר לכם, לאלה חסרה הידיעה על האמת הטמונה בטבע, ולאלה חסרה הפרשנות הראויה לחוקי.

11. אני מלך השלום. שלפתי את חרבי ובאתי בכוונה להילחם כדי לסלק כל חטא וחושך. אלה ההולכים אחריי, אל יפחדו אם יוכחשו על ידי הוריהם או ילדיהם, שכן אהבתי תפצה אותם במאבקם.

12. כבר ב"תקופה השנייה" האחד דחה את האחר; שכן בעוד האחד הקשיב לישוע, האחר דחה אותו.

13. חייליי החדשים יצטרכו לצאת כדי להפיץ את המסר הזה בקרב האנשים ששכחו את האמת שלי, באמצעות מעשיהם ודוגמתם האישית. היום אני מוצא את דבריי רק בספרים מאובקים. האנושות התרחקה מהדרך האמיתית והתרגלה לחטא, לפשע ולחוסר מעצורים. החטא כבר אינו דוחה אותם, הפשע כבר אינו ממלא אותם באימה, וגם ניאוף אינו מזעזע אותם.

14. האנושות, הנה דברי אליכם בצורה מוגבלת, כדי שתוכלו להבין אותם. אך אם אתם מבקשים הוכחות לנוכחותי — כבר נתתי לכם הוכחות, ואני אתן לכם עוד; אך אל תבכו ואל תמשכו בשערכם כאשר הן יופיעו.

15. ב"תקופה השנייה" יצא ישוע פעם לטיול, ואחריו הלכו כמה מתלמידיו. הם טיפסו על הר, ובעוד שהמאסטר מילא את אותם אנשים בהערצה באמצעות דבריו, הם ראו לפתע את גופו של אדונם מתעלה, מרחף בחלל, כשלימינו רוח משה ולשמאלו אליהו.

16. למראה על-טבעי זה נפלו התלמידים ארצה, מסונוורים מהאור האלוהי. אך הם נרגעו מיד והציעו למורם להניח על כתפיו את גלימת הארגמן של המלכים, וכך גם על משה ואליהו. אז שמעו קול שירד מן האינסוף, אשר אמר: "זהו בני האהוב, אשר בו חפצתי; שמעו לו!"

17. פחד גדול אחז בתלמידים כששמעו את הקול ההוא, ובשהרימו את עיניהם ראו רק את המורה, שאמר להם: "אל תיראו ואל תספרו לאיש על החזיון הזה, עד שאקום מן המתים." אז שאלו את אדונם: "מדוע אומרים הסופרים כי אליהו חייב לבוא תחילה?" וישוע ענה להם: "אכן, אליהו יבוא תחילה ויסדר את כל הדברים. אך אני אומר לכם שאליהו כבר בא, והם לא הכירו אותו; אלא עשו לו כרצונם." אז הבינו התלמידים כי הוא דיבר אליהם על יוחנן המטביל.

18. כמה פעמים הפכתי את הגוף, שדרכו התבטאתי, לבלתי נראה* לנגד עיניכם בתקופה זו, כדי לאפשר לכם לראות אותי בדמות האנושית שבה הכירה האנושות את ישוע, ובכל זאת לא השתחוויתם לנוכח ההתעלות החדשה.

** האדון מתייחס כאן לעדויות הרבות של הרואים שבין השומעים, אשר העידו כי גופו של נושא הקול נעלם, ובמקומו ראו את דמותו של ישוע.*

19. מלאכתי היא ההר הרוחני, אליו אני מזמין אתכם לעלות בנתיבי האהבה, הרחמים והענווה. זהו הר תבור החדש, שבו העבר, ההווה והעתיד מתמזגים לאחד, ושם החוק, האהבה והחוכמה מתאחדים למהות אחת.

20. משה, ישוע ואליהו — זהו הדרך שה' התווה לאדם כדי לעזור לו להתעלות אל ממלכת השלום, האור והשלמות.

21. חשו בחייכם את נוכחותם של שליחי האדון. אף אחד מהם לא מת, כולם חיים כדי להאיר את דרכם של בני האדם שהתעו, ולעזור להם לקום מנפילותיהם, ולחזק אותם כדי שיקדישו את עצמם באהבה למבחנים של כפרת עוונותיהם.

22. הכירו את המלאכה שמשה מילא על פני האדמה בהשראת יהוה. חקרו לעומק את תורתו של ישוע, שדרכו דיבר "הדבר האלוהי", וחפשו את המשמעות הרוחנית של התגלותי החדשה, שעידנה מיוצג על ידי אליהו.

23. כאשר תשיגו ידיעה מלאה על התגלויות אלוהיות אלו, ערכו מהן ספר שיחולק לשלושה חלקים, ותגלו שהחלק הראשון מדבר על החוק, השני על האהבה והשלישי על החוכמה. אז תבינו שהחוק הוא המנחה, שהאהבה מרוממת והחוכמה משלימה. לבסוף תבינו כי התגלויות אלו ניתנו לכם בסדר מושלם, תוך שהן מאירות את חיי האדם: כי תורת האהבה ניתנה לכם כאשר כבר היה ברשותכם ידע נרחב על הצדק, וכי כך גם החוכמה תבוא אליכם, אם תחיו בהרמוניה עם התורות שהאהבה טומנת בחובה.

24. תמיד דיבר האדון אל האנושות באמצעות בני אדם, שכן בין הישות האלוהית לבין הישות האנושית עומד רוחכם, המביאה את המסר השמימי, התופסת ומרגישה את הנצחי.

25. משה, ישוע ואליהו מגלמים את שלושת שלבי ההתפתחות שבהם גיליתי את עצמי בפניכם: זרועו של משה, שהחזיקה בלוחות הברית והראתה את הדרך אל הארץ המובטחת; שפתיו של ישוע, שהכריזו את דבר האל; ואליהו, אשר בהתגלויותיו הרוחניות פתח את השערים המובילים אתכם אל האינסוף ואל ההכרה במה שאתם מכנים סוד.

26. אני משוחח אתכם, מדבר אל לבכם; בעוד שאתם, כדי לשמוע אותי, נאלצים לעשות זאת באמצעות השופר האנושי, אני שומע אתכם כאשר אתם מדברים אליי במעמקי הווייתכם.

27. אני המשיח, אשר נרדף, הושמץ והפך לנאשם בעולם הזה. לאחר כל מה שעשיתם לי ב"זמן השני" בישוע, אני בא אליכם כדי להוכיח לכם פעם נוספת כי סלחתי לכם ואני אוהב אתכם.

28. עירום צלבתם אותי, וכך אני חוזר אליכם; כי איני מסתיר את רוחי ואת אמת שלי מעיניכם מאחורי גלימת הצביעות או השקר. אך כדי שתוכלו לזהות אותי, עליכם קודם לטהר את לבכם.

29. אתם רוצים לראות אותי במלוא גדלותי, וכך רוצה האדון להראות את עצמו לתלמידיו; אך אני עדיין מוצא אתכם עושים את צעדיכם הראשונים, ואני נאלץ להגביל את עצמי עד שתוכלו להבין אותי.

30. מה היה קורה אילו פתאום הייתם רואים את אוריי במלוא תפארתו? — הייתם מתעוורים. ואם הייתם שומעים את קולי במלוא עוצמתו? — הייתם מאבדים את שפיותכם . — אם כל כוחי היה מתפוגג בתוך נושא הקול שדרכו אני מתגלה — מה היה קורה לו? — גופו היה מתכלה.

31. לכן הסכימו לכך שהאב יגביל את עצמו כדי שהאנשים יוכלו להבינו, לחוש אותו ולראותו ברוחניות, שכן גם במגבלה זו הוא מושלם, חכם ואינסופי.

רבים מכם היו רוצים שאעשה ניסים חומריים כדי להאמין שאני הוא זה שמתגלה. כך עשיתם גם ב"תקופה הראשונה", כאשר משה קרא לעם להוביל אותו במדבר אל ארץ המובטחת. רבים מכם דרשו ממנו לחולל מעשים אדירים כדי להאמין שהוא שליח האל, ובדי ללכת אחריו.

32. משה סיפק ראיות מספיקות לכך שהאל האמיתי היה עמו; אך העם רצה עוד עדויות, וכאשר השליח הוביל את ההמונים למרגלות הר סיני, הוא קרא לבוחו של יהוה, והאדון נענה לו והעניק לו ראיות ונפלאות גדולות.

33. כאשר העם צמא, ניצלתי זאת והראיתי את כוחי באמצעות אמונתו של משה, בכך שהוצאתי מים מהסלע. כאשר העם רעב, נתתי הוכחות לנוכחותי בתפילתו של זה שהנהיג את ישראל, בכך ששלחתי לו את המן.

34. העם רצה לשמוע ולראות את זה שמשה שמע וראה באמצעות אמונתו, ואני גיליתי את עצמי לעם בענן והשמעתי את קולי במשך שעות. אך הקול היה כה אדיר, עד שהאנשים חשבו שהם עומדים למות מפחד; גופם רעד, ונשמותיהם צמררו למשמע קול הצדק ההוא. אז התחנן העם למשה שיבקש מיהוה שלא ידבר עוד אל עמו, כי לא יכלו עוד לשמוע אותו. הם הבינו שהם עדיין בוגרים מדי מכדי ליצור קשר ישיר עם הנצחי.

35. בתקופה שבה התגורר המשיח בישוע בקרב בני האדם, אמרו האנשים כשראו אותו: איך יכול בן הנגר ומריה להיות המשיח המובטח, זה — שהנביאים בישרו עליו והאבות ציפו לו? איך יכול אדם חסר חשיבות זה להיות בן האלוהים, המושיע? — אך האדון דיבר, ודבריו גרמו לרעד בלבם של אלה שבאו אליו באמונה, ואפילו בלבם של הכופרים.

בכל צעד ושעל דרשו האנשים מישוע נס, והוא עשה זאת. הגיע העיוור, ולתדהמתם של הפרושים, האדון החזיר לו את מאור עיניו רק על ידי נגיעה בו. כך גם החזיר את יכולת התנועה למשותק, המצורע נרפא ממחלתו, האובססיבי שוחרר, האישה הנואפת השתנתה במילה אחת, והמתים קמו לקול קולו.

36. כל מה שהאנשים ביקשו כדי להאמין ולהכיר אותי, הענקתי להם; כי בי הייתה הכוח לתת להם את כל מה שביקשו, שכן בישוע היה הרוח האלוהית נסתרת, כדי להתגלות ולמלא את החוק.

37. כאשר ישוע היה תלוי על הצלב, לא היה רוח שלא נרעדה מקולו של האהבה והצדק של זה שמת — עירום כאמת עצמה, אותה הביא בדבריו. אלה שחקרו את חייו של ישוע הבינו כי לא היה איש לפניו או אחריו שביצע מעשה כמותו, שכן היה זה מעשה אלוהי, אשר בדוגמתו יושיע את האנושות.

38. בענווה באתי אל הקורבן, כי ידעתי שדמי עתיד לשנות אתכם ולהציל אתכם. עד הרגע האחרון דיברתי באהבה וסלחתי לכם, כי באתי להביא לכם תורה נשגבה ולשרטט לכם את הדרך אל הנצח בדוגמאות מושלמות.

39. האנושות ביקשה להסיט אותי מתכניתי, בכך שחיפשה את חולשת הבשר; אך לא סרתי ממנה. האנשים רצו לפתות אותי לחילול השם; אך לא חיללתי את השם. ככל שההמון העליב אותי יותר, כך גברה רחמי ואהבתי כלפיו, וככל שפצעו את גופי יותר, כך זרם ממנו דם רב יותר, כדי להחיות את המתים למען האמונה.

40. דם זה הוא סמל האהבה, שבעזרתה סללתי את הדרך לרוח האנושית. השארתי את דברי האמונה והתקווה לאלה הרעבים לצדק, ואת אוצר גילויי לרוחניים העניים.

41. רק לאחר תקופה זו התעוררה האנושות והבינה *מי* היה בעולם. בעקבות זאת נתפס מעשה ישוע כשלם ואלוהי, והוכר כעל-אנושי. — כמה דמעות של חרטה! כמה ייסורי מצפון בנשמות!

42. בימינו אני מופיע בפניכם ברוחניות על הר השלמות, וכמו בחזון אותם תלמידים, משה ואליהו לצידי — הם שלושת השליחים שסימנו לאנושות את דרך הנשמה באמצעות קיום התורה.

43. משה מסר לאנושות את התורה חקוקה באבן, ישוע הביא את תורת האהבה שלו לשיאה על הצלב, ואליהו האיר בתקופה זו, כקרן אלוהית, כל נפש בחוכמה. לכל שליח היה זמנו להבהיר לאנושות את המסר האלוהי, את ההתגלויות ואת הנבואות.

44. משה ניצל מהמים כדי שבבגרותו ישחרר את עמו וימסור לו את חוק האלוהים.

45. "הדבר" הפך לאדם כדי לומר לאנושות באמצעות דוגמתו: "אני הדרך, האמת והחיים." מריה, האם הבתולה, הייתה הסולם המבורך שעליו ירד המשיח אל בני האדם. מריה, אמו הקדושה והנעימה של ישוע, הניקה על שדיה את זה אשר מאוחר יותר יזין את כל הנשמות בלחם האלוהי של דברו.

46. כל מה שהמשיח אמר לכם ולימד במעשיו היה חוק שאישר את מה שקיבלתם באמצעות משה. אך לא הכול נאמר, לא הכול התגלה; עוד נותר שאליהו יבוא, בהגשמת הנבואות ודברי, כדי להכין מחדש את בואי.

לשם כך הוא התגלה באמצעות אורו כמתווך דרך איבר השכל האנושי, כדי להאיר את הנשמות, הלבבות והחושים, כדי להביא להבנה של מה שכבר התגלה ולהכין את בני האדם לגילויים ולהבהרות החדשים, אשר הייתי אמור להפקיד בידיכם במילה זו.

47. אלה שהאזינו להופעות הראשונות בשנת 1866 שמעו את המילים הבאות: "אני אליהו, נביא התקופה הראשונה, זה שהתעלה על הר תבור; הכינו עצמכם, כי שבעת החותמות יוכרזו לכם ושערי הסוד ייפתחו בפניכם, כדי שתוכלו לראות את הדרך לגאולתכם."

48. גם ברגע זה אני נראה, יחד עם משה ואליהו, דרך הראייה הרוחנית של אלה שפתחו את המתנה היקרה הזו. — האחד מפוחד והאחר מלא חרטה — כך אתם עומדים מול התגלות זו; אך האור והחסד הזה יישפכו על כל כדור הארץ.

49. "משה"*, הביט בעמך. הוא זהה לאותו העם שהובלת במדבר בחיפוש אחר ארץ המובטחת. מפוזר ותועה הוא נודד בעולם. בעוד שחלקם הבינו כי ארץ ההבטחה נמצאת בחיקי, ושאליה מגיעים באמצעות האהבה שמלמד דברי, אחרים השתלטו על העולם כאילו היה ביתם האחרון ורכושם היחיד. אלה לא האמינו במשיח, ואף לא חשו בנוכחות רוח הקודש. שוב אליהם ברוח והראה להם מחדש את הדרך אל ארץ המובטחת, אל המולדת השמימית. אך אם לא יאמינו לך — תתענן השמש, הירח יאבד את זוהרו והארץ תרעד, כי עם זה יקום ולא יטעה עוד לעולם."

**האדון מדבר כאן אל משה הנוכח ברוח.*

50. אהבתי המסייעת היא עם האנושות. עם כל שחר אני מביא לאנשים את השלום, אך הם לא רצו באהבתי. הם יצרו את המלחמה, והם משיגים לעצמם את זכויותיהם. לכן העשבים השוטים יעקרו, וכל הטומאה תישטף במי האהבה וההתחדשות.

51. לאחר המוות תבוא התחייה לחיים האמיתיים; לאחר המלחמה יבוא שלום, וברגע שהכאוס יחלוף, האור יאיר בתודעה; כי אני אור העולם.

52. שנת 1950 תבוא, ועד אז יביאו רבים את דברי. גם בעמים אחרים ישמעו אותי. אך ביום האחרון של התגלותי, "העמק הרוחני" יפנה את מבטו אליכם:

נשמות תושבי הארץ, אלה של הוריכם, והאבות והצדיקים יהיו נוכחים. אשרי אלה המצייתים לחוקי, כי *הם* ייחשבו כצאן של הרועה האלוהי. אך אוי לממרים, כי הם יישפטו כתישים.

53. "אליאס, אתה האור*. בתקופה זו, שהיא שלך, התגלה לאנושות כי לא שלוש חוקים ניתנו לה, אלא חוק אחד, המוסבר בשלושה זמנים, המסוכם בשתי מצוות: לאהוב את אלוהים יותר מכל הנברא, ולאהוב זה את זה." — היום אני מתגלה כדי להזכיר לעמי את ההוראות הקודמות, וגם כדי לבשר לו את הגילויים החדשים שלי.

** כאן מדבר האדון אל אליהו הנוכח ברוח.*

54. ביום זה, שבו אתם נזכרים ברגע שבו אליהו פתח את העידן השלישי עבור האנושות*, כאשר הוא התגלה באמצעות חוש השכל של האדם — חשו את אהבתו של אדונכם, השתחררו ממרירות וחיזקו את צעדיכם בדרך אל הגאולה!

** ב-1 בספטמבר 1866*

55. חיו בהרמוניה עם גילויי שלושת הזמנים והפכו את קיומכם למקור בלתי נדלה של צדק, אהבה וחוכמה.

שלום עליכם!

הדרכה 30

1. בהוראות שאני נותן לכם, קראתי לכם "עם ישראל" או "זרע יעקב", ובמידה שאתם מבינים את תורותיי בהדרגה, התחלתם להיות מודעים לכך שאתם שייכים מבחינה רוחנית לשושלתו של אותו עם קדום, שנבחר מבין אומות העולם כדי למלא את המשימה של העברת התגלויותיי לאנושות.

2. הזרע שהפקדתי בידי יעקב נוגע לרוח ולא לגוף, כפי שהאנשים הניחו בטעות. כי אני אומר לכם: אילו הירושה שהאבות הראשונים הורישו לישראל הייתה גשמית, היא הייתה ממשיכה להוליד נביאים, שליחים ומוארים. במקום זאת — ראו כיצד אותו עם נושא על עצמו שרשראות של עוני רוחני וחומרי, ביודעו כי אינו יכול עוד לקוות לבואו של משיח, משום שהבין כי זה שהובטח לו חי בקרב עמו ולא זוהה.

3. רוח ישראל כגזע נרדמה, שקעה בחלום הנמשך כבר מאות שנים, ואינה יכולה להכיר את האמת, משום שחייתה רק למען תענוגות העולם — בציפייה להשיג כאן את ארץ המובטחת, את משפטו ואת תפארתו.

אך אל תחשבו כי שנתו תהיה נצחית. לא, כעת, כאשר העוני, הכאב וההשפלה נשתו כגביע סבל חדש על ידי אותו עם, רוחו מתחילה להתעורר ולהתמצא באמצעות הרהור, ובכך היא מגלה בהדרגה כי כל הנבואות והסימנים שהבטיחו לה את בואו של המשיח התגשמו נאמנה במשיח.

4. התעוררותו במובן הרחב ביותר אינה רחוקה; שחר הרוחני שלו כבר מתקרב. אך לפני כן הוא יחווה כיצד המטריאליזם של האנושות הורס את עצמו בשל תאוות הבוז, האנוביות והתשוקות הנמובות שלו.

5. כאשר אותו עם ישתכנע כי ממלכת השלום והחסד האמיתיים אינה נמצאת על פני האדמה, הוא יחפש את ישו, המנודה, המובר, ויאמר לו: "אדון, צדקת, החירות נמצאת רק באלה שאוהבים את הרוחניות. כי אנו, ששאפנו לטובין החומריים, השגנו בכך רק להיות עבדים."

6. כאשר תקום מלבבות אלה הווידוי הזה כלפיי, אעלה בקרבם את נביאיי החדשים, אשר יעזרו להם להתכונן לדרך הרוחניות, שתהיה ה- לשחרורם. אל תתפלאו על כך שאלה, שהתפתחותם נעצרה במשך מאות שנים, מצליחים בתוך זמן קצר לעבור את הדרך שעליה אחרים, שהלכו לפניהם, נדרשו זמן כה רב, ואף עוקפים אותם. אל תשכחו שרבים מהם הם בעלי נשמה שנשלחה אל הארץ מימי קדם, ושאחרי שיסיימו את כפרתם, הם ישובו לתפוס את מקומם בין הנבחרים של האדון, כדי להביא את האור לאחיהם מכל האומות.

7. כאשר אלה הנושאים את השם "ישראל" בשל מוצאם הגזעי יפגשו בדרך אחת עם אלה שהם ישראל ברוח, שניהם יתאחדו, שכן יבינו כי שניהם שייכים לאותו זרע מבורך שצמח באמצעות הנביאים, באמצעות אבות האומה של "הזמן הראשון", והושקה בדם הגואל, כדי לפרוח בתקופת האור הזו, שבה אתם מקשיבים לי. כעת יש לכם אותי ברוח בקרבכם, גם אם לעתים אתם מטילים ספק בכך ואומרים: "איך אוכל להאמין שהאדון קשור אלינו ומשתמש למטרה זו במתווכת כה לא מושלמת ועלובה?" — אך זו אינה הפעם הראשונה שאתם מטילים ספק בנוכחותי בקרבכם; גם ב"תקופה השנייה" אמרו האנשים: "איך יכול בן הנגר להיות המשיח המיוחל?"

8. ילדיי, אינכם יכולים לחדור לתוכניותיי הנשגבות. אך כעת, כשאני מגלה לכם את הסודות שלא הבנתם — פתחו את חושיכם ואת לבכם, כדי שתוכלו לחוות את המשמעות העמוקה יותר של התגלויות אלוהיות רבות, ככל שאדונכם יראה לנכון לגלות לכם.

9. כאשר ב"תקופה השנייה" שאל מישהו מבין תלמידיי או מבין ההמונים שהלכו אחריי, אם אולי אשוב אליכם, לא הייתה לי סיבה להסתיר זאת מהם, והסברתי להם כי שובי יהיה בתקופה של מבחנים גדולים לאנושות, אשר יקדימו אותה אירועים גדולים וטלטלות בתחומים השונים של חייכם.

10. את ההבטחה ההיא שנתתי לכם קיימתי, שכן אף אחד מהסימנים הקודמים לא נעלם, וכך גם אף אחד מהאירועים שהוכרזו. אף על פי כן, האנושות, השקועה בתרדמת רוחנית, נתנה לסימני נוכחותי בקרב בני האדם לחלוף מבלי לשים לב.

11. איש לא ציפה לי, מצאתי את לבבותיכם קרים, מנורת האהבה כבתה. ישנתם שינה שנמשכה מאות שנים. רק מעטים התעוררו לקריאתו של שליח האדון, שהתקרב אליכם כדי לבשר לכם שאני דופק על דלתות לבבותיכם.

12. ההודעה הראשונה שלי התרחשה בלילה, בעוד בני האדם ישנו, בדיוק כמו באותו לילה שבו הפכתי לאדם כדי לחיות בקרבכם. אם היו מעטים שקיבלו אותי באותה הזדמנות, היו עוד פחות שהיו נוכחים בהופעתי החדשה. אך אל תפרשו את דבריי כהאשמה, כי אין זו האשמה: אני האהבה המושלמת, המחייה אתכם תמיד.

13. באתי כדי לסמן לכם את הדרך, שתוביל אתכם אל גאולתכם בתוך ים רחב זה של רוע. אך חודשים ואף שנים חלפו מאז הרגע שבו התגלו דבריי לראשונה, ומאז הגיעו ה"נודדים" — בזה אחר זה — בחיפוש אחר נוכחותו של האדון, והיום אינם מעטים אלה הנוכחים בהתגלויותיי, אלא הם מהווים כעת המונים גדולים.

14. אל תאמינו כי כל המאזינים לי משוכנעים באמת זו. — לא. — בעוד שעבור חלקם יצירה זו היא הדבר הגדול ביותר המניע את ליבם, עבור אחרים היא דבר שאינם יכולים להבין, ואז הם שופטים, מנתחים וחוקרים, וכאשר אינם מוצאים את האמת בצורה שהם מבקשים, הם דורשים ממני הוכחות כדי להאמין, בדיוק כפי שעשה תומאס. על כך אמרתי להם: אל תנסו אותי, אני נותן לכם הוכחות מספיקות לנוכחותי, לאמת שלי ולאהבתי. — אך הם מתעקשים בדרישתם ואומרים: "אם האדון בתקופה השנייה, כאשר כבר היה ברוח, התממש* בפני תומאס כדי לתת הוכחה לחוסר אמונתו — מדוע הוא לא עושה לנו, הכופרים, את הטובה להתממש בפנינו, ולו לרגע אחד?"

**לקבל צורה חומרית*

15. כן, ילדיי, הייתם צודקים לבקש ממני הוכחות, אילו חוסר בגרותכם היה תואם את המציאות, ואילו בורותכם הייתה אמיתית. אך אתם נושאים בתוככם נשמה מפותחת, שאינה זקוקה להוכחות חומריות כדי להאמין. מה שעליכם לעשות הוא להתעלות מעל החומריות*, ואז תתעורר בכם ההכרה כי אתם מסוגלים להבין את תורותיי החדשות, וכי אין צורך שאחולל את נוכחותי.

**להתעלות*

16. האמינו בי על סמך משמעות דבריי, הם ברורים ולא יביאו אתכם לבלבול. זכרו שאמרתי לכם כבר אז: "העץ ניכר בפריו." עכשיו אני אומר לכם: דבריי יוכרו על פי משמעותם.

17. לעתים קרובות שאלו עצמם בני האדם מדוע ישוע, אפילו לאחר שנצלב, הראה את עצמו בפני החוטאת מגדלנה ולאחר מכן פנה אל תלמידיו, בעוד שלא ידוע דבר על כך שביקר את אמו. על כך אני אומר לכם, שלא היה צורך להתגלות בפני מרים באותו אופן שבו התגלותי בפני אותם אנשים. שכן הקשר בין ישו למרים היה קיים מאז ומתמיד, עוד בטרם נברא העולם.

18. באמצעות ישוע גיליתי את עצמי לאנושות כדי להציל את החוטאים, ואחרי הצליבה נתתי להם לראות אותי כדי להחיות את אמונתם של אלה שהיו זקוקים לי. אך אמת, אני אומר לכם, מריה — כאדם, אמי האוהבת — לא הייתה צריכה לטהר את עצמה משום חטא, וגם לא יכלה להיות לה כל חוסר באמונה, כי היא ידעה מי היה המשיח עוד בטרם הציעה לו את רחמה האימהי.

19. לא היה צורך להאניש את רוחי כדי לבקר את זו אשר, באותה טוהר ועדינות שבהם קיבלה אותי ברחמה, החזירה אותי לממלכה שממנה באתי. אך מי יכול היה לדעת באיזו צורה דיברתי אליה בבדידותה, ואת הליטוף האלוהי שבו עטף אותה רוחי?

20. כך אני עונה לאלה ששאלו אותי את השאלה הזאת, משום שלעתים קרובות חשבו שהביקור הראשון של ישוע היה צריך להיות אצל אמו.

21. עד כמה שונה הייתה הצורה שבה גיליתי את עצמי למריה מזו שהשתמשתי בה כדי להראות את עצמי למגדלנה ולתלמידיי.

22. מרים חשה אותי ברוחה. מרים לא התאבלה עליי, ולא בכתה על מותו של ישוע. כאבה היה על האנושות כולה, אותה קיבלה לרגלי הצלב של בנה כמתנה אלוהית של הנצחי, ועבורה הקריבה את טוהר גופה ודמה, כדי *"הדבר" יהפוך לאדם.*

23. אולם, כאשר פגשתי כמה מתלמידיי בדרך לאמאוס, הם לא זיהו את רבם באותו נודד, אף על פי שראו אותי, עד שהשמעתי להם את דברי האלוהי. אך כאשר תומאס ראה אותי, הוא ביקש שאראה לו את הפצע בצדי, כדי לשכנע את עצמו שמי שהוא חשב שמת, חי למעשה. כי לשם כך באתי: לגרום לאחדים להיוולד לאמונה ולאחרים לקום לתחייה בה.

24. היום לא רציתי רק לחשוף בפניכם את המסר שלי, אלא גם ללמד אתכם את הדרך הטובה ביותר להפיץ אותו.

25. בתקופת ההטפה שלי סייעתי לנשמתכם בהתפתחותה, בכך שהסרתי קשיים, ריככתי אופי, הערתי את התלמידים, כדי שיקדישו את ליבם לאהבת הזולת, לקיום מצוותי, שאותה חזרתי ואמרתי לכם פעמים רבות, כשאמרתי לכם: "אהבו זה את זה." אך אף על פי שהזמן שבו תתחילו להפיץ את דבריי עוד לא הגיע, משום שלא השלמתם את ההכנה הדרושה, הענקתי לכל אלה השותים ממקור הבריאות, המוסר והחיים, להתחיל ליישם את תורותיי האלוהיות, כדי שיחנכו את עצמם ויחזקו את עצמם לקראת המאבק הקרוב, כדי לשכנע בלבבות חדשים במעשיהם הטובים, שיהיו מאוחר יותר גם הם פועלים וזורעים חדשים בשדות האדון.

26. היום אני רואה כי בעוד שחלקכם פחדנים ושתקנים מדי, אחרים מתנהגים במקום זאת בהתרברבות. אך איני רוצה שתפלו לאף אחד מהקיצונים הללו. אינני רוצה שהפחד מפני שיפוטיהם של שכניכם יגרום לכם להסתתר, שכן בכך תוכיחו כי חסרה לכם האמון בהוראותיי, ואם אין לכם אמונה בכוח הטמון בזרע שאתם מבקשים להפיץ — כיצד יהיה קציר זרעיכם?

27. עם זאת, חששו כי התנהגותכם הרעה תפגע בכם בעיני בני אדם אחרים. אך כל עוד יש טוהר בחייכם, עליכם להתנהג בכבוד, להטיף את דבריי ולהכיר לבני אדם אחרים את תורתכם.

28. אל תתפאו על מתנותיכם ועל הידע של האמת שברשותכם. אני אומר לכם, אם תעשו זאת, תסתכנו בכך שתועמדו במבחנים קשים מצד בני אדם אחרים.

29. לא נתתי לכם את דברי כדי שתכריזו אותם ברחובות ובכיכרות. ישוע אמנם עשה זאת; אך הוא ידע לענות על כל שאלה ולהעמיד במבחן את אלה שניסו לבחון אותו.

30. אתם קטנים וחלשים, ולכן אסור לכם לעורר את זעמם של בני אדם. אל תנסו למשוך את תשומת הלב אליכם — חשבו שאין בכם דבר מיוחד. אל תשאפו גם להוכיח לאנשים שכולם טועים, ורק אתם יודעים את האמת; כי בדרך זו לא תשיגו דבר טוב בזרעכם.

31. אם ברצונכם להתפתח מבחינה רוחנית ומוסרית, אל תשפטו את טעויות בני האדם, כדי שלא תיפלו באותה טעות. תקנו את החסרונות שלכם, התפללו בענווה אל אדונכם, כדי שתוכלו לקבל השראה מעדינותו, וזכרו את עצתו, לעולם אל תפרסמו את מעשיכם הטובים, כך שיד שמאלכם לעולם לא תדע מה עשתה יד ימינכם.

32. כמו כן אני אומר לכם, שאין צורך לחפש את האנשים כדי לדבר אליהם על תורתו; כי רחמיו יובילו אתכם אל אלה הזקוקים לעזרתכם.

אך אם יהיו רגעים שבהם, מתוך קיום מצוותי, תרגישו צורך לעשות מעשה של חסד, ולא יהיה בסביבתכם נזקק, אל תתעצבו ואל תפקפקו בדברי. זו תהיה דווקא השעה שבה עליכם להתפלל למען אחיכם הנעדרים, אשר יקבלו את רחמיי, אם אמונתכם אמיתית.

33. אל תשאפו לדעת יותר מאחיכם. הבינו כי כולכם משיגים את הידע המתאים להתפתחותכם. אילו הייתי מעניק לכם את אוריי מבלי שתזכו לכך, הייתם מתנשאים ומתנוונים בגאוותכם, וחוכמתכם הייתה כוזבת.

34. אני רוצה לראות אתכם צנועים. אך כדי להיות כך בפני, עליכם להפגין זאת גם כלפי הזולת.

35. תלמידים, האהבה והחוכמה אינן נפרדות לעולם, האחת היא חלק מהשנייה. כיצד ייתכן שיש המשתדלים להפריד בין שתי המידות הללו? שתיהן הן המפתח הפותח את שערי המקדש, שיאפשר לכם להגיע להבנה מלאה של תורתו.

36. אמרתי לכם: האם אתם רוצים שיהיו לכם חברים רבים? — אז השתמשו בטוב לב, בחמימות, בסובלנות וברחמים . כי רק בעזרת מידות טובות אלו יוכל רוחכם לזרוח בנתיב שכניכם, שכן כולן ביטוי ישיר של אהבה. כי הרוח טומנת בחובה הפנימי ביותר את האהבה, שכן היא ניצוץ אלוהי, ואלוהים הוא אהבה.

37. באמצעות תורתי אני מעצב אתכם רוחנית, כדי שתשתתפו בסעודה הרוחנית, שבה תוכלו ליהנות ממאכלי החוכמה והאהבה המושלמת.

38. הבינו כי ייעודכם הוא לחיות כפי שלימדתי אתכם, כלומר בענווה, באהבה, ברוחניות, וכי תוך כדי כך אתם מאפשרים לזרם בלתי נדלה של אהבת הזולת לזרום דרך הווייתכם.

39. בהוראה שלי אני מראה לכם אופק רחב, ואם תעצבו את חייכם בדומה לחיים שהיו לי, היו בטוחים שתגיעו למנוחה האמיתית בממלכתי.

40. מעשיי מבטיחים לכם אושר נצחי ברוחכם. האם לא שמעתם בלבכם קול מתוק והרמוני, המדבר אליכם בכל פעם שאתם עושים מעשה טוב, מעניקים נחמה, או מעניקים סליחה בנדיבות? מי הוא זה המדבר אליכם כך בתוככם ומגמול על טוב לבכם? — זהו אדונכם, שאינו נפרד מתלמידיו.

41. באמצעות הוראות אלה אני מבהיר לכם כי המידות הטובות הן הרכוש היחיד שיכול לקשט את נפשכם. כמו כן, אני אומר לכם כי תוכלו להשוות את הטעויות, העבירות והרגשות הרעים לסמרטוטים, שבעזרתם אתם מכסים לעתים את נפשכם. אני רוצה לראות אתכם טהורים ומעוטרים, כי עם סמרטוטים של אומללות לא תוכלו לזרוח בארמונו האוניברסלי של אביכם.

42. המעשים הטובים הם המים הצלולים שבהם הנשמות מטהרות את עצמן. עשו בהם שימוש!

43. אני מדבר אליכם כך כדי שתבינו שאתם מחוץ לממלכתכם, ושעליכם לשוב אליה; כי אלוהים מחכה לכם.

44. אני רוצה להפוך כל אדם לשליח, וכל שליח למורה. כי אני אוהב אתכם באהבה אינסופית, ולפני שאחד מכם יאבד, הייתי מעדיף לחוש ברוחי את כל הכאב הקיים והיה קיים באנושות.

45. בלבכם אתם אומרים לי: "אדון, האם אתה אוהב אותנו כל כך?" אך אני אומר לכם, כי איננכם יכולים עדיין להבין את אהבתי, אך די לכם לדעת, כי כל ילד השב אל אלוהים הוא אוצר השב אל האב. — עליי להפנות את תשומת לבכם לבך שהכל ישוב אל חיקו של אלוהים. כל הפירות שצמחו מהזרע היוצר ישובו אל אסמו.

46. תלמידים אהובים, עבדו על עצמכם, כדי שתשתוקקו באמונה חזקה להגיע אל המקדש האמיתי, אשר נבנה על ידי רחמיי בתוככם. כי שם תמצאו אותי, ואני אלווה אתכם בדרככם להתפתחות אליי.

47. אני הוא המנחה אתכם, כי אני מושלם. אני יודע תמיד לאן אני הולך ולאן אני מביא אתכם. אני הרועה הטוב, השומר עליכם, המלטף אתכם ואוהב אתכם עד כדי כך, שלא היססתי ולו לרגע אחד להקריב את עצמי על הצלב כדי ללמד אתכם את התורה שתוביל אתכם אל החיים האמיתיים.

48. בני האדם האמינו שאם ייקחו את חייו של ישוע, הם ישמידו את תורתו, מבלי לדעת שבכך הם תורמים להאדרת שמי.

49. חזרתי אל האנושות, ואביע את עצמי במקומות ההתכנסות הללו עד שנת 1950 באמצעות אנשים בעלי תבונה מועטה, אשר יועדו על ידי למשימה זו. בעוד אני מתקשר אתכם בצורה זו, אצפה לבואם של המלומדים, אשר ישאלו אותי ויכחישו אותי.

50. דבר זה, פשוט וצנוע בצורתו, אך עמוק במשמעותו, יבלבל שוב את המלומדים בגאוותם וביהירותם ויוכיח להם כי תורתו של ישוע, המושיע, איש אינו יכול למחוק, כי הוא החיים.

51. איש לא יוכל לשים קץ לי, אני מתעורר לחיים חדשים, כפי שקמתי לתחייה באותה עת, לאחר שעם אחד גרש אותי מקרבו ונידון אותי למוות מביש. אך אם אני מופיע כעת מחדש בעולם הזה, זה קורה משום שאני אוהב אתכם את כולכם.

52. הו, מלומדים, פילוסופים ודוקטורים! אתם תדעו שאני אדונכם, כשתבואו לחקור אותי, כי תראו איך אני עונה על שאלותיכם הרעות והמרושעות, ותשתקו לנוכח שאלותי הנגדיות. אך אם תהיו מלאי חרטה ומיואשים, אעניק לכם הוכחות מבלי שתבקשו אותן, והוכחות אלה יהיו מורכבות מאהבה וסליחה.

53. אני היחיד שיכול לפתור את הסבסוכים שלכם, לרפא באמת את מחלותיכם, ללטף את הילדים ולברך את הזקנים — זה אשר, כאשר הוא מדבר אל האדם, מלטף ומאיר את נשמתו. האנשים והמאות יעברו, אך לא יצירת הרוח השילושית-מריאנית שלי. אכן, אני אומר לכם, יצירה זו, שהיא תורתי ותורתו, תאיר את האנושות. אל תפקפקו בחוכמתי ואל תאתגרו עוד את צדקתי. אילו הייתי מקבל את האתגר שלכם, די היה בנשימה קלה של כוחות הטבע שלי כדי להפוך את המדע והתיאוריות שלכם לאבק או לאין. אל תחפשו אותי כשופט, חפשו אותי כאב, כי אני אהבה.

54. הו, עם אהוב, שתפקידו להפיץ את דבריי בקרב בני האדם, שהיום הם קפואים בחומרנותם — למדו לאהוב אותם, והיו תמיד רחמנים כלפי אלה שאינם מבינים את תורת האהבה האינסופית שלי.

55. סגרו את שפתיכם מפני רכילות, לעג, שיפוט או ביקורת. הכניסו את החרב בעלת שני הלהבים הזו לנדנה, אשר פוצעת מימין ומשמאל כאשר אתם מניפים אותה. אם ברצונכם להילחם בשמי, קחו את חרב האהבה.

56. סגרו את שפתיכם, כדי שלא יבטאו שוב דברי כפירה או יגרמו לבושה. במקום זאת, פתחו את עיניכם, כדי שתגלו את הרע ותתנתקו ממנו. אך אל תשפטו את אחיכם, את האנושות, כי אתם שייכים אליה וסובלים מאותן מחלות. כאשר שפתיכם ולבכם יטהרו במימי התשובה והמעשים הטובים, הם יתחילו לדבר את אמת דבריי, אשר אני אשים בפיכם.

57. אילו הייתם מדברים על תורתו מבלי להתחדש ולהתכונן תחילה, במקום לעורר את האמונה בלבבות, הייתם זוכים רק ללעג מצד אלה שיודעים על שגיאותיכם. לעומת זאת, אם הלעג והביקורת יגיעו ללבכם לאחר ש"שמרתם" והתפללתם, הם לא יוכלו לפגוע בכם, כי כבר הגנתם על עצמכם בנשק שנתתי לכם, שהוא סבלנות, רחמים, ענווה ואהבה.

58. היו ענווים, ואז אלה שאוהבים אתכם יעשו זאת באמת. אם לא הגעתם להכנה זו של הנפש והגוף, מוטב לכם שלא תצאו להטיף את דברי, כי אז לא תצליחו לזרוע את זרעי בטהרה ה , שבה מסרתי אותם לכם, והם תמיד יתערבבו עם חוסר השלמות שלכם. לפני שתזרעו, עליכם לחקור את תורתו וללמוד אותה, כדי שתוכלו להבין את הוראותיו ולציית להן.

59. אם תדעו לקבל את המכה על הלחי הימנית, ותציעו למקללכם גם את השמאלית כסימן לסליחה, לאהבה ולענווה, אז תוכלו להיות בטוחים שאתם מתחילים

להיות תלמידיי. רק כאשר הסליחה תתגלה בקרב בני האדם, יפסקו מלחמותיהם האכזריות, ותתחיל אחדותן של כל האומות.

60. באמצעות הוראות אלה אני מבקש למנוע מכם להפוך יום אחד לצבועים, לדבר על אהבה, עזרה אלטרואיסטית והתעלות רוחנית, ובמעשיכם לעשות בדיוק את ההפך. אני אומר לכם זאת, כי יש ביניכם כאלה המכריזים בקול רם שהם אוהבים אותי; אך בלבם אין אהבה לבני אדם אחרים.

61. אני רוצה שתהיו כנים ברוחני ובחומרי, כדי שאוכל לקרוא לכם ילדיי הראויים. כי אחרת, קולי יגיע אל רוחכם ללא רחמים ויקרא לכם צבועים, כפי שקראתי ב"תקופה השנייה" לכת הפרושים, שהיו דמות חיה של קבר — מצופה לבן מבחוץ, מלוטש ומכוסה פרחים, אך בפנים רק ריקבון ומוות.

62. אני שומע את אלה שאומרים לי: "אדון, אנו רואים את המבחן כקשה מאוד, להושיט את הלחי השמאלית למי שהכה אותנו על הימנית. אף על פי כן, אנו רוצים להיות תלמידיך."

63. הו, עם, אשר בשמיעת דברי תמיד מפרש אותם במובן החומרי שלהם, מבלי לעצור לרגע כדי להבין אותם במובן הרוחני. אני אומר לכם, שכשם שאתם עלולים להיעלב על הלחי, כך אתם עלולים להיפגע בלבכם, מבחינה מוסרית, או גם בנשמתכם. אך אל לכם לחשוב שהמבחן הזה, שאני דורש מכם, הוא הגדול ביותר שתוכלו לשאת. ב"זמן השלישי" הזה אני דורש מכם מעט יותר, כשאני שואל אתכם במילות תורתי: אם רוצחו של אביכם היה רואה את עצמו נרדף על ידי מערכת המשפט האנושית, והיה דופק על דלתותיכם כדי לבקש מכם הגנה, האם הייתם מעניקים לו מקלט, מבלי להסגיר אותו, כאות לסליחה?

64. זו המבחן שאני דורש כעת מכל אלה שרוצים להיות תלמידי רוח הקודש בתקופה זו.

65. אם תוציאו את ההוראות הללו אל הפועל — אבן, אני אומר לכם, תזכו בשכר רב. אך אל לכם לצפות לגמול כל עוד אתם בעולם הזה.

שוב אני מזהיר אתכם שלא תשפטו את מעשיהם של בני אדם אחרים; כי כפי שיהיה משפטכם, כך יהיה גזר דינכם. השאירו את העניין בידי, בין אם הוא צודק או לא צודק, ידוע או לא ידוע, שכן אני אתן לבני אדם אחרים את המגיע להם, ולכם את המגיע לכם.

66. היו ענווים בכל מעשי חייכם, הרגישו שאתם בורים מול חוכמת בני אדם.

67. אשרי מי שמתכונן, כי הוא ישמע אותי באמת. אשרי מי שמטהר את עצמו ומציית למצוות אדוניו, כי הוא יראה אותי. "אשרי העניים ברוח, כי להם מלכות השמים."

שלום עליכם!

הדרכה 31

1. עצמו את עיניכם הגשמיות בעת התגלות זו והרימו את רוחכם אל בוראכם, כי עם רוחכם אני רוצה לדבר.

2. הבטחתי לכם שאשוב אליכם, ולא יכולתי להחמיץ את המפגש הזה עם רוחכם.

3. היו שלווים, הקשיבו לי בתשומת לב, ותנו לאזמל דברי לעצב את נפשכם בהדרגה.

4. נדדתם רבות בחיפוש אחר מקום שיעניק לכם שלום, ולא מצאתם אותו. כשבאתם לראשונה למקומות צנועים אלה לשמוע את דברי, לא דמיינתם שתמצאו בהם — עניים ובלתי מרשימים כבל שיהיו — את השלום שאליו השתוקקתם כל כך.

5. אני אכבוש אתכם באמצעות האהבה אליי. לכן אני נותן לכם את תורתי, שהיא מקור לברכות בלתי נדלות. אני אשאיר לכם את המקור הזה, כדי שתקבלו בו את אחיכם, ה"נוסעים", ה"נודדים", באותה זהירות ואהבת הזולת שבהן קיבלתי אתכם.

6. לא על הלחם לבדו יחיה האדם, אלא גם על דברי. יש בכם רעב וצמא שאינם גשמיים, ובדי לזכות בכוח חדש, אתם מחפשים את המים והלחם של הרוח. היה צורך שהכאב יפקוד אתכם, כדי שתוכלו להבין את התורות שנתתי לכם ב"זמן השני".

7. יש השואלים אותי בדאגה: "אדוני, האם האהבה האנושית אסורה ומעוררת תיעוב בעיניך, והאם אתה מאשר רק את האהבה הרוחנית?" אך אני עונה לכם: אל תתרגשו. אכן, הרוח זוכה לאהבה העליונה והטהורה ביותר. אך גם בחומר הגשמי הנחתי לב, כדי שיאהב על פני האדמה, ונתתי לאדם חושים, כדי שישמח דרכם בכל מה שמקיף אותו.

8. הפקדתי את החיים האנושיים בידי הנשמות, כדי שיאכלסו את הארץ, ובדי לבחון אז את אהבתן לאלוהים. לשם כך חילקתי את הטבע האנושי לשני חלקים, ונתתי לאחד את החלק החזק יותר ולשני את החלק החלש יותר: אותם חלקים היו הגבר והאישה. רק יחד הם יכולים להיות חזקים ומאושרים; לשם כך קבעתי את הנישואין. האהבה האנושית מבורכת על ידי, כאשר היא מרוממת על ידי אהבת הרוח.

9. האהבה המורגשת רק דרך הגוף היא נחלתם של יצורים חסרי תבונה, משום שאין להם רוח המאירה את חייהם של יצורים בעלי תבונה. מאיחוד של הבנה רוחנית מלאה *חייבים* לצמוח פירות טובים, ונשמות של אור יתגלמו בתוכם.

10. הגיע הזמן לטהר את זרעכם, כדי שתקימו משפחה חזקה ברוחה ובגופה.

11. הבינו אותי, ילדיי, פרשו נכונה את רצוני, שכן שנת 1950 כבר מתקרבת. זכרו כי זו היא השנה שציינתי כסוף ההתגלות הזו. אני רוצה למצוא אתכם מוכנים באותו הזמן; כי רק אלה שהגיעו לכך יישארו איתנים ברמת הבגרות הרוחנית שהגיעו אליה. אלה יהיו שיעידו עליי באמת.

12. רק אלה שהתעלו רוחנית יוכלו לחשוף את עבודתי בצורתה החדשה של ההתגלות. אך ביצד יעשו זאת כדי לקבל את ההשראה הדרושה, כדי לקלוט את מחשבותיי ולהעביר את מסריי הרוחניים? — על ידי שהם יהיו ערניים ויתפללו.

13. אני רוצה *שכולם* יגיעו להתקדמות זו, שלא רק מעטים יגיעו לשם, כדי שעדותכם תהיה לטובת האנושות. שימו לב: אם חלק מכם יחשבו בצורה אחת ואחרים בצורה אחרת, אתם רק תבלבלו את בני האדם הסובבים אתכם.

14. משמעותו של דבר זה לא השתנתה מעולם מאז תחילת התגלותו באמצעות דמיאנה אובייידו. אך היכן התוצאה של אותם דברי אלוהים? מה עלה בגורלם? — כתבי אותם דברי תורה אלוהיים, שהיו הראשונים בתקופה זו שבה דברי נשפכו עליכם בשפע, נותרו חבויים.

הוראות אלה חייבות לצאת לאור, כדי שתעידו מחר על אופן תחילתה של התגלות זו. כך תהיה ברשותכם הספר השלם של דברי ב"תקופה השלישית" הזו, כך תכירו את התאריך של ההוראה הראשונה שלי, את תוכנה, ואת זו האחרונה, שאמסור לכם בשנת 1950, כאשר תקופה זו תסתיים.

15. היום איננכם עוד משערים את הכאוס שישרור באנושות לאחר שדבריי יפסקו. האם אתם יכולים לדמיין את הסערה שמצב כזה יעורר בקרב האומות? — תהיה התפרצות בנפשות, ועליכם להיות מוכנים כדי להתמודד עמה. זכרו כי עם כל עידן אחריותכם הולכת וגדלה, שכן עם כל תקופה חדשה, הו עם, יש לכם ידע הולך וגדל בחוקי.

מורשתכם גדולה מאוד, וחיוני שתורישו אותה לאחיכם הזקוקים לה, לפני שתעזבו את העולם הזה.

16. הפכו את לבכם לרגיש, כדי שתבינו את דברי, שכן עדיין לא הבנתם אותם. אם לא תתכוננו — כיצד תוכלו לקבל ולהבין את תורתי, כאשר מחר אפקיד אותה בידיכם בהשראה?

17. התאחדו באמת וברוח, ואז לא תתפצלו עוד, אפילו לא במבחנים הקשים ביותר. רק אלוהים *אמת*, רק רצון *אמת*, ורק דבר *אמת* היו עמכם. לכן בעתיד לא יוכל לקום חוק שונה מזה שנתתי לכם עתה.

18. אל תתעצלו, עם! זכרו בכל רגע שקראתי לכם "חזקים". אם לא אכזבתי את אמונתכם והוכחתי לכם שמשמעות דבריי אינה משתנה — מדוע אם כן תאכזבו את בני אדם אחרים על ידי מתן דוגמה רעה? הגיע הזמן שתתחילו להבין בהדרגה את מה שתורישו לדורות הבאים.

19. רבים אומרים לי בלבם: "אדון, האם אתה רואה שאנו עומדים להיות בוגדים? האם זה אפשרי?" — אך אני עונה את אותו הדבר שאמרתי לשליחיי ב"תקופה השנייה": "התעוררו והתפללו, פן תיפלו בפיתוי." כי גם אם אתם היום רק תלמידים השואפים להפוך לתלמידיי, התמדתכם תביא אתכם לכפרה אצילה. לא אעזוב אתכם עד שאעניק לכם את ההוראה האחרונה שלי בסוף שנת 1950.

20. חשו את אהבתי קרובה אליכם, הפקידו בידי את דאגותיכם, שוחחו איתי בשלום, ואכן, אני אומר לכם, לאחר מכן תרגישו מחוזקים. מדוע אתם באים אליי ביראה? האם אתם סבורים שאבגוד בכם בפני אחיכם?

21. אני שומע שאתם אומרים לי במעמקי לבכם: "אדון, כיצד נוכל להתקבל על ידך, כאשר אנו מוכתמים כל כך בחטאינו, ואתה הוא השלמות עצמה?"

22. אני עונה לכם, בני אדם: האם אתם חושבים שלא ידעתי שאתם מוכתמים, כשבאתי לחפש אתכם? — ידעתי הכל, אין דבר שאינו ידוע לי. לכן ניגשתי אליכם כדי למסור לכם את תורת האהבה שלי, שתציל אתכם מכל מלכודת ותעזור לכם לטהר את עצמכם מכל חטא.

23. מדוע העניים, המנודים של העולם, חשים שהם הפחות ראויים לאהבתי? האם משום ששמעו שאני מלך? — כמה איטיים אתם בהבנת התורות האלוהיות! האם לא הבנתם שב"הזמן השני" הפכתי לאדם כדי לתת לכם את תורת הענווה הגדולה ביותר? זכרו כי נולדתי בישוע בקרב העניים וחייתי בקרבם, כי נדדתי עמם בדרכים, כי ביקרתי בבתיהם וישבתי לשולחנם, כי ריפאתי את גופם החולה, ליטפתי את ילדיהם, סבלתי ובכיתי עם כולם.

24. ראו, הנה אותו האדון, אך היום הוא בא ברוח. למלך זה אין כתר, גלימת ארגמן או שרביט. אני פשוט חי בשלמות ומולך באהבה.

25. לשם מה עליי להתגלות בארמונות מפוארים, בין פאר וטקסים, אם אין זה מתאים ליי? אמת, אני אומר לכם: אלה הסבורים שאני חי בתוך מותרות והדר חיצוני, יש להם תפיסה מוטעית לגבי מהות אלוהותי.

26. יהיו כאלה שישתוממו על כך שכעת, כקריסטוס, הכרתי באלוהותי, והם עשויים לומר: כיצד ייתכן שאתה, שאמר פעם כי בא רק "למלא את רצון אביו", מדבר אלינו כעת כאילו היית האב עצמו? — אך אני עונה לכם: הבינו כי המשיח דיבר כאלוהות, שכן הוא "הדבר" של אלוהים, וכי היום "הדבר" מדבר אליכם מחדש ברוח. לכן אני אומר לכם כי האב, הדבר ורוח הקודש הם אלוהים אחד.

27. אתם עשויים מחומר, שבו הנחתי נשמה, ואותה הנחתי ברוח. האם לכן אתם אומרים ששלוש ישויות שוכנות בכל אדם?

28. שלושת הכוחות הללו מהווים ישות אחת, גם אם כל אחד מחלקיו מתבטא בדרכים שונות.

29. כאשר קיימת הרמוניה מושלמת בין שלושת הטבעים המרכיבים את האדם, הדבר דומה להרמוניה הקיימת באלוהים, שכן אז יש בו רק רצון אחד, והוא להגיע לשיא השלמות הנשמתית.

30. עם, זה זמן רב שאני מלמד אותך לקראת מאבקך. אך רק אלה נשארים איתי, אשר השתחררו ממטרות חומריות ושאפתניות וראו את משמעות חייהם אך ורק בלימוד תורות רוחניות. גם בקרב אלה שכבר עברו לעולם הבא, ישנם רבים המקשיבים לי משלב התפתחותם.

כמה מ"הראשונים" לא היו מסוגלים להתמיד ולהיות נאמנים ליי! הם לא רצו לחכות לפרי הזרעים הראשונים. אמונתם התערערה, הם פקפקו, לא שיערו את הגדולה שעתידה הייתה לשפוך על "האחרונים". אך כאשר ישובו, נמשכים משמחתו ומריעתו של העם הזה, הם ייאלצו לתפוס את המקום האחרון

31. זה ישמש לקח לאלה שכיום, אף שהם רואים את התרבות הזרע, עדיין מטילים ספק בפריחתה של תורה זו.

32. התנתקו מהחומרי, הביאו מעתה את סגידתכם לאלוהים לצורות פשוטות ביותר, ובכך תכינו את עצמכם ותהיו כשירים לתקשורת מרוח לרוח שתהיה לכם עם אדוננכם. היום עליי לדבר אליכם עדיין באמצעות גופים אלה, כדי שתתחזקו באמונתכם ותחושו שאני קרוב אליכם במעמקי לבכם.

33. מלאו (את משימתכם), עם, ואז אני אקיים (את הבטחותיי) כלפיכם. העידו עליי, ואז אני אעשה זאת מכם. השתחררו מכל אנוכיות, אם ברצונכם באמת להיות בין עובדיי, שאמורים להפיץ את דבריי בקרב בני האדם. הפסיקו לדאוג רק לעצמכם,

והתחילו לדאוג לזולת. אני רוצה שתגלו את העונג העילאי שניתן להשיג כאשר מקלים על כאבו של הזולת.

34. הביאו לזולתכם, בדברי הנחמה, האור והאהבה שלי, את המשחה שהפקדתי בידיכם.

35. יום אחד תלמדו להבין כי חוכמת הרוח עולה על מדע השכל; שכן האינטליגנציה האנושית מגלה רק את אשר מגלה לה הרוח. אני נותן לכם רמז זה, כי רבים מכם יאמרו: "איך ארפא את החולים אם איני יודע את מדע הריפוי?"

36. רחמו על בני האדם, האמינו, דעו להתפלל והפכו את עצמכם ראויים לחסדי בזכות מעשים אלה. אכן, אני אומר לכם, אז תראו כיצד ניתן לחולל נסים.

37. אם למרות הוראתי יש מישהו שמטיל ספק בכך שהמילה הזאת באה מהאב, שיבקש מעובדיי, העם הזה ההולך אחריי, והוא יקבל אלפי עדויות שיספרו לו על ניסים אמיתיים, אשר ידהימו את המדענים שחוו אותם.

38. הקשיבו היטב: כאשר אפסיק לתת לכם את דברי, העם הזה יהיה הזורע של זרעי הרוחני. אך אני שואל אתכם: מה תהיה החלטתכם לגבי ההוראות שקיבלתם ממני? האם תהיו מוכנים להעביר את השראותיי בנאמנות? — אל תבטיחו לי דבר ממה שאתם מתכוונים לעשות באותם ימים, מוטב שתמשיכו להקשיב לתורה זו ותעמיקו בה. היום אתם מאוחדים סביב האדון, אך איננכם יודעים כמה מכם יפנו לי עורף מחר, בבך שלא יצייתו למצוותיי.

39. אל תתנו לשנים לחלוף על פניכם ללא תועלת, דאגו בכל יום לעשות צעד נוסף קדימה בדרך הרוחנית. לכו בצעדים נחרצים, איש לא ילך בחיפזון רק כדי להרגיש שהוא מקדים את האחרים, כי מעידתו תהיה כואבת מאוד.

40. אני רוצה שתתחזקו באמצעות מחשבותיכם, באמצעות האינטואיציה, באמצעות הרוחניות שבמעשיכם, כדי שלא תגרום ולו לכאב הקל ביותר בחייכם ותתכוננו להקל על כל הסבל שיופיע בדרככם.

41. נתתי לכם הוראות רבות, הו עם, חלקן עמוקות יותר מאחרות. אני מדבר אל כל ילדיי — אל אלה שהולכים בראש ואל ה"אחרונים". זה הכרחי, כי תמיד מגיעים תלמידים חדשים המשתוקקים למילה זו, וכמו שעשיתי אתכם, אתחיל לתת להם את ההוראות הפשוטות ביותר.

42. אני שואל את "האחרונים": האם אתם סבורים שאין לכם שליחות רוחנית? האם איננכם חשים אחריות כלפי האנושות? אם אתם חושבים כך, אתם טועים, שכן מתנותיכם ושליחותכם גדולים לא פחות מאלה של אלה שאתם רואים כבעלי תפקידים, אשר אני משתמש בהם כדי להעביר לכם את תורתי. הם חשבו כמוכם כאשר שמעו אותי לראשונה, והביטו בהם עתה: כמה טעו!

43. המשיכו בדרך זו, כי בקרוב תבינו את כל אשר יש לכם, ואת המשימה שעליכם למלא על פני האדמה.

44. הבינו כי אני, אלוהיכם, לא היה לי התחלה ולא יהיה לי סוף. אני נצחי, ובזמן הזה אני מגלה לכם רבים מסודות החיים הרוחניים. ידע זה יוביל אתכם לקיים את החוק באהבה ובנאמנות כלפי ייעודכם.

45. הגיע הזמן שבו אני מגלה לכם תורות חדשות, וזה נראה לכם כאילו האב חוזר אל ילדיו לאחר היעדרות ממושכת.

46. נתתי לכם את מתנת חופש הבחירה, כי נשמתכם הוצבה בראשיתו של מסע ארוך, שבסופו נמצא יעד טיהורה והשלמתה. כדי להגיע לאושר זה, עליכם להגיע אליו באמצעות מעשי האהבה, האמונה והעמידות.

47. כמה יפה היא מתנת חופש הבחירה, וכמה גרוע השתמש בה האדם. אך לאחר ניסיון ארוך זה, הרוח תתעלה, תתגבר על תאוות העולם ותשתמש בחופש המבורך הזה רק כדי להאדיר את אביה.

48. הפרחים צומחים מהצמחים ומציעים לי את ריחם. זהו ייעודם, ממנו אינם יכולים לחמוק, משום שאין להם רוח, ולכן אין להם מתנת החופש. הציפורים מציעות לי את שירתן, אך אינן יכולות לעשות דבר אחר, שכן לשם כך נוצרו, ואין להן רצון חופשי.

49. כמה גדול יהיה שכרכם ביום שבו גם אתם תהיו כפרחים או כציפורים, אף על פי שהלב, בשל חופש הרצון, מבקש להסיט אתכם עם תאוותיו מדרך מילוי משימותיכם. זה יהיה זמנה של הנשמה, שכן היא תתפוס את מקומה הראוי לה, וזה יהיה גם זמנו של הגוף, כאשר יודה במעמדו הנחות, ושניהם יניחו לרוח להנחותם. ההרמוניה שתשרור אז באדם תהיה זהה לזו הקיימת בכל הבריאה. נוכחותי לא רק תוכר, אלא אף תורגש על ידי בני האדם.

50. מתקרב הזמן שבו בני האדם יביאו לי את המנחה האמיתית, שבו יפסיקו לשרוף את הקטורת שהקריבו לי מימי קדם — קטורת שלא תמיד דיברה אליי במעשים טהורים, אלא לעתים קרובות הייתה חדורה ברשעות אנושית. הכבוד שיחליף את הקטורת יהיה אהבתכם, שתגיע אליי.

51. אתם יודעים שנבראתם "לדמותי ולדמותי"; אך כאשר אתם אומרים זאת, אתם חושבים על צורתכם האנושית. אני אומר לכם, לא שם נמצא דמותי, אלא בנשמתכם, אשר — כדי להיות דומה לי — חייבת להתעלות על ידי תרגול המידות הטובות.

52. אני הדרך, האמת והחיים, אני הצדק והטוב, וכל אלה נובעים מהאהבה האלוהית. האם אתם מבינים עתה כיצד עליכם להיות כדי שתהיו "בדמותי ובדמותי"?

53. הסיבה לבריאתכם הייתה האהבה, הכמיהה האלוהית לחלוק את כוחי עם מישהו; והסיבה לכך שהענקתי לכם חופש בחירה הייתה גם היא האהבה. רציתי להרגיש אהוב על ידי ילדיי — לא מתוך חובה חוקית, אלא מתוך רגש ספונטני, שיפרץ בחופשיות מנשמתם.

54. בני האדם, הנסחפים בעוצמת תאוותיהם, שקעו בחטאיהם עד כדי כך, שהם ויתרו על כל תקווה לגאולה. אך אין אדם שאינו יכול להירפא. כי הנשמה — כאשר תשתכנע כי הסערות האנושיות לא יפסקו כל עוד היא אינה מקשיבה לקול המצפון — תקום ותקיים את תורתי, עד שתגיע אל ייעודה, שאינו על פני האדמה, אלא בנצח.

55. אלה המאמינים כי הקיום חסר משמעות, והמהרהרים בחוסר התועלת שבמאבק ובכאב, אינם יודעים כי החיים הם האמן היוצר, והכאב הוא האזמל המשכלל. אל תחשבו כי יצרתי את הכאב כדי להגישו לכם בגביע, אל תחשבו כי גרמתי לכם ליפול. האדם היה סורר מרצונו, ועל כן עליו גם לקום מחדש במאמציו שלו. כמו כן, אל תחשבו שרק הכאב משכלל אתכם; לא, גם באמצעות פעילות של אהבה תגיעו אליי, כי אני אהבה.

56. אם העמדתי אתכם על דרך ארוכה וקשה — זכרו שאני מלווה אתכם בה, ממשיך ללמד אתכם ועוזר לכם לשאת את צלבכם. וכדי לתת לכם הוכחות שאני עומד

לצידכם, הגעתי עד כדי כך שהפכתי לאדם, כדי להיות נראה ומוחשי. אך אתם נבערים בשיפוטכם, אתם מטילים ספק כאשר אתם רואים אותי בדמות אדם, ואומרים כי אין זה אפשרי שעיניכם יראו את אלוהים. אך כאשר אני אומר לכם שאני רוח, אתם אומרים: "איך אפשר להכיר את מה שאיננו רואים, ולהאמין בו?"

57. הגעתם לשלב בהתפתחותכם שבו אתם יכולים להבין אותי במהותי האלוהית ולהרגיש אותי כרוח. ההתפתחות והגלגול של הנשמה הבינו אתכם בהדרגה לקבל את תורותיי החדשות.

58. כאשר החושך שעטף את האנושות יתפוגג, והנשמות יתבהרו, הן יחושו בנוכחותו של עידן חדש, כי אליהו שב אל בני האדם. אך מכיוון שאלה לא יכלו לראותו, היה צורך שרוחו תתגלה באמצעות איבר השכל האנושי, והוא יופיע בפני הרואים באותו סמל של הנביא אליהו: מעל העננים במרכבתו הלוהטת.

59. אליהו בא בתקופה זו כפורץ דרך, כדי להכין את בואי. הוא בא כנביא כדי לבשר לכם על העידן החדש עם מאבקיו ומבחניו, אך גם עם חוכמת גילוייו. הוא בא במרכבת האור שלו כדי להזמין אתכם לעלות עליה, כדי לשאת אתכם מעל העננים ולהביא אתכם אל המולדת הרוחנית, שם שורר השלום. תבטחו בו כרועה הטוב, תלכו אחריו ברוחניות, כפי שהעם הלך אחרי משה ב"תקופה הראשונה". התפללו שיסייע לכם במילוי משימתכם, ואם ברצונכם לחקות אותו, עשו זאת.

60. לפני שאליהו נלקח במרכבה הבוערת והועלה אל מרומי השמים, ביקש אליו ממנו להעביר אליו את מתנת הנבואה ואת רוחו, כדי שיהיה כפי שהיה אליהו עלי אדמות; ואליהו השאיר לו את גלימתו כהוכחה לכך שהוא ממלא את משאלות תלמידו. אך רוחו של אליהו וכשרונ הנבואי היו באלישע בסימן ברור לקשר הרוחני עם בני האדם ולגלגול נשמות.

61. בכל עידן ובכל התגלות אלוהית, אליהו מופיע בקרב בני האדם.

62. המשיח עוד לא הגיע אל הארץ, אך לא עבר זמן רב עד שנולד כבן אדם, וכבר התגלמה נשמת הנביא ביוחנן, אשר לימים כונה "המטביל", כדי לבשר על קרבת מלכות השמים, אשר תהיה נוכחותו של "הדבר" בקרב בני האדם.

63. כאשר התגליתי מאוחר יותר על הר תבור, כדי להראות את עצמי ברוח בפני כמה מתלמידיי, בא אליהו עם משה כדי לתפוס את מקומו לצד אדוניו. בדרך זו הוא רמז כי בעתיד יופקד בידיו זמן שבו יהיה עליו להנכיח את נוכחותו בפני האנושות, כדי לעורר את נשמותיהם הרדומות של בני האדם לחיים זוהרים ומושלמים.

64. עתה הגיע הזמן שהופקד בידי אליהו, כדי שיעורר את האנושות. הוא הסולל את הדרך, שיעבור מעם לעם, מאומה לאומה, מאדם לאדם, כדי לדבר אליהם, כפי שעשה יוחנן בזמנו על גדות הירדן, כאשר דיבר אל ההמונים ואמר להם שעליהם להתכונן, כי מלכות האלוהים כבר קרובה. עכשיו הוא יגיד להם בקולו הרוחני שהם צריכים להתאסף פנימית, כי נוכחות האדון כרוח הקודש נמצאת בקרב בני האדם.

65. כאשר אליהו יכין את האנושות ויישר את דרכי האדון, הוא ישוב אל האב.

66. כאשר יקרה הדבר, אל תבקשו ממנו להשאיר לכם את גלימתו, כפי שהשאיר אותה לאלישע; כי הוא התגלה ברוחניות, הזמנים השתנו, ועליכם לשכוח את הסמלים. אך הוא ישאיר לכם את מתנת הנבואה כמתנת אהבה וכעדות לכך שהיה בקרבכם.

67. הכינו עצמכם, תלמידים, למדו ממני, כדי שאשלח אתכם אל בני האדם להפיץ את בשורתי כרוח הקודש ולומר להם, כמו יוחנן: "חזרו בתשובה, כי מלכות השמים התקרבה אל בני האדם."
שלום עליכם!

הדרכה 32

1. הכינו את עצמכם, כי אני רוצה שתבינו היטב את משמעות דבריי, שאני מציג בפניכם ב"זמן השלישי" הזה.

2. אתם עדיין ילדים קטנים; אך עליכם להיות כבר תלמידים בוגרים, כי חייתם בגלגולים רבים. רק ב"תקופה הראשונה" הייתם צריכים להיות ילדים, כדי לגדול לנערים ב"תקופה השנייה" ולהגיע לבגרות ב"תקופה השלישית".

3. תמיד ראיתי אתכם כילדים קטנים. בילדותכם הרוחנית חייתם בתמימות, ללא התפתחות מספקת ביכולותיכם וברגשותיכם, ללא ידיעה על תחילת חייכם. לאחר מכן קיבלתם את ההוראות וההתגלויות הראשונות שלי.

ב"תקופה השנייה" הייתם אמורים להיות כבר נערים, שחיים במלוא נעוריהם הרוחניים בצורה נעלה. אך מצאתי אתכם מדוכאים, משועבדים, כבולים לטקסים ולמסורות, וכאשר ראיתי שלא ניצלתם את תורותיי, באתי להראות לכם, באמצעות דוגמאות של רחמים ואהבה, את הדרך שתוביל אתכם אל הארץ המובטחת, ולהבין אתכם לשלב הנוכחי של תורות חדשות, שהבטחתי לתת לכם.

אמרתי לכם שתהיו חזקים, שתילחמו כדי שלא תיפלו לעבדות חדשה. אך מה עשיתם עם תורתו? — אתם עדיין אינם מכירים את תורתו. מדוע שכחתם את ההבטחה שניתנה לכם, כי אשוב אליכם ברוח? אני נוכח ברוח, כפי שהצעתי לכם, אך אתם אינם מכירים אותי.

אתם שואלים מדוע אני קורא לכם ישראל, ודורשים ממני הוכחות כדי להאמין. — מדוע נכנעתם לעבודת אלילים ולמיסטיקה* ומבלבלים בין טקסי פולחן חומריים לבין הפולחן הרוחני של אלוהים? אני מוצא אתכם מבולבלים מהתורות השגויות, שבעזרתן הסיתו אתכם בני אדם אחרים מהדרך להתפתחותכם הגבוהה.

** כוונת הדבר היא לאמונה שרק קבלת סקרמנט או השתתפות בעלייה לרגל מפעילה כוח פלאי.*

אתם מתלוננים כי חסרה לכם החירות. אני רואה את הסבל שסבלתם מהגביע המר כל כך, אותו רוקנתם עד תום. אך אל תחשבו כי ייסרתי אתכם: לא, תמיד רציתי לכוון את צעדיכם , כדי שתאהבו אותי באב ותחושו את הגנתי האלוהית.

4. מאות שנים חלפו מאז היום שבו נתתי לכם את דברי ואת אזהרותיי האחרונות באמצעות ישוע; אך היום אני מופיע בקרבכם כרוח הקודש, כדי לקיים את הבטחתי אליכם.

לא התגלמתי בבשר, אני בא ברוח, ורק אלה המוכנים יראו אותי. בעוד אתם מאמינים בדבריי ועוקבים אחריי, אחרים אינם מקבלים את התגלותי ומכחישים אותה. נאלצתי לתת להם הוכחות גדולות, ובזכותן ניצחתי בהדרגה את חוסר אמונתם.

האהבה והסבלנות שהפגנתי כלפיכם תמיד, גורמות לכם להבין שרק אביכם יכול לאהוב אתכם וללמד אתכם כך. אני שומר עליכם ומקל את צלבכם, כדי שלא תמעדו. אני נותן לכם לחוש את שלומי, כדי שתלכו בדרככם בביטחון מלא בי.

5. תמיד סבלתם, כי לא לקחתם ללב את דוגמת הענווה שלי. לא שקלתם עד כמה ירדתי נמוך כדי להיות נשמע ומובן עבורכם. אך אני סולח לכם, כי אתם שייכים לעם הראשון, הבכור.

חיו על פי הדוגמה שלי ודאגו שהאנושות תאהב אותי, שתתקרב אליי. כי בני האדם כבר לא יודעים לחפש אותי, הם לא חשים בנוכחותי, הם לא מכירים בטובותיי ומייחסים את הנסים שלי למקרה. הם לא בוטחים בי וחיים בחוסר דאגה בתוך הבלבול הגדול שלהם.

אמרתי לכם כי אף עלה מעץ אינו זז ללא רצוני. אתם יודעים כי אני מושל ביקום בחוקי האהבה שלי, כי כל היצורים מצייתים לי. רק האדם מנסה לעקוף חוקים אלה, מבלי לרצות לעשות שימוש טוב בחופש הרצון שלו.

6. נוחו מהתלאות חייכם. היום אתם כפופים תחת נטל סבלותיכם, בנשמתכם יש כאב, ומעיניכם זולגות דמעות חרטה על חטאיכם.

אתם זוכים ליחס של זלזול משום שהלכתם בדרכי. אך אמרתי לכם: אם תתכוננו כראוי, תוכלו להתגבר על שיפוטיהם של בני האדם ולסבול אותם בעזרת הכוח שתקבלו מהתנהלותכם מתוך אהבת הזולת.

7. לא לשווא בחרתי בכם ככלי עבודה להפצת דברי. בכם אני בוטח. אני מטיל עליכם משימה קשה, המורכבת מהבאת הגאולה לבני אדם באמצעות הדוגמה האישית שלכם. זרע הזרע נמצא בתוככם, הוא זהה לזה שדרכו נתתי לכם חיים מראשית. כתוצאה מעבודתכם ומטיפולכם, אני מצפה לפירות טובים מזרעכם. הקלו את הצלב שאתם נושאים, על ידי מילוי המשימה שהטילתי עליכם באהבה. השלימו את מלאכתכם, אל תפחדו ממוות הגוף, זכרו שנשמתכם לעולם לא תמות. היא רק תתנקה מחומר הגוף, שניתן לכם ככלי לחיים עלי אדמות, ואשר, ברגע שתסתיים משימתו, ישלם את חובו לאדמה. אך נשמתכם תשתחרר כדי לצאת אל אופקים בלתי מוגבלים, ובכך תתחיל עבורכם חיים חדשים, בהם תמצאו את השכר על עבודתכם בעולם הזה.

8. דחו מנהגים ומסורות מוטעים. השתמשו באור שבמשנתי, כדי שספקותיכם יתפוגגו והסודות יתבהרו, כפי שרצוני.

9. אני מראה לכם את החיים האמיתיים של הנשמה, כדי שלא תחיו תחת איומים בלתי מוצדקים ולא תקיימו את תורתי רק מתוך פחד מעונש, כפי שדיברו אליכם אלה שלא ידעו לפרש את דבריי (נבון). קלטו את תורתי, היא אינה מסובכת או קשה להבנה. אף אחד המכיר אותה ופועל על פיה לא יבויש, ולא ייתן מקום לדברים או נבואות כוזבים, לתפיסות מוטעות או לפרשנויות שגויות. תורתי פשוטה, היא תמיד מראה את הדרך שעליכם ללכת בה. תבטחו בי, אני הדרך שתוביל אתכם אל העיר הלבנה והזוהרת, אל הארץ המובטחת, השומרת את שעריה פתוחים בציפייה לבואכם.

10. שמחתי להעניק לכם ירושה, שאינה שייכת רק לכם, אלא לכל האנושות. קיבלתם כל כך הרבה, עד שיש לכם החובה לאפשר לכל מי שמבקש ליהנות משפע זה. הביאו את האור לאחיכם, המרצים את עונשם בכלא, נחמו את החולים, "משחו"* אותם באהבתכם, כפי שעשיתי ב"תקופה השנייה", ותראו את משחת רחמיי נשפכת עליהם. עודדו את העצובים, לימדו אותם כניעה והעניקו להם כוח חדש. בדרך זו תשתמשו במתנותיכם ותחושו מחוזקים.

**ראו הערה 1 בנספח לספר*

11. סביבכם נמצא עולמם של הישויות הרוחניות הטהורות, הבאות לעזרתכם. בקשו באמונה ובכבוד, ואז תקבלו את חסדיהם . קראו להם ללא כל העדפה, שכן כולם

הוכנו על ידי באותה מידה, וכולם הוכיחו את עצמם כראויים לבוא לעזרת האנושות בתקופה זו. היו דוגמאות לחיקוי שלהם והיו מאוחדים איתם במטרה הנעלה של התקדמות רוחנית. התרתי ל"עולם הרוחני"* הזה ללמד אתכם, ובמאבק המתקרב הם יהיו חיילים בלתי מנוצחים ומגיניכם.

**ראו הערה 2 בנספח*

12. חוקי אינו מוגבל, הוא אינסופי, ואתם יכולים לקיימו בדרכים רבות. איני דורש מכם לבצע מעשים מושלמים, אך עליכם ללמוד אותו ולהתעמק בו, כדי שתוכלו ליישמו בפועל.

13. איני רוצה שתראו את "הרגעים" האלה כאן כאבודים או כשימוש רע בהם, לאחר ששמעתם את דבריי במשך זמן כה רב. אם תתמידו, תצליחו להתעלות רוחנית, ואז תהיו כמו ספר פתוח בפני בני האדם הסובבים אתכם.

לאחר שנת 1950 תגיעו לדרגה גבוהה יותר של התרוממות. אני אמשיך להיות בקשר אתכם באמצעות השראה, והעם יקבל את דבריכם כמסרים שאני שולח לו. באותה עת תבינו עד כמה חכמה ועמוקה הייתה תורתו.

14. לאחר שנת 1950 — השנה שבה תסתיים התגלותי בצורה זו, האנושות תעבור מבחנים קשים. הטבע יעבור טלטלות, הכול יזועזע, ובכל התחומים יופיעו סימני התפוררות. היכונו ועזרו לחלשים באותה תקופה, שכן רבים ייכשלו במבחנים אלה.

15. שנת 1950, הנחשבת כאימתנית בעיני האחד וכמצופה בעיני האחר, תגיע בקרוב. כנסיות וכתות רבות חושבות על תאריך זה ומצפות לאירועים שיתרחשו בתקופה זו, כדי לשפוט את מעשיי. אחרים ישאלו על סיבת הכאוס הארצי, ואתם תדברו אליהם בשמי ותבשר להם כי לאחר הכאוס הזה תזכה האנושות לשלום המיוחל.

16. כי איני אדיש לסבלותיכם, הם מגיעים אליי וגורמים לי כאב. מדוע אתם רואים עצמכם כזרים, אף שאתם גרים באותו בית שהוא העולם הזה, ומפרידים את עצמכם לגזעים, מעמדות ואמונות? אני מבטיח לכם שאסיר את הגבולות ואקרב את כולם זה לזה. הכתרים והשרביטים יפלו, הכוח ייעלם וכך גם העושר, כי הגיע הזמן שההבדלים הללו יפסיקו להתקיים.

17. יבוא היום שבו כולכם תהיו בעלי הארץ באותה מידה. תלכו מקוטב אחד למשנהו, מבלי שאף אחד ימנע מכם זאת. הצביעות, הזדון והיהירות ייעלמו, כדי לפנות מקום לאהבה ולהרמוניה. והקינה הזו, העולה אליי מפי האלמנות והיתומים בשל מחסור בלחם, מתוך חוסר שלום ושמחה, תהפוך לשירת שבח של אהבה והכרת תודה, שתפרץ מפי כל ילדיי.

18. אינכם חשים חרדה בארצכם, כי אתם נהנים משלום ורווחה. אך אני אומר לכם, אל תסתמכו על כך יתר על המידה. אסור לכם לישון, אלא עליכם להיות ערניים ולצבור זכויות, אם ברצונכם לשמור על שלום זה.

19. פועלים, אני מבקר אתכם במבחנים, כפי שעשיתי בזמנו עם איוב הסבלן. אך אל תחשבו שאני עושה זאת מתוך רצון לגרום לכם לסבל. לא, זה נעשה מתוך כוונה שנשמתכם תתחזק בכור היתוך זה של הסבל.

20. אל תנסו להראות את עצמכם טהורים בפני, כאשר מצפונכם מאשים אתכם על מעשיכם החוטאים וחטאיכם. עדיף שתתוודו בפני אביכם ותתנו לדבריו לטהר אתכם

מכל כתם כזרם מטהר. אז תרגישו ראויים לעמוד בפני בני אדם אחרים כדי ללמד אותם את האמת הטמונה בהוראותיי.

21. שלומי נמצא באומתכם. התעוררו והתפללו, פן תאבדו את החסד הזה בגלל מעשיכם הרעים. שמרו על שלומי, צברו את חוכמתי כאוצר. האם לא התעוררתם למודעות לכך שהמלחמה אורבת לכם, דופקת על דלתותיכם ומציבה לכם מלכודות כדי להפיל אתכם? אך אם תדעו להיות ערניים, אל תיראו, כי אני אעמוד לצידכם כדי שתנצחו במאבקכם.

22. אני יהוה, אשר שחרר אתכם מהמוות בכל הזמנים. אני האל *האמת*, אשר דיבר אליכם בכל הזמנים. המשיח הוא "דבר" שלי, אשר דיבר אליכם באמצעות ישוע. הוא אמר לכם: "מי שמכיר את הבן, מכיר את האב." והרוח הקדושה, המדברת אליכם היום, היא גם אני; כי יש רק רוח קדושה *אחת*, רק "דבר" *אמת*, וזה שלי.

23. שמעו, תלמידיי: ב"תקופה הראשונה" נתתי לכם את התורה, בשנייה לימדתי אתכם את האהבה, שבעזרתה עליכם לפרש את המצוות ההן, ועכשיו, בעידן השלישי הזה, אני שולח אליכם את האור, כדי שתוכלו להבין את המשמעות של כל מה שנחשף בפניכם.

24. מדוע אם כן אתם מתעקשים לגלות שם שלוש אלוהויות, כאשר קיים רק רוח אלוהית *אחת*, שהיא שלי?

25. נתתי את התורה לאדם הראשון, ובכל זאת הודעתי למשה כי אשלח את המשיח. המשיח, שדרכו נתתי לכם את "דבר"י, אמר לכם, כאשר משימתו כבר הגיעה לסיומה: "אני חוזר אל האב, ממנו יצאתי." הוא גם אמר לכם: "האב ואני אחד." אך לאחר מכן הוא הבטיח לשלוח לכם את רוח האמת, אשר על פי רצוני ובהתאם להתפתחותכם תאיר את סוד גילויי.

26. אך מי יכול להאיר את סודותיי ולהסביר את המסתורין הללו? מי יכול לפתוח את חותמות ספר חכמתי מלבדי?

27. אכן, אני אומר לכם, רוח הקודש, שאתם רואים כרגע כמשהו נפרד מיהוה ומשיח, אינה אלא החוכמה שאני מגלה לרוחכם, כדי שתוכלו להבין, לראות ולהרגיש את האמת.

28. היום אני מבין אתכם לקבל את דברי, כדי שירד כטל על צמחים צמאים, כמים צלולים בקריסטל, המרווים את צמאון נפשכם. אני מקבל אתכם באהבת אבי לילדים רבים.

29. אתם מתחילים לעשות את צעדיכם הראשונים על קרקע יציבה. אולם, אם תעמדו במקום ולא תשימו לב למצוותיי בהמשך, אל תחסמו את הדרך לאחיכם — לאלה שיבואו אחריכם מתוך כמיהה לשרת אותי, לאלה שהכינו את עצמם ומצפים לי. מה תוכלו ללמד אם לא תלמדו את השיעור שלי? חדרו אל תוך מעשיי ותנו לעצמכם להאיר, כדי שתוכלו להבין אותי. אני האלפא והאומגה, ההתחלה והסוף של כל הוראה.

30. בתקופה זו אני מבשר לכם על האסונות שצפויים לבוא. שלושה רבעים משטח כדור הארץ ייעלמו, הסבל יפקוד את כל בני האדם, והעולם יעבור קשיים קשים. אך אם תתכוננו, אזור שלם ייוושע בזכות אחד מכם. המדע שהאדם הגיע אליו לא יספיק כדי לרפא את המחלות המוזרות שיצוצו. אז תבינו שעליכם להתעלות מעל הארצי כדי לרפא את הרעות ולמנוע את " ". "ישראל" תשחרר את האנושות מצרות גדולות. אך עד כמה

עליכם להתכונן כדי למלא את ייעודכם. השליחים של תקופה זו יעברו מארץ לארץ ויביאו את הבשורה הטובה, ומתנותיהם יהיו כמקור בלתי נדלה, שיציף את כל בני האדם בטובותיו.

31. עם כל נס שאעניק להם, הם יעוררו את אמונתם של שליחים חדשים, ומשימתם תהיה גדולה. אך אוי להם אם יהפכו ליהירים, כי אז יאבדו את מתנותיהם.

32. כבדו את המתנות שהוענקו לאחיכם. טפחו את העץ שהפקדתי בידיכם, כי כולכם פועלים באותו השדה. רחמיי עוקבים אחריכם לכל מקום, אני מכיר את מעשיכם ומחשבותיכם. התעוררו והתפללו, כי בני האדם זקוקים לתפילתכם לצורך התפתחותם הרוחנית.

33. רבים מכם מאמינים כי סבלותיכם עומדות בסתירה לחוק האהבה של האב, כי אתם חושבים: "אם אני ילד של אלוהים, אם האב הכל-נוכח ברא אותי, מדוע הוא נתן לי ליפול, מדוע הוא לא ברא אותי צייתן, טוב ומושלם?"

34. אכן, אני אומר לכם, לא חשבתם על מה שאתם חושבים. מה שאתם רואים כסתירה לחוקיי הוא דווקא אישור לחוק האהבה. אך כדי שתבינו זאת טוב יותר, הקשיבו היטב: על סולם השמים האלוהי יש מספר אינסופי של ישויות, שהשלמות הנשמתית שלהן מאפשרת להן לתפוס דרגות שונות בהתאם לדרגת ההתפתחות שהן הגיעו אליה. נשמתכם נוצרה עם תכונות מתאימות כדי להתפתח על סולם השלמות הזה ולהגיע אל היעד שנקבע בהחלטותיו הגבוהות של הבורא.

35. אינכם יודעים את ייעודן של נשמות אלה, אך אני אומר לכם כי הוא מושלם, כשם שכל אשר בראתי הוא מושלם.

36. אתם עדיין לא מבינים את המתנות שהאב העניק לכם. אך אל תדאגו, כי בהמשך תהיו מודעים להן ותחוו כיצד הן מתגלות במלואן.

37. המספר האינסופי של נשמות, השוכנות — כמוכם — במישורי חיים שונים, מאוחדות ביניהן על ידי כוח עליון, שהוא כוח האהבה. הן נוצרו למען המאבק, למען התפתחותן העליונה, ולא למען קיפאון. אלה שקיימו את מצוותיי, גדלו באהבה האלוהית.

אך אני מזכיר לכם שגם כאשר נשמתכם תגיע לגדולה, לעוצמה ולחוכמה, היא לא תהיה כל-יכולה, שכן תכונותיה אינן אינסופיות, כפי שהן באלוהים. עם זאת, הן יספיקו כדי להביא אתכם אל פסגת השלמות שלכם, בדרך הישרה שסימנה לכם אהבתו של בוראכם מרגעכם הראשון.

38. בעת בריאתכם הענקתי לכם את מתנת חופש הרצון, כדי שתפארו אותי מרצונכם החופשי באמצעות האהבה והרחמים שאתם משפיעים על אחיכם ואחיותיכם.

39. נשמה ללא חופש בחירה לא הייתה יצור ראוי לישות העליונה. היא הייתה יצור רפה, ללא שאיפה לשלמות.

40. כיום אתם עדיין חיים חיים חומריים, בשל היעדר אחווה. שכן בממלכות הרוחניות הכל חי בהרמוניה מושלמת.

41. חוסר ההבנה כלפי האהבה האלוהית גורם לנסיגה של הנשמה, אשר ניתן למנוע אותה רק על ידי חזרה אל הדרך הנכונה, אל חרטה בלתי מתפשרת ואל ציות.

42. בעולמכם הנוכחי, בני אדם העוסקים במדעים לא הובילו אתכם לפסגת התפתחותכם. הם הובילו אתכם לכאב, לתהום ולגאווה. אך לרגע אחד לא עזבתי אתכם, *אתם* הם אלה שהגבתם רק בהיסוס לקריאת האהבה שלי.

43. מכיוון שניצלתם לרעה את החירות האוהבת והצודקת שהעניק לכם אביכם, עליכם לטהר את עצמכם, תוך כאב ודמעות, מהכתמים שהטבעתם בנשמתכם. עם זאת, מי שיכפר על עוונותיו בהכנעה, יגיע להתפתחותו הגבוהה, ועלייתו תהיה מהירה יותר מנפילתו.

44. במשך מאות שנים רבות נתתי לכם דוגמאות והוכחות של רוך, של אהבה אלוהית, שהצליחו לעתים לרגש את לבכם ולגרום לכם לקרוא: "אני אוהב אותך, אדוני, אני מעריץ אותך". אך אני שואל אתכם: אם אתם אוהבים אותי, מדוע אינכם מחקים אותי ומיישמים את תורתו? מדוע התרחקתם מהחיים הרוחניים ובכך עיכבתם את התפתחותכם? כיצד אתם מעזים להאשים את אלוהים בנפילותיכם, בכאבכם ובחוסר התבונה שלכם?

45. היום, כשאני קורא לכם, לא כולם מקשיבים לי. עם זאת, אני מבטיח לכם שכולם עוד יקשיבו לי, ושלאף אחד מילדיי לא יאבד לנצח הרוחני.

46. חלקכם יחפשו אותי בתגובה לאהבתי, ואחרים, כפופים מכאב, יתחננו שארחמיי יסירו את גביע סבלם.

47. אני מרחיב את המסר שנתתי לכם באמצעות ישוע. אך אתם עדיין לא רוצים לעזוב את השבילים הלא בטוחים שאליהם תעתעתם.

48. האם אתם רוצים להאשים אותי בכל מה שאינו בא ממני ונגרם על ידיכם? — אמרתי לכם שתזרעו אהבה, אך במקום זאת זרעתם שנאה. האם אתם רוצים לקצור אהבה?

49. לימדתי אתכם לחיות חיים פשוטים, טהורים ונדיבים בשלום, אך אתם מתעקשים לחיות במלחמה מתמדת של שנאה, חומרנות ושאיפה מטורפת.

50. אתם מבקשים מאלוהים כמעט תמיד מבלי לדעת על מה אתם מבקשים; אך אתם לעולם לא נותנים לאלוהים את מה שהוא דורש מכם למען עצמכם.

51. אם הפכתם ליהירים כל כך ותועיתם כל כך בתורות האלוהיות, כיצד אתם יכולים לדרוש מאלוהים שייתן לכם את מה שאינכם יודעים לבקש, או שינהל את היקום על פי דמיונכם או רצונכם? אכן, אני אומר לכם, היקום לא היה מתקיים ולו לשנייה אחת, אילו היה מאפשר לכם לשלוט בו על פי גחמותיכם האנושיות.

52. נתתי לכם טיפה נוספת מחוכמת היסוד האלוהית. עוד אתן לכם בשיעורים הבאים. אך אל תקבלו את תורתו מבלי להרהר בה לעומק. היא מסייעת לכם רק לחוש את קרני האור שלי, אשר ימלאו אתכם באור, כדי שתבינו טוב יותר את גילויי.

53. קלטו את משמעות ההוראה ופרשו אותה כפי שמנחים אתכם רוחכם ולבכם.

54. את הרוחניות לא תמצאו בטקסטים של דתות או מדעים. היא שוכנת (נסתרת) בנשמתכם, אשר הייתה מתמלאת במשמעות אילו תמיד הייתה ממלאת את הציווי האומר לכם: "אהבו זה את זה".

55. אל תיצרו פילוסופיות או תיאוריות חדשות הנגזרות מתורה זו, אל תקימו מקדשים חומריים ואל תיצרו סמלים או דימויים . אני אתן לכם את כל ההתגלויות המיועדות לכם בזמנים אלה.

56. אכן, אני אומר לכם, איננכם היחידים שיחזיקו באמת. אנשי הדת של הדתות השונות, המדענים, המאמינים והכופרים, כולם הם במקורם יצורים רוחניים של אלוהים, אשר אציף בחסדי במהלך מסלול חייהם.

57. הזמינו את בני האדם סביבכם בענווה ללמוד את תורת האהבה, הרחמים וההתעלות הרוחנית שלי. אל תשכחו כי אף אחת ממעשיכם לא תהיה מושלמת, אם היא לא מבוססת על אהבה לכל מה שאתם רואים, ואפילו למה שאתם רק חשים ברגעי ההתבוננות שלכם.

58. ישנם חיים רבים בעולם הבלתי נראה — חשו אותם, ברכו אותם ואהבו אותם.

59. אל תיצרו עבודת אלילים, אל תיצרו קנאות או היררכיות ארציות. אין דבר גדול יותר מהאור המעטר את אותה הנשמה שהגיעה לשלמות בזכות מידותיה הטובות.

60. מי שאוהב יותר, הוא גדול מזה שאומר על עצמו שהוא כזה בשל תפקידו או יהירותו.

61. זכרו את ישוע!

62. הבנתכם ברורה יותר בימים אלה, ודבריי נעשים מובנים יותר.

63. מקדשי הוא לבכם, ואורו הוא אהבתי. הקורבן הגדול ביותר שתוכלו להקריב בו הוא שלוות נפשכם, כאשר אתם עושים את הטוב בחיים, מברכים ואוהבים את אחיכם.

64. מה תועילו לכם מזמורים, תפילות וטקסים, אם בתוככם תסתתרו רק תאוות נחותות? אני צמא לאהבתכם, לא לקטורת. פחות דמעות ויותר אור – זה מה שאני מייחל לקיומכם.

65. עליכם לתת דין וחשבון על הכול, ובהתאם לאופי מעשיכם הרעים, תקבלו את העונשים החמורים ביותר מידי עצמכם. כי אני איני שופט אתכם, זה לא נכון. רוחכם שלכם, במצבה הבהיר, היא התובעת הנוראה והשופטת האיומה שלכם. אני, לעומת זאת, מגן עליכם מפני ההאשמות הפרועות, מזכה אתכם וגואל אתכם, כי אני האהבה המטהרת והסולחת.

66. אתן לכם הוראות חדשות, כדי שתביעו את השיעור הזה, שהוא דף נוסף שאני נותן לכם, כדי שתרכיבו את "ספר החיים האמיתיים".

67. מלאו את תורתי, ואז, בזכות דוגמתכם של ענווה, רחמים ואהבה, יגדלו להקות הקטנות הללו ויהיו רבות ככוכבים בשמיים וכחול בים.

שלום עליכם!

הדרכה 33

1. שוב פותח האדון את ספר הוראתו כדי להסביר לכם, הברה אחר הברה, את תורת האהבה שלו. אם ברצונכם להקשיב לי כאב, אני אומר לכם: הנה, השולחן ערוך, כדי שתתיישבו ותיהנו מהמאכלים ששמרתי עבורכם באהבה רבה.

2. אני בא ברוח כדי להתגלות בקרב תלמידיי. אתם מכנים את הזמן הזה "זמן האור", משום שכל נפש וכל גוף חשו בנוכחותי הרוחנית.

3. אני האור והדרך, אך לא כולכם מודעים למטרת התגלותי בקרבכם. במקום לשמוח בהוראה האלוהית שלי ובגילויי, אתם נשארים אדישים כלפי השראותיי*, כי אתם סבורים שבאתי רק כדי להקל על צרכיכם החומריים ועל דאגותיכם, ואתם מגבילים את עצמכם לבקש לחם, עבודה, כסף או בריאות, מבלי להבין שאני מעניק לכם כל טוב חומרי בנוסף לכך.

**ראו הערה 3 בנספח*

4. חלקכם באים בלב מלא תודה ושמחה, משום שקיבלתם טובת הנאה שביקשתם לחייכם הארציים, ואני מברך אתכם. אך אכן, אני אומר לכם, גדולים יותר הם המתנות הרוחניות הקיימות בהווייתכם, אשר מתחילות להניב את פירותיהן הראשונים תחת הדרכתו של תורתי, ועל כך עדיין לא הודיתם לי.

5. פתחו את לבכם, כדי שתחושו בתוכו את כל מה שאני מעניק לכם. ראו, זו הסיבה שבגללה אמרתי לכם לעתים קרובות, שלמרות שאני בקרבכם, לא הרגשתם אותי.

6. האם עליי לעשות שוב, כמו ב"תקופה השנייה", את המעשים שאתם מכנים ניסים, כדי למצוא אמונה? האם עליי לתת ראייה לעיוור, יכולת תנועה למשותק וחיים ללזרוס, כדי לעורר את אמונתכם? אמת, אני אומר לכם, רבים "עיוורים" ראו את האור בתקופה זו, רבים "משותקים" הלכו שוב, ורבים "מתים" קמו לחיי חסד.

7. שני דרכים נפרשות שוב לנגד עיניכם — אותן הדרכים שאתם מכירים מראשית מסעכם. האחת רחבה ומלאה פרחים, והשנייה צרה ומלאה קוצים. אתם רוצים ללכת בדרך הצרה, שהיא דרך המידות הטובות, מבלי לוותר על האחרת; אך הדבר אינו אפשרי.

8. אכן, אני אומר לכם, איננכם מכירים את דרכי ואיננכם מבינים כי למרות אינספור המבחנים שבו, השלום נמצא בו, בניגוד לדרך הרחבה מאוד, המביאה הנאות המותירות בלב רק כאב ותיעוב.

9. אני רוצה שרוחכם תחיה לנצח בשלום שלי. לכן אני מתגלה לה, כדי ללמדה בדרך זו. אל תשכחו שבזמן הזה, לפני ארון הברית של הברית החדשה, כרתתם מחדש ברית עם אביכם.

10. רצוני הוא שתעמדו איתנים בתקופות הכאב הבאות ותצאו להפיץ את תורתו בקרב שכניכם. כאשר תפיצו את דברי ואת עדותכם בקרב האנושות, אל תאבדו את אומץ לבכם לנוכח הספקות של בני אדם אחרים. האם כולם האמינו כאשר שמעתם אותי בפעם הראשונה? — השתמשו בגוף הזה או במעטפת הזו עכשיו, כאשר היא ברשותכם, כדי למלא את משימתכם בקרב האנושות. כמה מאלו החיים במרחב הרוחני היו רוצים להחזיק בחומר גופני, אותו הם רואים כאוצר!

11. לנשמתכם אני אומר: "תני לרוח להנחות אותך"; ולגופכם: "תן לנשמה להוביל אותך, ואז שלומי יהיה עמך". אם תנהגו כך, נשמתכם תהיה ערה כעלמות המשל, שחיכו לבואו של החתן עם מנורה בוערת. אשרי אלה החיים ב"ערנות", כי הם יהיו קשובים לקבל אותי. וכאשר תבוא עבורם השעה האחרונה והם ינקשו על דלת העמק הרוחני, אפתח להם.

12. אם תעבדו בלהט, מחר תהיו איתי. הכינו את עצמכם באמצעות הוראות אלה, כדי שתצאו לדרך כתלמידיי של "הזמן השני", תביאו את האור לבני אדם ותעניקו נחמה למדוכאים. התעוררו מאדישותכם הרדומה! כי אם אתם, שיש לכם את התורה, לא תבינו את דבריי ולא תעידו עליי, יבואו העונשים; תישאלו, ואם לא קלטתם את תורתכם בתוככם — מה תענו? אז תישפטו, תרגישו פחד וחרטה ותזכרו את מה שהמאסטר אמר לכם באהבה ובלי הרף. אך אם תלמדו את דבריי ותהרהרו בהם, תהיו מוכנים כאשר תצטרכו לדבר על גילוי זה, ואלה שיבינו אתכם יאמרו: "המאסטר האלוהי אכן היה איתנו!"

אם, למרות הגשמתכם, אחיכם יזלזלו בכם, אל תדאגו, כי אני אכיר בעבודתכם, ולאחר שתנצחו במבחנים הגדולים, אעניק לכם את שמחת השלום העילאית.

13. בעתיד, רבים מכם יקדישו את עצמם להפצת תורה זו בקרב האנושות, ותראו כי עבודתכם נושאת פרי והזרע האלוהי מתרבה.

14. אני קורא לכל עולי הרגל עלי אדמות לשמוע את קולי, המזמין אותם לעלייה רוחנית ולזכות בחיי נצח. ביום זה, שבו מתגלה דבר האל — נצלו את דברו ותנו לו להאיר אתכם, כי בידע נמצא האור והגאולה שלכם.

15. אם תורתי מלמדת אתכם מוסר, יושר וסדר בכל מעשי חייכם — מדוע אתם מחפשים דרכים מנוגדות, שבאמצעותן אתם גורמים לעצמכם כאב? וכאשר אתם עוברים לעולם הבא ומשאירים את גופכם על פני האדמה, אתם בוכים, כי אהבתם את המעטפת הזו יותר מדי. כאשר אתם חשים שהגוף כבר אינו שייך לכם ושעליכם להמשיך בדרככם עד שתגיעו אליי, אני אומר לכם: "ילדי, מה יש לך להראות לי? האם חיית על האדמה בקיום מצוותיי?"

אך אתם, מבוישים ומיואשים, כי אין לכם מתנת אהבה לאותו האחד שאוהב אתכם כל כך והעניק לכם כל כך הרבה, יצרתם שרשראות המדכאות את נפשכם, והיא נראית חסרת אור, בוכה ומתאבלת על עצמה, כי איבדה את החסד. היא שומעת רק את קולו של האב הקורא לה. אך מכיוון שהיא לא התפתחה ואינה מרגישה ראויה לבוא אליו, היא עומדת במקום ומחכה.

הזמנים חולפים, והנשמה שומעת שוב את הקול, ומלאה כולה בסבלה היא שואלת מי מדבר אליה, והקול הזה אומר לה: "התעוררי! האם אינך יודעת מאין באת ולאן את הולכת?" אז היא מרימה את עיניה, רואה אור עצום, שבזוהרו היא נראית עלובה. היא מבינה שלפני שנשלחה אל הארץ, היא כבר הייתה קיימת, כבר הייתה אהובה על האב, שממנו יצא הקול, ושכעת, כשראה אותה במצבה העגום, הוא מתאבל עליה. היא מבינה שנשלחה למקומות מגורים שונים כדי לעבור את דרך המאבק ולהשיג את שכרה בזכות מעשיה.

אך הילדה שואלת: "אם לפני שנשלחתי אל האדמה הייתי יצירך האהוב מאוד — מדוע לא נותרתי איתנה בסגולה ונאלצתי ליפול, לסבול ולהתאמץ כדי לחזור אליך ב

?" הקול ענה לו: "כל הנשמות כפופות לחוק ההתפתחות, ובדרך זו רוח אבי שומרת עליהן תמיד, והוא מוצא הנאה במעשים הטובים של הילדים. עם זאת, שלחתי אתכם אל הארץ כדי שתעשו אותה זירת מאבק להשגת שלמות רוחנית, ולא זירת מלחמה ובאב.

אמרתי לכם שתתרבו, שלא תהיו עקרים. אך כאשר אתם חוזרים לעמק הרוחני, אינכם מביאים עמכם יבול, אתם רק בוכים ומגיעים ללא החסד שהענקתי לכם. לבן אני שולח אתכם שוב ואומר לכם: טהרו את עצמכם, חפשו את מה שאיבדתם, ועבדו על עלייתכם הרוחנית.

הנשמה חוזרת אל האדמה, מחפשת גוף אנושי קטן ועדין כדי לנוח בתוכו ולהתחיל במסע החיים החדש. היא מוצאת את גוף הילד הקטן שהוקצה לה, ומשתמשת בו כדי לכפר על עבירותיה על חוקי. הנשמה מגיעה אל הארץ בידיעה על הסיבה, היא יודעת שהיא נשימתו של האב, ומכירה את המשימה שהיא מביאה עמה ממנו.

16. בשנים הראשונות היא תמימה ושומרת על טהרתה, היא נשארת בקשר עם החיים הרוחניים. לאחר מכן היא מתחילה להכיר את החטא, רואה מקרוב את הגאווה, את היהירות ואת המרדנות של בני האדם כלפי חוקי הצדק של האב, והבשר המרדני מטבעו מתחיל להתלכלך ברע. נפלת בפיתוי, היא שוכחת את המשימה שהביאה עמה אל הארץ, ומתחילה לעשות מעשים המנוגדים לחוק. הנשמה והגוף טועמים את הפירות האסורים, וכאשר הם נופלים לתהום, השעה האחרונה תופסת אותה בהפתעה.

שוב נמצאת הנשמה במרחב החיים (הרוחני), מותשת וכפופה תחת נטל אשמתה. אז היא נזכרת בקול שדיבר אליה פעם ועדיין קורא לה, ולאחר ששפכה דמעות רבות, משום שהיא חשה אבודה, מבלי לדעת מי היא, היא נזכרת שכבר הייתה במקום הזה בעבר.

האב, שיצר אותה באהבה כה רבה, מופיע בדרכה ואומר לה: "מי את, מאיפה את באה ולאן את הולכת?"

הילדה מזהה בקול הזה את דבריו של זה שהעניק לה את קיומה, את האינטליגנציה ואת היכולות — האב, אשר סולח לה שוב ושוב, מטהר אותה, מוציא אותה מהחושך ומוביל אותה אל האור. הוא רועד, כי הוא יודע שהוא עומד לפני השופט, ואומר: "אבא, חוסר הציות שלי והאשמה שלי בלפיך גדולים מאוד, ואני לא יכול לצפות לחיות בממלכתך, כי אין לי זכויות. היום, כשחזרתי לעמק הרוחני, אני רואה שרק צברתי אשמה שעלי לכפר עליה."

אך האב האוהב מראה לו פעם נוספת את הדרך, הוא חוזר שוב אל הבשר ומשתייך שוב לאנושות.

אך בעת, הנשמה המנוסה כבר מכפיפה את המעטפת הגשמית בכוח רב יותר, כדי להשיג את העליונה ולציית למצוות האלוהיות. המאבק מתחיל. היא נלחמת בחטאים המפילים את האדם, ומבקשת לנצל את ההזדמנות שניתנה לה לגאולתה. היא נלחמת מההתחלה ועד הסוף, ובאשר השיער הלבן נוצץ ברקותיה וגופה, שהיה פעם חסון וחזק, מתחיל להתכופף תחת נטל השנים ומאבד מכוחו, הנשמה מרגישה חזקה, בוגרת ומנוסה יותר. כמה גדול ודוחה נראה לה החטא! היא מתרחקת ממנו ומגיעה אל

היעד. כעת היא רק מחכה לרגע שבו האב יקרא לה, שכן היא הגיעה למסקנה שהחוק האלוהי צודק ורצון האל מושלם, שהאב הזה חי כדי להעניק לילדיו חיים וישועה.

כשהגיע היום האחרון, היא חשה את המוות בבשרה ולא חשה כאב. היא נפרדה בשקט וביראת כבוד. היא ראתה את עצמה ברוחה, וכאילו היה לפניה מראה, היא ראתה את עצמה יפה וזוהרת באור.

ואז דיבר אליה הקול ואמר לה: "ילדה, לאן את הולכת?" והיא, שידעה מי היא, ניגשה אל האב, נתנה לאורו לזרום לתוך הווייתה ואמרה כך: "הו בורא, הו אהבה כוללת, אני באה אליך כדי לנוח ולהעניק לך את ההגשמה."

החשבון שולם, והנשמה הייתה בריאה, טהורה ונטולת כבלי החטא, וראתה לפניה את השכר הגבוה שציפה לה.

לאחר מכן חשה שהיא מתמזגת עם אורו של אותו אב, שאושרו גדל, והיא ראתה מקום של שלום, ארץ קדושה, חשה דממה עמוקה, ונחה בחיקו של אברהם.

17. אני מדבר אליכם על הנסים שהחיים הרוחניים מבילים, ומציע לכם את תורתו. האם ברצונכם למלא את משימתכם עלי אדמות כדי לבוא אלי, הוי עם ישראל, הוי אנושות, בתי? בזכות מעשיכם תכנסו לממלכת השמים , ובאמצעות תרגול המידות הטובות תשיגו שלום עלי אדמות.

18. שוב ושוב באתם בבשר, ובכל גלגול מחדש הגדלתם את אשמתכם ואת חובת הכפרה שלכם. אל תאשימו אותי בסבלותיכם, כי *אני* לא מעניש אתכם, אתם עצמכם גוזרים את דינכם.

19. כעת יש לכם את ההזדמנות האחרונה לכפר על עוונותיכם.

20. חזרתי אליכם על סמך ההבטחה שנתתי לכם. מימי קדם כרתי ברית אתכם, ואני אוביל אתכם עד הסוף. כי אתם העם שהתכונן לשבת לשולחני. אני המזון והפרי, הלחם והיין.

21. ללא לאות אתם באים לשמוע אותי ולהשביע את רעבונכם וצמאונכם לצדק, כמו בתקופה השנייה, שבה גם האנשים הרעבים לאהבה הלכו אחריי. מסרתי את דברי בעמקים ובהרים, ואפילו בים ובמדבר הלכו אחריי המוני אנשים. אמונתם לא ידעה עייפות, ודאותם הייתה בלתי ניתנת להריסה. אז התפשטה רחמי על אותם אנשים ועטפה אותם בתמצית האהבה של דברי. האמהות נשאו את ילדיהן על זרועותיהן, הגברים עזבו את עבודתם כדי לשמוע אותי, הזקנים, נתמכים במקלותיהם, הלכו בעקבות ההמון.

22. באחת מההזדמנויות הללו, ביצע האדון את נס הלחם והדגים כהוכחה לכך שכל לחם מספיק, אם הוא מחולק באהבה וללא הבחנה בין אנשים. שכן האחדות והאחווה יהיו גם הן מזון.

23. אפילו התלמידים פקפקו אם מלאי כה דל יספיק להאכיל קהל כה רב. אך כשראו שהנס התממש, אמרו לעצמם בבושה: "אכן, זהו המשיח!"

24. כעת, בתקופה השלישית, יש לכם אותי מחדש. אני נותן לכם את לחם החיים הנצחיים, ממנו תאכל האנושות.

25. אני נותן לכם את הדבר הזה באמצעות איבר השכל האנושי. כדי להתגלות בדרך זו, נאלצתי להמתין להתפתחות הנפשית והאינטלקטואלית של האדם, כדי להשתמש

בו בתקופה זו. רצוני התגשם, והסוד הזה יהפוך לברור לכל אלה שאינם מבינים אותו כראוי בשלב זה.

26. אל תיראו מפני פסקי הדין והלעג של הכנסיות והכתות. הם אלה אשר, אף על פי שספרי הנבואה בידיהם, לא פירשו אותם (נכון) ולכן לא ידעו לצפות לבואי. אתם, לעומת זאת, שלא הכרתם את הנבואות שדיברו על שובי כרוח הקודש, ציפיתם לבואי. עתה הגיע "הזמן השלישי", אך האנושות לא הבינה כיצד לפרש את הבשורה כראוי.

27. כמה קהילות הולכות כצאן ללא רועה. אך אני אתכם, וכדי שאהיה מוכר, התגלו בעוני ובשפלות, כמו ב"תקופה השנייה". אם האנושות רוצה לזהות אותי באמצעות אלה ההולכים אחריי, היא יכולה להצליח בכך: החולים, העצובים, המושפלים, המותשים, הרעבים והצמאים לצדק, המתים מבחינה רוחנית — הם אלה ההולכים אחריי.

28. איש אל יתפלא כי בתקופה זו לא הופעתי בחיק כנסייה כלשהי, כשם שב"תקופה השנייה" לא יצאתי מבית כנסת.

29. לא אשהה במקום שבו שולטים יהירות, חומרנות ועבודת אלילים. אני רוצה להתגלות בחיק הפשטות והצניעות הגדולה ביותר, שם אין טקסים הגורמים לכם לשכוח את תמצית תורתי. לכן אל תתפלאו לראות אותי מוקף בנזקקים, בבורים ובחוטאים; כי שמתי את רחמיי בהם והפכתי אותם לישויות מועילות, הענקתי להם מתנות כדי שיביאו רבים לתשובה; ודרכם — שהם אתם — נתתי הוכחות ברורות לבוחי.

אך אם בכל זאת יש לכם עדיין הסתייגויות, אל תדאגו, כי "אין נביא בארצו". מחר יבואו הזרים, *והם* יאמינו לכם, או שתלכו לארצות לא נודעות, והם יקבלו אתכם; כי לא כולם מטילים ספק בכם. ישנם גם כאלה העוקבים אחריכם ומסתמכים על אהבתכם ונכונותכם לעזור, ובכך הם משמשים לכם כגירוי וכדחף בעלייה המפרכת של הדרך. — מה יעלה בגורלם של אלה ההולכים אחריכם ומוצאים בכם כוח, אם תתנודדו? אם אתם חשים מיואשים, חפשו אותי, ואני אחזק אתכם. אם אתם נתקלים בכאב, אל תחשבו כי אני מעניש אתכם. הוציאו מאותה מבחן את התועלת הטמונה בו להתפתחותכם.

30. די היה לי לרצות, וכבר הייתם טהורים. אך איזה זכות הייתה בכך, אילו *אני* הייתי זה שמטהר אתכם? כל אחד צריך לכפר על עבירותיו על חוקי, *זו* היא הזכות. כי אז תדעו בעתיד להימנע מנפילות ומטעויות, משום שהכאב יזכיר לכם זאת.

31. אם תתעורר חרטה כנה בין העבירה שבוצעה לבין תוצאותיה הטבעיות, הכאב לא יגיע אליכם, כי אז כבר תהיו חזקים מספיק כדי לשאת את המבחן בהשלמה.

העולם שותה מכוס מרה מאוד; אך מעולם לא הענשתי אותו. אך לאחר כאבו, הוא יבוא אליי, הקורא לו. אז ידעו אלה שהיו כפויי טובה להודות לאותו האחד, אשר שפך רק טובות על קיומם.

32. עד כה לא הייתה זו האהבה האנושית ששלטה בעולם. כפי שהיה מאז ראשית האנושות, הייתה זו האלימות ששלטה וניצחה. מי שאהב נכנע בקורבן לרשעות.

33. הרוע הרחיב את ממלכתו והתחזק על פני האדמה. אך דווקא בתקופה זו אני בא כדי להציב את נשקי מול כוחות אלה, כדי שממלכת האהבה והצדק תוקם בקרב בני האדם. לפני כן אני אלחם. כי כדי להעניק לכם את שלום רוחי, הכרחי שאנהל מלחמה ואסלק את כל הרוע.

34. יום הדין כבר הגיע אליכם, החיים והמתים שומעים בתקופה זו את קול המצפון.

35. העולם הזה אינו המולדת הנצחית של רוחכם. אילו היה כך, לא הייתם רואים את גופכם, שאתם כה אוהבים, הולך לעולמו, ולא הייתם רואים את חייהם של הוריכם — אלה שהעניקו לכם את קיומכם — דועכים. הכל חולף, אין דבר קבוע בעולם הזה. אילו היה *כאן* רק אושר והנאה, לעולם לא הייתם נזכרים בנשמתכם, לא הייתם חושבים על האחרים, ולא הייתם נזכרים בי.

36. ארוך מאוד היה מסלול הסבל שעברה נשמתכם, ואני לא רוצה שתיתקלו בכאבים גדולים עוד יותר מאלה שכבר חוויתם. חזרו אליי בחיפוש אחר שלום, שאפו לשלמותכם, ואז אהפוך אתכם למורים, אשר ילמדו ויצילו את אלה שהתעו בחשכת הבורות.

37. אתם, האנשים שבכיתם למשמע דברי הסליחה שלי — מדוע עדיין לא הגיע עליכם המשפט, אף על פי שיד ימין שלכם הוכתמה בדם אחיכם?

אל תפחדו, כי חרטתכם הכנה תהיה לכם כמעיל המגן עליכם, וסליחתי תהיה לכם כמים צלולים כקריסטל, אשר יחזקו אתכם בכפרתכם. אך אוי לו לזה שהרג ולא שילם את חובו! אוי לו לזה שבגד, שגרם לבושה, או שלא מילא את חובתו כלפי הוריו! כי אז החיים והכאב ישפטו אותם כשופט חכם וילמדו אותם כמאסטר.

38. היום באתם אליי לאחר שהתגברתם על כל ההתנגדויות, ומכיוון שיש לכם תשוקה עזה לשמוע את דבריי מחדש. כי יש לכם את התשוקה להיות תלמידיי, ולכן אתם באים לשמוע וללמוד את תורת האלוהות שלי.

39. אתם יודעים שאין דבר טוב יותר כדי להתחדש ולמצוא כוחות להתגבר על תאוותיכם, מאשר דברי, המאיר את נפשכם ומעורר בכם את האהבה האמיתית לטוהר הנפשי שלכם.

40. זהו הזמן שבו דברי מוצגים בפירוט רב ביותר, כדי שלא תהיו בורים בדברים שאני מגלה לכם. אך כאשר אני מדבר אליכם לעתים באמצעות משלים, הדבר נעשה כדי שתוכלו להטמיע טוב יותר את תורותיי.

41. אני סירת ההצלה שהופיעה בהישג יד של הניצול, שהיה על סף טביעה. אלה שהובאו בשלום אל החוף, שם שוכן השלום, חשים מאוחר יותר בתוכם את החובה לעשות את אותו הדבר לקרוביהם, כאשר אלה נמצאים בסכנת מוות.

42. הספינות לא הספיקו, וישנם ניצולים רבים הזקוקים לעזרה. ראו את האנושות, כיצד היא הולכת לאיבוד בתוך התועבות, השחיתות והפשע! ראו את הגברים, המסורים לחיים של חומרנות ואנוכיות! הנשים התרגלו לחטא השולט בכל מקום, הן מאבדות את צניעותן ואת רגישותן. הבית, שהוא מקדש האדם, מחולל, כי האור, החום והשלום נעלמים ממנו.

43. אני בא לכובב לכת זה ומחפש בו את נשמת האדם, שהיא מקדש האלוהים, ומצית בה את האמונה, בכך שאני מדבר אליה על עולם חדש, עולם של שלום, שאליו היא יכולה להגיע באמצעות התחדשות מוסרית ואחווה.

האחד מרגיש את ליבו פועם בעוצמה ועושה את האידיאל האלוהי לשלו; האחרים מתלוננים על מכשולים וקשיים כתירוצים כדי שלא ללכת אחריי. לאלה חסר האמונה, והם לא הבינו שמי שסוטה מייעודו, חייב להגיע שוב ושוב לאותה נקודה, עד שיעבור את כל הדרך.

44. איני אומר לכם שתתעלמו מחובותיכם הארציים או מהנאות הלב והחושים הבריאות. אני דורש מכם רק שתוותרו על מה שמרעיל את נפשכם ומחלה את גופכם.

45. מי שחי על פי החוק, ממלא את אשר מצפונו מורה לו. מי שבז להנאות המותרות כדי לשקוע בהנאות האסורות, שואל את עצמו אפילו ברגעי ההנאה הגדולה ביותר, מדוע אינו מאושר ואינו מוצא שלום. כי מהנאה להנאה הוא שוקע עמוק יותר ויותר, עד שהוא מת בתהום, מבלי למצוא סיפוק אמיתי ללבו ולנשמתו.

46. יש כאלה *שמייבים* להיכנע ולרוקן עד הטיפה האחרונה את הגביע שבו חיפשו את העונג מבלי למצוא אותו, כדי שיוכלו לשמוע את קולו של זה המזמין אותם תמיד לסעודת החיים הנצחיים.

47. אני מקבל את מנחתם של תלמידיי. אליהו הכין אתכם והתחנן בפניי, כדי שתהיו ראויים לשמוע את דבריי ותדעו להפיק תועלת ממשמעותם. הבטחתי היא שכל מי שיחפש אותי בכאב ליבו, ימצא נחמה.

48. זהו זמן רוח הקודש, שבו אני יוצר קשר עם האדם. מבין אלה ששמעו אותי, חלקם מתחילים להכיר אותי, ואחרים כבר אוהבים אותי. כאשר זמן גילויי זה יגיע לקצו, האנושות תדע

מי בא. היא תזהה את אליהו בקדם-מבשר מלא חסד וכוח, וכך גם את האדון, שירד מתוך אהבה למין האנושי.

49. תלמידים אהובים, קחו אותי לדוגמה, כדי שתגיעו במהרה לסוף כפרתכם, כאשר אליהו, הרועה שהדריך אתכם בכל הזמנים, יציג אתכם בפני.

50. איני רוצה שהנשמות, כאשר יתנתקו מכדור הארץ הזה, ירגישו בודדות או אבודות במרחבי העמק הרוחני, הממתין לכולם. לכן אליאס מדבר אליכם ומכין אתכם למעבר זה, ועליכם להציג בפני בני אדם אחרים את אותו רוח , שהוא רועה ומתווך בין האדם לבוראו.

51. אתם עוברים תקופה של קשיים ומשפט, כולכם קוטפים כעת את פירות מעשיכם. זמן זה היה חייב לבוא, כך נכתב. הזהרתי אתכם שתתפללו ותעשו תשובה; אך מצאתי אתכם ישנים, ללא זיכרון לדבריי. אך אני שומר עליכם ובאתי שוב להביא לכם את תורתו, המציגה בפניכם אופקים רחבים מאוד. אם תוכלו להבין אותה, תהיו אמיצים ובעלי רצון חזק, וכאשר אור זה יחלחל לנשמתכם, לכו אל האחרים ועזרו להם להשתחרר מהקהות החושים שלהם. רחמו על אלה החוטאים מתוך בורות, והראו להם את הדרך המובילה לגאולתם.

52. את אלה שהיו תלמידים בעבר אני הופך לתלמידים, ואת התלמידים אני מקרב אליי עוד יותר. את כולכם העמדתי על סולם שמים אחד, ושותפתי בסבלותיכם. כאב האנושות מגיע אליי, אליהו נלחם למען האחדות הרוחנית של בני האדם. מגדל בבל החדש צמח מתוך גאווה ומחלוקת, אך מולו אני בונה את מגדל ישראל על יסודות של ענווה ואהבה. המאבק יהיה גדול, אך לבסוף תנצח המידה הטובה את החטא והשלום ישוב על כנו. אז אלה שהיו חלשים יתחזקו, העיוורים יפקחו את עיניהם, ותתרחש התעוררות אמיתית של הנשמה, כדי שתכנס לחיים של התפתחות.

53. הזהב והכוח שאליהם שואף האדם כל כך, לא יביאו שלום לרוחו, ולא נחמה על ערש דווי; הם רק יקשו את לבו. כמה פעמים הצגתי לעשירים תמונות של כאב לנגד עיניהם, כדי לבחון את רגשותיהם, אך הם היו אדישים כלפי היתומים, העוני והכאב של

בני אדם אחרים, ולא הבינו כי עשיתי אותם למנהלי נכסים חומריים רק כדי שיחלקו אותם בצדק ובאהבה.

54. ישנם אנשים רבים המתמתינים ליד רחומה שתרפא אותם, למילת נחמה או לדוגמה שתגאל אותם. הנשמה רעבה לאהבה, לכנות ולצדק, ואתה, ישראל, *יכול* לתת, כי נתתי לך שפע של נכסים רוחניים, שאתה אמור לחלק.

55. לא כל הזמנים יהיו זמני שלום עבורכם. לכן, היום, בעודכם עדיין נהנים מחופש פעולה, עליכם לעבוד במרץ ולהכין את אחיכם מאומות אחרות באמצעות התפילה . אתם כבר יודעים שהרוח אינה מכירה מרחקים, ולכן ביום שבו תועבר תורתו באמצעות שליחיו, הם לא ימעדו, אלא ימצאו חברים, אחים, שיבינו את משימתם ויעניקו להם תמיכה וחום.

56. למי שהמסר הזה מופקד בידיו, ולמי שחי בקהילה איתי, אעניק מעשים מושלמים, ואגלה את רוחי במילותיו.

57. רבים מכם חשו את בוזם של בני האדם משום שהם הולכים אחרי האדון. אחרים נדחו בבית הוריהם, ואחרים נדחו על ידי אשתם או בעלה. אך זכרו כי אני רואה את כל זאת, ואני אשלם לכם בשפע על הקרבתכם.

58. אל תראו אויבים, אלא אחים בכל הסובבים אתכם. אל תדרשו עונש לאיש, היו סובלניים, כדי שתהיו דוגמה לסליחה ולא ייווצר נקיפת מצפון בנשמתכם. סגרו את שפתיכם ותנו לי לשפוט את עניינכם.

59. רפאו את החולים, החזירו את השפיות למבולבלים. גרשו את הרוחות המעבירות את הדעת, ודאגו ששניהם* יחזרו אל האור שאבד להם.

**ראו הערה 4 בנספח*

60. התפללו למען האומות, כי *עליכם* אשמר. הביאו את דברי אל כל הלבבות. הודו לי לאחר מכן על הטוב שקיבלתם, כי אז תבינו שאף עלה מעץ אינו זז ללא רצוני.

61. אכן, אני אומר לכם: אלה שהתרחקו ממני יותר מכול יבינו כי הגיע זמן הדין, שכן יש להם תחושות מבשרי רעה וחרדה.

62. קולי קורא ומעורר את הנשמות בקèhè. אך אילו האנושות הייתה טורחת ללמוד ולחקור את נבואות "הזמן הראשון" ו"הזמן השני", דבר ממה שקורה כעת לא היה מפתיע אותה או מבלבל אותה, שכן הכול כבר נבוא.

63. דברי מאתמול מתגשמים היום; שכן מוטב שהכוכב המלכותי יפסיק לזרוח מאשר שדברי אלה לא יתגשמו.

64. סבלו את המרירות שהמלחמה בין העמים גורמת לכם, אל תדרשו משפט עליהם, שכן גביע סבלם כבר מר דיו. היו רחמנים בפסקי הדין, במחשבותיכם ובתפילותיכם.

65. אלה שעדיין נהנים משלווה כלשהי, חובתם להתפלל כדי לעמוד לצד אלה הסובלים מקשיי המלחמה ומצוקותיה.

66. אם במקום רחמים אתם חשים כעס או בוז כלפי אלה הגורמים סבל כה רב לאנושות — אכן, אני אומר לכם, אזי אתם מונעים מעצמכם כל התרוממות רוחנית וכל הבנה.

67. תנו לקולי להדהד בלבבכם, יישמו את דבריי: זו תהיה הדרך שבה תתחזק תורתו עלי אדמות. היא האור שיעמוד כנגד הרעיונות שצמחו מאנושות חולה ומתפוררת.

68. כל הצדק, כל הגדולה וכל האור שהאנשים יכולים לייחל להם להתפתחות נפשם, ימצאו בתורתו. אך כדי שהאדם יעצור לחקור את תורתו, וכדי שיתעניין בתוכנה, עליו קודם כל להבחין בפירותיה הראשונים בהתחדשות ובמידות הטובות של תלמידיו.

69. אני מבטיח לחשוף בפניכם סודות גדולים, אם תחיו בשלום. כי אז יוכל אוריי לזרוח בתוך הווייתכם.

70. כולכם רוצים להיות בין אלה המעידים על אמת שלי, והיותכם על נתיב האנושות כמגדלור למלחים או ככוכב לעולי רגל.

71. היום אני נמצא בקרבכם באמצעות הודעה זו. נצלו את שהותי והפכו מתלמידים לתלמידים, כדי שתוכלו להטיף את דבריי בכבוד כאשר אסיים לדבר.

72. למדו, התעוררו והתפללו, זרעו אהבה ורחמים בקרב אחיכם, כדי שאוכל לומר לאנשים באמצעות מעשיכם: אהבו זה את זה!

שלום עליכם!

הדרכה 34

1. עם אהוב, אל תחכו לזמנים טובים יותר כדי לחשוף את המסר הזה לאנושות, כי לא יבוא זמן מתאים יותר מזה.

2. פתחו את עיניכם למציאות ואל תחלמו עוד על הבלים העולם. הבינו כי משימתכם היא להפיץ את תורתו בכל דרכי הארץ.

3. כאן, בין המוני האנשים הללו, אני מגלה את השליחים העתידיים, את השליחים החדשים, את הפועלים, אשר עליהם להיות בלתי נלאים במילוי משימתם.

4. חלקם ילכו מזרחה, אחרים אשלח מערבה, וריבוי השפות לא יהווה מכשול להפצת דברי.

5. חרב האור, האהבה והצדק, הנמצאת בתורתו, תפתח דרכים, תהרוס חומות של בורות ותמחק גבולות. הכול יהיה מוכן לאיחוד העמים.

6. בתחילת המאבק, יש שיקבלו בשמחה את תורת הרוח השילושית-מריאנית. אחרים, לעומת זאת, ידחו אותה וירדפו אתכם, שכן הם רואים בה איום על כוחם הארצי ועל פרשנויותיהם המוטעות. אך אמת, אני אומר לכם, זה יהיה כאילו הם רוצים למנוע בכף ידם את השמש מלהאיר את אורו.

7. עליי להזהיר אתכם כי מי שידחה את הדבר הזה, דחה *אותי*, ומי שיקבל אותו, קיבל *אותי*. שכן במשמעותו הרוחנית גיליתי את עצמי לבני האדם בתקופה זו, ורוחי נוכחת בו. לכן אני אומר לכם: מי שיקבל את דבריי, יזהה את קולי, יפתח לי את דלתות ליבו ויכיל אותי בתוכו.

8. צדקתי הציעה לכם הזדמנות נפלאה לכפר על אשמתכם ולפצות עליה. אל תבזבזו ולו יום אחד מחייכם, אשר הפקדתי בידיכם.

9. אתם "הבן האובד" שחזר בתשובה לבית אביו, ואני קיבלתי אתכם באהבה כדי לגרום לכם להשיב לעצמכם את נחלתכם.

10. אני יודע מי מבין אלה שבאים אליי בבכי הם באמת החוזרים בתשובה, הבוכים על אשמתם בדמעות של חרטה כנה ומבקשים ממני הזדמנות לכפר. הם בוכים כי פגעו באביהם, הם לא בוכים על עצמם. לעומת זאת, ישנם אחרים, שלכאורה מצטער על שפגעו בי, והם בוכים, הם מבטיחים ואף נשבעים שלא יחטאו שוב. אך באותו הזמן שבו הם נשבעים, הם מבקשים ממני נכסים ארציים חדשים. אלה הם אלה שיתרחקו שוב בקרוב מבית האב.

11. כאשר ישיגו ממני את מה שחיפשו, הם יבזבזו אותו. אם לא השיגו אותו, הם יגדפו אותי. הם מאמינים שבשפלות הדרך הזאת יש רק קוצים, ואינם יודעים שהדרך שבחרו היא המסוכנת, המשובשת והמסוכנת ביותר. הם סבורים שאם ימסרו את עצמם לחלוטין לתענוגות העולם, יוכלו להגדיל את עושרם ובכך להפחית את מצוקותיהם, מבלי להיות מודעים לכך שבכך שדחו את העול המתוק של הצלב הרוחני, העמיסו על כתפיהם משא חומרי עצום, שתחת משקלו יסיימו את חייהם מרוסקים.

12. מעטים הם אלה השואפים לחיות בגן העדן של השלום, האור וההרמוניה, על ידי קיום חוקי האל באהבה.

13. ארוך מאוד הוא הדרך שעברו בני האדם, ועדיין הם מעדיפים לאכול את הפירות האסורים, אשר רק צוברים סבל ואכזבות בחייהם. פירות אסורים הם אלה שאמנם טובים, כי אלוהים ברא אותם, אך עלולים להזיק לאדם אם הוא לא התכונן כראוי או אם הוא צורך אותם בעודף.

14. הגבר והאישה לוקחים את פרי החיים ללא הכנה ואינם מכירים באחריותם כלפי הבורא, כאשר הם מביאים ליצירת ישויות חדשות על פני האדמה.

15. המדען קוטף ביד חסרת יראת כבוד פרי מעץ המדע, מבלי להקשיב תחילה לקול מצפונו, שבו חוקי מדברים אליו כדי לומר לו שכל פירות עץ החוכמה טובים, ולכן מי שקוטף אותם רשאי לעשות זאת אך ורק לטובת זולתו.

16. שתי הדוגמאות שהבאתי מראות לכם מדוע האנושות אינה מכירה לא את האהבה, ולא את השלום של אותו גן עדן פנימי, שאמור היה להיות בלבו של האדם לנצח בזכות ציותו לחוק.

17. כדי לעזור לכם למצוא את אותו הדבר, אני מלמד את החוטאים, את הסוררים, את הכפויי טובה ואת הגאוותנים, כדי להבהיר לכם שאתם ניחנים ברוח, שיש לכם מצפון, שאתם יכולים לשפוט ולהעריך באופן מלא ומהו טוב ומהו רע, וכדי להראות לכם את הדרך שיוביל אתכם לגן העדן של השלום, החוכמה, האהבה האינסופית, האלמוות, התהילה וה נצח.

18. אני מדבר אליכם, החוטאים, שכן הצדיקים כבר חיים בגן העדן הרוחני; והישויות האחרות, שאין להן רוח, ולכן גם אין להן מצפון, מתענגות בגן העדן שלהן, שהוא הטבע, שם הן חיות בצייתנות מושלמת ובהרמוניה מושלמת עם כל הבריאה.

19. היום אני מאיר את הדרך שבה עליכם להתפתח, ובסופה תפגשו אותי. אינני מכריח אתכם; אך אני מפנה את תשומת לבכם לכך שאם לא תשימו לב לקריאה זו, בקרוב תבואו מיוזמתכם לחפש את דרך הגאולה. אך אז תברחו מפני זוועות חוסר האנושיות שלכם, יהירותכם וגאוותכם.

20. איני בא אליכם בחומרה. אתם עצמכם הם אלה המענישים את מעשיכם הרעים בעונש הראוי.

21. עמי, בלבכם אני מניח את תמצית דבריי, כדי שתתזנו מהם רוחנית. כי לבכם הוא כפרח, וריחו הוא תמצית האהבה שהנחתי בתוכו. אל תתנו לפרח זה לקמול, כי עד מהרה יאבד את ריחו. עדינים הם פרחי גניכם, אך עדין עוד יותר הוא לבכם, ועוד יותר מכך – מהותו האלוהית.

22. לאחר שנת 1950 לא תקבלו עוד את דבריי באמצעות אמצעי התקשורת הללו,* שכיניתם "נושאי קול" או "מתורגמנים". חלקם יעזבו את כדור הארץ ויעלו לעמק הרוחני, ואחרים יישארו כדי לקבל את ההשראות הראשונות — הסימנים המקדימים את ההתגלות מרוח לרוח.

**ראה הערה 9 בנספח*

23. כאשר התגלות זו תתחיל להתפתח בקרבכם, תתחילו באמת לחקור ולהבין את התורה שאתם מקבלים כעת, ובמקביל תדעו להפריד את משמעות דבריי מכל החסרונות שהדובר אולי ערבב בדבריי.

24. עתה אני שואל אתכם: האם אתם מסכימים להיות עניים על פני האדמה, אך עשירים ברוח? או שמא אתם מעדיפים את תענוגות העולם על פני תובנות החיים הנצחיים? — אני מברך אתכם, כי בלבכם אתם אומרים לי: "אדוני, אין דבר המשתווה לתפארת שמיעת דבריך."

25. בתקופה זו אני נותן לכם מסר חדש: הברית השלישית. רבים היו עדים להתגלות זו. אך אמת, אני אומר לכם, לא אתם תהיו אלה שתבינו את מלוא המשמעות של מה שגיליתי לכם, ולא תוכלו להעריך את חשיבותו של מסר זה.

26. פעמים רבות נתתי לכם הוראה, ואתם פירשתם אותה בטעות, כי אתם חומריים, ובעוד שדיברתי אליכם על תובנות רוחניות, נתתם להן משמעות חומרית. יבואו דורות אחרים, מפותחים יותר מבחינה רוחנית, וכאשר ילמדו את ההוראות הכלולות בהתגלויות אלה, הם ירטטו מהתרגשות רוחנית. בפעמים אחרות הם יתענגו על השלום העדין שבדבריי, ובמקרים אחרים הם יתפלאו על מה שימצאו בתורת האהבה שלי. אז יאמרו: כיצד ייתכן שהעדים שהיו נוכחים אז לדברים אלה לא היו מודעים למשמעותם, לגדולתם ולאורם? זו לא תהיה הפעם הראשונה שזה קורה: גם בתקופה השנייה, כאשר דיברתי אל לבבות האנשים, הם לא הבינו אותי, משום שחיו וחשבו רק למען העולם ולמען הדברים הארציים.

27. כאשר הגוף ששימש לי ככלי ב"תקופה השנייה" נכנס למאבק המוות, ואני אמרתי את דבריי האחרונים מהצלב, היה בין משפטי האחרונים משפט אחד שלא הובן לא באותם רגעים ולא זמן רב לאחר מכן: "אלוהי, אלוהי, מדוע עזבתני?"

28. בגלל מילים אלה, רבים פקפקו; אחרים התבלבלו, שכן חשבו שזו הייתה פחדנות, התלבטות, רגע של חולשה. אך הם לא לקחו בחשבון שזו לא הייתה המשפט האחרון, אלא שאחריו אמרתי עוד משפטים, שגילו עוצמה ובהירות מלאות: "אבי, בידיך אני מפקיד את רוחי"; ו: "הכל נשלם".

29. עתה, משהשבתי להביא אור לבלבולכם ולהאיר את אשר כיניתם סודות, אני אומר לכם: כאשר תליתי על הצלב, מאבק המוות היה ארוך, מדמם, וגופו של ישוע, הרגיש לאין שיעור יותר מזה של כל בני האדם האחרים, סבל ייסורים ממושכים, והמוות לא בא. ישוע מילא את שליחותו בעולם, כבר אמר את המילה האחרונה ונתן את התורה האחרונה. אז שאל אותו גוף מעונה, אותו בשר קרוע, כשחש את הניתוק מהרוח, בכאב רב את האדון: "אבי, אבי, מדוע עזבתני?" — זו הייתה זעקתו העדינה והסובלת של הכבש הפצוע אל רועהו. זו הייתה ההוכחה לכך שהמשיח, הדבר, אכן הפך לאדם בישוע, וכי סבלו היה אמיתי.

30. האם *אתם* יכולים לייחס מילים אלה *למשיח*, המאוחד לנצח עם האב? — עתה אתם יודעים כי היה זה אנקת גופו של ישוע, אשר הושפל על ידי עיוורונם של בני האדם. אך כאשר ליטוף האדון נחת על אותו בשר מעונה, המשיך ישוע לדבר, ודבריו היו: "אבי, בידיך אני מפקיד את רוחי". — "הכל נשלם".

31. מתי תדברו אליי כך, בני האדם? מתי תוציאו מפיכם את זעקת הכאב העדינה הזו, שאינה תוכחה, לא ספק, לא חוסר אמונה, אלא הוכחת האהבה לאב, שבה אתם מודיעים לו כי ברצונכם לחוש את קרבתו בשעה האחרונה? — הרהרו בכל אחד ממשפטיי, כי אני האמת שהובטחה לכם.

32. כעת, כשאני מלמד אתכם, השתמשתי בבלתי משכילים ובבורים, שכן המדענים והמלומדים הכחישו אותי. חיפשתי גם חוטאים כדי להמיר את דתם ולשלוח אותם להעיד על אמת שלי. ילדיי אלה, שדרכם אני מתגלה, חייבים להוכיח את עצמם ראויים לחסד זה, על ידי התעוררותם לאור התורה שהם עתידים להטיף, כדי שישיגו ידיעה מלאה על משימתם ויבינו שרק אם יהיו דוגמה אישית ויפגינו מעשים טובים, יאמינו להם בני אדם.

33. תקופת ההכנה הזו תהיה נוחה להכשרת המוני האנשים.

34. תורתו היא המים הטהורים והצלולים כקריסטל של נהר החיים, שבעזרתם תטהרו ותשיגו את השינוי שיגרום לכם להיות ראויים לקרוא לעצמכם תלמידי רוח הקודש. הבינו את לבכם לדבריי, ואכן, אני אומר לכם, זרע טוב יצמח ממנו. עיצבו את

רוחכם ואת דעתכם על ידי הקשבה לי, ואז מעשיכם, דבריכם ומחשבותיכם יקרינו את אמתכם.

35. אמנם לא רק אתם תעידו עליי, שכן כל הבריאה היא הוכחה חיה לאמת שלי. אך במלאכה זו יש לכם משימה למלא וחוב כלפי עצמכם לפרוע. כי אמת, אני אומר לכם, אינכם חייבים לי דבר, אלא לעצמכם.

36. אם לא תעידו על אדונכם, אני אעשה זאת; אך אתם תבכו מרה, כי לא הייתם עם האדון בשעת הקרב.

37. האם אתם רוצים לדעת ביצד תוכלו להשיג שהעדות שלכם תתקבל באמת? — היו כנים כלפי עצמכם, אל תאמרו לעולם שיש לכם דבר שאינכם מחזיקים בו, ואל תנסו לחשוף דבר שלא קיבלתם. לימדו רק את מה שאתם יודעים, העידו רק על מה שחוויתם בעצמכם. אך אם ישאלו אתכם דבר שאינכם יכולים לענות עליו, שתקו, אך לעולם אל תשקרו. שוב אני אומר לכם, כי ה"כן" שלכם יהיה תמיד "כן" וה"לא" שלכם יהיה תמיד "לא", ואז תהיו נאמנים לאמת.

אל תישבעו גם כן, כי מי שאומר את האמת אינו זקוק לשבועות כדי לזכות באמון, שכן הוא מביא הבהרה במעשיו. תנו לאלה שנקטו בשקר להישבע, ואשר — כאשר יגיע הרגע שבו הם זקוקים לאמינות — יצטרכו להיעזר בשם האל כדי להדגיש את דבריהם. אל תישבעו לא באלוהים, לא במריה, לא בהוריכם ולא בחייכם. אני אומר לכם שוב, מעשיכם הם שיעידו על דבריכם, ואז שניהם יעידו עליי.

38. אם אתם אומרים את האמת ומאמינים לכם, יהיו מבורכים המאמינים בכם. אם דוחים אתכם, פוגעים בכם או לועגים לכם משום שאתם אומרים את האמת, השאירו את העניין לי, כי עניין האמת הוא שלי; אזי אגן עליכם. אל תנסו גם לכסות את האמת בווילון השקר, כי אז משפטכם יהיה כבד. האם אינכם יודעים דבר על אותו מקדש גדול בירושלים, שאליו נכנסו אנשים במשך מאות שנים בתשוקה לכוח ולחוכמה? כי הוא היה גדול כל עוד חיקו היה כמפלט של שלום לנשמות. אך כאשר הצביעות, השקר והחמדנות חדרו לתוכו, נקרע וילונו, ולאחר מכן לא נותר בו אבן על אבן.

39. אני אומר לכם שוב, שעליכם להתחיל להיות כנים עם עצמכם, שלא תנסו לרמות את עצמכם, כלומר, שעליכם להתחיל לאהוב את האמת. מתקרב הרגע שבו יפלו גדולי העולם, שבו האומות יחוו את משפט האלוהים שלי. כמה זעקות צער יהיו אז בקרב בני האדם! עולם של שקרים, טעויות ועוולות ייעלם, כדי שבמקומו יוקם מלכות האלוהים, שהיא צדק ואור. עבור מעשי אדם רבים זה יהיה הסוף, אך עבור עידן הרוחניות זה יהיה ההתחלה.

40. העולם שייעלם יהיה עולם השחיתות שיצרתם, שבו החזקים מדכאים את החלשים, ממנו נעלמה אפילו תמימות הילדים, שבו ההורים אינם מבינים את ילדיהם והילדים אינם מבינים את הוריהם. עולם זה, שבו העקרונות והמוסדות הקדושים ביותר חוללו על ידי בני האדם, ושבו הורגים זה את זה במקום לאהוב זה את זה כאחים.

41. כדי שבבל החדשה הזאת תיעלם, יש לעקור את השחיתות שלה מהשורש כמו עשב שוטה. הכאב יהיה גדול; אך בגביע הסבל הזה יטהרו הטמאים והעיוורים יפקחו את עיניהם, המוות יעצור את מסלול חייהם של אנשים רבים, אך לא כדי להשמידם, אלא כדי להביא אותם אל החיים.

42. לא יישאר דבר ממעשי הרשע של האנושות. אך על חורבות עברכם אקים עולם חדש כממלכה גדולה, שבה האנושות תהיה כמשפחה מורחבת, החיה בשלום, האוהבת, החשה וחושבת על פי חוק האהבה שלי.

43. דורות חדשים יאכלסו את הארץ ויקצרו, הן מבחינה רוחנית והן מבחינה חומרית, את פירות הניסיון וההתפתחות שהותירו אחריהם קודמיהם; שכן מכל העבר הם יבחרו את הפירות הטובים.

44. מעל הפולחנים הבלתי מושלמים לאלוהותי תתעלה סגידה אלוהית רוחנית אמיתית, כשם שמעל המדע החומרי של בני האדם בהווה תתעלה מדע חדש בשירות האחווה, הרווחה והשלום.

45. הניתוק בין בני האדם ייעלם, וכשם שהתרחקו זה מזה בשל מחלוקותיהם ויצרו ניבים ושפות לכל עם, כך, כאשר תתחיל ההרמוניה לזרוח על פני האדמה, כולם ירגישו צורך לתקשר בשפה אחת. אכן, אני אומר לכם, האהבה האחוותית זה לזה תקל עליהם את המלאכה הזאת, שכן היא תתבסס על מצוותי האומרת לכם: אהבו זה את זה.

46. כיצד ייתכן שהמין האנושי אינו מבין זה את זה, כאשר אפילו בעלי החיים מאותו המין מבינים זה את זה, גם אם האחד הוא מאזור אחד והאחר מאזור אחר?

47. התאחדו באהבה בהשראת אביכם, והוא, שהוא האלפא והאומגה של כל הבריאה, ינחיל לכם את השפה האוניברסלית.

48. התעודדו, התעודדו מדבריי, הם עומדים מעל לפיצול שפותיכם, מעבר לתחילתכם ולסופכם. אך אם התפלאתם על האופן המפורט והבלתי נדלה שבו דיברתי אליכם מפי שליחיי, דעו כי זו הייתה רק ניצוץ מאור האלוהות שלי, ששלחתי אל איברי השכל הללו.

49. אתם שואלים אותי: "אדוני, אם בחרת בנו להיות עדים להתגלות זו — מדוע לא החסכת מאיתנו את הסבל והאסונות של כדור הארץ?" — על כך אני עונה לכם, כי הכרחי שתרוקנו — ולו במעט — את גביע הסבל , אשר שותים אחיכם, כדי שתבינו את סבלותיהם.

50. אם אמרתי לכם שבזמן הזה ייהרס כל מה שיצרו גאוותם ורשעותם של בני האדם, האם אינכם מאמינים שיש גם אצלכם משהו שיש להרוס, לקצץ או לכפר עליו?

51. אתם מבורכים, אך בו-בזמן נרדפים מאוד על ידי הניסיונות. אך אם הכאב שומר אתכם ערניים, עליכם לזכור כי זו רק טיפה מהמשקה המר שאותו שותים עמים אחרים. כאשר לבכם מזדהה עם הכאב, הוא מרגיש צורך להתפלל, ובכך הוא מזהה באופן אינטואיטיבי את אחת המשימות שהעם הזה הביא עמו אל הארץ.

52. התפללו, ילדיי, במחשבות של אור, שלום ואחווה, כי תפילות אלו לא יאבדו בחלל, אלא כוחן ישמר אותן בתנודה הרוחנית ויכוון אותן אל ליבם של אלה שעבורם התפללתם. דבריי אינם רשאים להפוך עבורכם לדבר שבשגרה; בואו באותה ענווה ויראת כבוד כמו בימים הראשונים, כדי שתפילתכם תורגש על ידי אחיכם. כי יבוא יום שבו תרגישו את כל הווייתכם מזועזעת, ויום זה יהיה היום שבו אדבר אליכם בפעם האחרונה בצורה זו.

53. לשם מה, לדעתכם, קראתי לכם בתקופה זו, אתם, המוני בני האדם? האם זה קרה רק כדי לרפא את מחלותיכם, או כדי לאפשר לכם להשיב את השלום שאבד לכם? — לא, עם; כאשר העמדתי אתכם לחיים האמיתיים, הצתתי את האמונה בלבבותיכם, החזרתי את החיוך לפנים שלכם ואת הכוח לגופכם, זה קרה כי רציתי להכין אתכם בדרך זו, כדי שתוכלו לקום למאבק. אך אני רואה שרבים חושבים על עצמם, ומשתתפים בשיעורי רק כדי לחפש את שלוות נפשם, מבלי לרצות לדעת ולו במעט על המשימה הממתינה להם. אחרים מתרחקים ברגע שקיבלו את אשר חפצו, מבלי להתעניין בלימוד והבנת משמעות תורתו.

54. כולכם נקראתם להשתתף במלאכה זו, ולכן שפכתי את דברי על העם הזה, כדי שישמור אותם בלבו, ולו רק משפט אחד מדברי.

55. תורתִי אומרת לכם: אם לא תפיצו את דבריי בקרב האנושות, האבנים ידברו כדי להעיד על אמתִי ועל התקופה שבה אתם חיים. אך אל תחכו עד *שהאבנים* ידברו, כי הן יעשו זאת על ידי כך שיגרמו לרעידות אדמה , יעוררו את הים או יפרצו בזרמים מפתחי הרי הגעש.

56. מוטב שתתכוננו מבעוד מועד, כדי שכאשר עולם זה יוכה במגפות, במחלות לא ידועות ובצרות מכל הסוגים, אתם — הפזורים בכל דרכי הארץ — תביאו את דבריי הטובים והמחזקים אל הלבבות, כדי שתגיעו כרוח קלה אל אלה שהוכו על ידי הסופות.

57. השילו מעליכם את העצלות ונצלו את הזמן היקר שאתם נהנים ממנו היום, כי איננכם יודעים אם בזמנים הבאים תהיה לכם השלווה ללמוד את דבריי ולהתעמק בהם.

58. התפללו כתלמידים טובים ומלאו את לבבכם במטרות אצילות. אל תשכחו כי איני עושה אצלכם הבחנות בין גזעים, מעמדות או דתות, כדי שבכל מקום אליו תלכו, תרגישו כבמולדתכם ותראו בכל אדם שתפגשו, לא משנה לאיזה גזע הוא משתייך, את מה שהוא באמת: אחיכם.

59. הבאתי לכם את הדבר הזה והשמעתי אותו בשפתכם, אך אני מורה לכם לתרגם אותו מאוחר יותר לשפות אחרות, כדי שיהיה ידוע לכולם.

60. בדרך זו תתחילו לבנות את מגדל ישראל האמיתי — זה המאחד את כל העמים רוחנית לאחד, המאחד את כל בני האדם באותו חוק אלוהי, בלתי משתנה ונצחי, ששמעתם בעולם מפיו של ישוע, כאשר אמר לכם: "אהבו זה את זה!"

61. חקרו את דבריי עד שתהיו בטוחים בטוהרם ובאמיתותם. רק כך תוכלו ללכת בדרככם באומץ ולהישאר איתנים מול חדירתן של תפיסות חומריות המאיימות על הרוח. כי החומרנות היא מוות, היא חושך, היא עול ורעל לרוח. לעולם אל תחליפו את האור או את חירות רוחכם בלחם ארצי או ברכוש חומרי עלוב!

62. אכן, אני אומר לכם: מי שבוטח בחוקי ומחזיק באמונתו עד הסוף, לעולם לא יחסר לו מחייתו החומרית, וברגעים של חיבורו עם רוחי יקבל תמיד, בזכות רחמיי האינסופיים, את לחם החיים הנצחיים.

שלום עליכם!

הדרכה 35

1. אשרי אלה המבקשים ממני בענווה ובאמונה את התקדמות נשמתם, כי יקבלו את אשר יבקשו מאביהם.

2. ברוכים הם אלה שיודעים להמתין, כי עזרתי הרחומה תגיע לידיהם ברגע המתאים.

3. למדו לבקש וגם להמתין, בידיעה ששום דבר אינו נעלם מעיני רצוני האוהב. סמכו על כך שרצוני מתגלה בכל אחד מצרכיכם ובכל אחת ממבחניכם.

4. לילד הזכות לבקש מאביו את אשר נמצא בגבולות חוק הצדק והאהבה שלו, ועל האב מצדו החובה לדאוג לילד.

5. אני אומר לכם, כי אלה אשר כאן על האדמה מצייתים לרצוני, ישמחו באהבתי כאשר יהיו ברוח.

6. כאשר נטל הצלב מכביד עליכם, קראו לנושא הצלב שלכם, ואני אעזור לכם מיד.

7. התפללו ברגעי המבחן תפילה קצרה, אך כנה וטהורה, ותחושו נחמה; ובאשר תגיעו להרמוניה עם אדונכם, אוכל לומר לכם שרצוני הוא רצונכם ורצונכם הוא רצוני.

8. אל תתפללו רק כאשר אתם עוברים ניסיון כואב, התפללו גם כאשר אתם בשלום, כי אז יוכלו לבבכם ומחשבותיכם לעסוק באחרים. אל תתפללו רק למען אלה שעשו לכם טוב, או למען אלה שלא פגעו בכם, כי אף על פי שזו מעשה ראוי לשבח, הוא אינו גדול כמו התפילה למען אלה שפגעו בכם בצורה כלשהי.

9. זכרו כי אני, אדונכם, הייתי המסייע והמושיע של אותם אנשים שצעקו בפני פילטוס: "צלב אותו! צלב אותו!" — גם אתם יכולים לעזור לאחיכם לשאת את צלבם בהכנעה: באמצעות תפילות, מחשבות, מילים, וגם באופן חומרי. כך תוכלו להקל את הכפרה של מי שנמחץ תחת נטל הכאב או המאבק שלו.

10. זהו זמן נוח להיות רחמנים. לכן התפללו, בקשו ועבדו, השדות פוריים ומחכים לכם.

11. בקשו שלום לעמים, משכו אותו בתפילותיכם. שלחו משחה מרפאת באמצעות מחשבותיכם והעבירו אור לשכלם של אחיכם . אכן, אני אומר לכם, בקשותיכם לעולם לא יישארו ללא מענה וללא התייחסות מצד אביכם.

12. היו מוכנים, כי רבים יכחישו שהודעתי את עצמי באמצעות חוש השכל של האדם. אך אתם תגידו להם כי זו אינה הפעם הראשונה שזה קורה: כי אלוהים דיבר באמצעות *האדם* בשלוש תקופות הזמן, כי מאז תחילת הזמנים כל הנבואות, ההשראות וההתגלויות שניתנו לאנושות היו קולות אלוהיים שהתקבלו באמצעות תיווך אנושי והדריכו את בני האדם בכל הזמנים.

13. אלה המכחישים, מתנגדים או מתקוממים על עדותכם, נוהגים כך משום שאינם יודעים מהי התגלות רוחנית, גם אם הם מכנים עצמם מלומדים עלי אדמות.

14. רצוני הוא שהאנושות תדע, באמצעות העם הזה, שהיה עד להתגלותי בצורה זו, כי האדם נועד מראשיתו להיות בקשר עם אביו השמימי, לשרת אותו על כוכב לכת זה כנציגיו, וכי — אף על פי שבעבר היו מקרים בודדים שבהם דיבר האדון מפי בני אדם — אתם חווים כעת תקופה שבה בני האדם, מדור לדור, יגיעו לשלמות ולבהירות רבה יותר בתקשורת רוח-אל-רוח עם האב.

15. עליכם להכריז כי באותה תקופה יתייעצו בני האדם עם אדונם בכל דבר, כדי לבצע את מעשיהם בעולם במסגרת מצוות החוק האלוהי. אב המשפחה ידבר אל ילדיו במילים שהאדון ישים על שפתיו. המורים ילמדו בהשראה עליונה, השלטונים ידעו להנחיל לעמים את רצון האל, השופטים יכנעו לקול מצפונם, שהוא אורו של זה שיודע הכל, ולכן הוא היחיד המסוגל לשפוט בשלמות. הרופאים יבטחון בראש ובראשונה בכוח האלוהי, ודבריהם וכוח הריפוי שלהם יבואו מהאדון. המדענים יבינו את המשימה הקשה כל כך שהביאו עמם לעולם, ובזכות הכנתם הנפשית יקבלו השראה אלוהית. לבסוף, כל מי שהביא לעולם את המשימה להוביל נשמות בדרך ההתפתחות, ידע להתעלות כדי לקבל את גילויי ולהביא אותם ללבבות האנשים באור ובטוהר שבהם קיבל אותם.

16. אני מדבר אליכם על עידן שיבוא, ואתם תבשר אותו ותנבאו אותו מתוך הוודאות שהוא יגיע. אך אם אחיכם ילעגו לנבואתכם, אל תתייאשו, שכן גם השליח יוחנן, כאשר הכריז על מה שקיבל בקשר שלו עם האב, הושמץ ואף נחשב למשוגע. עם זאת, הגיעה שעת ההגשמה של כל מה שנראה לאחד בלתי אפשרי, ולשני מוזר ובלתי מובן.

17. הזמן שבו אתם חיים היום הוא בדיוק הזמן שבו מתגשם כל מה שאמרתי מפי אותו רואה, נביא ודובר בשם האדון.

18. בשל חזיונו הרוחני נרדף אותו שליח של אהבה ואמת, עונה וגורש. אך לא חסרה לו הגנתי מפני רודפיו וקטליו, ולכן אני אומר לכם שלא תיראו. אם יכניסו אתכם לכלא בשל כך, אשיב אתכם לחופשי; אם ימנעו מכם את העבודה או את הלחם, אפרנס אתכם; אם יביישו אתכם או יכפישו את שמכם, אשבח אתכם ואעשה לכם צדק, ואם יהרגו אתכם, אקים אתכם לחיים האמיתיים.

19. לכן אני אומר לכם תמיד, כי עליכם להתכונן בתפילה, כדי שתוכלו להפיץ נבואה זו ולהעביר עדות זו לאחיכם בלב מלא בענווה, בכוח, באמונה ובאהבה.

20. כל מה שתעשו בשמי במסגרת הכנה זו, יניב פירות טובים, ותראו את כל משאלותיכם מתגשמות.

21. כשם שקיימתי את כל הבטחותיי לאנשים של העבר, כך אקיים אותן גם לכם.

22. אתם חיים בתקופה של פחד, שבה בני האדם מטהרים את עצמם על ידי כך שהם מרוקנים את כוס הסבל שלהם עד תומה. אך אלה שחקרו את הנבואות ידעו כבר שהרגע עומד בפתח, שבו יפרצו מלחמות בכל מקום, משום שהאומות אינן מסתדרות זו עם זו.

23. עדיין לא התרחש שהמחלות והמגפות הבלתי ידועות יופיעו בקרב האנושות ויבלבלו את המדענים. אך כאשר הכאב יגיע לשיאו בקרב בני האדם, עדיין יהיה להם כוח לזעוק: "עונש אלוהי!" אך אני איני מעניש, אתם הם המענישים את עצמכם, כאשר אתם סוטים מהחוקים השולטים בנשמתכם ובגופכם.

24. מי שחרר את כוחות הטבע והתריס נגדם, אם לא חוסר התבונה של בני האדם? מי התריס כנגד חוקיי? — גאוותם של המדענים! אך אמת, אני אומר לכם, הכאב הזה ישמש לעקירת העשבים השוטים שצמחו בלב בני האדם, עד השורש.

25. השדות יתכסו בגופות, גם החפים מפשע ימותו. חלקם ימותו באש, אחרים ברעב, ואחרים במלחמה. האדמה תרעד, כוחות הטבע יתעוררו, ההרים יפלטו את הלבה שלהם, והים יתנפח.

26. אאפשר לאנשים להביא את השחתתם עד לקצה גבול היכולת, עד כמה שרצונם החופשי מאפשר להם, כדי שבעקבות הזוועה ממעשיהם, יחושו בנפשם חרטה אמיתית.

27. אתם, תלמידים צנועים — בני אדם החשים אהבה לאחיכם, אף כי אתם מלאים בחסרונות: התנגדו להשפעת התשוקות שהשתחררו בעקבות המלחמה במחשבות של שלום — בתפילות רוויות באור רוחני, במילים של אחווה ובמעשים המכילים אמת ואהבת הזולת. עליכם להיות מוכנים, כי בסוף המלחמה, כאשר הסכסוך הזה יסתיים, יבואו המוני אנשים מרחוק בחיפוש אחר מרפא לגוף ולנפש.

28. "אל תעזוב אותנו כשתגיע השעה הזאת, הו אדון!" אומר לי העם הזה. על כך אני עונה לכם, כי איני *יכול* לעזוב אתכם, שכן אני נוכח בכל הבריאה.

29. אדבר אל בני האדם באמצעות כוחות הטבע, קולי יפרץ מן הים, ומקצה אחד של כוכב לכת זה ועד קצהו השני, הנשמות ירגישו את מגע האור של זה שהוא היחיד שיכול לומר לכם ברוך אמיתי: "אהבו זה את זה!"

30. מצווה זו תהיה לשופט עבור רבים, אחרים ירגישו אותה בלבם כפצע פתוח, ועבור חלקם היא תהיה כשומר שלא יניח להם לישון למען קיומה.

31. אתם רואים עתה כי לא אוכל להיפרד מכם, כפי שאמר פעם אחד מנביאיי: כי בתקופה זו "רוחי תישפך על כל בשר ועל כל רוח".

32. לאן שתלכו, אני אקדים אתכם. בכל מקום שתחפשו אותי, תמצאו אותי. לכל מקום שתפנו את מבטכם, תראו אותי. אך ביום זה, יום ה- , איני רוצה לבשר לכם במילותיי רק מרירות וסימנים מבשרי צרות גדולות. כשאני מדבר אליכם על כל אלה, אני עושה זאת כדי להשאיר אתכם ערניים ומתפללים, כדי שהניסיונות, כאשר יבואו עליכם, לא יפתיעו אתכם.

33. כשם שהכרזתי לכם על המלחמה והאסונות הגדולים הצפויים לאנושות, כך אני אומר לכם גם שהיום יבוא שבו כל אומות העולם ייהנו משלום, שבו בני האדם יאהבו זה את זה בי, וחייהם, עבודתם, מעשיהם בעולם יהיו הפולחן הנעים, העולה אליי כקטורת ריחנית מכוכב לכת זה.

34. אתם שואלים אותי: "אדוני, מתי יבוא הזמן הזה?" ואני עונה לכם: כאשר האנושות תטהר את עצמה באמצעות הכאב, החרטה, ההתחדשות ועשיית הטוב.

35. כאשר רוח האדם תקיים את הברית שכרת עם אביו, אני מצידי אקיים את הבטחותיי עד האחרונה שבהן. אפתח את אוצרי ואשפוך את תוכנו על ילדיי בחוכמה, בשלום ובגילויים.

36. עמי, התעורר והתפלל כל עוד אתה עובר בעולם הזה. הכן את עצמך נפשית וגופנית, כי בקרוב אשלח אותך לדבר על האמת שלי.

37. הכינו את נפשכם באמצעות תרגול התפילה, אהבת הזולת והענווה, כפי שמלמדת אתכם תורתנו, והכינו גם את גופכם על ידי כך שתסירו ממנו את התועבות וההרגלים הרעים ותעשו אותו צייתן, עד שתעשו אותו לשותף מושלם של הנפש. ברגע שתהיו מוכנים, תחוו באיזו בהירות מתבהר הדרך שלפניכם. לכן אני אומר לכם, שחיי הנשמה, מיציאתה מחיק האלוהות ועד לשובה, הם סולם של התפתחות.

38. כאשר האב ברא אתכם, הוא הציב אתכם על השלב הראשון בסולם ההוא, כדי שתהיה לכם הזדמנות להכיר ולהבין באמת את בוראכם, בעודכם עוברים בדרך זו. אך

מעטים הם אלה שהחלו את דרך ההתפתחות העולה עם עזיבתם את השלב הראשון! רובם התאגדו במריהם ובסרבנותם, עשו שימוש רע במתנת החירות ולא הקשיבו לקול המצפון; הם נתנו לחומר לשלוט בהם, ובכך יצרו באמצעות הקרינה שלהם כוח — כוחו של הרוע —, וחפרו תהום שאליה נאלצו, בהשפעתם, לגרור את אחיהם , אשר פתחו במאבק עקוב מדם בין חולשותיהם ופשעיהם לבין תשוקתם להתעלות ולטוהר.

39. כמה שונה הייתה החיים שהייתם מנהלים על פני האדמה, אילו הייתם נשארים תמיד בטוב ובצדק. שכן בתוכם הייתם קוטפים את פירות אהבתי. עם זאת, אינכם אבודים, ואני גם לא גירשתי אתכם ממלכותי. ההוכחה לכך היא שבאשר באתי אליכם, עטפתי את נוכחותי בצורת אדם, וירדתי אל העולם שיצרתם עם כל כך הרבה טעויות וחסרונות.

40. כאן, בעולם הזה, נתתי לכם את דמי ואת גופי כדי להוכיח לכם שאני אוהב אתכם למרות תעייתכם וחוסר הכרת התודה שלכם.

41. החוק הבלתי משתנה שלי, שנתתי לכם בימים הראשונים, אזהרות הנביאים למען הטוב, תורת שלי וכל אחת מהודעותיי, הם האור הרוחני שהאדם קיבל באמצעות מצפונו; ורוחו הייתה מתמזגת עם רוחי, אילו היה נשאר בחוק ובטוהר מראשית התפתחותו.

42. תועבותיהם של בני האדם, בורותם, היעדר התרוממות רוחנית והסבל שנגרם מעבירותיהם היו הסיבה לכך שהאב ירד כדי להצילם, בכך שהכריז בפניהם את ספר החוכמה, אותו בזו למען תענוגות העולם, וכדי להראות להם שוב את הדרך האמיתית.

43. מאות שנים חלפו, ובפעמים רבות נאלצו בני האדם לשוב לעולם; אך הם עדיין אינם מבינים את תמצית תורתו ואת טבע נשמתם.

44. עדיין אני מתגלה לבני האדם בצורה אנושית, אף על פי שאני אומר לכם כי מה שאני מגלה בתקופה זו הוא התורה שתעלה את הנשמות לאותה רמה עליה אני מדבר אליכם, וממנה יוכלו לזהות ולתקן כל טעות, לבנות מחדש את מה שהוחרב ולהשיב את כל מה שאיבדו.

45. בזרעי האלוהי, אף לא זרע אחד הולך לאיבוד, אף על פי שנפילותיהם של בני האדם עיכבו את פריחתם הרוחנית ואת נביטתם.

46. בתקופה זו, האדמה נחרשת תוך כאב רב לאנושות, אך הכרחי שאמצא את הזרע שלי כדי להפרידו מהעשבים השוטים.

47. מה היה הגורם לחטאיכם ולחוסר ציותכם לחוקי?

48. שמעו, תלמידים: עוד בטרם נבנסתם לחיים, אני כבר הייתי קיים, ורוחכם הייתה חבויה ברוחי. אך לא רציתי שתירשו את מלכותי מבלי שרכשתם זכויות לכך. לא רציתי שתחזיקו בקיים מבלי לדעת מי ברא אתכם, ולא רציתי שתלכו לדרככם ללא כיוון, ללא מטרה וללא אידיאל.

49. לכן נתתי לכם את המצפון, כדי שישמש לכם כמורה דרך. הענקתי לכם את חופש הבחירה, כדי שמעשיכם יהיו בעלי ערך אמיתי בעיניי. נתתי לכם רוח, כדי שתשאף תמיד להתעלות אל האור ואל הטהור. נתתי לכם את הגוף, כדי שתהיה לכם, באמצעות הלב, תחושה של הטוב ושל היפה, וכדי שישמש לכם אבן בוחן, מבחן מתמשך וגם כלי לחיים בעולם החומרי. הארץ הייתה בית ספר לרוחכם, ונוכחותו של

האדון האלוהי מעולם לא נעדרה ממנה. החיים האנושיים היו ספר של חוכמה עמוקה לרוח שהתגלמה.

50. כאשר החלל הואר לראשונה בנוכחות הרוחות, הן חשו — בהיותן עדיין מתנדנדות ומגמגמות כילדים קטנים, וללא ההתפתחות או הכוח הדרושים כדי לשהות במקומות של רוחניות גבוהה — צורך בתמיכה, בנקודת אחיזה כדי להרגיש חזקות, וכך ניתנה להן החומר והעולם החומרי, ובמצבם החדש הם צברו ניסיון ותובנות.*

**ראה הערה 5 בנספח*

51. אתם עדיין לא מודעים למשימה שעליכם למלא בתקופה זו בקרב האנושות; אך אני אעזור לכם, באמצעות דבריי, להבין את מאבקכם ואת הדרך שבה תוכלו להגיע אל היעד.

52. מוחכם קטן, והוא לבדו אינו מצליח להבין את ערכן של המתנות שברשותכם ואת משמעות המלאכה שהאב צריך לבצע בקרב האנושות באמצעות העם הזה.

53. רצוני החכם והעוצמתי סולל את הדרכים שבהן שליחיי, תלמידיי, נביאיי, יצאו עם הבשורה הטובה על גילוי דבריי, כדי שיכינו במקביל את הדרכים שבהן ההמונים הגדולים של אחיכם, שאתם מכנים זרים, יגיעו לחיק אומתכם.

54. להקות אלה יבואו, לכאורה, בחיפוש אחר לחם לגוף ושלום ללב. אולם אני יודע שרוחם היא שתחפש את הגשמת הבטחתי, שנשמרה במעמקי כל רוח.

55. מארצות וממדינות רחוקות תראו את אחיכם מגיעים מתוך תשוקה לשחרור רוחם. גם מאותה פלשתינה העתיקה יבואו בהמוניהם, כמו אז, כאשר שבטי ישראל חצו את המדבר.

56. ארוך ומייגע היה מסע העלייה לרגל שלו, מאז שגרש מקרבו את זה שהציע לו את ממלכתו כנחלה חדשה. אך כבר הוא מתקרב אל האואזיס, שם ינוח וימהר על דבריי, כדי להמשיך לאחר מכן, מחוזק בהכרת תורתי, בדרך המורה לו את התפתחותו שנשכחה ממנו זמן כה רב. אז תשמעו רבים אומרים כי אומתכם היא ארץ ההבטחה החדשה, ירושלים החדשה. אך עליכם לומר להם כי ארץ ההבטחה ההיא נמצאת מעבר לעולם הזה, וכי כדי להגיע אליה יש לעשות זאת ברוח, לאחר שחוצים את המדבר הגדול של הניסיונות של תקופה זו. כמו כן, תגידו להם כי אומה זו היא רק נווה במדבר. אך עליכם להבין, עם, כי על הנווה להציע צל לנוודים המותשים, ויתרה מכך, עליו להציע את מימיו הצלולים והרעננים לשפתיהם הצמאות של אלה המבקשים בו מקלט.

57. מהו אותו צל ואותו מים עליהם אני מדבר אליכם? — תורתו, עם, הוראתו האלוהית בפעילות האהבה. ובמי הנחתי את העושר הזה של חסד וברכות? — בך, עם, כדי שתשחרר את לבך יותר ויותר מכל אנוכיות ותוכל להציג אותו כמראה טהורה בכל מעשיך.

58. האם לא יתמלאו רוחכם ולבכם בשמחה, אם באמצעות אהבתכם תצליחו להמיר את העם הזה, הקשור כל כך למסורותיו ושתקוע מבחינה רוחנית, לתורת הרוח השילושית-מריאנית? האם לא הייתה שמחה בקרבכם, אילו ישראל הקדום היה מתנצר בתיווכו של ישראל החדש — כלומר, שהראשון היה זוכה בחסד באמצעות האחרון?

עד כה, דבר לא שכנע את העם היהודי כי עליו לנתק את קשריו עם המסורות הישנות כדי להשיג התפתחות מוסרית ונפשית כלפי מעלה. זהו העם המאמין כי הוא

מקיים את חוקי יהוה ומשה, אך במציאות הוא עדיין סוגד לעגל הזהב שלו. קרוב הזמן שבו העם התועה הזה, הפזור ברחבי העולם ה , יפסיק להביט אל האדמה, וישא את עיניו אל השמים, בחיפוש אחר זה שהובטח לו מראשית כגואלו, ואשר הוא לא זיהה והרג, משום שחשב אותו לעני ולא מצא בו דבר טוב.

59. עתה באה השעה שבה הצלב ההוא, שהוטל עליי בפסק דין, יהפוך למידת הצדק עבור כל אחת מאותן נשמות, עד שלבסוף יקראו שפתיהן: "ישוע היה המשיח!"

60. הם יחפשו אותי בעוניים הרוחני, בעוניים ובכאבם, והם יופתעו כשייראו כי זה אשר בעיניהם לא היה לו דבר בעולם, הוא בעל הכל, וכי אותם אוצרות ואותה ממלכה, עליהם דיבר אליהם לעתים כה קרובות, היו אמת, והם יבינו כי אין דבר בעולם — לא אוצר, לא עושר, אינו משתווה לשלוות הנפש.

61. גם אם אותו עם הפנה לי עורף, אני עדיין מחכה לו. כי בני *האדם* יכולים להפר את דבריהם ואפילו את בריתותיהם, אך אני בלתי משתנה ולעולם לא אפר את הבטחותיי.

62. אם נאמר לו שאהיה גואלו, אזי אגאל אותו; אם נאמר לו שאביא אותו לממלכתי, אזי אביא אותו לממלכתי.

שלום עליכם!

הדרכה 36

1. לנוכח החסד העדין שבדבריי, חרטה עמוקה אופפת את הנפש שסטתה מדרך ההתפתחות. החמלה האוהבת שבדבריי מביאה את האדם לבכי, משום שהוא סבור שחטאיו אינם ראויים לסליחה.

2. אני מנחם את מי שמתחרט בכנות, סולח על עוונותיו ועוזר לו לתקן את הרע שגרם. דעו כי מי שאינו מתחרט לא יגיע אליי, שכן רק מתוך החרטה יכולים לצמוח התחדשות, שיפור וטיהור. כמו כן, עליכם לדעת שרק הנשמות המטוהרות יכולות להגיע לנוכחותי. אך כיצד יכולתם לחוש חרטה אמיתית, אם לא ידעתם את גודל עבירותיכם? הייתי חייב לבוא אל בני האדם כדי להבהיר להם מה משמעותו של מעשה כזה בעיני הצדק האלוהי: לקחת את חייו של אדם אחר, להרוס את אמונתו, לרמות את נשמתו, לבגוד בלבו, לחלל את תמימותו, לגרום לו בושה, לקחת מאדם אחר את אשר לו; לשקר, להשפיל, וכל כך הרבה פגמים שהזנחתם, כי התרגלתם לכל אלה. אך באה דברי האהבה, ובמשמעותו מצאתם את נוכחותה של צדק מושלם, אשר באמצעות מצפונכם גרם לכם להכיר בכל מעשיכם הרעים, לבחון את מחשבותיכם ולהזכיר לכם את הגשמתכם הרוחנית, שכבר שכחתם.

3. רק אז הבנתם את חומרת עוונותיכם, את היקף טעויותיכם, שנראו לכם קודם לכן חסרי משמעות, ורק אז הערכתם כראוי את עוצמתם של הסבל והכאב הרבים שגרמתם. כתוצאה מכך הרגשתם בושה בעצמכם, הרגשתם שאני מתבונן בכם בכל עירומכם ובכל כתמי הבושה שלכם. לכן, כששמעתם את דבריי המלאים ברגישות, שלום וטוהר, הרגשתם לרגע שאינכם ראויים לאהבתי. אך מיד שמעתם שדווקא אתכם חיפשתי; ולבכם, שרחץ את עצמו בדמעותיו כהוכחה לכך שאתם מתחרטים, שאתם צריכים לטהר את עצמכם ולשרת אותי, החל את דרכו בהתפתחותו הרוחנית.

4. אי אפשר שאחד מילדיי ישכח אותי, שכן הוא נושא ברוחו את המצפון, שהוא אור רוחי, שדרכו הוא חייב להכיר אותי במוקדם או במאוחר.

5. לאחדים קל לחדור אל משמעות דבריי ולמצוא שם את האור; אך לאחרים דבריי הם חידה.

6. אני אומר לכם, שלא כולם יכולים להבין את הרוחניות שבמסרי בתקופה זו. אלה שאינם מסוגלים לכך, יצטרכו להמתין לזמנים חדשים, עד שרוחם תפקח את עיניה לאור גילויי.

7. מעולם לא באתי אל בני האדם עטוף בסודות. כאשר דיברתי אליכם באופן מטפורי כדי לחשוף בפניכם את האלוהי או כדי להציג את הנצחי בצורה חומרית כלשהי, הדבר נעשה כדי שתבינו אותי. אך אם בני האדם נעצרים בשלב זה, סוגדים לדמויות, לחפצים או לסמלים, במקום לחפש את משמעותן של אותן תורות, טבעי הוא שייקלעו לקיפאון לאורך מאות שנים ויראו סודות בכל דבר.

8. מאז ימי שהות ישראל במצרים, שבהם דמי התגלם בדם הכבש, היו אנשים שחיו רק על מסורות וטקסים, מבלי להבין כי אותה הקרבה הייתה דמות של הדם שהמשיח עתיד היה לשפוך כדי לתת לכם את החיים הרוחניים. אחרים, הסבורים כי הם ניזונים מגופי, אוכלים לחמים חומריים, מבלי לרצות להבין כי — כאשר נתתי את הלחם לתלמידיי בסעודת הערב — הדבר נעשה כדי להבהיר להם כי מי שנוטל את משמעות דבריי כמזון, ניזון ממני.

9. מעטים הם אלה המסוגלים להבין באמת את תורותיי האלוהיות, והמעטים הללו הם אלה המפרשים אותן ברוח. אך שימו לב, כי לא מסרתי לכם את ההתגלות האלוהית בבת אחת, אלא שאני מסביר אותה לכם בהדרגה בכל אחת מההוראות שלי.

10. אם נקלעתם מדי פעם לבלבול והצטברו אצלכם פרשנויות מוטעות, זה רק טבעי שכיום איננכם מבינים בבירור את התורה הרוחנית של "הזמן השלישי" ואינכם מפרשים אותה נכון.

11. עליכם להפיל את אליליכם, להרוס את טעויותיכם הישנות ולהתחיל לסדר את מחשבותיכם, כדי שתתעוררו ותבינו כי האב דיבר אליכם ברוח מאז ימי קדם, ואף על פי שלעתים קרובות השתמש בדימויים חומריים כדי ללמד אתכם, הוא תמיד התייחס לחיים הרוחניים.

12. התעוררו מתרדמתכם, בני אדם, תנו לרוחכם לחקור את דברי. כי אמת, אני אומר לכם, אם תלמדו היטב את *אמת* מהוראותיי ותבינו אותה, תגיעו אל הליבה הרוחנית של גילויי.

13. זכרו את ההוראה שבה אמרתי לכם: "בקשו, בקשו, כדי שיינתן לכם." היום אני אומר לכם: *"למדו* לבקש."

14. כשאני אומר לכם עתה שעליכם ללמוד לבקש, הרי זה משום שבקשותיכם בעבר היו חלקיות ואנוכיות; חשבתם רק לבקש למען עצמכם או למען קרוביכם. תורת היום אומרת לכם שעליכם ללמוד לחוש את צער הזולת. חוו והרגישו את הכאבים והסבל של שכניכם, את האסונות המייסרים את אחיכם. עליכם ללמוד להבין את מי שנושא פצע נסתר, וללמוד לחוש את סבלם של אלה שאינכם יכולים לראות משום שהם רחוקים. בין האחרונים עליכם לחשוב על אלה שבתייהם בעמים ובאומות אחרות, אלה השוהים בעולמות אחרים או בעולם הבא. אל תפחדו אם יום אחד תשכחו את עצמכם ותחשבו רק על האחרים, כי לא תאבדו דבר. דעו: מי שמתפלל למען האחרים, עושה זאת למען עצמו.

15. כמה שמחה אתם גורמים לרוחי כשאני רואה שאתם מפנים את מחשבותיכם כלפי מעלה בחיפוש אחר אביכם. אני נותן לכם לחוש בנוכחותי ומציף אתכם בשלום.

חפשו אותי, דברו איתי, אל תתביישו בכך שמחשבותיכם מגושמות מכדי לבטא את בקשתכם; אני אדע להבין אותן. דברו אליי באמון שבו מדברים אל אב. הפקידו בידי את תלונותיכם, כפי שהייתם עושים אצל החבר הטוב ביותר שלכם. שאלו אותי את אשר אינכם יודעים, את כל אשר אינו ידוע לכם, ואני אדבר אליכם בדברי האדון. אך התפללו, כדי שברגע המבורך ההוא, שבו רוחכם תתעלה אליי, תקבלו את האור, את הכוח, את הברכה ואת השלום, אשר אביכם מעניק לכם.

16. אני שומר לעתיד עוד גילויים רבים באמצעות התפילה עבור הרוח. השתלמו בהכרזה זו, ותוכלו להגיע לשלמות בתחינותיכם, כלומר, תלמדו לבקש.

17. כאשר נשמתכם תתייצב בעמק הרוחני כדי לתת דין וחשבון על שהותה ומעשיה עלי אדמות, הדבר שעליו אשאל אתכם יותר מכול יהיה כל מה שביקשתם ועשיתם לטובת בני אדם אחרים. אז תזכרו את דבריי ביום הזה.

18. סוף עידן ותחילתו של עידן חדש גרמו למשבר ולכאוס שאתם חווים. זה כמו מה שקורה לחולה קשה כאשר ההחלמה מתקרבת: נראה יותר כאילו המוות הגיע.

19. ככל שהמשבר הזה גדול יותר באנושות, כך בריאותה תהיה גדולה יותר לאחר מכן. אכן, אני אומר לכם, כך יהיה, וכבר הכרזתי לכם על כך מזה אלפי שנים. כעת עליכם להתכונן, להתחזק באמונה ולהתכונן לקרב.

20. לכם, השומעים את הדבר הזה תדיר, אני אומר: התעוררו והתפללו, כי לכולם תבוא עת של צרה גדולה, עת שבה לא יועילו לאדם כל כוחו, זהבו או חכמתו כדי להקל את כובד הצדק האלוהי. בימים ההם תהיו עדים לאירועים שייראו מגוחכים ובלתי הגיוניים לגאים ולמתנשאים; כי יקרה הדבר שהחכמים יפנו אל אלה שראו בהם בורים, שהעשירים והחזקים יפנו אל הנזקקים, משום שאצלם תהיה יותר הבנה ושלווה מול הניסיונות, יותר אהבת הזולת ויותר עושר רוחני.

21. יש האומרים לי בלבם: "אדון, לא הייתי צריך לחכות לזמנים הכואבים שאתה מבשר עליהם, כי כל חיי היו ניסיונות כואבים". על כך אני אומר לכם: אשריכם, אתם שהתחזקתם בסבל; כי כשיבואו ימים אלה, לא תבכו עוד, ובמקום זאת תוכלו להעניק אומץ ונחמה לאלה שלא ידעו מצוקה כזו.

22. אכן, אני אומר לכם: אם רוב האנשים שותים היום את גביע הסבל, הרי זה משום שהחייל מתעצם רק בקרב, ואני אומר לכם שהקרב הסופי, הקרב הגדול, מתקרב. אל תסגרו את עיניכם ואוזניכם ברגעים אלה בפני הכאב של אחיכם, ואל תנסו להסתתר מפני המוות. כי אכן, אני אומר לכם, במקום שבו אנשים בעלי אמונה מועטה או חסרת אמונה רואים את הסוף, שם יהיה ההתחלה; במקום שבו הם מאמינים שהם רואים את המוות, שם תהיה החיים. כי אני אהיה נוכח כדי לכסות אתכם באהבתי ולעזור לכם להיכנס לעולם ההוא, שאתם אמורים לשקם.

23. אני מפנה את תשומת לבכם מראש לכל דבר, כדי ששום דבר לא יפתיע אתכם. חפשו את האמצעים להזהיר את האחרים ולהנחות אותם להתכונן, להתפלל, לתקן את דרכיהם ולהיות ערניים.

24. זכרו שאני דבר האב, שהמהות האלוהית שאתם מקבלים במילה זו היא אור מרוח הבורא, ושנתתי בכל אחד מכם חלק מרוחי. אך כאשר אתם רואים את העוני המקיף את הקהל המקשיב לי כעת, ואת צניעותו של החדר שבו אתם מתכנסים, אתם שואלים אותי בשקט: "אדון, מדוע לא בחרת באחד מאותם מקדשים גדולים או באחת מאותן כנסיות גדולות, שבהן היו יכולים להציע לך מזבחות מפוארים וטקסים חגיגיים הראויים לך, כדי לשאת את דבריך בתקופה זו?"

25. אני עונה לאותם לבבות החושבים כך על אדונם: לא בני האדם הם שהביאו אותי לעוני זה. אני עצמי בחרתי לעצמי את הדירה הצנועה בפרבר העני של עירכם כדי להבהיר לכם, כי איני מחפש אצלכם את המנחה החומרית או את הקורבנות החיצוניים, אלא להפך: דווקא לשם כך חזרתי, כדי להטיף שוב לענווה, כדי שתמצאו בה התרוממות רוחנית.

26. אני מבזה את כל מה שהוא יהירות אנושית ופאר אנושי, כי אל רוחי מגיע רק מה שהוא רוחני, מה שהוא אצילי ונדיב, הטהור והנצחי. זכרו שאמרתי לאישה משומרון: "אלוהים הוא רוח, והמתפללים אליו חייבים להתפלל אליו ברוח ובאמת". חפשו אותי באינסוף, בטוהר, ושם תמצאו אותי.

27. מבין המנחות החומריות שהאנושות מביאה לי, אני מקבל רק את הכוונה הטובה, אם היא אכן טובה באמת; שכן לא תמיד מתבטאת במנחה כוונה נדיבה

ואצילה. כמה פעמים מציעים לי בני האדם את הקורבן שלהם כדי לכסות על מעשיהם הרעים או כדי לדרוש ממני משהו בתמורה. לכן אני אומר לכם, כי שלום הנפש אינו ניתן לקנייה, וכי כתמיכם האפלים לא יוסרו על ידי עושר חומרי, גם אם תוכלו להציע לי את האוצר הגדול ביותר.

28. חרטה, צער על כך שפגעתם בי, התחדשות, תיקון, תיקון העוולות שביצעתם, כל זאת בענווה שלימדתי אתכם, כן, אז מביאים לי בני האדם את הקורבנות האמיתיים של הלב, הרוח והמחשבות, שהם נעימים לאביכם לאין שיעור יותר מהקטורת, הפרחים והנרות.

29. מדוע אתם מציעים לי את מה שיצרתי עבורכם? מדוע אתם נותנים לי פרחים, אם הם אינם מעשה ידיכם? אך אם תביאו לי מעשי אהבה, רחמים, סליחה, צדק ועזרה לזולתכם, אזי מנחה זו תהיה בוודאי רוחנית ותעלה אל האב כליטוף, כנשיקה שהילדים שולחים לאדונם מן הארץ.

30. התגלותי באמצעות השכל האנושי היא פשוטה וברורה, כמו גם הצורה שבה אני מבטא את עצמי. עם זאת, היא גורמת לכם לרעוד, ואתם מבינים עבר *שהרוח* שלכם כבר מכירה, והיא מאפשרת לכם לראות בבהירות את האירועים השייכים לעתיד. לכן אתם נשארים מוקסמים כל עוד אתם מקשיבים לי, כי איש אינו יודע לקרוא בלבבות כמו האדון הזה.

31. אתם באים ממקומות שונים כדי למצוא מפלט בצל המרפא של העץ הרחב, המזמין את כל הנודדים להתרענן תחת ענפיו. אך אני אומר לכם שהזמן כבר קרוב שבו יבואו אנשים מארצות רחוקות אל האומה הזאת.

32. האינטואיציה והיכולת לחוש את העתיד הן שיובילו אותם אליכם; הם יבואו בחיפוש אחר עדותכם ושלומכם. לרבים מהם די במילה *אחת* מאלו שאני מלמד אתכם, כדי שיצאו למלא את משימתם כשליחים אמיתיים של הרוחניות.

33. אוי לעם הזה אם לא יהיה מוכן לקבל את הזר בלב אוהב, כי מעריו לא תישאר אבן על אבן, כפי שקרה לירושלים!

34. האם לא התוודעתם לכך שהטיהור שלכם נועד להפוך אתכם ראויים לקבל את תורתכם, אותה עליכם להעביר לאלה הדופקים על דלתותיכם? האם לא קלטתם שאני רוצה שבזמן הסערות, המלחמות והתשוקות הזה, תהיו סירת ההצלה, שתשייט ללא דאגה בין גלי הרוע ותציל את בני האדם?

35. אשרי מי שמתכונן, כי הוא ישמע אותי מרוח אל רוח.

36. התפללו למען אחיכם באומה זו שבה אתם חיים, כדי שיהיו סבלניים במבחנים ויזכו לטהרתם. ייעוד רוחני גדול הביא עמו העם הזה אל הארץ, וכדי לממשו, הכרחי שהוא יהיה טהור, מוכן וערני.

37. הבינו כי אסור לכם לערבב דברים מיותרים עם תורתו של תורתי. עליכם להפיץ אותה באותה טוהר שבו קיבלתם אותה ממני. הפיצו את תורת שלי באמצעות דוגמתכם ועדותכם על פני אזורים, כפרים ומחוזות, ודאגו שגם בני אדם אחרים יתחזקו בה. על העם הזה להתרבות, להתכונן ולחיות חיים רוחניים, שכן במעשיו הוא עתיד להיות המגן של אמת זו.

38. צברו זכויות, הו עם, והשיגו שבעזרת זכויות אלה יזכו בחסד אלה שיקבלו אתכם מחר בבתיהם, או אלה שאתם צריכים לקבל בבתים שלכם.

39. לימדו אותם לחקור ולהבין כי היום באתי ברוח כדי להתגלות באמצעות גופים מגושמים וחוטאים. אף אחד לא רשאי לראות את אלוהים בגוף אנושי זה! עליהם לשמוע את המילה, כי בה נמצאת התמצית האלוהית, זו הנובעת מרוחי. מילה זו היא "המילה", ו"המילה" היא אני, זה המדבר אליכם מתוך האינסוף.

40. "המילה" היא אהבה והיא חוכמה, המתגלה במילה. שמעו את הקול הזה, אתם ההמונים, ואל תהיו אדישים, כי אתם נמצאים במקדש אלוהותי. עליכם להתחדש. אם לא תטהרו את דעתכם, לא תוכלו להבין את תורתו.

41. אשרי אלה המשתדלים לקיים את תורתי, כי בקרוב יאיר בהם אור החוכמה.

42. אשרי מי שנאבק לשלמות נשמתו, כי הוא נתן לעצמו השראה מהאידיאל הגבוה ביותר שאליו יכול להגיע ילד אלוהים.

43. אני מלטש את לבבותיכם, כי מתוכם אפיץ מי חיים לצמאים.

44. כאשר תגיע שעת השלמת משימתכם, אל תפעלו על פי רצונכם והיזהרו מלהוסיף את תפיסותיכם הבלתי מושלמות לדבריי או למעשיי. כי אז תיפלו לחילול ולזיוף ותמחקו את מעשיכם הטובים מספר החיים האמיתיים.

45. עליכם להתחמש באמת שלי וללכת אל הבתים. עליכם להשמיע את דברי, ואז ישרור השלום.

46. לעתים תוכרו כשליחים או כעובדים של תורת הרוח הטריניטרית-מריאנית. לעומת זאת, יקרה שתגורשו לרחוב, תושמצו או תואשמו בהונאה. אך אל תיראו; כי אם הם ישפטו *אתכם*, יבוא גם עליהם רגע משפטם, ואם לא הצליחו לפתוח את עיניהם לאמת כאשר דיברתם אליהם ב" ", אז, כאשר יעמדו פעם תחת משפט, יזכרו את דבריכם *ויכירו* את האור.

47. כאשר נשמתו של חוטא גדול בלשהו מתנתקת מחיים חומריים אלה כדי להיכנס לעמק הרוחני, היא נדהמת לגלות שהגיהינום, כפי שדמיינה אותו, אינו קיים, וכי האש, עליה סיפרו לה בימים עברו, אינה אלא ההשלכה הרוחנית של מעשיה, כאשר היא עומדת מול השופט הבלתי מתפשר, שהוא מצפונה.

48. משפט נצחי זה, הבהירות הזו הפורצת מתוך החשכה המקיפה את אותו חוטא, בוערת בעוצמה רבה יותר מהאש הלוהטת ביותר שתוכלו לדמיין. אך אין זה עינוי שהוכן מראש כעונש למי שפגע בי — לא, ייסורים אלה נובעים מההכרה בעבירות שביצע, מהסבל שנגרם מכך שפגע במי שהעניק לו את קיומו, מכך שעשה שימוש רע בזמן ובכל הטוב שקיבל מאדוניו.

**"נצחי" פירושו כאן ההפך מ"ארצי-זמני", כלומר בעולם הבא, אך לא: נמשך לנצח נצחים.*

49. האם אתם מאמינים שעלי להעניש את מי שפגע בי בחטאיו, גם אם אני יודע שהחטא פוגע יותר במי שעושה אותו? האם אינכם רואים שהחוטא עצמו הוא זה שעושה לעצמו רע, ושבענישתו איני רוצה להגדיל את האומללות שהוא הביא על עצמו? אני רק מאפשר לו לראות את עצמו, לשמוע את הקול הבלתי מתפשר של מצפונו, לשאול את עצמו ולענות לעצמו, להשיב לעצמו את הזיכרון הרוחני שאיבד בחומר, ולזכור את מקורו, את ייעודו ואת נדריו; ושם, במשפט הזה, עליו לחוות את

השפעת ה"אש" המכלה את רוע לבו, המתיכה אותו מחדש כזהב בכור היתוך, כדי להסיר ממנו את המזיק, את המיותר ואת כל מה שאינו רוחני.

50. כאשר נשמה עוצרת כדי לשמוע את קול מצפונה ואת פסק דינו — אכן, אני אומר לכם, בשעה זו היא נמצאת בנוכחותי.

51. רגע זה של מנוחה, של השקט ושל הבהירות אינו מגיע לכל הנשמות באותו הזמן. יש הנכנסות במהירות למבחן הזה של עצמן, ובכך הן חוסכות לעצמן סבל רב. שכן ברגע שהן מתעוררות למציאות ומכירות בטעותיהן, הן מתכוננות ויוצאות לכפר על מעשיהן הרעים עד הסוף.

אחרים, המוסתרים מעיניהם — בין אם על ידי התועבה, על ידי טינה כלשהי, או משום שחיו חיים של חטאים — זקוקים לזמן רב עד שהם מוצאים את דרכם מתוך העיוורון שלהם. ואחרים, שאינם מרוצים משום שהם מאמינים כי נלקחו מהארץ בטרם עת, בעוד שהכל עוד חייך אליהם, מקללים ומגדפים, ובכך מעכבים את האפשרות להשתחרר ממצוקתם; וכמו אלה, ישנם מקרים רבים שרק חוכמתי יודעת עליהם.

52. כמו כן, אין מקומות שנוצרו על ידי במיוחד ככפרה על העבירות שביצעו ילדיי. אני אומר לכם, אין עולם שבו לא הנחתי את נפלאותיי וברכותיי.

53. האם אינכם אומרים כי העולם הזה שבו אתם חיים הוא עמק של דמעות, כלומר עמק של כפרה? — אך מי הפך אותה לעמק של דמעות, אלוהים או בני האדם? — אני עיצבתי אותה כצלם של גן העדן השמימי, בכך שפיזרתי בה ניסים ונעימות, תוך שאני עצמי חשבתי על הקטן והזניח ביותר, כדי לשמח אתכם. ובכל זאת, בתוך עולם שנוצר למען רווחתה והתקדמותה של האנושות, למען הנאתה והתפתחותה הרוחנית, בני האדם סובלים, בוכים, מיואשים והורסים את עצמם.

54. אך אני אומר לכם שוב, כי לא בראתי את העולם הזה כדי לגרום סבל לבני האדם; העולמות הם מה שתושביהם עושים מהם. הבינו עד כמה עיוות האדם את האמת בפרשנויותיו המוטעות, ועד כמה שונה הפרשנות שהעניק *לסמל* שבאמצעותו התגלה לו החיים הרוחניים.

55. אין חושך, אין אש, ואין כבלים בעמק הרוחני הבלתי נתפס בגודלו.

56. ייסורי מצפון ועינויים הנובעים מחוסר ידע — סבל בשל היעדר הרוחניות הדרושה כדי ליהנות מאותו חיים, זה ועוד יותר מכך קיימים בכפרת הנשמות המגיעות מלוכלכות או ללא הכנה אל סף החיים הרוחניים.

הבינו כי איני יכול לראות בחטא, בחסרונות או בשחיתות של בני האדם עלבון המופנה כלפי האב, שכן אני יודע שבני האדם גורמים לעצמם את הרע.

57. גם הארץ אינה מוכתמת; היא טובה וטהורה כפי שיצאה פעם מידיו של האב. לבן לא אבקש מכם להשיב לה את טהרתה, שכן *היא* לא סטתה מייעודה להיות אם, מקלט ובית לבני האדם. מנגד, מבני *האדם* אדרש שיחזרו בתשובה, יתחדשו, יטהרו את נפשם ואת גופם, במילה אחת: שיחזרו לטוהרם המקורי, ויתעלו מעבר לכך, ויפגינו בנפשם את האור שרכשו באמצעות ההתפתחות, המאבק ותרגול המידות הטובות.

58. עצרו בעמוד זה, תלמידים, אל תמשיכו בלימוד הספר הזה מבלי שהטבעתם אותו תחילה בתודעתכם והרהרתם בו ארוכות. אכן, אני אומר לכם, הוא יועיל לכם בחיים אלה ויקל עליכם את הדרך בחיים הבאים המצפים לכם.

59. נתתי לכם את השיעור לאורך הזמנים והעידנים בחלקים. היום נראה לכם שמה שאני מלמד אתכם כעת הוא האחרון, כי אינכם יכולים לדמיין במוחכם שלמות גדולה יותר בתורה רוחנית. אף על פי כן — זו אינה מילותיי האחרונות, כשם שההודעה הזו, הניתנת באמצעות איבר השכל האנושי, אינה השיעור האחרון. וכדי שלא תחשבו עוד על כך, אני אומר לכם עתה, כי לעולם לא תקבלו את מילותיי *האחרונות*, את הוראתי *האחרונה*. מכיוון שאני "המילה הנצחית", טבעי הוא שאדבר אליכם *לנצח* ואאיר אתכם *לנצח*. כי אין לי לא התחלה ולא סוף.

שלום עליכם!

הדרכה 37

1. בכל הזמנים היו באנושות אנשים בעלי אור רוחני גדול — אנשים שהאיר את דרך ההתפתחות של שכניהם.

2. מאיפה הגיעו ישויות אלה לכדור הארץ? אולי מהעולם הקרוב ביותר*, שבו מתגוררים אלה שחייבים לשוב לכוכב לכת זה? — לא, עמי, אני אומר לכם, כי מתוך הידע והטוב של הישויות אתם יכולים להסיק מסקנות לגבי העולם שממנו הם באו.

** כוונה כאן לספירות הקרובות לכדור הארץ, הספירות שמעבר, המדרגות התחתונות של "סולם השמים", שם שוהים הישויות הרוחניות שעדיין צריכות להתטהר.*

3. דרגות ההתעלות הרוחנית מהוות סולם אינסופי בנצח. אך הדרך אל השלמות מורכבת משבעה שלבים, אשר יש להם השתקפות בחיי האדם, המחולקים אף הם לשבעה שלבי התפתחות.

4. כל חלקי האדם חייבים להתפתח ולהתעלות כדי להגיע לאור שהם זקוקים לו, וכדי להשיג התרוממות רוחנית אמיתית.

5. גופו, תבונתו, מוסרו, נשמתו וכל ישותו חייבים לעבור דרך שבעת הקורסים הגדולים הללו, דרך שבעת המבחנים הללו*, שמהם ייצא מטוהר, מלא אור, שמחה, מלא כוח, תובנה וניסיון. אז יהיה ביכולתו להבין כי מלכות האלוהים נוכחת ברוחו.

** ראה ההסברים על שבעת החותמות בברך הראשון של "ספר החיים האמיתיים".*

6. הצייתנות לרצון האלוהי, הרגישות הדרושה כדי לפרש את ההשראה הרוחנית, הדיאלוג עם האב ועם העולם הרוחני באמצעות המחשבות – כל אלה הם ההתקדמות בהתפתחותכם, שהזמן החדש צופן בחובו עבורכם.

7. לאנושות כבר היו תקופות שבהן היא חיה למען ההנאה הארצית; אחרות, שבהן היא רדפה אחר הכוח, השלטון והעושר החולף; אחרות, שבהן היא פיתחה כמה חושים בחיפוש אחר היופי שבכל מה שהקיף אותה; ובתקופות אחרות, שבהן, מתוך כמיהה לשלום של הנפש, היא פנתה אל דרך הדת; ובתקופות נוספות, שבהן היא ביקשה להפוך את כדור הארץ הזה לתחום שלטונה, את החיים הללו לנצחיותה, ואת החומר לאלוהיה.

8. עתה הוא זמן מכריע בחיי האדם, ואם תתבוננו היטב, תגלו בכל התחומים, בכל כוחות הטבע והכוחות, מאבק ענק, קרב גדול.

9. זהו סופה של תקופה, האנושות. אולם אינכם יודעים מתי תתחיל התקופה החדשה; זאת רק אני אגיד לכם, אני, השה הפותח את החותמות. אתם עדיין חיים בתקופת ההתגלות השישית, שבה האירועים מתרחשים בזה אחר זה כהגשמת הנבואות.

10. כמה קהילות דתיות, כמה כתות ותורות ייפלו תחת חרב האור של כוחי, וכמה מדעים ותיאוריות ייקברו בשכחה, כאשר יפציע היום החדש ושקט ושלום יכנסו ללבבות, ויהיו תפילה אמיתית והתעלות רוחנית אמיתית בקרב בני האדם.

11. לא הדתות הן שיאחדו את עצמן, שכן השוני ביניהן אינו מאפשר זאת. בני האדם הם שיאחדו את עצמם בחוק האהבה, הצדק והאמת, הנובע אך ורק מאלוהים.

12. האנושות הזו, האדישה לכל השראה אלוהית, אינה מודעת לכך שהיא עומדת בפתחה של התקופה המשמעותית ביותר לרוחה. אך היא תתעורר עתה משנתה העמוקה, כאשר תתבונן בנבואות שטרם התגשמו בנוגע לנוכחותי בקרב בני האדם. כי *כולכם* תצטרכו להיות ערים כאשר החותם השביעי ייפתח כדי להביא אליכם את אורו.

13. לעת עתה אני מכין את העם הזה בדבריי, כדי שיצא לדרך בהשראת האמת וילמד את בני האדם סביבו את תורת האהבה של תורתו.

14. התזינו רק מאמת ודחו כל מה שאינו טהור, ואז תצאו מכם ילדי האור.

15. תנו לילדים לראות בכם התרוממות רוחנית, כדי שיהיה להם בחיים אלה נתיב בטוח שיוכלו ללכת בו.

16. שמרו על כל הילדים, שאליהם לבכם יכול להקדיש רגשות של אהבה ומחשבות מלאות רוך, ואז עשיתם להם טוב. לימדו באמירותיכם את האהבה לכל בני האדם.

17. אני אשמור על כל אלה שאינכם יכולים להגן עליהם, ולא אאפשר לזרע הרע, שאנשים זורעים בתקופה זו, להדביק ולבלבל את נשמותיהם.

18. אני הוא זה ששולח את הנשמות להתגלמות בהתאם לחוק ההתפתחות; אך אמת, אני אומר לכם, השפעות העולם הזה לא ישנו את תוכניותיי. כי מעל לכל שאיפה שאפתנית לבוח, רצונו של אבי ייעשה.

19. כל יצור אנושי מביא עמו משימה אל הארץ, ייעודו נקבע מראש על ידי האב, ורוחו משוחה באהבת אבי. לשווא עורכים בני האדם טקסים ומברכים את הקטנים. אמת, אני אומר לכם, בשום גיל לא יטהר המים את הנשמה מעבירותיה על חוקי. ואם אני שולח נשמה נקייה מכל חטא — מאיזה כתם מטהרים אותה אז אנשי הדת של העדות באמצעות הטבילה?

20. הגיע הזמן שתבינו כי מקורו של האדם אינו חטא, אלא כי לידתו היא תוצאה של קיום חוק טבע — חוק אשר לא רק האדם מקיים, אלא כל היצורים המרכיבים את הטבע. הבינו כי אמרתי "האדם" ולא "נשמתו". לאדם יש את הסמכות שלי ליצור יצורים הדומים לו; אולם הרוחות נובעות רק ממני.

21. צמיחה והתרבות הן חוק אוניברסלי. הכוכבים נוצרו גם הם מכוכבים אחרים, גדולים מהם, כשם שהזרע התרבה, ומעולם לא אמרתי כי עובדה זו מהווה חטא או פגיעה בבורא. מדוע, אם כן, עליכם להיחשב לחוטאים על קיום מצווה אלוהית זו? הבינו כי קיום החוק לעולם אינו יכול להכתים את האדם.

22. מה שמטמא את האדם ומרחיק את הנשמה מדרך ההתפתחות הן התשוקות הנמוכות: הפריצות, הסטייה, הניאוף, שכן כל אלה מנוגדים לחוק.

23. למדו וחקרו עד שתמצאו את האמת. אז לא תקראו עוד לחוקי בורא החיים חטא, ותקדשו את קיומם של ילדיכם באמצעות הדוגמה של מעשיכם הטובים.

24. כאשר אתם נזכרים שאמרתי לכם שאני בא מהאינסוף, אנחה עצובה פורצת מלבבכם למחשבה על המרחק המפריד ביניכם לבין אביכם. אז אתם מתאמצים להרים את חושיכם אליי, ולהעלות דרכם את רוחכם — עד למקום שבו, לפי תפיסתכם, שוכן מקום משכנו של העליון. לעתים אתם מרוצים מתפילתכם, אך קורה שאינכם מצליחים להגיע למקום שבו שוכן הרוח האלוהי.

25. שמעו, תלמידים: את אותו האינסופי שעליו אני מדבר אליכם, לעולם לא תוכלו למדוד בשכלכם. אינסופי זה מדבר אליכם על רוך, אור, טוהר, חוכמה, אהבה ושלמות, שכן לכל אלה אין התחלה ואין סוף, שכן הם תכונותיו של אלוהים.

26. לאחר שהדבר הובהר, הבינו שכשאני אומר בדבריי על אהבתי, היא הפכה לאדם, ועל רוך ליבי, הוא הפך לאישה.

27. אין לי מקום מסוים או מוגבל שבו אני שוכן באינסוף, שכן נוכחותי נמצאת בכל מה שקיים, הן באלוהי, הן ברוחני והן בחומרי. אינכם יכולים לומר עליי באיזה כיוון נמצא ממלכתי; וכאשר אתם מרימים את מבטכם אל הגבהים והוא מכוון לשמים, אתם עושים זאת רק כמעשה סמלי. שכן כוכב הלכת שלכם מסתובב ללא הרף ומציע לכם עם כל תנועה חלקים חדשים של השמים וגבהים חדשים.

28. בכל זאת אני רוצה לומר לכם, כי אין מרחק ביניכם לביני, וכי הדבר היחיד המפריד ביניכם לביני הוא מעשיכם האסורים, אותם אתם מציבים בין חוקי המושלם לבין רוחכם.

29. ככל שטוהרכם גדול יותר, ככל שמעשיכם נעלים יותר וככל שאמונתכם איתנה יותר, כך תרגישו אותי קרוב יותר, אינטימי יותר ונגיש יותר לתפילותיכם.

30. כמו כן: ככל שתתרחקו יותר מהטוב, מהצודק, מהמותר, ותתמסרו למטריאליזם של חיים אפלים ואנוכיים, כך תצטרכו להרגיש אותי רחוק מכם יותר ויותר. ככל שלבכם יתרחק מקיום תורתי, כך הוא יהפוך פחות רגיש לנוכחותי האלוהית.

31. הבינו מדוע אני מפרסם את דבריי בצורה זו בתקופה זו, ומכין אתכם לקבלת ההתגלות מרוח אל רוח.

32. מכיוון שהאמנתם שאני רחוק מכם לאין שיעור, לא הבנתם כיצד לבוא אליי. באתי אליכם כדי שתוכלו לחוש בנוכחותי האלוהית ולהוכיח לכם כי בין האב לילדיו אין מרחבים או מרחקים המפרידים ביניהם.

33. הבינו גם כי זו הייתה חסד שהעניק לכם אביכם, כאשר התגלו באמצעות תבונתכם ובכך קיצרתי את המרחק הרוחני שהפריד ביניכם לביני — הוכחה נוספת לרחמיו לנוכח מוגבלותכם וחוסר הרוחניות שלכם.

34. מסיבה זו, תקופת החסד של גילויי באמצעות איבר השכל של נושאי הקול הללו תהיה קצרה, שכן אין זו מתנה שהשגתם באמצעות הרוחניות והזכויות שלכם, כך שתוכל להוות חלק מהישגיכם הרוחניים. אני אומר לכם שוב, כי זו הייתה חסד שהענקתי לכם, וכי כאשר תגיע שנת 1950 אל קצה, אסיים צורת תקשורת זו, מתוך ציפייה שתחושו אותי קרוב אליכם עוד יותר, בזכות מעשיכם, בהתגלות מרוח אל רוח.

35. התגלות חדשה זו תהיה רוחנית עמוקה, פשוטה, טבעית, טהורה ומושלמת. היא תבשר את תחילת הסוף של כל פולחן לא מושלם, אלילי, קנאי ואפל, ותפתח את מקדש הווייתכם, כדי שרוחי תשכון בו לנצח נצחים.

36. לא תהיה התלהבות חיצונית, לא התלהבות יתר, ולא הפגנת רגשות מכל סוג שהוא, אלא רק טוהר, יראת כבוד ואמת — במילה אחת: התרוממות רוחנית.

37. חשבו על כל הנסים שהגשמת הבטחה זו עשויה להכיל עבורכם, והתחילו עתה לעשות מעשים ראויים, כדי שתגיעו באמצעותם לבסוף אל אותה החסד שאני שומר עבורכם, ושתהיה חלק מחייכם עצמם. לכן לא יהיה עוד, כמו עכשיו, מועד מסוים

לסיומה, שכן בהיותה דבר אלוהי במהותו, היא חייבת להישאר אתכם לנצח. אז תבינו במה מתבטאת התקרבות מלכות השמים אל האנושות.

38. עתה אני אומר לכם: עבדו על פני האדמה, אך עשו זאת באמונה, באהבה אמיתית לאחיכם, ופרנסתכם לא תחסר לכם.

39. אם הציפורים, שאינן טוות ואינן זורעות, לעולם אינן נותרות ללא לבוש מגן או מזון — מדוע אם כן תחסרו את דאגתי, הרי אתם האהובים? כדי שתמותו מרעב או מקור, צריך היה רשעותכם וכפיות הטובה שלכם להביא אתכם לדחות את חסדיי.

40. אני החיים, החום והאור. אני הלחם והמים הצלולים, ובאתי מחדש כדי להחיות את המתים ולהעיר לחיי אור את אלה החיים בחשכה.

41. לפני זמן רב נבאה הנבואה שכל עין תראה אותי, ואני נוכח ומוכן לאפשר לאנושות להתבונן באמת שלי.

42. מה חסר לאנשים כדי שיובלו לראות אותי, לחוש אותי ולהבין אותי? — התרוממות רוחנית. ההתרוממות הרוחנית הופכת את האדם לרגיש הן בנפשו והן בגופו. כאשר הוא יטהר, ותפילה אמיתית תעלה מליבו אליי, הוא ירגיש אותי לראשונה בתוכו, יבחין ברכותי, ירגיש שהוא שרוי באהבתי האינסופית, ויקרא: "ראיתי את האדון, חשתי אותו בליבי!"

43. אילו מצאתי צדיק *אחד* על פני האדמה, הייתי משתמש בו ככלי כדי לתת לכם דרכיו ודוגמה; אך אמת, אני אומר לכם, בכל רחבי העולם לא מצאתי *אף* צדיק *אחד*.

44. היכן הם הצדיקים של התקופה הראשונה והשנייה, כדי שתוכלו ללמוד את מידותיהם הטובות, את נאמנותם ואת התלהבותם בקיום תורתי, את אמונתם ואת אומץ לבם? — הם חיים בממלכה הרוחנית, ולמרות שהם פועלים למענכם, אינכם רואים אותם ואינכם חשים בהם, משום שטבעכם החומרי הוא עדיין הווילון הצפוף המונע מכם לראות את הרוחני.

45. אתם כניצולי ספינה טרופה, המוכים בגלים הסוערים של התשוקות, עטופים בצללי לילה ארוך מאוד. בתוך הסערה הזאת הופעתי, ואהבתי המסייעת הייתה כמגדלור המאיר את הדרך המובילה אתכם אל הנמל המושיע.

46. אך האם אתם סבורים שאני בא להעניק לרוחכם את המתנה לראות מעבר לחיים החומריים הללו? — לא, עם, איני מעניק לכם מתנה חדשה, ולא יכולת חדשה, את הכול אתם נושאים בתוככם מרגע היווצרותכם. אך עליכם להבין שרק מה שפיתחתם והשתמשתם בו הוא זה שזורח בתוככם. לעומת זאת, מה ששכחתם, הזנחתם או לא שמתם לב אליו, נותר — אף כי בסתר — כיכולת רדומה. שכן את מה שאני נותן, לעולם לא אקח מכם שוב.

47. יכולות נסתרות רבות רדמו בהווייתכם, בציפייה שקולי יעירן. אך עתה הגיע זמן התחייה, שבו כולכם, , תשמעו את אותו הקול ששמע לזרוס מעבר לחיים הללו, כאשר אמרתי לו: "קום והתהלך!"

48. אשרי מי שידע לחכות לבואי, כי התעוררותו תהיה שלמה, וההתעלות הרוחנית שלו תאפשר לו להבין את כל מה שהמסר החדש מכיל.

49. עבדו באהבה, הן בחומרי והן ברוחני, ותזכו לשלום שלי. למדו להתמיד, עד שתקצרו לבסוף את פרי הקורבנות והמאבקים שלכם.

50. אהבו, כדי שתוכלו להגיע להתפתחות רוחנית גבוהה יותר. כי אני שואל אתכם, *בני האדם*: "מה עשיתם בנשמתכם?" ואתכם, *ישויות רוחניות*: "מה עשיתם בגוף שהפקדתי בידיכם?" לא אלה ולא אלה יוכלו לענות לי, כי אתם רחוקים מאוד מלהיות מודעים לחומרת חטאיכם וחולשותיכם. אני לבדי יכול לשפוט את מעשיכם, ולכן אני שולח אליכם קרן אור זו, כדי שתראו את עצמכם, מוארים על ידי רוחכם, במראה של אמת שלי.

51. האם שכחתם שנשמתכם כפופה לחוק ההתפתחות, ממנו אינכם רשאים לחמוק? מה עלה בגורלה של התמצית המקורית שהנחתי בלבכם, שהיא זרע האהבה, החיים וההתפתחות כלפי מעלה? אינכם מבינים עוד את הדברים הללו; נראה כאילו אני מדבר אליכם בשפה זרה לכם.

52. "לאהוב" היה התכלית שלשמה נוצרתם. לאהוב את אביכם, ובתוכו את כל אחיכם ואחיותיכם – זו היא התורה, וזה בדיוק מה ששכחתם ומחקתם מליבכם.

53. בכל צעד ושעל, החיים גורמים לכם לחוש את עבירותיכם בכאב עז ולשלם עליהן; אך במקום לעצור לרגע כדי להרהר ולשקול את מעשיכם, אתם מאפשרים ללבכם להתקשות ולהתמלא ברעל עוד יותר.

54. לא רציתם להקשיב לקולות שהתקרבו אליכם כדי לעצור אתכם במרוצתכם המטורפת, והגעתם אל שפת התהום, שם אתם עומדים לצנוח לתוכה ולגרור את אחיכם אתכם.

55. מי מכם יכול לדמיין את עומק התהום שפתחתם בשנאה ובשפלות כה רבות? — איש, איש אינו יכול לדמיין את החושך או את הסבל שנצברו במשך מאות שנים, אלפי שנים ועידנים בגביע הסבל הבלתי נתפס הזה.

56. אני שואל את בני האדם של תקופה זו, הרואים עצמם כמתקדמים ביותר בכל תולדות העולם: האם לא מצאתם, עם כל כישרונותיכם, דרך ליצור שלום, להשיג כוח ולהגיע לשגשוג, מבלי להרוג, להשמיד או לשעבד את זולתכם? האם אתם מאמינים שההתקדמות שלכם אמיתית ואותנטית, כאשר אתם מתפלשים בבוץ המוסרי ומשוטטים בחשכה הרוחנית? איני נלחם במדע, שכן אני עצמי הנחתי אותו בלב האדם; מה שאני מתנגד לו הוא המטרה שלשמה אתם משתמשים בו לעתים.

57. אני רוצה שתהיו גדולים בהבנה וחכמים בתורות שהקפתי אתכם בהן, אך בכל צעדיכם בחיים, שתמיד תהיה מצפונכם לכם כמגדלור. אז לא רק שתראו את יכולות רוחכם פורחות, אלא גם תחוו כיצד בריאות וכוח נכנסים לגופכם.

58. זכרו שאמרתי לכם: "לא על הלחם לבדו יחיה האדם, אלא על כל דבר שיצא מפי אלוהים", ובכך רציתי ללמד אתכם שיש משהו במהותכם, שאינכם יכולים לספק רק עם מה שיש לכם בעולם הזה, אלא שכדי לספק אותו עליכם לחפש את מה שנמצא מעבר לחומרי, כלומר את מה שנמצא רק בספירה המושלמת, שממנה נובע הרוח: אלוהים.

59. אוריי לא חסר לכם ולו לרגע. אך אתם כמשטחי האבן הקרים המכסים את הקברים, המתחממים לרגע, כדי להתקרר שוב מיד.

60. כוחי וסבלנותי אינם נדלים, ואם אתם רוצים שאעניק לכם הוכחה נוספת לאהבתי על שפת התהום, אעניק אותה לכם. אך עליי לומר לכם, שבאהבה האינסופית

הזו, שאני מוכיח לכם כעת פעם נוספת, תהיה נוכחת צדקתי החכמה והבלתי מתפשרת.

61. כדי שאוכל לעזור לכם, עליכם לבטוח בי; אך היו ערניים ומוכנים לקרב. היו לוחמים, אך לא מאלה ההורסים את חייהם של בני אדם אחרים, אלא מאלה הבונים באהבה, במוסר, בשלום ובמעשים טובים.

62. אל תתנו לצרכים או לדיכוי לגרום לכם לחזור לאורח החיים החומרי. נהפוך הוא — התרוממו ברוחניות לנוכח הפיתויים והמבחנים. אכן, אני אומר לכם, אם תדעו לנצל את המבחנים ואת תלאות החיים הללו, תוכלו להתעלות דרכם לחיים נעלים יותר, ולהפוך לתלמידים אמיצים, אצילים ונלהבים של אהבת אביכם.

63. לגברים ולנשים, האבות והאמהות, הנוכחים כאן לשמוע את דבריי, אני אומר: חמושו את עצמכם באומץ, באור ובשלום, כי אירועים גדולים מתקרבים אל פני האדמה, ועליכם להישאר איתנים בעמדתכם.

64. חפשו תמיד את מה שמעניק לילדיכם תחושת כבוד ועוצמה, והרחיקו מדרכם את הטעויות העלולות להוות מכשול עבורם.

65. לא שכחתי את ההבטחות שנתתם לי, להתרחק משאיפות חומריות ולחזור אל הדרך הרוחנית, שהיא חוק האהבה והרחמים, המוארת תמיד באור מצפונכם.

66. הכרחי הוא, שכאשר צעדיכם על נתיב זה יהיו בטוחים, תשכחו את עצמכם כדי להפנות את תשומת לבכם לצורכי זולתכם.

67. אז תראו שבכל אלה שעברתם על פניהם באדישות היה גביע סבל מר, פצע או צלב כבד.

68. כמה לבבות יש, הבוכים בשקט על סבלם, מבלי שאף אחד ישים לב! כמה מרירות מסתתרות מאחורי חיוך, שאתם לא יודעים לפרש! אך אני, המרגיש כל פחד וכל כאב וקורא בלבבות, אומר לכם: הכינו את עצמכם, כדי שתפתחו אינטואיציה ותוכלו לקרוא בתוך לבבות הזולת, כי לא תמיד הלבבות ייפתחו כדי להראות לכם את כאבם.

69. בגלל הקינה הסודית הזו, הבכי הפנימי הזה, העצבות הזו שאינה ניכרת על פניהם של הסובלים, יש צורך לחדור ללבבות, דבר שניתן להשיג רק באמצעות התרוממות רוחנית, הגורמת לאהבת הזולת לפרוח בתוככם.

70. אוי, לו רק ידעתם כמה אתם יכולים לתת ולעשות למרות כל עוניכם! אך אתם עדיין כה חומרניים, עד שרבים מכם מאמינים שרק בכסף תוכלו לעשות מעשים טובים. לכן נאלצתי לבוא אליכם כדי לומר לכם, כי אין זה נכון שתבכו מפני הכאב, הרעב והעוני, מבלי שתהיו מודעים לכך שאתם כפופים תחת משקל אוצר שאתם נושאים עמכם, מבלי שתהיו מודעים לו.

71. לא, אתם בני האדם, לא רק נטל חטאיכם הוא זה המכביד עליכם. הסבל הוא שגופכם, ההולך ונחלש יותר ויותר בתשוקות ובמאבקים של החיים הללו, אינו מסוגל לעמוד בפני הכוח, העוצמה של רוחו שלו , הנלחמת לשחרר את החומר מחולשותיו.

72. זכרו את הלילה שבו נולדתי כבן אדם: הוא היה קר וחשוך, אך לא כמו לב האנושות בימינו. בעוד שרוחי התמלאה באותו לילה בשמחה, משום שבאה לשכון בקרב בני האדם, הם ישנו שינה עמוקה, אדישים לנוכחותי, ולא ידעו שהמושיע הגיע. אז החל מסע הסבל שלי.

73. קש, ששימש עריסה לתינוק, וחומם של בעלי החיים הצנועים היו הדבר היחיד שעמד לרשות אותה משפחה ברגע בואי.

74. *אתם* מאמינים שהטבע אדיש כלפי ההתגלויות האלוהיות; אך זוהי טעות אנוש, שכן מלבדכם, כל הבריאה, מהגדול ביותר ועד הקטן ביותר, כפופה לחוקי, מהם היא אינה יכולה לסטות. רק האדם, שנוצר שונה מכל היצורים האחרים משום שיש לו רוח, מצפון וחופש רצון, הוא זה שנשאר אדיש לאלוהותי.

75. מדוע הקשיתם את לבכם עד כדי כך שאינכם חשים בנוכחות אביכם, ואינכם שומעים את קולו? — בגלל חופש הרצון שלכם. לא באתי כעת כבן אדם, ובכל זאת חשתי בקרירות הלב חסר האהבה שבו קיבלה אותי האנושות.

76. אל תחשבו כי נקודה זו על פני האדמה, שבה נשמעים דברי אלה, היא המקום היחיד שבו אני נמצא בקרב ילדיי. כי אמת, אני אומר לכם, התגלותי בצורות שונות היא בכל רחבי העולם.

77. אליהו, שהתגלה בקרבכם כמבשר הודעתי באמצעות איבר השכל האנושי, לא הגיע רק לארץ הזאת, שבה אתם גרים. הוא עבר ממקום למקום על פני האדמה והכריז על העידן החדש והודיע על התקרבות מלכות השמים.

78. מכל עבר עלו קריאות שהכריזו על בואי: הטבע המזועזע טלטל את האדמה, המדע נדהם לנוכח גילויים חדשים, העולם הרוחני התנפל על בני האדם, ובכל זאת נותרה האנושות אדישה לאותן קריאות, מבשרי עידן חדש.

79. מבול של אור אלוהי ירד כדי להוציא את בני האדם מחשכתם. אך אלה, אנוכיים וחומריים, רחוקים משאיפה לשלמות הנשמה, לשיפור מוסרי של חייהם על פני האדמה, השתמשו באור ההוא כדי ליצור לעצמם כסאות וכבוד, נוחות והנאות לגוף, וכאשר ראו צורך בכך, גם כלי נשק כדי להשמיד את חייהם של בני אדם אחרים. עיניהם סנוורו מעוצמת האור שלי, והיהירות שלהם הפכה לאובדנם. אך אני אומר לכם, כי דווקא באמצעות אותו אור הם ימצאו את האמת, יגלו את הדרך ויצילו את עצמם.

80. אלה שהצליחו לקלוט אור זה בתודעתם ולקבל אותו כמסר אלוהי, גרמו לכך שמצפונם ינחה את צעדיהם וישמש כקו מנחה למעשיהם. כי היה להם חשש שהאדון שב, וכי הוא נמצא בקרב בני האדם.

81. נציגי הכתות והעדות השונות לא רצו לקבל אותי; ליבם, כבודם וגאוותם הכוזבת מונעים מהם לקבל אותי ברוחם. לכן נוצרו בכל רחבי העולם קבוצות, אחוות ואגודות של אלה החשים בנוכחות העידן החדש, המבקשים את הבדידות כדי להתפלל ולקבל את השראתו של האדון.

82. אתם, ילדיי, שייכים להמונים הללו, שהתגבשו אט אט לאור השראה אלוהית, אף על פי שעליי לומר לכם כי השראה זו, המתורגמת למילים אנושיות, ניתנה *לכם* בחסד. לכן עליכם להיות ערניים, להתפלל ולהתבונן רבות, כדי שלא תיפלו לטעות או תחטיאו את מטרתה של תורה רוחנית זו.

83. מה עלול להרוס אתכם בדרך? — היוהרה, עמי.

84. אכן, אני אומר לכם, השראה זו תנצח בקרב הענווים, בקרב הרחמנים ובקרב אלה המשתוקקים לאמת, לצדק ולשלום.

85. השלום והכוח שתשיגו בתפילה יהפכו אתכם לחרוצים ובלתי נלאים בזריעת הטוב, בהרמת הנפולים, בהצתת האמונה ובהיותכם ברכה ונחמה לכל עמי הארץ.

שלום עליכם!

הדרכה 38

1. אני מקבל את "האחרונים" ומציף אותם באותו האור שהענקתי ל"ראשונים", כדי שיקומו ויפיצו את תורתו.

2. קצר הוא הזמן שבו עוד תשמעו את דברי, שכן הודעתי לכם כי בשנת 1950 אפסיק לדבר אליכם, ומאותו רגע קולו לא יישמע עוד באמצעות איבר השמיעה האנושי. מי ששמע והאמין, ירגיש סיפוק ועוצמה; אך מי שהטיל ספק לאחר ששמע, יהיה מבולבל. לעומת זאת, רבים שמעולם לא שמעו אותי, יפנו אל תלמידיי כדי לשאול אותם על מה שלמדו מהמאסטר.

3. חפשו את האור, ומי שיש לו אותו, שיעזור לכל אלה ההולכים בחושך למצוא אותו. כי למי שיש לו תפיסות מבולבלות במהלך חיים אלה, הבלבול גדול עוד יותר עם כניסתו לעמק "הרוחני". לכן עמדתי לצד כל ילדיי בשלוש התקופות והראיתי להם את הדרך שבה עליהם לשאוף למעלה באמצעות התפתחות נשמתם.

4. על חיי הנשמה גיליתי לכם את כל מה שאתם מסוגלים להבין בהדרגה. היום אני מראה לכם צד עמוק עוד יותר של אותה ידיעה.

5. זהו הזמן שעליו ניבאתי לכם, כי כל עין תראה אותי. כל נפש תשמע אותי, וכאשר תובנה זו תובן על ידי האנושות, בני האדם לא ייפלו עוד לעבודת אלילים או לקנאות, כי הם למדו להרים את נפשם אליי בפשטות ובטוהר, אשר מעניקה הרוחניות.

6. לאט לאט מתעוררת נפש האדם, כאשר הוא שומע בקול מצפונו את הד של הפעמון השמימי. זהו רוחו של אליהו, זהו קולו של הקורא במדבר, שליח בלתי נראה של תקופה זו, הקורא באהבה כרועה אל צאנו, כדי שיכנסו בצייתנות אל מתחם השלום הממתין להם.

7. מי שחושב שזה מוזר שאני עוזב את ממלכתי כדי לחפש את החוטאים, אבן אינו מכיר אותי. אני משאיר את הצדיקים מאחור, כי הם ניצלו ויש להם הכל. אני בא אל המנושלים, התועים והמוכתמים, כי גם הם ילדיי, שאני אוהב כמו את הצדיקים, וכי אני רוצה להביא אותם אל ביתי, כדי שישמחו באביהם.

8. אילו אהבתי רק את הצדיקים ובזתי לחוטאים, האם מצפונכם היה סבור שהאב נהג בצדק?

9. אני מראה לכם את הדרך שבה עליכם לשטוף את כתמיכם ולהצדיק את עצמכם בפני: על ידי שתעשו טוב לבני אדם ותנהגו באהבת הזולת בצורות שונות. כבר היום אתם יכולים להעביר הלאה את מה שלמדתם. כמו כן, אתם יכולים לבקר את החולים ולהעניק להם בשמי את המשחה באהבתכם, שכן באמונתכם תמצאו את הסמכות לרפא, ורחמיכם יהיו המשחה הטובה ביותר. אל לאיש יהיה ספק אם יש לו את המתנה לעשות זאת או לא.

10. אל תהססו לעסוק בצדקה משום שאתם רואים עצמכם עניים. כאשר ישוע היה עם תלמידיו ב"תקופה השנייה", הוא סיפר להם את המשל הזה: "מוכס נכנס למקדש והשאיר מטבע אחד בצדקה. לאחר מכן נתן פרוש לבוש היטב שבעה מטבעות, כשהוא משליך אותם אחד אחרי השני, כדי שפעולתו תיראה וכולם יראו כי תרומתו גדולה. מאוחר יותר ברעה אישה חולה וענייה על ברכיה כדי להתפלל, ולאחר מכן הניחה שני מטבעות בעלי ערך זעום, שהיו כל אשר היה לה. ישוע אמר לתלמידיו: "ראו, זה שהאמין

שהוא נותן יותר, נתן פחות, ואותה אישה שנתנה פחות, נתנה יותר, כי היא נתנה את כל אשר היה לה, ובכך את הלחם שהייתה אמורה לאכול באותו יום."

11. לכם, השומעים אותי, אבהיר כמה אתם נושאים בתוככם, כדי שלעולם לא תרגישו נזקקים מול הנזקקים באמת.

12. אתם הם אלה שעליהם נאמר פעם שתחיו בתקופת רוח הקודש. זהו עידן האור, שבו על כל רוח לפתוח את עיניה לאמת. כבר החלה מגלתי לעקור את העשבים השוטים מהשורש. אל תתפלאו שבאתי בעוד העולם מסובך במלחמות; כך היה נבוא.

13. בני האדם ראו כל כך הרבה אור באמצעות המדע, עד שהם סונוורו. אך כאשר הסנוור הזה יחלוף, הם יכירו את הדרך האמיתית באמצעות רחמיי, ובדרך זו יפגשו אותי, המשחרר ומציל את התועים, כפי שעושה הרועה לכבשים התועות.

14. בתקופה זו לא התגלמתי בקרבכם כאדם, אלא באתי רק כאור שאני שולח ממלכתי אל רוחכם. מתוך האינסוף אני מעורר בכם השראה, כדי שרוחכם תוכל להתעלות אליי מחר בתפילתה.

15. היום עליכם לדאוג לכך שנשמתכם תטהר באמצעות הכנתכם ותחוש בנוכחותי בקרבכם. התרוממו ברוחניותכם, כדי שתדעו לקבל את אשר אתם מבקשים, אשר לעולם לא יהיה לי יותר מדי. אל תשכחו את צרכי נשמתכם, המוטלת בעול דרישות גופכם. הכירו בכך שמה שחסר לכם ביותר הוא ההדרכה האלוהית, ובעת, כשהיא זורמת בשפע בצורה זו — חפשו אותה, חקרו אותה והשתמשו בה במעשי אהבה כלפי זולתכם.

16. אני רוצה לראות בכם הבנה של תורתו ושיפור בחייכם, כך שתשמרו על היצירה הזו, שגיליתי לכם, כעל תכשיט בעל ערך שלא ניתן לאמוד, שלא תתגאו בכך שיש לכם את החסד הזה, ולא תמנעו אותו ממי שזקוק לו, ובוודאי שלא תפיקו ממנו רווח חומרי.

17. אכן, אני אומר לכם, מקדש החותם השישי לעולם לא יהיה שוק או מערת שודדים. מקדש זה, הנמצא ברוחניות, מחזיק את שעריו פתוחים, כדי שכל ילדיי יכנסו אליו. שם ימצא החוטא גאולה, שם ייעלמו רגשות השנאה, תאוות הנקמה והנטיות הרעות.

18. אתם עוברים כעת הכנה כדי שתוכלו לבשר את הבשורה הטובה הזו באמונה אמיתית ובאומץ. כמו כן, אני רוצה שהפרשנות שתתנו לדבריי תהיה נכונה, כדי שמעשיכם יהיו טהורים. אינני רוצה שיהיו בקרב תלמידיי קנאים, פוריטנים או נלהבים, אלא שההתעלות של נפשכם תהיה פנימית וכל מעשיכם החיצוניים יהיו פשוטים וטבעיים; ש — כאשר העם הזה יתרבה ככוכבים בשמיים וכחול על שפת הים — הוא יורכב מתלמידים אמיתיים של תורתו הרוחנית, כדי שיהיו מפרשי הדבר ששמעו, ואלו המעידים במעשיהם על אמת תורתו.

19. אל תפחדו מהזמן שבו תצטרכו לדבר, אל תפקפקו בי או בעצמכם. אמרתי לכם שבשעת המבחן אל תחשבו מה תגידו, כי אמונתכם והתעלותכם הרוחנית יספיקו כדי שאורי האלוהי ידבר מפיכם. כאשר בני האדם ידרשו מכם הסבר או נימוק להשראה שקיבלתם, אאפשר לכם להבין את האמת שבגילויי, כדי שתוכלו להסביר אותה לבני אדם אחרים. בין השליחים יהיו נביאיי, שתפקידם יהיה לעורר את העם. אך אל להם לעשות כמעשה הנביא יונה, שהלך לעיר אלילית וחוטאת ( ) כדי להזהיר אותה, כשהוא מבשר לתושביה אסון, סבל, מכות ומחלות אם לא יתחדשו. כשהגיע הזמן להתגשמות

נבואתו, הוא ראה בתדהמה רבה כי דבריו לא התגשמו, שכן במקום הרעה, כפי שהכריז, נהנה העם ההוא משלום, בריאות ורווחה. אז נסוג הנביא בבושה אל הבדידות, ושם שוחח עם אדוניו ואמר לו: "מדוע לא התגשמה המילה שהנחת בפי? ראה, במקום להיחשב כנביאך בעיני אותם אנשים, הם רואים בי רמאי."

אך אז שמע את קולו של האב, אשר ענה לו כך: "שלחתיך כדי שתכריז על המכות שעתידות לבוא, אם אותם אנשים יהיו אטומים לדבריי. אך הם הקשיבו לך והתחרטו, הפילו את אליליהם השקריים וכרעו ברך כדי לעבוד אותי, הם בכו בהכירם את חטאיהם וציפו בחרדה למשפט שלי.

20. ראיתי שהם מוכנים, ובמקום סבל שלחתי להם שמחה ושלום. האם אתה סבור שעליי לפגוע באלפים רק כדי לקיים את דבריך, כפי שאתה מבין אותם? אם אין לך חמלה כלפי *אף אחד* מהם — *לי* יש חמלה כלפי כולם! הדבר שנתת התרחש כדי שיחדשו את עצמם וכך ימנעו את העונשים. הם התחרטו, ולבן ראה כיצד הם מלאי שמחה ואמונה באלוהים האמיתי!"

21. זכרו את התורות הללו, תלמידים, הן דוגמאות שיועילו לכם בדרככם. בתוככם טמונות מתנות הראייה הרוחנית, החלומות הנבואיים והאינטואיציה, כדי שתראו את דרככם מוארת תמיד ותעוררו את אחיכם.

22. תפקידכם הוא להזהיר, לעורר, לבשר. אך היו מודעים לכך ש—כאשר בני האדם מתפללים—הם יוכלו לשנות את מהלך האירועים. אך אל לכם להרגיש מרומים או לאבד את אמונתכם בשל כך. ייעודכם מוגבל למניעת סבל וליצירת שלום. אם תשיגו תוצאה זו באמצעות מתנותיכם, תוכלו להיות מרוצים. התפללו לשלום האנושות, צרו יחד מקדש שבו יוכלו בני האדם למצוא ריפוי, שלום והשראה.

23. בואו ואכלו מלחם זה, שהוא דברי, כדי ש—בעודכם מזינים את רוחכם בחסדי—אוכל להרוות את צמאוני לאהבה בקרבכם . בכל פעם שאהבתם את בני אדם, אהבתם אותי; כאשר סלחתם לאויביכם, התפייסתם איתי והנחתם על מזבח אמונתכם את מנחת מעשיכם — מנחה שתמיד נעימה לאלוהותי.

24. שמעו: אני הוא זה שעיצב אתכם "בצלמו ובדמותו". אני האל היחיד, איש לא היה קיים לפניי, רוחי לא נבראה, אני נצחי, הייתי מאז ומתמיד ואהיה לנצח.

25. גיליתי לכם את קיומי ואת השילוש הקדוש הקיים בי — אותו שילוש שאתם מכירים באב, שהוא יהוה, אשר מסר לכם את התורה ב"תקופה הראשונה" — ב"דבר", שלימד אתכם את האהבה ב"תקופה השנייה" באמצעות ישוע, וברוח הקודש, הממלאת אתכם באור ובחוכמה ומסבירה לכם את כל ההתגלויות ב"זמן השלישי" הזה, שבו הוא מעורר תנודות בכל נפש ומתגלה בקרבכם באמצעות השכל האנושי.

26. האב בישר באמצעות פיהם של נביאיו על בואו של המשיח, וישוע בישר על התגלותו של רוח הקודש, רוח האמת. אלה הם שלושת שלבי ההתגלות, שדרכם התגלו לאנושות — כתורה, כאהבה וכחוכמה — שלושה סוגי התגלות ואלוהים אחד, שלוש דרכי פעולה ורצון אחד, אהבה אחת.

27. אם האב הוא נצחי, כך גם הבן, כי "הדבר האלוהי" שדיבר בישוע היה תמיד באב. רוח הקודש היא נצחית, כי היא חוכמת האלוהים, שהייתה תמיד בו. לבן — כאשר בראתי את האדם "בצלמי ובדמותי", כלומר, שדמות השילוש הקדוש קיימת בו, הענקתי לו שלושה מרכיבים מהותיים, כלומר את הבשר, את הנפש ואת הרוח. זהו יצור

שנוצר משלושה מרכיבים בסיסיים: המרכיב החומרי — הגוף, המרכיב הנפשי — הנשמה, והמרכיב האלוהי — הרוח.

28. במקום הנעלה ביותר בנשמתכם זורח ניצוץ של האינטליגנציה האלוהית שלי, שהוא הרוח שלכם, ולכן אתם באמת ילדי רוחי.

29. רציתי שתשתתפו באושר של להיות אב, ולכן עשיתי אתכם להורים של בני אדם, כדי שתעצבו יצורים הדומים לכם, ובתוכם יתגלמו הישויות הרוחניות שאני שולח אליכם. מכיוון שבאלוקי ובנצחי קיימת אהבה אימהית, רציתי שיהיה בחיים האנושיים יצור המגלם אותה, והיצור הזה הוא האישה.

30. בראשית החיים (מסוימת) נחלק האדם לשני חלקים וכך נוצרו שני המינים, האחד — הגבר, והשני — האישה; בו כוח, אינטליגנציה, כבוד, ובה רוך, חן, יופי. האחד — הזרע, והשני — האדמה הפורייה. הנה שני יצורים, שרק כשהם מאוחדים הם יכולים להרגיש שלמים, מושלמים ומאושרים. בהרמוניה ביניהם הם יהוו "בשר" אחד, רצון אחד ואידיאל אחד.

31. כאשר קשר זה נובע מהמצפון ומהאהבה, הוא נקרא נישואין.

32. חוק הנישואין ירד כאור שדיבר דרך מצפונם של "הראשונים"*, כדי שיבינו שהאיחוד בין גבר לאישה הוא ברית עם הבורא. פרי איחוד זה היה הילד, שבו התמזג דם הוריו בהוכחה לכך שמה שנקשר לפני האל, אסור להתיר על פני האדמה.

**בני ישראל בתקופה הקדומה*

33. האושר שחשים האב והאם כאשר הביאו ילד לעולם דומה לאושר שחווה הבורא כאשר הפך לאב, בכך שהעניק חיים לילדיו האהובים. כאשר נתתי לכם מאוחר יותר את החוקים באמצעות משה, כדי שתדעו לבחור את בת הזוג ולא תחמדו את אשת רעכם, זה קרה משום שבני האדם, בשל חופש הרצון שלהם, סטו לדרכי ניאוף ותשוקות.

34. לאחר שחלפה תקופה זו, באתי לעולם בישוע והעליתי את הנישואין, ובכך את המוסר והמידות הטובות של בני האדם, באמצעות תורתי הטובה, שהיא תמיד חוק האהבה. דיברתי במשלים כדי להפוך את דבריי לבלתי נשכחים, והפכתי את הנישואין למוסד מקודש.

35. עתה, כשאני שוב בקרבכם, אני שואל אתכם, גברים ונשים: מה עשיתם מהנישואין? מעטים הם אלה שיכולים לענות על כך תשובה מספקת! המוסד המקודש שלי חולל, וממקור החיים הזה נובעים מוות וכאב. על הלבן הטהור של דף החוק הזה מופיעים כתמי הבושה והעקבות של גברים ונשים. הפרי, שאמור היה להיות מתוק, הוא מר, והגביע שאנשים שותים ממנו מלא במרה.

36. אתם מתרחקים מחוקיי, וכשאתם מועדים, אתם שואלים את עצמכם בחרדה: מדוע יש כל כך הרבה כאב? משום שתשוקות הבשר תמיד התעלמו מקול המצפון. עתה אני שואל אתכם: מדוע אין לכם שלום, אף על פי שנתתי לכם את כל הדרוש כדי שתהיו מאושרים?

37. פרשתי מעטה כחול על כיפת השמים, כדי שתבנו תחתיו את "קני האהבה" שלכם, כדי שתחיו שם, הרחק מהפיתויים והסבבים של העולם, בפשטות של הציפורים; כי בפשטות ובתפילה כנה אפשר לחוש את השלום של מלכותי ואת גילוי סודות רבים.

38. גברים, אם בת הזוג שבחרתם היא באדמה עקרה, שלא העניקה לכם פירות, יצאתם לחפש אדמה חדשה ושכחתם שעליכם להיות נכנעים לגורלכם ולחובת הכפרה שלכם. מדוע אתם מאשימים את הגורל במבחנים ובסבל שאתם נתקלים בהם בנישואיכם, כאשר אתם עצמכם בחרתם בדרך זו?

39. כל מי שמתחתן בפני אלוהותי — גם אם איחודו לא אושר על ידי איש דת — כורת איתי ברית, חוזה — שנשאר רשום בספר האלוהים, שבו נכתבים כל הגורלות.

40. מי יכול למחוק משם את שני השמות השזורים זה בזה? מי יכול לפרק בעולם את מה שאוחד בחוקי?

41. אילו הייתי מפריד ביניכם, הייתי הורס את מעשה ידי. אם ביקשתם ממני להיות מאוחדים על פני האדמה, ואני הענקתי לכם זאת — מדוע אינכם עומדים לאחר מכן בנדריכם ומכחישים את שבועותיכם? האם אין זו לעג לחוקי ולשמי?

42. לנשים העקרות אומר האדון: השתוקקתן מאוד וביקשתן שגופכן יהפוך למקור חיים, וקיוויתן שבערב או בבוקר תשמעו בתוככן את פעימותיו של לב עדין. אך הימים והלילות חלפו, ורק יבבות פרצו מחזותכן, כי אף ילד לא דפק על שעריכן.

43. כמה מכם, השומעים אותי, ושנשללה מכם כל תקווה על ידי המדע, תצטרכו להפרות, כדי שתאמינו בכוחי ורבים יכירו אותי באמצעות הנס הזה. התעוררו והיו סבלניים. אל תשכחו את דבריי!

44. אבות משפחות, הימנעו מטעויות ומדוגמאות רעות. איני דורש מכם שלמות, אלא רק אהבה ודאגה לילדיכם. הבינו את עצמכם נפשית וגופנית, כי בעולם הבא מחכות לגיונות גדולים של נשמות לרגע שבו יהפכו לבני אדם בקרבכם.

45. אני רוצה אנושות חדשה, שתגדל ותתרבה לא רק במספרה אלא גם במידותיה הטובות, כדי שהאנשים יראו את העיר המובטחת מתקרבת וילדיהם יזכו לגור בירושלים החדשה.

46. אני רוצה שהארץ תתמלא באנשים בעלי רצון טוב, שהם פירות האהבה.

47. השמידו את סדום ועמורה של ימינו, אל תתנו ללבכם להתרגל לחטאיהם, ואל תהיו כמות תושביהם.

48. כך אני מכין אתכם ל"תקופה השלישית", כי ההמונים עליהם בישרתי לכם יבואו.

49. כל אחד ייקח על עצמו *את* התפקיד המוטל עליו, וכך הקשיבו עתה להוראותיי ב

משל:

50. "לפני אלוהים עמד רוח מלא אור, טוהר ותמימות, אשר אמר לאדונו: "אבי, אמור לי מה היא משימתי, כי אני משתוקק לשרתך." והאדון ענה לו באהבה: "היה סבלני, אני אאחד בעולם גבר ואישה, ומאיחודם ייוולד בן, שבו תתגלם, כדי שתצבור ניסיון כבן אנוש במבחני העולם ותחוש קרוב אליך את רוך האם ואת התמיכה האוהבת של האב."

51. הרוח שמחה וחיכתה. בינתיים, האל איחד גבר ואישה בקשרי אהבה, וכך (מאוחדים) שלח אותם אל מסע החיים. —

52. יצור חי חדש נבט ברחם האישה, ואז שלח אלוהים את אותו רוח כדי להתגלם בגוף זה, ובחודש התשיעי הוא ראה את אור העולם. האם קרנה מאושר, והאב הביט בו

בגאווה. אותו בן היה פרי מעשיהם של שניהם, פרי אהבתם. האישה חשה חזקה, והאיש חש דומה מעט לבוראו. השניים הקדישו את עצמם לטיפול באותו לב רך.

53. הרוח שהפיחה חיים בבן קרנה מאושר כאשר ראה את מבטה המתוק של אמו ואת פניו הרציניים אך האוהבים של אביו.

54. הזמן חלף, והאב התרחק במאבק חייו מקן האהבה, סטה מדרך הישר והלך עד שהתעה והשאיר את קרעי בגדיו בין שיחי הקוצים. הוא אכל פירות רעילים וקטף את עלי הפרחים שמצא בדרכו. כשהרגיש חולה ומדוכא, נזכר באהובותיו שעזב. הוא ניסה לשוב ולחפש אותן, אך כוחותיו לא הספיקו לו. אז אסף את כל כוחותיו, וגורר את עצמו ומטלטל לאורך הדרך הארוכה, הגיע אל שערי ביתו. אשתו קיבלה אותו בזרועותיה, דמעות בעיניה, והבן היה חולה וגוסס.

55. כשראה האב את בנו הגוסס, התחנן לרחמי האל שיבריא, משך בשערו בייאוש וקלל. אך נשמתו של הבן התנתקה מגופו ועברה לעולם הבא. ההורים נותרו מיואשים והאשימו זה את זה בתורו באסון שפקד אותם: הוא, משום שעזב — היא, משום שלא הצליחה לעצור אותו.

56. כאשר הגיעה אותה נשמה לנוכחותו של הבורא, אמרה: "אבי, מדוע לקחת אותי מזרועותיה של אותה אם מתוקה, אשר היעדרותי גרמה לה לבכות ולהתייסר?" על כך השיב לה האל: "המתני, סבלי בסבלנות, כי תשובי אל אותו חיק כאשר יכירו את טעויותיהם ויבינו את תורתי."

57. האיש והאישה המשיכו לחיות מאוחדים, בודדים, והתחרטו בלבם על מעשיהם, כאשר הופתעו שוב מסימניו של ילד חדש. אלוהים החזיר את הרוח אל אותו רחם ואמר לו: "היה בגוף ההוא, המתכונן לחיים, והתעודד שוב באותו רחם."

58. ההורים, שחשבו כי הבכור אבד, לא ידעו שהוא שב לתוכם. אך את הריקנות שהותיר הבן הראשון מילא השני, שמחה ושלום שבו לרחם אותו הבית, האם חייכה שוב, וגם האב שמח.

59. עתה חשש האיש להתרחק ממשפחתו, והתאמץ להקיף אותם באהבה, בעודו נשאר עמם. אך הזמן גרם לו לשכוח את חוויות העבר, ובשל השפעתם של חברים רעים, נפל לתוך הרעה ולפיתוי. האישה האשימה אותו והחלה לדחות אותו; הבית הפך לשדה קרב. עד מהרה שכב האיש מובס, חולה ו , בעוד האישה השאירה את הילד לבדו בעריסה ויצאה לחפש לחם לילד התמים ומזון לאותו בן זוג, שלא ידע לאהוב אותה ולא להגן עליה. היא סבלה השפלות ועלבונות, עברה סכנות והתנגדה לתשוקותיהם של גברים זדוניים, ובדרך זו השיגה ליקיריה את לחם יומם.

60. אלוהים ריחם על נשמת הילדה התמימה, עוד בטרם פתחה את עיניה לאור התבונה, קרא לה שוב אליו. אך כאשר הנשמה התייצבה לפני אדוניה, אמרה לו בכאב רב: "אבי, שוב חטפת אותי מזרועותיהם של אלה שאני אוהבת. ראה כמה קשה גורלי! עתה אני מבקשת ממך שתשאיר אותי לנצח בחיקם או בחיקך; אך אל תתן לי עוד להיסחף הלוך ושוב, אני עייפה."

61. כאשר התעורר האיש מאדישותו, הוא ראה תמונה חדשה של כאב: אשתו בכתה ללא נחמה בראש המיטה, עליה שכב בנם השני מת. האיש רצה לקחת את חייו, אך אשתו מנעה זאת ממנו באומרה: "אל תתנקש בחייך, עצור את ידך, הכר בכך שאנו

עצמנו הסיבה לכך שאלוהים לוקח מאיתנו את ילדינו." האיש נרגע, שכן הבין כי במילים אלה טמון אור האמת.

הימים חלפו והביאו שלווה ללבבות ההם, שזכרנו בכאב את ילדינו שעזבו אותנו, ואשר היו שמחתו של אותו בית, שמהיום והלאה שקע בייאוש.

62. אז שאלה הנשמה את אדוניה: "אבא, האם תשלח אותי שוב אל הארץ?" "כן", אמר לה האדון, "וכמה פעמים שיהיה צורך, עד שהלבבות הללו יוחלקו". כשהיא התגלמה שוב, גופה היה חולה, כי אמה חלתה ואביה גם כן. בבקשה להקלה, קמה אותה נשמה ממיטת הכאב שלה אל האב. הפעם היא לא ראתה את אור העולם*, לא היה חיוך על שפתי הוריה, היו רק דמעות. האם בכתה מבוקר עד ערב ליד עריסת הילד, בעוד האב חש חרטה עמוקה, כשהכאב פילח את ליבו כשראה שבנו ירש את נכותו.

**הוא נולד עיוור כתוצאה ממחלת הוריו.*

63. קצר היה שהותה של הנשמה באותו גוף חולה, והיא חזרה שוב אל נוכחותו של האדון.

64. הבדידות אפפה שוב את בני הזוג, אך הכאב איחד אותם כמעולם, ליבם אהב זה את זה, והם נשבעו זה לזה ללכת יחד עד סוף דרכם בחיים. האיש מילא את חובותיו, *היא* טיפלה בבעלה, ושניהם נרפאו ממחלותיהם.

65. הם בקושי האמינו שאלוהים יעניק להם בן נוסף, אך הנה, כשראה האדון שבני הזוג פורחים בבריאות גופנית ונפשית, שלח להם את אותה נשמה כגמול על הכחשת העצמי של האישה והשיפור של האיש, ומרחם האישה צמח גוף קטן, רענן כניצן פרח, שהציף את הבית באושר ובשלום.

66. האיש והאישה הודו לאדונם על ברכיהם, בוכים מאושר, בעוד אותה נשמה סבלנית וצייתנית חייכה מבעד לבן ואמרה לאלוהים: "אדוני, אל תפריד אותי עוד מהורי. יש שלום בביתי, אהבה בלבם, חום בעריסתי, חלב ודבש בשד אמי, לחם על השולחן. אבי מלטף אותי, ובידיו כלי העבודה. ברך אותנו." והאדון בירך אותם בשמחה ברוחו, ואיחד אותם ב"גוף" *אחד*, בלב *אחד* וברצון *אחד*."
(**סוף המשל**).

67. היום אני אומר לכם: שתו מיין זה, מתורתו, ושמחו, כי כאשר אתם מתכנסים אצל אביכם, יש חג בבית האדון.

68. כמה מכם מתעוררים לחיים חדשים כאשר הם שומעים את דבריי בתקופה זו. הייתם מתים מבחינה רוחנית; שכן בעוד שהרופאים הארציים גזלו מכל אחד את כל תקוותו, הכמרים מנעו מהאחרים להשתתף בסעודת הערב.

69. פתחתם את לבכם כאשר הרגשתם כי דבריי ריפאו את החולים, סלחו באהבה לחוטאים, וכי האדון הציע לכולם את לחם החיים הנצחיים.

70. ראיתם זרמי השחתה במסלול חייכם, ביצות בוץ ואדמה עקרה, שאף אחד לא ידע להפוך לפורייה.

71. חוויתם כיצד השדות, שהיו פעם פוריים והציעו לעולם את פירותיהם העשירים של שלום ואושר, הפכו היום לשדות של דם, הרס ומוות.

72. הכרחי שהאב יתקרב לילדיו. אני הטל היורד בשקט הלילה על השדות ונופל על צמרות הפרחים. אך הפרחים הקמולים, הלבבות שוויתרו על התקווה, אינם מסוגלים לחוש את אהבתי.

73. תלמידים, הבינו כי באמצעות תורתו העליתי בלבבם את תחושת הרחמים, כדי שתעשו את סבלותיהם של בני האדם לסבלותיכם, ולא תהיו אדישים כלפי סכסוכיהם, ניסיונותיהם וטרגדיותיהם.

74. התאחדו במחשבותיכם והתפללו למען אחיכם. אני אענה לתחינותיכם ואגמול על בקשותיכם. אתם עדיין חלשים מכדי לשכוח את סבלותיכם או דאגותיכם כדי לחשוב על הזולת. אני אומר לכם: קבלו את הניסיונות הללו באומץ ובביטחון באדוננכם, שכן הם לא יסתלקו מדרך חייכם ולא יתפוגגו בשל התנגדותכם או דחייתכם. לעומת זאת, בעידוד רוחני, באמונה ובביטחון, תתגברו על המכות הנוראות ביותר. כל קוץ, כל תהום שתתגברו עליהם, יותירו ניצוץ של אור בנשמתכם. מי שיודע לקבל את ניסיונותיו בשלווה, מרגיש שרגעי הכאב, שנראים לאחרים נצחיים, מתקצרים.

75. החיים הללו הם מסע הצלב שלכם, שבו אתם נופלים לעתים, אך גם חשים שאינכם לבד עם הצלב שלכם, משום שעוזר בלתי נראה ואוהב מרים אתכם בכל פעם שאתם נופלים, מובסים תחת נטל גורלכם.

כאשר הזאב התנפל עליכם, גרשתי אותו. כאשר כופרים ומרגלים חדרו אל לב אסיפותיכם כדי לגלות פגמים ולהאשים אתכם בשל כך, כיסיתי אתכם במעיל החמלה שלי וסגרתי את שפתי אותם. כאשר בני האדם העמידו אתכם במבחן בשאלותיהם, הנחתי בטרם עת את קול רוח הקודש על שפתיכם, שכן טרם הייתם מוכנים לשכנע אותם במילות אור.

76. איני נוזף בכם, אך חפשו בטוב דברי את התקווה, את השיפור וגם את המשפט. מה היה קורה לכם אילו החמאתי לכם על חוסר השלמות שלכם ושיבחתי אתכם על חטאיכם? האם לא זה מה שעושים בני האדם עם נסיבי העולם? — תמיד עודדתי אתכם, כשאני רואה אתכם מחפשים בלהט את התקדמותכם הרוחנית , כשאתם מבקרים את החולים מבלי לחשוב על השעה או לשים לב אם מזג האוויר סוער; וכשעמדתם לפני השופטים, נשארתם רגועים והעדתם עליי במילות אמת.

77. כך למדתם כי הלבבות הם השדות שעליכם לעבד, וכי ככל שהשדות נרחבים יותר, כך מאמציכם חייבים להיות גדולים יותר; וכי אסור לכם לנטוש את אשר זרעתם.

78. ביניכם ישנם אלה שיצאו אל עמים אחרים בחיפוש אחר שדות חדשים לזריעה. נתתי לכם את השפה האוניברסלית, שבה תובלו לתקשר ביניכם — לא שפה נבחרת המדוברת בשפתי אדם, אלא זו שהרוח מבטאת באמצעות האהבה.

79. לאחרים לא יהיה צורך לצאת למסעות גדולים אלה. להם די יהיה להתכונן כדי להראות רחמים לקרובים ביותר, וכן להאיר את הנשמות חסרות הגוף המבולבלות. אוי לו למי שיסגור את דלתותיו בפני קריאת העזרה של לגיונות הנזקקים הללו, כי הם, בבלבולם, לא יסלחו!

80. התלמיד החרוץ מברך אותי בכל צעד, כי הוא מרגיש את משקל צלבו כקל והוא שמח לשרת אותי. העצלן מרגיש שנגזלה ממנו חירותו והוא כפוף תחת נטל כבד מאוד. *אינני* כובל איש ואינני הופך איש לעבד — נהפוך הוא, אני מעניק לכם את החירות

האמיתית, כדי שאף הכלא ואף המוות לא יוכלו לכבול אתכם, אלא כדי שבמקום שבו רבים חשבו עצמם אבודים, תרימו את נפשכם על סולם ההתפתחות האינסופי.

81. תלמידים: האם אתם מוכנים לסלוח לאלה הפוגעים בכם? מי הם אויביכם? — אכן, אני אומר לכם, אסור לכם לקרוא לבני אדם אחרים אויבים! אני לא שולח אתכם נגד בני האדם, אלא נגד חטאיהם ובורותם.

שלום עליכם!

הדרכה 39

1. אני השלום היורד עליכם, כי בעולם אני רואה רק תוהו ובוהו.
2. התעוררו והתפללו, עשו את הטוב, ותשמידו את המלחמה על ידי גילויי החסד.
3. עץ הדעת, כפי שהאנשים טיפחו אותו, נושא פרי מר לאנושות. אך אני נותן לכם עתה את מי האהבה הצלולים בקריסטל, כדי שתשקו אותו ותחוו עד כמה שונים יהיו הפירות שאותו עץ יניב אז.
4. בטרם תגלו בהוראותיי את הסוד לטיפוח עץ המדע, הוא יוכה בסופות עזות, אשר יפילו את פירותיו הרעים עד האחרון שבהם ויטהרו אותו.
5. לאחר הסערה הזו, תראו בהדרגה אור חדש זורח ברוחכם, אשר ישתקף בכל דרכי חייכם.
6. אתם חיים כעת בתקופת הדין. זכרו כמה פעמים אמרתי לכם כי מגל הצדק האלוהי שלי קוצר ללא הרף את העשבים השוטים.
7. הן המדע, הן הדתות והן אנשי הכוח חווים את צדקתי. דבר לא יישאר בלתי נחקר מעיניי או שלא יישקל במאזני. מראשית האנושות נגזר על החטא למות, ודבריי חייבים להתגשם.
8. כאשר אתם, עמי, רואים על פני האדמה את סימני האירועים הללו, התרוממו בתפילה אליי, התאחדו עם משפחתכם במחשבה אחת ושלחו את רוחכם כשליחי אהבתי אל אחיכם הזקוקים לשלום.
9. אל תפקפקו בכוח התפילה; כי אם אין לכם אמונה בעת שתעשו מעשי אהבה לזולת, לא תוכלו לתת דבר לבני אדם אחרים.
10. האם לא לימדתי אתכם שאפילו כוחות הטבע המשתוללים יכולים לשמוע את תפילתכם ולהירגע? אם הם מצייתים לקולי — מדוע שלא יצייתו לקולם של ילדי האדון, כאשר הם התכוננו לכך?
11. כבר בתקופה בה הייתי אתכם בעולם, לימדתי אתכם להתפלל, כדי שברגעי המבחן תוכלו להתחבר לאביכם , ובכך שתשאבו ממנו כוח, תמלאו את משימת האהבה והרחמים בקרב בני האדם.
12. התפילה היא חסד שהעניק אלוהים לאדם, כדי שתשמש לו כמדריך לעלייה (רוחנית) — כנשק להגנה — כספר ללימוד — וכמשחה לריפוי ולהחלמה מכל מחלה.
13. התפילה האמיתית נעלמה מעל פני האדמה, בני האדם כבר אינם מתפללים, ובאשר הם מנסים לעשות זאת, הם עושים זאת בשפתיהם במקום לדבר אליי ברוחם, ומשתמשים במילים ריקות, בטקסים ובאומנות ההעמדת פנים. כיצד רוצים בני האדם לראות ניסים, כאשר הם משתמשים בצורות ובמנהגים שישוע לא לימד?
14. יש צורך שהתפילה האמיתית תשוב אל בני האדם, ואני הוא זה שמלמד אתכם אותה מחדש.
15. ברוך מי שבאהבתו לזולת משמש השראה ומדרגה עבורם בשאיפתם כלפי מעלה אליי. כי כאשר יפקח את עיניו להביט בעצמו, יראה את עצמו קרוב לאביו.
16. אל תשאלו מה עליכם לעשות כדי לדעת שמילאתם את ייעודכם; שכן תורתי מסתכמת בכך שתאהבו זה את זה. הבינו כי כל יום בחייכם מציע לכם הזדמנות לקיים את הציווי האלוהי הזה.

17. כל אחד יכול למלא את המשימה לאהוב בדרכו שלו. מי שמנחה נשמות, מי שמלמד, המדען, השלטון, אב המשפחה, כולכם יכולים לשרת את הזולת, אם תתעניינו במצווה העליונה שלי, האומרת לכם: אהבו זה את זה.

18. הכול יתטהר, הכול יתחדש, כדי שהדורות הבאים ימצאו את הארץ מוכנה למילוי משימתם הרוחנית הגדולה.

19. אל תבחרו את אלה שאתם אמורים לאהוב, אהבו את כולם ללא הבחנה. האהבה הרוחנית אינה יודעת העדפות.

20. האהבה שאני מלמד אתכם היא מעבר לאהבה לקרוביכם, לאהבה למולדת ולאהבה לעצמכם.

21. אל תפחדו שלא תוכלו להיות מועילים במלאכת האהבה הזו, כאשר אתם חושבים על עוניכם החומרי. התרוממו ברוחניות, ולא תזדקקו לטובין של האדמה כדי לעשות טוב לזולתכם. ראו כיצד בחרתי את פועליי מקרב העם הזה, בעל הנפש הנזקקת והצנועה, והפכתי אותם ליועצים, לרופאים ולמקורבים לאלה הסובלים, וכיום פונים אליהם מתוך כמיהה לנחמה ולשלום.

22. באהבה בלתי נדלית זרם משחת הריפוי, ומשפתותיהם הכבדות לשעבר יצאה מילת האור, המורה, מחדשת, נוגעת בלב ומשכנעת. ומה חשבו עובדים אלה שיש בלבם, בטרם גיליתי להם את נחלתם? — כלום, הם חשו כפרודים, חסרי יכולת לנהוג באהבת הזולת ולהנהיג את עצמם.

23. ראו כיצד, לנוכח צניעותם של פועלים אלה, מופיעים העשירים ומבקשים עזרה — הרופאים, כדי לשאול אותם על בעיותיהם הבלתי פתורות; ואלה שהשכילו בתחום הידע התיאולוגי או הפילוסופי, באים לכאן כדי ללמוד את השיעור הראשון. האם הנס הזה, שהתרחש בקרבכם, אינו מפתיע אתכם? אזי אתה כבר מבין זאת, עם, ואתה, האנושות, תבין זאת. הכוח והעושר של האדמה לא יספיקו כדי להביא לכם שלום, כדי שתהיו מועילים זה לזה על ידי מתן עזרה חומרית, אם לא תלמדו לאהוב.

24. אם יש אהבה בנשמתכם ואתם מאפשרים לזולת לחוש בה, אזי תראו ניסים מתגשמים. התחילו לתרגל את המידות הטובות — אתם, שנותרתם אדישים או רחוקים מחמלה, מאהבה ומטוב, שהם תמצית החיים הרוחניים. וכאשר מישהו יגיע אל דלתותיכם, מותש מצמא, מעייפות ומרעב, הושיבו אותו לשולחנכם, מבלי לחשוב אם יש מספיק לחם בארון. שאלו את לבכם אם אתם עושים זאת באהבה כנה, כאשר אתם מזמינים את הנודד לשולחנכם, מתוך חמלה אמיתית. אם כך הדבר, תראו את הלחם מתרבה, כולכם תשבעו, ובלבו של הנודד תידלק להבת אמונה להודות לי ולברך אותי. הוא יעשה בחייו את מה שעשיתם לו, כי לימדתם אותו שיעור באהבה הנגיש גם לשכל המצומצם ביותר.

25. היו צנועים, זכרו כי אני, אלוהיכם, נולדתי בענווה, ולאחר מכן כיסיתי את גופי בחולצה פשוטה. מדוע אתם תמיד חולמים על בגדים יפים ואף משתוקקים לבגדי מלכות?

26. גם מלכותכם אינה מן העולם הזה. חיים אלה הם כזירת קרב, אליה אתם יוצאים כדי לצבור זכויות, כדי לאחר מכן להיכנס בניצחון לארץ הכבושה ולקבל בה את שכרכם.

27. אל תניחו לעולם את הצלב באמצע הדרך, אל תזנחו את משימתכם, שכן הדבר יהיה כאילו תזרקו את נשקכם בקרב , תברחו בפחדנות מהקרב ותוותרו על הניצחון שציפה לרוחכם.

28. אני הדרך המושלמת, בחיי עלי אדמות השארתי לכם בדוגמתי את ספר החיים האמיתיים, שדרכו עליכם ללמוד להילחם כדי לנצח בכל הקרבות. חרב האהבה שלי נלחמה ללא הרף נגד הרוע והבורות של האנושות. כלי הנשק שלי לא היו קטלניים, לא הבאתי לכם את המוות, אלא את החיים הנצחיים. ענוותי הביאה את אלה שגידפו אותי לייאוש ולבלבול, סליחת האהבה שלי ניצחה את קשיות לבם, מותי כבן אדם העיר אותם לחיי החסד. האם אינכם זוכרים שהמשיח המובטח הוכרז כלוחם בלתי מנוצח?

29. הגיע הזמן שאהבה, סליחה וענווה יפרצו מליבם של בני האדם, כנשק אמיתי שיעמוד כנגד השנאה והגאווה. כל עוד שנאה תיתקל בשנאה וגאווה בגאווה, העמים ישמידו זה את זה ולא יהיה שלום בלבבות.

30. בני האדם לא רצו להבין כי הם יכולים למצוא את אושרם והתקדמותם רק בשלום, והם רודפים אחר אידיאלים של כוח וגדולה כוזבת, תוך שהם שופכים את דם אחיהם, משמידים חיים ומחריבים את אמונתם של בני האדם.

31. האדם, עם מדעיו הגאים, מאתגר את חוקי, ואני אומר לכם כי אילחם שוב בחטאו. אך האדם לא ימצא בי שופט גאה ויהיר — שכן אלה הם פגמים אנושיים — ולא ירגיש על עצמו את נטל הנקמה; שכן התשוקות הנמוכות הן נחלת חוסר השלמות שלכם בלבד. הוא יפגוש שופט בלתי מתפשר ואדון, המלמד אותו תורת אהבה גדולה.

32. לא כולכם רוצים מלחמות או מטפחים שנאה או גאווה כלפי החפים מפשע, כלפי בעלי הרצון הטוב והאמונה. אני אתן אותות כאשר המלחמות עומדות לפרוץ, כדי שהמאמינים ישמרו ויתפללו; שכן באמצעות תפילתם ו"שמירתם" הם יהיו חסינים מפני כלי הרצח.

33. ממזרח למערב יקומו העמים ויילחמו זה בזה, ומצפון לדרום ייצאו גם הם, כדי שכולם יפגשו בצומת הדרכים. בהתנגשות זו ייווצר מדורה עצומה, עליה יבער השנאה, יכבה הגאווה ויושמדו העשבים השוטים

34. הכרחי שהדורות החדשים ימצאו ארץ טהורה, כדי שהשלום והאהבה יפרחו. אך קודם לכן ייעלם אפילו העקבות האחרון של פשעו של קין, אשר האנושות עדיין נושאת את מורשתו בתוכה.

35. האם אתם, הנמצאים תחת ההשפעה הרוחנית של תורתו, סבורים כי בכל הכאב הזה המתקרב טמון עונש או נקמה מאת האל? — לא, אתם אומרים לי, זהו הפרי שגידלנו ואשר עתה נקצור.

36. תמיד אני מרחם על ילדיי, כי אתם קטנים מכדי להבין את כל הרע שאתם גורמים לעצמכם. לכן אני מתקרב אליכם, ובכך שאני מממש את דבריי*, אני שולח אליכם את שליחיי כדי להזהיר אתכם, כדי להזהיר אתכם מפני דרככם הרעה. אך מתי הקשבתם לקריאותיי? — לעולם לא. — זו הסיבה שבגללה האנושות סובלת.

** הכוונה היא שהדבר האלוהי מגיע אלינו באמצעות מתווכים, הוא נאמר באופן מוחשי ונשמע באופן מוחשי על ידי השומעים — בניגוד לדבר המתקבל באופן רוחני באמצעות השראה!*

37. עם אהוב, אל תהיו צופים בלבד לנוכח הכאוס שתראו. כי תצטרכו לתת לי דין וחשבון על השלום והכוח שקיבלתם.

38. השלום והכוח הללו נועדו כדי שתתפללו, כדי שתבונתכם לא תתעמעם, וכדי שתתמידו ללא לאות בעשיית הטוב, בהצתת האמונה ובהפצת נחמה בקרב בני האדם.

39. תלמידים אהובים, הפיצו את תורתִי בקרב בני אדם. אני מצווה עליכם לדבר בבהירות, כפי שלימדתי אתכם. למדו בקפידה את כל חלקי יצירה זו, כי אמת, אני אומר לכם, מחר תישאלו על ידי אחיכם. אני יודע שהם ישאלו אתכם מה תפיסתכם לגבי השילוש הקדוש, האלוהות של ישו וטוהרה של מריה, ועליכם להיות חזקים כדי שתעמדו במבחנים אלה.

40. על השילוש עליכם להעיד כי אין שלוש ישויות נפרדות הקיימות באלוהים, אלא רק רוח אלוהית *אחת*, שהתגלתה לאנושות בשלושה שלבי התפתחות שונים. אך ה , מתוך חוסר יכולתה להגיע לשורש האמת, האמינה כי היא רואה שלוש ישויות אלוהיות, בעוד שקיימת רק רוח אחת. לכן, כאשר אתם שומעים את השם "יהוה", חשבו על אלוהים כאב וכשופט. כאשר אתם חושבים על ישו, ראו בו את אלוהים כמאסטר, כאהבה, וכאשר אתם מנסים להבין מאיפה מגיע רוח הקודש, הבינו כי הוא אינו אלא אלוהים, המגלה את חוכמתו לתלמידים המתקדמים יותר.

41. אילו מצאתי את האנושות של ימי קדם מפותחת רוחנית כמו זו של ימינו, הייתי מתגלה בפניה כאב, כמאסטר וכרוח הקודש, ואז בני האדם לא היו רואים שלוש אלוהויות, כאשר קיימת רק אחת. אך לא הייתה להם היכולת לפרש את תורותיי, והם היו מתבלבלים ומתרחקים מדרכי, כדי להמשיך וליצור אלים נגישים וקטנים בהתאם לדמיונם.

42. עתה אתם יודעים את הסיבה מדוע האב התגלה בשלבים, ואתם מבינים גם את הטעות של בני האדם בנוגע למושג השילוש.

43. ברוחי האלוהית יש מספר אינסופי של צורות ביטוי ותכונות. אך מכיוון שהראיתי את עצמי בשלוש תכונות עיקריות במשך שלוש תקופות זמן, קראתי לכם "שלישייה", ועתה אתם כבר מכירים אותי בשלוש התגלויות אלה ומבינים לאחד אותן לאחת, ובכך אתם רואים בה אל אחד, שיכול להתגלות היום כשופט, מחר כמאסטר, ובהמשך כאב בעל חוכמה וטוב לב אינסופיים.

44. אל תנסו עוד לתת לי צורה גשמית בדמיונכם, כי אין צורה ברוחי, כשם שאין צורה לאינטליגנציה, לאהבה או לחוכמה.

45. אני אומר לכם זאת, משום שרבים דמיינו אותי בדמותו של זקן כאשר חשבו על האב; אך אני איני זקן, שכן אני מחוץ לזמן, לרוחי אין גיל.

46. כאשר אתם חושבים על המשיח, אתם מיד יוצרים במוחכם את דמותו הגשמית של ישוע. אך אני אומר לכם, כי המשיח, האהבה האלוהית שנולדה בבשר, "הדבר" שלי שהתגלם בבשר, כאשר עזב את המעטפת הגשמית, התמזג עם רוחי, שממנה יצא.

47. אולם, כאשר אתם מדברים על רוח הקודש, אתם משתמשים בסמל היונה כדי לנסות לדמיין אותה בצורה כלשהי. אך אני אומר לכם, כי עידן הסמלים חלף, ומסיבה זו, כאשר אתם חשים את השפעתו של רוח הקודש , קבלו אותו כהשראה, כאור בנשמתכם, כבהירות המפיגה אי-ודאות, סודות וחשכה.

48. כשאני אומר לכם כי המשיח הוא אהבת האב, הבינו כי המשיח הוא אלוהי. מה מוזר בכך שאלוהים הפך את אהבתו לאדם כדי להפיץ אותה לעולם שחסר בו רוחניות? האם אין זו הוכחה לאהבת אב מושלמת, שניתנה לאלה אשר — מכיוון שאינם יכולים להגיע אל האב — הוא מחפש אותם?

49. לכן אני רוצה להראות לכם כי המשיח אינו פחות ממני*, ואינו בא אחריי, שכן אם הוא האהבה, אזי אהבה זו אינה באה אחרי או לפני שום כוח אחר, היא מאוחדת ומזוהה עם כל (כוחות ההוויה האלוהיים) המרכיבים את המוחלט, את האלוהי, את המושלם.

**כאן מדבר אלוהים באחדות כל כוחותיו האלוהיים*

50. ומה עליי לומר לכם על מריה, שנשלחה על ידי האדון אל הארץ כדי לשמש כאמו של ישוע, שבגופו יתגלה הדבר?

51. אכן, אני אומר לכם, היא הייתה התגלמות החמלה האלוהית. לכן — כאשר שמעה בביתה את דברי שליח האל, שהודיע לה כי היא עתידה להרות את המשיח — לא היה בלבבה לא ספק ולא התנגדות כלפי מה שידעה כי הוא רצון אלוהי. היא הייתה דוגמה לענווה ולאמונה, מעשיה היו שקטים ונשגבים. לכן היא הייתה היחידה שהייתה מסוגלת לממש את הבשורה השמימית ולקבל את הייעוד הנעלה הזה ללא יהירות.

52. ישוע בילה את ילדותו ונעוריו לצד מרים, ובחיקה ובצידה נהנה מאהבתה האימהית. הרכות האלוהית שהתגלמה באישה המתיקה למושיע את שנות חייו הראשונות בעולם, שכן כאשר הגיעה השעה, היה עליו לשתות מרירות כה גדולה.

53. ביצד ייתכן שמישהו יחשוב שמריה, שבחיקה נוצר גופו של ישוע ושלידו חי האדון, עלולה להיות חסרת התרוממות רוחנית, טוהר וקדושה?

54. מי שאוהב אותי, חייב לאהוב תחילה את כל אשר לי — את כל אשר אני אוהב.

55. את תורות האהבה והרחמים הללו עליכם להביא לידיעת אחיכם. עליכם לדעת שאין צורך שכל האנושות תשמע אותי בצורה שבה אני מתגלה בפניכם. די לי בכך שהעם הזה נוכח ושומע את ההוראות הללו, כדי שיהיה לאחר מכן עד ושליח שלי בקרב בני עמו.

56. אילו צורת גילוי זו הייתה הגבוהה ביותר שאנשים יכולים להגיע אליה, הייתי מפרסם אותה בכל רחבי העולם, וברגע שהייתה מתחילה, לא היה לה סוף. אך מכיוון שההתגלות הזו באמצעות נושא קול אנושי היא רק הכנה להתגלות המושלמת מרוח לרוח, הענקתי לה רק זמן מוגבל והודעתי על מועד סיומה, שיהיה בשנת 1950.

57. המוני האנשים הללו, אשר שנה אחר שנה נכחו בהוראות אדונם, נועדו להפיץ את המסר הזה בקרב האנושות, לאחר שלא ישמעו עוד את דברי.

58. אל להם להתכונן ללמד *לפני* עזיבתי, שכן עליהם לשמוע את הוראותיי האחרונות, אשר יהיו העמוקות ביותר, ולכן הן אלה שיחזקו אותם ויכינו אותם לקרב.

59. כולם — מהקהילות הוותיקות ביותר ועד לאלה שמתחילים להתאסף בבתי התפילה החדשים ביותר — שמעו ממני שההכרזה הזו תסתיים עם תום שנת 1950, שזו רצונו האלוהי של האב, ושעל העם לא להתנגד בשום אופן לצו האב.

60. יהיה זה עקשנות לשאוף להשאיר אותי מחכה בקרבכם עוד זמן רב, זה יהיה כמו להכחיש את שלמותו וצדקתו של האב, ויהיה זה הכחשה לכך שאני, הבלתי משתנה, הוא זה שדיבר אליכם.

61. אף על פי שברגע זה איש אינו מרגיש מסוגל לבצע חילול זה, אני אומר לכם זאת, כי אני יודע שברגעים המכריעים, בשעה המרה והעצובה של פרידתי, לא יחסר בוגד ליד שולחני, אדם חלש שיזרוק הרחק ממנו את הלחם שהזין אותו זמן רב, וימסור אותי, בנשיקת אהבה כוזבת, ללעג ולבוז האנושות.

62. מי, לדעתכם, יגלה את עצמו באמצעות מוחות אלה, כאשר יגיע קץ זמן גילויי? האם אתם רוצים להפוך אותי לשותף לאשמתכם בחוסר ציותכם?

63. זכרו כי חוסר ציות מצדכם יגרום מאוחר יותר לבלבול בקרב בני האדם, וכי חילול קודש בסדר גודל כזה יגביר את הכאוס בקרב העם. איש לא יאמין בהתגלותי כרוח הקודש, כולם יאבדו את אמונתם.

64. כבר עתה אני אומר לכם, כי אלה המבקשים לגרום לאחרים להאמין שאני ממשיך להתגלות באמצעותם לאחר תום הזמן שקבעתי, יידחו וייקראו רמאים, ומי שמתגלה באמצעות תבונתו ייקרא "משיח שקר". אך הרואים, אשר יעשו מעשה משותף עם אותו רמאי, ייקראו "נביאי שקר".

65. עם, התחזק בכל מה שאני אומר לך היום, כדי שכאשר תבוא שעת המבחן, תוכל להישאר איתן, קשור לחוקי, ותכבד את רצוני. כי בהתנהגותכם תתנו את העדות הגדולה ביותר לכך שהאמנתם כי דבר זה הוא האמת העליונה. מי שיעשה את ההפך, יכפור בי.

66. אשרי אלה שיישארו נאמנים לדבריי, כי אותם אשתמש, כשיגיע הזמן, כשליחים ועדים למסר האלוהי הזה, שאני מותיר לאנושות באמצעות גילויי דרך איבר השכל האנושי — כשיעור מכין לקראת הגילוי האמיתי מאת אביכם.

67. היום אני מחפש את רוחכם, כי העולם הרוחני משתוקק לנוכחותה.

68. לא הצלחתם להתעלות, כי כל אחד מחסרונותיכם הוא חוליה בשרשרת הקושרת אתכם לטובין הארציים ומונעת מכם להתרומם לאזורים המתאימים לרוח*.

**ראו הערה 6 בנספח*

69. מה אתם מכינים לעצמכם (לקיום) לאחר החיים האלה? האם אתם סבורים כי נשמתכם תוכל לצעוד בצעדים בטוחים לעולם שבו רק הרוחניות היא אור ותמיכה?

70. שמעו את הדברים הללו, העמיקו בהם, ותבינו שהם באים לעזרתכם כדי לשחרר אתכם מכל מה שאינו מועיל, משום שהשפעות אלה אינן נותנות לנשמתכם חופש.

71. נקו את נפשכם כאן, בנוכחותי, מכל הטומאות ושחררו אותה. אל תפחדו, כי לא תגלו לי סוד, אני מכיר אתכם טוב יותר מכם את עצמכם. התוודו בפני מתוך ליבכם, אני אבין אתכם טוב יותר מכל אחד אחר, וא , אסלח לכם על עבירותיכם ועל אשמתכם, כי אני היחיד שרשאי לשפוט אתכם. אך כאשר תתפייסו עם אביכם ותשמעו בנשמתכם את שיר הניצחון שרוחכם מזמרת, שבו בשלום לשולחני, אכלו ושתו את מאכלי הרוח הכלולים בליבת דברי.

72. כשתקומו מהשולחן כדי לשוב לעבודתכם היומית, אל תשכחו כי בכל דרכיכם חוקי נוכח ועיני רואות אתכם. בבך אני רוצה לומר לכם, שלא רק כשאתם נכנסים לאולמות ההתכנסות הללו כדי לשמוע את דברי, עליכם להכין את עצמכם ברוח ובמחשבה, אלא שהיראה מפני פגיעה בי, שאתם מפגינים במקומות אלה, תלווה אתכם לכל מקום ובכל עת.

73. דבריי נמצאים ברוחכם, כדי שתבקשו ממנו עצה כאשר אתם הולכים בדרך להגשמת משימתכם.

74. לכל השומעים אותי אני נותן את אותה המילה; איני נותן לעני יותר משום שהוא נזקק, ואיני נותן לעשיר פחות. אמת, אני אומר לכם, ברוחכם כולכם נזקקים.

75. אני אוהב אתכם כולם באותה מידה, איני רואה הבדלים בין מעמדות, גזעים, שפות או אמונות, ואפילו לא הבדל בין המינים. אני מדבר בשם הרוח, אותה אני מחפש, ואותה באתי ללמד, כדי להוביל אותה אל הארץ המובטחת באור תורתו.

שלום עליכם!

הדרכה 40

1. אביכם הכין הכל כדי ש"דבר" האלוהים ישכון בקרב בני האדם ויראה להם את הדרך לתיקון באמצעות הדוגמאות הנשגבות של אהבתו.

2. תחילה הוא נתן השראה לנביאים, שהיו צריכים לבשר באיזו צורה יבוא המשיח לעולם, מה יהיה אופי מעשיו, סבלותיו ומותו כבן אדם, כדי שכאשר יופיע המשיח על פני האדמה, מי שידע את הנבואות יזהה אותו מיד.

3. מאות שנים לפני נוכחותי בישוע אמר הנביא ישעיהו: "לכן ייתן לכם ה' את האות הזה: הנה העלמה הרה ותלד בן, ויקראו שמו עמנואל" (שמשמעותו: אלוהים איתנו). בנבואה זו, בין היתר, הוא בישר את בואי.

4. דוד תיאר, מאות שנים לפני בואי, בתהילים מלאי כאב ומשמעות נבואית, את סבלות המשיח במהלך הצליבה. בתהילים אלה הוא מדבר על אחת משבע המילים שלי על הצלב, מציין את הבוז שבו ההמון יוביל אותי לצליבה, את ביטויי הלעג של האנשים כשישמעו אותי אומר כי אבי שוכן בי — את הנטישה שגופי יחוש לנוכח חוסר הכרת התודה האנושית, את כל העינויים שאעבור, ואפילו את האופן שבו יטילו גורל על בגדי.

5. כל אחד מנביאיי בישר על בואי, הכין את הדרך ונתן סימנים מדויקים, כדי שכאשר יבוא היום, איש לא יטעה.

6. בנצרת חיה פרח של טוהר ורוך, עלמה בשם מרים, שהייתה בדיוק זו שהנביא ישעיהו בישר עליה, שכן מרחמה ייצא פרי החיים האמיתיים. אליה בא המלאך של האל כדי לבשר לה על המשימה שהביאה עמה לעולם, באומרו: "שלום לך, מלאת החסד, האל עמך, ברוכה את בין הנשים."

7. השעה שבה היה אמור להתגלות הסוד האלוהי הגיעה, וכל מה שנאמר על נוכחותו של המשיח, המושיע, הגואל, עמד עתה להתגשם באופן מיידי. אך כמה מעטים היו הלבבות שחשו בנוכחותי, כמה מעטות היו הנשמות שהיו מוכנות להכיר את מלכות השמים לאור אמת שלי.

8. האנשים, שרובם הפכו לחומרניים בשל שאפתנותם, שהכפיפו הכל לידע ולניסיון האנושיים שלהם וניסו לבחון את הרוחני באמצעות המדע החומרני שלהם, נאלצו להיקלע לבלבול לנוכח הבלתי מובן (בעיניהם) ובסופו של דבר הכחישו אותי.

9. מעטים היו אלה שאהבו אותי והלכו אחריי, ורבים היו אלה שלא הכירו אותי.

10. אלה שאהבו אותי היו אלה שהכירו בנוכחותי באמצעות רגישותם הנפשית ואמונתם — מתנות העולות על השכל האנושי, המדע והאינטליגנציה.

11. בכל צעד ושעל חקרו אותי. כל מעשיי ומילותיי נשפטו בכוונה רעה, לרוב הם (המבקרים) היו מבולבלים לנוכח מעשיי והוכחותיי, שכן תבונתם לא הייתה מסוגלת להבין את מה שרק הרוח יכולה לתפוס.

12. כשאני התפללתי, הם אמרו: "למה הוא מתפלל, הרי הוא אומר שהוא מלא כוח וחוכמה? מה הוא יכול להזדקק לו או לבקש?" וכשאני לא התפללתי, הם אמרו שאני לא מקיים את מצוותיהם הדתיות.

13. כשראו שאני לא אוכל, בעוד שתלמידיי אכלו, הם שפטו שאני נמצא מחוץ לחוקים שנקבעו על ידי אלוהים; וכשראו אותי אוכל, הם שאלו את עצמם: "למה הוא צריך לאכול כדי לחיות — הוא, שאמר שהוא החיים?" הם לא הבינו שבאתי לעולם כדי לגלות לאנשים כיצד על האנושות לחיות לאחר תקופת טיהור ארוכה, כדי שתצמח

ממנה דור רוחני, שיעמוד מעל הסבל האנושי, מעל הצרכים ההכרחיים של הבשר ומעל לתשוקות החושים הגופניים.

14. מאות שנים חלפו מאז שהאירתי את בני האדם בנוכחותי, וכאשר ניסו להבין את האמת על התעברותה של מרים, על טבעי האנושי ועל מהותי הרוחנית, לא הצליח מוחם המבולבל להבין זאת, וגם לבם המורעל לא קלט את אותה אמת.

15. אותו מוח ואותו לב, המשוחררים לרגע מחשכתם, יאפשרו לנשמתם לברוח אל אזורי האור, שם היא תרגיש מוארת על ידי בהירות גבוהה יותר, שלא תהיה זו של השכל שלהם, ולא זו של המדע שלהם.

16. אז, באמצעות הנשמה שהתפתחה עתה, הם יבינו *את* האמת, אשר השכל הקטן והמוגבל שלהם לא יכול היה לחשוף בפניהם.

17. כי אילו יכלו בני האדם לחוש ולהבין את כל האהבה אשר רוחי משפיעה עליהם באמצעות הטבע, היו כולם טובים. אך האחד בורים והאחר כפויי טובה.

18. רק כאשר כוחות הטבע מכריזים על צדקתי, הם רועדים; אך לא משום שהם מבינים שזו קול צדקתי המדבר אליהם, אלא משום שהם חוששים לחייהם או לרכושם הארצי.

19. מראשית האנושות ועד היום, צדקתי נתגלתה לבני האדם באמצעות כוחות הטבע, שכן בתקופת הברבריות של ימי קדם ובחומרנות של ימינו הם רגישים רק למכות חומריות.

20. עוד כמה זמן יצטרכו בני האדם להתפתח כדי שיבינו את אהבתי ויחושו בנוכחותי באמצעות המצפון? כאשר בני האדם ישמעו את קולי המייעץ להם ויקיימו את תורתי, יהיה זה סימן לכך שתקופת המטריאליזם עבורם הסתיימה.

21. בינתיים, עליהם להמשיך ולהיות נתונים למכות רבות מצד כוחות הטבע, עד שישתכנעו כי קיימים כוחות עליונים, שלפניהם המטריאליזם האנושי הוא זעום.

22. האדמה תרעד, המים יטהרו את האנושות, והאש תטהר אותה.

23. כל היסודות וכוחות הטבע יבואו לידי ביטוי על פני האדמה, שם בני האדם לא ידעו לחיות בהרמוניה עם החיים הסובבים אותם.

24. בכך הטבע אינו מבקש את השמדתם של אלה הפוגעים בו; הוא מבקש רק הרמוניה בין האדם לבין כל היצורים.

25. אם צדקתה מתגלה בעוצמה הולכת וגוברת, הרי זה משום שהפרות האדם וחוסר התאמתו לחוקים (הפכו) אף הם גדולים יותר.

26. אמרתי לכם כי אף עלה אחד מהעץ אינו זז ללא רצוני, ועכשיו אני אומר לכם כי אף אחד ממרכיבי הטבע אינו מציית לרצון אחר מלבד רצוני.

27. כמו כן אני אומר לכם, שהטבע יכול להיות עבור בני האדם מה שהם רוצים: אם מפנקת, המרעיפה ברכות, ליטופים ומזון , או מדבר צחיח, שבו שולטים רעב וצמא; מורה חכם ובלתי נגמר של גילויים על החיים, הטוב, האהבה והנצח, או שופט חסר רחמים לנוכח ההשחתות, חוסר הציות והטעויות של בני האדם.

28. קול אבי אמר לאדם הראשון, מברך אותו: "פרו ורבו ומלאו את הארץ, וכבשו אותה, ושררו על דגי הים, על עופות השמים ועל כל היצורים הנעים על פני האדמה."

29. כן, האנושות, בראתי את האדם כדי שיהיה אדון ויהיה לו כוח במרחב האווירי, במים, על פני כל הארץ ובממלכות הטבע של הבריאה. אך אמרתי "לשלוט"; כי בני

האדם — הסבורים כי הם שולטים על הארץ באמצעות מדעם — הם עבדים. אף שהם מאמינים כי הם שולטים בכוחות הטבע, הם הופכים לקורבנות של חוסר בשלותם, יהירותם ובורותם.

30. הכוח והמדע האנושיים השתלטו על הארץ, על הים ועל המרחב האווירי, אך כוחם ועוצמתם אינם עולים בקנה אחד עם כוחה ועוצמתה של הטבע, אשר — כביטוי לאהבה האלוהית — הוא חיים, חוכמה, הרמוניה ושלמות. במעשי האדם, במדעו ובכוחו, מתבטאים רק יהירות, אנוכיות, גאווה ורשעות.

31. בקרוב תנער אלימות כוחות הטבע את האנושות. בני האדם יעזבו את המטריאליזם באמצעות גביע הסבל, כדי לראות את אור האמת, שיראה להם את הדרך שבה היו צריכים להגיע לחוכמה ולכוח אמיתי.

32. לעולם לא יהיה מאוחר מדי לתשובה, לתיקון טעות או להתחדשותו של חוטא. שערי ממלכתי יהיו פתוחים תמיד ויחכו לילד אשר לבסוף, לאחר ששוטט זמן רב על פי רצונו החופשי, יפקח את עיניו לאור ויבין כי אין חירות מושלמת ונפלאה יותר מזו של הרוח, היודעת למלא את רצון אביו.

33. חופש אינסופי באהבה, בטוב, בצדק ובשלמות.

34. כדי לקיים את תורתי, עליכם להתפלל, להרים את רוחכם תמיד אל אביכם.

35. ראיתי כי כדי להתפלל אתם מעדיפים את הבדידות והשקט, ואתם עושים נכון כאשר אתם מבקשים להשיג השראה באמצעות התפילה או כאשר אתם רוצים להודות לי. אך באותה מידה אני אומר לכם, כי עליכם להתפלל בכל מצב שבו אתם נמצאים, כדי שתדעו לקרוא לעזרתי ברגעים הקשים ביותר של חייכם, מבלי לאבד את השלווה, את השליטה העצמית, את האמונה בנוכחותי ואת האמון בעצמכם.

36. התפילה יכולה להיות ארוכה או קצרה, לפי הצורך. אם תרצו, תוכלו לבלות שעות שלמות באושר רוחני זה, כל עוד גופכם אינו מתעייף או שאין חובה אחרת הדורשת את תשומת לבכם. והיא יכולה להיות קצרה עד כדי כך שתוגבל לשנייה אחת, כאשר אתם נתונים למבחן כלשהו שתפס אתכם בהפתעה.

37. אינן המילים שבעזרתן מנסה השכל שלכם לעצב את התפילה הן המגיעות אליי, אלא האהבה, האמונה או המצוקה שבהן אתם מציגים את עצמכם בפניי. לכן אני אומר לכם שיהיו מקרים שבהם התפילה שלכם תימשך שניה אחת בלבד, כי לא יהיה זמן לנסח מחשבות, משפטים או רעיונות כפי שאתם רגילים.

38. בכל מקום תוכלו לקרוא לי, כי המקום אינו משנה לי, שכן מה שאני מחפש הוא רוחכם.

39. אם אתם מעדיפים להתפלל בחוץ, או אם אתם חשים דבקות רבה יותר בחדרי התפילה הללו, או אם אתם מעדיפים את חדר השינה שלכם, עשו זאת במקום שבו אתם מרגישים קרובים ביותר לאביכם. אך אל תשכחו כי עבורי, הנמצא בכל מקום, המקום שבו אני מתחבר לרוחכם אינו משנה.

40. לא תמיד אתם מתפללים באותה ריכוז פנימי, ולכן אתם לא תמיד חווים את אותה השלווה או אותה השראה.

41. ישנם רגעים שבהם אתם מלאי השראה והמחשבות מתרוממות; וישנם רגעים אחרים שבהם אתם נותרים אדישים לחלוטין. ביצד תוכלו לקבל את המסרים שלי תמיד

באותו אופן? עליכם לחנך את נפשכם ואף את גופכם לשתף פעולה עם הרוח ברגעי התפילה.

42. הרוח תמיד מוכנה להתחבר אליי; אך היא זקוקה למצב גופני טוב כדי שתוכל להתעלות ברגעים אלה ולהשתחרר מכל מה שמקיף אותה בחייה הארציים.

43. השתדלו להגיע לתפילה האמיתית; כי מי שיודע להתפלל נושא בתוכו את המפתח לשלום, לבריאות, לתקווה, לכוח רוחני ולחיי נצח.

44. המגן הבלתי נראה של תורתי יגן עליו מפני רדיפות וסכנות. בפיו יישא חרב בלתי נראית כדי להכות את כל האויבים העומדים בדרכו. מגדלור יאיר את דרכו בתוך הסערות. נס יהיה בהישג ידו בכל עת שיזדקק לו, בין אם למען עצמו ובין אם למען טובת זולתו.

45. התפללו, תרגלו את המתנה הנעלה הזו של הרוח, כי כוח זה הוא שיניע את חייהם של בני האדם בעתיד — אותם בני אדם שיגיעו (כבר) בבשרם לחיבור בין (רוחם) לרוחי.

46. אבות המשפחה יקבלו באמצעות התפילה את ההשראה הדרושה להם כדי להדריך את ילדיהם.

47. החולים יקבלו את הבריאות באמצעות התפילה. השלטונות יפתרו את בעיותיהם הגדולות על ידי חיפוש האור בתפילה, והמדען יקבל את הגילויים גם הוא באמצעות מתנת התפילה.

48. חפשו את העולם הזה של האור הרוחני, התאמנו בתפילת הרוח, שלמו צורה זו ככל שתוכלו, והעבירו ידע זה לילדיכם, מתוך אמונה שהם יגיעו צעד אחד קדימה ממה שהגעתם. כדי לעזור לכם בתפילתכם, אני מסביר לכם את תורת שלי בפשטות ומאיר את ההתגלויות שנתתי לכם בעבר. האם אתם יודעים מדוע אתם יכולים להבין את דבריי טוב יותר (עכשיו)? — משום שנשמתכם התפתחה.

49. בקרוב תדברו אל בני האדם על תורתו ותוכיחו בכך שהבנתם את התורה שאתם מטיפים לה, תוך שתגבו את דבריכם במעשים טובים. אכן, אני אומר לכם, לנוכח הדוגמה האישית שלכם, אפילו הסוררים ביותר ישתכנעו באמת של תורה זו.

50. רק זה מתלמידיי, אשר פיתח את מתנותיו הרוחניות וחיזק את לבו בעשיית חסד, יעמוד בכל המבחנים שהאנשים יבקשו להעמידו בפניהם. כי כאשר יגיע לידי ביטוי דבריי במשמעותם ובאמתם, והפך את לבו למעיין בלתי נדלה של אהבה ו רחמים כלפי בני אדם — כלומר, התפלל והוא נמצא על נתיב הרוחניות בזכות מידותיו הטובות — אזי אותו תלמיד מוכן להעיד עליי.

51. כעת, כאשר נותרו עוד מספר שנים עד שתסתיים התגלותי בצורה זו — שמרו את דבריי בלבכם ולמדו ממני. אם תנהגו כך בדרך מאבקכם, תדעו מתי עליכם לדבר אל אחיכם, ומתי עליכם ללמד בשתיקתכם.

52. עליכם לשאת בתוככם אמון מוחלט בסיוע האלוהי שלי, ואמונה איתנה כי מה שתעשו או שתעבירו הלאה יניב תוצאה טובה, משום שבכך אתם מקיימים את תורתי.

53. מאמון זה ומאמונה זו תלויה יעילות דבריכם ומעשיכם.

54. לא תמיד תוכלו לדבר, אך בכל הזדמנות עליכם להוכיח את התפתחות מתנות רוחכם.

55. הכינו את עצמכם, ואז נוכחותכם ברגע של מבחן תספיק כדי שהאור יזרח בתודעתם (של בני האדם), הסערה תהפוך לשלום, ותפילתכם הרוחנית תביא לנס, שבו מעטה של רחמים ורוך יתגלה על אלה שעבורם אתם מתפללים.

56. השפעתכם הטובה תשרור על הרוחני ועל החומרי. אל תסתפקו במאבק רק כנגד האלמנטים הנראים לעין, אלא גם כנגד הבלתי נראה.

57. כאשר אור רוחי האיר את המדען, כדי שיגלה את מקור הרעות של הגוף, שאתם מכנים מחלות, הוא מאיר גם אתכם, כדי שתגלו בתחושתכם הרוחנית את מקור כל הרעות המציקות לחיי האדם — הן אלה המעבירות את הנפש, והן אלה המעוורות את השכל או מענות את הלב.

58. ישנן כוחות אשר — שאינם נראים לעין האנושית ואינם נתפסים על ידי מדע האדם — משפיעים באופן מתמיד על חייכם.

59. יש כוחות טובים ויש כוחות רעים; האחד מעניק לכם בריאות, והאחר גורם לכם מחלות; יש כוחות מוארים ויש כוחות אפלים.

60. מהיכן נובעות אותן כוחות? — מהרוח, תלמידי, מהשכל ומהרגשות.

61. כל נשמה שהתגלמה או התנתקה מהגוף* משדרת תנודות בעת החשיבה; כל רגש מפעיל השפעה. אתם יכולים להיות בטוחים שהעולם מלא בתנודות אלה.

**מושגים אלה מופיעים לעתים קרובות ומשמעותם: כל נשמה שעדיין חיה בגופה החומרי או שכבר אינה חיה בו.*

62. כעת תוכלו להבין בקלות כי במקום שבו חושבים וחיים בטוב, חייבים להיות כוחות והשפעות מיטיבים, וכי במקום שבו חיים מחוץ לחוקים ולכללים המאפיינים את הטוב, את הצדק ואת האהבה, חייבים להתקיים כוחות הרסניים.

63. שניהם ממלאים את המרחב ונלחמים זה בזה; יש להם השפעה על חיי הרגש של בני האדם, וכאשר אלה מסוגלים להבחין ביניהם, הם מקבלים את ההשראות הטובות ודוחים את ההשפעות הרעות. אך אם הם חלשים ואינם מיומנים בעשיית הטוב, הם אינם יכולים לעמוד בפני תנודות אלה ונמצאים בסכנה להפוך לעבדי הרוע ולהיכנע לשלטונו.

64. תנודות אלו נובעות הן מנשמות שהתגלמו בגוף והן מישויות חסרות גוף, שכן על פני האדמה כמו גם בעולם הבא ישנן נשמות טובות ונשמות מבולבלות.

65. בתקופה זו השפעת הרע גדולה משפיעת הטוב. לכן הכוח השולט באנושות הוא כוחו של הרוע, שממנו נובעים האנוכיות, השקר, הניאוף, הגאווה, התשוקה לפגוע, ההרס וכל התשוקות הנמוכות. מאי-האיזון המוסרי המופרע הזה נובעות המחלות המייסרות את האדם.

66. לבני האדם אין נשק להילחם בכוחות אלה. הם הובסו והובאו כשבויים לתהום של חיים ללא אור רוחני, ללא שמחה בריאה, ללא שאיפה לטוב.

67. דווקא עכשיו, כאשר האדם מאמין שהוא עומד בפסגת הידע, הוא אינו יודע שהוא נמצא בתהום.

68. אני, היודע את ראשיתכם ואת עתידכם לנצח, נתתי לבני האדם מימי קדם כלי נשק שבעזרתם יוכלו להילחם בכוחות הרע. אך הם בזו להם והעדיפו את מאבק הרע ברע, שבו איש אינו מנצח, כי כולם ייצאו ממנו מובסים.

69. כתוב כי הרע לא ישמור על עליונותו, מה שאומר שבסוף הזמנים יהיה זה הטוב שינצח.

70. אם תשאלו אותי מה היו הנשקים שציידתי בהם את בני האדם כדי להילחם בבוחות או בהשפעות הרע, אגיד לכם שהיו אלה התפילה, ההתמדה בתורה, האמונה בדברי והאהבה זה לזה.

71. כעת נאלצתי להתגלות רוחנית לאנושות זו, כדי להבהיר לה מילה במילה את מקור הטוב והרע ואת אופן הלחימה, כדי לנצח בקרב הגדול של "הזמן השלישי".

72. אני מעורר את ערנותכם על ידי כך שאני מעניק לרוחכם רגישות, כדי שתלמדו לקלוט את כל הטוב המגיע אליכם, ולדחות את הרע ולהילחם בו.

73. איש לא ילעג לדבריי, כי בלעגו יגלה את בורותו העצומה.

74. אתם יודעים שכל השליחים שהיו לכם — סלילי הדרך של גילוי רוחני או מדעי — זכו ללעג; ובכל זאת, לאחר זמן מה נאלצה האנושות לקבל את גילוייהם, משובנעת על ידי האמת שהכריזו.

75. האם ידעו בני האדם בימי קדם כיצד מועברת מחלה כלשהי, או מה היה הגורם להתפשטות מגפה? — לא, הם לא ידעו זאת, ומתוך בורות זו צמחו האמונות הטפלות והפולחנים המסתוריים. אך הגיע יום שבו האינטליגנציה האנושית, מוארת באורו של הבורא, גילתה את הגורם למחלות הפיזיות שלה והחלה להיאבק כדי לגלות את הדרך להשיב את בריאותה. אז התברר למדען מה שהיה נסתר ובלתי נראה, ובכך זכתה האנושות בידע שלא היה לאנשים של פעם.

76. באותו אופן יבינו לבסוף את מקורן ואת השפעתן של כוחות הטוב והרע על האדם; ובאשר ידע זה יהיה ידוע לכל, לא יהיה עוד מי שיפקפק באמת תורתו של מורי, כששומע את ההוראה הזאת.

77. אני מאיר אתכם באור הוראה זו, כדי שתגלו ברוחכם את היכולות שהאנושות בזתה מאז ימי קדם, וכדי שנשמתכם, המתעוררת משנתה העמוקה ומוארת באור המצפון, תדע לדחות את כוחות הרע ותגיע למיצוי מלא של התפתחותה הנשמתית. כשם שבאווירי מזוהם מגיע אליכם נבט של מחלה, כך מגיעים אליכם, באופן בלתי נראה ושקט, ההשפעות הנפשיות הרעות, מבלבלות את דעתכם ומערערות את רוחכם.

78. רק התפילה יכולה להעניק לכם תובנה פנימית ורגישות, כוח והשראה, כדי שתוכלו לעמוד על שלכם במאבק היומיומי והמתמשך נגד הרוע.

79. דיברתי אליכם על כוחותיו והשפעותיו של הרוע: אך האם הזכרתי איזה רוח? האם קראתי לו בשמו? — לא, אתם אומרים לי. עליי דווקא להבהיר לכם בתקופה זו, כי אין רוח המהווה את מקור הרוע או שהיא הרוע עצמו.*

**ראו הערה 7 בנספח*

80. האמונות, הדימויים, הדמויות והשמות הסמליים העתיקים, שבעזרתם תיארו בני האדם של העבר את הרוע, בכך שהעניקו לו צורה אנושית וייחסו לו קיום רוחני — אמונות ששרדו עד לדורות הנוכחיים — עליהם להיעלם. כי מבלי להיות מודעים לכך, יצרתם באמצעותן מיתוסים ופולחנים אמונות טפלות, שאינם ראויים להתפתחות הרוחנית שהאדם הגיע אליה בתקופה זו.

81. הבינו כי הרוע נבע מהאדם, מחולשותיו, וכי ככל שהאנושות גדלה במספרה, כך גדלו גם חסרונותיה וחטאיה, וכך גדלה גם עוצמתו או השפעתו של הרוע. כוח זה, שנוצר על ידי מחשבות, דמיונות, רגשות ותשוקות, החל להשפיע באופן מוחשי על בני האדם, והם האמינו לבסוף כי מדובר ברוח, שהייתה ללא ספק התגלמות הרוע, מבלי להיות מודעים לכך שכוח זה מורכב מחסרונותיהם.

82. "התעוררו והתפללו, פן תיפלו בפיתוי."

שלום עליכם!

הדרכה 41

1. בכל הזמנים דיברתי אליכם על החיים הנצחיים, הקיימים מעבר לחומרי. הבטחתי לכם שכולכם תזכו בהם; אך גם גיליתי לכם שעליכם לתקן את הרע שגרמתם, כדי שנשמתכם תתפתח.

2. כדי לעזור לכם, אמרתי לכם: עשו מעשים טובים עלי אדמות, כדי שהזרע שתזרעו יישא פרי טוב ואני אקבל את הקציר, שאני הדרך והחיים.

3. ראיתי כי האנושות סוררת, כי היא התממשה, ולכן נאלצתי לתת לה את תורתי כדי להבהיר לה מהו הדרך שעליה ללכת כדי להגיע לחיים האמיתיים, וכדי לעורר בה את התקווה להגיע אליי.

4. הדרך להשגת השלמות ארוכה, ובלעדי עזרתי האלוהית לא תוכלו להגיע אליה. החיים הרוחניים בעולם הבא הם תעלומה עבור האדם; אך למדו את תורתו, יישמו את מה שמשמעותה מלמדת אתכם, וכאשר תחצו את הסף אל החיים האמיתיים, לא תהיו מופתעים או מבולבלים.

5. בראשית ימי האנושות, התפתחותה הרוחנית הייתה כה מועטה, עד שהיעדר ההכרה הפנימית שלה לגבי חיי הנשמה לאחר המוות הגופני והיעדר הידיעה לגבי ייעודה הסופי גרמו לכך שכאשר עזבה הנשמה את מעטפת הבשר, היא נפלה לתרדמה עמוקה, ממנה התעוררה רק לאט. אך כאשר המשיח התגלם בבשר בדמותו של ישוע, כדי להנחיל את תורתו לכל הנשמות, הוא שלח, מיד עם השלמת משימתו בקרב בני האדם, את אורו אל המוני יצורים שחיכו לבואו מאז ראשית העולם, כדי להשתחרר מבלבולם ולהיות מסוגלים להתעלות אל הבורא.

6. רק המשיח יכול היה להאיר את אותה אפלה, רק קולו יכול היה להעיר את אותן נשמות שישנו, למען התפתחותן. כאשר המשיח מת כבן אנוש, הרוח האלוהית הביאה אור לעולמות הרוחניים ואפילו לקברים, מהם יצאו הנשמות ששמרו על שנת המוות בקרבת גופם. ישויות אלה שוטטו בעולם באותו לילה, והופיעו לעיני בני האדם כעדות לכך שהמושיע היה החיים *לכל* היצורים, וכי הנשמה היא אלמותית.

7. רק ישוע יכול היה להראות להם את הדרך להגיע לפסגת הר החיים האמיתיים. מי שמאמין בו, מאמין במעשיו ומציית לתורתו, לא יישאר במקום.

8. תלמידים, אל תרגישו עליונים על בני אדם אחרים משום שאתם שומעים את הגילויים הללו המאירים את דרככם. הדרך שעליכם לעבור ארוכה כל כך, ועליכם להבין כי אתם רק עושים את צעדיכם הראשונים בה. כאשר אני מגלה לכם כמה סודות מהעולם הבא, הדבר נעשה כדי שתכירו את הדרך כבר עתה ותתכוננו, כדי שלא תסטו ממנה או תמעדו בה. הבינו שכמו שיש בעולם הזה דרכים רבות שבהן האדם עלול ללכת שולל, כך גם בעמק הרוחני הרחב יש נתיבים העלולים לבלבל את הנפש, אם היא לא הייתה ערנית והתפללה.

9. תנו ל"מיץ החיים" של אהבתי להחיות אתכם, זכרו שאמרתי לכם: "אני הגפן, ואתם הענפים". עליכם לשאת פרי המפאר את העץ שממנו צמחתם.

10. עליכם לחקור את דברי בסבלנות, כדי שתוכלו להסבירם מחר לבני אדם אחרים, וכדי שתוכלו לנהוג על פיהם בהתאם לאמת הטמונה בהם. מתי יגיע האדם לשלמות, אותה מלמדת אותו תורתי? — כאשר יקיים את הדיבר הראשון. כי עד עתה אהבה האנושות את כל טובות העולם יותר מאשר את בוראה. עם זאת, כל בני האדם אומרים,

כאשר הם מרימים את תפילתם אליי, כי הם אוהבים אותי, וכאשר הם נתקלים בכאב בגלל חטאיהם, הם שואלים אותי: "אדוני, מדוע אתה מעניש אותי, אף על פי שאני אוהב אותך כל כך?" אך לאחר מכן, כאשר הסרתי מדרכם את הקוץ שפצע אותם, הם שוכחים את זה שאוהב אותם כל כך.

משל:

11. שמעו: בבית כנסת היו שני אנשים שהתפללו. האחד מהם לבש בגדי חג מפוארים, והאחר היה כמעט עירום. הראשון הודה לבורא, כי האמין שכל אשר לו הוא בזכות מעשיו שלו, והוא סבר כי זה שעמד לצדו היה עני, עירום ורעב, משום שכך הוא קוצר את פרי זרעו של חטאו.

12. העני הרגיש שאינו ראוי להיות בנוכחות אדוניו, וביקש סליחה וכוח כדי למלא את כפרתו.

13. העשיר הודה, כי סבר שאם גופו מעוטר, הרי שנשמתו מעוטרת עוד יותר.

14. הזמן חלף, והמוות פקד את שניהם. העשיר הוספד על ידי קרוביו, הלוויתו הייתה חגיגית, והיה לו קבר מפואר. נשמתו התנתקה מגופו, וכאשר נכנסה לעמק הרוחני, הייתה מבולבלת, כי החומרנות שלה מנעה ממנה לעלות למעלה. לאן שצעדיה הובילו אותה, היא מעדה, והכל סביבה נראה לה עטוף בחשכה.

המסכן, שהיה חסר בית, התיישב תחת עץ כשהרגיש עייף, ובאנחה עזב את החיים האלה. אף אחד לא בכה עליו, אף אחד לא היה איתו באותה שעה, לא היה לו קבר, כי גופתו הפכה למאכל לעופות דורסים. גם נשמתה עברה לעולם הבא עם האמונה שבה חיה בעולם הזה, אמונה המכוונת לעתיד. היא נכנסה ל"עמק הנשמות" מבלי שמישהו ימנע ממנה את הכניסה. היא התקדמה לעבר אור, וכשהגיעה אליו, חשה שהיא לבושה ומעוטרת, והבגדים הללו היו בעלי ברק זוהר. אותה נשמה רצתה לנוח ממסע חייה הארוך, כשראתה לפניה את אביה, אשר נתן לה באהבה את השכר שהשיגה במעשי אמונתה והכנעתה.

15. זה שהיה בעל כוח, עדיין התעלל בעצמו מתוך תסיסתו. לרגעים שכח מי הוא, לעתים בכה ושאל היכן הוא נמצא, היכן גופו, והיכן השאיר את אוצרותיו. ואז נזכר באדונו ואמר לו: "אני הוא זה שהגיע למקדש כדי להציג את בגדי החג ואת כוחו, וכדי לומר לך שהוא מרוצה מכך שהענקת לו כל כך הרבה. מדוע אינך מזהה אותי כעת ואינך קורא ליי?" — ואז שמע קול שאמר לו: "על פני האדמה דאגת רק לתהילה ולגאוותך האנושית, היית יהיר, השפלת את העניים ותיעבת את המצורעים. שום דבר ממה שצברת בעולם לא יכול היה לעזור לך בחיים האלה כאן. לכן אתה עכשיו הנזקק ביותר מבין הנזקקים."

16. אותה נשמה, רחוקה מלקבל ולהכיר בצדק האלוהי ולהתחיל בכפרתה בענווה, חיללה את שם אדוניה בכך שקראה לו "לא צודק", והתרחקה ממנו. מבולבלת יותר ויותר מזעם, פגשה בדרכה לגיון של ישויות שהתקדמו לעבר כדור הארץ כדי לפגוע באנושות. היא כרתה ברית עמם וזרעה בדרכה יהירות, חומרנות, אנוכיות וגאווה. אך בהדרגה חשה גועל ושעמום מגרימת כל כך הרבה רוע, ולבן עצרה לרגע כדי לחשוב: מאות שנים חלפו, רבים נפלו קורבן לה, שכן את כל מי שהשפיעה עליו הובילה לאבדון. היא חשה בודדה, אך בבדידותה שמעה קול שדיבר אליה מתוך תוכה. זה היה מצפונה,

שהצליח סוף סוף להישמע. היא התבוננה בעצמה והבינה שהיא קטנה מאוד מול הבריאה. אז, לאחר שגאוותה נשברה, חיפשה את אדוניה בענווה, ובתפילתה פנתה אליו וביקשה ממנו סליחה על חטאיה, וקול האב אמר לה: "אני סולח לך, אך צאי לחפש את אותו הרעב שגינית בבית הכנסת." כשהייתה מוכנה למלא את המשימה הזאת, היא הרימה את מבטה והבחינה כי אותו אדם שראתה בעולם במצוקה, היה לבוש בגלימה לבנה מסנוורת, והקדיש את עצמו לשירות אדוניו, כשהוא מאיר את דרכן של הנשמות התועות. אז אמרה זו, שהייתה גאה אך כעת התחרטה, לאחיה (הרוחני): "עזור לי למלא את כפרתי הרוחנית!" האחר, מלא רחמים ואהבה, מבלי לחוש גועל מהטומאות שנשאו בנשמתו, סייע לו בטיהורו.
(**סוף המשל**).

17. בעזרת משל זה אני מבהיר לכם ביתר קלות את מה שתוכלו לפגוש מעבר לחייכם האנושיים, כדי שתהיה לכם מושג על הניסיונות העלולים לפקוד את כל אלה שאינם מכינים את כניסתם לעמק הרוחני במעשי האהבה שלהם.
18. אני רוצה להבהיר לכם, כי מנשמותיהם של כל אלה המנהלים חיים רוחניים, בריאים וישרים ללא קנאות, יצאו דוגמאות טובות כאותו אור זוהר, אשר יאיר הן את דרכו של הנשמה המגולמת, והן את דרכו של זה השוכן בבלתי נראה.
19. לפני ישו, איש לא היה מסוגל להדליק את האור בישויות הרוחניות שחיו בחשכת החטא.
20. אני הייתי הראשון שחדרו לעולמות הבלבול כדי להביא לשם את האור, ובכך ללמד את תלמידיי לעשות את אותו הדבר בקרב בני אדם אחרים. כי "השה" היה היחיד שפתח את החותמות ששמרו על הספר הגדול של החיים האמיתיים והחוכמה האמיתית.
21. הקול שאתם שומעים הוא קולו של החותם השישי, והוא לא נשמע בכל האומות רק משום שהאנשים לא היו מוכנים לכך; שכן הם היו גאוותנים כלפי קול קריאתי והשאירו את השמיעה שלי אך ורק לרעבים ולעירומים*.
**אלה הם כינויים סמליים לצרכים רוחניים: עניים — בהכרה רוחנית; רעבים — לצדק ולאהבה; עירומים — ללא לבוש המעשים הטובים.*

22. היום אני אומר לכם: סלחו והושיטו את ידכם, כאשר מבקשים מכם זאת.
23. לכו בעקבות ענוותנותו וסבלנותו של אליהו; הוא קיבל את המשימה לטהר את הנשמות ולהביאן אליי. הוא עבד ללא לאות ומגיש לי עם טהור, רגיש ומוכן, כדי שישמע את דברי. הוא הביא אתכם אל הר ציון החדשה, כדי שתשמעו את קולי, וכששמעתם אותי, נרגשתם עמוקות. אל תפקפקו, כי אני מעניק לכם את תורתי כעת באמצעות מתווך אנושי. תמיד הפתעתי אתכם ובחנתי את אמונתכם. נכנסתם לתקופה חדשה ועליכם לעלות מדרגה נוספת בדרך התפתחות הנשמה.
24. ברוכים הם אלה המקריבים את גופם כדי לשכלל את נפשם — ברוכים הם אלה הנושאים את צלבם בענווה ובסבלנות. כאשר אראה שאתם מוכנים, אציב אתכם בראש קהל אנשים כדי שתנהיגו אותם; ואם תישארו נאמנים לסגולה, הגאווה לא תחלחל ללבבכם, לא תרגישו כבעלים אלא כמשרתים, והקהל הזה יגדל פי כמה. אך אוי

לאלה המפרשים את מצוותיי באופן שגוי ומובילים את אחיהם אל התהום, במקום לגרום להם לטפס על הר התפתחותם. כמה יאלצו להיאבק כדי להגן על עצמם מפני אויביהם, וכמה פעמים יישבר לבם במאבק ההוא. אך אתם, בצייתנותכם — זכרו כי אתם עומדים לכבוש את פסגת ההר, שם כל הסבל יפוצה בברכתי.

25. בתוך זמן קצר יבואו לעולם הדורות המובטחים, אשר ישיגו התקדמות רבה בדרך ההתפתחות הרוחנית. הם יפרשו את דברי טוב מכם ויפיצו אותם לכל העמים. בני האדם החדשים האלה, שאני מכשיר היום, יקיימו איתי שיח מרוח לרוח וייתנו הוכחות לסמכותם בקרב שכניהם.

26. עם אהוב, כאשר תתכונן, אשים בלבך חוקים ומעשים שידהימו את בני האדם. שכלכם המואר יגלה בטבע ובנשמתכם את כל מה שיש בו גדול ומושלם. אז תהיה לכם הכרה מלאה ביכולותיכם, ומעשיכם יהיו גדולים באהבה וברחמים כלפי בני אדם אחרים.

27. היו עובדים טובים בגן אדונכם; עקרו את העשבים השוטים, טפחו את הצמחים, וכאשר תראו אותם פורחים, שמחו והביאו לי את פרי עמלכם. זכרו כי כאשר אני מטיל עליכם את המשימה להפיח חיים בצמחים, אסור לכם לגרום כאב ליצורים אלה או לפגוע בהם. אני מדבר על בני האדם, על ליבם הרגיש, כדי שתשמרו עליהם תמיד באהבה, כפי שלימדתי אתכם.

28. הבינו כי אין זה בלתי אפשרי לקיים את חוקיי; עליכם רק להתפלל ולהיות מלאים ברצון איתן, באהבה לאביכם, בנכונות לעזור ובאהבה לבני אדם, ואז אשים את כוחי בכם. איני רוצה שתהפכו לקורבנות. אהבו, היו מוסריים, ושביעות רצוני תנוח עליכם.

29. אל תאשימו אותי בדרככם השגויה. נתתי לכם את המצפון כדי שתתנו לאורו להנחות אתכם. זהו שופט בלתי מתפשר, שתמיד הראה לכם את דרך הטוב והזהיר אתכם, כדי שלא תיפלו בפיתוי. כמו כן, הקיפתי אתכם בישויות המסייעות לכם להבין את משימותיכם ולהשיג את מידת הענווה והעדינות.

30. אתם, המכינים את עצמכם באהבה לשמוע את תורתכם, אינכם רוצים להחמיץ ולו שיעור אחד מלימודי, ובלבכם אתם מבקשים ממני שאאפשר לכם להקשיב עד למילה האחרונה שלי בתקופה זו.

אתם תמשיכו להיות יורשי החסד הזה; אך עליכם להבין כי — כאשר אני אומר לכם: "בקשו, וניתן לכם" — עליכם להתעלות בתפילה כדי לבקש את מה שמועיל לנשמתכם; שכן יש המבקשים רק למען חייהם הארציים. אך אני נענה לכם על פי רצוני ולא על פי רצונכם. מה היה קורה לכם אילו הייתי תמיד מעניק לכם את משאלותיכם? כמה פעמים ביקשתם בהתמדה דבר מה, אשר — אף על פי שהאמנתם שהוא לטובתכם, וציפיתם לו מבוקר עד ערב — לא ראיתם אותו מתגשם. אך לאחר זמן מה התברר לכם שטעיתם, ושהאב צדק. עם זאת, לעקשן, לבלתי מרוצה, לדורש, ניתן מה שביקש, כדי שהתוצאות הכואבות והמזיקות ( ) יאלצו אותו להכיר בענווה באמת. אך לאלה ולאלה הענקתי ניסיונות לטובתם: בעוד שאחדים לומדים באמצעות האהבה, האחרים לומדים באמצעות הכאב.

31. זה ממלא אותי בשמחה לראות אתכם באים לקבל את תורתכם, ובזכות התרוממותכם אני חש ברוחי את ליטוף הילד. האב, המשתוקק לאהבתם של אלה הרחוקים ממלכותו, התקרב אליכם כדי לקבל את נשיקתכם. אך כל עוד האנושות לא

תתן לעצמה להינצל, אלה יראו אותי ממתין להם יום אחר יום ומאה אחר מאה, ואלה האחרים יחושו שאני תלוי על הצלב בגלל מחסורם באהבה.

32. אתם נמנים עם אלה; אך כששמעתם את דבריי, חוויתם כי במקום לגנות אתכם, סלחתי לכם. ראיתי את שפתיכם מרות והמתקתי אותן במילותיי. ראיתי אתכם מותשים ממבחני החיים והענקתי לכם את כוחי.

33. מי שמרגיש שגופו מתפרק מכאב, שואל את עצמו אם לא ניצל אותו לרעה, ובחרטה הוא שואל אותי כדי לדעת כיצד יוכל להשיב לעצמו את כוח החיים שיאפשר לו להמשיך להיאבק. על כך אני אומר לו: חדר אל לב ליבו של דברי, שהוא החוק, ובמצוותיו ובמשנתו ימצא כל אחד את התורה הדרושה לו.

34. אל תתרחקו עד שלא תאכלו מכל פירות השולחן הזה, ואם לאחר מכן לא תרגישו שבעים, תוכלו לצאת לחפש מאכלים אחרים. אך אם ברצונכם להבין את האמת שלי, הבינו את עצמכם ואל תפקפקו בנוכחותי רק משום שלא קיבלתם את מה שביקשתם ממני. אכן, אני אומר לכם, בסתר רוחי שוכנים נכסיכם ומחכים לרגע שבו תהיו מוכנים, כדי להיות ברוחכם.

35. יש הנשארים איתנים בדרך זו, ואחרים מתנדנדים בכל רגע, משום שהם מקשיבים לדברי אחיהם המפתים אותם לעזוב תורה זו.

36. האדון אומר לכם: הישארו עוד כמה "שחרורים", שבהם תקבלו את תורתו, והקשיבו לדברים שאתם שומעים ממנו, כדי שלפחות תיקחו אור לנשמתכם, כי עדיין אתם עיוורים. אני יודע שעליכם לשוב אליי, ושאתם תהיו שליחיו של מפעל זה.

37. מי ששמע אותי *פעם אחת*, נושא בלבו פצע של אהבה שלעולם לא יגליד.

38. כמה מאלה שמצאו כאן את השלום מבלי להיות מודעים לכך, יצטרכו לאבד אותו (שוב) כדי שיחזרו אליי; כי הם ישתכנעו שאי אפשר לקנות את השלום בנכסים חומריים, שכן הוא אוצר היורד מאלוהים.

39. השלום נמלט מהאנשים, וכדי למצוא אותו, עליהם לפנות אליי. כיום איבדו בעלי הכוח את כוחם, המלכים רועדים מפני נתיניהם המורדים, האדונים הפכו לעבדים. אלה שחשבו עצמם חופשיים, כבולים על ידי צדקתי, והמדענים נותרו חסרי אונים.

40. היו מודעים לכך שלא ניתן לרכוש *ולו אטום אחד* של שלום בכל אוצרותיהם וכוחם של בני האדם, וכי גם מתנת הריפוי נעלמה מהרופאים, אשר בכל מדעם לא יוכלו לקנות ולו טיפה אחת מבשמי, כל עוד ליבם לא יתנקה מהאינטרס האישי.

41. תלמידים אהובים, אל תפקפקו בחסד שהפקדתי בידיכם, ואל תהיו ביישנים בגלל דלות בגדיכם או בגלל המעמד הנמוך שאתם תופסים בקרב בני אדם. אל תפחדו משום שאתם רואים שאתם נמנים עם האחרונים במקומות עבודתכם. אל תרגישו מושפלים, היו מרוצים וראויים, חשבו ש—אף אם אתם כפופים פיזית לפקודות בני אדם אחרים—רוחכם בכל זאת ניצבת מעליהם. אפילו אם תהפכו לעבדים בעולם הזה, רוחכם שוחררה על ידי האור שלי, כדי שתשכון באינסוף ובנצח. הרוח, שהיא באמת משרתי, מבירה את השלום ואת החירות האמיתית.

42. עליכם למלא את משימתכם בקרב בני האדם. אני אוביל אתכם כדי שתביאו את האור לבני אדם, ואסור לכם להרגיש שאינכם מסוגלים למלא את ייעודכם; כי לא הטלתי על איש משימה שאינה ניתנת לביצוע. די לי אם אתם מתפללים בכנות, ואם אתם תמיד מוכנים.

43. באמצעות התפילה משיגים חוכמה, היא המפתח הפותח את הסודות האלוהיים, והיא השפה שבה נשמת הילד מדברת עם אדוניה.

44. כמה ניסים וכמה רחמים תוכלו להפיץ בדרככם, אם תתכוננו כפי שלימדתי אתכם ב" ". לא תזדקקו לספרי מדע או פילוסופיה כדי לרכוש ידע או כדי ללמד. די יהיה לכם ללמוד ולחקור את ההוראות שנתתי לכם בשלושת הזמנים.

45. אם אתם עניים, לעולם לא תהיו פאריות. נאבקו כמו כולם על לחם האדמה, אך אל תתישו את עצמכם יותר מהנדרש, אל תקריבו את גופכם במאמץ לרכוש ולצבור נכסים ארציים. חלקו את זמנכם כך שתוכלו להקדיש כמה רגעים להתפתחות נשמתכם.

46. כאשר אני מגנה את החומרנות הבלתי מוגבלת באדם, איני מייעץ לכם לשאוף אך ורק לרוחני. כל עוד אתם בעולם ובעלי גוף חומרי, עליכם לאזן בין צרכי הגוף לצרכי הנשמה, ככל שהתפתחותכם מאפשרת לכם זאת בחייכם. תנו לאלוהים את אשר לאלוהים, ולעולם את אשר לעולם.

47. הלבישו את גופכם והגנו עליו מפני תלאות מזג האוויר, אך את נפשכם הלבישו באור. השיגו לחם לגופכם, וכשם שאתם משתדלים שהוא יהיה טעים ויכיל את החומרים המזינים אתכם, כך דאגו גם לנפשכם למזון של חיים אמיתיים עבורה.

48. כאשר "הבשר" גובר, הנשמה סובלת; כאשר הנשמה גוברת, הגוף סובל. אך אמת, אני אומר לכם, הדבר נובע מכך שאין הרמוניה בין שני המרכיבים. הרמוניה זו קיימת כאשר שניהם יוצרים "גוף" אחד ורצון אחד. אל תסתפקו בדעה כי מילאתם את משימתכם בתפילה. אני דורש מכם רק חמש דקות של תפילה, כדי שתקדישו את הזמן הנותר למאבק על החיים החומריים ולמילוי חובות רוחכם בתוכם, על ידי זריעת זרעי האהבה והרחמים בקרב בני אדם באמצעות מעשיכם הטובים. דברי מבינים אתכם; לא הייתי יכול לשלוח אתכם כחלשים כדי להרים את הנפולים, ולא הייתי שולח אתכם כחולים כדי לנחם את העצובים.

49. תלמידים, מה אתם מבקשים ממני עבור אלה המניחים אבנים בדרככם כדי להפיל אתכם? — אתם מבקשים שסליחה תהיה עמם. אני מברך אפילו את אלה הגורמים לכם סבל למען ענייני.

50. חיו בשלום בבתים שלכם, הפכו אותם למקדש, כדי שכאשר הישויות הבלתי נראות, המשוטטות מבולבלות בעמק הרוחני , יפלשו אליכם, ימצאו בכם את האור והשלום שהם מחפשים, ויעלו למעלה בעולם הבא.

51. מה היה קורה לישויות אלה אילו היו רואות רק סכסוכים בבתים שלכם? מה היה קורה לנזקקים אלה?

52. קחו לפיד, הדליקו אותו ואל תתנו לאורו לכבות, שהוא האהבה לבני אדם ואמונתכם ברחמי אביכם; אז יהיה שלום בביתכם. הכינו את לבכם לכך, טהרו את נפשכם באמצעות תשובה והתחדשות, כדי שתקלטו את משמעות דבריי ותתחזקו בזכותם. אני מתיישב בקרבכם ומכריז על תורת שלי במילותיי, כדי שתחושו בנוכחותי ותעידו עליי. אני נותן לכם הזדמנות נוספת לשמוע את תורתי, כי אני רוצה שתקיימו את מצוותיי, שתלכו בדרך הנכונה עד שתמצאו את הארץ המובטחת, ארץ בטוחה, שבה תוכלו לנוח ממסעכם ולזכות בשכר הגבוה המוצע לכם על ידי אביכם.

53. עליכם להבין את דבריי, כדי שלא תדחו אותם, כפי שעושה ילד גאה המזלזל בלחם המוצע לו. דבר זה מבקש להציל אתכם, להרחיק אתכם ממנהגיכם השגויים, מהקנאות ומהבלבול שאליהם הובילו אתכם הדתות. אם לא תבינו את דבריי, או אם לא תרצו לשמוע אותם וללמוד אותם, תדחו אותי ולא תכירו את המטרה הסופית של התגלותי ב"זמן השלישי". התאריך שנקבע לסיומה יגיע, ואז תרגישו ריקנות בלבבם, ובהכירכם כי זו הייתה חסד שלא ידעתם להעריך, תקראו אליי. אך דבריי לא יישמעו עוד באמצעות איבר השכל האנושי. אז יפול עליכם נטל חוסר ההבנה שלכם, ולא יהיה לכם שלום. האם אתם רוצים לשתות את הכוס המרה הזו? — אני אביט בכם בכאב ואצפה ליום שובכם. תנו לנשמתכם להשתחרר ולבוא אליי. התרוממו ברוחניות, כדי שתוכלו לצעוד בנתיב ההתעלות וההתקדמות אל החיים האמיתיים.

54. היו צדיקים בכל מעשיכם, וכאשר אתם נוזפים בבני אדם, אל תהיו שופטים או תליינים. אל תשתמשו בשוט כדי לייסר את הזולת.

55. בתקופה השנייה, כאשר ישוע נכנס לירושלים, הוא מצא שהמקדש, המקום המוקדש לתפילה ולפולחן האל, הפך לשוק, והאדון, מלא בלהט, , גרש את אלה שחללו אותו כך, באומרו להם: "בית אבי אינו מקום מסחר." אלה היו אשמים פחות מאלה שהוטל עליהם להנחות את נפש האדם לקיום חוקי האל. הכוהנים הפכו את המקדש למקום שבו שלטו תאוות כבוד ואהבת פאר, ושליטה זו הושמדה.

56. היום לא השתמשתי בשוט כדי להעניש את אלה שחיללו את תורתי. אך התרתי לתוצאות מעשיהם הרעים להכות בבני האדם, כדי שידעו לפרש את משמעותן ויבינו כי תורתי היא בלתי מתפשרת ובלתי משתנה. הראיתי לאדם את הדרך, את הדרך הישרה, וכאשר הוא סוטה ממנה, הוא חושף את עצמו לקשיי החוק הצודק, שכן בו מתגלה אהבתי.

57. הראו לילדיכם את הדרך בלהט, לימדו אותם לקיים את חוקי הרוח והחומר; וכאשר הם מפרים אותם, הוכיחו אותם, כי אתם, כהורים, מייצגים אותי עלי אדמות. זכרו אז את ישוע, אשר מלא בזעם קדוש לימד לקח לנצח לסוחרים בירושלים, בהגנתו על ענייני האל, על החוקים הבלתי משתנים.

58. בני האדם מבקשים ממני חיים שלווים, שכן בהם הם מוצאים את מתנת השלום, המושגת על ידי מילוי חובותיהם. אך אני שואל אתכם: האם הכרחי שתסבלו תחילה ממלחמה כדי לזכות בשלום? ראו כיצד הזרע הטוב הושמד על ידי הרוע! אומות מסוימות משמידות אומות אחרות; אלה שהיום הן חזקות, מחר יושמדו.

אך עם ישראל מתפלל בעד האנושות ברגעים אלה ואומר לי: "אדון, התפללתי, ואתה לא הענקת לי את מה שביקשתי ממך." האם אתה יודע, עם, כמה סבל הקלת, וכמה תקווה העניקה תפילתך לאותם יצורים? לא אני זה שקובע שיהיה שלום בעולם, אלא האדם, כאשר הוא שינה את לבו לאהבה ולענווה.

59. כמה גדולה היא הבורות שהאנושות מציגה בפני! לא המלומד ולא הבור מילאו את חוקיי, ולמרות שאני נמצא ביניהם כמאסטר, הם לא הקשיבו לתורתו. אם עבירותיכם יביאו עליכם מוות, קחו את דבריי כלחם החיים הנצחיים. חיו בערנות, פעלו על פי תורתו, ואהבו את זולתכם.

60. הוראה זו היא ביום חדש המאיר את דרכה של האנושות. ראיתם עידן נעלם בזריחה שוקעת, וראיתם יום חדש מפציע , שבו תראו אורות אדירים המאירים את

בני האדם בהתעוררות גדולה. ראיתם את התשוקות משתוללות, את החטא נושא פירות מרים וכואבים, את הרוע הפולש לבתים ולאומות, את העוול המשתלט על בני האדם. אך אני בא לעצור את הסערה הזו: לא כדי לשפוט את העולם, אלא כדי להחזירו לדרך הישר. ואל תייחסו אליי את הכאב שאתם מציגים בפניי ושאתם עצמכם יצרתם. בראתי אתכם כדי שתחיו, תצברו חוויות ותעלו למעלה בזכות מעשיכם.

ובכל זאת אני אוהב אתכם, ולכן הגיע אליי הכאב שלכם, ובאתי כמנחם וכמורה כדי להשיב לכם את מה שאיבדתם, וכדי לבשר לכם שממלכת השלום מתקרבת אליכם, ושעליכם להתכונן כדי להיכנס אליה. האנושות תשתנה, ואז הטוב יהיה בלב בני האדם.

61. מאז תחילת הזמנים דיברתי אליכם בצורות רבות, כדי שתבינו אותי, ובמיוחד אליכם, שהייתם מקורביי, נושאי קולי ומבשריי, שהביאו את מסריי לעמים האחרים. היום אני אומר לכם כי עליכם להמשיך במשימתכם בסבלנות, וכי אין לעצור לנוכח חוסר האמונה וחוסר ההבנה של בני אדם אחרים. בעוד *שאתם* האמנתם ואישרתם את התגלותי בתקופה זו כרוח אלוהית, אחרים עדיין אינם מוכנים לקבל את הבשורה הזו; אך אל תזלזלו בה ואל תתייאשו: את מה שאינכם יכולים להשיג, אני אעשה, ואציג את מלאכתי לעולם ואקיים את הבטחתי.

62. בחרתי באומה זו, ואני שמח שעובדיי יוצאים ממנה כדי לזרוע את הזרע. אני מכין אתכם כדי שתהיו אדונים, אך לא שופטים, לאחיכם. אל תשכחו כי השארתי אתכם בקרב אחיכם כמשרתים ולא כבעלים. כאשר דבר זה יהיה ידוע לאחיכם והם יבקשו אותו, אגיד להם:

63. בואו אליי, נודדים, יש לי את המים המרווים את הצמא המכלה את נפשכם. אני רואה אתכם עניים ברוח ובחומר, אך אני רוצה לתת לכם יותר ממה שאתם מבקשים ממני. אני מציע לכם ממלכת שלום — אותה ממלכה שהצעתי ליצורים הראשונים ששלחתי לעולם הזה. זהו לא מי המעיינות או השלום החולף, הנמשך רק לרגע , אלא החסד הנצחי והשלום הנצחי, האמת והאור.

64. לכולם אני מביא סליחה והקלה, הן לאלה שאוהבים אותי והן לאדישים. איני מקלל את מי שפגע בי, אלא מברך אותו, כי אני יודע שיום אחד הוא יאהב אותי.

65. אל תשאפו לתענוגות הארציים; מה שיש היום, מחר כבר לא יהיה. חפשו ורכשו לעצמכם את החיים *הנצחיים* — אותם חיים שאף אחד לא חוזר מהם, כי הם האמת העליונה. הגיעו אליו בדרך תורתי — בואו על ידי קיום המצווה שנתתי לכם בכל הזמנים: "אהבו זה את זה".

66. כמה שמח אביכם כשהוא בקשר עם ילדיו. לאחר תקופה זו, שבה נתתי לכם את דברי באמצעות בני האדם, תלמדו לחפש אותי באינסוף, והקהילה שלכם (איתי) תהיה טהורה ויציבה יותר, זה יהיה דיאלוג מרוח לרוח.

67. איזו שמחה אני רואה אצל ילדיי, משום ששמעו אותי מחדש, ואיך הם מכירים אותי ועוקבים אחריי! אני חוזר ואומר, ילדיי: "אהבו זה את זה", כפי שתמיד לימדתי אתכם.

68. קראתי לכם כדי להפוך אתכם לגדולים ברוח, לא לאדוני העולם.

69. אם תושפלו למען ענייני, אשבח אתכם; אם תסבלו, אנחם אתכם.

שלומי יהיה עמכם!

הדרכה 42

1. אני מסיר מדרככם את המכשולים העלולים לעכב את עבודתכם בשדותיי; כי אתם הנבחרים למלא את המשימה הזאת, עליכם להפיץ את האמת שבמשנתי בפני האנושות. היו חזקים! כי ראיתי שחסרה לכם אמונה, שאתם נותנים לייאוש להביס אתכם ואינכם קמים בנחישות מנפילותיכם. אתם מטילים ספק שוב, כפי שעשיתם ב"תקופה השנייה", וכדי להאמין אתם מבקשים ממני הוכחות חומריות, שאיני רשאי להעניק לכם. אל תהיו כמו הסופרים והכוהנים, אשר עם כתבי הקודש בידיהם חשבו כי בואי אל בני האדם באותה תקופה יתרחש בצורה מוגדרת לחלוטין, וכאשר ראו כי ביצוע משימתי התרחש בצורה אחרת מזו שציפו לה, הם פקפקו. כי הנסים שביקשו לא ניתנו להם, משום שהדרך כבר סומנה על ידי, והכל הושלם כפי שנכתב מאז ומעולם.

2. אתם מטילים ספק משום שלבכם אינו מוכן. לא הכרתם את נבואותיי, ומעטים מאוד חקרו והבינו את התגלויותיי במלוא אמתן. אך אף על פי שלבכם היה בור — הרוח חשה שאני חייב לבוא אליכם שוב, והיום דברי מעצבים אתכם כאיזמל עדין ומוכיחים לכם את אמת דבריי.

אכן, אני אומר לכם, אל תציבו את אביכם במבחן. התפללו ושקעו בהתבוננות עמוקה. הגיע הזמן שתחזרו אליי, שתתקרבו אל בוראכם ותתאחדו עמו שוב.

3. זכרו כי — כאשר בכיתם על פני האדמה — לא אני הוא שגרם לכם לסבל זה. לא התענגתי על כפרתכם, ואף לא הייתי אדיש לכאבכם; רק רציתי לעצב את נפשכם ולהעלותה. תמיד אהבתי אתכם ותמיד סלחתי לכם.

4. חדרו אל משמעות דבריי וגלו את כל מה שאני מבקש להביע בפניכם באמצעות שפתי המסרים המגושמות. אך אל תנסו לשמוע אותי רק באמצעותם: לימדתי אתכם את התפילה המושלמת, כדי שתגיעו לדיאלוג מרוח אל רוח עם אביכם, שבאמצעותו תוכלו לדבר אלי בשפה המתאימה לרוח, ולקבל את תשובותיי החכמות והאוהבות.

5. מדוע אתם מתעלמים ממפעל הרוחני שלי ומתעלמים מקול המצפון המדבר אליכם מתוך תוככם? מדוע אתם מאמינים רק למילים ולשיפוטים האנושיים, ומאפשרים לרוח, החיה בזמנה*, לקמול כפרחים תחת שמש קופחת, כאשר הם חסרים השקיה?

**בעידן המתקרב של רוח הקודש, רוח האלוהים השולטת באדם.*

6. הילדים יתחברו אליי, יקבלו את מסריי וידהימו אתכם בהתקדמותם. הם ילמדו אתכם את תורת האהבה שלי, ואמונתם תהיה איתנה. אך אל תרגישו מושפלים בשל כך! — כאשר תראו בתוך ביתכם שהם נותנים סימנים של התרוממות רוחנית, הנחו את צעדיהם. תנו להם לשמוח ולהתענג בהתבוננות באזורים הגבוהים שבהם חיים הצדיקים; ובמהלך התרוממותם הם יחושו שהם קרובים אליי, וישכחו את כאביהם.

7. האם אינכם רואים את הסבלנות וגם את הצער של אביכם לנוכח ההתעוררות האיטית בלבד של ילדיו? אהבת האב שלי מובילה אתכם לשלום, והניסיונות מראים לאנושות את הדרך הצרה המובילה אליי. בדרך זו עליכם להתאחד שוב עם בוראכם.

8. ביניכם נמצאים ה"פועלים" שאוהבים את האנושות ונאבקים להביא לה את האור. היום הם מניחים לפניי באמונה את פרי עמלם. הנה ה"ילד" שהקשיב לתורתו, ולקח על עצמו את חלק העבודה המוטל עליו, והיום הוא מביא לי את ביכורי זרעו

הרוחני. תפילתו היא בקשה נואשת לשלום עבור אחיו בני האדם. לא די לו באושר שהעם *שלו* נמצא בשלום; תלונותיהם של אנשים שהוא אינו מכיר, אך הוא יודע שהם סובלים, מגיעות אליו. בנפש נרגשת הוא מתפלל למען אחיו, ואני אומר לו כי שלום זה יבוא כאשר הפגיעה תשאיר את זרעה בלבם של אלה הסובלים היום, וכאשר הכאב יטהר את נפשם.

9. זכרו, בעודכם שומעים את דבריי, שברגעי השמחה שבהם אתם מתרוממים אליי כדי להיות קרובים אליי, רבים מבני אדם נופלים בשדות הקרב , שרבות מהאמהות נפרדו מבניהן ולבם נקרע מכאב, שרבים מהילדים בוכים על נטישת הוריהם וכולם מתענים מכאב. אני אומר לכם, אינכם יודעים לאיזו תקופה נכנסתם; כי זוהי תקופה של כפרה ומבחנים קשים.

אתם, כתלמידיי, חשים את החובה להתפלל, כדי שהשלום והנחמה יירדו על אחיכם. אך אני שואל אתכם, האם ידעתם לנצל את השלום שהענקתי לכם?

10. מדוע מתלוננים האבות כאשר הם חשים שהמשפחה היא צלב כבד שהם נושאים על כתפיהם, ומדוע אחרים חולים בנפשם, אף על פי שאני קרוב אליהם כל כך? — משום שחסרה להם האמונה והאמון בי, והם לא הצליחו להתחדש.

11. אתם, בני ישראל, אל תחטאו, אלא הצילו את החוטאים, האיר את עיניהם של השרויים בטעות, ואם ברצונכם לשמור על שלומכם, עבדו למענם, כבדו את הוריכם, ראו את עצמכם כולם כאחים. אהבו זה את זה!

12. בכל פעם שאתם מתקרבים אליי, אתם חשים שאהבתי מחזקת את נפשכם ואת גופכם. אתם גם יודעים שכאשר אתם מתרחקים, השלום עוזב אתכם ורוחכם מתעצבת. מצפונכם אומר לכם תמיד באמת מלאה, אם אתם בדרך החוק, או אם סטתם ממנו. אני החוק ואני תמיד מעודד אתכם לקיים אותו.

13. כאשר אתם מתעקשים ליהנות מהנאות אסורות, אני מאפשר לכם להכיר ולהבין מניסיונכם האישי כי גביע זה גורם לכם תמיד כאב. לאחר נפילה אתם מבינים את טעותכם וחוזרים אליי בבקשה שהכאב הזה ישמש לכפרתכם.

14. למדו, כדי שתכינו את הלבבות המשתוקקים להכיר את דברי, וכדי שתוכלו לדבר ללא פחד. כאשר האנוכיות מקננת בלבכם, אינכם יכולים לתת דבר. זכרו את האהבה והרחמים שבהם אני מדבר אל כל ילדיי, והעניקו לאחיכם באותה אהבה.

15. כבר מתקרב הזמן שבו אשלח אתכם לארצות ולאומות, כדי שתביאו את אוריי. אך עליכם להתכונן על ידי לימוד והבנה מעמיקה של תורתיי, ועל ידי מתן עדות לאמיתות שהיא מכילה באמצעות מעשי האהבה והרחמים שלכם כלפי אחיכם. אינני רוצה שתבכו מאוחר יותר על הזמן שהחמצתם, משום שלא ידעתם לנצל את תורתו; שכן יבואו מבחנים גדולים. רבים יתאבלו על כך שלא שמעו אותי ולא האמינו בי, וחלקם כבר יהיו "ברוח" בשנת 1950.

16. חלק מילדיי בוכים לשמע דבריי; יהיו דמעות אלה לטהר את אלה שהכתים את עצמם!

17. אתם, השומעים אותי — עשו את רצוני, כפי שעשיתם ב"תקופה הראשונה" וב"תקופה השנייה"; כי אתם אותן נשמות שהתפתחו מתקופה לתקופה, ובאשר תגיעו לסוף דרך הכפרה שלכם, תבואו אליי כדי שלא תיוולדו שוב לעולם הזה. פעמים רבות אמרתי לכם: אילו הייתי בא בבשר בתקופה זו כדי לתת לכם את דברי, כפי שעשיתי

ב"תקופה השנייה", הייתי מובל שוב אל המרטיריון. שיעור זה הסתיים, והיום אני נותן לכם את השיעור המתאים לתקופה זו. הבינו כי הצורה שבה אני מתגלה, כאשר אני מתקשר באמצעות חוש השכל של בני האדם, היא הוכחה נוספת לאהבתי אליכם.

אלה המשרתים אותי נושאים צלב כבד, ומסיבה זו, משום שהם הולכים אחריי, הם יסבלו, יוכפשו ויילעגו להם. אך אני אגן על רוחם, ובהמשך, כאשר יסיימו את משימתם, אעניק להם מנוחה ושלום.

18. היום אתם מבקשים ממני למען גופכם; אך אני אומר לכם: בקשו מוטב למען נשמתכם, כי את השאר אני אתן לכם בנוסף.

19. זכרו כי אתם רק עוברי אורח על פני האדמה, כי חוויתם כאב במסעכם הארוך ונכשלתם בחטא, וכי (רק) לאחר שנפלתם, מבלי שמצאתם יד עוזרת שתרים אתכם, נזכרתם כי בעולם הבא יש אב טוב, המוכן לתת לכם את כל אשר אתם זקוקים לו, וכי אצלו תוכלו למצוא ריפוי מרעותיכם — לא רק מאלה המחלישות את גופכם, אלא גם מאלה הפוגעות בנשמתכם, שהן כמשא כבד המכביד עליכם.

20. הו, ילדים אהובים! לא רציתם לרומם את נפשכם, לא רציתם להקדיש לה את הזמן הדרוש כדי להרהר ולמלא את חובותיה. חשבו על כמה מתנות יש בכם; לא חסר לכם דבר כדי להגיע לפסגת ההר, שם אביכם מחכה לכם כדי להעניק לכם את שכרכם. כולכם מוארים ומוכנים להכיר את ההתגלויות של תקופה זו. כאשר תתעלו ברוחניות , לא רק שתוכלו לפעול בעולם הזה, אלא שאאפשר לכם לעבור לאזורים אחרים, שם חיים אחיכם, ושם, כעובדים טובים, תפיצו גם את זרעי האהבה והרחמים שהאב שלכם הפקיד בידיכם.

21. אל תסתפקו בשיעור הראשון שקיבלתם. המשיכו קדימה, חפשו את דבריי, הבינו את משמעותם הרוחנית, כדי שתוכלו לדבר אל אחיכם בכוח השכנוע. אל תפחדו משיפוטם או מלעגם של בני האדם. איזו אשמה יוכלו להטיל עליכם, אם יש לכם כנות בלבבם ואתם מפגינים יושר בכל מעשיכם?

22. אני שמח לקבל את הלבבות התמימים והטובים המבקשים את עזרתי — אלה המחפשים אותי כרופא הרופאים. אך אני רואה גם בשמחה שאתם שוכחים את סבלותיכם כדי להציג בפני את בני האדם הסובלים, אותם שיניתם באמצעות תורתכם. אני מברך את אלה שהקלו על הסבל וחלקו את הכאב, ומעניק להם כוח כדי שימלאו את מצוותי האומרת לכם: אהבו זה את זה.

23. ראיתי כיצד כמה מילדיי מטילים ספק בי ואינם מאפשרים לנשמתם לפתח את מתנותיה; וכאשר היה צורך לדבר אל בני האדם על תורתו, הם שתקו, מבלי לשים לב לכך שאמרתי כי אדבר באמצעות כל מי שמוכן לכך, ואם אין כאלה, אדבר באמצעות כוחות הטבע של בריאתי.

24. לילדיי ההולכים על פני האדמה מבלי להכיר את ייעודם הנעלה, אני אומר: מתי אתם מתכוונים למלא את משימתכם? אם תישנו היום, תתעוררו מחר בעולם הבא ותבכו על הזמן שהפסדתם. תבקשו ממני שתורשו לשוב לארץ; אך אז כפרתכם תהיה כואבת מאוד.

25. כאשר אתם שומעים שהאדון מזהיר אתכם, וכאשר אתם שופטים את מעשיכם לאור מצפונכם, אתם מגלים שהזרע שנתתי לכם לא התרבה, אך אני שואל אתכם:

כיצד תוכלו לחנך את התלמידים החדשים שיבואו בחיפוש אחר מורשת זו, אם אינכם יכולים להעיד במעשיכם על התורה שנתתי לכם?

26. ביום הראשון של שנת 1939 בישרתי לכם על המלחמה הקרבה; חוויתם באופן מוחשי את ההרס והכאוס שאליהם נקלעו אומות רבות. ראיתם אירועי מלחמה אחד אחרי השני חולפים, אך עדיין אינכם מודעים לתקופה שבה אתם חיים. בשנים הבאות תחוו פילוג גדול בין האומות.

27. החזקים יעמדו מול החזקים, ובקרב זה הם יאבדו את כוחם ויכנעו. בינתיים, נשמות רבות יאבדו את גופן ויגיעו לעמק הרוחני, כשהן מלאות בהלם ובכאב על כך שלא התכוננו לשוב אליי. אך בדרכן יפגשו את אליהו, שיורה להן את הדרך לכפרה (על אשמתן).

28. היום אני מודיע לכם כי קרב הזמן שבו נשמות גדולות יבואו אל הארץ כדי לפעול למען השלום וההתפתחות הגבוהה של האנושות. הבינו את הדרך לדורות אלה.

29. אשרי אלה שהאמינו בשמיעת דברי; אך אני אומר לכם עוד: אשרי אלה אשר — מבלי ששמעו אותי — מאמינים ונושאים מקדש בלבם, האוהבים ומתפללים בעד זולתם ואמונתם היא כלהבה בוערת המאירה את דרך הכפרה שלהם: כי הם יראו אותי באמצעות אמונתם.

30. היום אתם ניגשים למקור החסד כדי להרוות את צמאונכם, ואתם נזכרים בדבריי, שבהם אמרתי לכם: "מי שישתה ממים אלה, לעולם לא יצמא עוד".

צמאונכם בתקופה זו הוא צמא לאור, לאמת ולשלום. אתם מכירים רק את הכאב ואת השקר ומחפשים משחה שתרפא את פצעיכם ותחזיר את התקווה לחייכם: הנה אני כאן, ואני מקבל את לבכם ומנחם אותו.

בציפייה חסרת סבלנות אתם מחכים לימים שבהם אתן לכם את דבריי, ואומרים לי: "אבא, רק ברגע זה מוצאת נשמתי מנוחה, וכשאני מתרומם אליך אני שוכח את מה ששייך לעולם, ומרגיש שהשלום של רוחך זורם בתוכי".

31. אשריכם, אתם שהכרתם כי זהו זמן החסד, שבו תורתו מובילה אתכם ועוזרת לכם בתיקון מעשיכם. אם תדעו להקשיב לי ולהישאר בתוך חוקי, לא תהיה כוח אנושי שיפגע בכם, ותחושו כי האב מלטף אתכם ומנחה אתכם.

32. אף על פי שלא חיפשתם אותי בעבר, אתם יודעים היום כי שעת התעוררותכם לאמת שלי הייתה קבועה מראש, וכי חיכיתי לכם כדי להביא לידיעתכם את נחלתכם. כעת, לאחר שקיבלתם את חסדיי, אתם מבקשים ממני בתודה רבה לאפשר לכם להיות עובדיי, ואני מאפשר זאת, כי אני שלחתי אתכם לארץ לשם כך, כדי שתבירו את הבשורה הטובה ותפיצו אותה בקרב בני האדם.

אך כדי להשיג את הידע ואת מימוש מתנות הרוח שניתנו לכם, עליכם להיאבק תחילה בחומריות שלכם, בחטאיכם ובחולשותיכם; ובאשר תרגישו כי התכוננתם וטיהרתם את עצמכם באמצעות כפרתכם, אזי תישאו את אהבתכם לבני אדם בקמע בעל ערך שלא ניתן לאמוד.

33. לא באתם לעולם כדי לשלם מס לעולם, חובתכם נעלה יותר, המשימה כתלמידי אביכם מחכה לכם. אך כאשר נלחמתם למען הפצת תורתו, ורגליכם פצועות מהקוצים, ובגדיכם קרועים מהדרך הארוכה, בואו אליי. אל תירתו לבוא עירומים, ללא נעליים וללא

צידה לדרך. כי אם חילקתם הכל בין בני האדם, אשיב לכם את אשר נתתם להם, ואשפוך עליכם חסדים למען האהבה והטובות שהענקתם להם.

34. מאבק גדול מצפה לכם, שבו הגשמת משימתכם לא תתן לרוחכם לחוש עייפות; כי תזכו לתמיכתו של הרועה הטוב ושל העולם הרוחני. אם תאהבו אותי, אם תהיה לכם אמונה, העבודה תהיה קלה עבורכם. אני אעלה על חוסר האמונה של הנשמות הסוררות, והן יקשיבו לכם. אחרים לא יכירו את האור הזה בגלגול הנוכחי; כי כבר הודעתי לכם שלא כל מי שחי היום בגוף החומרי יכיר את האור של תורת "הזמן השלישי". רבים יצטרכו ללכת לעמק הרוחני, ומשם הם יתבוננו במפעל האהבה הזה ויאמינו בו. אלה ששמעו אותי ולא הבינו את דבריי ולא הכירו את רצוני, יפעלו "ברוח" וכך ימלאו את ייעודם.

35. אף על פי שהוראתי מובנת בבירור, לא כולם קלטו אותה והבינו אותה. לא ניזונם מהפרי הזה שהצעתי לכם בתקופה זו. אמרתי לכם שכל עץ נכר לפי פריו, ו"טעמו" של דברי מתוק, ומשמעותו מחיה את הנשמה; אך לא רציתם להכיר באמת שלו.

36. הייתם סירות שבירות בלב ים סוער, ולעתים קרובות נתתם לאמונתכם לדעוך. אינכם חשים בי, אף כי אתם יודעים שאני עמכם, ואמרתי לכם פעמים רבות כי ריסי עיניכם רחוקים מעיניכם יותר מרוחי מרוחכם.

37. הישמרו, כי הזאב בעור כבש אורב לכם תמיד כדי להונות אתכם. כאשר אתם כבר מתכוונים לחלוק את האהבה והרחמים האלוהיים עם אחיכם, הפיתוי מתקרב אליכם וגורם לכם לשנות את כוונתכם.

38. כאשר אתם חווים שאנשים הסובבים אתכם, הדבקים בתורה אחרת, מצביעים על טעויותיכם ומלמדים אתכם, היו ענווים, הקשיבו לדבריהם; כי השראתי באה אל כל מי שמכין את עצמו, ואתם אינכם יודעים אם אין זה רצוני להשתמש בהם כדי לתקן אתכם. מכל שכבות החברה בחרתי את תלמידיי — כאלה שקבצו נדבות כדי להביא לחם יומי לפיהם; אך ישנם גם אחרים שחיו חיים נוחים ואותם קראתי. אך מבלי להבין את האוצר שקיבלו, הם מתביישים להשתייך לעם הזה כאן.

39. אני סולח על חטאיכם, גם אם חטאתם מתוך מודעות לכך שאתם מבצעים עבירה, ומראה לכם תמיד את הדרך שבה עליכם לבוא אליי. האם יכול הילד להתייצב לפני האב בנפש מוכתמת וללא מעשים טובים? — מצפונו יגיד לו שרק לאחר שימלא את משימתו יוכל לבוא אליי.

40. הבינו כי כל רגע שחולף מקצר את הזמן שבו אתן לכם את דברי. נצלו אותו, כדי שלא תתאבלו מחר על ההוראה שהחמצתם.

41. חשבו על כך שעליכם למלא את המשימה להביא את הבשורה הטובה לבני אדם אחרים — כפי שהיה מישהו בדרככם שקרא לכם. מי יכול לשכוח את מי שדיבר אליכם על דבריי והוביל אתכם אל נוכחותי? האם אינכם רוצים שמישהו יזכור אתכם באהבה ובהכרת תודה?

42. היו עקביים בטוב, תנו ללבכם להתטהר במידות הטובות, ותחוו את התפתחות מתנות רוחכם. אל תיסוגו לאחור, כי אחרת תרגישו כאילו מתנות אלה עוזבות אתכם.

43. הגיע הזמן שלא רק תבקשו, אלא *שתדעו* לבקש, כדי שלא תאמרו: "אבא, ביקשתי הרבה ולא קיבלתי דבר."

44. אל תשכחו שיש לי לתת לכם יותר ממה שתוכלו לבקש ממני, ושבעוד אתם מבקשים מהאב שייתן לכם, אני מבקש *מכם* שתדעו לקבל.

45. היו מתלמידיי הטובים — מאלה המתחילים במשימתם באהבה אמיתית ובאמונה אמיתית. אם אתמול הלכתם בנתיבים מסוכנים ואסורים, עליכם ללכת היום בדרך תורתי. אם בעבר, מתוך עיוורון, הרמתם את ידכם כדי לפצוע את זולתכם, השתדלו עתה שדווקא אותה יד תלמד ללטף בעדינות. אם אתמול זרעתם בדרך חייכם את זרעי השנאה או הרעה, הפכו עתה לזורעי זרעי השלום והאחווה.

46. אכן, אני אומר לכם, מי שיזכור את מעשיכם מאתמול ויראה אתכם כעת הופכים לתלמידיי, יאלץ להכיר בכך שאמונתכם מבוססת על אמת, ולא תצטרכו לדבר הרבה כדי לשכנע את אלה שאתם מנסים ללמד; כי מעשיכם יהיו העדות הטובה ביותר שתעידו בפני אחיכם.

47. לאמהות אני אומר: לימדו את הילדים לעשות את צעדיהם הראשונים הן בחומר והן ברוח. הקלו עליהם את הדרך, כדי שיוכלו למצוא אותי, לאהוב אותי ולהתעלות (רוחנית). היו מודעים לכך שבכל דור חדש שגדל בקרבכם, ההתקדמות הרוחנית שישיגו תהיה גדולה יותר ויותר. השתמשו באינטואיציה כדי להדריך אותם, ואל תתנו להם דוגמאות רעות או פירות רקובים למזון (רוחני).

48. איני רוצה שהדורות החדשים הללו ימעדו או יסטו מדרך הישר באשמתכם. איני רוצה לראותם בוכים משום שחסרה אהבה בקרב יקיריהם.

49. היום, כשאני רואה את רוחכם כנועה, אני נותן לה את מצוותיי החדשות. בימים עברו חלמתם כולכם על כוח, על עושר, על תהילת העולם ועל תענוגות. אז צעקתם כנגד ישוע: "צלב אותו!" כי המשיח הטיף לענווה ולימד אתכם לוותר על כל המיותר. היום אתם מסתפקים במעט שלום, בפת לחם ובגג קבוע. החיים עם לקחיהם הפכו אתכם לצנועים, ובכך הצליח רוחכם להשתחרר.

50. כל עוד האדם מחזיק בשלום המדומה שהעולם מעניק לו, והוא מאמין שיש לו הכל, הוא לא יתקרב אליי. אך כאשר האנושות תגיע לרוחניות אמיתית, היא תחזיק בכל, והרווחה והעונג שלה יהיו עמוקים ואמיתיים, כפי שהאב מתענג ומשתעשע בכל אשר ברא.

51. אהבת אבי מביטה בך, עם ישראל, ושופטת את מעשיך. המשפט האלוהי כבר תפס את כל בני האדם, ואף אחד לא נמלט ממנו.

52. רציתי לילדיי רק שלום ורווחה, אך *הם* חיפשו את הכאב, את הטיהור, כי תורתי אינה סובלת פגמים, ולכן כל מי שטימא את עצמו חייב לטהר את עצמו, וכל מי שסטו מהדרך חייב לשוב אליה. אתם רואים מאומה זו את הסופה המשתוללת, המכה והורסת עמים בדרכה, ואינכם נבהלים, ואינכם מעריכים את השלום שאתם נהנים ממנו, ואינכם מכירים גם בזכויות היתר שהענקתי לכם. ואינכם מרוצים מרצוני, אתם רואים את מבחניכם כלא צודקים, ופונים נגדי.

אני מחכה עד שתעברו את העולם הזה, כדי שתשפטו את חייכם בעצמכם. אז תהיו שופטים בלתי מתפשרים של נפשכם, ותראו בי רק את האב הסולח, המברך והאוהב.

53. אתם מותשים מחוסר הציות המתמשך שלכם, והתוצאה של כך מביאה אתכם לבכי. ישנתם זמן רב, והתעוררותכם תהיה מרה. הבטחתי לאנושות שאשלח צבא

המורכב ממאה וארבעים וארבעה אלף אנשים, אשר יתפזרו בכל העולם, והיא מחכה לכך, כי היא יודעת שכל אחד מחיילים אלה הוא מבשר, מפרש מצוותיי.

54. לאחר שהארץ תוענש מקוטב לקוטב, וכל האומות, כל המוסדות וכל הבתים יישפטו עד לשורשיהם, ולאחר שהאנושות תנקה כל כתם של חרפה, תצאו מובנים בשמי כדי להביא את תורתכם לבני אדם אחרים.

55. אני, האב, בביתי על האנושות הזאת כשראיתי כיצד היא הגיעה לשיאי השחיתות, התעלמה במכוון מדבריי וטימאה את חוקיי. אך שעת התפכחותה כבר מתקרבת, ובאותו יום אשפוך עליה את כל אשר הכנתי עבורה, כי היא בתי האהובה.

56. המאמינים בי יכירו אותי מוקדם יותר מאלה המטילים ספק. כמה פעמים דפקתי על לבכם, ואתם לא שמעתם, ואף לא חשתם בנוכחותי. אני רק רוצה לומר לכם, כי עליכם לתקן את דרככם ולצעוד בתמימות אל תוך תקופה זו של אור וחסד. ואם יש לכם את זרעי, זרעו אותו והפכו את השדות הצחיחים לפוריים, כאשר תפילתכם תהיה ההשקיה המניבה פרי.

57. אהבו זה את זה וחיו בשלום בביתכם. כי ראיתי כי מתוך חמישה (אנשים) המרכיבים משפחה, שניים עומדים כנגד שלושה, ושלושה עומדים כנגד שניים.

58. כאשר אתם רואים את עצמכם מופרדים מהיצורים שהיו בשר מבשרכם ונמצאים עתה בעמק הרוחני, אל תשכחו אותם, התחברו אליהם באמצעות תפילתכם ועזרו להם. כאשר אתם חשים שהם נעצרו (בהתפתחותם), עודדו אותם לעבוד ולהעלות את רוחם. זכרו כמה קצרה היא חייכם עלי אדמות; לכן, השתמשו ביכולותיכם ובכוחותיכם ועשו מעשים גדולים שיגאלו אתכם ויביאו לכם ישועה.

59. *אני* נותן לכם את לחם הרוח, *ואתם* מחפשים את הלחם החומרי; אך כשם שאתם מחפשים בלהט את מנוחתכם ואת רווחתכם הגופנית, כך חפשו (גם) את ההתקדמות הרוחנית. צלבכם אינו כבד; אם הראיתי לכם כיצד לעלות על גבעת גולגולתא, תוך שאתם נושאים את צלב המאמצים, הסבל והחטאים של האנושות כולה — מדוע אם כן אתם, שאליהם הפקדתי רק קהל קטן, לא תוכלו לעלות? אך אם כוחותיכם יכשלו תחת משקלו, יש לכם אותי כנושא הצלב, ואני לא אתן לכם ליפול.

60. הכאב שממנו אתם בורחים כל כך הוא מקור בלתי נדלה של טיהור והתחדשות לנפש. אתם עצמכם חוויתם לעתים קרובות שאחרי מבחן אתם מרגישים הקלה, טיהור ושלווה עם מצפונכם.

61. דבר זה ירומם את רוחם של תושבי אותן אומות, המותשים כיום מהסבל. אך אני אומר לכם, כי בקרוב, בקרוב מאוד, הם ימצאו אותי בזרועות פתוחות, כמו על הצלב, מחכה להם, כדי לחבקם באהבה ולהביאם לממלכת השלום שלי.

שלום עליכם!

הדרכה 43

1. מדוע אתם חשים פחד בלבכם כשאני בא אליכם כיהוה? אם אני אביכם, אני האהבה, אני זה שנותן לכם את לחם יומכם, שמנחה את נפשכם ועוזר לה לקום מחדש לאחר נפילותיה.

2. אני נותן לכם כוח ברגעים אלה של מבחן, שבהם ממלכות הטבע של הבריאה מתערערות מרעש המלחמה. אל תפחדו, שאפו להחיות את התרוממות רוחכם ואת להטכם, ולהתקרב יותר ויותר לכאבם של אחיכם — אלה המדוכאים על ידי מלחמות אחים — כדי שתחלקו עמם את גביע המרירות, והתפילה שאתם משגרים בדממה תהיה בקריאה לשלום, לאחדות ולרצון טוב בין בני האדם.

3. בניכם ייקראו לשאת נשק; תנו להם ללכת, הם לא ימותו. כבר היום אני הופך אותם לנושאי חסדי, והם יפיצו את אור תורתו בקרב בני אדם.

4. אני רוצה שלמרות כל הרעות שהמלחמה גרמה, לא תראו את תושבי אותן אומות כאויבים, כדי שמחר תוכלו לראות בהם אחים.

5. היום התאחדו בני האדם כדי לשחרר את המלחמה. עמים התנפלו על עמים, תוך שהם מוחקים גבולות ומערבבים שפות. לא האהבה זה לזה היא שהביאה לאיחוד: השנאה היא שגרמה למלחמת אחים. אך אני, שהוא הכוח, אוכיח לכם שאני יכול לאחד אתכם, על ידי שאשתמש בטעויותיכם. כי כאשר יגיע סכסוך זה אל קצו, הלבבות יטוהרו על ידי הכאב, אור יאיר במחשבות, והאנשים יהיו קרובים להשגת השלום.

6. ברוכים הם אלה שנלחמו ועבדו למען השלום. ברוכים הם אלה שהאמינו בקולי, יצאו לדרך והפיצו את אוריי ואת אמתיי בדרכים.

7. אך ;השמים עד נשמע בכייה ;האנושות של סבלה לנוכח עמוקות נרגשת רוחי .ילדיי על וירד חסד של לטל יהפוך אם כאב כאבי ,לכם אומר אני ,אכן

8. רוקנו את גביע הסבל הזה בסבלנות ובעדינות, כי בכיתכם תהפוך לשמחה.

9. אילו היה האב שואל אתכם ברגע זה אם מילאתם את משימתכם עלי אדמות, אם אתם נושאים בידיכם את שיבולת הזהב של מעשיכם, אם אהבתם זה את זה, ואם סלחתם זה לזה, הייתם נאלצים לענות לי שלא מילאתם דבר מכל אלה. האם אתם מאמינים כי בזכות מעשיכם שלכם הפכתם ראויים לשמוע את דבריי? — לא, אומר לי רוחכם.

10. עמי, עידנים חלפו, ואתם עדיין ישנים מבחינה רוחנית; התעוררו והבינו שלא ניצלתם כראוי את החיים שמהם נהניתם על פני האדמה הזאת.

11. קולי העיר אתכם באהבה, בטוב לב; אך אל תתייחסו למילה זו כאל שיר ערש, כדי לשקוע עוד יותר בשינה, כי במשמעותה נוכח השופט, השופט כל מעשיכם.

12. אל תהיו מאלה הממתינים עד שצדקתי תפקוד אותם, כדי להאמין ולהתעורר.

13. אל תאמרו עדיין כי אתם אוהבים אותי באמת; המתינו, כי כאשר יקרה הדבר, לא שפתיכם הן שיכריזו זאת בפומבי: מעשיכם הם שיעשו זאת. אל תתפאו על כנותכם ואל תנסו בו-זמנית להסתיר את כתמי הבושה שלכם, כי בכך תחיקו את הפרושים הצבועים.

14. הכירו בכך שאני עדיין בא כמאסטר ובאב; שכן אילו הייתי בא רק כשופט, לא היה מקום שבו תוכלו להסתתר, כי בכל מקום אליו תלכו, צדקתי תהיה נוכחת.

15. כשתבואו לנוכחותי, תצטרכו לתת דין וחשבון על הדבר ששמעתם, ושאתם תראו כתוב על מצפונכם.

16. האם אינכם חשים ביצד רוחו הבלתי נלאית של אליהו מאירה את דרככם, מסלקת את המכשולים העומדים בה, ומסייעת לכם במטה רחמיו באשר אתם חשים תשישות? חפשו אותו, קראו לו בתפילתכם, ותחושו את נוכחותו קרוב מאוד אליכם. כי הוא רועה הנשמות בתקופה השלישית הזו, שיוביל אתכם ישירות עד שערי ארץ המובטחת, שהיא "הגן השמימי".

17. רוחכם תתמלא בשמחה בידיעה ששמעתם את קול אלוהותי בשלוש תקופות; כי שוב תהיו עדים שלי. לכן אני מכין אתכם ומברך את שפתיכם, כדי שמחר יזרמו מהן מילות חיים להמוני האנשים שעוד יבואו.

18. אמונתכם התלהבה והתעוררה על ידי הנסים שהענקתי לכם ושחשבתם לבלתי אפשריים. כי אני הדרך, השביל הטוב, שהראיתי לכם תמיד. כשאדם הולך בו, הוא נתקל בסבכות, בפיתויים ובמלכודות; אך כדי לעזור לכם, נתתי לכם את אור המצפון כמשואה המורה לכם את הדרך ומראה לכם את הכיוון. — בנוסף, הענקתי לכם ישות רוחנית שתהיה לכם למדריך ולמגן לכל אורך חייכם. האם אתם מאמינים שתוכלו ללכת לאיבוד בדרך החיים, אם תשתמשו נכון בחסד זה? האם יש בין ילדיי מישהו שאינו חש שמחה ברוחו כששומע את הדברים האלה? אכן, אני אומר לכם, בשבילי זו שמחה לשמוע את קולכם הרוחני בעת התרוממותכם בתפילה.

19. העירו את רגישותכם הרוחנית, כדי שתשמחו בזוהר התגלותי, אשר מחמת חוסר התרוממות רוח עוברת על פני רוחכם מבלי שתשימו לב. התעודדו מהמראה הרוחני של העולם הבא — כפי שלעתים אתם נפעמים מתדהמה בעת התבוננות בטבע, כאשר אתם מעריצים את הרמוניה, את יופיו ואת שלמותו, ומגלים כי אף יצור אינו יכול לחיות ללא האחר, אלא שכולם חיים משום שחוק ההרמוניה מאחד אותם. כך גם העולם הבא. — אמרתי לכם: כל עוד יש נשמות הנמצאות מחוץ לדרך ההתפתחות הרוחנית, לא יהיה שלום מושלם, ולא תהיה הרמוניה מושלמת; כי זה כמו אם כמה כוכבים ביקום היו סוטים ממסלולם. מה היה קורה לשאר? האם לא היה הכל מאבד את שיווי משקלו?

20. אילו בני האדם היו מצייתים למצוות חוקי ומתיישבים את טבעם החומרי עם הרוחני, היה קיומם נעים יותר; מסלול חייהם היה נטול קשיים והעבודה הייתה קלה. לא היו פוקדים אותם מחלות, ולא היו מזדקנים בטרם עת.

21. ישויות הרוח היו קיימות עוד לפני בריאת החומר. הן יצאו ממני בתמימות. אך כדי שידעו ממי נולדו, מה ייעודן ומי הן עצמן, השמעתי להן את קולי ואמרתי להן: "הנה, זהו אלוהיכן; אני אביכן, אני רוח האהבה. אך אף על פי שיצאתם ממני, עליכם לפתח ולהבין את רוח האהבה הזו. חיו, התנהגו, הכירו והישארו קבועים בטוב, כדי שהקול הזה ששמעתם יהיה לנצח האור על נפשכם; הוא מצפונכם, שיביא אתכם לשוב אליי — לא עוד כילדים שזה עתה נולדו, אלא כ , יצורים שהתפתחו במידות הטובות, בניסיון ובכל היכולות שנתתי לכם. אז תאהבו אותי, תכירו אותי באמת ותהיו בהרמוניה עם כל הקיים".

22. ישנם יצורים שמעולם לא חיו על פני האדמה; אך אם אלה שחטאו וסבלו מכאב רב בעולם הזה סבורים כי אין זה צודק שאחדים מתגוררים ב"עמק הדמעות", בעוד

שאחרים, הקרובים לאב, מעולם לא הכירו את הכאב, אזי אני אומר לכם: אף על פי שחלקם לא באו אל הארץ, הם סייעו באהבתם לאחיהם בעולם הבא בכפרתם.

23. כיום חיים היצורים בנפרד מבחינה רוחנית, והם מתגוררים ב"עמקים"* השונים. אך לא שמתי מרחק (מפריד) בין אהבת האחים. לו ידעתם כמה אתם קרובים זה לזה! *האדם* הוא זה שקרע במטריאליזם שלו את הקשרים שאיחדו אותו עם כל אחיו, וככל שהאנושות שקעה יותר, כך גדלה הפילוג שלה וחוסר ההרמוניה שלה. היא לא רק התרחקה מהרוחני, אלא אפילו בתוך עולמה שלה היא התפצלה לממלכות, לעמים ולאומות, ובכך הסתגרה יותר ויותר באנוכיות.

** ביטוי זה מתייחס הן ל"עמק הדמעות", כלומר "עמק הייסורים" הארצי, והן ל"עמק הרוחני", העולם הבא על תחומיו השונים.*

24. לכן כבה אור אמונתכם, וההכרה הפנימית על החיים הנצחיים התערפלה.

25. כאשר בן משפחה אומר לכם היום "להתראות" כדי לעבור לארץ רחוקה, אתם נפרדים ממנו בדמעות, כי אתם יודעים שאם הוא עוזב כילד, הוא עשוי לחזור כבוגר, ואם הוא צעיר, הוא ישוב כזקן. אך תמיד אתם נושאים בלבכם את התקווה לראות אותו חוזר, כדי לחבק אותו מחדש, כי אתם יודעים שהוא — אף כי רחוק — עדיין נמצא בעולם הזה. אך כאשר בן המשפחה הזה עובר לעולם הבא, ואתם רואים שהגוף נשאר קפוא וקר מתחת לאדמה, אז לבכם מרגיש כאילו ננעץ בו חרב, כי איבדתם את התקווה לראות אותו שוב, ושוכחים שהנשמה שורדת את הגוף, ושאתם תהיו שוב קשורים אליה בקשר הדוק, כאשר שניהם יפגשו שוב בעלייתם במסלול ההתפתחות.

26. היה צורך שאלוהים יהפוך לאדם בישוע ויחיה בקרב בני האדם, כדי שתזכרו את התורות שנשכחו. הוא לימד אתכם שיעורים חדשים והודיע לכם כי ייתן לכם גילויים חדשים כאשר יגיע הזמן לכך.

27. המשיח, האדון האלוהי, היה חייב לבוא כדי ללמד אתכם את האמת, שכן האנושות כבר הייתה על סף אובדן זרע הרוחניות שלה, שכן היא חיפשה בחיים *אלה* את אושרה, את נצחיותה ואת מזלה, תוך ששכחה את אותה קיום שציפה לה ללא רחם.

28. אלה שלא נהנו משמחות ועושר בחיים אלה, שרק הזילו דמעות, קיללו אותם וכינו אותם בלתי צודקים; בהרהוריהם המבולבלים כינו את גורלם כנוגד ומוטעה. אך ישו הביא לכם את האור מחדש. הוא החזיר את הנשמה למתים, כאשר זו כבר חיה בעולם אחר, הוא שחרר את האובססיביים, ועם כל הסימנים הגלויים הללו הוא נתן לעולם הוכחות לכך שהחיים הרוחניים קיימים, וכי הם החיים האמיתיים. גם לאחר צליבתו הוא התגלה ברוחו בפני מאמינים וכופרים, כהוכחה לאמת שהכריזו דבריו.

29. מדוע אתם שוכחים את אלה שעזבו את עולמכם ורואים בהם מתים, הרי הם חשים, נאבקים וחיים? זו הסיבה שבגללה אני אומר לכם שהם החיים *ואתם* המתים. בקרוב תבכו על חוסר אמונתכם, כמו ב"תקופה השנייה", כאשר לאחר מותו של ישוע אמרתם: "את המשיח הרגנו, הוא היה שליח יהוה שבא לגאול אותנו מחטאינו. הוא היה החיים האמיתיים, שהקימו את המתים ועלו לשמים ביום השלישי."

30. כעת, כאשר חזרתי אליכם ברוח, אתם רואים אותי עטוף במסתורין, אף על פי שאני מתגלה בפניכם בפשטות רבה; וכדי שתמצאו אמונה, נאלצתי לממש את

התגלותי ולהעניק לכם את כל מה שתבקשו. אז האמין העם, כי ראו אותי בני האדם — חלקם בעין הרוחנית, אחרים באמונה, ואחרים באור רוחם.

31. אוריי מאיר אתכם בתקופה זו, כדי שתשמעו את הקול הקורא אליכם מן הנצח.

32. את הקשרים המקשרים אתכם עם אביכם ועם העולם הרוחני, ואשר קרעתם, אני קושר מחדש, כדי שתחושו שכולכם חיים בהרמוניה זה עם זה, שאין כאן מרחקים. אך מתי יקשרו בני *האדם* את חייהם בקשרי אהבה? — כאשר ישובו לדרך תורתי, שבה שוכנת הצדק. כאשר יקיימו את מצוותי האומרת לכם: "אהבו זה את זה".

33. דעו, תלמידים, כי אלה שעזבו את העולם הזה אינם מתים. אשרי אלה שאומרים שלום לגוף שהם מניחים באדמה ואינם פונים אליו עוד כדי לספר לו על צרותיהם; כי זה כבר חדל להתקיים ואינו שומע אותם.

34. כאשר הגוף מת, הוא כמו פרח שנקטף ואז נובל; אך ריחו הוא כמו הנשמה, המתנתקת ומציפה את הסביבה בתמצית שלה.

35. בזמנו אמרתי לכם: "תנו למתים לקבור את מתיהם." היום אני אומר לכם: העירו את אלה ואת אלה לחיים חדשים.

36. אמרו להם כי בעוד הגוף נרקב באדמה, הנשמה מתטהרת בעולם הבא. המוות הוא מנוחה לבשר ושחרור לנשמה; אך איש לא ינסה לשחרר את עצמו מרצונו, כלומר מחוץ לשעה שקבעתי. אל תאמינו כי אתם ניצלים משום שבשעה האחרונה יש ליד מיטתכם כומר המלווה אתכם רוחנית, ואל תאמינו גם שתגיעו אליי באמצעות חרטתכם באותה שעה — מתוך מחשבה שהגעתם לסוף התפתחותכם. למדו לאהוב, לסלוח ולברך בחייכם, והביאו לטהרת נפשכם באמצעות מעשי האהבה והרחמים שלכם כלפי אחיכם.

37. מלאו את תורתי עלי אדמות כבני אדם בעלי רצון טוב, והשלום יבוא ללבכם. כאשר נשמתכם תתנתק מעולם זה ותיכנס לעולם הרוחני, היא תפקח את עיניה ותתמלא התפעמות למראה אותו חיים הממתינים לשובן של כל הנשמות, כדי לגאול אותן ולחבק אותן באהבתן ובאורן.

38. אולם, כדי לזכות בגאולה, עליכם לצאת לדרך בנחישות למלא את ייעודכם. אני מביא לכם אוצרות רוחניים בעלי ערך שלא ניתן לאמוד, כי אתם היורשים של חסדי. אם תישאו את צלבכם באהבה ותלכו בדרככם בסבלנות, תהיו איתי ביום האחרון ותיכנסו לחיים האמיתיים, שם תמצאו *את* הנחמה והשלום שחיפשתם כל כך.

39. בתקופה זו בחרתי באנשים פשוטים (בעלי השכלה מועטה) כמשרתים, כדי להוכיח לכם שהמילה שאתם שומעים אינה באה מתיאוסוף או ממדען, שכן מטבעכם אתם כופרים. לכן בחרתי לנגד עיניכם את אחיכם, הוריכם או ילדיכם, כדי להפוך אותם ל, לשליחי הקול שלי, המבורכים בהשראה הרוחנית שלי. אך אני אומר לכם, כי עליכם ללמוד את דברי במשמעותם הרוחנית, שכן יבוא היום בו יקומו גברים ונשים, אשר ישתמשו בשמי כדי לדבר אליכם דברי אור לכאורה, ואז אל תתנו להם להטעות אתכם.

40. התעוררו והתפללו. אני המבט החוקר ומכיר את הסבל הקיים בכל לב.

41. אתם מדוכאים וחרדים, כי הזרמים הדתיים מצביעים עליכם ומגנים את מעשיכם. אל תיראו, יבשו את דמעותיכם וקבלו את הנחמה:

42. אשרי אלה שבצערם מחפשים בשקט את הקשר איתי, כי אני אחזק אותם. הם אינם נטושים על ידי, אלא אני חיפשתי אותם כדי להעניק להם חסד אלוהי. אליהו מוביל

אתכם בתקופה השלישית, ובמידה שתתקדמו בדרך ההתפתחות, תרגישו קרובים אליי יותר.

43. שמעו את דברי

משל

של היום:

44. על דרך עמד זקן בעל מראה צנוע ומכובד, שלא נשא עמו לא מקל ולא תרמיל . בדרך פגש שלושה מטיילים צעירים, שלבם היה שמח ומגרונם בקעו שירים נעימים. הזקן פנה אל הראשון שבהם ואמר לו: "נווד, אני רעב, צמא ובלבוש דל; תן לי מעט ממה שאתה נושא בתרמילך, ותן לי גם פיסת בגד ממך." הצעיר חיפש בתרמילו ולא מצא לא לחם ולא מים, ומבגדיו לא רצה להיפרד. "לך אל אחי", אמר לו, "הוא בוודאי יוכל לתת לך את מה שאתה זקוק לו; אין לי דבר שאוכל להציע לך."

45. הזקן פנה אל השני וביקש ממנו באותו אופן. זה חיפש בתרמיל הנסיעה שלו, אך לא מצא בו לא מזון ולא מים שירוו את צמאונו. "פנה אל השלישי", אמר לו, "הוא ייתן לך את מה שאני לא יכולתי לתת לך". השלישי מחפש בעקבות אותה בקשה, ותשובתו זהה: "אין לי דבר לתת לך." אז חש הזקן פחד, הצמא והרעב התישו אותו; אך כשראה כי תרמילי הנסיעה של הצעירים ריקים, אמר אליהם: "איך אתם מתכוונים להמשיך בדרך הזאת, שאני כבר עברתי, בלי לדעת מה מצפה לכם? הדרך ארוכה ומלאה קוצים ודרדרים. השדות צחיחים, אין עצים שיספקו צל; אין פירות, השמש בוערת, ואין נהרות או מעיינות שיצננו את הנוסע."

46. הנודדים הקשיבו לזקן ואמרו: "זה לא משנה, נמשיך הלאה, אנחנו צעירים וחזקים, אנחנו מרגישים מלאי אנרגיה ומסוגלים לקבל את תלאות החיים." בחיוך לועג רצו לעזוב את הזקן, אך הוא אמר להם: "חכו, אני מייעץ לכם לחפש קודם משהו למחייתכם. אספו בשקיות המזון שלכם את הדרוש למסע, כדי שתוכלו לעבור את הדרך הזאת מבלי להיאבד." לאחר שהקשיבו לזקן, השיבו לו: "אם אתה מותש, עירום ורעב, זה משום שאתה זקן, המאמץ התיש אותך. ראית שחרורים רבים, ושיערך הלבין כשלג — לכן אתה מיואש. *אנחנו* צעירים ואיננו חוששים מהחיים."

47. אז השיב להם הזקן: "גם אני הייתי פעם צעיר וחזק, גם אני שרתי בדרכים, הייתה לי אנרגיה בגופי; אך הזמן לימד אותי והעניק לי ניסיון. אני רוצה להראות לכם את מה שעליכם לעבור." ובזמן שהוביל אותם לפסגת הר, הראה להם את העולם. משם ראו סערות מתעוררות מימין ומשמאל, המכות בעמים וגורמות הרס בתוכם. מי הים הציפו את היבשות, והאנשים נספו תחת עוצמתם של היסודות המשוחררים. הצעירים אמרו לזקן: "מה לנו ולכל אלה?" אך הזקן ענה להם: "את מה שאתם רואים כעת, ואת מה שמטריד אתכם, תצטרכו לחוות בעצמכם כשתעברו בדרכים הללו." — אך הם פקפקו.

שוב פנה אליהם ואמר: "הביטו!" והצביע מזרחה. שם ראו את העמים נלחמים זה בזה במלחמה אכזרית. הם ראו את האמהות והבנים בוכים, ואת האחרונים מאבדים את חייהם בשדה הקרב וקוראים לקרוביהם בשעתם האחרונה. הם ראו נשים אבלות המתאבלות על אובדן בעליהן או בניהן, ראו ילדים רעבים ועירומים. מאוחר יותר, רוח בהירה פרשה לנגד עיניהם את גלימתה כשלג על פני האדמה ההרוסה, וקינה קורעת

לב עלתה ממנה, ובמקום שבו הופיעה הרוח הזאת, נקטעו חייהם של בני האדם בצמחי השדה, כאשר הגיע הזמן לקצור את היבול. והנערים שאלו: "מה משמעות כל זה?" — "אני מראה לכם את הזמנים הבאים", ענה הזקן, "זמנים שתחוו."

48. לבסוף עצר אותם הזקן כדי שיביטו, והם ראו את כוחות הטבע משתוללים: האש כילתה יערות ועירם, המגפה עטפה את האנשים כערפל, הרי הגעש פלטו אש וקברו שטחים שלמים תחת אפרם. הוא הראה להם את הים, שבו התרחשו אסונות גדולים: בעוד שים אחד התייבש, אחרים שינו את מיקומם. לבסוף ראו ברקיע ארבעה מלאכים עם חצוצרות, שהכריזו על סיום הזמנים.

49. הנערים נחרדו מאימה. אז אמר הזקן אליהם: "הנה, כעת הראיתי לכם את האירועים העתידים לבוא, אותם תצטרכו לעבור."

50. בפנים מעוותות קראו אותם צעירים אל הטבע — אך זה לא שמע אותם. אך ברגע שבו ליבם בכה מפחד וללא נחמה, דיבר אליהם קולו של הזקן בחסד אבהי: "אל תתייאשו, כרעו ברך והתפללו אל הכל-יכול — הוא הושיט את ידו בשתיקה, והכל היה דממה, שלווה ושלום. החזון נעלם. הם ראו את אורו של יום חדש, וכשהבינו שהזקן ניבא מראש את האירועים הללו, הם נפלו על הקרקע ואמרו: "נבקש, כדי שהאב, שהוא כל-יכול, יכין את דרכנו, ונלך באורו עד סוף חיינו."

(**סוף המשל**)

51. עם, הרהר בכך לעומק ופקח את עיניך לאור. אתם שלושת הנודדים, אשר קראתי אליכם ולימדתי אתכם לאורך הדורות, כדי שתתמלאו בחוכמתי ותציתו את אמונתכם; כדי שתתכוננו לדרך החיים, תגיעו אל היעד ותיכנסו לחיים הרוחניים, שם תמצאו את שלומי.

52. בזמנים עברו לא נתתם לדברי לשכנע אתכם, וכאשר עזב אתכם האדון, רוחכם לא מצאה שלום. אמרתי לכם: אשרי המאמינים. אשרי אנשי האמונה, כי להם יהיה חיים נצחיים.

53. לכם, המוכנים של תקופה זו, אני אומר: אני רעב וצמא לאהבתכם. ילדיי, מחוסר רוחניות לא הצלחתם לקיים שיח עם אלוהיכם. אתם, , בזיתם את המידות הטובות שפיזרתי עליכם ואיבדתם את אוצרכם.

54. עתה אני אומר לכם: קבלו את תורתו שאני נותן לכם בתקופת ההתגלות השישית. אל תחפשו בספרי העולם את האור לרוחכם, כי לא תמצאו אותו (שם). אל תחפשו *בהם* תשובות לשאלותיכם או פתרון לבעיותיכם. התפללו, התחברו אליי, ואני אענה לבקשותיכם.

55. עוד בטרם תביאו את צער לבכם לפניי, האם האלוהית מתערבת למענכם ומברכת אתכם, ומבקשת מכם בתורה להתפלל למען הסובלים. היא מבקשת מהאנושות לחדול משאיפתה לכוח וממלחמותיה, ולא לשפוך עוד דם חף מפשע. רוחה האוהבת מגנה עליכם ומחכה בענווה שירצונו ייעשה.

56. גם אתם מברכים אותה ומעריצים אותה, כי אתם יודעים שהיא המלווה הבלתי נפרדת שלכם בימי השלום ובימי הפקודה.

57. דמי נשפך כדי ששלום וצדק ישלטו בקרב בני האדם; אך לא הובנתי כראוי. אילו הייתם מנצלים את הלקח הזה, הייתם מגיעים לדרגת התפתחות גבוהה יותר, והאור שהפצתי לאורך הדורות היה מאיר את נפשכם במלואו.

58. לא לקחתם אותי לדוגמה: לימדתי אתכם ענווה, ואתם גאוותנים. נתתי לכם את סוד השלום והבריאות, אך *אתם* חיים במריבה וחולים. לימדתי אתכם לנחם את הסובלים, אך אינכם חשים בכאבם של בני אדם אחרים, ואתם קשחי לב.

59. האנושות, עד כמה הכחשת את קיומי ואת מתנות הרוח שלך! אכן, אני אומר לך, אינך הולך על סלע איתן, אלא על חול רופף, ודרך זו לא תוביל אותך אל היעד שלשמו נוצרת.

60. קראו ולמדו ב"ספר החיים האמיתיים" הגדול, אשר הענקתי לכם, ואם תצייתו לתורתו, היו בטוחים כי בדרך זו תגיעו אליי. אך שימו לב: אם לא תנהגו כך, תתרחקו ממני, ובפרתכם תהיה אז גדולה מאוד.

61. גברים ונשים, אתם המשוטטים ללא נחמה, מדוע אינכם שואבים כוח ממני? אל תקראו לי אב לא צודק, כאשר אתם בוכים וסובלים בגלותכם. בטרם באתם אל הארץ, הודעתי לכם כי עולם זה הוא עמק דמעות, וכי אין זה עמק של שלום ושל גמול. הארץ אינה מולדתכם הנצחית. "אשרי הבוכים, כי הם ינוחמו."

שלום עליכם!

הדרכה 44

1. באהבה אני מקבל את "הבן האובד", שנעדר זמן רב והיום הוא בא אליי בחיפוש אחר שלום ונחמה ללבו. חלק מילדיי מתקרבים אליי מתוך כמיהה למורשתם, אחרים עדיין רחוקים מכך, אך אצל כולם הרוח ערה ומצפה שקולי יאמר לה: הנה אני.

2. לא שכחתם את דבריי על "הזמן השני", ולמרות שבשרכם חלש, הרוח חזקה; היא מאמינה ובוטחת בהבטחתי לשוב כרוח מנחמת.

3. אתם, השומעים אותי היום, זכרו את החושך שעברתם, את התהפוכות שבדרך שעברתם כדי להגיע אליי. אתם נמצאים על גדת נהר, בצל עץ, ושומעים את הקול הזה, שחיכיתם לו זמן רב. אך למרות כל האור שברשותכם, עדיין לא הגעתם לפסגת ההר, ואף לא לשיא השלמות. הגעתם רק אל מול אדונכם, הבא ברוח, וכששמעתם אותי, הפכתם לתלמידים ולאחר מכן למאמינים בתורתו החדשה. כשתלמדו ממני, תתחזקו, ולמרות שאתם עניים עלי אדמות, תהיו בעלי עושר הרוח.

4. בשורה זו של דבריי תחצה בקרוב את גבולות אומתכם, המדענים ואלה הלומדים את כתבי הקודש ימהרו להכחיש את התגלותי; אך אני אתן אותות ואעשה נפלאות באמצעות נבחריי, ובכך אעורר את בני האדם להתרגשות רבה.

בכל האומות פזורים אנשים בעלי רוח גבוהה, נביאים של תורת הרוח השילושית-מריאנית שלי, להם נתתי חרב של אור כדי להילחם בכל תיאוריה ודוקטרינה שגויה, כך שרק אלה המבוססות על אהבה ואמת יישארו.

5. בכל הזמנים שלחתי נשמות טובות אל הארץ, כדי שילמדו אתכם ויהוו לכם דוגמה במעשיהם כיצד עליכם לחיות כדי להגיע אליי. יועצים, משרתי תורתי, מחוקקים ומנהיגים: הם הראו לכם את חובותיכם, אמרו לכם שתפקידכם אינו מוגבל רק לאהבה למשפחתכם, אלא שעליכם לאהוב את זולתכם ולעזור להם מעבר לגבולות אלה. כמו כן לימדו אתכם שאחרי המבחנים הללו בחיים מחכה לכם החיים הרוחניים, שם תקצרו את פירות זרעיכם עלי אדמות.

6. הכנתי נשמות והפכתי אותן לבני אדם, לאחר שציידתי אותן בחוכמה ובכוח; וכאשר גופם התפתח והן היו בעלות יכולות מלאות, נשמתן התגלתה כחזקה וגדולה. אלה הם המדענים, המנחים הרוחניים והשליטים; אך מעטים הם אלה שמילאו את ייעודם, פיתחו את מתנותיהם ועבדו באמונה איתנה. רובם הפכו ליהירים או עשו שימוש רע בכישוריהם, והם לא הזינו את נשמתם של בני האדם, לא ידעו להנהיג, ולא להקל על כאבם של בני אדם אחרים.

7. לכן, כשראיתי בתקופה זו את צאני תועים וחסרי מנהיג על פני האדמה, באתי כרועה הטוב כדי לתת לכם את תורתו הטהורה והזכה. נתתי לכם את מצוות תורת שלי, כדי שתחיו בשלום ותקיימו את חוקי ותעלו בדרך התפתחותכם הרוחנית, על ידי שתלכו בדוגמה שנתתי לכם במעשי האהבה שלי.

8. היכן הם ממשיכי דרכם של שליחיי הצנועים, שנפלו קורבן לרשעותם של בני האדם? במה מתבטאות הטובות שהמדע העניק לאנושות? — ישנם רבים הטוענים שהם חכמים, אך אינם אוהבים ואינם מלמדים אהבה. חוכמה פירושה אור, והאור הוא אהבה והבנה של החוקים האלוהיים והאנושיים.

9. ב"תקופה השנייה" הפכתי לאדם מתוך אהבה לאנושות. אותו גוף היה מעשה ידי רוחי, וכמה דנו המדענים בסוד זה, שהוא חלק מהחלטותיי הפנימיות ביותר! אמת, אני אומר לכם, מעשי האל אינם ניתנים לשיפוט על ידי המדע האנושי.

10. הרוח שהפיחה חיים בישוע הייתה רוחי שלי, אלוהיכם, שהפך לאדם כדי לשכון בקרבכם ולהיראות לעיניכם, כי כך היה צורך. כבן אדם חשתי את כל הסבל האנושי. המדענים, שלמדו את מהות האדם, באו אליי וגילו כי לא הבינו דבר מתורתו. גדולים וקטנים, צדיקים וחוטאים, חפים מפשע ואשמים קיבלו את תמצית דבריי, וכולם זכו בנוכחותי. אך אף על פי שרבים נקראו, רק מעטים נבחרו, ורק מעטים עוד יותר נשארו איתי.

11. הגנתי על החוטאים. האם אינכם זוכרים את האישה הנואפת? כאשר הובאה אליי, נרדפת ונדון על ידי ההמון, באו אליי הפרושים ושאלו אותי: "מה עלינו לעשות איתה?" — הכמרים ציפו, שאומר: "תנו לצדק לשרור", כדי שיוכלו להשיב: "איך ייתכן שאתה מטיף לאהבה ומאפשר שהחוטאת הזאת תיענש?" ואילו הייתי אומר: "שחררו אותה", היו עונים: "בתורת משה, שאתה — לפי דבריך — מאשר, ישנה הוראה האומרת: 'כל אישה שנתפסה בניאוף, תסקל'."

מכיוון שהבנתי את כוונתם, לא עניתי לדבריהם, אלא כרעתי ברך וכתבתי באבק האדמה את חטאי אלה שגינו אותה. שוב שאלו אותי מה עליהם לעשות לאישה ההיא, אך עניתי להם: "מי נקי מחטא, שיידה את האבן הראשונה." אז הם הכירו בעוולותיהם והתרחקו, תוך שהם מכסים את פניהם. איש מהם לא היה טהור, וכיוון שהרגישו שאני רואה אותם עד מעמקי ליבם, הם לא האשימו עוד את אותה אישה; כי כולם חטאו. אך האישה, ואיתה אחרים שגם הם ניאפו, התחרטו ולא חטאו עוד. אני אומר לכם, קל יותר להמיר את דתו של חוטא באמצעות אהבה מאשר באמצעות חומרה.

12. תורתו נכתבה בתודעתכם, ואינה ניתנת למחיקה, שכן משמעותה נצחית כרוח שברשותכם.

13. אתם, השומעים אותי עתה — למדו, והורו לאלה החיים בעמים אחרים. הזכירו להם את דבריי מתקופת הזמן השני, עד שיגיע אליהם המסר שלי מתקופת "הזמן השלישי".

14. אני רוצה שתדאגו לכך שדבריי יגיעו לארצות אחרות, לפני שתושביהן יתכוננו לדבר על התגלותי החדשה, וכאשר תתקלו זה בזה, אל תטעו זה בזה, אלא תעידו, ודבריי ומעשיי יאשרו *אותם*, לקיום מצוותי האומרת לכם: "אהבו זה את זה".

15. "משכתי" אתכם אל תורת שלי כדי ללמד אתכם ולשחרר אתכם מהחטא. גם אם עבירותיכם גדולות — סליחתי גדולה יותר. חיו, צברו ניסיון, הכירו את תורתי בדרך זו של מבחנים ותהפוכות, ואם תתנו למצפונכם להנחות אתכם, לא תפרו לא את תורתי ולא את חוקי העולם. אך אם תבצעו טעויות, עליכם להתחרט ולתקן את עוונותיכם; וכאשר תגיעו לסוף המסע, לא יהיה כאב ולא ייסורי מצפון — תהיו בשלום.

16. ב"זמן השלישי" הזה, ספרו של האדון נפתח מחדש בפני התלמידים כדי ללמד אותם את שיעורי החיים האמיתיים. בעוד גופכם נבנע לשקט ולריכוז, נשמתכם מתרוממת כדי להתענג על דבריי. היא באה לשולחני כדי להזין את עצמה מהלחם היחיד המעניק לה חיים.

17. עבור כל מי שיודע להתעלות בנפשו ברגעים אלה, הגוף שדרכו מועברת דבריי נעלם, והוא קולט אותם ישירות אל רוחו מהמקור האלוהי. אתם מבינים שמרגע ששמעתם אותי לראשונה, אור מאיר בתודעתכם. זהו אור חכמתי, המתחיל להאיר את דרככם, אף על פי שעלי לומר לכם, כי אלה השומעים אותי ואינם מבינים את תורת, עדיין הולכים בחושך. אור נפשם עדיין כבוי.

18. רצוני הוא לסמן 12,000 ילדים מכל שבט. אך אמת, אני אומר לכם, לא רק המסומנים יחזיקו באור שלי; כל מי שיציית לתורת שלי ייקרא "בן האור".

19. אל תצהירו כי אתם תלמידיי, הוכיחו זאת במעשי חסד. יש המכריזים בפומבי כי הם נמנים עם נבחריי. אך אני בוחן אותם בכך שאני מסתתר דווקא בלבו של אויבו, אשר במקום לסלוח לו, השיב לו מכה — מכה קשה יותר מהלחי של אחיו, אשר פגעה בפניי. באותו רגע דיברתי אליו דרך מצפונו, והוא, שהתפאר בהיותו תלמידי, אמר לי בתשובה חלשה: "סלח לי, אדוני." וכאשר חשב שוב שהוא טהור וראוי לסליחתי, המשיך בדרכו.

ואז ראיתי איך ניגשה אליו עלמה, שלבה ונעוריה כורד ריחני. היא אומרת לו: "אני באה אליך מלאת אמון במידותיך הטובות, כדי לבקש ממך עצה, שתהיה בחיי כמגן מפני הפיתויים." אך הוא, ששכח את משימתו ואת תורתו, נתן ליצריו הנמוכים לשלוט בו והביט בנערה בכוונה טמאה. באותו רגע התגלו לעיני התלמיד הרע, ואמרתי לו: "האם זה מה שלימדתי אותך?" הנתפס ענה לי: "אדוני, אין דבר הנסתר ממך." מבויש המשיך בעבודתו היומית, בעוד קולי שואל אותו ללא רחמים, בכל פעם שהוא מתפאר בכך שהוא הולך בדרכי: "*האם* אתה שליחי?" על כך התרתי לו, , לסבול מרעב, ומיד הסתתרתי בלבו של חולה עשיר, אשר, אף על פי שיש לו תיבות מלאות זהב, אין לו את הבריאות ליהנות ממנו. כשהוא נודע כי אחד מתלמידיי שוהה באזורו, הוא יוצא אל פיו ואומר לו: "אני יודע שאתה יכול להשיב לי את בריאותי, ולכן באתי אליך. אני עשיר, אך כל עושר זה לא עזר לי למצוא תרופה למחלה שלי."

מחשבות אפלות מתגנבות ללבו של השליח כששמע את הווידוי הזה, והוא אומר לחולה: "אשים את ידי על ראשך, ובזמן שאקרא בשם אדוני, אשיב לך את בריאותך; אך על חסד זה תצטרך לגמול בנדיבות." החולה העשיר עונה לו: "קח את בגדי החג שלי, את ארונותיי, את ביתי, קח הכל, אך רפא אותי!" והחולה נרפא, כי אמונתו וכאבו היו כה גדולים, עד שהאדון ריחם עליו.

מלא שמחה מסר החולה לאיש ההוא, אשר האמין כי *הוא* ריפא אותו, את כל אשר היה לו, בעוד שהשליח הרשע אמר לעצמו: "עכשיו איני עני עוד; כי מאחר שנלחמתי והתאמצתי, צודק הוא שאקבל את שכרי." אך ראו, באותו רגע נשמע קולי הבלתי מתפשר בתודעתו ואמר לו שוב: "האם זו תורתו? האם אתה זוכר שישו, כשהיה בעולם, לקח תשלום על אהבתו? — הוא, שיכול היה לחבוש כתרים ולבעלות על כל האוצרות, כאשר ריפא במגע בלבד והקים מתים בקריאתו?"

20. מאבק התעורר בלבו של אותו תלמיד, והוא אמר למורו: "מדוע אתה כה בלתי מתפשר כלפי תלמידיך? מדוע אינך מאפשר לנו להחזיק במשהו בעולם הזה?" אך המורה השיב לו בקול נעים: "כי ברגע שנבחרתם, הבטחתם לוותר על הבלים אנושיים בתמורה לאוצר אמיתי."

21. התלמיד המשיך להשיב: "הדרך קשה, יום העבודה ארוך מאוד, אנו עובדים הרבה ואיננו קוצרים דבר על פני האדמה. אתה רוצה שנאהב את בני האדם מאוד, אף על פי *שהם* אינם אוהבים אותנו."

כשהמאסטר שמע אותו מדבר כך, הוא אמר לו: "זה טוב, ילדי, לך כרצונך, השג את מה שאתה שואף אליו בלהט." ואותו אדם, שאמר על עצמו שהוא משרתי, שהכריז בקול רם שהוא שליחי, ושלא הקשיב לקול המצפון, יצא לדרך ומצא בה המון חולים , אותם קרא אליו כדי לומר להם שהוא בעל משחת הריפוי, המרפאת את כל הרעות; אך הוא אומר להם גם: "אני נזקק, מה תוכלו לתת לי תמורת מה שאני מעניק לכם?" אלה העניים אומרים לו שאין להם דבר, אך הם מוכנים לעבוד תוך התגברות על סבלם כדי להשיג את הדרוש לתשלום עבורו. עסקה זו נראית טובה לאותו אדם, שמתחיל להניח את ידיו על החולים, ובמקביל מקבל מידיהם את התשלום, שהולך וגדל מפעם לפעם. הוא "משח" את החולים, אך הם לא החלימו — נהפוך הוא, מצבם החמיר עוד יותר. הוא ניסה לעודד אותם, אך מצבם הלך והחמיר. כשהשליח ראה שאנשים איבדו את אמונם בו, הוא נעלם בחשאי מקרבם, ולקח עמו הון רב והותיר אותם בפחד.

22. כבר הרחק מהם, פנה אל ביתו של איש עשיר, אליו אמר: "אדוני, אני יכול לשרת אותך, אני יודע לעבוד, יש לי רצון שתעסיק אותי בביתך המפואר. אני יכול לנחם אותך כשאתה עצוב, יכול לדאוג לאינטרסים שלך כשאתה מרגיש עייף." "מי אתה?" שאל אותו האיש העשיר, ועל כך השיב השליח: "אני בעל תורה, תורה כה עוצמתית ומשכנעת, שאם אי פעם ימרדו בך פקודיך, די יהיה שאדבר אליהם כדי להשיבם לצייתנות."

23. האיש העשיר התרשם מדברים אלה, האמין באיש הזה ואמר לו: "דבריך מגלים גדולה, ואם תקיים אותם כפי שאתה אומר, תמיד אחשיב אותם כאמת." על כך נתן האיש העשיר לאיש ההוא משרה והעניק לו את מפתחות ארמונו. זה כבש את לב אדונו באמצעות חנופה; אך מכיוון שגרש את אדוניו מליבו ולא הקשיב לקול מצפונו, הוא גרם עד מהרה לשינוי בחייו של בית המלוכה ההוא: הוא השפיל את האנשים הפשוטים, העלה בדרגה את אלה שהחניפו לו, דאג שהמשרתים הטובים ביותר יעזבו את הבית, ובזבז את עושר אדוניו במשתאות מאחורי גבו.

אך הגיע היום שבו נפקחו עיניו של אדון האחוזה לאמת, ומשוכנע בשקריותו של זה שבו תלה את כל אמונו, כששמע אותו משמיע מילים בעלות עוצמה וחוכמה רבה, קרא לו אליו כדי לומר לו בזעם: "האם זו התורה שאתה מפיץ? האם כך אתה מוכיח את הכוח שאתה טוען שיש לך?" ומיד הורה להכניסו לבלא, כדי לגזור עליו מאוחר יותר עונש מוות בתלייה. שם, בבלא, אותו אדם לא הבין כיצד תלמידו של המאסטר האלוהי יכול היה להילכד, ועוד פחות מכך, כי יגזר עליו עונש מוות. הוא לא יכול היה להאמין כי מבחנים אלה היו קריאת השכמה שקראה לו לחזור בתשובה, כדי להחזירו אל הדרך הנכונה. אז הוא הפנה בקשה נרגשת אל האדון העשיר, אותו רימה, והבטיח לו שלא ישכנע או יטעה עוד איש, והעשיר, משוכנע מכך, שחרר אותו.

24. כעת, כשהאיש היה חופשי, חש תשוקה להכיר דרכים חדשות, וכאשר מצא אותן, התנפל עליהן. שוב התעלם מקריאת מצפונו, התמסר לתענוגות כמעולם, ושפתיו הפכו לפה של חילול הקודש. גופו חלה, ולבו נפל לתוך תיעוב עמוק ביותר. מדרגה אחר מדרגה הוא צנח בהדרגה, עד שצנח חסר רצון למעמקי תהום (של השפלה). הוא לא

ידע כמה זמן בילה שם, אך כשהתעורר, שאל: "היכן אני? היכן הירושה שלי? אני מדבר אל אבי, והוא אינו עונה לי; אני חולה ומדוכא, והוא אינו בא לעזרתי; אני מבקש מילה של נחמה, של עידוד, והוא אינו נכנס לליבי. היכן אם כן אותה הוראה ואותו משחה מרפאת, אשר נתן לי ואשר בעזרתם אוכל להשתחרר מצער כה גדול? אני רוצה לחבוש את פצעיי, אך הם מדממים עוד יותר. אני רוצה להביא שלום לליבי, אך הוא מפחד עוד יותר. מי אני? האם מה שהאב נתן לי הוא רמאות?" והוא בכה בכי קורע לב.

25. אנשים מכל שכבות החברה חלפו על פניו והביטו בו באדישות, איש לא הקשיב לו, איש לא חשב עליו או עצר, איש לא חש בכאבו. ואז נראה לו כאילו חושך עמוק עוטף אותו, ובאשר חשב שאינו יכול לשאת עוד סבל כה גדול, והרגיש שנשמתו עומדת לעזוב את גופו הטמא, שמע קול טוב לב, שהיה מוכר לו, ואמר לו: "הנה אני; ירדתי עד למקום שאליו שקעת, כדי לעזור לך." כששמע האיש את הקול החביב של אביו, מלא סליחה ורוך, לא יכול היה עוד לשאת את נטל נקיפות מצפונו, ואמר לאדונו: "אל תתקרב אליי, אל תרד לתהום הזאת ואל תכנס למערת החטאים הזאת, כי באן יש חושך ובוץ. אל תקרע את בגדיך בקוצים, השאר אותי כאן, כי אני עצמי גזרתי על עצמי את זה."

26. הבן בכה, ודרך דמעותיו הבין עד כמה צודק היה אביו. האב לא הביט בטומאותיו של הבן, ולא בחושך שהקיף אותו, או בבוץ שבו נמצא. הוא ראה רק שהוא בנו האהוב, אותו שאל: "מדוע הגעת למצב זה?" והבן ענה לו: "כי הנחתי שאתה לא קרוב אליי כל כך, וגם לא רציתי להאמין שהקול של מצפוני היה הקול שלך. אל תרפא אותי, היום אני מבין שאני לא ראוי לבריאות. אל תסלח לי, אני לא ראוי לסליחתך. תן לי לסבול בתהום הזאת, תן לי לכפר על עוונותיי." כשראה האב שהבן סוף סוף הבין את חומרת חטאיו, הוא לא נתן לו לסבול עוד, ואיפשר לאור להאיר בנשמה זו, לדמעות לשטוף את כתמי הבושה, ואז נישק האב את המצח הכפוף בנשיקת שלום; הוא הרים את הגוף החלש והמוכה וחיבק אותו באהבה אינסופית.

27. כאשר לב זה חש באהבתו העדינה של אביו, הוא התכונן ללכת אחריו לנצח ולאהוב אותו לעולם. אז הבחין כי האור שהאדון הניח על מצחו* זרח מחדש; שכן את המתנות שהעניק אלוהים, הוא לעולם אינו מונע מילדיו. אך מה שחסך מהם חסדו, הן עבירותיהם על חוקי. כך יצא אותו רוח לדרך חיים חדשה, אך באור גדול יותר — זה של ניסיונו הבואב. קול המצפון נשמע לו בבהירות.

** במהלך ההוראה נקראו מעת לעת אנשים שהיו בין 144,000 הנבחרים. אז הניח האדון את אורו על מצחו של האדם הנוגע בדבר בצורה סמלית.*

28. מי מבין אלה שקיבלו את תורתו יום יום, עשוי לרצות לעבור את דרכי הסבל? דעו כי כבר עברתם דרכים אלה, כי נפשכם כבר עברה ניסיונות גדולים, שבזכותם אתם יכולים היום ללכת אחריי בנחישות.

29. שלחתי אתכם כדי שתתרבו את זרעכם, ולשם כך סימנתי אתכם באור שלי על מצחכם, כדי שכאשר תהיו מוכנים, תתפזרו בדרכי (העולם) שם מחכים לכם בני האדם. דלתות הבתים ייפתחו כדי לקבל את פניכם, והלבבות יקבלו אתכם בשמחה.

30. שם יהיו החולים, המקווים להחלמתם.

31. אני, המושיע האלוהי, אבוא אל כולם באמצעות תלמידיי הנאמנים. אך לא כבזמנו השני: היום אגיע אל בני האדם — חבוי בלב שליחיי — בדברי מפי ובזרימת

השראתי אל מוחם. כך אגיע אל החולים, אל הסובלים ואל הצמאים לשלום הנפש והגוף, באמצעות מעשי האהבה והרחמים של תלמידיי.

32. אשרי האומות אשר אינן חוסמות את דרכיהן ופותחות את שעריהן לשליחיי; כי אמת, אני אומר לכם, אותה אומה תיוושע.

33. במהלך מאבק זה, חלקם ייקראו וייבחרו מוקדם יותר מאחרים; אך השעה הזאת תבוא לכולם, וכולם יחוו את הגשמת (משימתם) בקרב בני האדם. אלה יתחילו את מלאכתם מוקדם יותר ויסיימו אותה מוקדם יותר, ואלה יבואו מאוחר יותר; אך לבסוף, כשתגיעו לגבולות השלמות, לא יהיו גדולים ולא קטנים, כולכם תהיו שווים באהבת האב ותשתייכו למשפחתו המושלמת.

34. לכולם הענקתי את אותן מתנות בתחילת חייהם*; אך בעוד שחלקם ידעו לשאוף למעלה ולהתעלות באמצעות פיתוח מידותיהם הטובות, אחרים נותרו במקומם, ואחרים סטו מדרך הישר.

** ביצירה הרוחנית*

35. חילקתי מתנות שוות לכל ילדיי, ולכן אסור לכם לשפוט שאחד קיבל יותר מהאחר, ואף לא שמשימה אחת גדולה יותר מהאחרת. בחוכמתי ובצדקתי המושלמים, ובידיעה על אשמתו של כל אחד מילדיי, נתתי להם בהתאם לצרכיהם.

36. אני נותן לכם הסברים אלה כדי שתהיו כנועים, כי אינכם יודעים דבר על ייעודכם, על עברכם ועל נטל הכפרה שלכם.

37. אם אתם, ילדיי, דרכם אני מתגלה, מחשיבים אותם כבעלי חסד רב ואף השתוקקתם למתנתם, אזי אני אומר לכם כי אכן מדובר בחסד עצום — כשם שזו גם החובה הרוחנית שיש להם כלפי האב, ואחריותם אינה יודעת גבולות.

38. כל אחד ייקח על עצמו את צלבו באהבה; אך אל תשאפו להנאות, לכבוד או לתגמולים, כי רק כאב תקצרו.

39. זכרו כי ריפאתי אתכם באהבתי, כי טיהרתי אתכם מכתמי הבושה שלכם וסגרתי את פצעיכם. זכרו כי הסרתי את המרירות משפתותיכם, הפשטתי מכם את הבגדים המלוכלכים והבלויים שלבשתם, כדי להחליפם באחרים — לבנים כפתיתי שלג. הייתם הנבזים ביותר, וכעת אינכם עוד. באתם ללא ירושה, והיום אתם יודעים שיש לכם מתנה. אל תאתגרו עוד את הכאב, אל תהפכו שוב לפריות, אל תשובו אל החוטאים ואל תחשבו את עצמכם לבלתי פגיעים — בכך שתוכלו לסלוח כאשר פוגעים בכם.

40. כמה פעמים הבטחתם לי לסלוח לבני אדם אחרים, לא משנה באיזו צורה הם פוגעים בכם. ביקשתם ממני כוח כדי שתוכלו לקיים זאת, ואני נתתי לכם אותו. אך כמה לעתים רחוקות קיימתם את נדריכם.

41. את אלה שניסו להעניק סליחה אני מחלק לשלוש קבוצות: הקבוצה הראשונה מורכבת מאלה שכאשר נפגעו, לא ידעו לשלוט בעצמם, ושכחו את תורתו, נתנו לרגשות אפלים לסחוף אותם, ונקמו על ידי החזרת מכה תחת מכה. קבוצה זו היא זו שנכנעה לפיתוי, היא עבד לתשוקותיה.

42. הקבוצה השנייה מורכבת מאלה אשר, לאחר שנעלבנו, נזכרים בדוגמתי, סוגרים את שפתיהם ומרסנים את רגשותיהם, כדי לומר לי לאחר מכן: "אדוני, העליבו

אותי, אך במקום לנקום, סלחתי." אך אני, החודר ללבבות, גיליתי באותו אדם את הרצון שאנקום בשמו, על ידי שאשפוך את צדקתי על אחיו. קבוצה זו עדיין נמצאת בעיצומו של המאבק.

43. הקבוצה השלישית, הקטנה ביותר, מורכבת מאלה שלוקחים את ישוע כדוגמה, וכאשר הם נפגעים, הם מתרוממים אל האב מתוך רחמים על אחיהם ואומרים לי: "אדוני, סלח להם, כי הם אינם יודעים מה הם עושים. הם פגעו בי; אך (למעשה) הם לא פגעו בי, אלא פגעו בעצמם. לכן אני מבקש עבורם את רחמיך, ותאפשר לי להשיב להם רק בטוב." זו הקבוצה שניצחה.

44. מצפונכם, הדורש מכם ומצפה מכם למעשים מושלמים, לא יניח לכם עד שתדעו להפעיל סליחה אמיתית כלפי בני אדם אחרים.

45. מדוע תשנאו את אלה הפוגעים בכם, אם הם אינם אלא מדרגות המובילות אתכם אליי? אם תסלחו, תזכו בזכויות, וכשתהיו במלכות השמים, תזהו על פני האדמה את אלה שעזרו לכם בעלייתכם הרוחנית. אז תבקשו מהאב שגם הם ימצאו את האמצעים להושיע את עצמם ולבוא אל אדונם, ותפילתכם תביא להם את החסד הזה.

46. אל תנסו גם לחשוף את הרגשות הנסתרים של שכניכם, שכן בכל יצור קיים סוד שרק אני רשאי לדעת. אך אם תגלו את מה ש—מכיוון שהוא שייך רק לאחיכם—צריך להיות קדוש עבורכם, אל תפרסמו זאת, אל תקרעו את הלוט הזה, אלא העדיפו להדק אותו.

47. כמה פעמים ראיתי את בני האדם חודרים ללבו של אחיהם, עד שגילו את עירומו המוסרי או הרוחני, כדי להתענג על כך ולפרסם זאת מיד.

אף אחד מאלה שחללו כך את חייו הפרטיים של זולתו, אל יופתע אם מישהו יחשוף אותו וילעג לו במסלול חייו. אל לו לומר אז כי זו אמת המידה של הצדק המודדת אותו; שכן זו תהיה אמת המידה של העוול שבה מדד את אחיו.

48. כבדו את הזולת, כסו את החשופים במעיל החסד שלכם והגנו על החלשים מפני רכילותם של בני האדם.

49. תלמידים, איני אוסר עליכם ללמוד בספרים המלמדים אתכם את הטוב; אך אם לא תמצאו אותם — הנה לפניכם תורתו, שבכל פשטותה וצניעותה מכילה חוכמה רבה יותר מכל הספרים. לכן, חקקו אותה עמוק בלבכם, חקרו אותה, כדי שהיא תהיה זו שתנחה אתכם בכל מעשיכם.

50. אלה שבאו בבכי אל צל עץ זה, לאחר שעברו את מבחני החיים השונים, מצאו את הנחמה והכוח שבאהבתי.

51. אשרי מי שמקשיב לדברי ב"תקופה השלישית", כי הוא לא יטעה. ברגע מותו (הגופני) תקום נשמתו לחיי נצח ותצעד בבטחה בדרך הממתינה לה מעבר לחיים אלה.

52. אשרי מי שנושא את סבלו בסבלנות, כי דווקא בענוותו ימצא את הכוח להמשיך ולשאת את צלבו בדרך התפתחותו.

53. אשרי מי שנושא את ההשפלה בענווה ומסוגל לסלוח לאלה שפגעו בו, כי אני אצדיק אותו. אך אוי לאלה ששופטים את מעשי זולתם, כי הם עצמם יישפטו!

54. ברוך מי שמקיים את המצווה הראשונה של התורה ואוהב אותי יותר מכל הנברא.

55. ברוך מי שמאפשר *לי* לשפוט את עניינו, בין אם הוא צודק ובין אם הוא טועה.

56. תורתו מחדשת אתכם, מחזקת את נפשכם, כך שכאשר שפתיכם נפתחות לחזור על תורותיי, הן ייסגרו מפני חילול הקודש או קללה.

57. בתקופה זו באתי להשקות מחדש את הזרע שהנחתי בלבכם ב"תקופה השנייה".

58. מימי קדם חיפשתי את הצורה שבה אוכל להיעשות נשמע ומובן לבני האדם. לבן שלחתי צדיקים ונביאים לעולם הזה, כדי שיהיו במילים ובמעשים שליחים של רצוני ושל מצוותיי.

59. ב"תקופה הראשונה" כרתי ברית אהבה עם אברהם בשל ציותו לפקודתי, וגמלתי לו על עמידתו האיתנה, על התלהבותו ועל נאמנותו בכך שברכתי את צאצאיו והרבתי אותם. כדי לבחון את ציותו ואת אמונתו, דרשתי ממנו את חייו של בנו יצחק, שאותו אהב כל כך, ובכניעה של נשמות גדולות היה מוכן להקריב אותו. אך עצרתי אותו, שכן כבר הוכיח את ציותו בלבו, וזה הספיק לי.

60. יצחק היה אביו של יעקב, אשר נגלה לו לראות את דרך השלמות של הנשמה, המסומלת בסולם שעמד על האדמה ונעלם אל האינסוף, ועליו עלו וירדו נשמות בדמות מלאכים.

61. שלושת האבות הללו מהווים את גזע עם ישראל, שממנו צמחו שנים-עשר ענפים ומספר אינסופי של עלים; אך פריו עדיין לא הבשיל.

62. עם ישראל קיבל את התורה כאשר היה במסעו למרגלות הר סיני. משה, מנהיגו, קיבל את לוחות הברית ואת ההשראה (האלוהית). המעבר במדבר נועד לטהר את הלבבות, לה ם, ולהצית בהם את האמונה באלוהים הבלתי נראה.

כשהעם הגיע לארץ המובטחת וכבש אותה, האמונה באדוניו הייתה חקוקה עמוק בנשמתו, והוא קיים פולחן אלוהי פשוט אך נשגב, אשר חיזק את לבו. אך הנה, בני הבנים לא נותרו איתנים באמונה וברוחניות, וכאשר שבטים אחרים — אליליים — הכניסו את עבודת האלילים והאמונות הטפלות שלהם לתוך חיקו של עם ישראל, הם גרמו לפיצול רוחני וחומרי בעם. בעקבות זאת הופיעו הנביאים, שהזהירו את ההמונים והכריזו עליהם את משפטו בשל חוסר נאמנותם וחטאם; אך הנביאים זכו ללעג וחלקם נהרגו.

63. אני אומר לכם זאת, כי מבחינה רוחנית אתם באמת צאצאי אותם אבות קדומים ו"צאן" משה; אך אני אומר לכם גם, כי אתם נמנים עם הפירות, אשר אמורים להבשיל בתקופה זו ולהעניק חיים ותבלין לאנושות.

64. אז השקה המשיח את עץ החיים בדמו, והיום הוא בא להשקותו שוב במילתו האלוהית, כדי שפרי האהבה והרחמים של כל ילדיו יבשיל.

65. בתקופה זו אני בא להילחם בכל קנאות ועבודת אלילים שבלבכם, כי הרוחניות אינה מאפשרת חומרנות. מי שמקיים את תורתו הרוחנית מתוך קנאות, אינו עושה את רצוני, ואף לא פירש נכונה את תורתו.

66. מדוע אנשים עדיין מחמירים את פולחן אלוהותי בימינו, אף על פי שמאז "הזמן הראשון" אסרתי, במצווה הראשונה של תורתי, לעבוד אותי באמצעות פסלים ותמונות מעשה ידי אדם?

67. דבריי בתקופה זו יילחמו כחרב פיפיות כדי לסלק את כל הטעויות מלב האדם, כדי שיתעלה אל אלוהותי נקי מבורות ויגיע לקשר בין רוח לרוח.

שלום עליכם!

הדרכה 45

1. אור רוחי יורד עליכם. אני בא לתת לכם את אוצר השלום ולהלביש אתכם בבגדי החג של הענווה. אם האנושות רוצה לקרוע את בגדיכם לגזרים, תנו לה לעשות זאת, כי הגזרים הללו ישמשו אותה לכיסוי ערוותה.

2. בין ההמונים כאן ישנם אלה אשר — מבלי שראו אותי — מאמינים בי, אוהבים אותי והולכים אחריי. אשריהם, כי הם יהיו בארץ המובטחת.

3. ביום זה אתם מציינים את תחייתו של אדונכם, ואכן, אני אומר לכם, רבים מכם יקומו לתחייה לחיי החסד באמצעות אור דברי.

4. רק כבן אדם נולדתי ומתתי; שכן כאלוהים לא היה לי התחלה, ולא יהיה לי סוף. ישוע נולד מתוך טוהר האהבה שהאב רוחש לאנושות, כאשר הוא לבש צורה אנושית ברחם של בתולה צנועה, שנבחרה לכך מראש על ידי הבורא.

5. דבריו ומעשיו של ישוע היו הדרך שסימן לכם — השביל שיוביל אתכם למלכות השמים. באמצעות גופו של ישוע חש המשיח את כל הכאבים והפחדים של העולם, חווה את מאבק המוות, והיה מוכן לחדור ברוחו למעמקי החשכה, שם חיכו לו גם הישויות הרוחניות. אך אני אומר לכם, הכאב של ישוע בשעה הנשגבה של מאבק המוות שלו על הצלב לא הובן על ידי איש. היה רגע שבו הוא הרגיש בודד בין שמים לארץ, מוכה על ידי היסודות המשוחררים וננטש על ידי תלמידיו. אז קרה שהוא קרא: "אלוהי, אלוהי, מדוע עזבתני?" — בני האדם גרשו אותו מקרבם, ורוחו עזבה אותו.

6. בזכות כוחי, ישוע יכול היה להיות חסר רגישות לכאב גופני; אך לא באתי להטעות אתכם בנוגע לטבעי האנושי. כאבי היה חסר תקדים, מותי היה אמיתי, ודם שלי היה דם אמיתי.

7. בעוד גופו של האדון היה בקבר, האיר הרוח האלוהי את המקומות שבהם חיכו לו הצדיקים והחוטאים, כדי שרחמיו יובילו אותם לעידן חדש. כי דם השה לא סלל את דרך ההתפתחות הרוחנית רק ליצורים של העולם הזה, אלא גם לאלה של העמק הרוחני.

לאחר שהמשימה האוהבת הושלמה אצל בולם, התמזג גופו של ישו עם הרוח האלוהית באותו אופן שבו הוא לבש צורה אנושית.

8. מאחר שגופו של ישוע לא נולד מ"האדמה"* — מדוע היה עליו לשלם לה מס כמו כל בני האדם? הוא אמר לכם: "מלכותי אינה מן העולם הזה."

** כלומר, נוצר על פי חוקי הטבע של האדמה*

9. כשאתם שומעים את תורתו, רוחכם מתעוררת לחיים חדשים, כי אכלה את לחם החיים הנצחיים, שהוא דברי. התחזקו בתורת שלי, כי מתקרב הזמן שבו בני האדם יסתערו עליכם כזאבים רעבים כדי לשפוט אתכם, ואין זה רצוני שתשאירו את אמונתכם ואת שלומכם בידי רודפיכם.

10. נצלו את הזמן, כל עוד הודעתי בצורתה זו עוד איתכם; כי אם לא תדליקו את מנורותיכם היום, מחר תתגעגעו לתקופה זו של הוראות וחסד ותבכו מתוך כמיהה לשמוע את דבריי שוב. רבים יאמרו: "אדון, מה הייתי נותן כדי לשמוע שוב את דרשותיך מפי אלה שגיניתי כל כך בחריפות כבלתי מושלמים."

11. נצלו באמת את תורתו — עכשיו, כאשר אני מעניק אותה לכם באמצעות ילדיי אלה, אשר בחרתי והכנתי. השמעתי מילים של חוכמה ואהבה מפיותיהם. בהכנעה הם

הסתלקו מהעולם, ובשבילכם הם שותים את גביע הסבל, שכן הם יודעים שהם כליו של האב להעברת המסר שלו אליכם.

12. גם אם אתם ממהרים אל מקומות ההתכנסות הצנועים הללו כדי לשמוע את דבריי בתקופה זו, אתם יכולים בכל זאת לשאת את תפילתכם במקום שבו אתם נמצאים כרגע: בין אם בחדר קטן ושקט, ובין אם במקום שבו אתם מרוויחים את לחמכם היומי, בדרכים, בעמק או על גדת נהר — בכל מקום אני שומע את בקשותיכם.

13. למדו לטהר את לבבכם ולהרים את רוחכם אליי, כדי שתקבלו את הקהילה הרוחנית (איתי). אל תשכחו שאתם נושאים אותי בתוככם, במעמקי הווייתכם. התרוממו אליי, כדי שכאשר יגיע הרגע האחרון של שנת 1950, נפשכם לא תתמלא אימה ותאמר: "אדון, הסתלקת מאיתנו." אבן, אני אומר לכם, מי שיכין את עצמו, יתחבר מאותו רגע, מ- , מרוח לרוח, עם אלוהותי.

14. אילו הייתם מנצלים ולו אחת מההוראות הרבות שנתתי לכם, והלימוד שלה היה החוק המנחה את כל מעשי חייכם — אבן, אני אומר לכם, לא היה עוד צורך שאהיה בקרבכם; כי במה ששמעתם עד היום כלולה כל תורת.

15. פעם נוספת אני מעביר אליכם את דברי, כדי שרוחכם תחוש שהיא נמצאת בסעודת החיים הנצחיים. התעודדו כמו שליחי יוחנן בהתבוננות בגילויי העולם הבא.

16. בתקופה זו תיעלם כל הכפירה מקרבכם, כי אני אשאיר לכם מנורת אמונה, הדולקת בקרב בני האדם.

17. בכל פעם שאני מתייצב בקרבכם, ובעודי מעניק לכם את דברי, הכאב שלכם נעלם, כי רוחכם חשה בנוכחותי ומתעודדת מאהבתי.

18. לא רק אלה המתכנסים במקומות ההתכנסות הללו מקשיבים לי, אלא גם לגיונות גדולים של ישויות רוחניות נוכחים בהתכנסות זו ומקבלים את אוריי. בין ההמונים הללו נמצאים אלה שהיו על פני האדמה הוריכם, בני זוגכם, ילדיכם. כולם עולים בסולם ההתפתחות.

19. לבבכם מתמלא בשמחה כשאתם שומעים אותי מדבר כך, ואתם חשים שזו התהילה של האב עצמו הנפתחת ברגעים אלה כדי לשפוך את חסדה על כל יצור של האדון.

20. אור אהבתי, שהאיר את דרך ההתפתחות של כל ילדיי, גרם לבלבול בתפיסותיהם של כמה מדענים, כאשר גילו שמקור הבריאה אינו כפי שדמיינו אותו. אך אני אדבר אליהם מ"פסגת ההר", ועוצמת קולי תרעיד את האדמה באמצעות היסודות ותראה להם את האמת.

21. עם, אם ברצונך לבוא לקהילה עם אלוהותי, אל תביט במביעי הקול האלה, שדרכם אני מתגלה, כאל ישויות נעלות. למד וחקור את דברי, ואז תרגיש באילו אתה נמצא במקדשי ותשמח במשמעות הרוחנית של תורת. כך תתחזקו כדי להעיד על כך, כי זו היא התקופה השלישית, וכי בה גיליתי את עצמי לבני האדם כרוח הקודש.

22. כעת אני בוחר את תלמידיי החדשים מקרב האנושות, ואומר לגברים: "התחדשו", ולנשים: "אל תחטאו עוד". סליחתי טיהרה אתכם, כדי שתתחילו חיים חדשים.

23. אתם, שטעמתם מרירות רבה — שתו עתה חלב ודבש מכוס האהבה הזו, שאני מושיט לכם.

24. שמחו על כך שיש לכם את האוצר הרוחני הזה. אל תתעצבו יתר על המידה בגלל מחיית הגוף, זכרו שאמרתי לכם: "לא על הלחם לבדו יחיה האדם, אלא על כל מילה היוצאת מפי אלוהים."

25. את כולכם מצאתי תועים, והראיתי לכם את הדרך באומרי: "אני הדרך, האמת והחיים, לכו אחריי עד הסוף."

26. לא אילצתי איש ללכת אחריי, ואני לא מאיים על איש אם אינו עושה זאת. אבן, קיים חוק הכפרה — שכל אחד גורם לעצמו — כדי שנשמתו תתפתח ותזכה לטיהור ולאור. אך אין גיהינום של אש נצחית, כשם שאין עונש מאלוהים. אל תפרשו לא נכון את מה שנאמר לכם בעבר באמצעות סמלים.

27. היום אתם מקשיבים לי, וכל אחד מכיר את ייעודו, בעוד אליהו, כמשרתו הבלתי נלאה של האדון, אוסף את 144,000 התלמידים החדשים, 12,000 ילדים מכל שבט של העם הזה, כדי שיקבלו על מצחם את הסימן המזהה אותם כספיריטואליסטים טריניטריים-מריאניים.

28. אם אתם מרגישים מותשים במסע החיים, בואו אליי ונחו, תוך שאתם מקשיבים למילים אלה, כי אני עדיין אתכם.

29. דבר זה הוא הלחם שאני מגיש לפיכם. משמעותו הרוחנית היא המים הצלולים, המסייעים לכם לטהר את נפשכם מכל טומאותיה.

30. אתם חוששים שהסערות יגרפו אתכם מהדרך הזאת, ואתם שוב נחלשים מול תאוות הבשר. אתם חוששים מלשונם של האנשים, משיפוטיהם, אתם חוששים מהעולם, המרחיק אתכם ממני בפיתוייו הרבים.

31. מכיוון שלא הבנתם את דבריי, אתם מאמינים שאני דורש מכם לוותר על כל החומרי ולהימנע ממנו, בעוד שאני מלמד אתכם לתת לרוח את המגיע לה , ולחומר את המגיע לו. כל עוד אתם נמצאים ב"עמק הדמעות", לא תגיעו לשלמות. אך עליכם להתכונן באהבה וברחמים, אותם אתם מפיצים בקרב בני האדם, כדי להגיע לעמק הרוחני ולקצור את פרי זרעיכם.

32. הסוד שאני מגלה לכם הוא רוחי שלי, הנמצאת מעבר לסולם יעקב. אינני נמצא *על* "הסולם", כי אני מושלם. עליו נמצאים רק היצורים השואפים לשלמות. — מי יכול לחוש שתורתו היא נטל כבד על רוחו? אם תשוו את משקלה למשקל הצלב, תבינו כי *אני* נושא את צלבכם כעת*.

**ראו הערה 8 בנספח*

33. מי יכול להתרחק ממני, הרי אני בכל מקום? יש המנסים להתרחק מנוכחותי כדי לזרוע *בחשאי* את הזרע שהפקדתי בידיהם, ולקצור את היבול *לעצמם*; אך *אני* מעניק לכם את השדות הפוריים. מי שינסה להתרחק, ייאלץ ללכת למדבר.

מתי ראו אי פעם שזרע כלשהו נובט בחול הלוהט? שם הם לא ישתתפו בסעודה שאתם נהנים ממנה איתי, ולא יקשיבו בבדידותם לציוץ הציפורים, ששימחו אתכם בשירתן.

34. מי שחש בלבו את הרצון לנטוש את הצלב, לא הבין לא את משימתו ולא את ייעודו.

35. כמה מכם מודים בפניי שהם אשמים וחוטאים, ו(עם זאת) נמנים עם אלה שאוהבים אותי! כמה מהם מכריזים בקול רם שהם אוהבים אותי, אך אפילו אינם מאמינים בי! הם מאמינים כאשר הם זוכים לטובות, אך כאשר מגיעה עליהם מבחן, הם מכחישים אותי!

36. הזמן השלישי הזה היה הזמנה לרוחכם, קריאה שתזכו בחסד להשתייך לאלה המקבלים את הפרי האלוהי של שלושת הזמנים.

37. כאשר האנושות הייתה בשיא השחתתה, ירד אור רוחי — שהפך למילים המובנות לאדם — כדי להצילו. הן מראות לו את דרך הכפרה שלו, עוזרות לו למלא אותה, ומאפשרות לו להבין את השכר הצפוי לו.

38. לכם, השומעים אותי, אני אומר: אל תישאו אבק מלוכלך על "סנדליכם", חפשו אותי, אני הישועה שלכם. אני הסירה, , שהצילה אתכם מהטביעה, שהרחיקה אתכם מהים הסוער של החטא, כדי להביא אתכם אל ארץ ההבטחה.

39. מדוע נתקלתם בכאב במסע חייכם? מדוע רגליכם נפצעו מהחלוקי נחל שבדרך? מדוע הצמא מענה אתכם כנוודים מותשים? מכיוון שבעבר עברתם באותו השביל ולא ניקיתם את הדרך לאלה שבאו אחריכם, כי לא ידעתם שתצטרכו לעבור שם שוב. אך אם מעולם לא רוויתם את צמאונו של הצמא — כיצד תוכלו לצפות שמישהו ירווה את צמאונכם?

40. אני לבדי מרווה את צמאונה של נפשכם לאהבה ולשלום. דברי הם מים צלולים בקריסטל, המושפכים עליכם. התענגו עליהם כשאתם שותים אותם, הזמינו את בני אדם אחרים לשתות מהם, ואכן, אני אומר לכם, בסופו של דבר תחוו אחדות ושלום בנפשותיכם.

41. אם עיניכם ראו אותי ב"תקופה השנייה", כי באתי כבן אדם, הרי שהיום אני בא ברוח. אם עיניכם *הגשמיות* לא ראו אותי — רגישות נשמתכם בוודאי חשה אותי, כי אני גורם לכם לחוש בנוכחותי. מי מבין השומעים אותי לא חש אותי בדפיקות הלב המואצות שלו? מי מכם לא רעד למילותיי, שהן כמבט חודר, המגיע ברוחו אל רוחכם?

42. אני מדבר אליכם כמאסטר, לא כשופט. אל תחפשו אותי כשופט, כי במקום פסקי דין אני רוצה להפיץ ביניכם נחמה וחיים.

43. פתחתי את עיניכם כדי שתהיו מודעים לכך שתורתי מובתמת על פני האדמה — אך לא כדי שתשפטו את מי שמפר אותה. למדו את תורתי, כדי שלא תסטו מהדרך כאשר בני האדם מסתירים אותה מכם, וכדי שתדעו להדריך את מי שהולך בחושך.

44. לא באתם (לעולם) כדי להשפיל איש. אמת אני אומר לכם: לפני שיקרה הדבר, מוטב לכם שלא לדבר על מעשיי, או שהמוות יקטע את חייכם.

45. עם, אינך יודע מה אני מבין עבורך. אל תאמין שמה ששמעת עד היום הוא כל מה שיש לי לומר לך; אני עוד אגלה לך תורות גדולות; מתנות גדולות מאוד יתגלו בקרבכם.

46. תורתו באה לעזרתכם, כדי שתצליחו להתחבר מרוח לרוח עם אביכם, כי בכך טמונה ישועתכם. פתחו את לבכם, כדי שתשמרו בתוכו את אוצר דבריי, עד שיגיע הרגע שבו תצטרכו לחשוף אותם בפני בני אדם אחרים. כי זהו הדבר הממיר את החוטא ומרפא את החולה.

47. העקבות שאני משאיר אחריי בתקופה זו אינן של דם, אלא של אור. בואו אליי, תלמידים, והירגעו מסבלותיכם. הרוו את רעבונכם וצמאונכם לאהבה ולשלום בדברי, כדי ש—כאשר אציף אתכם בנכסי רוח — תהיו בעלמות המשל שלי: ערות עם מנורות בוערות, מצפות לבעל הצנוע, כדי שתוכלו לקבל אותו כאשר ידפוק על דלתכם.

48. מי ששומר את דברי בלבו ומאמין בהם, יזכה לשלום ולאושר בדרכי העולם ויגיע לעלייתו הרוחנית בנתיב המוביל לממלכתי.

49. באהבה אני מעביר אליכם את דבריי, כדי להעניק לכם את החיים האמיתיים וכדי ללמד אתכם לעשות זאת בקרב בני האדם, שם ישנם כל כך רבים שמתים מבחינה רוחנית. כל מה שתעשו בשמי, תראו אותו מתגשם אצל אחיכם. אך אם בדרככם, במקום לברך, תגדפו את שכניכם או תשפטו אותם — אמת, אני אומר לכם, אתם תשפטו את עצמכם; כי במידה שתמדדו, ימדדו גם אתכם.

50. אם פגעתם בי, בקשו ממני סליחה. אם אחיכם פגע בכם, סלחו לו, אולי הוא אינו יודע מה עשה. אם לעומת זאת *אתם* עדיין פוגעים, אף על פי שיש לכם כל כך הרבה אור בזכות ההוראות שאתם מקבלים, אינכם יכולים לומר שאתם חפים מפשע. אם תגרום לעלבונות, תהיה קשה יותר מהסלע; כי אני מלמד אתכם, כדי שתהיו אצילים כלפי בני אדם אחרים.

51. למדו את דבריי, כדי שהמוות לא יפתיע אתכם בלתי מוכנים, והחושך בנשמתכם לא יסתיר את הדרך להתפתחותה. הוראתי היא הספר היחיד המכיל אמת מהמילה הראשונה ועד האחרונה. ספר זה פתחתי מחדש בפניכם בתקופה זו, כדי להעיר אתכם לחיי נצח ולאחד אתכם בחצר אהבתי; כי אני רואה אתכם תועים כצאן ללא רועה.

52. הנה קולו של זה הקורא לנשמות כדי לשחררן מתלאות העולם. חלק מילדיי זיהו את הקול, ואחרים לא, משום שנשמתם, המוסתרת על ידי החומרנות של תקופה זו , לא זיהתה אותו. אך אני, הרועה, שיש לי תשעים ותשע כבשים במכלאה של אהבתי — שהיא ממלכתי — ירדתי אל הארץ בחיפוש אחר האובד.

53. כמה זמן ניזונם מפירות מרים, שגרמו לכם לשכוח את מתיקות פרי החיים האמיתיים, ורק כששמעתם את דבריי, חוויתם שוב מהו המזון האמיתי של הנשמה.

54. בעבר יצאתם לדרך וחיפשתם לשווא את הדרך לעלייתכם הרוחנית, משום שהייתם מדוכאים מכאב חטאיכם. היום איחדתי אתכם, הרחיבתי את שורותיכם והראיתי לכם את מתנותיכם. אך אמת, אני אומר לכם: בטרם תיפלו בגאווה בשל חסד זה ותבקשו לשפוט את החוטא, או תנסו להשפיל את מי שחטא — זכרו והרהרו בתורה שנתתי לכם ב"תקופה השנייה", כאשר הובאה לפני האישה הנואפת; זכרו את המשל על הפרושי והמוכס ואת זה על השומרוני הטוב. המשמעות הרוחנית של תורות אלה תקפה לנצח. היום, מחר ולכל הזמנים תוכלו ליישם אותן בחייכם. אלה משלים שנתתי לכם ב"תקופה השנייה", לעתים על גדת נהר, ולעתים במדבר או על הר; זו הייתה הבשורה האלוהית שהבאתי לכם בישוע, לפני שהאנשים תפסו אותי כדי לשפוט אותי ולצלב אותי בירושלים.

55. רצוני היה שדברי יחיו בלבכם, כדי שירחמו ואהבה יזרמו ממנו, ותצאו לדרך לרפא את החולים, מבלי לצפות לתמורה, כי אתם עושים את הטוב מתוך אהבה לאחיכם.

56. אל תקראו לעצמכם רוחניים, אם בלבכם אתם חשים סלידה מהחולים או גועל, כאשר גופם עטוף בסמרטוטים. לא תהיו תלמידיי כל עוד אתם מתבדלים מהחוטאים — מחשש שלבכם יידבק.

57. הנה, הנה דברי החדשים, אותם עליכם לאחד עם אלה שנתתי לכם בעבר. נתתי אותם לכם בתקופה זו באמצעות אמצעי תקשורת שונים, כדי שתהיה לכם בהם האישור לכך שמה שנאמר מפי אחד, נאמר מפי כולם.

58. הכינו עצמכם, גברים ונשים, כי בקרבכם נמצאים אלה שדרכם אתן לכם את דברי.

59. הנה החתן שדפק על דלתות הבתולות, ומכיוון שהן ציפו לו, הן פתחו לו, הזמינו אותו להיכנס, ובביתן התקיים משתה.

60. חלק מכם התיישבו לשולחן האהבה כדי לאכול את לחם דברי ולשתות את היין, שהוא התמצית האלוהית של דברי. כמה מכם היו איתי גם ב"תקופה השנייה" והקשיבו לי. אחרים ראו במחוזות את שליחיי, שזרעו את זרע האמונה במשיח בלבבות והביאו לאנשים הוכחות לאמת, בכך שריפאו חולים, טיהרו מצורעים והעניקו נחמה למדוכאים. אך אלה שלא השתתפו בסעודה באותה עת, יאכלו היום, ואלה שלא היו בעולם, יהיו בו היום.

61. אני עומד לבחור מחדש את תלמידיי. זכרו כי ב"תקופה השנייה" רחצתי את רגלי שנים-עשר השליחים שבחרתי בחסדי, והנחתי עליהן נשיקת אהבה, כדי שתבינו: אם *האדון* עשה זאת — מה *עליכם* לעשות לאחיכם?

62. בענווה אני בא לנחם אתכם ולהציל אתכם, כדי ש—כאשר תתחילו למלא את משימתכם להראות לאנשים את הדרך—תשאירו אחריכם עקבות של ענווה. מי שלא רחץ את "רגליו" לפני שהתחיל את מלאכת היום — איזה עקבות של טוהר יוכל להשאיר אחריו?

63. הנה השה, שהקריב את עצמו מרצון, כדי שדמו יהיה סמל החיים בכל ילדיו, ועקבותיו יתוו את דרך ההתפתחות הרוחנית של בני האדם.

64. אני רואה ביניכם את אלה שיילכו אחריי, אך גם את אלה שייאלצו לשפוך דמעות ולהישבע שבועות גדולות, כדי להפנות לי את גבם מאוחר יותר. אני עדיין ביניכם; נצלו את הרגעים, כי בקרוב אעזוב אתכם ואצפה מהאינסוף על מילוי המשימה של אלה שקיבלו את המורשת הזו. כל מי שיטהר את לבו כדי להפיץ את דברי, יהיה חזק בזכות טהרתו, רחמיו, אהבתו וענוותו. אך מי שיגבה את עצמו ויבגוד במלאכתי, יהיה חלש מול הפיתויים.

65. אומתכם פתחה את שעריה, שדרכם הגיעו המוני אנשים ממדינות שונות; כי אמרתי לכם שבזמן הזה לא יהיו שנים-עשר נבחרים, אלא שנים-עשר אלף מכל אחד משנים-עשר השבטים — מאה וארבעים וארבעה אלף, שיביאו את דברי לאנושות. האחד נמצא בעמק הרוחני, והאחר בחומר. את אלה החיים בעולם הבא ולא הכירו את ההוראה הזו, אביא שוב לבשר ודם כדי לאסוף את כולם על פני האדמה. אלה יהיו הנושאים את צלב הקורבן ושותים את גביע המרירות מתוך אהבה לבני אדם.

66. היום אתם אוכלים את הלחם ושותים את היין של מלכות השמים באמצעות המשמעות הרוחנית של תורתו, בעוד שהאנושות ממשיכה לייצג תורה זו באמצעות הלחם והיין של האדמה.

67. התקבצו סביבי, כדי שתגנו זה על זה ותחושו חזקים, כי הזאבים אורבים לכם, והפרושים המסתתרים בין המוני האנשים הם אלה של אתמול. הם עדיין אינם יכולים לזהות אותי, כי חושייהם התבלבלו. הם הצבועים, המסתירים את חטאיהם מאחורי טוהר מדומה.

68. התעוררו והתפללו, כי *הם* יהיו הראשונים שיאמרו לכם שאני המשיח השקר. האחד יפנה אתכם לנבואות "הזמן הראשון", והאחר לנבואות "הזמן השני", כדי לנסות להוכיח לכם *שזה* היה נבואת שקר. הם יאמרו לכם שלא תתפתו על ידי הצהרות אלה. אבן, אני אומר לכם: היזהרו מהם ומאלה שרק השתמשו במילה שלי ואין להם כוח לעשות מעשים המשכנעים באמת שלהם.

69. *בחנו* את עצמכם בפני מצפונכם ושאלו את עצמכם האם החולים נרפאו, האם חשתם שלום כששמעתם אותי, האם הרגשתם מוטיבציה לעשות טוב ולאהוב זה את זה, האם התחדשתם? — "כן", ענה לכם מצפונכם.

70. זכרו וחיו מחדש את הזמנים שחלפו. הנה השולחן שעליו מונחים המאכלים המעניקים את החיים הנצחיים. שוב אני אומר לכם, כי גופי ודמי מיוצגים היום על ידי דבריי. פירור אחד מלחם זה מספיק כדי להעניק לחיים נצחיים. החולים שיטעמו מלחם זה יזכו לבריאות, ומי שישתה מיין זה בהרמת הנפש וביראת כבוד כלפי תורתו, יקבל שלום לנצח.

71. מי שיזכור את דבריי בשעה הנשגבה של מות האדם, בנפשו יהיו המתנות והחסדים הנמצאים בו (בדבריי), כדי שיראה את אור רוח הקודש שלי בעת פטירתו.

72. מחשבותיו הסודיות של האב התגלו לעניים ולענווים. מי שישתה מיין זה, ירגיש שרוחו מתחזקת ; מי שיסגור את שפתיו ולא ישתה אותו מפחד המוות, בו יהיה המוות, ורק אהבתי תוכל להחיותו. אך אז, אם יהיה זה רצוני, אבוא אליו לומר לו: "מדוע לא שתית מיין? קום, אני הוא זה שדיבר מפי אדם, ואותו (הוא) שמקים אותך היום לחיי החסד. מי מלבדי יש לו סמכות להחיות את המתים?"

73. בעוד אני מעביר לכם את תורתו, אני מתבונן בלבו של כל אחד מהנוכחים. יש המגישים לי את לבם, אשר ניזון מדבריי עד ששבע את רעבונו לאהבה ולנחמה. אחרים חושבים על הדרכים שבהן יוכלו להרוס את המלאכה הזאת, משום שאינם מאמינים בה והם מודאגים מההמונים בעלי הלבבות הנלהבים, המתקבצים במקומות ההתכנסות הללו כדי לשמוע את דבריי.

74. אכלו מלחם זה, בו יש חיים נצחיים. שתו את היין, תכולתו הרוחנית היא הטעם האלוהי שיש בדברי.

75. אל תשכחו את המעשים שעשיתי למענכם, כדי שתעשו אותם גם לאחיכם. כפי שאהבתי אתכם, כך תאהבו את שכניכם. הושיבו את הנזקקים לשולחנכם ותנו להם בו את המקום הטוב ביותר.

76. בכל אחת מדבריי* טמונה שפע של גילויים, כדי שתעמיקו בלימודם; כי מתקרב רגע פרידתי, שבו תרגישו בודדים. תישארו כצאן בין זאבים, אך אני אנחם אתכם. אז תתחיל משימתכם, וחלקכם ילכו למקומות מגוריהם (בסביבתם הקרובה), אחרים לפרובינציות, ועוד כמה לאומות אחרות. תהיו פועלים טובים בשדותיי ותזרעו ללא לאות את זרעי השלום והאהבה שלי. אך לא יהיה צורך שתקחו עמכם תיקים כפולים למאכל

ולמשקה למסע — אני אדאג לכם. אל תפחדו לא מפני תלאות מזג האוויר, ולא מפני תלאות היסודות, נוכחותי נמצאת בכל הבריאה.

** המונח "מילה" אינו מתייחס כאן למילה בודדת, אלא הוא תמצית הביטוי של מחשבה אלוהית באמצעות מילים אנושיות.*

77. אני אוביל אתכם אל הבתים שבהם גרים אלה שיחלקו את אמונתכם. הם יקבלו אתכם בשמחה, ו- שם תקראו לאחרים להתאסף לתפילה ולהביא להם את בשורתי. "האחרונים" הללו יהפכו ל"ראשונים" ויצאו כשלוחים חדשים לזרוע, כפי שלימדתם אותם.

78. שדותיי נרחבים מאוד, והזורעים עדיין מעטים מאוד; אך רצוני הוא שבזמן שבו אני עדיין מעביר לכם את תורתי בצורה זו, ייסומנו מאה וארבע-עשרה אלף. כי הם יהיו אלה שבאמצעותם אודיע את עצמי לאנושות בתקופה זו, ועל כל מי שיעיד עליי, גם אני אעיד, כשם שכל מי שיבגוד בי, יצטרך להתייצב בפני משפט.

79. הנה, כולכם אכלתם מהטלה; אף על פי כן, אני רואה ביניכם את זה שיבגוד בי. לא ברגע זה, ולא הלילה, אלא כאשר, מפתה על ידי פיתויי העולם, יקבל את מטבעות הזהב המנצנצים תמורת הסגרת אחיו. מכיוון שאף אחד אינו יודע מי זה יכול להיות, אתם שואלים בלבבכם: "אדון, מי זה?" — אני אומר לכם רק: "התעוררו והתפללו, פן תיפלו בפיתוי."

80. יש גם מי שיכחיש אותי בתקופה *זו*, וזה יקרה בקרוב; עוד הלילה יכחיש מישהו היכן היה ולמי השתייך. — איש אל יכחיש אותי מפחד העולם, כי כאבו יהיה גדול מאוד.

81. פעם הלך ישוע לגן הזיתים כדי להתפלל, כי קרב מועד הקורבן שלו. *היום* אני אומר לכם: התפללו והזכירו לעצמכם את הדוגמה ההיא, כדי שתמצאו כוח באדון. כי אמת, אני אומר לכם, הכוס ששתיתי באותו לילה הייתה מרה מאוד; אך גם זו שהאנושות מגישה לי היום מחדש — כמה מרה היא! בה כל הדמעות, הדם והכאב של בני האדם.

82. לכן, תלמידים אהובים, אני מלמד אתכם להתפלל, כדי שתהיו מוכנים למבחנים הגדולים. אך לעולם לא יוטל חטא כל בני האדם על אדם אחד בלבד. רק המשיח נשא על כתפיו את חטא האנושות כולה, מאדם ועד האחרון.

83. אלה הלועגים בלבם על התגלויות אלה הם אלה שירקו בפניי, ואלה השופטים אותי עתה הם אלה שהלקו אותי ב"תקופה השנייה" ההיא. החטא והחושך של האנושות הזאת הם הכלא שבו אני סופג את כל העינויים.

84. התכוננו, כי המוני הכופרים וגדודי הנשמות המבולבלות ירדפו אחריכם. אך אז אגיד להם: הניחו לתלמידיי, *הם* אינם אשמים.

85. התעוררו והתפללו, חיו בשלום, ותהיה לכם כוחי ברוחכם, כי אתם ניזונים מלחם החיים הנצחיים.

86. הגיעה השעה שבה אתם נזכרים במשיח, האדון האלוהי, ברגעים האחרונים שלו על הצלב, באותן שעות של חושך בעולם, שבהן נוכחותי האירה *את* הנשמות שציפו לי.

87. בגולגולתא חדשה העלתה אותי האנושות ב"זמן השלישי" הזה, ומצלבתי אני מביט בכם, הו בני אדם. אור רוחי יורד על בני האדם, כמו באותה עת, כאשר דמי נשפך טיפה אחר טיפה על האנושות. סבלותיי האלוהיות הן כפצעים הנפתחים לנוכח הכפיות טובה וחטאי בני האדם. אך היום יזרמו מהם מי החסד, כדי שהעיוורים יראו והרשעים יגאלו. אם תפגעו בעץ, יזל ממנו מיץ החיים: אני עץ החיים האמיתיים, המעניק לכם חיים כאשר אתם מבקשים להרוס אותו.

88. מי יעזור לי לשאת את צלבי בתקופה זו? — אתם, תלמידיי! ומי שבוכה על חטאיו, מתחרט עליהם ומתחדש, יישאר בזיכרון האנושות כמו אותה החוטאת, שהרטיבה את רגליי בדמעותיה וייבשה אותן בשערה.

89. אשרי אלה אשר חשים בלבם את כאבו של אדונם, את צמאונו לאהבה, כי יראה אותם בעולם הבא את כל תפארתו.

90. בעוד שעל פני האדמה המוות שהאנשים הבינו לישו הפריד אותו מזרועותיה של אמו האוהבת, היום, לנצח, האם והבן מאוחדים באהבה האלוהית. כי עליכם לדעת ש— אם ישוע הוא *דבר* האלוהים, מריה היא *התמלה* האימהית של האלוהים, ומן הנצח, ליד הצלב שהכנתם לי מחדש, היא פורשת באהבה את גלימתה כדי לכסות אתכם, ומפנה אליכם את מבטה האימהי המלא סליחה.

91. אל תשכחו את ההתגלויות הללו, ובאשר תם שנת 1950, התכנסו כדי להיזכר שוב בהוראות הללו. אז עיניכם ימלאו דמעות, מתוך עצב ובאותו הזמן מתוך שמחה — מתוך עצב, כי תזכרו את הזמן שבו הקשבתם לדבריי ב- , ומתוך שמחה, כי סוף סוף נכנסתם לתקופה של התגלות מרוח לרוח.

שלום עליכם!

הדרכה 46

1. אשריכם, אתם שמהרתם לבוא כששמעתם את קריאת האהבה שהזמינה אתכם לסעודת החג הרוחנית, כדי ליהנות ממאכלי החיים הנצחיים. הבאתי לכם אותם בקיום ההבטחה שנתתי לרוחכם באמצעות ישוע.

2. כשאני רואה שאתם מתעייפים בדרך התפתחותכם, אני מתקרב אליכם כדי למלא אתכם בכוח, ואומר לכם: "לכו צעד אחר צעד עד סוף דרך החיים, בתקווה להגיע לארץ המובטחת. שם תמצאו את השכר על אמונתכם והתמדתכם באותו שלום מבורך ואמיתי, שאליו רוחכם משתוקקת כל כך."

3. הו, עם אשר מצא חן בעיניי ואשר קראתי לו ישראל, בן האור ותלמידו של רוח הקודש: אל תתנו דעתכם על כך אם גופכם עטוף בבלויים או שרגליכם יחפות — כבודכם הרוחני אינו מבוסס על החומרי. בחנו את מעשי חייכם לאור מצפונכם, כדי שתדעו אם נפשכם נקייה מחטא.

4. אם אתם חשים כאב לנוכח הספק והלעג של בני אדם אחרים, קבלו אותו. האם אתם יודעים אם לא *אתם*, באותה עת, צעקתם לפילטוס שיצלב אותי? האם אתם יודעים אם לא הייתם בין אלה שרדפו את שליחיי והכריחו אותם לשתות את גביע הסבל?

5. בפני שאלה זו אתם משתתקים, אך אני אומר לכם: סלחו כאשר פוגעים בכם, אל תהפכו את דבריי לנשק דו-קצוות כדי לפצוע את בני אדם. בתקופה זו על נשמתכם המפותחת להשיג שלווה; עליה להנחות את כל מעשיכם, דבריכם ומחשבותיכם. גילכם הרוחני אינו עוד גיל של ילד, ובזכות הוראתי הפסקתם להיות ילדים קטנים והפכתם לתלמידים. עשו את מעשיכם במסגרת תורתו, מבלי לשנות אותה או לחלל אותה. אל תרחיקו איש ממעגלכם, גם אם אתם רואים פגמים או טעויות באחד מאחיכם. אל תאמרו כי הוא עשב שוטה, אם מישהו מערבב בתורת שלי תפיסות לא מושלמות או עושה שימוש רע במתנותיו. תקנו אותו באהבה והדריכו אותו בחמלה.

רק במקרה שהוא מתעקש בנטיותיו הרעות ומטעה אתכם, התרחקו ממנו, התפללו עבורו והשאירו את העניין בידי.

6. אני מבין אתכם, כדי שתביאו את התחייה באור שלי לאלה שמתים לחיי החסד, וכדי שתפילתכם תושיע אותם ומעשיכם יהיו דוגמה מבורכת לאחיכם. ילדיי, זכרו את מה שתקריבו לאביכם כשתהיו בנוכחותו.

7. רוח האמת היא המדברת אליכם. זיהיתם את העץ לפי פריו, ואת המעיין הזה לפי מימיו הצלולים; לכן אתם הולכים בעקבות עקבות אלה. אך יש צורך שתטהרו את האהבה הגדולה כל כך שאתם חשים כלפיי מכל אנוכיות, מכל סכסוך עם שכניכם, כדי שתהיה טהורה וראויה לאבי.

8. היו ענווים, גם אם אתם חשים שהבורא הטמין מתנות גדולות בהווייתכם. זכרו כי לא הבאתי לאיש כתר כדי להמליך אותו למלך.

9. המוני אנשים, אתם שהתאספתם ומקשיבים לדבריי: כבר מתקרב היום שבו לא תשמעו עוד את הדברים האלה ותחושו בודדים, אף על פי שנוכחותי הרוחנית תהיה עמכם. אז תתחיל תקופה חדשה, שבה אטהר אתכם בגוף ובנפש, שבה אטהר את פולחן האל ואת המנהגים הקשורים אליו של העם הזה, כדי שיוכל לצאת למחוזות

אחרים ולמדינות אחרות, להביא את הבשורה הטובה של דבריי ולהעיד במעשיו על תורת האהבה של תורתו.

10. ניבאתי כי לאחר שנת 1950, ההמונים המרכיבים את העם הזה ינסו כבר להגיע לתקשורת מרוח אל רוח, שכן אז לא אעביר לכם עוד את דברי באמצעות איבר השכל האנושי. מה תעשו אז עם מצוותיי ועקרונות תורת? במה יכלול המודל של הרוחניות, הצייתנות והאמונה, שאתם אמורים להציג בפני אלה שעוד עתידים להצטרף למעגל שלכם? מה יהיה המודל והזרע שתשאירו לדורות הבאים?

11. הבינו כי הזמן ההוא כבר קרוב, וכי הוא יהיה ראשיתו של הגילוי הרוחני, סופה של שלטון האלילות והקנאות הדתית.

12. מארצות רחוקות יבואו קבוצות של אנשים אל האומה הזאת בחיפוש אחר עדות זו. עליכם לקבלם בכל אהבת לבכם ולהראות להם את "ספר החיים האמיתיים", אשר יצרתם מתוך ההוראות שנתתי לכם, מבלי לשכוח כי מעשיכם ורגשותיכם חייבים להוות חלק מהספר שאתם מציגים.

13. נצלו את השנים שנותרו לכם להוראה ולהנאה רוחנית משמיעת דברי; אל תתנו סיבה לכך שזמן זה יהיה זמן של משפט ותלונות. אל תתנו למצב להגיע עד כדי כך שתשלמו (בגלל חוסר ציותכם) בכפרה ובכאב, מהמילה הראשונה שהביא לכם השליח אליהו בתחילת ההכרזה הזו, ועד למילה האחרונה שאני נותן לכם.

14. כדי למנוע כל חילול, אני אטהר את "שדה העבודה" הזה ואפקוד את כל מי שקיבלו תפקידים. אני ארחיב את הטיהור הזה לכל תחומי חייכם, לא רק לרוחניים. אלה שחיללו את תורתי, עליהם לדאוג שהכתמים שהטביעו עליה יישטפו.

15. עם, אני רוצה ששלומי יתגלה ברוחכם, במבטכם ובחיוככם. איני רוצה שפניכם, המובים בסבל, ישקפו מרירות או חוסר שלווה. אתם עם שנולד מתוך כאב, ושעליו מוטלת המשימה להתגבר עליו; עם הנושא את צלבו בהקרבה ובאהבה, מכופף את צווארו ומתגבר על חולשות הגוף. רוקנו את גביעכם בסבלנות — הכירו בכך שמילת האלוהות שלי מרפאת אתכם מפצעיכם בכל רגע ורגע.

16. מתי יגיע דבר זה לכל האנושות? ציוצי "הזמירים"* הללו לא הגיעו למרחקים, הם "לא העבירו את הצליל המתוק של תורתי אל בתי המותרות של הגדולים או אל משכנותיהם של החזקים. הם לא הגיעו לשדות הקרב, שהושקו בדם האנשים, ולא לנשמות העסוקות בבניית מגדל בבל החדש, או המתגוררות בסדום החדשה. אך המילה שתצא מפיכם בשנים האחרונות של התגלותי תהיה המסר שאמור להגיע מחר לבל אחיכם; כי לשם כך אני מטהר אתכם ברגעים אלה ומכין אתכם.

** ביטוי פיוטי למילה האלוהית באמצעות נושאי הקול*

17. לאוזניכם הגיעו רק קינות האלמנות והיתומים, יחד עם שמועות המלחמה, החדשות על מצוקות וטרגדיות גדולות, שטרם חוויתם וסבלתם.

18. דרכי נודע לכם כי אתם בני עם ישראל, ומההיסטוריה אתם יודעים כי בעבר בינה עם זה את עצמו "עם האלוהים", העם הנבחר — זה שעליו נשפכו כל חסדי האב השמימי.

היום אני רוצה שתדעו כי אותו עם, אשר שלחתי מחדש אל הארץ בתקופה זו, מעולם לא היה אהוב *יותר* משאר העמים, ואם קיבל ממני חסדים רבים, הדבר

נעשה מתוך כוונה שיחלוק אותם עם האחרים (העמים), כדי שיהיה אור, דרך, ספר פתוח וגאולה.

19. האם מילא העם הזה את ייעודו בתקופות העבר? האם הוא ממלא את חוק האהבה והאחווה בהווה? — אם אתם מכירים את ההיסטוריה העתיקה של העם הזה, לא יהיה לכם זר כי גם עליו נחתו אסונות גדולים, מצוקות, שבי, רעב, מגפה והשפלה, בגלל בגידותיו וחוסר ציותו. לא האהבה, ולא הציות לחוקי, ולא הרוחניות של אותו עם, הם שכתבו ספר לדורות הבאים. הספר של אותו עם נכתב בדם אחים, נביאים וצדיקים, הוא מוכתם בקנאה, חוסר ציות וחוסר אחדות, והוא חתום בדם בן האלוהים.

20. על העם הזה לשטוף ולטהר את כל כתמי החרפה הללו, למחוק את כל עבירותיו מהספר ולרשום במקומן מעשים טובים — מעשים הראויים לאדונו.

21. תלמידים, אל תכתבו בתקופה זו ספר חדש מלא בחוסר ציות ובחילול, כי מאוחר יותר לא יהיו לכם דמעות מספיקות כדי להסיר את כתמי הבושה מספר זה. כתבו היסטוריה חדשה, אך היא תהיה מורכבת מחידוש מוסרי, מפיוס, מאחווה, מציות ומרוחניות. הברית שלכם (עם אלוהים) בתקופה *זו* נכתבת על ידי מצפונכם.

22. בשנים שבהן אני ממשיך להעניק לכם את תורתי, המשמשות להכין אתכם לעזיבתי, עליכם למלא את המשימה שאני דורש מכם. דעו כי לאחר תקופה זו איני רוצה שהאנשים יכירו את התרמית, וגם לא את חוסר השלמות הנוכחי שלכם. כשיגיע הזמן הזה, בני האדם יכירו את דבריי באמצעות הכתבים שהפקדתי בידי "נוצות הזהב"* שלי. בספר זה תעמיקו כאשר תלמדו את יצירתי, כאשר תרגישו מוטרדים מהניסיונות, או כאשר תשתוקקו לנחמה.

** ביטוי ציורי זה התייחס לאנשים שכתבו ואספו את ההוראות האלוהיות.*

23. אור רוחי נשפך לתוך מוחכם, כדי שתדעו להנחות את אלה שיילכו בעקבותיכם.

24. היום אני נותן לכם את תורתו, כמו באותה תקופה שבה חייתי בקרבכם והראיתי לכם בדוגמתי כיצד יגאל המין האנושי.

25. האנושות, שאינה מסתפקת בשיעור ההוא, דורשת גם בימינו שוב לשפוך דם חף מפשע, אך האדון האלוהי בא ברוחו, והוכחת האהבה ההיא לא תחזור על עצמה באותה צורה. היום אני מדבר אליכם באמצעות *תבונת* האדם ושולח אליכם אינספור קרני אור שלי, שבעזרתן אני מעניק לכם את חוכמתי, כדי שתמצאו את הישועה ונשמתכם תצעד בנתיב האהבה כלפי בני האדם הסובבים אתכם.

26. ראיתי כי מתורת האהבה והענווה שלי לא נותר דבר בלבם של עמים רבים. האחד קם על האחר, החזקים משפילים את החלשים, ושליחיי הרוחניים, שהפקדתי בידיהם את המשימה להנחות את השלטונים לשלום ולהרמוניה, שבו אליי ברוח עצובה, משום שלא הקשיבו להם ולא צייתו להם. אז התרתי לאנושות לרוקן את כוחה, כדי שהכאב הזה יאיר את עיניה ויגרום לה לשוב לדרך ההתפתחות הגבוהה שלה.

27. בשעה זו של מבחן יש לכם את אליהו, המנחה אתכם בתפילה ובמעשים טובים, כדי שתתנגדו לרע. יש לכם את הסנגורית השמימית שלכם, השומרת מקרוב יותר מתמיד על האנושות הזו, שלא הקשיבה לעצותיה ולאזהרותיה. ויש לכם אותי, אביכם, בלתי משתנה באהבתי, המעניק לכם הזדמנות נוספת להתחדש ולפתח את רוחכם, כדי שתזכו בשכר שהבטחתי לכם.

28. כאשר מחוץ לאומתכם אחיכם פוצעים והורגים זה את זה ללא רחמים, הורסים את השלום, משמידים את העמים החלשים וזורעים אימה, סבל וצער בדרכם, עליכם, אלה שהכנתי ואשר הודעתי להם זה מכבר על אירועים אלה, לשמור ולהתפלל. הפיצו מחשבות של שלום; ליבכם יפיץ אהבה ורחמים בקרב בני האדם. הפכו את תורת שלי למעשים, ובכך תתנגדו לרע.

29. בחרתי בכם מתוך ההמונים הרבים המרכיבים את האנושות הזאת, כדי להודיע לכם את תורתִי, את רצוני, וקראתי לכל רוח לשכלל את עצמה בדרך הקיום (של מצוותיי). אך *אתם* נושאים באחריות רבה יותר, משום שהייתם עדים לקיום כל דבריי.

30. יסודות הטבע וכוחותיו ישוחררו כדי לטהר ולשקם את כל אשר הוכתם ונטמא על ידי האדם על פני האדמה.

31. הילדים בתקופה זו מזועזעים לנוכח הכאוס שהם חווים מקרוב, ולבם התמים פונה אליי כדי לבקש ממני אור לשליטים והדרכה נכונה בהחלטותיהם. כמו כן, הם מתפללים אליי למען העמים שסבלו תחת עולם של אחרים, חזקים מהם, ומבקשים ממני שיחזרו להיות חופשיים. מידותיהם הטובות של אהבה וצדק חיות בתוכם, וזעקתם קוראת לשלום ולרצון טוב בין בני האדם. אני מקבל את תפילתם ומוריד אותה כמשחה על מצוקותיהן של אומות הלוחמות הללו.

32. נשמות ילדיי, אל תסטו מדרך הכניעה, הצייתנות והרגשות הטובים. אל תתנו לעצמכם להידבק, ברחו מהשפעת הרע. סמכו עליי ותנו לאור שלי להנחות אתכם ולהאיר את דרך התפתחותכם.

33. גם אתכם, המבוגרים, אני רואה כילדים, ואני מעריך את מעשיכם. קבלו את אור תורתי והפקידו בידי את דאגותיכם. היו חזקים לנוכח הכאב והשלימו עם גורלכם. בתפילותיכם אתם מביאים לפני את אחיכם הסובלים, ואני מקבל את תחינתכם. לכם, כמו לכל ילדיי, אני מעניק את אהבתי במידה שווה. אני מקבל את תפילתכם, ובאמצעותכם אני מברך את כל ילדיי, הן את אלה שאוהבים אותי ומאמינים במילה זו, והן את אלה שמפקפקים ועדיין מכחישים אותי. נגעתי בלבכם, שהיה בעבר חסר רגש כסלע, וממנו מתחילים לזרום מים של אהבה וסליחה כלפי בני האדם. זה מה שתמיד דרשתי מכם: זהו החוק הנצחי ללא התחלה וללא סוף, חוק האהבה, החסד, אשר עד היום לא יושם על ידי המין האנושי.

34. היום אתם מתקרבים אליי מתוך כמיהה למילה שתמחק את הסבל, שתלטף את לבבם המוכה בסערות קשות. אני מעניק לכם חום, כפי שעושה החוגלה האוהבת לגוזליה, שכן ראיתי כי החורף שורר בלבבות רבים: אלה רועדים מקור, ואחרים מתו. נוכחותי ה ית מעניקה לכם כוח במבחנים. איני רוצה שאמונתכם תכבה.

35. רק האמונה תהיה לכם תמיכה בתקופה כואבת זו, אם ברצונכם להיות דוגמה לבני אדם אחרים ולהעיד על דבריי במעשיכם. היו חזקים, הכינו את עצמכם, חיו בערנות והפכו את תורת שלי למציאות, כדי שיאמינו לכם. אני רוצה לראות אתכם חזקים ומוארים באמצעות תורתו, כדי שתוכלו להדביק את הזמן האבוד.

36. אם תאהבו אותי, לבבכם ישתנה: תרגישו מלאי חיים, מלאי התלהבות להילחם למען עלייתכם הרוחנית. תהיו תלמידיי האמיתיים, וכאשר יפגעו בכם קשיי החיים, לא תסתובבו ממני ולא תאשימו אותי במבחנים שבכפרתכם. תסכימו למילוי (משימתכם), כי אתם יודעים שהנשמה מתטהרת ומתעלה במבחנים אלה.

37. נצלו את הזמן שבו אתם מקבלים את תורתכם, כי לאחר תקופה זו לא תקבלו עוד את תורתכם בצורה זו. אך המתינו גם עד שאומר לכם: "זהו מספר הלבבות שעליכם לקחת תחת חסותכם". אלה הם הגבולות שאני מציב לכם — לא גבולות באהבה או בסליחה, אלא גבולות בעבודתכם. כי — גם אם תביאו לי יבול דל — אם הוא טופח באהבה, זה יספיק לי, ואני אקבל אתכם ואברך את עבודתכם.

עליכם להשגיח על כך שצעדיכם לא יסטו מדרך הטוב, וש האור שנתתי לכם יהיה כמגדלור המאיר את דרכה של כל נפש. הוא יפיג את כל הספקות ויעניק לכם תחושת ביטחון במעשיכם. אך אם תסטו מהדרך הנכונה, הוא יקרא לכם תמיד לשוב ולמלא את משימתכם.

38. לילדיי האחרים אני אומר: אל תהיו חסרי סבלנות, אל תבקשו ממני תפקיד מבלי להבין תחילה את האחריות הכרוכה בו. אל תמהרו, כי בקרוב תתעייפו, והשעמום יגרום לכם להירדם, כדי להתעורר (שוב) בתקופה אחרת. מסע החיים ארוך והדרך משובשת; עליכם להתקדם צעד אחר צעד, מבלי לעצור. אם תתגברו על תאוות הגוף ותהיו מסוגלים לרומם את נפשכם, תחיו ברמות גבוהות יותר, משם תוכלו לראות בבהירות רבה את החיים הרוחניים המצפים לכם.

39. הבינו את אהבתי, זכרו שאני לא כמו הקמצן העשיר שרוצה הכל לעצמו. כל מה ששייך לי הוא גם שלכם, כי אתם ילדיי האהובים מאוד.

40. אתם הדורות שנבחרו בתקופה זו לקבל את התגלויותיי. עליכם שפכתי את חסדיי וברכותיי, כי איני רוצה שתחזרו אל האדמה כדי לכפר על עוונות העבר. אני רוצה שתיהנו משלוות מלכותי לאחר שתמלאו את משימתכם.

41. אתם אומרים לי שהארץ היא מקום של סבל וייסורים; אך אני אומר לכם, *שאתם* הפכתם אותה לעולם של אומללות ומחלוקת כתוצאה מאי-מילוי המשימה. לימדתי אתכם כניעה וצייתנות, ותמיד יעצתי לכם את הטוב. אמרתי לכם כי עליכם לזרוע שלום כדי לקצור שלום, כי עליכם להבין את הדרך לדורות הבאים ולתת להם מזרעכם, כדי שתראו אותו פורח ומניב פרי אצלם.

42. הענקתי לכם מתנות המקרבות אתכם אליי. התרתי לכם להביט מעבר לעולמכם ולהעיד על תורת שלי בתקופה השלישית. אף אחד לא יוכל למנוע את התגלותן של מתנות הרוח הללו, כשם שאף אחד לא יוכל לגזול את הרחמים שהענקתי לכם. רק הרוח תאפשר לכם להבין עד כמה גדולות החסדים שהענקתי לכם. טהרו את עצמכם ועבדו, כדי שתהיו בקרוב איתי ותזכו לסיפוק מכך שהבנתם את מצוותיי וצייתתם להן.

43. היום, בתקופת התיקון, החזירו את השלום לאלה ש"הרגתם" באמונתם; רפאו את אלה שפצעתם במילותיכם; שלמו את חובכם, השפיעו על בני אדם אחרים את טובת אהבתכם, ותקיימו את תורתי.

44. כאשר האדם סטה מקיום תורתי, הוא יצר רעיונות, תיאוריות, דתות ודוקטרינות שונות, המפלגות ומבלבלות את האנושות, וקושרות את הנשמה לחומר ומונעות ממנה להתעלות בחופשיות. אך אור רוח הקודש שלי מאיר את כל בני האדם ומראה להם את דרך החיים האמיתית, שבה יש רק מדרך *אמת* , והוא המצפון.

45. כאשר יפרצו המגפות הגדולות והמדענים, בשל חוסר האהבה והחמלה הפנימית שלהם, לא יוכלו לרפא את הסובלים , יופיעו ה"עובדים", התלמידים, וימלאו

באהבה את משימתם לרפא ולנחם את בני אדם. והעולם הרוחני, המתחבר אליהם, יעניק את חסדיו לאנושות הכפופה מכאב. התעוררו והתפללו, כי אם כיום אני מעביר לכם את תורתי באמצעות איבר השכל, מחר רק אלה שיכינו את עצמם יקבלו את השראתי ויקיימו איתי שיח מרוח לרוח.

46. "נוצות הזהב" יכתבו את תורתו לדורות הבאים, כי דברי לא יאבדו; הם יהיו כאוצר שתשמרו לאורך הדורות. אך אני אומר לכם, כי מי שימצא את המשמעות האלוהית שבבסיס דבריי, הוא זה שיעקוב אחר דוגמתי בהתמדה ובנחישות רבה ביותר. מי שמאמין בדברים אלה, הוא כמי שנושא לפיד בוער כדי להאיר את דרכו, מבלי להתבלבל על ידי תיאוריות שגויות או מילים נאות. כי אז הוא יגלה את הסוד כיצד למצוא את האמת, הוא יבין את האהבה הבלתי נמדדת שאני רוחש לכם, והוא ירגיש שאני נמצא עם כל ילדיי ומחדיר בהם אומץ להמשיך במסלול החיים.

47. עמדתם בסערות ובסופות שקרעו את "בגדיכם" לגזרים, אך התרוממתם בתפילה, ובקשתכם הייתה שרחמיי ימנעו את כיבוי מנורתכם, ומצאתם את האדון מוכן לבוא לעזרתכם.

48. הדרך כואבת, ובעולם הזה לא קוטפים את פירות הזריעה; אך אמת, אני אומר לכם, בתקופה זו של מבחנים ומשפט, מעט שלום ברוח ופיסת לחם יבש על שולחנכם שווים יותר מבגדים יפים או מאכלים משובחים, ואפילו יותר מכסאותיהם של אדוני הארץ. אני, החודר ללבבות אלה, אומר לכם כי הם בקברים, וכי על שפתיהם מונחת מרירות.

49. בדרך הענווה הזו יש שמחות, סיפוקים ואוצרות בעלי ערך רב לנפש. אשרי מי שיודע להעריך אותם.

50. ביניכם ישנם אלה שבאו לכאן מתוך תיעוב כלפי תענוגות העולם, אליהם לא ישובו עוד. אך ישנם שעדיין נמשכים אל התענוגות הכוזבים שהם מספקים. אולם כאשר חבר רע מזמין אותם אל הדרך הרעה, ובאותו רגע פונה אליהם חולה ומבקש טיפת "באלסם", אז הרוח והחומר נלחמים זה בזה מבפנים, רגשות האהבה והרחמים כלפי אחיהם מנצחים, והם מתרחקים ממי שניסה לפתות אותם, כדי לגשת למיטה של זה, שבמצוקתו היה סירת ההצלה לאותו "פועל". כמה גדולים היו העונג והשלום שחווה לב זה, כשראה את החולה בריא! אז התרומם בתפילה ואמר לי: "תודה, אדוני, שנתת לי את הכוח לנצח במבחן."

51. ראו כיצד מברכים אתכם אלה שהחלימו בזכות תיווככם; ראו כמה שמחה יש במי שעזב את מיטתו בעזרתכם. שמעו את דברי התודה של אותם תועים, שהחזרתם אל דרך הטוב. כמה התעודד לבכם בעת מילוי משימתכם! אך אוי לאלה שאינם מבינים את השמחות הללו!

52. הדבר הזה שאני נותן לכם באמצעות האדם אינו תיאוריה אנושית. הליבה של ההכרזה הזו היא התגלות אלוהית.

53. רוחי חייבת לחצות את ספי בורותכם כדי לחשוף בפניכם את החיים הנצחיים, שכן כל עוד אתם מתגלמים, עם כל ההשראה וההתעלות שלכם, אינכם מסוגלים לתפוס את מה ששייך לכם, אך מחכה לכם בסודי.

54. זו היא ההתגלות השלישית, הברית השלישית; לכן אתם טריניטארים. כל מי שקיבל בתקופה זו את הסימן הרוחני על מצחו, היה איתי כבר קודם לכן בשתי התקופות הקודמות.

55. שלחתי אתכם כדי לעבור מאבק גדול בקרב האנושות. לכן אתם מראים לי לעתים קרובות את "בגדיכם"* הקרועים בקרבות החיים. אך אתם יודעים היטב כי אדונכם האוהב מרפא את סבלותיכם ופצעיכם, כפי שאתם מרפאים בשמי את כאבם של אחיכם החולים.

** זהו ביטוי ציורי ל"לבוש הרוח", הנשמה, אשר נפגעה, התאכזבה, התעצבה והוכנעה בשל רשעותם וכפיות הטובה של בני האדם, בשל דחייתם והתנגדותם לתורתו של ישו.*

56. אני מברך את לילותיכם ללא שינה, את הנחמה והליטוף שהענקתם לסובלים, את הדמעות ששפכתם על ה- , הסובל בעולם; ואני מקבל את כל מה שהבאתם. אל תשכחו שמה שאתם עושים לזולתכם, אתם עושים לאביכם ולעצמכם. בשדותיי לא הולך לאיבוד אף גרעין זרע אחד.

57. אם הדבר שאני מביא לאוזניכם וכל מה שאני מלמד אתכם הוא מושלם, הרי זה משום שנשמתכם מושלמת, בהיותה נובעת ממני. ראו כיצד היא — מוארת על ידי המצפון — מאשרת את המעשים הטובים ואינה מקבלת שום פגמים.

58. מי מכם יכול להוכיח כי לא היה קיים לפני חיים אלה? מי מבין אלה שבטוחים לחלוטין כי הם עוברים גלגול נשמות נוסף, יכול להוכיח כי חשבונו עם האב סודר, וכי עדיין נותרו לו זכויות בצד ה"זכות" שלו?

59. איש אינו יודע באיזו דרגת שלמות הוא נמצא. לכן, נאבקו, אהבו והיו עקביים עד הסוף.

60. עבור חלקכם, "עבודת היום" בגוף עוד תהיה ארוכה, ואחרים יצטרכו להמשיך אותה בקרוב ברוח. אכן, אני אומר לכם: יפה מאוד לפעול ברוח, כאשר מילאתם את ייעודכם עלי אדמות. אך אל תאמינו — משום שמילאתם את משימתכם בעולם — שהגעתם אל יעד השלמות. סולם השלמות הנפשית גבוה מאוד, וכדי להגיע אל פסגתו עליכם לעבור שבעה שלבים.

61. התפללו כדי שתהיו חזקים בעת המבחנים. השנה הכאב יורגש באופן יוצא דופן בלבבות האנשים, שכן שוב הפרי המר של המדע ושל תאוות הכוח האנושית ירעיל ויהרוג המוני עם.

62. כל מה שנטמא יטהר, וכל עשב שוטה ייעקר מהשורש. דווקא באלה שנמצאים כיום בדרך שגויה אשתמש כדי לממש את צדקתי האלוהית, ו"עמק" זה, שהיה עד כה עמק דמעות, יהפוך לעמק של דם, שכן הדם יזרום כנהרות על פני האדמה.

63. נתתי לאדם את חופש הבחירה; אך אם יגיע זה בעיוורונו עד כדי כך שיאשים אותי בכך, אגיד לו שנתתי לו גם כוח רצון ושכל. במקביל גיליתי לו את תורתי, שהיא הדרך שלא למעוד או ללכת שולל, והדלקתי בו את אור המצפון, שהוא המגדלור הפנימי המאיר את דרכה של הנשמה ומוביל אותה אל החיים הנצחיים.

64. מדוע קיימת החטא, מדוע הרע גובר ומדוע פורצות מלחמות? — משום שהאדם אינו מקשיב לקול המצפון ועושה שימוש רע בחופש הרצון שלו.

65. בני האדם יגיעו לסוף דרכם ויחזרו בה, ובכך יקצרו את פירות כל מה שזרעו — הדרך היחידה שבה מתעוררת חרטה בלבבות. כי מי שאינו מכיר בעוונותיו, אינו יכול לעשות דבר כדי לתקן את שגיאותיו.

66. עולם חדש נמצא בהכנה, הדורות החדשים יבואו בקרוב; אך תחילה יש לסלק את הזאבים הרעבים, כדי שלא יטרפו את הכבשים.

67. נשלחתם כחיילים של שלום. אל תירתעו מהקרב, אל תתנו לנציגי הכתות והעדות להרשים אתכם. בכל צניעותכם, אינכם פחות מהם.

68. בדרך השלמות, על סולם הדרגות האינסופי הזה, תמיד היו ישויות שהלכו מלפנים, ואחרות שהלכו מאחור. אך כולן יגיעו לאותו בית, שכן בספירת אלוהותי אין היררכיות, אלא רק ילדים, כולם אהובים מאוד על ידי רוחי. אני נמצא בכולם, אני מסתתר בלב העשיר כבלב הקבצן. לכן אני אומר לכם: כאשר אתם רואים נזקק מגיע אל דלתותיכם, אל תמנעו ממנו את עזרתכם האוהבת, כי זה יהיה אביכם שדופק על לבבם.

69. אני צמא לאהבתכם, ילדי האהובים!

70. הודעתי בתקופה זו היא הוכחה נוספת לכך שאני מעניק לכם את אהבתי. אך הבינו את לבבם, כי הודעה זו תסתיים בקרוב, ואני אומר לכם שוב, כי ביום האחרון של שנת 1950 אדבר אליכם בפעם האחרונה. כי לאחר יום זה, עליכם לחפש אותי באופן רוחני באינסוף, וכאשר תהיו מוכנים, תשמעו את קולי בצורת השראה — כעת ללא החסרונות של נושא הקול האנושי.

71. התפללו, בני העם, כי ברגעי תפילתכם נרגעים קרבנות המלחמה, הלבבות נחים, האמהות מוצאות נחמה והילדים מוצאים מקלט.

72. אוי לאלה שלא ידעו להתכונן, כי הם ירגישו על פני האדמה כיתומים!

73. אירועים רוחניים גדולים יתרחשו בעולם; נביאים יופיעו בעמים, תוכנם של שבעת החותמות יתגלה לכולם, ואור החותם השישי יוכר כזה הזורח בתקופה זו; שכן בהתגלות זו יתאחדו כל בני האדם, וכל אמונות העולם ושבטיו יתמזגו.

שלום עליכם!

הדרכה 47

1. אנושות, אני מלמד אותך בתקופה זו במילותיי, כדי שתביני את תורתיי. אני משמיע את הקריאה לנשמות כדי להודיע להן על מתנות הרוח שלהן, וכדי שילמדו את התגלויותיי ולא יתפלאו עליהן, אלא ימצאו בהן את האישור למה שהובטח לתקופה זו.

2. אני רוצה שכל אחד מכם, כתלמיד, יתפוס את המקום שבו הצבתי אותו. כולכם נשלחתם אל הארץ כדי למלא משימה. חיביתי בסבלנות למימושה, נתתי לכם הזדמנויות רבות, אך עדיין לא השלמתם את עצמכם. האם אתם רוצים שהעידן החדש הזה יחלוף מבלי שתנצלו אותו, משום שצלב מילוי משימתכם נראה לכם כבד מדי? הזמן הוא שלכם, אך הוא מוגבל, ואני לא רוצה שמחר, כשתתחילו בעבודה, תהיו על סף הקבר, קרובים לפרידה הקרובה לעמק הרוחני, ותאבדו את כוחותיכם הגופניים. עבדו מרגע הארתכם — בין אם אתם בילדות, בבגרות מלאה או בזקנה. זרעו כדי לקצור, ושמרו את תבואתכם באסמי — שם הזמן לא יהרוס אותה והגנב לא יוכל לגנוב אותה.

3. כיום האדם מסובך במאבקים גדולים: בעוד שחלקכם מנהלים מלחמות אכזריות, אתם האחרים נלחמים כדי לנצח את התשוקות ולשחרר את הנשמה. האנושות התפצלה, והחיים הם כמו סירה המתהפכת בעיצומה של סערה. אפילו אתם, החיים באומה זו, שנשארה בשלום, אינכם חשים מנוחה; כולכם שותים מכוס של ייסורים.

4. מדוע ישנם כאלה, אף שהם שומעים את צליל הפעמון השמימי, שעדיין נותרים אדישים לקריאתו? פעמון זה הוא קולי, הנשמע בתקופה זו בכל המקומות שבהם גרים ילדיי. כשאתם שומעים את דבריי, אתם חשים כי אין זה הד של קול אנושי שאני משתמש בו כדי לדבר אליכם, אלא שקולי חודר ללבכם, מעודד אתכם ומעניק לכם חיים.

5. אקבל מכם רק סגידה טהורה; רק מעשי האהבה והרחמים שלכם יעניקו לכם את שלומי.

6. הקשיבו לעצת אבי, אל תברחו ממני! אמרתי לכם כי למען צדיק *אמת* תיוושע ארץ שלמה. אך אם אינכם מסוגלים להיות צדיקים*, לפחות השתפרו, עבדו, כי כך תזכו בחסד ותהיו שליחיי בכל האומות. אל תהיו אדישים לנוכח הכאב; תפילתכם תגיע אליי, ואז דמעות רבות יתייבשו בזכותה, ואחיכם יזכו לשלום ולברכה. לפני שהאנושות תקרוס תחת נטל הצלב שלה, אהיה לה לעזר ואשא את משאה הכבד, כדי שתוכל להמשיך קדימה.

**משמעות הדבר היא לחיות בהתאם לחוק האהבה של אלוהים ולרצונו.*

7. אשרי אלה שיודעים לטהר את ליבם כדי לקבל את דברי, כי אלה יזינו אותם לנצח. אשרי אלה האנחים והסובלים כאשר הם מתבוננים בהרס שבו חיים אחיהם, כי תפילתם תגיע אליי; הם יחוו את פריחתה ושיקומה של המידות הטובות בלבבות בני האדם.

8. "בקשו, וניתן לכם; חפשו, ותמצאו". גיליתי לכם את רוחי, כדי שתחדרו לתוכה, ואני מזכיר לכם את הדברים שאמרתי לכם ב"תקופה השנייה": "תומאס, שים את אצבעותיך בצדי ואל תהיה ספקן". — בואו אליי באמצעות האמונה, השאירו את חוסר

אמונתכם מאחור, הכירו בכך שאני מראה לכם את ארץ ההבטחה האינסופית, הממתינה בשעריה הפתוחים לבואם של תלמידיי האהובים.

9. נתתי לכם את ה"לחם" בשפע, כדי שתשבעו ולא תרגישו מחר רעבים למילה זו, שאתם מזלזלים בה היום. התרוממו רוחנית, כדי שתגיעו ליעד ההתפתחות שלכם. התפללו עבור כולם וזכרו כי אתם כמו קרן אור על נתיב חייהם של בני האדם. היו הרועים הטובים של העדר הזה, שהוא האנושות. בלבם, שיש לכם אור, תבונה והשראה ברוח, תוכלו להוביל ולהחזיר את אלה שהתעו.

10. נבואה אומרת שהכאב יהיה גדול מאוד. תישארו רגועים אם תתפללו ותנהגו על פי תורתי, כי תרגישו את כוחי בכל רגע. אך אוי לאלה אשר — אף על פי שהאזינו לשיעור זה — לא האמינו בהכרזתי, כי ספקותיהם יגרמו להם להתייאש בעת הפוקד. אתם, אשר קיבלתם את דברי הנביאים בזיכרונכם ושמרתם אותם — אל תחללו את שם האל כאשר יבוא הזמן שבו הכאב יכריע את האנושות, אל תתייאשו, שתקו והתכוננו, כי אני אגן עליכם באהבתי.

11. אל תבקשו ממני לסגת מחוקיי ומשפטיי. בקשו בענווה, ואני אתן לכם את המגיע לכם בצדק, כדי שתמצאו את הישועה.

12. חקרו והבינו את ההוראות שנתתי לכם ללא לאות ב"תקופה השלישית". דברי הופיעו בקרבכם כמגדלור זוהר, שהראה את הדרך לניצולי הספינה האבודים.

13. תורתו העניקה לכם כוח רוחני — לא רק כדי לעמוד בפני הקשיים האופייניים לעולם, אלא גם כדי למלא את הייעוד הרוחני שהבאתם עמכם. אל תצפו שכולם יקבלו אתכם בזרועות פתוחות כשתפיצו את תורתו. יש שיציבו בפניכם מלכודות כדי להפיל אתכם.

14. אני מטהר אתכם ומכין אתכם רוחנית וגופנית, כדי שתבינו את השראותיו של האב ותכניסו אותן מאוחר יותר ללבבות אחיכם באותה טוהר שבו שלחתי אותן אליכם, ותעידו על אמת תורת שלי במעשיכם.

15. בלבבות שזכו בחסדי, שמעתי את התפילה הזאת: "אדוני, אתה מעניק לנו ללא הרף מתנות רוחניות וטובות." אך אני אומר לכם: אני אביכם ואני מכיר את צרכיכם. איך לא ירגש רוחי מתפילתכם ומבקשתכם? ניחמתי אתכם בבדידות חדרכם הקטן והאירתי אתכם, כדי שתפילתכם תהיה מועילה. אתם ממהרים לבוא כדי להקשיב לדבריי; אך תחילה אתם מכינים את לבכם כמזבח, ועליו אתם מביאים לי את מעשיכם כקרבן.

16. אתם באים אליי כילד המושט את ידו לאביו, כדי שינחה אותו בדרך; ואכן, לפניי *אתם* ילדים! אך ראו, אני דומה לרועה השומר על צאנו וקורא להם בקול אוהב מן המכלאה. שמעתם את קולי ב"זמן השלישי" הזה באמצעות חוש השמיעה האנושי, אך חיפשתם אותי רק כאשר שפתיכם היו יבשות מצמא, בעודכם חוצים את מדבר תאוותיכם. רק אז שמעתם את קריאתו של אביכם שבשמים.

17. בכל פעם שתקראו לי לעזרה, תרגישו את נוכחותי, המעניקה לכם נחמה ושלום. אך הגיע הרגע שבו הרגשתם רעב לשמוע אותי, ויצאתם בדרככם מתוך כמיהה להדרכתי.

18. עבור כל אחד, שעון הנצח הצביע על השעה, והפעמון צלצל והכריז כי הגיע הרגע שבו רוחכם תמצא את המים שירוו את צמאונה.

19. חלקכם פקפקו לנוכח האופן הבלתי צפוי שבו מצאתם אותי; אך לאחר מכן, כאשר חדרתם למשמעות הדבר ששמעתם, מצאתם ש"טעמו" ומשמעותו הרוחנית יכולים לבוא רק מאלוהים. אז אמרו לי בלבם בשמחה: "אבא, אבא, אנו מאמינים בהתגלותך החדשה בקרב בני האדם!" — ראיתם את עצמכם עטורים במתנות רוחניות, חוויתם שלום בלבכם, ובביתכם ראיתם את אור ההרמוניה זורח. ובזמן שהילדים התרעננו בנוכחותו ובנוכחות מבטו של האב, גם הוא חש כיצד צמאונו לאהבה רווה, כאשר התבונן בשמחת ילדיו, ראה את התחדשותם המוסרית וקיבל את ליטופיהם באמצעות תפילותיהם.

20. אז אמרתי לכם: לכו אחריי, כבר נתתי לכם הוכחות לנוכחותי, אור האמונה כבר הודלק בלבבותיכם. לכן, מאותו רגע ואילך, לא התייאשתם בכל פעם שהתנסו מבחנים בדרככם בחיים, ולא מרדתם על חוקי.

21. ראיתם את יקיריכם עוזבים לעולם הבא, חוויתם את סגירת הדלתות לעבודה ואת המחסור בלחם על השולחן, איבדתם את נכסיכם הארציים; אך האמונה הובילה אתכם, כמעין מגדלור, אל הנמל הבטוח. היו גם כאלה שנחלשו בעיצומו של המבחן, שאלו שאלות לגבי דבריי והרגישו שאמונתם כבתה.

22. אך דבריי, שהגיעו לליבם דרך המצפון, אמרו להם כך: "מדוע נחלשתם? מדוע לא שמרתם על אמונתכם ושכחתם את דבריי? זכרו שאמרתי לכם שהנבחרים תמיד נבחנים, כדי שאמונתם, איתנותם ואהבתם יוכיחו את עצמם."

23. אלה שנשארו חזקים חוו כיצד הסערות חלפו והאור שב להאיר את דרכם. הם חוו את שובם של השלום, הבריאות והנכסים שאבדו.

24. כך אני מעצב בהדרגה את הלב הקשה של אלה שאשתמש בהם, כדי שמחר יהיו עדים ומשרתים טובים שלי בקרב האנושות, שבה עליהם לזרוע את זרעי האמת שלי.

25. הנשמה אצילה לנוכח אזהרת דברי, הבשר הוא שבריר. לכן אני אומר לכם: כאשר אני מחזק ומרומם את נשמתכם, עליה לקחת על עצמה להחיות מחדש ולשמור על גופכם בדרככם.

26. נבחנתם קשות, תלמידי היקרים. מכיוון שכל מבחן טומן בחובו סוד עבורכם, איננכם יודעים אם הוא נועד לחזק אתכם במאבק, לגלות לכם דבר שאיננכם יודעים, או לכפר על עבירה כלשהי. אך אל תיסוגו לעולם מפני הניסיונות, שכן לא לשם כך נשלחו; וגם אינם עולים על כוחותיכם המוסריים או הנפשיים.

27. היו בין אלה שנשארים חזקים במבחנים הגדולים. מכם אעלה דורות מלאי אור וחסד.

28. בואו לקבל את תורת האהבה שלי כהכנה, אשר באמצעותה יוסרו ממוחכם כל התפיסות המבלבלות שאולי צברתם עלי אדמות. דבר זה יראה לכם את הדרך האמיתית, אם איבדתם אותה. קולי השמימי מגיע אל לבכם כדי לבשר לכם על העידן השלישי ולדבר עליו.

29. טעויותיכם וחסרונותיכם לא היו מכשול להופעתי בקרבכם — נהפוך הוא, הם היו הסיבה לכך. אני בא לחפש אתכם, כי תעתתם, והייתם שם, בגלותכם, חולים ועייפים מסבל. עד אז ירד אדונכם לומר לכם: "בואו אליי!" אז יצאתם בבהילות ללכת בדרך התורה, שנכתבה על ידי זה שהוא בעל הבריאה ואדוניה.

30. אור "הזמן השלישי" מאיר את הדרכים, כדי שמבטכם יגלה את הקוצים ותוכלו להסירם; כי נתיב זה זרוע במבחנים.

31. ללא הרף דפקה אהבתי על דלת "ביתכם" כדי שתתעוררו. איך ייתכן שיש מישהו שעדיין מכחיש את דבריי לאחר כל כך הרבה הוכחות של אהבה? — משום שלמרות שיש להם עיניים, הם אינם רואים; למרות שיש להם שכל, הם אינם מבינים; למרות שיש להם לב, הם אינם חשים.

32. אתם עדיין לא מכירים אותי. רק כאשר תאהבו זה את זה, כפי שלימדתי אתכם, תזכו בהכרה גדולה מאוד ובהבנה גדולה מאוד של מתנות הרוח. אמרתי לכם ששפתיכם ידברו מתוך שפע הרגשות הטובים שבלבכם. אך האם יכול לדבר על אהבה מי שאינו נושא אותה בלבו? האם לא מזעזע אתכם הרעיון שמי שאני מעניק להם את ההוראות הללו הם בדיוק אותם אנשים שקיבלו ממני תורות אהבה בזמנים אחרים? ראו, באהבתי כאב וכמורה אני מפקיד בידיכם את תורת זו בספר, שעליכם לשמור על טהרתו וחוכמתו, אשר החסד האלוהי של האדון הטמיע בו, כדי שכאשר בני האדם יכירו אותו — וביניהם יהיו גם מרגלים בדמות סופרים ופרנסיים חדשים, שיבואו לנסות אותי — תוכלו להציג בפניהם יצירה מושלמת, תורה רוחנית של צדק ואהבה שופעים — פולחן אלוהים שהוא עמוק בתוכו ופשוט כלפי חוץ, ומאושר על ידי מעשי האהבה והרחמים שלכם כלפי אחיכם.

33. התעוררו והתפללו, היו מוכנים, כי תורתו תירדף. גילויי אלה לא יטרידו אתכם; תנו להם, כאשר יתממשו, להפתיע אתכם במשימתכם, בעודכם מרפאים חולים ומנחמים את הסובלים. אני אתן לכם את הכוח, בכך שאעניק לכם את מיץ עץ החיים הנמצא בכל אחד מכם. שבו לשולחן זה, תחת צל זה, אך היזהרו שלא ללכלך את מפת השולחן הלבנה הבוהקת. הלבן הטהור הזה דומה לזה של הדרך שעליכם לעבור לאחר מכן. מעיל האהבה שלי מכסה את כל ילדיי, ורחמיי מכינים את דרך החיים של כל אלה שאמורים לשמוע אותי בתקופה זו.

34. כוחות הטבע המשוחררים מטלטלים את האנושות בכל רגע ורגע. היו ערניים, כדי שלא ישאירו את עקבות מסלולם בארצכם.

35. תנו להמוני האנשים לבוא אליכם; כל לב וכל נפש נושאים בתוכם צער. חברו אותם לעולמי הרוחני — עתה, בעוד עוד נמשך זמן ההתגלות הזו, כדי שיקבלו את המשחה הרוחנית היורדת ממלכתי. אני רוצה לראות אתכם מוכנים, עובדים במסירות במפעל האהבה שלי, כך ששעת הצדק שלי תמצא אתכם בעודכם מרפאים את החולים, מנחמים את האבלים, מלמדים את הצמאים לאמת, ומייעצים לאלה שסטו מהדרך. זכרו: אם אותו יום לא יפתיע אתכם בעת מילוי המשימה הזו, אתם תהיו האבלים.

36. איני רוצה לראות אתכם בנוכחותי בראש מורכן, אני רוצה לראות אתכם תמיד מכובדים ושמחים. עם השלום והכוח הזה אני רוצה להשאיר אתכם בקרב בני האדם, כאשר יגיע רגע פרידתי; כי אמת, אני אומר לכם, תצטרכו להילחם. — במבחנים אלה אני רואה את אלה שיילכו אחריי ואת אלה שיפנו לי עורף. כי את כל אחד מכם פקדתי ובחנתי כדי לחזקו.

37. אני רוצה שעלי העץ והפרי שלו, שאתם מהווים, יהיו מרפאים ומחייה. אז דאגתי הנבונה תוביל אליכם *את* האנשים, שרק מחכים לרגע שייקראו, כי הכוס שהם שותים מרה מאוד.

38. חולי הנפש, השכל והגוף, אלמנות, יתומים, גברים ונשים חסרי ישע, הרעבים לאהבה ולשלום, הם אלה שיבואו להניח את עולם ולשוב לאמונתם. עבור אלה שאינם יכולים לבוא, עליכם להתפלל, לבקש ממני, ואני אענה לכם.

39. הישארו נחושים בהתחדשות, אל תתנו לטבע הגופני לסגת בהתפתחותו (לטובה). הבינו כי — כאשר תגיעו להתקדמות זו — הנחתם את היסודות להתעלותכם הרוחנית.

40. חשו, הו עם, את השמחה שהרוח האלוהית חשה כאשר היא מדברת אליכם ומרגישה שהיא נשמעת. ראו כמה אור שופך דברי על סודות רבים שלא יכולתם להבין.

41. בני אדם של תקופה זו, שהאמנתם כי אתם נמצאים בערב חייכם — תורתו הפתיעה אתכם כזריחה והחייתה מחדש את נפשכם.

42. ברוכים הם אלה המכירים במשימתם ונושאים את צלבם בתקופה זו; כי השדות שאליהם הם נכנסים יהיו פוריים לדברי, והם יוכלו לזרוע בהם את זרעי תורתו.

43. שבו, תלמידים ותלמידות, הרגיעו במוחכם ובלבבכם את הסערות הסוערות בתוכם, ותנו לקשת השלום להופיע ברקיע הרוחני.

44. תתפלאו על תורת האלוהות שלי, כשתגלו חבויים בתוך הווייתכם מתנות וכוחות אינספור, שבעזרתם תוכלו בעתיד לנצח במבחנים ולנצח בתהפוכות החיים.

45. המדריך שלכם בתקופה זו יהיה רוחי. אני אפתח לכם את הדרך דרך ים סוף החדש, כמו בימי משה. אני אציל אתכם ואשמור עליכם במדבר. אני מבקש מכם רק שתחיו ללא לאות על פי דוגמת האהבה שלי, ושתהיו נאמנים עד הסוף. כי את היעד הסופי תמצאו כאשר רוחכם תגיע אל שערי הארץ המובטחת, שם תנוחו ממאבקי האדם ותמצאו שחרור מהתשוקות ומהסבל של העולם הזה. שם תכירו את " " האור האמיתי של הרוח, אשר יראה לכם את האמת בשפע כזה, כפי שאתם יכולים לראות את אור השמש בעולם *הזה*.

46. מהאב יצאתם, ואלו תשובו, כאשר לא רק שתצטרכו להחזיק בטוהר המקורי שלכם, אלא גם בגדולה שתעניק לכם התפתחות המתנות שברשותכם, אם תקיימו את חוקי האלוהיים שלי. אך איש לא יבוא לבדו אל נוכחותי, כל אחד יביא עמו את כל אלה שהציל, שריפא, שניחם והוביל אל דרך הישועה. כדי לסייע לנשמתכם במסלול התפתחותה, נתתי לה בתקופה זו את תורת האהבה שלי.

47. עתה הוא זמן הלמידה. ראו כיצד רוחי נשפכת על כל בשר ועל כל נפש. האחד מבשר את דברי בהתלהבות, האחר ללא התלהבות. הזקנים, הנערים והילדים מדברים על ממלכתי הרוחנית. האם אינן אלה העדויות שהנביאים שלי ואני עצמי בישרנו לכם פעם לגבי התגלותי החדשה?

48. טהרו את לבכם ואת דעתכם, כדי שנשמתכם תתעלה ותתטהר. אז אגלה את אוריי דרך הווייתכם ואדהים את האנושות במעשי האהבה שלכם. דרך הילד אדבר אל הזקן, דרך הבלתי משכיל והבור אל המלומד, ודרך העניו אל הגאה. היום אינכם מבינים עדיין מה מצפה לכם, אך מחר תדעו זאת ותצאו ברצון אל המחוזות, אשר היום (עדיין) ישנים ומחר, כאשר יקבלו את בשורתי האלוהית, יהיו מוכנים ללכת אחריי.

49. היום אתם מחכים בכיסופים שהמאסטר שלכם יירד כדי ללמד אתכם ולהזכיר לכם את תורת העבר. אתם חיים בערנות, באוזן קשובה ובלב הפועם באהבה אליי. שכלכם קשוב — מוכן להרהר בדברי; ולאחר מכן, בשקט, אתם נזכרים בעצותיי ובמצוותיי ומנסים להבין אותן כדי ליישמן. אז אתם מבינים עד כמה תורתו טהורה ועד כמה משימתכם קשה, ואתם שואלים אותי אם אכן יש צורך, כדי להיות נלהבים יותר, שתהפכו תחילה לישויות רוחניות, על ידי שתתפטרו מהמעטפת הגופנית שאתם לובשים היום; כי אתם חשים שהיא מהווה מכשול לעלייתכם הרוחנית ולמילוי משימתכם.

אך אני אומר לכם, כי עליכם לקבל את המעטפת הזו באהבה ולהשתמש בה במיומנות. לא לשווא בראתי אותה ונתתי אותה לכם. אם תדעו לכוון אותה, היא תהיה שותפתכם, ותוכלו להעריך וליהנות מקיומכם עלי אדמות באמצעות הקציר שתקצרו מזרעי האהבה שתזרעו בקרב בני אדם.

50. קחו אותי לדוגמה ועשו נפלאות, כי אתם נבחריי. היו רופאים ויועצים לאחיכם, עורכי דין וסנגורים של בני האדם, והשקיעו את כל נפשכם בעבודתכם כדי להביא אותם למקום מבטחים וכדי שיחושו שהם הולכים על קרקע בטוחה בדרך התיקון.

51. צאו לשדות שהכנתי, וזרעו בהם את הזרע. רופפו את האדמה באהבתכם כאיבר טוב, כי לב האדם התקשה ויש לעבד אותו בסבלנות. — כאשר נתקלתם בנשמות סוררות, רציתם להתרחק מהן ואמרתם: "זה אינו נמנה עם אלה שאלוהים מחפש: *הוא* רוצה לבבות צנועים." — האם אינכם יודעים שדווקא את הלבבות האלה באתי לחפש ולהמיר? אני שואל אתכם: כשבאתם אליי, האם לבכם כבר היה כמו בית או כמו מקדש עבורי? הפנו את מבטכם לאחור והבינו שכבר הסרתם מעליכם את העול הכבד, ושנולדתם מחדש לחיים האמיתיים.

52. מדוע אתם מטילים ספק לעתים בהודעתי באמצעות השכל האנושי ודורשים ממני הוכחות, ומדוע חסר לכם האמונה כל עוד אינכם רואים את החסד שאתם מבקשים מתגשם? אתם רוצים לשמוע אותי מדבר בשפה נבחרת יותר כדי להאמין, ומתערבים בהחלטותיי הנעלות. אני שואל אתכם: האם אתם כבר נמצאים בפסגת הרוחניות כדי שתוכלו לפרש את השראותיי? האם אתם כבר מפותחים כל כך עד שתוכלו לקרוא את רצוני ברוחי? — אתם עדיין קטנים מדי כדי להבין אותי; אך אני מוביל אתכם אל הדרך שבה תגיעו למגע רוחני איתי, כדי שתכירו את סודי.

53. זלזלתם במשימה שהופקדה בידי רוחכם, אף על פי שנתתי לכם ייעוד שנועד להוביל אתכם לשלום ולשלמות החיים הנצחיים.

54. אם תהיו ענווים, תהיו גדולים. הגדולה אינה בגאווה וביהירות, כפי שרבים מאמינים. "היו עדינים וצנועים בלבכם", כך אמרתי לכם בכל עת. הכירו בי כאב ואהבו אותי, אל תחפשו עבור גופכם כיסא או שם שיבדיל אתכם מאחרים. היו פשוט בני אדם בין בני אדם אחרים והיו בעלי רצון טוב בתוככם.

55. הכינו את עצמכם, כדי שתראו אותי בכל תפארת שלי ותעידו עליי; ובמידה שתעלו רוחנית, אשאב את הידע שלי לתוככם.

56. הו, בני אדם, שלא הצלחתם להתנתק מההבלים של העולם כדי לקיים את חוקי הרוח! אתם אוהבים את האדמה הזאת, שגורמת לכם לדמעות, וחוזרים אליה שוב ושוב, מבלי להבין את המטרה שלשמה נשלחתם. אני אומר לכם: מלאו את משימתכם

והתכוננו למסע אל הארץ שהבטחתי לכם, כדי שתשמעו את קול אבי, המקבל אתכם ומעניק לכם את השלווה שהשגתם באמצעות מעשי האהבה והרחמים שלכם כלפי אחיכם.

57. אל תפחדו מהניסיונות של תקופה זו. התחזקו ועזרו לזולתכם. תמצאו ביניהם רבים שהכאב גרם להם לאבד את התקווה. תראו את אחיכם בפחד, ועליכם להיות משחה מרפאת לכולם, מילה של חיזוק ועידוד, וקרן אור מאביכם. הפכו את הכאב של הסובלים לכאבכם, ואז חלקתם את הצער עמם והענקתם להם אהבה ורחמים.

58. לכם, הבוכים בשקט, אני אומר: אשרי הבאים בחיפוש אחר נחמה. לא ביקשתם סמלים או תמונות כדי להתפלל, כי אתם יודעים שאני אתכם, ומצאתם אותי בתוככם. הזרמתי כוח בגופכם ובנשמתכם.

59. ברוכים הם אלה שידעו להנהיג את המוני האנשים, ואלה אשר, כאשר חשו בנטל הצלב, פנו אליי בבקשת עזרה. אני מאיר את דרכם של כל היצורים החיים במישורים הרוחניים והחומריים. אל תראו זה בזה זרים, העניקו זה לזה חום ואהבו זה את זה באמת; כי כאשר אתם אוהבים את זולתכם, אתם אוהבים אותי.

שלום עליכם!

הדרכה 48

1. אתם, ההמונים, המבקשים את צל העץ הרחב, שבו תוכלו לנוח — כאן אתם שומעים את דבריי, המעניקים לכם נחמה וכוח, כדי שתוכלו להביט בהכנעה בדרך שעליכם לעבור.

2. כאשר אתם חשים שנשמתכם נחלשת, בקשו מאליהו את מטהו, כדי שתוכלו להישען עליו ולהגיע למעיין הצלול של האב, שם מי אהבתו וחוכמתו זורמים בשפע, כמקור השראה ועונג לנודדים.

3. אני מלמד אתכם לבנות את המקדש האמיתי; כי רבים הם אלה שבנו מקדשים מבלי להניח להם את יסודות האמונה. המקדש *שלי* חייב להיות כמו עץ, שענפיו מתפשטים באהבה על פני כל כדור הארץ, שם הציפורים משמיעות קריאות שמחה בדרכים שונות, וכאשר הן מאחדות את קולותיהן, הן יוצרות קונצרט הרמוני, נעים ומושלם, אותו הן מקדישות לבורא. אז רוחכם תעלה למעלה כדי לחפש את אדוניה — כאב, כמאסטר, כרופא; אך לעולם אל תחפשו אותו כשופט.

4. האל האמיתי יאהב באמת, האלילים הכוזבים יושמדו, והפולחנים הטמאים והלא מושלמים יפנו את מקומם לסגידה לרוח, שתהיה שיר אהבה לאב.

5. אכן, אני אומר לכם, הרבה דיברתי אליכם בתקופה זו, אך לעתים אינכם מבינים אותי ולעתים אתם נותנים לי לדבר אל חלל ריק. עם זאת, הד של המילה השמימית הזו לא ישתתק ויישמע על ידי בני האדם בכל העולם.

6. אילו הרוחני היה הופך לדברים חומריים, הייתם רואים את עצמכם ברגע זה יושבים ליד שולחן עצום ממדים, ולפני כל אחד מכם הייתם רואים את לחם דברי, המוצג במאכלים משובחים.

7. אלה שהולכים ומתעלים רוחנית אומרים לי כי לא היו מחליפים את דברי במאכל הטעים והמפתה ביותר. אלה שעדיין לא הצליחו להתגבר על החומרנות שלהם היו מעדיפים שאביהם, במקום להביא להם מתנות וטובין *רוחניים*, יביא להם בשפע את עושר העולם.

8. כמה רבים השאירו על שולחני את המאכלים שהצעתי להם באהבה כה רבה, מבלי שנגעו בהם אפילו. מתי יחוו שוב תקופת חסד כמו זו הנוכחית, שבה הוענקה להם ה- , לבוא אל הארץ כדי לשמוע את דברי? — הם סלעים קשים, הזקוקים לסופות ולזמן כדי להתרכך. ירושתם תישמר מהם כל עוד אינם יודעים לשמור עליה ולהעריך אותה. אך הם יחזרו להחזיק בה, כי אמרתי לכם שמה שהאב נותן לילדיו לעולם לא יילקח מהם, אלא רק יישמר עבורם.

9. זהו העץ האדיר, בצלו נופשים הנודדים כדי לנוח ממסעם המתיש ולהשיב את כוחם, תוך שהם ניזונים מפירותיו.

10. תחת עץ זה אני מצפה לכולם; חלקם ישובו מרוצים מהמשימה שהושלמה, ואחרים בראש מורכן ובידיים ריקות.

11. כאשר השלום נעלם מליבכם ודמעות זלגו ללא הרף על לחייכם, התחלתם להרהר כדי לזהות את הסיבה לצערכם. אז גילה לכם המצפון כי מקור צערכם וחוסר השלווה שלכם נובע מהרוחניות המועטה שהייתה לכם, מהיעדר מילוי משימתכם — מכך שבמעשי חייכם אין אהבה ורחמים כלפי בני אדם אחרים.

12. חייכם הנוכחיים היו כפרה על כך; כי אינכם יודעים מכמה חטאים, שטימאו את נפשכם בחיים קודמים, אתם מטהרים את עצמכם היום. זו הסיבה שלא היה שלום בלבכם.

13. מי שאיבד אפילו את שארית השלום האחרונה, נאבק קשות כדי להשיב אותה, ומגיע להבנה שחסד זה קיים רק בדרך הצדק והטוב, שאליה אני מפנה את בני האדם בכל רגע באמצעות המצפון. מכאן נובע כי אלה ששמעו את דבריי, משתדלים ללכת בעקבותיי, כי הם יודעים שבדרכי יש שלום, ובאשר מתקבלת קושי או מבחן, רחמיי קרובים כדי להקימם.

14. תורתי אינה דורשת קורבנות על-אנושיים, היא אינה משמעותה עבדות ואינה כובלת איש בשרשראות. אכן, זהו צלב, אך צלב של אהבה — צלב שמשקלו מחזק במקום להתיש.

15. זכרו כי חשתם שלום אמיתי בהזדמנויות שונות בחייכם, ותבינו כי זה קרה כאשר עשיתם טוב, כאשר סלחתם, כאשר התפייסתם עם מישהו, כאשר עזבתם את המיטה הנוחה כדי ללכת למיטתו של חולה, כדי להביא לו נחמה. לרגע אחד היה שלום מלכותי בנשמתכם. לכם, שאני מלמד לשמור על השלום לאורך כל חייכם, אני אומר לכם באמת, שתפקידכם מראשית הזמן היה להביא שלום לבני אדם. לכן אני מבקש מכם בכל פעם שאני מתגלה בפניכם, שתתפללו למען בני האדם; כי נשמותיכם, המאוחדות במחשבה אחת ובכוונה אחת, יגיעו אל הלבבות כנשימה של אושר ושלום. כמו כן, קיבלתם את ההדרכה והסמכות להעניק שלווה פנימית, אור וביטחון לישויות השוכנות (עבורכם) באופן בלתי נראה בעמק הרוחני.

16. דרכי העולם מלאות סכנות ופיתויים. לכן, הישויות הרוחניות נופלות לעתים קרובות תחת שלטון העולם והחומר, אף על פי שיצאו ממני מלאות באור הידע ובכושר האינטואיציה, עם כלי נשק ואמצעים להגן על עצמן ולנצח.

17. מצאתי אתכם מובסים, אך הקשבתם לקולי, שחיפש אתכם בטוב, וכך קמתם מלאי אמונה ותקווה. אמת, אני אומר לכם, לא יהיה אף תועה או מובס שלא ישמע את הקול הזה, כאשר יגיע הזמן לכך.

18. בתקופה זו, אלה שהתרחקו ביותר, אלה שסטו ביותר, יהיו אלה שיאהבו אותי בלהט רב ביותר ויעקבו אחריי.

19. אזמל אהבתי יחתוך את הסלעים הקשים ביותר.

20. כדי להשיג מטרה זו, אני מחפש את רוחכם, כי *הוא* יכולה להבין את תורת; אך תחילה נאלצתי לדבר אל לבכם, תוך שאני מגביל את עצמי באמצעות נושא הקול ומאנוש את דברי. זוהי הדרגה שתעלה אתכם אל ההתגלות מרוח אל רוח. אז יהיה זה קולי הרוחני שיגיע אליכם בהשראה, אשר תראה לכם את הדרך לכפרתכם; כי גופכם הוא לעתים שרשרת כבדה או צעיף צפוף, שאינו מאפשר לכם לראות מעבר לחומרי.

כדי לעזור לכם לנצח במאבק זה, יש לכם כאן את ההשראה האלוהית שלי, שהופכת מתוך אהבה אליכם למילה אנושית, הבאה אליכם כליטוף לשכל וללב.

21. אלה הם ימי זיכרון, ולכן הקדשתם את עצמכם לתפילה ולהכנה. אוי, לו רק הייתם מסוגלים לשמור על רוחניות זו בכל חייכם, מבלי ליפול לקנאות; כמה גדולה הייתה התפתחותכם.

22. שמחה שורה בלבבותיהם של המאזינים הרבים הללו, כי הם יודעים שלפני רוחם ניצב הסעודה השמימית, אליה מצפה להם האדון, כדי לתת להם לאכול ולשתות את לחם ויין החיים האמיתיים.

23. השולחן שסביבו התכנסו אז ישוע ושליחיו היה סמל למלכות השמים. שם היה האב מוקף בילדיו, שם היו המאכלים שסימלו את החיים ואת האהבה; שם נשמע הקול האלוהי, ומהותו הייתה ההרמוניה העולמית, והשלום ששרר אז היה השלום הקיים בממלכת האלוהים.

24. ניסיתם לטהר את עצמכם בשעות התפילה הללו, שכן חשבתם שהמאסטר יביא לכם בברית חדשה בדבריו, וכך הוא הדבר: היום אני מתיר לכם לזכור את הלחם והיין, שבעזרתם ייצגתי את גופי ואת דמי. אך באותה מידה אני אומר לכם, כי בעידן החדש הזה תמצאו את המזון הזה רק במובן האלוהי של דבריי. אם אתם מחפשים את גופי ואת דמי, עליכם לחפשם באלוהות הבריאה, כי אני רק רוח. אכלו מאותו לחם ושתו מאותו יין, אך מלאו גם את גביעי, אני רוצה לשתות עמכם: אני צמא לאהבתכם.

25. העבירו מסר זה לאחיכם ולמדו כי הדם, בהיותו חיים, הוא רק סמל לחיי הנצח, שהם האהבה האמיתית. — דרככם אני מתחיל להאיר את האנושות בגילויי החדשים.

26. גברים ונשים, ילדים, נערים וזקנים יהוו את שליחותו של ישו ב"תקופה השלישית" הזו. אך אמת, אני אומר לכם, יותר מלבבות — את הרוח אני מחפש.

אף על פי שלא כל האנושות שומעת את דברי, אני רוצה שתחוש בנוכחותי בשעה מבורכת זו. אבות המשפחות בבתיהם, החולים במיטותיהם, הרעבים לצדק, אלה שנענשו על ידי בני האדם, אלה שאין שלום בלבם, הנעלבים, העניים — כולכם, היכנסו בשקט למקדשי, כדי שתשמעו את קול אדוננכם האומר לכם: "שלום עליכם!"

27. עם, ברגע זה מקיפים אותי באופן בלתי נראה — כמו באותם ימים — שליחיי, הנמצאים עתה ברוח: פטרוס, יוחנן, יעקב הבכור והצעיר, תדאוס, תומאס, מתי, ברתולומאוס, שמעון, פיליפוס, אנדראס ואפילו יהודה, המלא בכאב. כולם מלווים אותי בסעודה החדשה הזאת. באיזה מקום אחר על פני האדמה ניתן היה להציג בפניכם את התמונה שאני מראה לכם? — יראו לכם תיאורים חסרי חיים, בעוד שאני יכול לגרום לאותם ישויות רוחניות להתגלות במלוא עוצמת החיים והאור.

28. כמו באותם ימים, יש שמחה וכאב בו-זמנית ברוחי, שכן עדיין לא כל ילדיי נגאלו.

29. בעודכם שומעים את דבריי, האומרים לכם כי אתם יושבים לשולחני, מחשבותיכם אינן מתנתקות מאותו תלמיד, שברגע של בלבול בגד במורו ובאחיו; אז אתם שואלים את עצמכם האם גם בתקופה זו יהיה בוגד, ורוחכם שואלת אותי: "אולי זה יהיה אני?" — דמעות עולות בעיניכם ואתם מבקשים ממני כוח, כדי שלא תיפלו לעולם בפיתוי. אכן, אני אומר לכם, גם בתקופה זו יהיו כאלה שיבגדו בי; אך לא יהיה זה בגופי כמו בתקופה השנייה, אלא שהם ינסו להסתיר את אמת תורתו במעשיהם, ובכך יגרמו לכך שהאנשים יראו את מה שהיה שיעור בחוכמה האלוהית כהונאה.

30. כולכם נשבעתם לאהוב אותי וללכת אחריי עד המוות; אך אני אומר לכם שעליכם להיות ערניים ולהתפלל, שכן גם יהודה נשבע להקריב את חייו למעני.

31. אם אז נמשכו ייסורי גופי לילה ויום, והמוות סיים את ייסורי הגוף, הרי שעכשיו אני חש ברוחי את הכאב בכל אלה הסובלים; בכל נאשם אני נידון על ידי שופטי הארץ,

ובכל תא כלא אני כלוא בלבם של אלה הסובלים את הכפרה ההיא. אל תבכו רק לזכר שעות הכאב שחווה ישוע בעולם, כי עדיין לא הסתיימה ייסורי.

32. כבר מתחיל רוחכם להשתתף בעצבותי, שכן הוא מבין שעליו עוד לרכוש זכויות באמצעות מעשי האהבה והרחמים שלו, כדי להשיג את העונג והשלום שמבטיחה דברי למי שעוקב אחריי עד הסוף.

33. הרימו את רוחכם בתפילה פשוטה, כי התפילה היא קשר והתקרבות אל האדון.

34. סעודה זו מורכבת מאהבה, אל תשכחו זאת. קחו את הלחם מהשולחן וחלקו אותו עם אחיכם; וכאשר תהיו כולכם בנצח, תבינו כי ההתגלות הזו שאני מעניק לכם כעת הייתה סמל לחיי הנצח. בואו, המוני בני אדם, כי אם ב"תקופה השנייה" היו רק שנים-עשר שישבו לשולחני, הרי שהיום יהיו מאה וארבעים וארבעה אלף: אך קריאת האהבה שלי מכוונת לכל בני האדם. אני רוצה שכולכם תלוו אותי בתקופה זו. יש המרעידים למשמע דבריי, יש הבוכים, ויש המרגישים שאינם ראויים לשמוע אותם. אני, היודע מי כל אחד מכם, אומר לכם כי בין העם הזה, הממהר עתה בהמוניו לשמוע את תורתו, באים גם אלה שזכו בזמנו לנסים כדי להאמין בי; כי נמצאים שם אלה שהטילו ספק בישוע, וגם אלה שצעקו בפני פילטוס: צלב אותו, צלב אותו!

35. רבים (מכם) ראו אותי הולך עם הצלב על כתפיי לגולגולתא, מבלי לדעת את מי הם מלווים, וראו את דמעותיה של מרים, מבלי להיות מודעים למי הייתה זו שבכתה שם. ראו ביצד אני מלמד כעת מחדש את אלה שלא הצליחו לזהות אותי אז, והופך אותם לתלמידיי.

36. על הצלב ביקשתי סליחה עבורכם, כי לא ידעתם מה אתם עושים. סליחה זו באה לידי ביטוי בהזדמנות חדשה שהאב מציע לכם, כדי שתפקחו את עיניכם לאמת, תצילו את עצמכם ותתקרבו אליי. אך למרות רחמיי כלפיכם, ישנם עדיין רבים המחפשים פגמים בדבריי, כדי שיהיה להם תירוץ לא להאמין ולא ללכת אחריי. אך אמת, אני אומר לכם, במהות הרוחנית של דבריי אין כל פגם; לעומת זאת, במילים צנועות ופשוטות אלה מחקתי פגמים רבים מליבותיכם.

37. כולכם כפופים למשפט שלי. לא יהיה דבר שיניע אתכם יותר מאשר רחמי אהבתי אליכם; כי משפט *שלי* מורכב מאהבה.

38. בזמנו פתח יוסף מארימתיאה את שערי ביתו, כדי שהאדון יחגוג בו את חג הפסח בחוג תלמידיו, כאשר אלה עוד לא ידעו שהכבש שיוקרב באותו חג יהיה ישוע.

39. עתה אני מבקש מכם להכין בלבבכם את המקום שבו אשהה, כדי להזכיר לכם במילותיי את המעשים וההוראה שחתמתי אז בדם שלי. אך אל תסתפקו בהיזכרות בייסורי רק בימי הזיכרון הללו. עליכם להקים את המקדש בתוך הווייתכם הפנימית ביותר, שם תזכרו לנצח את שיעור האהבה שהביא לכם ישוע אל הארץ. מקדש זה יהיה בלתי ניתן להריסה בסערות המכוונות להרוס את אמונת האנושות.

40. היום אני גורם לקולי להישמע במחוזות, בערים ובכפרים רבים, כדי שרבים יהפכו למיועדים. בדרכי אני זורע בלזם, נחמה ושלום בלבבות, מעורר תקווה באלה שחשבו שאבדו לחיי החסד, ומעניק חיים לאלה שהיו מתים בחטא ובחטאים.

41. גם באותם ימים עברתי ממחוז למחוז, ונוכחותי עוררה שמחה בקרב הנזקקים, החולים והעניים ברוח. לא כולם הלכו בעקבותיי, אך אלה נותרו כעדים חיים לנסים שעשיתי בהם. גברים, נשים וילדים באו אל ישוע, פניהם המוטרדות ותלונותיהם סיפרו

לי על מצוקתם וסבלם. הם שמעו שמועות וחדשות על מעשי הנסים שלי, וציפו בכיסופים למעבר הרב מגליל, כדי להושיט אליו את ידיהם ולבקש ממנו הוכחה לכוחו.

היו אלה לבבות פשוטים, אך היו גם אחרים, הסופרים, מורי התורה והפרושים, שבשנאתם לישו דרשו ממנו לבסוף להראות להם את ידיו, כדי לראות אם ניתן לזהות בהן את הכוח שבאמצעותו ריפא את החולים במגע בלבד.

42. רחמיי היו ללא הבחנה כלפי כולם. הייתי האב שבא לגאול את כל ילדיו מכאביהם. ישוע, הרופא, היה כולו משחה מרפאת, ולא היה צורך שיגע בגופו של חולה כדי להשיב לו את בריאותו. לפעמים — כדי לתת לאנשים הוכחה למה שהאמונה מסוגלת — הרשיתי לחולה כלשהו להתקרב אליי ולגעת בבגדי כדי לרפא אותו.

43. בימינו כבר לא האדם ישוע הוא שבא לעולמכם בחיפוש אחר החוטאים והנזקקים. כעת זהו רוחו של ישוע המגלה את עצמה לאנושות, כדי לגלות בקרב בני האדם של תקופה זו את התלמידים החדשים, אשר יהיו נאמנים לו עד הסוף. ליד שולחן רוחני הוא הציע להם לחם ויין, בלתי נראים לעיני האדם, אך אמיתיים לרוח.

רבים מאלה השומעים את דבריי בלהט היום, לא האמינו לי בעבר; אך אני שואל אתכם: לאילו ניסים ולאילו זמנים מחכים אלה אשר — אף על פי שהם שומעים אותי כעת — אינם מאמינים בהכרזתי? הם מטילים ספק משום שאני מתגלה באמצעות אנשים פשוטים וחסרי השכלה ולא באמצעות מלומדים או תיאולוגים; אך אני אומר לכם שתמיד תמצאו אותי בקרב "הקטנים".

44. אלה שהבינו את ערכו של דבר זה וחקרו אותו עד שמצאו את משמעותו האלוהית, הם אלה שישמרו עליו כזרע הרוחניות, אותו עליהם להפיץ מחר בקרב בני האדם.

45. ב"תקופה הראשונה" נשמע קולו של האדון בקודש הקודשים, ב"תקופה השנייה" נתתי לכם את תורת האהבה שלי בדברי ישוע; כעת אתם שומעים את דבריי באמצעות נושא קול אנושי, ומחר תהיה זו השראתי שתאיר כל נפש בקשר עמוק ביותר בין האב לילדיו.

46. ב"תקופה השנייה" אמרתי לכם: "לא על הלחם לבדו יחיה האדם, אלא על כל מילה היוצאת מפי אלוהים." לכן הלחם שבו גילמתי את גופי היה רק סמל. היום אני אומר לכם: קחו את לחם דברי, שתו את יין משמעותו הרוחנית, ותזינו את עצמכם לנצח.

47. הבינו כי אני בא מממלכת השלום אל עמק הדמעות, יורד ממקום משכנם של הצדיקים כדי לדבר עם החוטאים. אינני נושא לא כתר ולא שרביט של מלך, אני בא בענווה כדי להתגלות בפניכם באמצעות גוף מגושם, אותו אני משנה באמצעות האור שלי, ומפתיע אתכם באמצעות האמת הבלתי מוגבלת של תורת שלי.

48. איני מתבייש בכם, ולמרות חטאיכם וחסרונותיכם לעולם לא אכחיש כי אתם ילדיי, כי אני אוהב אתכם. אדרבה, הם האנשים הם המתביישים בי, כאשר הם מכחישים אותי בהזדמנויות רבות.

49. היום אני משפיע את רוחי עליכם, כדי שתלמדו להקדיש לי פולחן רוחני ופשוט, נקי מחומרנות, ממסורות ומפנאטיזם.

50. אתם, שהפלתם את האלילים השקריים שסגדתם להם בעבר, תדעו להיכנס למקדש שאני בונה כעת בנפשותיכם באמצעות דבריי.

51. אני רואה בלבכם את המשאלה שאשאר אתכם ואמשיך ללמד אתכם בצורת זו; אך אין זה יכול להיות, שכן אילו הייתי נענה לבקשתכם, לא הייתם עושים מאמץ לחפש אותי באמצעות מעשי האהבה שלכם, והייתם מסתפקים בהקשבה לתורת שלי.

52. מאז ומעולם אמרתי לכם שממלכתי אינה מן העולם הזה; ואכן, אני אומר לכם, גם מבחינה רוחנית הארץ אינה מולדתכם. ממלכת האב היא באורו, בשלמותו, בקדושתו. זהו ביתכם האמיתי, זו ירושתכם. זכרו שאמרתי לכם כי אתם יורשי מלכות השמים.

כוכב לכת זה הוא כבית מגורים המארח אתכם באופן זמני, שבו נשמתכם נתונה למבחני טיהורה, כדי שתזכה להתפתחות ולהתקדמות עם חזרתה למולדת הרוחנית. לבן אל תשאלו את עצמכם: "מדוע לא מצאתי שלום מושלם ואושר מושלם בעולם הזה?" אכן, אני אומר לכם, אפילו אלה שהיו טהורים לא מצאו את השלום האמיתי בעמק הארצי הזה.

53. אילו בדור הארץ הזה היה מעניק לכם את כל משאלותיכם, אילו לא היו בו המבחנים הרוחניים הגדולים — מי מכם היה אז משתוקק לבוא לממלכתי? אל תחללו ואל תקללו את הכאב, שכן *אתם* יצרתם אותו בעבירותיכם. שאו אותו בסבלנות, ואז הוא יטהר אתכם ויעזור לכם להתקרב אליי.

54. האם אתם מבינים עד כמה עמוק שורשיכם נעוצים בפאר ובסיפוק של העולם הזה? ובכן, יבוא הזמן שבו התשוקה להתרחק ממנו תהיה עזה מאוד.

55. מי שמצליח לעבור את מבחניו באמצעות התרוממות רוחנית, חווה שלום בהתגברות זו. מי שהולך על האדמה במבט מופנה לשמים, אינו מועד, ורגליו אינן נפצעות מהקוצים שבדרך הכפרה שלו. אתם, השומעים אותי — סבלו את מבחניכם באהבה, כדי שתהיו דוגמה. שאפו להתקדם יותר ויותר בשלמותכם. כי אם לא כך היה — לשם מה באתם היום? מדוע עזבתם את עבודתכם כדי לשבת על הספסלים הקשים הללו? כי אתם מחפשים שלום, אור, וכוח הריפוי של הבאלסם.

בין ההמונים הללו ישנם אלה המחפשים את חוכמתי ואת התגלויותיי, כדי לשאת את המסר הזה מחר אל מחוזות ה- . ישנם גם כאלה שחטאו רבות, שאמרו לי בפנים שטופות דמעות: "אבא, איננו ראויים לשמוע את דבריך." אך אני אומר לכם, שבאתי דווקא למענכם — למען אלה שסטו מדרך ההתפתחות. מעולם לא באתי לחפש צדיקים עלי אדמות — *הם* כבר ניצלו. אני מחפש את אלה שאינם מוצאים עוד בתוכם את הכוח להציל את עצמם; להם אני מעניק את ברכתי ואת אהבתי הרכה.

56. אם נאמר לאחד מכם כי רוחו אבודה בגלל חטאיו, והוא רוצה עדיין לכפר על שגיאותיו ולהציל את עצמו, יבוא אליי ואני אעניק לו את סליחתי ואעלה אותו לחיים חדשים. הוא יהיה כמו לזרוס, שקם כששמע את קולו של ישוע, כאשר הוא אמר לו: "קום והתהלך."

57. כך גם אני מחפש את הבלתי-יודע, כדי לפתוח לנגד עיניו את ספר האמת, "ספר החיים האמיתיים". אני רוצה שמי שבעבר הכחישו אותי וגידפו אותי, יקומו היום בקרב בני האדם וייצרו עם שהוא דוגמה לרוחניות, לענווה ולאהבת הזולת, המעיד על תורתו באמצעות מעשי אהבה כלפי בני אדם אחרים.

58. אני רואה שאתם מנצלים את תורתו; אך אתם עדיין רחוקים משלמות. אתם עדיין חלשים, כי אתם לא עושים אפילו שלושה צעדים, וכבר הפיתוי מפיל אתכם.

59. היו חזקים, ואם הוריכם או ילדיכם יתייחסו אליכם בזלזול בגלל תורתכם, הראו נחישות ואמונה ואל תפחדו, כי כוחי ודוגמתכם ישכנעו אותם באמת זו. אם חלק מאלה שזלזלו בכם עזבו את העולם הזה מבלי שהסבתם אותם, אל תאבדו את אומץ לבכם; כי את הזרע ששתלתם בהם הם לקחו עמם ברוחם, והוא יפרח בעולמות אחרים.

60. חקרו את התורות שנתתי לכם ב"תקופה השנייה" עם ייסורי. אני מזמין אתכם להיזכר איתי באותן תורות ולהרהר בהן. זכרו כי עוד מספר פעמים בלבד אדבר אליכם עליהן. אינכם יודעים מה יבוא לאחר מכן, אך עליכם להתכונן לקבל את ההתגלויות החדשות שאעניק לכם. כאשר יגיעו ימי הזיכרון הללו עבורכם, ואם ברצונכם לשאת שלום בנפשכם ולמצוא חן בעיני אדונכם, עשו מעשי חסד עם הנזקקים, סלחו לאויביכם ואל תישאו "חשבונות לא סגורים" ( ) עם איש; כי אם ברגעים שבהם אני אומר את שבעת דבריי (על הצלב) הייתה לכם ייסורי מצפון בנפשכם — כמה מרים וכואבים היו אותם מילים נופלות על לבכם! כי אז יגיד לכם מצפונכם כי — כאשר ביקשתי מכם מים להרוות את צמאוני — נתתם לי לשתות מרה וחומץ.

61. התפללו, כי אתם חיים בתקופות של פיתויים וקיסומים ואינכם יודעים אם אלה השרויים בשלום ברגע זה, לא יהיו בתוך רגעים ספורים במחלוקת או יחללו את שם האל. זכרו תמיד את אשר אני אומר לכם היום, כדי שתהיו מוכנים תמיד בערנות (רוחנית) ובתפילה.

62. ראו כיצד מהותי האלוהית מסוגלת להגיע אליכם דרך שפתיו של חוטא. האם אין זה נס של עוצמה ואהבה? זה קורה משום שאני הוא זה המוציא מים מהסלע ואור מתוך החושך.

63. באמצעות מתווכים צנועים דיברתי אל "הקטנים ביותר"; כי אילו אדוני העולם היו מעבירים את המסר הזה לאנושות — אכן, אני אומר לכם, הייתם נשארים ללא ידיעה על מתנותיכם וללא תפקידים שאתם רשאים למלא. לא הייתם אוכלים ממשתה זה והייתם נאלצים להסתפק בצפייה בחג מרחוק. לעומת זאת, באמצעות איברי השכל הללו (הנושאים את הקול), שאינם מושפעים מתאוריות, מדעים ודעות קדומות דתיות, השמעתי קריאה לכל האנושות, מבלי להעדיף איש בשל מעמדו החברתי, לאומיותו, דתו או שפתו.

64. קולי בא מממלכת הרוח, שבה אני מלך — מאותו גן עדן שבו תהיו כולכם עם אדונכם, אם תדברו אליי, כמו דימאס, בצניעות ובאמונה מלאה מעל הצלב שלכם: "אדוני, זכור אותי כשתבוא לממלכתך." הצלב שלכם הוא זה שהפקדתי בידיכם כאשר הטלתי עליכם את המשימה הזאת: ללמד, לרפא חולים, לנחם, ולהפיץ את המסרים האלוהיים שלי לאנושות. משימה זו קשה, משום שהיא כרוכה באחריות, משום שהיא עדינה, משום שהיא רועשת, ובביצועה נופלים עליכם הלעג של הכופרים, של המכפישים ושל הלועגים, שלא רצו למצוא את האמת בתורתו.

65. כך גם ישוע הלך בדרך הייסורים ונשא את נטל הצלב, שהיה קטן בהרבה מזה של חוסר הכרת התודה של אותם המונים.

66. הנה האדון, המזכיר לילדיו את מעשי העבר ומקשר אותם למעשי ההווה, כדי שתבינו טוב יותר את תורתו. אני רוצה שתורה זו תתפשט על פני העולם, שתאיר את האנושות, כדי שתתעורר לנוכח חיים שלא הכירה, ותצא לדרך כדי ליצור בעולם בית אחד, משפחה אחת. זה יהיה העם האמיתי של ישראל, עם האלוהים, שבו ייעלמו

ההבדלים בין מוצא, מעמדות חברתיות ושבטים, כי כולם יהיו ענפים הצומחים מגזע אחד, שבו כולם יקיימו את תורתי האומרת לכם: "אהבו זה את זה".

67. אתם, שלקחתם את הצלב הזה על כתפיכם — הכירו באחריות המוטלת עליכם להציג בפני האנושות את האמת שבבשורה שלי ובניסים שלי. לכן אני דורש מכם אצילות נפש והכרה מושלמת במי שאתם ביחס לאלוהים ולאנושות, ולשם כך אני נותן לכם את תורת ההתעלות הרוחנית שלי.

68. הכינו את עצמכם בדרך זו, ותהיו החיילים הטובים במאבק זה, ה"ישראלים ברוח" האמיתיים, התלמידים הנאמנים. אל תחסכו במאמצים כדי להוכיח את אמת הדבר הזה. אל תשכחו כי כדי להעיד על האמת שהטיף לה, התיר ישו לגופו להיהרס. מדוע היה עליו להגן על חייו של אותו גוף, הרי קודם לכן אמר כי מלכותו אינה מן העולם הזה? — כך גם אתם — חשבו כי כדי להשיג את חיי הנצח הממתינים לרוחכם, ניתן להקריב למענם מטרות שאפתניות רבות.

69. אם ברצונכם להסיר מאחיכם את הכתמים האפלים שהוא נושא בנפשו, עליכם להיות קודם לכן נקיים מכתמים בעצמכם; אם ברצונכם לזכות בסליחה, עליכם לסלוח קודם לכן.

70. כמה יפה יהיה לנשמתכם, כאשר יגיע הרגע האחרון שלכם עלי אדמות, והרוח, המלאה בשלום, תוכל לומר לאב: "אדוני, הכל הושלם!"

שלום עליכם!

הדרכה 49

1. תפילתכם עולה אליי כריח הפרחים, ואני מקבל אותה.

2. תנו לרוחכם ליהנות מלחם החיים הנצחיים. זו אינה ההוראה הראשונה שהרוח האלוהית שלי מעניקה לכם; כבר התגלו כבן אנוש בתקופה אחרת כדי ללמד אתכם לפתח ענווה — לחיות כדי לעשות טוב לזולת, ולמות על צלב האהבה. כאשר אתם שומעים את דבריי, נראה לכם כאילו זו ההוראה הראשונה שרוחכם מקבלת, משום שלא הבנתם את השיעור הקודם. היום אני בא מחדש בחיפוש אחר החולים, שהם כל ילדיי, משום שכולכם גונחים בעמק הכפרה הזה, ותלונותיכם מגיעות אליי.

3. כאשר הכאב נעשה עז מאוד, אז האדם נזכר באלוהים — אף על פי שהיה אדיש וקר כלפי תורתו — הוא מפנה את עיניו אליי בתשוקה לרחמיי, ובנואשו הוא שולח את התפילה הזאת: "אדוני, מדוע אינך מעניק לי את מה שאני מבקש ממך כל כך? אם אינך יכול להיענות לתחינתי, קצר את ימיי עלי אדמות, שכן אין טעם להיות כאן רק כדי לסבול." כמה בורות אתם מגלים כאשר אתם מדברים כך אל אביכם, שהוא כולו אהבה לילדיו!

4. לכן אני מוציא אתכם בתקופה זו מחשכת חוסר ההבנה באמצעות תורתי, כדי שגם בכאב הגדול ביותר לא תסטו מדרך האור. בקרוב תבינו שלא בראתי אתכם למען הכאב, שכן הסבל לא בא ממני, אלא מכם. כעת עליכם לעבור את כל הדרך כדי להשיב את האור והטוהר שהשארתם בקרעים על קוצי הדרך.

5. אכן, חייכם הם כים סוער, שבו אתם חוששים לעתים לטבוע. אך מכיוון ששקעתם עמוק כל כך בשל חוסר השלמות שלכם, האמינו לפחות ברגעים אלה בנוכחותי ובכוחי, כאשר ניסיונותיכם קשים מאוד. אל תתנו לי סיבה לדבר אליכם כמו אל תלמידיי של "הזמן השני", שנסעו איתי בסירה, וכשראו את הים סוער ואת ישוע ישן, אמרו אליו בפחד ובחרדה: "אדון, הציל אותנו, אנו אובדים." ותשובתי המוכיחה הייתה: "אנשים קטני אמונה!"

6. עם אהוב, חקור את תורתו, כוון את חייך לפי הדוגמאות של אותם תלמידים, כי גם אתם עתידים להיות תלמידים. זכרו, ילדיי, כי משנת 1950 ואילך לא תשמעו עוד את המילה הזו . נצלו אותה עתה, כדי שתטהר אתכם ולא תהיו עוד בדרך החטא.

7. קורבן האהבה שלי ב"תקופה השנייה" הראה לכם כיצד יש לשטוף את הכתמים שאתם נושאים על גופכם ועל נפשכם, אפילו את אלה שהותירו לכם סדום ועמורה כמורשת*. הקרבתי את עצמי למען הוראת בני האדם, כדי להראות להם את דרך הצייתנות והאהבה, שבה יוכלו להשיג את גאולתם.

*זוהי התייחסות לחטא העיקרי של אנשי סדום, שהוא הסילוף המיני, והשפעתו המתמשכת עד ימינו.

8. כעת, לאחר שהענקתי לכם אינספור הוראות, אתם מוכנים להציל את עצמכם ולטהר את עצמכם. הודעתי לכם אז שאשוב אל בני האדם, והנה אני כאן, מקיים את הבטחתי.

9. אם לא כל השומעים את הדברים הללו חשים בנוכחותי, הרי זה משום שהחומרנות שלהם, חטאיהם והדעות המושרשות במוחם מפרידים בינם לבין האדון.

אך רגע אחד של חרטה יספיק כדי שיחושו אותי בנשמתם. אור אהבתי יאיר אותם כמו שפיטר האיר, כאשר הוא הודה באלוהותו של ישוע בתשובה לשאלת האדון. הם יסיימו עם רועיהם, יביטו באימה על עברם ויחלו חיים חדשים — טהורים, מועילים וראויים. לכן אני אומר לכם, אל תשפטו את אחיכם כאשר הם באים אליכם עם נטל חטאיהם ורועיהם. אל תדחו אותם, כי כוונה זו תהיה דומה לזו של אותה קבוצה שתפסה אישה בוגדת והביאה אותה לפני ישוע כדי לנסות את צדקתי. איזה לקח חמור לימדתי את אלה שחשבו עצמם נקיים מחטאים בהשוואה למנאפת, כאשר אמרתי להם: "מי שחושב עצמו נקי מחטאים, שיידה את האבן הראשונה על האישה הזאת", והם נסוגו בבושה.

10. כמה עליכם להיות מבינים, כנים וענווים, אם אינכם רוצים שאקרא לכם צבועים כמו הפרושים, שביניתי קברים מסוידים — יפים מבחוץ וטמאים מבפנים.

11. מבטי בוחן וחודר לעומק הווייתכם וללב ליבכם. רחמיי מוכנים לרשום את מעשיכם בספר חייכם, אשר יהיה ספר משפטכם. דאגו שירשום בו רק מעשים טובים, ואז השלום שתשיגו בבך בנשמתכם יהיה סימן לבאות לגמול גדול בחיים הרוחניים.

12. היום אתם זוכרים את אותו היום שבו ישוע היה נאשם בפני בני האדם, ובו אפילו הילדים, בהיותם הולכים בדרכם של המבוגרים, זעקו בתמימותם: "צלב אותו!"

13. עמדתי מול השופטים, וגדולה הייתה השמחה בקרב אלה שביקשו את מותי, כאשר נידונתי לצליבה. ככבש ההולך לטבח, כופפתי את ראשי בענווה וקיבלתי את המרטיריון, כפי שנכתב.

14. היום אני עומד שוב בפני שופטיי. אני מראה לכם את האמת שלי, כדי שתחקרו אותה ותשפטו אותה, ואני יודע שתמצאו בה פגמים שאין בה, כדי לגנות אותה לאחר מכן. שפטו את מעשיי, אך השאירו בשלום את כל אלה שדרכם נתתי לכם את דבריי.

15. יש ביניכם נשמות אשר, מאז ימי קדם ובתוך חיק ישראל ועד ימיכם אלה עלי אדמות, טיהרו את עצמן מחטאיהן הגדולים, כדי להיות טהורות כאשר ישבו במרחב הרוחני. אלה הם אשר האמינו בנוכחותי בתקופה זו, והם יהיו אלה שישאלו את רודפי מפעליי: "בגלל אילו פגמים אתם מתנגדים לתורה זו?" כשם שפעם שאל פילטוס את ההמון: "במה אתם מאשימים את האיש הזה?" — קולי ישתוק, כשם ששפתיו של ישוע שתקו באותה הזדמנות, ואני אאפשר — בעוד האחד שופט את דבריי — שאחרים יגנו עליהם, כי מתוך מאבק זה יפרץ האור. מבטו האוהב יקיף את כולם, וסליחתו תחול גם היא על כולם.

16. הובאתי לפני חנניה וקייפא והועמדתי לדין, ואז לפני פילטוס והורדוס כדי להישפט. אמת, אני אומר לכם, בתקופה זו גם מעשיי, דבריי, יובאו לפני "הסנהדרין" ולאחר מכן לפני הפילטוס החדש כדי להישפט. יהיו פקידי ממשל שיאמינו בבשורה החדשה שלי ובמסר זה; אך מתוך פחד מהעולם הם ישתקו ויאפשרו לרדיפת תורת שלי ותלמידיי, בעוד *הם* ינקו את *ידיהם*, אך לא את כתמי הבושה שהעמיסו על נפשם.

17. צלב חדש יוטל עליי ב"תקופה השלישית". זה לא יהיה נראה לעיני בני התמותה, אך ממרומיו אשלח לאנושות את מסר האהבה שלי, ודם ה- שלי, שהוא התמצית הרוחנית של דבריי, יהפוך לאור לנשמה.

18. אלה ששפטו אותי בזמנו, מביאים היום בלבבות האנשים, ברוחם החוזרת בתשובה, את האור כדי לכפר על טעויותיהם.

19. כדי שתורתו על רוע בני האדם תנצח, עליה להלקות ולהיות מושפלת תחילה, כמו ישו על עמוד העינויים. מכל פצע חייב אורו לזרום, כדי להאיר את החושך של העולם הזה חסר האהבה. הכרחי שדמו הבלתי נראה יירד על האנושות, כדי להראות לה שוב את הדרך לגאולתה.

20. הצלב שאתם מטילים עליי כעת כבד יותר מזה של התקופה השנייה. אז לא הכרתם את ישו, עכשיו כולכם מכירים אותו, ובכל זאת תדנו אותו. הפעם לא תראו את ישו עובר לפניי ביתכם, מתנשף תחת נטל הצלב. לא תראו את רוחי נמחצת תחת נטל חטאיכם. עם זאת, תשמעו את קולי האומר לכם: "אני צמא, האנושות"; אך צמאוני יהיה צמא לאהבה.

21. מריה, אמו האוהבת של ישוע, לא תערבב את דמעותיה בדם של בנה האהוב; אך היא תשלח אליכם ממלכת השמים את אהבתה הרבה כאם היקום, על חוסר הכרת התודה שלכם.

22. לא אמעד בדרכי אל גולגולתא החדשה שלי; לפיכך לא יהיה צורך שמישהו יבוא לעזרתי, שכן אני החזק שבחזקים. עם זאת, מבטי יחפש את תלמידיי — מתוך ציפייה שיהיו נאמנים, כפי שהיה שליחי יוחנן.

23. אשרי מי שיודע לפרש נכונה את אשר אמר לכם האדון בשעה זו של זיכרון. תבורכו, אתם שהקשיבתם בעת הזאת לאדון האלוהי בהוראותיו של הזיכרון. החשכה הסמיכה, הנוצרת על ידי חטא האנושות, היא הסיבה לכך שהאדון נושא את צלב המרטיריון ועובר שוב את דרך הייסורים.

אתם חיים כעת בתקופה השלישית, ועדיין אתם מגישים לאדונכם את גביע הסבל; אך אני מקבל אותו בענווה, כדי לתת לכם פעם נוספת תורת אהבה. דם ודמעות זולגים על פניי, שאני משפיע מתוך אהבה אליכם, ובשמיעת דבריי עולות גם בעיניכם דמעות, המאלצות אתכם לזכור ולהתחרט. בכי זה מטהר אתכם ומקרב אתכם אליי.

24. אתן, הנשים, שכפרתן על עוונותיכן, היו שלמות, כי הרע יוסר מכן, כדי שתהיו חזקות בדרך החיים. הלכתן בעקבות מרים המגדלית, אך לאחר נפילתכן חשתן חרטה. היו חזקות, החלימו בנפש ובגוף והיו שלמות.

25. באתי אל החוטאים, לא אל הצדיקים; לכן אל תתמרמרו. אני אוהב את כל ילדיי, הבריאים והחולים, הטהורים והמוכתמים, ודואג לכולם. לב אחד מבקש ממני אור לילדיו, לב אחר מתפלל בעד אמו החולה, ולכולם אני מעניק את רחמיי.

26. אם בכיתם רבות, תתנחמו; אם אחרים מבקשים מכם רגישות כדי לבכות על חטאיכם, קבלו אותם והירגעו, כי הבכי הוא גם הקלה ושלום ללב העמוס ברגשות אשם וחטא.

27. זכרו: כאשר הושלם הקורבן, ואלה שרדפו אותי האמינו כי האור שהאיר את דרכם של תלמידיי כבה לעד, וכי עם השתקת קולי הכל יגיע לקיצו, הם ראו בלבם של אלה שהלכו אחריי קרן אור בלתי נמחקת מאותו אור הנצח, אשר לעולם אינו כבה. כי בעוד שאחדים לא הכירו אותי, אחרים אהבו אותי, ומכיוון שידעו ללכת אחריי, הם ציפו — כאשר הבטחתי להם שאשוב — בשמירה ובתפילה לשובי, ובכל התגלויותיי חשו בנוכחותי.

28. כך יהיה גם בימינו. אלה שחדרו ללב ליבה של תורתִי ימשיכו לשבת ערים ולצפות ביראת כבוד להגשמת דבריי, בעוד האחרים ישכחו את האהבה שהראיתי להם ואת התשוקה שלי לגאול אותם.

29. אני רואה את הכאב שבכל לב, ובעוד השפתיים שותקות, כי אינן מסוגלות לבטא במילים את אשר הן חשות, הנשמה מתרוממת ומתקשרת עמי.

קרוב מאוד ללבכם פועם רוח האב, השומר עליכם ומברך אתכם. כמו כן, אני מחזק את אומץ לבכם, מייבש את דמעותיכם ומברך אתכם, את כל אלה שהתכנסו היום כדי לשמוע את קול האב, שאמר לכם כי לאחר שנת 1950 לא תשמעו עוד את דברו באמצעות חוש השמיעה האנושי.

אתם דומים לשליחיי של "הזמן השני", שכן גם הם הקשיבו לי רבות. נשאו את דבריי בלבכם, כדי שתוכלו להעבירם לאלה שלא שמעו אותי באמצעות נושא קול.

30. אתם על פני האדמה מציינים זמנים וימים מסוימים, המזכירים לכם את המעשים הגדולים של אדוננכם בדרכו בעולם, ואני נמצא אתכם בהווייתי ובנוכחותי ברגעים שבהם אתם נזכרים במעשיי. אך רק לבני האדם יש ימים מסוימים, שבהם הם מציינים את זיכרון צליבתי בשעות חגיגיות. בעולם הרוחני לא חוגגים אירועים אלה, שכן בנצח אין רגעים או ימים (מסוימים); יש רק "יום" אחד, הנמשך לנצח ואינו מסתיים לעולם. אך מעשי האלוהות שלי נוכחים ברוחם של הצדיקים, החיים קרוב לבוראם, והפולחן שהם מקדישים לאביהם אינו מתבטא רק ברגעים מסוימים, אלא תמיד.

31. הו, תלמידים, אשר השתתפתם בסעודתי ואכלתם את לחם החיים הנצחיים, אשר נשמתכם השתוקקה אליו! אתם מאמינים שאני מת מדי שנה וקם לתחייה מן המתים; אך הדבר קורה רק בדמיונכם, שכן אני חי לנצח. אתם מאמינים שרוחי יורדת למערות החטאים ולמקומות הכפרה כדי להביא אור לאלה שהתעו, אך אני אומר לכם: אם תרצו בכך, אם תבקשו ממני, אעשה זאת, שכן תמיד אני מעניק את חסדיי, כדי שהתועים ימצאו את הדרך לגאולתם. מבטו של תמיד מונח על מי שנושא עליו את שרשרת הכפרה שלו, ורוחי נוכחת לנצח בכל העולמות ובכל המישורים, מבלי לעשות הבחנה בין איש לאיש בשל הידע הרב או המועט שלו או בשל בשלותו הרוחנית.

32. דעו, תלמידיי החדשים, כי הכבוד וההערכה שלכם כלפי האדון צריכים להיות קבועים, מבלי שתמתינו לרגעים או לימים מסוימים כדי להביעם, כשם שאהבת אביכם אליכם היא קבועה. אך אם ברצונכם לדעת כיצד עליכם לזכור מדי יום את מעשי האהבה שלי, מבלי ליפול לקנאות, אגיד לכם: חייכם יהיו הוקרה מתמדת לאותו אשר ברא את הכול, על ידי שתאהבו זה את זה.

33. פעלו כך, ואני אעניק לכם את מה שתבקשו ממני בענווה: שסולחו לכם על עוונותיכם. אני מנחם אתכם ומעניק לכם הקלה; אך אני אומר לכם: כאשר אתם מגלים את טעויותיכם, ומצפונכם שופט אתכם, התפללו, תקנו את טעותכם, התחזקו, כדי שלא תחטאו שוב באותה חטא, ולא תצטרכו לבקש ממני שוב לסלוח לכם. דברי מלמדים אתכם, כדי שתעלו למעלה ותתנו גישה לאור ולרוחניות.

34. תורה זו היא הדרך המובילה אתכם אליי. האם אתם רוצים ליהנות ממלכות המובטחת? — אני מזכיר לכם את הברית שכרתם עמי לנצח, ומחייה אותה מחדש, כדי שברית זו לא תופר. אני שואל אתכם, אנשי ישראל: האם אתם רוצים להיכנס לחיי נצח ולהיות איתי?

הרגישו אותי עתה, כאשר אני מאשר ומגשים את הנבואות ומלמד אתכם בסבלנות, כדי שבעתיד כל מילה שתצא מפיכם תיוולד מנשמתכם, שהוכנה קודם לכן על ידי אהבתי, ותהפוך למעשי חסד למען אחיכם.

35. התחילו לתרגל אהבת הזולת, סבלו את סבלותיכם בהכנעה, עבדו את לחמכם בזיעת אפכם. אהבו זה את זה כפי שאני אוהב אתכם, ושמרו על האומה הזאת, שבחרתי מבין כל העמים ושאני קראתי לה "הפנינה", שבה שמתי את מתנות החסד שלי.

36. אל תתנהגו כמו תומאס, כאשר אני מעמיד אתכם במבחן , אל תדרשו ממני שאאפשר לכם להניח את אצבעותיכם בפצע שבצידי כדי להאמין. כאשר עליי לתת לכם הוראה שתזעזע את נפשכם, אל תטעו בי, אל תפקפקו, כדי שלא תבכו אחר כך מתוך חרטה. כי חייכם הם דרך של מבחנים וניסים, של כאבים ואחר כך של שמחות, שבהן הנפש מעוצבת על סולם השלמות.

37. אל תהיו כפטרוס, אל תכחישו את זה שהעניק לכם את תורתו באהבה כה רבה, ואל תתביישו גם בהשתייכותכם לעם זה ובבעלותכם על מתנות הרוח שהפקדתי בידיכם; כי אז תתכחשו לי — לא שלוש פעמים כמו אותו תלמיד, אלא אלף פעמים אלף פעמים, משום שמספרכם התרבה, וחוסר אמונתכם ישפיע על אומות אחרות.

38. הישמרו, פן יבוגד ענייני וזרע יהודה לא ינבוט בלבבות, ו—כאשר תבוא שעת ההתעוררות ללבבות אלה—לא יאמינו בבלבולם, כאותו תלמיד, כי המוות הגופני ישחרר אותם מייסורי המצפון שגורמת להם העבירה שביצעו. כי אחרת הם ייכנסו לעמק הרוחני מבלי למצוא שלום לנשמתם, אשר לעולם לא תמות.

39. ראו כיצד אני מראה לכם את החיים האמיתיים, כאשר אני מתקרב אליכם ומאפשר לכם לחוש בנוכחותי. אך מעטים מכם מתעניינים להכיר זאת; אתם האחרים "מתים" בהדרגה מחוסר אמונה, משום שלא האמנתם בי כאשר התגלמתי בבשר ב"תקופה השנייה". היום אתם מטילים ספק שוב בדברי ובמעשיי הגלויים, ומציבים אותי במבחן, אף על פי שבאתי רק כדי לעורר אתכם לחיים הרוחניים ולהכיר לכם את האמת.

40. רוחי עוברת ייסורים שאינם נגמרים. בכל רגע הוא מורם על הצלב, וכתר הקוצים אוחז ברקותיי. פצעיי נפתחים ואני מוקרב מחדש, כדי שתמצאו בדוגמתי את תורת האהבה לבני אדם ותחיו לנצח.

41. היום אני בא אליכם ברוח ואומר לכם שאני חי לנצח, בעוד שאתם מתם פעמים רבות, משום שלמרות שאני נמצא בקרבכם ושמעתם את דברי, אינכם יודעים לקלוט אותם אל לבכם, כפי שעושה האדמה כאשר הזורע חורש אותה ומסייע לנביטת הזרע. לבן זרע האהבה שלי לא נשא פרי פי מאה ולא התרבה, כפי שרצוני.

42. בתקופה זו אני שופט את החיים ואת המתים. אור אהבתי נשפך על כל נפש ועל כל בשר. "אשרי האבלים, כי הם ינוחמו." אשרי הענווים, כי הם יקצרו תהילה ושבח.

43. כשיגיע הזמן, עליך לצאת לדרך, עם אהוב, ולהפוך את דברי הקודש שלי למוחשיים לאחיך. כתלמידים טובים תתפזרו ברחבי העולם, והבשורה החדשה הזו שאני מותיר לכם תתפשט. האור הזה, היוצא מהחותם השישי, יאיר את האנושות של אותה תקופה, ועמו יתבררו הסודות.

תורתו תתבסס בעמים אחרים, וכל מה שהאנשים לא גילו, הם יכירו באמצעות האור שהחותמות השבע מעניקות. אך עליכם לדבר על תורות אלה שקיבלתם, ולהדריך את האנשים לקיום מצוותי.

44. כאשר ילדיי יחדירו את עצמם אל לב ליבה של תורת שלי, הם יבינו כי רצוני היה להתחבר אל בני האדם מרוח אל רוח, וכי שבתי אליהם משום שהברית שלי היא בלתי ניתנת לניתוק.

45. איש אינו יכול לקרוא לעצמו חי אם אינו מכיר את האמת שלי, או תלמיד אם הוא מבצע מעשים פליליים, אף על פי שיש לו הוראה זו. באתי להחזיר את הנשמות שאבדו את דרכן ולשחרר אותן מהבורות ומהחטא.

46. טהרו את עצמכם כמו מרים המגדלית וחיו לשירותי. היא חזרה בתשובה מתוך אהבה וחרטה. מכיוון *שהעולם* לא התעורר לאהבתי, לפחות *אתם*, ששמעתם אותי, כבדו אותי על ידי קיום המצווה האומרת לכם: "אהבו זה את זה".

47. האומות החיות כיום במלחמה הן "הבתולות הטיפשות", שלא רצו להישאר ערות, ובאשר הופיע החתן ודפק על דלתן, הן ישנו. העם *הזה* כאן חש בי, ולבן הצליח לשמור על השלום.

48. הייתי משרתיכם כדי ללמדכם ענווה. בכל פעם שביקשתם ממני בצדק, הענקתי לכם זאת, כי רצונכם הוא רצוני.

אתם מבקשים ממני שלא יחסר לכם פרנסה, שארחיק את המחסור מבתיכם, ואני נותן לכם את הדרוש לכם. אני מעניק לכם הכול מבלי שתבקשו, כי אני אביכם ואוהב אתכם. איזה כאב יכול לענות את הילד, שהאב אינו חש בו? מי מכם לא אכל לחם, מי מכם חסר בגדים, או למי מכם חסר קורת גג? — אני שומר על כל ילדיי. האוויר הצח מזינה אתכם, השדות מציעים לכם את זרעיהם ופירותיהם כדי להזין אתכם. לא חסר מקור שיספק לכם מים כדי להרוות את צמאונכם. הענקתי לאדם אינטליגנציה, כדי שיחפש את אמצעי המחיה ויוכל לנהל חיים מספקים, על ידי גילוי הדברים הדרושים לרווחתו בטבע. הבינו כי לא אתם הם שיצרו את היצורים ומקיימים את חייהם, אלא אני, האוהב אתכם ומקצה לכל יצור את ייעודו.

49. בתקופה זו, שבה התגלו ברוח כדי לתת לכם את תורתי, אני אומר לכם: מלאו את הברית השלישית שאני מותיר לכם. תנו לרוחכם לבוא אליי במהירות, קבלו את חסדי, כדי שאורי יזרח בכם ו"הדבר" יהיה על שפתיכם.

50. רחצו את עצמכם בדמעות הכפרה והתשובה. העמיקו את הבנתכם באמצעות התפילה, כדי שהמסקנות שלכם יהיו נכונות. אז תרגישו עליכם את אור ההשראה שלי, והשמחה שלכם תהיה ללא גבול. לאחר שתקבלו את אותה השראה אלוהית , תצאו לדבר אל אחיכם על מעשיי, ואכן, אני אומר לכם, דבריכם יהיו עדות לאמת.

51. גיליתי לכם את תורתכם באמצעות הדבר שהוכרז מפיותיהם של נושאי קול רבים, בתוך מקומות התכנסות רבים, באותו תוכן רוחני ובאותה צורה, ואשר (לכולם) התווה את אותה הדרך והצביע על אותה המטרה.

52. איש מאלה ששמעו אותי בתקופה זו אינו יכול — מבלי לשקר — לטעון כי לא הבין אותי, שכן כל מי שנקרא, הובן לכך מראש. דברי הם אוצר אלוהי, ואני לא רוצה שתשמרו אותו רק לעצמכם. אל תהפכו לקמצנים עשירים, כי אחרת — מתוך מחשבה

שיש לכם חוכמה רבה — לא יהיה לכם דבר. אכן, אני אומר לכם, האנוכיות היא חושך, וחושך בנפש הוא בורות.

53. מפורטת וברורה היא תורת שלי בתקופה השלישית, הוראה שאליהס מסביר לכם במילותיו, ושאחיי הרוחניים* הופכים אותה לקלה להבנה בעצותיהם, כדי שלא תחיו בטעות. מי מתלמידיי שקיבל הוראה זו יוכל להרגיש חלש מכדי לקיים את מצוותי ולהביא את המסר הזה לאנושות?

*כוונת הדברים היא לרוחות המגינות, אשר באמצעות חניכיהן

.

54. אני רוצה שתלמדו את כל הדרכים והאמצעים לנהוג באהבת הזולת המעשית, כדי שלא תאמרו לי: "אבא, איך אתה יכול לרצות שאחלוק את לחמי או את כספי עם הזולת, כאשר יש מחסור כה גדול?" — אם אינכם יודעים כיצד לנהוג בחסד, לא תוכלו להדריך את בני האדם סביבכם בתורות אלו.

55. אכן, אני אומר לכם, אם ידיכם ריקות בהזדמנויות רבות מול הנזקק, הרי שנשמתכם תמיד תמצא בתוכה משהו לתת. אם אין לכם דבר חומרי לחלוק עם אחיכם, תנו לנשמתכם להציע מתוך הרבים שיש לה. אך דעו: כאשר נדרשת אהבתכם לזולת להתבטא בחומר, אל תתחמקו מקיום חובתכם באמרכם שהכוונה (הטובה) הספיקה. למדו מאביכם, הנותן לכם הכל, הן לנפש והן לגוף. למדו מישוע, שלימד אתכם לתת הכל מתוך אהבה לאחיכם.

56. נשאו את צלבכם בסבלנות ובאהבה, כדי שאוכל לומר לכם: תהיו מבורכים! בלבם של כמה מילדיי אני רואה סערות משתוללות, ואליהם אני אומר: התעוררו והתפללו, כי הסערה תחלוף, ותראו שוב את קשת השלום זוהרת.

57. כאשר מחר יקיף צער את האנושות, תודו, כי בזכות הניסיונות שאתם עוברים היום הצלחתם לחזק את נפשכם. אם הייתם יכולים לראות את תמונות הכאב, הרעב והעוני, הקיימות במיליונים במדינות הנמצאות במלחמה, לא הייתם מעזים להתלונן; ואכן, אני אומר לכם, גם אם רבים מאחיכם אינם מברכים אותי, לפחות הם אינם מחללים את שמי!

58. התעוררו והתפללו, היו ראויים למעשי החסד שלי והשמידו בתפילה את כל מה שגורם לשחיתות האנושית.

59. לאחר התוהו ובוהו המתקרב, בני האדם יחפשו את אהבת אבי וימצאו אותי בציפייה לכל ילדיי. כי ב"תקופה השלישית" כל האנושות תביר אותי, וכולם יתאחדו רוחנית באותה סגידה לאלוהים.

60. בני האדם נהגו כ"בן האובד"; אך כאשר יבזבזו בעצמם את שארית ירושתם, יזכרו את אביהם וישובו אליו.

61. אני מזהיר אתכם את כולכם במילותיי הנבואיות. הקשיבו להן והפיצו אותן, כדי שמחר, כשתראו שהן מתגשמות, תבינו שזה היה אביכם שלימד אתכם.

62. כמה רחוקה האנושות מהמאבק הרוחני העומד לפניה! כמה מילדיי, ששפתיהם מעולם לא הגייה את שמי, יופתעו לשמוע אותו מהולל בכל מקום!

63. אני אומר לכם, כי עליכם להגות את שמי רק כאשר אתם רואים בכך צורך הכרחי, כדי שתלמדו את אחיכם לכבד את האב.

64. כאשר תראו שכל מוסר, מידה טובה וצדק נעלמו מהעולם, חידושם ייראה לכם בלתי אפשרי; אך דווקא בכך תתגלה גדולת תורתו.

65. תנו לתורת שלי לפרוח בלבבותיכם. הביטו זה בזה באהבה, עזרו זה לזה במשימתכם הרוחנית, תמכו זה בזה במבחנים.

66. כאשר תתכוננו על ידי קיום תורתי, אתן לאנושות אותות שיכריזו על איחודכם.

67. מתי תהיו מוכנים, כדי שבני אדם אחרים ירגישו בלבם את התשוקה לחיות בחיק העם הזה? הבינו עד כמה חמורה המשימה והאחריות של אלה ששמעו אותי בתקופה זו של גילויי באמצעות חוש השמיעה האנושי.

68. אהבו זה את זה, ותראו כי המונים רבים ילכו אחריכם, שכן בני האדם מחכים רק לדוגמה של רחמים ואהבה אמיתיים כדי ללכת בעקבות האמת שלי. כאשר תזכו באמונה בלב אחיכם, תרגישו את אהבתי במהותכם, ולא תהיה לנשמתכם שכר גדול יותר מהשלום.

שלומי יהיה עמכם!

הדרכה 50

1. כציפור השחר המפרשת כנפיה כדי לכסות את גוזליה, כך מתפשטת אהבתי עליכם.

2. הקול הקורא אליכם הוא קולו של האדון האלוהי; הדברים האלה הם מפיו של זה שברא את הכול. מי שיש לו הכוח לעשות הכול, יהפוך את אבן לבכם למקדש של אהבה והתעלות, וידליק את האור במקום שבו שררה רק החשיכה.

3. חלק מכם ישתנו ויוכנו באמצעות תורתו, כדי שיצאו לחפש את אלה שאבדו במדבר. כי כך אני רואה את חיי האדם — כמדבר. יש המרגישים בודדים בין מיליוני נשמות, ומתייבשים מצמא, בלי שיהיה מי שיגיש להם מעט מים; לשם אשלח את שליחיי החדשים.

אני רוצה ששמי ייאמר שוב באהבה על ידי האחד, ויישמע בהתרגשות על ידי האחר. אני רוצה שהוא יהיה ידוע לאלה שאינם מכירים אותו. ישנם אנשים — זקנים, נשים וילדים — שאינם יודעים דבר על קיומי. אני רוצה שכולם יכירו אותי וידעו כי בי יש להם את האב האוהב ביותר, שכולם ישמעו אותי ויאהבו אותי.

4. עליכם להתכונן, כי הרגע קרוב מאוד שבו אעשה את נוכחותי מורגשת בנשמתכם. אבוא אליכם ואדפוק על דלתו של כל לב: אשרי מי שידע לתת לי מחסה. מאחדים אבקש לחם, מאחרים מים, כפי שניבא לכם תלמידי יוחנן: "הנה אני עומד בפתח ודופק. אם מישהו ישמע את קולי ויפתח את הדלת, אליו אכנס ואסעד עמו, והוא איתי."

5. הבינו כי לא הדברים החומריים הם אלה שאבקש מכם; אלא מעשי האהבה של נפשכם. כי רעבוני וצמאוני הם שתאהבו זה את זה, ותחיו בשלום.

6. תנו לאהבתי לנבוט בלבבותיכם, והרוו בה את הצמא המכלה את האנושות הזאת.

7. לא התעייפתי מלהמתין לכם; אך אתם התעייפתם מנדודים רבים, כי הארכתם את דרככם (התפתחותכם). איש אל יפחד ללכת אחריי, כי אני אהיה מקלו.

8. לחמו למען התרוממות הרוח של האנושות. כשתראו זאת מתממש, תשמחו ותודו לאביכם. אך אם לא יזכה לכם לחוות זאת, אל תיראו , השאירו את הזרע נטוע. כי אם לא תקצרו את הפרי כאן, תקצרו אותו בחיים המצפים לכם. איך יהיה אותו חיים? — אל תדאגו, האמינו בו, כי הוא יפה ושלם לאין שיעור מזה שבו אתם חיים היום. בשפתכם אין מילים שיכולות לתאר או לבטא את האלוהי, ואם הייתי מתאר לכם את אותם חיים בצורה כלשהי, לא הייתם תופסים אותם רוחנית ולא הייתם מבינים אותם. בכל עולם ובכל שלב שתגיעו אליו, אגיד לכם את מה שאתם צריכים לדעת שם. עם זאת, יש לי הרבה לגלות לכם בעולם הזה, כדי שתוכלו להתעלות אל אלה שמחכים לכם, מבלי למעוד במכשולים שבדרך.

9. אני רוצה שהאדם ירכוש את החוכמה להיות עניו ובו-זמנית נדיב. ראו כמה אנשים הופכים יהירים בשל מעט ידע, מרגישים גדולים, תופסים את השלטון ומכתירים את עצמם בפני בני אדם אחרים. היו צנועים בלבבכם, היו פשוטים וחברותיים, ואז אכתיר אתכם, אך לא בגאווה אנושית. אין צורך שהאנושות תראה את השכר הזה. — אל תחפשו תגמולים בקרב בני האדם, שיש להם מעט מאוד לתת לכם. שאפו לכך שמי שהוא צדק מוחלט ובעל הכל יגמול לכם.

10. אל תעצרו במסע חייכם, אל תיסוגו לאחור בהתפתחותכם. זכרו תחת כמה סבל וגורלות משתנים הגעתם עד לכאן. דייג הלבבות שחרר אתכם והביא אתכם למקום מבטחים; אל תטמאו את עצמכם מחדש.

שלחתי אתכם אל הארץ כדי לכפר על עוונותיכם, ולא כדי להכפיל אותם. אל תחשבו – משום שאתם רואים שאני סולח לכם על כל עבירה – כי משפט שלי לעולם לא יגיע אליכם ויאלץ אתכם להתעורר מחלום הגדולה שלכם. תנו לשלום אהבתי לחשוף בפניכם את כל מה שאתם אמורים לדעת על פי רצוני, כדי שלא יהיה זה הכאב של משפט שלי המדבר אליכם.

11. למדו, השתמשו בהדרכה האלוהית והפכו אותה למעשה. זו תהיה הדרך (הטובה ביותר) להוכיח שלמדתם ממני. אך כאשר אשאל אתכם מה עשיתם עם ההוראה האוהבת שלי, אני מקווה שלא תענו שלא הבנתם את מה ששמעתם ושכל זה זר לכם. אם אתם, ששמעתם את דבריי, תסתרו את אהבתי וצדקתי במעשיכם — איזה זרע תותירו אז על פני האדמה?

12. ברגע זה, רצוני הוא שתתפללו למען אומות העולם, למען אחיכם בני האדם, ואני מבטיח לכם שארד אל כולם כ"ציפור שיר"*, כפי שכבר ירדתי אליכם.

*"הציפור" היא סמל פיוטי לכך שהאדון
מילה שלו, כדי לשמח אותנו ולהגן עלינו,
כמו שהציפור משמחת אותנו בציוץ שלה ומגנה על גוזליה
כנפיה.

13. באהבה ובשמחה אני רואה שכולכם התכוננתם לקבל אותי — חלקכם במעשים טובים, אחרים בכאבכם, ואחרים בתשובה רוחנית. נאלצתם לעבור דרכים קוצניות כדי להגיע אל העץ שעליו שרה הזמיר, ששירתו מעניקה שלום ללב.

14. כשיצאתם אל דרכי החיים, הניסיון וההתפתחות, יצאתם עם ירושתכם; אך עתה, כשאתם שומעים את קולי, שהפתיע אתכם באמצע הדרך, אני מוצא אתכם ללא ירושה.

15. לאיזו ירושה מתכוון המאסטר? — לזו של הרוח. שכן בעוד שחלק איבדו אותה, אחרים החליפו אותה תמורת הבלים העולם הזה. אך הגיע הרגע שבו הרגשתם את הצורך במתנות הרוחניות, ומכיוון שלא מצאתם אותן בתוככם, התחלתם לחפש אותן בחרדה בדרך זו או אחרת. לכן אני מכנה אתכם לעתים קרובות "בנים אובדים"; כי אתם דומים לאותו אחד שעליו דיברתי אליכם במשל שלי.

16. בלבבותיכם חרוטים עקבות הסערות שחלפו עליהם, ברגליכם הצלקות עוד טריות, שהותירו עליהן קוצי הדרך, ובכל הווייתכם אני רואה את תלאות חיים, שאתם מבינים היום כי אינם יכולים להיות נצחיים.

17. רוחכם עברה לילה ארוך של נדודי שינה ודמעות; אך התקווה עליה הסתמכתם כאשר יצאתם לחפש אותי, לא אכזבה אתכם. כי שחר יפה הפתיע אתכם וסנוור את רוחכם לרגעים.

18. סוף סוף חזר "הבן האובד" — הנוכח בלבבות כל אלה המרכיבים את העם הזה — לבית אביו, שמע שוב את קולו והרגיש עטוף באהבה אינסופית. הבושה להראות את

בגדיו הקרועים ואת רגליו ללא סנדלים נעלמה, כאשר חש את נשיקת אביו על מצחו, כהוכחה לכך שהכל נסלח על ידי אותו אב, שחיכה זמן רב לשובו של הבן.

19. לכן אמרתי לכם היום, כי כולכם התכוננתם לקבל אותי, וכי הפכתם את עצמכם ראויים לליטופי. כשהייתם נחים, והבבי בחזותיכם פסק, אז נתן לכם אביכם, שהפך למורה, את שיעורו, כדי שתתחילו למלא את המשימה שלשמה נוצרתם ונשלחתם אל הארץ.

20. מי שמגביר את אהבתו לאב והופך לתלמידו, לא יוכל לאחר מכן לסטות מהדרך. את כולם אני מכניס למקדשי, כדי שבראותם את הטוהר והשלמות השוררים בו, לא יעזו לעולם לטמא אותו.

21. המתחיל נכנס להתלהבות שמחה לנוכח דרשתו של המורה האלוהי, ובאשר הוא חודר למשמעות תורתו, הוא מבין שהירושה שהאמין שאיבד במסע חייו, הייתה עמו כל העת. אך עיניו לא ראו זאת, ולבו לא חש בכך, משום שהיה חירש, עיוור וחסר רגישות למתנותיו הרוחניות. לאחר שהתעצם מחדש, בטוח ובטוח, יש לו את התשוקה — משום שהוא אוהב את בוראו ומרגיש אהוב על ידו — לעבור שוב את הדרכים שהשאיר מאחוריו. אך לא כדי ללכת לאיבוד, אלא כדי להאיר אותם, להסיר את הקוצים ולחפש את הנודדים התועים ולהראות להם את הדרך אל אותו עץ, שבו הוא עצמו שב אל החיים והאמונה.

22. אשרי אלה המחפשים את האמת ללא לאות, ואשרי עוד יותר אלה שאינם שומרים אותה לעצמם לאחר שמצאו אותה, אלא מביאים אותה אל בני האדם כדי להאיר באורה את דרכם של אחיהם.

23. קראתי לכם "פועלים", ואתם אכן יכולים להיות כאלה. נתתי לכם את הזמן, את הזרע, את המים, את השדות ואת כלי העבודה.

24. הדימוי שבו אני מדבר אליכם הוא פשוט, כדי שתוכלו להבין את כל מה שאני רוצה לומר לכם בהוראות אלה.

25. אני משאיר על נפשכם את טל אהבתי, המפרה אתכם ומלטף אתכם. לא על ההרים, לא בעמקים, ולא על הפרחים השפעתי חסד כה גדול כמו עליכם. אהבתי תלווה אתכם תמיד; אך המילה הזאת, שאני נותן לכם כעת באמצעות איבר השכל האנושי, לא תהיה אתכם לנצח.

26. שמעו את דבריי ושמרו אותם בלבבכם. אם לא הענקתי לאנושות את הזכות שאשוב אל הארץ – לאחר שהפכתי לאדם מחדש – כפי שרבים מייחלים ומאמינים, כך גם לא אעניק לכם את הזכות להמשיך לשמוע אותי בצורה זו לאחר המועד שנקבע, שהוא סוף שנת 1950. כיום אינכם יודעים עדיין מה אני מכין עבורכם לאחר תקופה זו.

27. אני רוצה להכין אתכם, כדי שתרפאו את החולים, כדי שתנחמו את האלמנות והיתומים, כדי שתחזירו בתשובה את החוטאים במילים של סמכות, כדי שתרפאו את "המצורעים" ותמלאו באור את הדרך הרוחנית של בני אדם.

28. מחדש אני מוריש לכם ומותיר בידיכם את זרע החיים, האהבה וההתעלות הרוחנית. אל תאבדו עוד את ירושתכם בחייכם.

29. אני משאיר לכם את שלומי, כי אני השלום המשתרע על העולם, בדומה לכנפי החוגלה המכסה את גוזליה בקן. מתי תהיו רוחנית כמו חוגלות השלום?

30. נתתי לכם להיוולד בקן האהבה הזה, שבו מעולם לא חסרה לכם מזון, ושבו תורתו ממלאת את לבכם בעונג. אתם עדיין חלשים, כנפיכם עדיין לא צמחו, הנוצות דלילות. אך יבוא היום שבו תרגישו חזקים דיכם להמריא, להתגבר על מרחקים ולהתנגד לסערת הסופות. אל תנהגו כמי שרצו לעזוב את הקן בטרם עת ונפלו ארצה, משום שעדיין לא ידעו לפרוש כנפיים. המתינו עד שאצביע לכם על הדרך, ואז לא תסטו מהדרך. כלהקת זמירים גדולה תתפזרו, נושאים ענף זית כסמל לשלום, ובעלווה של העצים תבנו קנים חדשים.

31. אתם שואלים אותי מדוע באתי אליכם בתקופה זו, ואני אומר לכם: האם אינכם מודעים לכל המתרחש בסביבתכם? האם אינכם יודעים כי מה שקרה בעולם בתקופה האחרונה, ומה המתרחש בהווה, מהווים את ההכרזה על בואי ועל נוכחותי בקרב בני האדם?

32. ראו כיצד המלחמה אחזה באומות המתקדמות ביותר, וכיצד הרשע הגיע לשיא התפתחותו. השקר מתקבל כאילו היה אמת; המדע, כאשר חשף בפני האנושות סודות גדולים, התיר להשתמש בהם לצורך הרס. וכמה פעולות פסולות אישר העולם כטובות ! דווקא אז אני מופיע בקרבכם, כדי להאיר את דעתכם ולעצור אתכם במרוץ הסוער שלכם אל התהום.

33. אני מדבר אליכם באמיתותי הנצחית ואומר לכם: אם אתם מחפשים הנאות ומשתוקקים למדע, תמצאו בי את המדע האמיתי ואת העונג האמיתי.

34. כמה קטן כובד הלכת שלכם, ובכל זאת — כמה רחוקים אתם חיים זה מזה! כמה מחלוקות יש בעולם שלכם!

35. האדם אינו עוד בור, התפתחותו הנפשית והשכלית גדולה; לכן גם אחריותו בשעה זו של מבחן היא גדולה מאוד. אולי יאמר האדם של ימינו כי אינו מביר את חוקיי ואת צדקתי. אך זו אינה האמת, שכן הוא נושא בתוכו נשמה מאירה. הסיבה (להפרות החוק שלו) היא שהנשמה נכנעת לפיתויים ולתענוגות העולם, להם היא מניחה את מתנות רוחה לרגליהם ולפניהם היא מכופפת את ראשה.

36. האנושות, מתוך אהבה אליכם ירדתי והתגלמתי בצורה זו. רוחי יורדת לתהומות, וידי המסייעת נשלחת להציל את הכבשה התועה. אני מלמד אתכם להתפלל ולבקש בנשמה, ולא בשפתיים; כי לא הגוף הוא שצריך לבקש, אלא הנשמה היא זו שיודעת מה שניהם זקוקים לו. את השפה נתתי לכם, כדי שתוכלו לתקשר עם אחיכם.

37. שפת הנפש היא מעבר לשפתכם ולמחשבתכם. כיצד יכול הגוף לבטא את אשר הנפש חשה? תמיד יהיו דרכי ביטוי אלה דלות, ובלתי מושלמות יהיו אמירות אלה בתפילה. תמיד דמעה הזולגת מעיניכם, ולעתים קרובות איש אינו רואה אותה, תדבר טוב יותר אל האב — יבבה הנחנקת בחזכם, כאב שאתם מביאים לפניי בשתיקה ונושאים בסבלנות, או מעשיכם הטובים, שתוכנם הרוחני עולה אליי, כשם שריח טוב עולה מהפרחים.

38. אני מוכיח את נוכחותי בקרבכם בעובדת תורתו. מישהו עשוי לומר: "אדון, קשה ליישם את תורתך, ואולי היא אינה מתאימה לתקופתנו החומרנית." אך אני אומר לכם, כך אמרו גם ב"תקופה השנייה" על דבריי, ובכל זאת דווקא הגויים ועובדי האלילים היו אלה שהתנצרו אליו במהירות רבה ביותר.

39. כשם שהכרזתי לכם על זמנים אלה של סבל גדול, כך אני אומר לכם גם שכאשר הבלבול יחלוף, תבוא הרמוניה בין בני האדם.

40. הגאים, אלה שחושבים את עצמם לגדולים, אלה שאין בהם אהבת הזולת וצדק, יוחזקו זמן מה בעולם הבא, כדי שהטוב, השלום והצדק יתקדמו על פני האדמה, ובתוכם יצמחו הרוחניות והמדע הטוב. כי לא יהיה צורך שתנהלו חיים מיסטיים* כדי לרצות אותי, ואף אחד לא יאלץ ללכת אחריי. כי המעשים שתעשו למעני מתוך כפייה לא יתקבלו על ידי. אליי מגיעים רק הקורבנות הנובעים מרצון טוב, הדחפים הכנים, האהבה הספונטנית. כמו כן, איני רוצה שתעבדו אותי מתוך פחד מעונש. הגיע הזמן שתדעו שאלוהים אינו מעניש את ילדיו. לכן אל תפגעו בי עוד בשיפוטיכם הרעים (עליי).

*שקועים לחלוטין ברוחניות ומנותקים מהעולם.

41. לעולם אל תתנו לאינטרס האישי להנחות אתכם, ואל תתנו דבר מתוך מחשבה מראש על השכר; כי אין זה לא אהבה ולא רחמים. אל תצפו רוחכם לקצור אהבה בעולם כגמול על מעשיכם הטובים; כי לא באתם לעולם הזה כדי *לקצור* אהבה, אלא כדי *לזרוע* אותה. הקציר אינו מן העולם הזה.

42. אלה שמילאו את משימתם בחיים אלה, עזבו את העולם עם שלום בלבם, חיוך על שפתיהם, מלאי סיפוק וענווה, וברכו את כולם מבלי לחשוב על כל הכאב שזכו לו תמורת האהבה שזרעו. אני השכר המושלם והצודק על מעשיכם. אל תשכחו שאמרתי לכם: "כל מה שתעשו לאחיכם, אתם עושים לי."

43. אם למען מעשה קצר של תשובה והתעלות רוחנית קרני האלוהית יורדת על גופים אלה (של נושאי הקול) ומניחה על שפתיהם את המילה המבטאת את תורת האלוהות שלי, המרגשת אתכם ומרעידה אתכם באהבתה — מה ייתן לכם האב כאשר תגיעו לעולם האחר, מלאי זכויות בנשמתכם?

44. אני אף אומר לכם: בקשו ממני את שרביטי, ואני אתן לכם אותו! כן, ילדיי, דעו לבקש, והכל יינתן לכם; כי אם יום אחד תהיו ראויים לשרביטי , לא אעכב אותו מכם. אך אני רוצה שתבינו את הדברים נכונה, כדי שלא תיפלו בטעות.

45. אנשים רבים בעלי מלומדות מוכרת בעולם לא יוכלו לזהות אותי בצורה זו ויכחישו אותי. אך אל תתפלאו על כך, שכן הודעתי לכם על כך כבר מזמן, כשאמרתי לכם: "ברוך אתה, אבי, שגילית את אמתך לתינוקות והסתרת אותה מהחכמים והנבונים."

אך הדבר אינו קורה משום שאני מסתיר את האמת שלי ממישהו, אלא דווקא משום שאלה שתודעתם נקייה, יכולים לחוש אותי טוב יותר מתוך עוניהם (הרוחני) או חוסר החשיבות שלהם, בעוד שאנשים בעלי כישרון, שתודעתם מלאה בתיאוריות, פילוסופיות ותורות אמונה, אינם יכולים להבין אותי או לחוש אותי. אך האמת, שהיא של כולם, תגיע לכל אחד במועד שנקבע מראש.

46. רבים יבואו ויאמרו לכם כי לא אני הוא המדבר אליכם, וכי לא הווייתי האלוהית היא המתגלה במילה זו. כתוצאה מכך, חלק מכם יפקפקו ויגידו לי בצערם: "אדון, איך ייתכן שאאבד את אמונתי ואצטרך להמשיך לחיות (כעת) ללא חוק וללא אלוהים?" אך אמת, אני אומר לכם, מי שחווה אותי והרגיש אותי, לא יוכל עוד להכחיש אותי.

47. סערת רעיונות וכוחות אפלים מפלגת את בני האדם זה זמן רב. סערת אור תאחד אותם בתקופה זו. מגדל בבל שבנו בני האדם נהרס, אך בלב העמים והגזעים המשיך מגדל הגאווה הזה לצמוח. רק סערה רוחנית יכולה להרוס אותו, והסערה הזו מתחילה עתה לטלטל את יסודותיו ואת קירותיו. אך כאשר מגדל זה ייהרס, יקום במקומו מגדל אחר, שלא ניתן יהיה להרוס, משום שיסודותיו האיתנים לא יהיו בנויים מחוסר אחדות, אלא מאחווה והרמוניה.

48. כדי לעזור לכם להבין את תורתו, אני אומר לכם: קבלו אותי בלבבכם, כדי שתוכלו להבין את התורה שאני מגלה לכם בתקופה זו. המילה הזו שאני מעביר לכם היא הברית החדשה, שתוביל אתכם לחיי נצח. אשרי מי שיכיר בערכם הגבוה של דברי אלה; כי אז יכיר בעולם הבא את הערכים הגבוהים הקיימים שם.

אל תדרשו הוכחות כדי להאמין, כי אז תחיקו את עמי האלילים של העת העתיקה, ואלה הם עתה זמנים אחרים . אל תביאו את החומריות והספקות שלכם עד כדי כך שתכחישו את נביאיכם ואף תהרגו אותם, כפי שעשיתם ב"תקופה הראשונה". נולדתם שוב בבשר כדי לעשות צעד קדימה בדרך ההתפתחות, ולא כדי להישאר באותו השיעור. אם ההוראה החדשה שלי עמוקה יותר — ראו כיצד אני עצמי מסביר אותה לכם, כדי שתבינו אותה.

49. כולכם מקבלים את אותה ההוראה, אך לא לכולכם יש את אותו מספר גלגולי נשמות. אתם חיים בתקופה השלישית, ועדיין ישנם כאלה שאינם יודעים באיזו תקופה הם חיים, מהי האמת, ומהו הדרך הנכונה.

50. זוהי עת האור והרוח, ורבים עדיין אינם מכירים את הדרך האמיתית לעבוד את האל. בעוד שחלקם אינם חשים ולו שמץ של יראה מפני צדקתי, אחרים יראים את האל באופן שגוי ובלתי מוצדק. אני אומר לתלמידיי כי על האדם לירוא מפני עצמו, שכן *הוא* זה הפועל, הבונה או ההורס. כמה לא צודקים אתם כלפי אביכם, כאשר מתוך הכאב העמוק שאתם גורמים לעצמכם, אתם פונים אליי ואומרים: "אדוני, מדוע אתה מעניש אותי?" — אני לא מניח כתר קוצים על ראשי ילדיי, ואני גם לא מניח על כתפיהם צלב כבד. *הם* שופטים את עצמם, מכתירים את עצמם ומרעיפים על עצמם קשיים.

51. ישוע, הצדיק, קיבל את הכתר שהענקתם לו ואת הצלב שהטלתם עליו; שכן הקורבן שלו והדם שלו היו הדבר היחיד הראוי לסמן בדוגמתו את הדרך שעליכם לעלות בה כדי לטהר את עצמכם מחטאיכם.

52. אני השופט שלכם, אך פסק דיני, שהוא בלתי חוזר ובלתי מתפשר, נובע מאהבה. היום אני שופט את החיים ואת המתים; אך למדו להבין מי הם החיים ומי הם המתים. אני התחייה והחיים, ואני מחיה לחיים חדשים את אלה שהיו מתים לאמת. אני בא כמלך, אך איני חובש כתר של יהירות, כי ממלכתי היא ממלכת הענווה. עבור רבים אני המת שקם לתחייה, כי באתי אל האנושות ברוח כדי לומר לה מחדש ש"ממלכתי אינה מן העולם הזה", ושכדי לשמוע את קולו של מלככם ואדוננכם, יש צורך לרומם את הנשמה כדי להגיע אליו.

53. מי שנכנע לפיתויים במהלך שהותו על פני האדמה והיה עבד לעולם ולתשוקותיו, אותו יפתיע המוות ללא כוח וללא התפתחות הנשמה, וזה כאילו הוא נושא את המוות בתוכו.

54. לרע מקימים כסאות בעולם ומפגינים כלפיו הערצה בכל צורה אפשרית. את הטוב לועגים לו ונלחמים בו, כאילו היה מזיק או חסר תועלת. אך כאשר קולי קורא אליכם מן האינסוף, כדי שתבואו אליי בדרך הטוב, שהיא הדרך היחידה המובילה אליי, הדבר קורה משום שאני בוראכם ומשום שאתם שייכים לי. כאשר אני מחפש אתכם, זה משום שאני אוהב אתכם ואינני רוצה שאף אחד יאבד את האושר שאני שומר לכולם. כגנב באתי להפתיע אתכם; אך מה שחיפשתי הוא רוחכם. מכיוון שראיתי אתכם נושאים צלב כבד, לא היה צורך להגדיל את משקלו באמצעות משפט; במקום זאת, אני עוזר לכם לשאת אותו.

55. אכן, אני אומר לכם, *עדיין* איני יכול לדרוש מכם מעשים מושלמים, משום שנולדתם בחטא וחיים בחטא. אך אני מבטיח לכם, כי בכוח דברי אצמיח מעלות טובות מליבכם. המתנות הקיימות ברוחכם, אשר האנושות מאמינה כי היו נחלתם של הצדיקים והנביאים של תקופה אחרת בלבד, מופיעות עתה אפילו אצל החוטאים הגדולים, ובאמצעות מתנות אלו תיוושע האנושות.

56. אני צמא לאהבתכם, רעב לשלום שלכם. אך גם אם אתם רעבים וצמאים — מה תוכלו לתת לי? מילוי ייעודכם הרוחני הוא השלום. התעוררו והתפללו, כדי שתוכלו להפוך את המתנה שהפקדתי בידיכם למציאות. התפללו מדי יום לזמן קצר, והקדישו את שאר זמנכם למילוי חובותיכם הרוחניות וגם החומריות.

57. אמרו לאנשים כי הארתי את דרכם של החוטאים, כדי שיוכלו להימלט מאבדון. אני בא לחפש את התועים, כי הצדיקים כבר איתי.

58. אלמד אתכם ללכת בעולם בעדינות אך גם בנחישות. כאשר החלה התגלותי בתקופה זו — מי מכם היה יכול לספר לכם על כל מתנות החסד הרוחניות שתיהנו מהן?

59. חקרתם את נבואות העבר וראיתם כי התגלותי החדשה הוכרזה. אך כאשר קיבלתם את הודעתה של מריה, אמכם השמימית, שאלו עצמם רבים: האם נוכחותה של מריה הייתה אמורה להיות מוכרזת? — אכן, אני אומר לכם, אילו פרשתם נבונה את נבואותיו של יוחנן השליח ( ), הייתם מגלים ש"נוכחותה" הייתה חייבת להיות גם היא בתקופה זו.

60. כמה מאלה השייכים לעם זה אפילו לא חקרו את הכתובים; שכן ההשראה של רוחם ואמונת ליבם אמרו להם עמוק בפנים: זהו האדון האלוהי. זו אמנו הרוחנית.

61. אכן, אני אומר לכם, בכל מקום שבו רוחי תתגלה, שם תהיה נוכחת החמלה והטוב האימהיים של מריה.

62. מדוע רבים לא הכירו בה? שימו לב: אילו היא הייתה חיה רק כאישה, ואילו משימתה הייתה מוגבלת להוליד את הגוף שבו התגלה "הדבר", לא הייתי משאיר אותה לכם כאם ממש למרגלות הצלב, וגם תלמידיי לא היו רואים בה את אמם לאחר שהמאסטר הלך. בימינו, כאשר חלק מהאנושות מכחיש את טוהרה ואלוהיותה וחלק אחר מכיר בה כאם אוניברסלית, סוגד לה בפולחנים קנאים, בורים ואליליים, אני שולח אליכם את אוריי ומעניק לכם את נוכחותה, כדי שתפיצו באמצעות דבריה, אותה מהות אימהית, הרוח אינסופית רוך ונחמה אלוהית, תצאו אל בני האדם ותישאו בלבכם מקדש, שבו מנחתכם העדינה ביותר תהיה זו שתקדישו לאמא השמימית שלכם. אז תישאו בצדק את השם "ספיריטואליסטים טריניטריים-מריאניים".

שלום עליכם!

הדרכה 51

1. תלמידים, באיזו שמחה ורוך מקבלים אותי היום לבבותיכם! הסיבה לכך היא שאמו הרוחנית שלכם הייתה קודם לכן בקרבכם ועטפה אתכם בהווייתה האלוהית.

2. איזו שמחה תהיה בנשמותיכם, כאשר הן יהיו מחוץ לחומר השובה אותן, יחיו באזורי השלום ויוכלו לשמוע תמיד את קולה של האם השמימית בזמרה אלוהית.

3. האמונה והאהבה לאמא הרוחנית שלכם היא זרע שאני מפקיד בידיכם, כדי שתטפחו אותו בלבבות אחיכם. כל מי שקיבל את הסימן על מצחו בזכות רחמיי, ילך לפניכם ויאיר את הדרך.

לפני זמן רב ציוויתי על אותן נשמות לסמן את דלתות בתיהן בדם כבש, כסמל לברית ולטיהור. אני לבדי יודע מדוע סימנתי אתכם בכל הזמנים, אני לבדי מכיר את ייעודכם ואת דרך הכפרה שלכם, ולכן צדקתי רודפת אתכם תמיד, כדי שתתרחקו מהרע.

4. כאשר קולי הדהד בתקופה זו כצליל פעמון מצלצל, זיהיתם מיד *מי* קרא, ויצאתם לשמוע אותי כדי שתוכלו ללכת אחריי מאוחר יותר. — איש מכם אל ירגיש כמלך או אדון בגלל המתנות שקיבל ממני, או בגלל הכבוד שהוענק לו. היו הצנועים ביותר, אך גם הנלהבים ביותר (בקיום) תורתי.

5. זהו זמן פעילותכם הרוחנית, שבו תסייע לכם הניסיון שצברתם בדרך ההתפתחות. תמיד, כאשר הייתם על פני האדמה, חיפשתם נוחות והנאות, וכאשר חייתם בעולם הבא, הסתפקתם בחיים של התבוננות. רק עתה אתם מבינים בהדרגה את מטרת קיומכם ואת מהותה האמיתית של משימתכם הרוחנית.

6. מדי יום פותחים בני האדם תלם חדש לחורבן מוסרי, ובדיוק שם עליכם לזרוע את הזרע הזה, עובדי ישו, כדי שדוגמת מעשיכם הטובים תעיד על אמת תורתו ותשחרר את בני אדם מ"חומרנותם".

תנו לחייכם להתנהל תמיד בדרך הישר. ואז, כאשר מותה של נשמתכם יפתח את שערי הנצח, יוכלו אחיכם לומר: "הנה, זה היה צדיק!" וכאשר תבואו אל נוכחותי, יוכל האב לומר לכם: "בואו, תחיו איתי לנצח!"

7. אליהו, שהוא הרועה הרוחני של "הזמן השלישי", הוא זה שאליו הופקדו הנשמות כצאן בדיר האדון. הוא זה שיאסוף את מאה וארבע עשרה אלף האנשים, אותם אסימן בסימן אלוהותי, וכאשר יסומנו, יבוא משפטו של אלוהים על הארץ. היום מדליק אליהו אור בכל רוח, כדי שבשעת המבחן איש לא יאבד.

8. בני, קרן האור שלי הופכת למילה באמצעות הדוברים שלי, כדי להסביר לכם את תורתו. מילה זו נגעה בלבבכם, היא הראתה לכם את הדרך המובילה לאושר והקלה את נטל הצלב שלכם. התחזקו בדבריי, כדי שתעמדו באומץ במבחנים שלכם ותצייתו להם באהבה ובעדינות. אל תפחדו מלשונותיהם הרעות של בני האדם — אל תשכחו שעליכם לעבור מבחנים קשים.

9. יש צורך שהאנושות תתקומם נגדי מחדש, יש צורך שהאנשים יחקרו את מעשיי. רק כך יוכלו לגלות את האמת ואת החוק הצודק, רק כך ימצאו את נוכחותי ויוכלו להכיר בבירור את חוכמתי ואהבתי.

10. במאבק זה עליכם למלא משימה חשובה מאוד. אך אל תחשבו שאתם בעלי החוק שלי, כי אני הוא החוק, ואתם רק מפרשיו.

11. שמחו במחשבה שאין לכם מקדשים מפוארים שמישהו יכול להרוס; שכן אתם יכולים לקיים את מפגשיכם הן בחדר צנוע, והן בעמק או על הר. במקום שבו ילדיי מתכנסים וקוראים לי, שם אהיה עימם. כמו כן אני אומר לכם, כי לא תהיה כל כוח אנושי שיעצור את הדבר הזה, אשר יבוא אליכם ללא הפסקה עד ליום שנקבע על פי רצוני. ואם בני האדם ישתקו את שפתי תלמידיי לפני עת זו או יהרגו אותם, אזי גופותיהם המתות יזעקו!

12. הנבואות שנתתי לכם במילותיי יתגשמו נאמנה. כי לא רימיתי אתכם, לא נתתי לכם אבנים במקום לחם או נחשים במקום דגים. אני הדרך, האמת והחיים.

13. ב"תקופה השנייה" רק בישרתי לכם על הממלכה שממנה באתי ואליה עליכם להיכנס. עתה אני בא לחשוף בפניכם את יופיו הרב של בית האב האלוהי הזה. חיים חדשים אלה הם ראשיתו של מלכות השלום שהבטחתי לכם.

14. עקבותיי נראות בבירור מאז "הזמן הראשון". לכו בהן, התקדמו מבלי לנטוש את הצלב שלכם, כי בלעדיו לא תוכלו להיות מוכרים.

15. את אשר הרסו בני האדם, אני אבנה מחדש.

16. חדרו אל האור ואל המשמעות הרוחנית של החותם השישי — הספר שבו כתוב ייעודכם.

17. אני נותן לכם מילים מלמדות של נחמה, אחרות להדרכה, אחרות לערנות, וכמה גם לציוד, כדי שלא יחסר לכם דבר בתרמילכם.

18. כמה מנבואות נביאיי כבר מתגשמות! יואל אמר: "אשפוך את רוחי על כל בשר." השליח יוחנן ראה את הזמן הזה בחזיונותיו הנבואיים, ודברי ימשיכו להתגשם עד עולם.

19. הדבר האלוהי מוצא הד בלב העם הזה. הכנתם את הבית, והנה אני כאן אתכם. ספר החיים האמיתיים מונח פתוח לפניכם, ובכל פעם שאתם לומדים בו, אתם מקבלים תובנה חדשה. אך אלה השרויים בשינה עמוקה באדישותם, אל להם להמתין עד שנת 1950 — אל להם להמתין עד שפעמוני הרועם יכריז על פרידתי, ורק בשעה ההיא יבקשו לצאת לשמוע אותי. אתם יודעים כי דברי ודברי עולמי הרוחני לא יישמעו עוד לאחר אותה שנה שהודעתי לכם עליה.

20. שחררתי אתכם, ודמי היה סמל האהבה שיש לי אליכם. איני רוצה שתחזרו לחטא, לחושך.

21. פקודה עולמית מתקרבת, ואני רוצה שעמי יהיה מוכן, כדי שיהיה בתוך הסערה מגדלור של תקווה, המאיר את דרכם של הנטרפים. אמת, אמת, שלושה רבעים מכדור הארץ יפגעו, הכאב יטהר אותם. הקשיבו לי, עם, כי עליכם להביא את הדברים הללו לכל בני האדם.

22. עליכם להמית בלבכם את האנוכיות שעשויה להיות בו, ולתת מקום לאהבת הזולת. האם ייתכן שתטיפו לאהבה מבלי לחוש אותה? בטרם תשימו את מסכת הצביעות הזו על פניכם, אלמד אתכם ואבחן אתכם, עד שאגרום לכך שהכנות תיוולד בלבכם.

23. יום פרידתי יבוא, ומי שידע להתכונן, ירגיש שהוא עומד רוחנית לימינו של האדון. אך אמת, אני אומר לכם, מספר הסוררים — אלה שיחצו את הגבול האסור — יהיה רב. אלה יהיו אלה אשר, אף על פי שהקשיבו לי פעמים רבות, לא ידעו לנצל את השיעור ולא להבינו, ובבורותם יבקשו מהאב שיישאר עמם עוד זמן מה, אף על פי

שאמרתי להם פעמים רבות: "דברי הוא דברי מלך ולא יבוטל לעולם"; ו: "מוטב שהשמים והארץ יחלפו, או שכוכב המלך יפסיק לזרוח, מאשר שמילה אחת מדבריי לא תתגשם." לכן אני אומר לכם, כי היה זה רצוני להודיע לכם על כך מהימים הראשונים של התגלותי ועד סוף התגלות זו, כדי שבולכם תדעו ותהיו מוכנים.

24. אליהו בישר לעם על בואי הקרוב, ובך גם ציין, מפיו של רוקה רוחס, את שנת 1950 כשנת פרידתי, כלומר סוף תקופת ההתגלות באמצעות השכל האנושי.

25. בשלב זה אני אומר לכם כי תורתו מקדימה אתכם בהרבה, ואתם עומדים להישאר מאחור. אם אינכם רוצים להרגיש חלשים ביום הביקור, עליכם למהר ולהתאמץ כדי לעמוד בקצב השיעורים שלי. רק כך תרגישו חזקים מספיק כדי להיכנס לתקופה הבאה, תקופת ההתגלות מרוח לרוח.

26. גיליתי בפניכם את קיומה של העולם הרוחני, כדי שתחושו את קרבתם של אחיכם ותקבלו את עצותיהם החכמות. הם באו להביא לכם התרוממות רוחנית. מדוע רציתם למשוך אותם בכל רגע אל החומרי?* אמנם לא תצליחו בכך, אך אתם גורמים להם סבל.

*כלומר, להעמיס עליהם ענייניים חומריים, כספיים או עסקיים

.

27. ישויות רוחניות אלו חיות בהרמוניה עם אלוהותי, *אתם* הם המתים *שהן* מבקשות להחיות. קולי יגיד לכם ללא הרף: התכוננו! כי אם זה לא יקרה — אם לא תהיו מודעים לכך שאתם חיים בתקופה של סכנות ומלכודות, תראו לנגד עיניכם את המשיחים השקריים, את אליהו השקריים ואת "רוחות האור" השקריות צצים.

28. האם אתם רוצים שהעולם, בני האדם או הכאב הם שיפטרו אתכם מטעויותיכם? זכרו שאמרתי לכם: "העץ ניכר בפריו", כלומר, שתשפטו על פי מעשיכם. אשרי אלה הנושאים את צלבם בהכנעה ובצייתנות. אך תמיד יהיה בין שליחיי התלמיד הבוגדני, האנוכי והכוזב, אשר, אילו יכול היה, היה מוסר אותי שוב למוות הקורבן — אף כי אין צורך שאהיה בגוף חומרי כדי שיצלבו אותי או שיירקו על פני.

29. אני רוצה שבולכם תהיו צייתנים, איני רוצה לראות אף אחד שראוי למילים קשות אלה; כי כאשר בני אדם ישאלו אתכם עליי, אל תסתתרו, ואל תכחישו בפניהם ששמעתם אותי. כי איש לא יפנה לי עורף ברגע המבחן, איש לא יסתיר את נחלתו.

30. מפורטת היא תורתו בכל אחת מדרשותיו; כי אני רוצה להקים בלבבם מקדש רוחני, שבו אשכון, ומקום של שלום לאחיכם.

31. נצלו את הזמן הזה, שבו דבריי מלטפים את נפשכם
מלטף את נפשכם. פתחו את לבבכם ושמרו בו את הספר הזה,
כי יבוא הרגע שבו תתעוררו מתוך
, ותפנו אליו בחיפוש אחר אור.

32. אני מדבר אליכם ממרומי צלב האהבה שלי. אך כעת אין זה דם הזורם מגופי, אלא אור הפורץ בקרניים הנופלות על בני האדם. נתתי לכם את מתנת המילה ואת אור ההשראה. מפיכם תבוא ההסבר על סוד שבעת החותמות, כדי שהאנושות תדע את האמת שלי. המילה הזו שאני נותן לכם תסיר את כיסוי העיניים האפל מעיני האנשים. כל העשבים השוטים יעקרו, ובמקומם יזרעו את הזרעים הטובים.

33. אתם הולכים בעקבות עקבות של דם, של תועבה ושל חטא, ומקללים את אלה שהשאירו אותם, מבלי לדעת אם עקבות אלה אינן דווקא אלה שהשארתם אתם בחיים קודמים. לכן אל תחשבו שאתם פטורים מאחריות בתקופה זו. אז תבינו שצדקתי, קשה וחסרת רחמים ככל שתיראה לכם, מכילה רק אהבה.

אוצר של חוכמה שפכתי בתקופה זו באמצעות נושאי קולי; אך רק לאחר עזיבתי בשנת 1950 תבירו בערכו המלא של דבר זה, כאשר זמירותיהם האלוהיות של זמירותיי ישתתקו.

34. דברי הם דברי מלך, רצוני הוא אחד, וכאשר יגיע הרגע ההוא, שום דבר ושום אדם לא ישנה את סדר מצוותיי והחלטותיי.

יש האומרים כי שנת 1950 עוד רחוקה וכי עוד יש זמן ליהנות מרצון חופשי, וכי מאוחר יותר עוד יהיה זמן לחזור בתשובה ולקיים את תורתי. כמה עלוב ובור הוא מי שחושב ומרגיש כך! מי יודע את הימים שנותרו לו לחיות עלי אדמות? מי הוא אדון על האפשרות להאריך את קיומו כרצונו?

35. איש אל יבקש שנשמתו תהפוך לשריד אומלל כאשר בגדו הארצי יפסיק להתקיים; ואל תהפכו את נשמתכם לצל סובל, המשתוקק מדלת לדלת ומלב ללב לצדקה של אור, אף על פי שרוחי שפכה עליה נהרות ממנו.

36. הקשיבו, הבאים החדשים: האדון רוצה ש—כאשר מילה זו לא תישמע עוד— תוכלו להיות המורים הרוחניים של ילדיכם, הדורות החדשים שאני מפקיד בידיכם. עליכם ללמד רוחניות ומוסריות, ואז זרעכם ייאסף לאסמי.

37. הפרושים הצבועים של "הזמן השני" חצו את דרכי בכל צעד ושעל — בתקווה לגלות פגם במעשיי, שקר במילותיי, אך מעולם לא הצליחו למצוא זאת.

38. בימינו תחקרו כמו ישוע; אך מכיוון שאין לכם את כוחו וחוכמתו של האדון, אני רוצה שתהיו לפחות על הדרך הנכונה. לאחר כל מה שאמרתי לכם, והזמן שהענקתי לכם, תפילתכם הייתה צריכה להיות כמעט רוחנית. אך עדיין לא ניצחתם את העולם, ועדיין הנשמה לא גברה על הגוף.

39. ב"תקופה השנייה" חיפשתי תלמידים על חופי ים הגליל, וכאשר מצאתי את אלה שעליהם ללכת אחריי, אמרתי להם: "בואו!", והם הלכו אחריי. הם השאירו הכל מאחור כדי ללכת אחריי.

להמונים שהאמינו בדברי אמרתי: "מי שרוצה לשמוע אותי, שיחלק את רכושו לנזקקים ויבוא אחרי. אני מלמד את הדרך המובילה לממלכתי." אותם תלמידים, שהפכו מאוחר יותר לשליחי האהבה והאמת שהטיף להם ישו , ידעו לערער את היסודות הרוחניים והמוסריים של העמים באותה תקופה. באהבה ובדם חתמו על מעשה מסירותם לאב. מתוך ההמונים שהקשיבו לי, ומתוך העמים שהקשיבו מאוחר יותר לתלמידיי, צמחו הנאמנים לתורת שלי, הקדושים המעונים.

40. היום איני דורש את חייכם, ואף לא את דמכם, שכן אתם חיים כיום בתקופה אחרת. עם זאת — האם לא תוכלו לעשות דבר דומה לזה שעשו אותם אנשים מתוך אהבה, מתוך הכחשת עצמית ומתוך אמונה?

41. יש האומרים לי: "אבי, אני מוכן להקריב את חיי למענך"; אך אני עונה לכם: "לא, בני, אל תקריב את חייך מבלי לדעת לשם מה. מוטב שתשמור אותם, כדי שתהיה מועיל לבני אדם, וכאשר תסיים את משימתך, אז תמסור אותם לי בענווה."

42. היום אתם אומרים: "אדוני, איננו חיים על הלחם לבדו. בוא אלינו ותן לנו את דברך."

43. בתוך תלאות חייכם אתם נזכרים בי. אתם "העם החזק", אך ברגעי הסבל הקשים ביותר אתם פונים אל הצלוב כדי לבקש ממנו כוח.

44. הייתם חזקים דיכם לחפש אותי וללכת אחריי, והאינטואיציה שלכם הובילה אתכם אליי, אף על פי שהאנשים עשו כל שביכולתם כדי להסתיר את אור הדרך (האמיתית), את הבטחתי לשוב, את נבואותיי על "הזמן השני" ואת ההתגלות של שליחי יוחנן.

45. למרות הכל, הצלחתם להתנתק מעבודת האלילים ומהקנאות ולהגן על אמונת רוחכם. וכאשר שמעתם כי המשיח שב, וכי הוא מלמד כעת את בני האדם, הלכתם אחר הקריאה והכרתם, על פי הפשטות שבה התגלה, על פי צניעות המקום ועל פי הפשטות של אלה שהלכו אחריו, כי זהו האדון. אילו אמרו לכם שהוא מתגלה בארמונות בני האדם, לא הייתם מאמינים; שכן זיכרון ענוותנותו של הרב מגליל טרם נמחק מרוחכם. גם לא הייתם יכולים להבין זאת אילו התגלם שוב בבן אדם. אך כשראיתם אותו בא לעולם באופן רוחני, הרגשתם כי אור זה בא מרוח הקודש, שכן אתם יודעים שאני לא בא פעמיים באותה צורה.

תלמידים, אטמו את אוזניכם בפני הדיבורים והדעות שהאנשים רוקמים עליכם; זכרו כי הם תמימים. אך היו תמיד ערוכים, פן יכבו את אור אמונתכם.

46. אני מגלה לכם את הסוד, כדי שלעולם לא תסטו מדרך החיים האמיתית, שכן אין כיום אף אחד בעולם שיכול להוביל אתכם בדרך האמת. הסוד הוא לתת למצפון להנחות אתכם, כי בו אני נמצא.

47. לכל בני האדם ולכל העמים יש מנהיגים; אך אילו שאלתי אותם: "לאן הובלתם?", כולם היו עונים לי: "אל הכאב, אל התהום ואל החורבן."

48. אני נותן לכם הסבר מפורט על הדרך המובילה אליי, בכך שאני מלמד אתכם לחיות על פני האדמה בטוהר, כדי שפולחנכם הרוחני יהיה נעים וטהור. אני אומר לכם, עליכם להיות בני אדם (אמיתיים), כדי שתהיו רוחניים, המקיימים את מחויבותם כלפי "הקיסר" ויודעים גם למלא את חובותיהם כלפי אלוהיהם.

49. לחיים האנושיים יש חוקים שעליכם לקיים כדי לחיות בהרמוניה עמם; הטבע דורש מכם את המגיע לו. מלאו כל חוק את המגיע לו; אך אל תטעו בכך שתביאו לי את המס המגיע לעולם, ואל תתנו*לי* את הקורבן שצריך להיות שלי. הבינו: מי שמקיים את שני החוקים — הן הרוחני והן החומרי — מהלל אותי ויגיע אליי.

50. לכן, תורתו אינה מוגבלת רק לרוח, אלא מתייחסת גם לחיים האנושיים, למוסר שהאדם חייב לקיים בתוכו. כי אם תעמיקו בתורות אלו, תראו שהחיים הם אחד והדרך היא אחת.

אל תתפלאו שאני אומר לכם שעליכם להעניק כבוד למשפחות, שעליכם לאהוב את הוריכם, שבני הזוג יאהבו זה את זה, שהגבר יראה באישה לא משרתת, אלא בת זוג ראויה, שהאישה תראה בגבר את מגנה, את מגנה, שההורים יביאו לעולם ילדים בריאים, שיובילו אותם בדרך הטוב.

51. אל תתפלאו גם אם אני אומר לכם: כאשר ה"קיסר" (כלומר המדינה) דורש מכם את מס העבודה שלכם, צייתו לכך, שכן זהו גם חוק המוטל על האדם. קחו את כלי העבודה וחלצו מהאדמה את אוצרותיה ואת פירות אהבתה.

52. חפשו את התקדמותכם בתוך חיי האדם, אך אל תתנו לשאיפה מוגזמת לשלוט בכם; כי אז תאבדו את חירותכם, והחומרנות תשעבד אתכם.

53. שימו בכל מעשיכם את אשר מצפונכם מורה לכם, כדי שיהיו צודקים. כבדו את השולטים בכם, היענו לקריאותיהם ופעלו יחד איתם לטובת הכלל. כבד את אמונותיהם הדתיות של בני אדם, ובאשר אתם נבנסים לכנסיותיהם, גלו את ראשכם בתפילה כנה, שכן אתם יודעים שאני נוכח בכל פולחן אלוהי. אל תתכחשו לעולם כדי ללכת אחריי, ואל תתנתקו ממני בתואנה שיש לכם חובות בעולם. למדו למזג את שני החוקים לחוק אחד.

54. אני משחרר את נפשכם רק מן המיותר, מן השקרי, כדי שתובל להתעלות מעל כל סבל, כל שעבוד או השפלה במבחנים הקשים של החיים הארציים. שמעו את קולי האומר לכם: אין איש על פני האדמה שיש לו כוח על רוחכם.

55. עלי לדבר אליכם כך כדי להרוס את הפרשנויות הרעות שניתנו לתורתו. היום אני עושה זאת באמצעות האנשים האלה, שדרכם אני מתגלה, שאינם צדיקים, ובכל זאת בחרתי בהם — כפי שהיה רצוני.

56. הם יודעים: ככל שההכנה והטוהר שלהם גדולים יותר, כך גדולה יותר ההשראה המגיעה אל מוחם. זו הסיבה להתחדשות ולשיפור של ילדיי אלה, שחטאו בעבר והיום נאבקים כדי להיות ראויים להפיץ את דברי.

57. אם אתם מבקשים שלמות, לא תמצאו אותה בקולות. חפשו אותה במשמעות הרוחנית של דבריי, שם תמצאו את נוכחותי.

58. עם, למדו לנהוג בחמלה על כל צורותיה השונות. אך אל תפרסמו את מעשיכם, כי אתם מחפשים הערצה או שבח; שכן שכר זה מועט, וכך אתם מאבדים את השכר הגדול שאני שומר עבורכם.

59. אני אומר לכם לא רק שתטהרו את נפשכם, אלא גם שתחזקו את גופכם, כדי שהדורות החדשים שיצאו מכם יהיו בריאים, ונשמותיהם יוכלו למלא את משימתן הקשה.

60. התפללו, אך תפילתכם תהיה קצרה, כדי שתוכלו להקדיש את הזמן הנותר לקיום התורה. אני מבקש מכם רק חמש דקות של תפילה; אך בהן עליכם להתמסר אליי, כדי שתשמעו את קולי ברוחכם. אמת, אני אומר לכם, לא כולכם ערים ומתפללים ; כי מבטי החודר חדר ללבכם, לשם שלעתים קרובות אפילו אתם עצמכם אינכם יכולים לחדור, וגילה את כל מה שאתם מסתירים בתוכו.

61. זהו זמן הדין לאנושות. אדם אחר אדם, עם אחר עם ואומה אחר אומה נשפטים על ידי אלוהותי. אף על פי כן, בני האדם לא הבחינו בכך, ואף אינם יודעים באיזו תקופה הם חיים. לכן באתי ברוח ושלחתי את קרני אל איבר השכל האנושי, ובאמצעותו גיליתי לכם מי מדבר אליכם, באיזו תקופה אתם חיים ומהי משימתכם.

62. הנחתי את תוכנם של שלושת הצוואות שלי בלב העם הזה, ולמרות שאתם יודעים שיש לכם את האמת ואת החוק, אתם עדיין טועים זה בזה. זה קורה משום שהשפעת המלחמה, המרחפת מעל האומות, פגעה גם בכם.

63. מדבר אליכם האל היחיד שקיים, אותו קראתם יהוה כאשר הראה לכם את כוחו וגילה לכם את התורה בהר סיני; אותו קראתם ישוע, כי בו היה דברי; ואותו אתם קוראים היום רוח הקודש, כי אני רוח האמת.

64. כיצד ייתכן שראיתם שלוש אלוהויות, בעוד שקיימת רק אחת? כולכם ילדי האל הזה. מדוע איננכם מבינים כאן על פני האדמה לאהוב זה את זה כאחים ואחיות, כפי שאתם? אתם יודעים שבני אדם הורגים בני אדם, שהדם זורם כנהרות, אך הכאב המציף את האדמה אינו מזעזע את לבכם.

אמרתי לכם: התפללו, ואם תקיימו את מצוותיי, לא תצטרכו לפחד ממלחמות, מרעב, ממגפות או ממחלות לא ידועות. אך אם אתם חופשיים ממכות אלה, הרי זה כדי שתתפללו למען זולתכם ותדאגו להם. אל תפקפקו בכוח התפילה, כי היא הנשק הגדול ביותר של הרוח.

65. ידו הטיפשית של האדם פתחה את השערים אשר עצרו את כוחות הטיהור והיסודות, אשר באו על האנושות.

66. אומות העולם, אתם שותים גביע מר מאוד ומרגישים את הכאב עד מעמקי לבכם, שכן כך רציתם. שתו בסבלנות, כדי שתוכלו להפיק אור ותועלת לנשמתכם מניסיון זה, כאשר תצאו לחיפוש אחר הדרך האמיתית , שבה תגיעו לחורבות המקדש שהרסתם בתוככם ושעליכם לבנות מחדש, כדי שקולי ידבר אליכם בתוכו, ותחזרו להחזיק בחוקי.

67. התפללו וצברו זכויות, עם, כי המלחמה אורבת לאומתכם. המשימה הרוחנית שלכם מחכה לכם. אל תתנו לרעב, למחלות ולמוות לפלוש אליכם. אם אמונתכם תחסר כוח, תצטרכו לתלוש את שערותיכם מייאוש כשתראו את בני עמכם הורגים זה את זה, וילדיכם סובלים מרעב. המים שתשתו יהיו מרים, הריכם ועמקיכם יתייבשו, העצים לא יישאו פרי, וארץ זו, הנחשבת בעיני רבים כארץ המובטחת בשל עושרה ושפעיה, לא תהיה לה מה להציע לזרים המתקרבים אליה בחיפוש אחר חירות או לחם.

68. אכן, אני אומר לכם, בעוד שאוצר החוכמה הנסתר שלי, המלא בגילויים וברחמים, ממתין רק לשעה שבה האנושות תפנה את מבטה אל האב ותתגלה כנה וצנועה, כדי להציף אותה בכל מה שאני שומר עבורה, אתם קראתם תיגר על צדקתי ללא הרף, ובזמן הזה קיבלתי את האתגר שלכם.

אני בא בכוונה לוחמת, כוחי גדול, צבאותיי רבים, ונשקי בלתי מנוצחים. בסופו של דבר אנצח; אך לא אעלה (בניצחון) על המתים, אלא על החיים. לא אעליב איש, כולם ירימו את פניהם כדי לשבח את שמי. לכן אני רוצה לראות בקרבכם, עמי, אחדות, רחמים, כבוד ואהבה של "עובד" כלפי עמיתו ושל קהילה כלפי קהילה אחרת.

69. אני מעניק לכם את הזמן הזה, כדי שתסלקו מליבכם את עבודת האלילים, את הקנאות, את כל מה שאינו מועיל ואת כל הרע, הקיימים בהרגליכם ובפולחן האלוהים שלכם. חשו את דבר האלוהים, כפי שהוא יורד על האנושות, אך בתוך משפט שלי, חשו את שלומי.

70. הו, עמק הדמעות והדם, שבו בני האדם מקימים את כסאם כדי לעבוד את עצמם, ואז חופרים במו ידיהם את קברם! אני בא לשחרר אותם מהחטא ומהמוות; כי הם כבלו ועבדו את עצמם. אמת, אני אומר לכם, העולם הזה כבר אינו שייך לאנשים אלה, ולכן הוא דוחה אותם בכל רגע ורגע.

71. האדמה, אשר קיבלה את בני האדם באימא מסורה וסובלנית, תראה להם מעתה, צעד אחר צעד, את הדרך המובילה לא אל חיקה, אלא אל העליון, שם אימא אחרת, האימא השמימית, מחכה לבוא ילדיה כדי לעטוף אותם בגלימתה, שהיא הבטחה נצחית לאושר.

שלום עליכם!

הדרכה 52

1. התזינו מהיותי האלוהי, היו חזקים בקיום תורתי, ואז תמצאו כגמול שלום ונחמה במעשיכם. היו סנגורים אמיתיים לאחיכם והביאו להם את שלום רוחי באמצעות תפילותיכם וזכויותיכם. אל תשללו מעצמכם את חסדי בתקופות מלאות בפיתויים אלה. חזקו את רוחכם, כדי שתצאו מנצחים מהמבחנים.

2. התפללו בעד אחרים ואף צברו זכויות אפילו עבור אלה שאינם אוהבים אתכם. פעלו כמו מריה, אמכם השמימית, הסנגורית האלוהית, המגינה הן על מי שתולה בה את תקוותו, והן על מי שסגר את ליבו בפניה, או על מי שמכחיש את טוהרה ואת מהותה האלוהית.

3. משימתכם קשה וייעודכם אצילי, עם. אל תסטו עוד מהדרך שסימנתי לכם. הקמתי מקדש בלבבותיכם; אך אל תתנו ללהבת האמונה לדעוך בתוכו, או לאידיאל של התרוממות רוחנית למות. אל תעטפו את מקדשכם בחשכה; כי אם מישהו ידפוק על שעריו, הוא לא ימצא את האור שהוא מחפש, ולא יוכל לשמוע את הד קולו. שאו את נוכחותי ואת דברי בלבכם, ואכן, אני אומר לכם, לא יהיה איש שיחריב את מקדשכם או שיגרום לכם לסגת מהדרך. מי יוכל למנוע מכם לאהוב אותי?

4. אוריי מאיר בכל תבונה, וקולי מהדהד בכל מצפון; אף על פי כן, בני האדם אינם רוצים להיות מודעים לזמן שבו הם חיים. יש צורך ש"עם" אחד יתכונן כדי להביא את הבשורה הטובה לאנושות, ואני רוצה שעם זה יהיה העם הזה, שבחרתי כדי לשמוע את דברי האלוהי.

כאשר אני אומר לכם ללא הרף שעליכם להתכונן, הדבר נעשה משום שעליכם להעיד על גילויי באמצעות איבר השכל האנושי, ועדות זו לא תסתכם בחזרה על הדוקטרינות שלמדתם ממני, אלא עליכם לתת הוכחות לסמכות רוחנית — בין אם תביאו חוטאים עקשנים לתשובה, תרפאו חולים שננטשו, או תעשו כל מעשה אחר שלימדתי אתכם. זכרו: אם תצאו לעבודה מבלי שהשגתם תחילה את חידוש חייכם ואת תחילת הרוחניות, כאשר תטיפו לאהבה ורחמים, תהיו דומים לפרושים הצבועים, שהציגו לראווה את מידותיהם הטובות המזויפות והסתרו את השחתתם. אינני רוצה צבועים או מתחזים בין תלמידיי החדשים.

5. אם אתם מייחלים בכל לבבכם שתורתו תפרח על פני האדמה, זרעו אותה טהורה כפי שמסרתי אותה לכם, והשקו את זרע אלוהי זה במימי מעשיכם הטובים. צאו לדרככם בביטחון בהגנתי.

6. מי יוכל לעצור אתכם או להשתיק אתכם, כאשר אתם, בהשראת האור האלוהי שלי, ניגשים למלאכה? — איש, עמי, כשם שבזמנו איש לא השתיק את ישוע. כאשר הוא שתק בפני כמה חוטאים, זה היה כדי ללמד אתכם ענווה, שכן *במעשיו* הוא העיד על אמת דבריו.

7. היו מודעים לשנים שחלפו, שבמהלכן נשמעה דברי באמצעות נושאי הקול הללו, ואף אחד לא הצליח להשתיק את הקול האלוהי היוצא משפתיהם. אכן, אני אומר לכם, שנת 1950 תבוא מבלי שתופרע. אך כאשר יגיע סוף אותה שנה, ישתקו הזמירים שלי בהעברת תורתו; שכן כל אשר יש לי לומר לכם באמצעותם בשלב זה של התגלותי, יושלם אז.

8. אתם תעידו על תורתו במעשים, במילים ובמחשבות, ושום דבר לא יעצור את זרם האור שאגרום לפרוץ מרוחכם. אך גם שעת השתיקה שלכם תבוא: אני אטום את שפתיכם ואחזיר אתכם (אליי); כי מה שהיה לי לומר באמצעותכם ייאמר אז עד המילה האחרונה.

9. אני רוצה שתתאחדו כולכם, בלי לעשות הבחנות, כי אתם מבקרים במקומות התכנסות שונים. שכן ההדרכה שהגיעה לכולם היא אחת ואותה — האור המאיר את תבונתכם הוא זהה באחד כמו באחר.

10. נתתי לכם אמצעים להגן על אמונתכם ולשמור על המלאכה שהפקדתי בידיכם; אך מעולם לא נתתי לכם כלי נשק כדי שתפגעו זה בזה. אני רוצה שמי שמרכיבים את העם הזה יהיו חיילים במטרתי הרוחנית, אך לעולם לא אויביה.

11. חדר הלב הסודי שלי נפתח בתקופה זו כדי להפוך את העניים ברוח, הרעבים והצמאים לצדק, לבעלי אוצר רוחני. האם איננכם מאושרים מכך ? האם לבכם אינו רועד מרוב תודה, הו עם? — "כן", אתם אומרים לי. אך אני רוצה ש"כן" זה לא יהיה מורכב ממילים, לא ממחשבות, אלא שתביעו אותו במעשי אהבה כלפי זולתכם.

12. עתה אני אומר לכם: נוחו לרגע ממעשיכם הארציים. הרבה נסעתם עם נטל הכאב על כתפיכם. בואו אל מקור החסד, כדי לשתות ממים אלה, המושיעים. כרגע אתם עדיין חלשים; אך בקרוב תהפכו לחזקים, כדי להילחם למען ענייני ולהתמודד עם הניסיונות.

13. קשרו את סנדליכם, כי דרך חדשה מחכה לכם, שבה תמצאו הזדמנויות אינסופיות לזרוע רחמים ואהבה. אתם עדיין פוחדים, ולכן לא רציתם לבשר לאנושות על העידן החדש. — עליכם להבין כי מה שהאב הטמיע בכם שייך לבני אדם אחרים, ועליכם להפיץ זאת בקרבם.

14. אני לא נותן לכם בתקופה זו מתנות רוחניות או יכולות *מדשות*, כי מה שהפך להיות מודע לכם כרכושכם, היה תמיד ברוחכם. אך הזמן חולף, ואני שואל אתכם: למה אתם מחכים כדי להתחיל במילוי משימתכם? האם אתם מחכים עד שהאנשים הכופרים ילעגו לדבריי, להכרזתי החדשה, ויפרסמו זיופים בכל מקום?

15. הפכו את תורתי למעשים וחיו על פיה: אכן, אני אומר לכם, השפתיים המגדפות ישתקו, אלה שהיו סוררים יתקרבו אליכם בתשומת לב כדי למצוא את פירוש תורתי, והם ימצאו עדויות גדולות ורהוטות לאמת שלי, כאשר מעשיכם יהיו חתומים באהבה וברחמים. כמה מהם — כשייראו כיצד אתם מרפאים את החולים — יביאו אליכם את יקיריהם — מלאי תקווה למצוא מזור לסבלם.

16. העבירו את תורתו בצורה טהורה, ואז לא תצטרכו להסתתר כדי לרפא את החולים. כי אמת, אני אומר לכם, בתקופה זו לא תבקרו בקטקומבות כדי לקיים את תורתו, אלא תעשו זאת לאור היום. — אל תפחדו! אם בסביבתכם לא יאמינו לכם, פשוט תלכו למחוזות אחרים, שם תמצאו לבבות נלהבים.

17. אתם עצמכם חייבים להיות הראשונים לשכנע את עצמכם באמת שאתם רוצים להפיץ, כדי שתוכלו להעביר אמונה זו לאחיכם . אם הספק יפלוש לרוחכם, הוא יהיה כפגיון שינחית מכת מוות על מסירותכם.

18. שלוש תקופות כבר חלפו עליכם. הבינו שעליכם לצאת לדרך כדי לממש את ייעודכם העליון. התעוררו מעצלותכם הרוחנית והתקדמו בצעדים נחושים בדרך התפתחותכם.

19. אל תשאלו אותי מדוע אתם עדיין מופתעים מפיתויים, אף על פי שאתם נמצאים בדרך האדון. הבינו שדווקא אז אתם נבחנים ביותר. לכן אני אומר לכם תמיד: "התעוררו והתפללו, פן תיפלו בפיתוי."

20. קרוב היום שבו יבואו בני אדם לשאול אתכם שאלות. האם תסתרו אז את מה שגיליתי לכם באהבה כה רבה? — לא נתתי לכם דבר בתורת שלי שיש לכם סיבה להתבייש בו.

21. אל תחכו עד שהקינות על פני האדמה יתרבו והידיעות על המלחמות יתעצמו, כדי להתעורר. התפללו ועשו מעשי חסד מדי יום, כי בכך תתנגדו לכוחו של הרע.

22. אם מישהו מכם אינו מתכונן למלא את משימותיו, הרי זה משום שאינו מכיר את היכולות שהענקתי לרוחו.

23. אשרי אלה שיודעים למצוא את המשמעות הרוחנית של דבריי, כי זו תהיה נחלתם. מחפשי האמת האלוהית הם אלה שתמיד הלכו בעקבות בוראם. אלה ימצאו את נוכחותו של האדון בהתגלות צנועה זו.

24. כלפי חוץ, ייתכן שהופעתי בתקופה זו נראית דלה. אך אמת, אני אומר לכם, הקמתי מקדש בלבו *של* האדם השומע את דברי. אל תחשבו שקיימים היררכיות בין אלה שבחרתי בתקופה זו — את כולם אני אוהב באותה מידה. אל תחשבו כי מתנת הדיבור, שברשותם של אלה המעבירים את דברי, הושגה בזכות מעשיהם. כה גדולה היא החסד הזה, עד כי רק בזכות אהבתי היה באפשרות האדם לקבלו.

25. משימה זו קשה לביצוע עבור מי שקיבל אותה. כבד הוא נטל הצלב הזה; שכן מבלי להתנער מצרכי העולם ומבלי להזניח את חובותיו הארציים, על נושא הקול להגיע לדרגת התרוממות רוחנית שתאפשר לו לקלוט את קרן האלוהות של השראתי.

26. ישנם רגעים שבהם אתם מתפלאים על כך שאלוהים יכול להיות אתכם ולהתגלות באהבה כה רבה. תדהמתכם נובעת מכך שבמודעותכם לכתמים ולחוסר השלמות שלכם, אתם חשים שאינכם ראויים להוכחה כה גדולה של אהבת אביכם. תמיד הפתיעה אתכם אהבתי, שכן שפטם *אותי* כפי שאתם רגילים לשפוט את עצמכם. מדוע יש לכם את התפיסה כי בי מסתתרים טינה, תחושת נקמה או אנוכיות? אני אומר לכם: כאשר אתם שופטים את עצמכם מבפנים, לאור מצפונכם, באמצעות הווידוי הכנה והענווה על חטאיכם, אתם הופכים את עצמכם ראויים לכך שארד אליכם כדי לדבר אליכם על מלכותי; שכן הצער שלכם על כך שפגעתם בי עוזר לכם לטהר את עצמכם.

27. אל תתפלאו שאהבתי עוקבת אחריכם לכל מקום למרות חטאיכם. כולכם ילדיי. בעולם הזה היה לכם דמות של האהבה האלוהית באהבת הוריכם. אתם יכולים להפנות להם עורף, לא להכיר בסמכותם, לא לציית להוראותיהם ולא להקשיב לעצותיהם; אתם יכולים לגרום לפצע בלבם במעשיכם הרעים, לגרום לכך שעיניהם יתייבשו מרוב בכי, ששיער לבן יופיע על רקותיהם ופנייהם ייסומנו בסימני הסבל; אך לעולם לא יפסיקו לאהוב אתכם, ויהיו להם רק ברכות וסליחה עבורכם. אך אם ההורים שהיו לכם עלי אדמות, שאינם מושלמים, נתנו לכם הוכחות כה גדולות לאהבה טהורה ונשגבת –

מדוע אתם מתפלאים, אם כן, שמי שיצר את הלבבות הללו והטיל עליהם את המשימה להיות הורים, אוהב אתכם באהבה מושלמת? – האהבה היא האמת העליונה. למען האמת הפכתי לאדם, ולמען האמת מתתי כאדם.

28. בתקופה זו איני דורש מכם קורבן דם. עם זאת, יש אשר הקריבו את חייהם בשמי, כשהם מסונוורים לרגע על ידי קנאותם, ולאחר שחיו חיים טמאים. מעשים אלה לא יוכלו להניב זרע אמיתי, אלא ימשיכו לטפח את הקנאות.

29. לכן אני אומר לכם, שכאשר אתם מדברים, עליכם לחוש את דבריכם, ולחיות בלבבכם את ההוראה שאתם נותנים. דבר לא ידבר טוב יותר מחייכם שלכם.

30. אהבתי לא תדהים אתכם, אך אל תפקפקו בה גם כאשר תחוו כי לעתים קרובות אתם מרוקנים גביע מר מאוד בעולם.

האדם יכול לשקוע עמוק, להיות מלא בחושך או להסס לחזור אליי. אך לכולם יגיע הרגע שבו הם יחושו אותי בתוך הווייתם, לא ירגישו אותי (עוד) רחוק ולא יוכלו לראות בי זר או להכחיש את קיומי, את אהבתי ואת צדקתי.

31. כשם שהאדם יכול ליצור לעצמו עלי אדמות עולם של שלום רוחני, הדומה לשלום בממלכתי, כך הוא יכול גם, בשל השחתתו, לנהל קיום שהוא כגיהינום של תועבות, רשעות ורגשות אשם.

32. גם בעולם הבא יכול הרוח להיתקל בעולמות של חושך, השחתה, שנאה ונקמה, בהתאם לנטיות הנפש, לסטיה שלה ולתשוקותיה. אך אכן, אני אומר לכם, הן גן העדן והן הגיהינום, אשר בני האדם מדמיינים רק באמצעות צורות ותמונות ארציות, אינם אלא שלבים שונים בהתפתחות הנשמה: האחד, בשל מידותיו הטובות והתפתחותו, נמצא בפסגת השלמות; האחר, בתהום החושך, התועבות והעיוורון שלו.

33. לנשמה הצדיקה אין זה משנה היכן היא נמצאת, שכן בכל מקום היא תישא בתוכה את השלום ואת גן העדן של הבורא. לעומת זאת, הנשמה הטמאה והמבולבלת יכולה להימצא בעולם הטוב ביותר, ובפנים היא תרגיש ללא הרף את גיהינום נקיפות המצפון שלה, שיבערו בתוכה עד שיטהרו אותה.

34. האם אתם מאמינים שאני, אביכם, יצרתי מקומות שנועדו במיוחד להעניש אתכם וכך לנקום בכם לנצח על העלבונות שלכם?

35. כמה מוגבלים הם האנשים המלמדים תיאוריות אלה!

36. איך ייתכן שאתם מאמינים שחושך נצחי וכאב נצחי הם הסוף הצפוי לנשמות מסוימות? גם אם חטאו, הם יישארו לנצח ילדי אלוהים. אם הם זקוקים להדרכה — הנה המורה. אם הן זקוקות לאהבה — הנה האב. אם הן משתוקקות לסליחה — הנה השופט המושלם.

37. מי שלא מנסה לעולם לחפש אותי ולתקן את שגיאותיו, לא יבוא אליי. אך אין איש שיעמוד בפני צדקתי או מבחניי. רק לאחר שתטהרו תוכלו לבוא אליי.

38. תלמידים, אם ברגע שאתם שומעים את דבריי אינכם מבינים אותם, שמרו אותם בזיכרונכם וזכרו אותם וחשבו עליהם ברגעי השקט. אז תלמדו להבין הרבה ממה שלימדתי אתכם. אם לא תשמרו (את הידע) – מה תוכלו להעביר להמוני האנשים שעוד יבואו?

39. אני מאפשר לכולכם, ללא הבחנה, לבוא אל נוכחותי כדי לתת לכם את תורתו. לפני שאני מפקיד בידיכם תפקיד, אני מנגב את דמעותיכם, מרפא את פצעיכם, משביע

את רעבונכם וצמאונכם הרוחניים. וכאשר נתתי לכם הוכחות לאהבתי והדלקתי את אור האמונה והתקווה בלבבותיכם, אמרתי לכם: "כולכם נקראתם. האם אתם רוצים להיות בין הנבחרים?"

על כך שואלים חלקכם: "לאיזה דרך ולאן אתה מוביל אותנו?" — אלה הם אלה המשתוקקים לעולם ולתענוגותיו. האחרים אומרים לי: "אדוני, איננו ראויים לקרוא לעצמנו נבחריך, אך יהי רצונך עלינו." — אלה הם אלה שכבר מוכנים לשאוף למעלה.

40. לאלה ההולכים אחריי, אני מטיל על ליבם את שלום העולם, כדי שישמרו עליו ויתפללו למענו. העמים ישלחו בקרוב את תפילותיהם כדי לבקש ממני את השלום, אותו הצעתי להם בכל עת. לפני כן התרתי לאנשים לטעום מפרי מעשיהם, לראות נהרות של דם אנושי ולראות תמונות של כאב, הררי גופות וערים שהפכו לחורבות. רציתי שאנשים בעלי לב אבן יראו את החורבן בבתים, את הייאוש בקרב החפים מפשע, את האמהות המנשקות את גופות ילדיהן הקרועות מכאב, שיחוו מקרוב את כל הייאוש, הפחד וכל קינותיהם של בני האדם מקרוב, כדי שיחושו השפלה בגאוותם, ומצפונם יגיד להם שגדלותם, כוחם וחוכמתם הם שקר, שהדבר הגדול באמת נובע מהרוח האלוהית. כאשר אנשים אלה יפקחו את עיניהם לאמת, הם יזדעזעו — לא מהמראות (המחרידים) שעיניהם רואות, אלא מעצמם, ומכיוון שאינם יכולים לברוח ממבטו וקולו של מצפונם, הם ירגישו בתוכם את החושך ואת אש נקיפות המצפון; כי הם יצטרכו לתת דין וחשבון על כל חיים, על כל כאב ואפילו על טיפת הדם האחרונה שנשפכה בגללם.

41. לא אבקש מהאנשים לתת דין וחשבון רק על מה שעשו לחיים של אחרים, אלא אבקש מהם גם לתת דין וחשבון על מה שעשו לחייהם שלהם, לגופם. מי יכול לומר אז כי הוא הגיע אליי כנשמה בדיוק ברגע שבו שעון הנצח היה אמור לקרוא לו? — איש! — כי לעתים קרובות אתם מקצרים את קיומכם על ידי הזדקנות בטרם עת, ולפעמים אתם מתכלים מסיבות שאינן שוות אף לא דמעה אחת שלכם או שערה אפור אחת שלכם.

42. אני צדק בלתי מתפשר ומושלם, הנובע מהאהבה הטהורה ביותר, שהיא בוראכם, ואני דורש מכם רק שתפנו עורף לשמחות העולם כדי לשמוע את דברי. האדון פותח בשמחה את ספר ההוראות המושלמות שלו כדי לשמח אתכם בשיעור חדש. כמה פעמים היה אחד מלימודיי מסוגל להציל אתכם. כאן התעוררה נשמתכם והרגישה את המשימות שקיבלה מראשית חייה.

43. גיליתי שלבכם טומן בחובו את הזרע הריקני שקצר על פני האדמה; אך כעת עליו להפוך לאסם, שבו תאחסנו את הפרי הטוב של מעשי האהבה שלכם.

44. בין המוני האנשים מתקרבים החוטאים הגדולים — אלה שגלגלו את נפשם בטינופת התשוקות, שגזלו את כבודם של אחרים, שהשפילו את שיער השיבה של הזקן, שגנבו רכוש זר, שטמאו את תמימותו של הילד והרגו את זולתם פיזית או מוסרית.

45. שומעים אותי אלה המחללים את הבית, המפרים את החוקים האלוהיים או האנושיים, המוחקים את האמונה מליבם. אך כאשר הם שומעים את דבריי, הנוגעים במיתרי הלב העדינים שלהם, הם אומרים: "זהו השופט המדבר; אך באיזו טוב לב הוא גורם לנו להבין את טעויותינו, ובאיזו רגישות הוא מלמד אותנו ומתקן אותנו." כאשר אותם לבבות עזבו את מקום ההתכנסות שבו שמעו את הקול הזה, נראה להם כאילו

הם רואים את החיים ואת כל הסובב אותם מוארים לא רק באור החומרי, אלא שטופים באור אלוהי המדבר אל האדם בכל מקום בבריאה. ואז, לנגד עיניו של מי שטוהר — במקום שבו ראה רק חומר, תענוגות בשרים או חטאים — מתעורר חיים נפלאים. לנגד רוחו מתגלה קיום שלא שיער — מלא בגילויים, הבטחות והשראות. זהו נס האהבה — לא רק של המילה; שכן כמה פעמים דיברו בני אדם בצורה נבחרת ומושלמת יותר מאשר אלה , הדוברים הצנועים והבלתי משכילים, שדרכם אני מתגלה. אך המשמעות הרוחנית הטמונה בכל אחת ממילים אלה יכולה לנבוע רק מהאהבה האלוהית.

46. מעטים שמעו את דברי בצורה זו; אך אמת, אני אומר לכם, כל בני האדם שומעים את קולי בדממת המקדש הקיים בנשמתם, גם אם מוחם אינו מצליח להבין את ההשראות הללו, ושפתיהם אינן יודעות לבטא את כל אשר הם מקבלים ללא הרף באמצעות מתנותיהם הרוחניות. כאשר תהיו מוכנים, תבינו את האמת הזאת.

47. ב"זמן השלישי" הזה, אליהו הוא הרועה שמציל אתכם יום יום מהסכנות. הוא זה שנכנס לפינה המוגנת של חדר השינה שלכם כשאתם מתפללים, הוא זה שעומד לצידכם ב"בדידות המדבר" והוא זה שעוקב אחריכם ב"מסעות היום הארוכים". בכל מקום שבו אתם זקוקים למישהו שיגן עליכם, או לקול שיעודד אתכם, שם נמצא אליהו, הרועה הרוחני של הזמן השלישי.

48. אם אתם רוצים לדעת היכן אליאס חי, אני אומר לכם שזה בממלכה הרוחנית. מי מכם יכול להתעלות עד לשם כדי לראות אותו? — עדיין אף אחד. — לכן הוא בא אליכם כדי להכין את הדרכים המובילות אל לבכם, כדי שאחר כך יבוא האדון ויאיר את כל הווייתכם. אך אל תאמינו שאני יורד רק אל אלה המחפשים אותי בטוהר ובשלמות מירביים — לא, אני בא אל כל מי שמחפש אותי — אל זה הכורע ברך לפני אלילו, אל זה התופס אותי בצורות או בדמיונות הרחוקים מאוד מהאמת. כל אחד מחפש אותי בהתאם ליכולת רוחו, ואני לא אכבה את להבת האמונה שיש להם במעמקי הווייתם ביחס לקיומו של אלוהים.

49. רצוני הוא שבני האדם בתקופה זו יהיו מסוגלים ליצור קשר מרוח אל רוח עם אדונם, שיהיה בלב האדם מקדש אמיתי שבו ישמע את קול האב.

50. כדי להגיע לדרגה זו של התרוממות רוחנית, על בני האדם לקחת חלק במאבקים הגדולים של הדתות, אשר יעוררו את הנשמות הרדומות, אשר (אז) יראו את אור האמת.

51. האם איננכם סבורים שהגיע הזמן שבני האדם יביעו את הערצתם לאלוהיהם, לבוראם, ויביאו לו מנחה הראויה הן למקבל אותה והן למביא אותה?

כאשר תחקרו ותתבוננו בממלכות הטבע השונות, תמצאו בהן מספר אינסופי של דוגמאות, לקחים ומשלים, הראויים לשמש לכם דוגמה. אינני אומר לכם (בכך) שהישויות הנחותות יותר צריכות להיות מורותיכם. אך אני אומר לכם שהטבע, כל החיים, הם ספר שכותבו הוא אלוהים. את הספר ההוא פתחתי בפני בני האדם, כדי שיכירו בו את שלמותי, את אהבתי ואת צדקתי — לא במילים, אלא במעשים.

52. אל תחפשו אותי בספרי מלומדות כוזבת או בתיאוריות שלכם, שהן בדרך כלל מוטעות בשל המטריאליזם שבו אתם חיים. כבר הוענק לכם, בהנאה מלאה מרצונכם החופשי, ללכת בכל הדרכים. היום אני אומר לכם שעליכם לרסן את ריצתכם המהירה ולהרהר לרגע על החוויות שצברתם בחיים, על כל מה שראיתם, הרגשתם וסבלתם

בדרך הארוכה שעברתם. אמן, אמן, אני אומר לכם, מי שישתמש באור זה (של ההכרה) ימצא את נתיב האמת, שיוביל אותו אל מקורו שלו. אני הוא הדרך; מי שהכיר אותה, הכיר אותי. אני הוא הראשית והסוף של הדרך. אני הוא האלפא והאומגה.

53. אני אדון הפשטות, המדבר אליכם כאל ידיד טוב בשפה האינטימית ביותר, כדי להאיר את סודותיכם ולחשוף את הסודות שהיו עד כה נסתרים מידיעתכם האנושית.

54. תנו לרוחכם הזדמנות להתעודד בהתבוננות באלוהי ובקיום החוקים המנחים אותה. אל תראו בחיים אלה את החיים היחידים, ואל תראו בעבודה הגופנית את האמצעי היחיד להשגת רווחה. אל תסתפקו באהבת משפחתכם, כי שדותיכם רחבים יותר. האנוכיות אינה זרע של אלוהים.

55. בני האדם אהבו את החיים הללו עד כדי כך, שכאשר מתקרבת השעה לעזוב אותם, הם מתמרדים כנגד רצוני ואינם רוצים לשמוע את הקריאה שאני משמיע אליהם. הם מבזים את השלום שבממלכתי ומבקשים מהאב פרק זמן נוסף על פני האדמה, כדי להמשיך ולהחזיק בנכסים הארציים שלהם.

56. היו רגישים, כדי שתוכלו לחוש את החיים הרוחניים ולא תסתפקו בראשית התפתחותכם — כי זהו החיים האלה —, שבן מעליהם קיימים יצירות בריאה גבוהות יותר.

57. אל תנסו לדחות את המוות כאשר הוא מתקרב אליכם על פי רצוני, ואל תבקשו מהמדען שיחולל עבורכם את הנס, להתנגד להחלטותיי ולהאריך את קיומכם, כי את שניכם תתחרטו מרה על טעות זו. התכוננו בחיים אלה, ולא תהיה לכם סיבה לחשוש מכניסתכם לעולם הבא.

58. אתם בוכים כאשר אחד משלכם עוזב לעולם הרוחני, במקום להרגיש שלווה מלאה, כי אתם מבינים שהוא מתקרב צעד נוסף אל אדוניו. לעומת זאת, אתם חוגגים כאשר ישות חדשה מגיעה לביתכם, מבלי לחשוב באותו הרגע כי אותו רוח באה בבשר כדי למלא כפרה בעמק הדמעות הזה; *אז* עליכם לבכות עליו.

59. מתי תרגישו כלפי זרים את מה שאתם מרגישים כלפי יקיריכם? — מנישואים בודדים הוצאתי את הזרע האינסופי של האנושות הזאת, אשר התפצלה במהרה למשפחות, לשבטים, לעמים ולאומות, ומכאן נוצרו ההבדלים במנהגים, בשפות ובדתות. הבדלים אלה יצרו איבה והקימו מחסומים בין האחד לשני. פרצו מלחמות ונוצרו יריבויות. זרעו של קין נשא פירות רבים.

אך כעת, כאשר הנשמה התפתחה והכשרתם את תבונתכם — מדוע אתם ממשיכים לראות זה את זה כזרים, לשנוא ולהרוג זה את זה? כיום אתם יודעים שכל הנשמות נבעו מרוחי האלוהי, וכי האנושות נובעת מזוג אחד, ולכן אתם אחים בנשמותיכם ואף בדם.

60. כמה רחוקים אתם מהדרך האמיתית, כאשר איננכם חשים את כאבו של הזולת, אף שהוא חלק מכם עצמכם! אתם רואים מישהו עובר, שמעולם לא ראיתם קודם לכן, ו—מכיוון שאתם מחשיבים אותו כזר—איננכם מברכים אותו. לעומת זאת, כאשר אתם רואים תהלוכת לוויה חולפת, אתם מסירים את כיסוי הראש. מדוע איננכם מקדישים את תשומת לבכם, את אהבתכם ואת רחמיכם לחיים?

רצוני היה שתמחקו באהבתכם את הגבולות וההבדלים הקיימים בעולם; אך בני האדם לא רצו בכך. האם אתם רוצים שדם אדם יהיה זה שיבטל את הגבולות ויקרב את בני

האדם זה לזה? האם אתם רוצים שהמלחמה תמגז את הגזעים? מימי קדם הכנתי עם , שנועד להכיר אותי ולאהוב אותי, כדי שיהיה כמו לפיד בקרב האנושות, ולפעמים הוא היה חזק ולפעמים הוא נחלש. היום החזרתי אותו אל הארץ, כדי שהנבואות יתגשמו. עם זה הוא זה שקיבל רוחנית את שלושת הבריתות; ומכיוון שידע כי בתקופה זו התגלוי באמצעות איבר השכל האנושי, לא העז להכחיש אותי בגלוי. כי רוחם זוכרת כי ב"תקופה השנייה" צעקו "צלב את הרמאי" ולאחר מכן סבלו סבל מר.

היום רבים מהם האמינו בשובי, אך אחרים לא. אך גם אלה יאמינו לאחר עזיבתי בשנת 1950, שכן הם יראו את נבואותיי מתגשמות ויאמרו לי: "אדוני, כאשר דיברת אליי, ספקתי; אך עתה, לאחר שעזבת ואני רואה את דבריך מתגשמים, אני מאמין בך."

61. בטרם אשתוק את דברי (הנשמעים מבחוץ), יבואו אלה שאתם מכנים "זרים", ואשר — מבלי להבין את המילים בבירור בשל הבדלי השפה — ירגישו כי נפשם מתמלאת שלום ומזינה את עצמה מהווייתי האלוהית. כי אהבתי היא שתהיה זו שהם יחושו בלבם, ואתם כבר יודעים שהאהבה היא שפת הנפש. גם אלה (הזרים) יצאו לדרך כדי ללכת אחריי; כי עמי פזור בכל רחבי העולם.

62. בעיצומה של סערה באתי אליכם בתקופה זו. קשת השלום עוד לא זרחה, היונה עם ענף הזית עוד לא הגיעה. אך יבוא הרגע שבו אני, האהבה העליונה, אוכל לומר לכל בני האדם: הנה אני. אז כולם יכירו אותי ויתאחדו. היום אני עדיין שופט את החיים ואת המתים.

63. ב"תקופה השלישית" עליתי מקבר השכחה, שאליו גירשה אותי האנושות, כדי להחיותה לחיים חדשים; כי אני החיים. איש אינו יכול למות. אפילו מי שלוקח את חייו במו ידיו, ישמע את מצפונו מאשים אותו בחוסר אמונה.

64. אני רוצה שתהפכו בהדרגה למשפחה, לעם שלם בנפשו ובגופו.

65. מתי יתגלו בקרבכם התרוממות הרוח של הבל, הצייתנות של אברהם, העוצמה של יעקב, הסבלנות של איוב והרוחניות של יוחנן? הכירו באחריותכם בעולם.

66. גברים, ברחו מהתועבות, כדי שדמכם יהיה זרע פורה, ופרי המחר יהיה נעים.

67. נשים, אני מכין אתכן, כדי שתעניקו לעולם ילדים של שלום ושל רצון טוב. לעקרות אני אומר: התפללו, אל תרגישו בושה בגלל כפרתכן. היו מסורות, כי אני אפתיע אתכן ואגרום לכן לחוש ברחם שלכן את פעימות הלב של ישות חדשה.

68. הולידו ילדים מושלמים כבוראכם, אשר ברא רק יצורים מושלמים, וקיימו את הציווי האלוהי המחייב אתכם לאהוב זה את זה.

שלום עליכם!

הדרכה 53

1. מדוע אני מגלה כי מהיום שבו אני מתגלה בפניכם ועד ליום הבא שבו אני מעניק לכם הוראה חדשה — כלומר, בפרק זמן קצר כל כך — כבר איבדתם את השלום שהענקתי לכם? אל תאבדו בדרכי חייכם את החסדים שאני מעניק לכם. אתם מגיעים מיואשים מהמבחנים ומהתלאות שאתם נתקלים בהם בדרככם, אתם מתקרבים אליי בלב שבור. כך אני רואה אתכם כמעט תמיד, כאשר נתתי לכם את השלום שלי, כדי שתעברו את מסע ההתפתחות של חייכם באומץ ובאמונה שמחים.

2. לימדתי אתכם להתפלל, כדי שתשתחררו מהסכנות והמכשולים, מהמלכודות ומהחושך. אמרתי לכם שאפילו כוחות הטבע ישמעו את תפילתכם, כאשר הם משתוללים למען צדקתי. הם יעברו עליכם מבלי לפגוע בכם, כי ידעתם להתפלל באמונה ובכנות.

3. מתוך הטינופת והתהום ארים את נפשכם בתקופה זו, כדי שתביר לא רק את אלוהיה, אלא גם את עצמה ואת מתנות הרוח שלה. אך תחילה תצטרכו לעבור דרך כור ההיתוך של הסבל, אשר יטהר אתכם. כי ללא התחדשות פנימית, מתנותיכם לא יוכלו לזרוח במלוא עוצמתן.

4. התשוקות האנושיות הן כסערה המשתוללת במקדשכם הפנימי, ורק המתפלל חזק דיו לעמוד במבחנים, ורק השומר ערני דיו כדי להגן על עצמו.

5. כשאני מדבר אליכם על מקדשים ומקדשים, איני מתכוון למקומות ההתכנסות שאתם בונים בחומר, אלא ללבכם; כי לאן שתלכו, שם יהיה המקדש, ותמצאו בו את אהבתי נוכחת תמיד.

6. האנושות יצרה דתות, מעין דרכים המובילות אליי. אך אני אומר לכם: אל תלכו עוד על פי הפרשנות האנושית שכל אחד נותן לחוקי. הגיע הזמן שתדעו כולכם לקבל את השראתי, כדי שאותו אור יהיה זה שינחה אתכם.

7. לעתים אתם שואלים את עצמכם: מדוע עם זה* הוא היחיד שאליו דיברתי, הרי ישנן אומות רבות הזקוקות לכך? — על כך אני עונה לכם, שבאותה תקופה הייתה רק קבוצת אנשים *אחת* שחוותה את צליבתי ואת מותי , ובכל זאת, דם השה התפשט על *כל* האנושות כדי להראות לה את הדרך לכפרתה. כך אדבר בימינו אל הקהילות *הללו* כאן; אך אור רוחי נשפך על כל תבל.

** כוונת הדברים היא לעם ישראל הרוחני, המיוצג על ידי הקבוצה הקטנה החיה במדינת מקסיקו.*

8. את כל האמצעים ללמוד ולפעול על פיהם כבר מסרתי לכם, ואני לא רוצה ש— כאשר אתם באים ברוח אל נוכחותי—תתייצבו ללא תוצאות ותטענו שהעקשנות והמרדנות של הגוף מנעו מכם למלא את משימתכם. כי מי שלא ינצח את פיתויי העולם, לא יהיו לו זכויות כדי להתייצב לפני אדוניו. לגוף יש כוח רב בתשוקותיו, נטיותיו וחולשותיו, אך הנשמה ניחנה בכוח עליון, ובאמצעותו היא יכולה לגבור על הרע.

9. איזה זכות הייתה לנשמתכם אילו פעלה בתוך גוף ללא רצון וללא נטיות משלה? מאבקה של הנשמה עם מעטפת גופה הוא מאבק של כוח כנגד כוח. שם היא מוצאת את אבן הבוחן שבה עליה להוכיח את גדולת נשמתה. זהו המבחן שבו הנשמה נכנעה לעתים קרובות לרגע לפיתויים שהעולם מביא עליה באמצעות הבשר. כה גדולה היא

העוצמה שהבשר מפעיל על הנשמה, עד שלבסוף היה לכם הרושם שכוח על-טבעי ומרושע גרר אתכם אל האבדון והרס אתכם בתשוקות.

10. כמה גדולה היא האחריות של הנשמה לפני האל! הבשר לא לקח על עצמו אחריות זו. ראו כיצד הוא נח לנצח באדמה, כאשר המוות מגיע. מתי תצברו זכויות, כדי שנשמתכם תהיה ראויה לשכון במקומות מושלמים יותר מאלה שבהם אתם חיים?

11. העולם מציע לכם כתרים המעידים רק על יהירות, גאווה וגדלות כוזבת. לנפש שיודעת להתעלות מעל יהירות זו שמורה בעולם הבא כתר אחר, כתר חכמתי.

12. פעם חיפשתי עמקים, הרים, את הים ואת המדבר כדי לדבר אליכם. גם היום גיליתי שיש לבבות הדומים בעמקיהם בשל השלווה השוררת בהם — ואחרים הדומים לים סוער, כמו זה שהקציף כאשר ישו שטה בו בסירה עם תלמידיו. ישנם כאלה שההתעלות שלהם, כשהם מקשיבים לי , דומה להר, ואחרים דומים במבודדותם ובצמאונם (הנפשי) למדבר.

13. אתם, השומעים את דברי — אהבו אותם, למדו אותם, ונהגו על פיהם. כמה רבים, שרצו לשמוע אותה, אינם יכולים לשמוע אותה, כי לא ניתנה להם החסד הזה בתקופה זו. אך אמת, אני אומר לכם, הד שלה יגיע אל כולם ובטוהר רב יותר, כי לא קול אדם יגיע אליהם, אלא רוח אלוהים.

14. היום אני מעבד את לבכם באזמל דבריי, אני מלמד אותו לחוש את כאבם של אחרים; כי מי שאין בו חמלה, אינו יכול להיות שליחי. אינני רוצה שהנזקקים — לאחר שדפקו לשווא על דלתכם — ישאלו אותי בבכי אם *אלה* הם נבחריי — אלה שהכנתי להיות נאמני דאגות אחיהם, אנשי האמון והתמיכה לנזקקים.

היו ערניים, תלמידים, כדי שגם באמצע הלילה, כשאתם ישנים שינה עמוקה, תוכלו לחוש את היד הדופקת על דלתכם. הנזקק הזה, הפונה אליכם היום, עשוי להיות זה אשר — בהשראת נכונותכם לעזור — יהפוך אף הוא לעובדי, ויקל עליכם מחר את משימתכם. כמה מאלה שבאים היום לבקש מעט אהבה, הבנה או צדק, יהיו מחר המגן שיגן עליכם, או העד שיציל אתכם. אך מה תוכלו לצפות ממי שדפק על דלתותיכם בכל כאבו, ותלה את תקוותו בנכונותכם לעזור, ואז לא מצא אוזן קשבת? תנו לאלה השקועים בבוץ החטא לבוא אליכם; אם תדעו לרגש אותם מבפנים, הם ירגישו חרטה. תנו לבלויי הסחבות להרגיש ראויים לביתכם ולשולחנכם; אך אל תתעבו את עוניו, אולי הוא טהור בנפשו ומעוטר יותר מכם. אל תשמרו את תשומת הלב הטובה ביותר שלכם ואת החיוך הידידותי ביותר שלכם לאלה שיש להם עושר חומרי בידיהם, או לאלה המציגים את עצמם בלבוש יקר. אל תתנו ללבכם לראות את ההבדלים הללו, וחלקו את טובת מתנותיכם לכולם באופן שווה. יש סבל בשפע — כמה טוב אתם יכולים לעשות בכל יום ובכל רגע!

15. אם תתבוננו בילדים, תראו שישנם רבים מהם ללא אהבה, ללא חוק וללא לחם. כאשר תצאו אל בין הצעירים, תיתקלו במאבק התשוקות, בדרכים השגויות, וכאשר תסתכלו סביבכם בין הגברים והנשים שהגיעו לבגרות, תמצאו ביניהם טרגדיות, את הגביע המר מאוד: לפעמים אלמנות, היעדר תקווה ואמונה, כמו גם עידוד נפשי אמיתי שינחם אותם ויחזק אותם.

16. רק דבריי מסוגלים לרגש את הלב שהתקשה מהסבל ולהפוך אותו לרגיש. רבים מכם סבלו כל כך, עד שלא חשו את כאבם של אחרים והיו אדישים כלפיו. אני מדבר

אליכם רבות על הכאב ומזכיר לעתים קרובות את הרחמים שעליכם לרחם על בני אדם אחרים, כי יש בעולם סבל רב כמספר בני האדם, ובימינו סבלות האנושות רק מתחילות. לכן אני מכין אתכם, כדי שתעניקו לאחיכם כוח חדש באהבתכם.

17. אם העמים הגדולים של כדור הארץ רוצים לשתות ל"טובת" העולם, בהרימם את גביע הסבל ושופכים אותו על האנושות, אני מזמין אתכם משולחן צנוע זה גביע רוחני מלא מתיקות וחיים, כדי שתביאו את המסר הזה לאלה שיש בלבם מוות ועל שפתיהם מרירות.

18. לכו צעד אחר צעד בדרך האהבה הזאת. תנו לרוחות הסוערות לשעול מעליכם מבלי להיחלש. אוזניכם ישמעו אותם אומרים כי אתם בדרך אל האבדון; אך התחזקו בזכרון דבריי, כאשר אמרתי לכם כי גלימתי תכסה כל מי שהולך בעולם בדרך שסימנתי לו בעקבות הדם של סבלי.

19. אני רוצה שפניכם ישקפו את העדינות שבנשמתכם, אך לא צביעות; כי את אשר אחיכם אינם רואים, אני אשפוט.

לאחר הסערות שיצליפו בעם זה, מספרם של אלה שיישארו סביבי יהיה מועט, שכן רבים יתייאשו לנוכח הניסיונות. אך אלה שיישארו יהיו אלה שיביאו את מלאכתי לפריחה. הכל יהיה אז צלול יותר, הן בחומר והן ברוח. כי פתחתי לכם במילותיי את הדרך, שהייתה סגורה בשל רשעותם וחוסר ציותם של בני האדם. גם עיני רוחכם נפקחו, כדי שתראו את האמת. אני אומר לכם שוב, שכל עין תראה אותי. התשובה הנכונה, שדרשתי מכם, נועדה לכך שתתחילו בחידוש בחייכם. לכן אני אומר לכם, שאינני רוצה שתכסו את עצמכם ב"בגדי" הצביעות . אני רוצה שתהיו טובים וכנים, ותעידו במעשיכם על אמת תורתו.

20. תזכו באוצר גדול של חוכמה, מבלי שתזדקקו לספרי בני האדם, שכן ספר הלימוד היחיד שלכם הוא דבר זה, שבו לא תהיה עליכם השפעה של תורות זרות, לא של פרשנויות מוטעות ולא של תיאוריות אנושיות, אלא רק תורתי, המשרטטת בפניכם את דרך התפתחותכם.

21. הווילון הסמיך של החומריות שלכם גרם לכם לשקוע בבורות, שגרמה לכם להרגיש רחוקים מהאלוהי, והסתירה מכם את האור שצריך להאיר את חיי הנשמה. בתקופה זו קרע קולי את אותו וילון והראה לכם את מקדשי, בכך שגילה לכם תורות חדשות מחדר הלב הסודי שלי. בהכרזתי הרוחנית הדליקו חלקכם את מנורת האמונה, בעוד שאחרים העדיפו להמשיך ולהתבונן בחיים באור שהעניקה להם תובנתם הרוחנית המועטה. מתי תבינו את כל מה שעליכם לצבור (בתובנות) למען נשמתכם?

22. איני אוסר עליכם לחקור את הטבע או לצבור ידע, אם אלה משרתים את טובתכם ואת התקדמות חייכם האנושיים. אך אני רוצה שתתעניינו גם בהשגת אור לנשמתכם, שכן זה יהיה הדבר היחיד שתקחו מכאן לעולם הבא, וזה שיסייע לכם להתקדמותכם בדרך הרוחנית. אני קרוב לכל אחד מכם עד כדי כך, שדי שתשאלו אותי דבר מה במחשבותיכם כדי לקבל את תשובתי מיד. אף אחד לא יכול להאשים את האב בכך שהוא התרחק מילדיו. כי כרועה אוהב, תמיד שמרתי על כל צאני, ואני יכול לומר לכם באמת שאף אחד לא אבד ולא יאבד, כי אני נמצא בכל מקום. בכל מקום נמצא האור שלי, והחיים והאהבה של אביכם פועמים בכל הבריאה.

23. האדם, על ידי קיום תורת האהבה של חוקי, מביא כבשים תועות רבות אל הדרך להתפתחותן כלפי מעלה. אך כאשר אלה ישובו אל המכלאה, אביא אחרות, עד שאשמור את כולן במכלאת אהבתי.

24. היום אתם יודעים שהכאב מטהר את הנשמה ואת הלב, וזו אינה הפעם הראשונה שאתם נדרשים לטהר את נשמתכם מחטאיכם. גביע הסבל שפך את תוכנו על העולם, וזה היה כמעין מבול חדש, אך כואב יותר, מר יותר, וארוך יותר . יבואו זמנים שבהם לא הכאב יכבל את בני האדם וירסן אותם, אלא אור מצפונם. אם אתם עדיין זקוקים לכאב כרסן, זהו הסימן הברור ביותר לכך שלא התפתחתם מבחינה נפשית.

25. זכרו, ילדיי, שעליכם לטפס על ההר (של השלמות) כשאתם נושאים על גבכם צלב של כאב. אך הבינו שהצלב שאמור להרים אתכם (רוחנית) אינו זה של נשיאת עונש על חטאיכם, אלא זה של הקורבנות שלכם למען אחרים. לגברים אני אומר, כי עליהם להיות מנהיגים, מגינים ומגינים של בני האדם. לנשים, לאמהות, אני אומר: התפללו למען ההמונים הגדולים של ילדים ללא הורים, ללא בית וללא לחם. תפילותיכן יהיו ככנפי החוגלה, המתפרשות כדי לכסות את הגוזלים. אך אל תחשבו ברגע זה רק על ילדיכן, כי *להם* יש את אהבתכן האימהית, אלא על אלה שאין להם על פני האדמה אלא בדידות ורעב לאהבה. התפללו למענם! מי יכול להבין טוב מכם את הקור, את הריקנות ואת הצמא של אותם לבבות עדינים? התפללו, ואז הלחם, המקלט והאהבה יגיעו אליהם בקרוב. זו ההזדמנות הנכונה לגלות רחמים.

26. נשלחתם לגלות על פני האדמה, לכובכ לכת זה, שהאדם הפך לעמק של דמעות, אף על פי שהוא גן נפלא, שהבורא השקה בברכותיו. אך בני האדם ילמדו להבין כי כדי לכפר על חטאיהם נגזר עליהם להיוולד בתקופה זו, כדי להפוך את המדבר הזה של צער וכאב לגן עדן של אור, למקום של אחווה ושלום, שבו מקיימים את מצוותי האומרת לכם: "אהבו זה את זה!"

27. בין השומעים אותי ישנם כופרים, אשר כדי שיוכלו להאמין, רוצים למשש (בידיהם) כפי שעשה תומאס. להם אני אומר כי יום אחד הם יתחברו אליי מרוח אל רוח. ראשית עליהם לטהר את כליהם מבפנים ומבחוץ, כדי שמילתי תירד לתוכם כטל של חסד וחיים לנשמה.

28. החולים רוצים לגעת בבגדי כפי שהיה בתקופה השנייה, כדי שאמונתם תרפא אותם. אך אני אומר לכם: מדוע אינכם נוגעים ברוחי האלוהית במחשבותיכם הטהורות, בתפילתכם הנלהבת? הייתם משיגים את כל מה שנשמתכם וגופכם זקוקים לו.

29. זו ההוראה שאני נותן לכם, שבה אני מאפשר לכם להביט בספר שפתחתי בפניכם בכל הזמנים. זהו ספר חוכמתי הנצחית, שאני מראה לכם היום פתוח ב"חותם השישי", כאשר אני משתמש כמתורגמן שלי בקולן שהכנתי.

30. בכל הזמנים רציתם ללמוד את דבר-אלוהים שלי, כדי להביר את רצוני ואת מצוותיי, ואני עניתי על שאלותיכם, כי כל מי שמחפש אותי מתוך אהבה, מתוך רצון למצוא את האמת, מוצא אותי, רואה אותי לפניו, מרגיש אותי ומתעודד מאהבתי, כשם שאני מתמלא בשמחה כאשר ילדיי מראים לי את הפרי שהשיגו במעשי האהבה והרחמים שלהם, שבעזרתם הקלו על כאבם של בני אדם אחרים.

31. בספר זה, שפתחתי בפניכם פעם נוספת, כלולות כל תורותיי, ואתם צריכים להכיר את הכתוב בו, וזה יהיה לאושרכם, כי הוא יוביל אתכם בדרך להתפתחותכם כלפי מעלה.

32. אתם משתוקקים לקבל את השראותיי, שזרמתי בשפע בכל הזמנים; אך לא ניצלתם אותן. האם גם היום, כשאני מתקשר אתכם באמצעות איבר השכל האנושי, תמשיכו לפקפק בהוראותיי ובנוכחותי בקרבכם? — איני מדבר אל המתים או אל יצורים חסרי תבונה, אלא אליכם, שאתם בני אדם בעלי מצפון ומכירים אותי.

אילו דיברתי אל המתים, הם כבר היו קמים מקבריהם; אילו דיברתי אל האבנים או אל יסודות הטבע, הם כבר היו מעידים עליי. אך חוסר האמונה של ילדיי לא יעצור את תורתו, וספר זה ימשיך לדבר על האמת, על חיי החסד ועל העולם הבא.

33. מה אתם מחפשים בתורתו, מה אתם רוצים לדעת, ילדיי? "האור", אומרים לי אלה. "אנו משתוקקים למצוא את השלום", אני שומע את האחרים אומרים. אני אומר לכם: אם תתכוננו, תמצאו בדבריי את כל אשר נפשכם משתוקקת אליו. הכנתי את האומה הזאת כקרקע פורייה ומבורכת, ממנה תוכלו לראות את הר ציון החדשה — הארץ הממתינה לכם. ומחר, לאחר שתעברו בעולם ותמלאו את משימתכם, תמצאו את עצמכם ברוחכם בדרכי העולם הבא, וכולכם תהיו מאוחדים ב"עמק" אחד ותהוו איתי רוח אחת.

34. עליכם ללמוד כדי שתבינו את הסיבה לאירועי תקופה זו: מדוע אליהו בא בתקופה זו, ומדוע אני נותן לכם את דברי. בכל הזמנים בא אליהו כקדם שלי, כדי להכין את רוחם של כל בני האדם. ב"תקופה הראשונה" בא אליהו אל הארץ, התקרב ללבבות בני האדם ומצא אותם שקועים בפגאניזם ובפולחן אלילים. העולם נשלט על ידי מלכים וכמרים, ושניהם סרו מקיום החוקים האלוהיים והובילו את עמיהם בדרכי תועה ושקר. הם הקימו מזבחות לאלים שונים, אותם העריצו. אליהו הופיע באותה תקופה ודיבר אליהם במילים מלאות צדק: "פקחו את עיניכם והבינו כי חיללתם את חוקי האל. שכחתם את דוגמת שליחיו ונפלתם בפולחנים שאינם ראויים לאלוהים החי והעוצמתי. עליכם להתעורר, להביט אליו ולהכיר בו. הרסו את עבודת האלילים שלכם והרימו את עיניכם מעל כל פסל שבו תיארתם אותו."

35. אליהו שמע את קולי שאמר לו: "התרחק מעם רע זה. אמור לו שלא יירד גשם עוד זמן רב, עד שתצווה זאת בשמי." — ואליהו אמר: "לא יירד עוד גשם עד שאדוני יקבע את השעה וקולי יצווה", ובאמרו זאת, הוא התרחק. — מאותו יום והלאה הייתה האדמה יבשה, עונות השנה המיועדות לגשם חלפו מבלי שהגשם הגיע. בשמיים לא נראו סימנים לגשם, השדות חשו את הבצורת, הבהמות גוועו בהדרגה, האנשים חפרו באדמה בחיפוש אחר מים כדי להרוות את צמאונם, אך לא מצאו, הנהרות התייבשו, העשב קמל משום שנכנע לקרני השמש הקופחת, והאנשים קראו לאליהם וביקשו מהם שהאלמנט הזה ישוב אליהם, כדי שיוכלו לזרוע ולקצור את הזרעים שיזינו אותם.

36. אליהו נסוג על פי ציווי אלוהי, התפלל וציפה לרצון אדוניו. הגברים והנשים החלו לעזוב את מולדתם בחיפוש אחר ארצות חדשות, שבהן לא יחסר להם מים. בכל מקום נראו שיירות, ובכל מקום האדמה הייתה צחיחה.

37. השנים חלפו, ויום אחד, כאשר אליאס הרים את רוחו אל האב, שמע את קולו אומר לו: "חפש את המלך, וכאשר אתן לך את האות, המים ישובו לרדת על הארץ הזאת."

38. אליהו, בענווה ובצייתנות, ניגש אל מלך העם ההוא והפגין את כוחו בפני עובדי האל השקרי. לאחר מכן דיבר על האב ועל כוחו, ואז הופיעו האותות: ברקים, רעמים ואש נראו בשמיים, ולאחר מכן ירד גשם מבורך בשפע. השדות התכסו שוב בירוק, העצים היו עמוסי פרי, והיה שפע.

39. העם התעורר לנוכח הוכחה זו ונזכר באביו, אשר קרא אליו והזהיר אותו באמצעות אליהו.

40. רבים וגדולים מאוד היו באותה עת מעשי הנסים של אליהו, כדי לעורר את האנשים.

41. ב"תקופה השנייה" הופיע יוחנן המטביל, קרא לתשובה והכין את הלבבות לקבל את המשיח. אותו מבשר מבורך דיבר אל ההמונים, כי התקרב זמן פעילותו של ישוע כדרשן והיה צורך שיכירו אותו. — הוא הטביל במים ושפך אותם גם על ישוע, תוך שהוא אומר לו: "אדון, מדוע עליי להטביל אותך, אף שאתה ללא דופי?" על כך השיב ישוע: "כך חייב להיות, כדי שאפתח את מלאכת יומי בהפגנת כניעה, כדי שאלה כאן, ההולכים אחריי, ידעו לטהר את עצמם ולהתכונן, כאשר הם מתכוננים למלא את משימתם."

42. אליהו, רוח בעלת עוצמה רבה, שלא הוכרה על ידי האנושות, היה תמיד סלול הדרך שלי. היום הוא בא שוב כדי להכין את המסומנים, אשר עליהם לשרת אותי כנושאי קול, כמו גם את כל בני האדם.

43. כאשר תתכוננו ותלמדו את תורתִי כדי להכיר את רצוני, אליהו יבוא לעזרתכם ויהיה לכם תמיכה וידיד.

44. אליהו הוא קרן אלוהית המאירה ומנחה את כל היצורים ומובילה אותם אליי. אהבו אותו והעריצו אותו כפורץ הדרך וכסנגור שלכם.

45. תלמידים, אם ברצונכם להיכנס למלכות השמים, עשו מעשים צדיקים, קיימו את התורה, ואז יכירו כולם את מעשיי, והוא יבלוט בין הדתות והמשנות כדרך היחידה שסימנתי לבני האדם.

46. בואו אליי, כדי שאעזור לכם בהכנותיכם, שבו לשולחני, שבו אני שומר מקום לכל אחד מתלמידיי, וממנו תוכלו להשתתף בשיעורי. אל תדאגו אם האדם דרכו אני מתגלה הוא גבר או אישה, אם הוא זקן, נער או ילד. חקרו את תורתו עד שתמצאו את המשמעות האלוהית של המילה הזאת; אז תרגישו את נוכחותי דרך כל אחד מהנבחרים שלי. נצלו את הרגעים הללו, כי מאוחר יותר אתם עלולים להתחרט אם לא תעשו כן.

47. תנו לעם הזה לצמוח, כפי שהעצים צומחים כשהם מרבים את ענפיהם, כפי שהנהרות מתפשטים כשהם יוצרים נהרות ונחלים חדשים. ראו כיצד מתוך קהילה *אמת* צומחות קהילות חדשות במחוזות ובערים!

48. רוחי היא ששלחה אותם (את הנקראים) למחוזות השונים כדי להעביר מסר של התרוממות רוחנית. מדוע ישנם כאלה הסוטים מעקרונות הרוחניות שהראיתי להם — כלומר, להעניק אהבה ולנהוג בחסד ללא כל אינטרס אישי — ומוכרים את השירותים שהם מבצעים באמצעות מתנות שלא עלו להם דבר? האם איננכם זוכרים כי כבר

מההוראות הראשונות ששמעתם אמרתי לכם שעליכם להיות ערניים ולהתפלל, כי הפיתוי אורב לצעדיכם? הרהרו בדבר, ואז תזכרו שאמרתי לכם גם שיש לי לתת לכם יותר ממה שיש לכם לבקש ממני — כדי שתסתפקו בקבלת מה שמותר לכם ממני.

49. דעו כי בספר גורלכם רשומים היום והשעה שבהם יפתחו שערי העולם הבא כדי לאפשר לנשמתכם להיכנס. משם תראו את כל מעשיכם עלי אדמות, את כל עברכם. הרי אינכם רוצים לשמוע אז קולות המורכבים מהאשמות או תלונות נגדכם, או לראות את אלה המציינים אתכם כמקור צרותיהם!

50. איזה סבל, איזה כאב חשה נשמה כאשר היא מגיעה לעולם האור והשלום ההוא ושומעת כי תלונת קורבנותיה מגיעה עד לשם. אם אינכם רוצים לעבור את המצב הקריטי הזה, טפחו כבר עתה את השדות שהפקדתי בידיכם, וזרעו בהם את זרעי תורתו בכל טהרתם. אל תרגישו חסרי יכולת לבצע מעשים הראויים לי, ואל תנטשו את כלי העבודה שלכם בעיצומה של העבודה, כדי לשכוח את המשימה הזו ולהיכנע שוב לפיתויי העולם.

51. בואו במהרה לשמוע את דברי. זכרו כי קרוב מאוד היום שבו לא תשמעו אותם עוד בצורה זו. עבורכם כבר חלף הזמן שבו היה צורך בנביאים שיופיעו לפני העם כדי להזהיר אותו לחזור בתשובה, ולאיים עליו בצדקת האל אם לא יקשיב לאזהרה " ". היום אני רוצה שתהיו אתם הנביאים, שתעוררו את האנושות ותעבירו לה את המסר השמימי הזה. אעשה נסים בדרככם ואתן לכם את כלי הנשק של האמת כדי להילחם בהם, כי יילחמו בכם.

52. אני איישר דרכים עקומות רבות, באמצעות הצדיקות של תלמידיי הטובים. הנוכחות הרוחנית של עם האלוהים, המכונה על פני האדמה ישראל, תורגש בקרב בני האדם, ורבים יגיעו להבנה כי למה שפורש בצורה חומרית היה משמעות רוחנית גבוהה.

53. גם אם הנשמות שהרכיבו את העם הזה פוזרו ברחבי העולם ובעמק הרוחני כדי למלא חובת כפרה, הן ייאחדו כעת — בזכות אהבתי, מאוחדות על ידי אור רוח הקודש המאיר את נתיב התפתחותן — לאחד בדרכן את כל אלה הרעבים לחופש, לשלום, לאמת ולצדק, לאהבה ולגאולה.

54. אכן, אני אומר לכם, עם האלוהים הוא ללא גבולות, כולכם שייכים אליו מבחינה רוחנית. לכן לא יכול היה עם זה להישאר מוגבל לאומה אחת או לגזע אחד. עם ישראל, שכונה "עם האלוהים" על ידי הנביאים והאבות הקדמונים, הוא *סמל* למשפחה האוניברסלית, עם שנוצר מישויות שנבחרו בחוכמה למטרותיי, ואשר שימש לי ככלי כדי להביא לאנושות את תורותיי כספר הפתוח לעיני בני האדם — ספר המדבר על התפתחות נפשית וגופנית, על גילויים אלוהיים, על נבואות, על פרשנויות אנושיות, על הצלחות ועל טעויות של אותו עם, על זוהר ושקיעה, על חירות ועבדות, על אור וחושך. עם זה לא יחזיק עוד ב"ארץ המובטחת" תחת רגליו. משימתו היא לחפש את התועים, להפיח אומץ חדש בחלשים ולהראות להם את הדרך מתוך המדבר, שמאחוריו שוכנים שערי ירושלים החדשה, העיר הרוחנית, שבה תגורו לנצח עם אדונכם.

55. למאה וארבעים וארבעת אלפים המסומנים יש את המשימה להגן בלהט על החוק, לעודד את העם בדרכו, ולהגן על האמונה. עליהם להיות חיילי שלום, אדונים בחוכמתי, רופאים לכל המחלות, מנחמים ונביאים.

56. אירועים גדולים חוו הדורות של תקופה זו. מבלי שתהיו מודעים לכך, אתם חווים את הקרב הגדול, המתרחש לא רק בשדות הקרב שלכם או במדינות הלוחמות, אלא בתחומים רבים. הקרב האמיתי מתרחש ברוחני — שם עיניכם אינן מגיעות, בתבונה ובלב האנושי, באנשי המדע והדתות ובכל המוסדות האנושיים. הסיבה לכך היא שזמן חדש מתקרב, שבו יש לפתוח את החותם השביעי, והצדק והאור ינצחו בנשמות. לפני כן, אצטרך לשלוח אל הארץ נשמות המלאות בחסדי, אשר ינחו את בני האדם כילדים, כדי שיזכו לישועתם.

57. התפללו והרגישו כיצד אליהו חוצה את החלל מקצה לקצה ומפיץ אור בנתיבים האפלים, מציל את התועים, מטהר את המוכתמים, מעיר את הישנים בבורותם, ומסדר את הכול, כי זהו זמנו. אל תפחדו ממנו, אהבו אותו, כי הוא בא כרועה להוביל אתכם אל האב, אל המכלאה השמימית הממתינה לכם.

58. דבריי וכל הנבואות יתגשמו.

59. ב"זמן השני" מסמרתם את ידיי לעץ, אותן ידיים שריפאו את החולים וליטפו ילדים, נערים וזקנים. היום שחררתי את ידיי הימניות, אך לא כדי לדחות את הצלב שעליו הרמתם אותי — לא, ילדיי האהובים, היום אני מושיט אותן באהבה כדי להעניק לכם את ברכתי.

שלום עליכם!

הדרכה 54

1. אשרי אלה שעוזבים את נכסיהם החומריים כדי לשמוע אותי.
2. אלה שהשתמשו בהוראה שלי התחזקו, וכאשר נתקלו במבחן, במקום להתייאש, הם החלו להרהר ולהתפלל, והרגישו שבאותם רגעים ההשראה האלוהית מגיעה לתודעתם כקרן אור המאירה את דרך התפתחותם הרוחנית.
3. אכן, אני אומר לכם, מי שיודע להכין את עצמו ולהתחזק בקיום תורתי, יעבור את הכול בשלום, גם אם יעבור בסערה או באש. — גם לאלה שהצליחו לעבור באמונה את המבחן שפקד את נפשם, אני אומר שוב, שלא "ירדמו"; כי יבואו מבחנים חדשים, והם חייבים להיות מוכנים אז.

ישנם רבים שבסוף מבחן גדול, כאשר מסע החיים כבר כמעט הסתיים, היו קרובים ליפול, נכבשים תחת נטל הצלב שלהם. אך ברגעים ההם נשמעה קולי, אשר עודד אותם להגיע אל היעד הסופי, שכבר קרוב.

4. אם תייחסו את מבחני החיים למקרה, תתקשו להיות חזקים. אך אם תהיה לכם תפיסה של מהו כפרה, מהו צדק ותיקון, תמצאו באמונתכם התרוממות והשלמה כדי לנצח במבחנים.
5. רצוני הוא לבחון את נפשכם בדרכים שונות, כי אני מחנך, מעצב ומשכלל אותה. לשם כך אני נעזר בכל הדברים ובכל האנשים; כלי עבודה אני משתמש הן בצדיק והן ברשע. פעם אחת אני נעזר באור, ופעם אחרת אני הופך את החושך למשרתי. לכן אני אומר לכם: כאשר אתם נמצאים במצב קריטי, חשבו עליי, על אדונכם, אשר באהבה רבה יסביר לכם את הסיבה למבחן ההוא.
6. ישנם גביעים שכולם חייבים לשתות, האחד מוקדם יותר והאחר מאוחר יותר, כדי שכולם ילמדו להבין אותי ולאהוב אותי. העוני, המחלה, ההשמצה וההשפלה הם גביעים מרים מאוד, שאינם מגיעים רק לשפתיו של החוטא. זכרו כי הצדיק ביותר ב"זמן השני" רוקן את הגביע המר ביותר שתוכלו לדמיין. הצייתנות, הענווה והאהבה שבהן נשתה גביע הסבל, יקלו על הצלב ויגרמו למבחן לחלוף מהר יותר.
7. העולם הוא בית ספר לנשמות, גופכם הוא רק כלי. על פני האדמה אתם עוברים את השלבים השונים בסולם השלמות הנשמתית, שבו הנשמות עולות אליי, מונעות מכוח זכויותיהן, ממאמציהן להגיע אל האב באמצעות האהבה שהעניקו לאחיהם. מי שלא עובר את דרך המאבק הזו, לא ידע מי הוא בוראו, ולא יכיר את עצמו.
8. מי שמכחיש את ייעודו, דוחה את התואר המכובד "ילד אלוהותי". אם אינו מאמין בקיומי, לא יוכל להאמין באהבתי.
9. אם עבור חלקכם החיים הללו היו מרים וכואבים ביותר, דעו כי קיום זה אינו היחיד, כי הוא ארוך רק למראית עין, וכי בגורלו של כל יצור יש סוד שרק אני יכול לחדור אליו.
10. הקול הזה לא אמר לכם: עליכם לציית למילים אלה. הוא רק אמר לכם: חפשו את האמת, שאפו לאהבה, שאפו לשלום, ואם תמצאו זאת בהוראה שלי, שאתם שומעים כעת, הישארו בה. אך אם לא מצאתם זאת כאן, המשיכו לחפש.
11. אני מתגלה לכל אחד מכם, לפעמים דרך לבכם, ולפעמים ברוחכם.

12. בקול הסליחה שלי, המתים יקומו לחיי החסד, יתפטרו מבלבול נפשם ויקיימו את תורתי, האומרת לכם: "אהבו זה את זה". במקום שאין סליחה — הנובעת תמיד מהאהבה — לא תהיה תשובה ולא מעשים טובים, ואז גם לא תהיה גאולה.

13. כמה מתים רוחנית נאלצים לשוטט בעולם ולחכות עד שהמוות הגופני יביא אותם אל נוכחותי, כדי לשמוע את קול האדון, המקים אותם לחיים אמיתיים ומלטף אותם. איזו כמיהה להתחדשות היו יכולים לטפח עלי אדמות, שכן הם ראו עצמם אבודים ללא תקנה ולנצח, אף על פי שהרגישו מסוגלים לחרטה אמיתית ולתיקון מעשיהם?

14. אך מלבד אלה שנשללה מהם ישועת נפשם והגיעו אליי ללא תקווה, הגיעו אל נוכחותי גם אלה שהמדענים גזרו עליהם מוות גופני. אני, בעל החיים, חילצתי אותם מציפורני המוות הגופני. אך מה עושים בעולם אלה שהפקדתי בידיהם את בריאות הנפש והגוף? האם אינם מכירים את הייעוד הנעלה שה' ה- , הפקיד בידיהם כדי שימלאו אותו? האם עלי, אשר שלחתי אותם עם מסר של בריאות וחיים, לקבל ללא הרף את קרבנותיהם?

15. עתה, כאשר אתם מביעים בפני את צערך ומבקשים ממני כוח, אני אומר לכם: סמכו עליי, ותינחמו כולכם.

לא כולם שומעים את דברי כפי שאתם שומעים אותם, אך כוחי ואורי הם הירושה האבהית לכל הנשמות. אתם, לעומת זאת, נחלשים ונכנעים למבחנים.

16. רק אני, אביכם, שומע ומבין את לבכם. עדיין לא מצאתם את האהבה האמיתית זה לזה. כמו כן אני אומר לכם, אל תבקשו תמונות קדושים או סמלים כדי שיעניקו לכם הקלה. למדו להתפלל בנשמתכם, העירו את הסיבים הרגישים של הווייתכם, כדי שתחושו בנוכחותי ותיהנו מאהבתי איתי. אל תרגישו זרים כלפי אביכם. או שמא התרחקתם כל כך (ממני), עד שאיננכם מכירים אותי עוד?

17. אני רואה בתקופה זו שהאנשים התרגלו לחטא. התשוקות השתוללו, הילדים מאבדים את תמימותם כבר בגיל צעיר ואוכלים מפירות אסורים. האנושות פנתה לדרך הרעה, ומדור לדור היא הולכת ונחלשת ושוקעת עמוק יותר. לכן באתי שוב כדי להתגלות בקרבכם.

18. התפללו והבינו את דבריי. אל תתפללו רק למענכם, התפללו למען בני האדם המוכרים לכם והלא מוכרים, הארציים והרוחניים.

19. אינכם מודעים לעוני הנשמתי שבו חיה האנושות כיום. התפילה של עם ומאבקו נחוצים כדי להביא את האור לכל הנשמות.

20. טהרו את אלה שנטמאו. גלו בפניהם את מתנות רוחם, הובילו אותם כילדים קטנים אל הדרך והביאו אותם אליי. בדרככם תמצאו חולים רבים שהמדע אינו מרפא; אך בקרבכם תמצאו את האפשרות להביא מזור לסבלם: תרפאו אותם באהבתכם, בהשפעה הטובה שתפעילו, בהתחדשות שתעוררו בהם. ובאמצעות הידע של תורת שלי שתעבירו להם, הם יגלו כי משחת הריפוי טמונה בשלוות הנפש, במילוי החובות ובאהבה זה לזה.

21. איני רוצה לראות את ילדיי מחמיצים את ההזדמנות לגאולתם. כאשר החוטאים הגדולים יבקשו אותי בענווה ובתשובה , אסלח על עוונותיהם ואציע להם הזדמנות

לבנות את חייהם מחדש. אני משמיע את קריאתי אל החוטאים הגדולים ביותר, כדי לגאול אותם ולהצילם.

22. השרתי בלבם של הצעירים, הנערים והעלמות, ליצור דורות חדשים. לשם כך טיהרתי אותם, ואם הם ידעו למלא את המשימה שהפקדתי בידיהם כלפי ילדיהם, ויבינו את נשמותיהם ויובילו אותם לדרך הטוב, אודיע את עצמי בפניהם, ואתם תישענו על הדורות החדשים הללו, והם יהיו ממשיכי המפעל הזה.

23. שמרו על החסד שאני מותיר בקרבכם. בקרוב יהיו כאלה שירצו למנוע את התקדמות מלאכתי. אך יהיו אחרים אשר, לאחר שיבקשו את עזרתי, יקבלו נס; ואף אם אינם נמנים עם תלמידיי, הם יעידו עליי ויאמרו: "האדון ריפא אותי." אחרים יאמרו: "איבדתי את היקר לי ביותר, והוא החזיר אותו אליי."

24. אל תגינו על מלאכתי בעדויות כוזבות ואל תשקרו לעולם, כי לא לימדתי אתכם לשקר. מעשיי תמיד כנים, ואם תדעו לפרשם, תמצאו בהם את אהבתי ורחמיי כלפי בני האדם.

25. כאשר תשמעו דברי הבל, שתקו, כפי שישוע שתק בפני הפרושים. אך אל תיראו שמא "בגדיכם"* ייקרעו. אני אצדיק אתכם וארומם אתכם בפני אחיכם. אותם אנשים ששופטים אתכם יבינו אז שלא סטתם מהדרך, אלא שהתקרבתם אליי. שמרו על מעשיכם ופחדו רק מהשופט הנצחי, שרואה אתכם תמיד.

**ביטוי זה מתייחס לפגיעה במוניטין, בכבוד ובאדם.*

26. בעדינות וברוחניות עליכם להעיד כי שמעתם אותי, ואז רבים יחזרו בתשובה. אם לא תמצאו הבנה, שתקו וסלחו. אם תאחדו את גופכם עם נשמתכם ותקיימו את תורתי, תזכו בחסד עבור האנושות.

27. זכרו, עם מבורך, כי אמרתי לכם בכל מקומות ההתכנסות, כי מתקרבים זמנים של כאב, מבחן ומשפט לאנושות, אשר ישמשו לטהרתה . כמו כן אני מודיע לכם, כי לאחר אותה תקופה תשרור שמחה על פני האדמה.

28. מזה שנים אתם שומעים את המסרים הללו, שהם תורות שבעזרתן אני מכין אתכם כתלמידים, כדי שתוכלו להביא מחר אור לחיי אחיכם ולהראות להם את הדרך הטובה — הן ליצורים החיים בגוף והן ליצורים שאינם בגוף. רצוני הוא שתשאירו דוגמה טובה לדורות הבאים; שההתגלויות שנתתי לכם ישמשו אתכם לחיזוק רוחכם בחוכמתי ולחיזוק לבכם בטוב, ולהסרת כל העשבים השוטים שצמחו בו במשך זמן רב. אך אני אומר לכם בעצב רב, כי אתם עדיין אינם חשים את דבריי, כי אתם ישנים מול גילויי אלה, וכי מעשיכם אינם מעידים על תורת.

29. רציתי שתהיו כולכם לב אחד, רצון אחד; אך אני רואה שאתם עדיין נשארים במחלוקת שלכם.

30. אמרתי לכם כי אני מתגלה בכל מקומות ההתכנסות שלכם כאלוהים היחיד, האוהב אתכם כולם באותה מידה. אף על פי כן, יש המפקפקים בכישרונות הרוחניים ובאמת של הזולת. כיצד אתם יכולים להאמין כי בדרך זו אתם מהללים את תורתו?

31. לא רק בהתנהגותכם במקומות ההתכנסות הללו עליכם לחפש אותי, כדי לרצות אותי ולשרת אותי, אלא בכל מעשי חייכם. אך עד לרגע זה לא שמרתם על חוקי, לא ברוחני ולא בחומרי, ואתם עדיין מתחילים שאינם רוצים להאמין. האם איננכם רוצים

שהמשיח ימשיך להנחות אתכם — זה שאמר לכם: "אני הדרך, האמת והחיים"? האם אינכם רוצים שהאהבה תציל אתכם, תעשה אתכם חזקים, שמחים ובטוחים, כדי שבשעת הסערות והניסיונות היא תהיה זו שתרים אתכם ותגן עליכם?

32. הבינו כי נתתי לכם חוכמה העולה על כל מדע אנושי: זו השולטת בכוחות הטבע. אך לא הבנתם להגיב לקולי כצאן צייתן. האם אתם תובעים כי אותם יסודות ישתחוו לפניכם כמשרתים נאמנים לנוכח חוסר ציותכם?

33. האם אתם רואים עתה מדוע הכרחי שתקשיבו להוראותיי, כשם שהכרחי שתהרהרו בהן, שתחושו אותן ותיישמו אותן? "התעוררו והתפללו", אמרתי לכם, כדי שלא יפקוד אתכם צער בלתי צפוי; אך לא רציתם להתעורר ולא להתפלל. כשהניסיונות היכו בכם, האמנתם שאני מעניש אתכם או נוטש אתכם. רק אז עולה בדעתכם להתפלל, לבקש ממני שלא אעזוב אתכם לבד. אוי, לו רק הייתם מבינים שאני לא נוטש אתכם, *ושאתם* אלה ששוכחים אותי! עליכם לדעת שאין ולו שנייה אחת שבה אני לא נותן לכם דבר, ואילו אתם, לעומת זאת, לעתים קרובות חיים חיים שלמים מבלי להקריב לי דבר.

34. אני נותן לכם את התורות הללו כדי שתדעו שאני תמיד אתכם, שאני שומע הכל ויודע הכל — כדי שלא תדחו את חסדיי ולא תרגישו לבד ועצובים במבחנים שלכם.

35. כמה מכם מתנהגים לאחר התגלמותם כבני אדם כילדים כפויי טובה, שאינם מקשיבים לעצות הוריהם, וזורקים את עצמם כמשוגעים אל דרכי החיים המסובכות, כדי שאחר כך, לאחר שנפלו רבות וחוו אכזבות, לעצור ולזעוק בדמעות חרטה: "אוי, לו רק הייתי מקשיב לאבי, לא הייתי חווה כל כך הרבה סבל ולא הייתי סוטה כל כך מהדרך הנכונה!"

36. לעתים כבר מאוחר מדי באשר הם מבינים את אשמתם. המוות תופס אותם בהפתעה, ואינו מאפשר להם לשוב לבית אביהם ולכרע ברך לפני אלה שסירבו להכיר בסמכותם.

37. איזה כאב עצום לאלה שראו את רגעיהם האחרונים מתקרבים, מבלי שיוכלו להרטיב את פניהם של הוריהם בדמעותיהם, ומבלי שיוכלו לשמוע מפי שפתיהם מילות סליחה!

38. כאשר אתם מהרהרים במבחנים אלה, אתם אומרים לעתים: "איך ייתכן שאלוהים, בצדקתו המושלמת, יגיע עד כדי כך שימנע את השמחה הזו ממי שכבר הכיר באשמתו והתחרט עליה? — אך אני עונה לכם, כי לא הגוף אמור לקבל את החסד הזה, אלא הנשמה, שלעולם יהיה לה די זמן לטהר את כתמיה, וכך גם זמן לקצור את פרי תשובתה.

39. כדי שנשמתכם לא תלך לאיבוד במסע העלייה לרגל המסוכן עלי אדמות, היא צוידה באור עליון, שהוא הרוח. בנוסף, העולם תמיד הואר באור תורתו והתגלויותיו, מימי קדם ועד לנצח.

40. תמיד הארתי אתכם, כדי שכאשר נשמתכם המגולמת תשוב לחיים הרוחניים, תוכל לשכון במישורים גבוהים של הוויה.

41. עם אהוב, כלי לביטויי בתקופה זו, התרומם ברוחניותך, כדי שכאשר תהיה הפרשן האמיתי של דבריי, תהיה כזה באמצעות מחשבותיך, חייך ודבריך. הבן כי דרושים מודלים חיים כדי שהאנושות תאמין בי.

42. מי מכם יהיו הנשמות הגדולות שיובילו את בני האדם לרוחניות אמיתית? הרוחניות, כלומר ההתפתחות הנשמתית כלפי מעלה, חייבת להתגלות באמצעות השכל והרגשות, כדי שתהיה גאולת האנושות.

43. תלמידים, למעשים גדולים נדרשים רוח גבוהה ולב טהור. פיתחו את תכונותיכם והיו גדולים. מדוע אני דורש מכם אחדות, עם? כי אני יודע שהמלחמה, כתוצאה מחוסר אחווה בין בני האדם, מתקרבת כמעין סופה המחריבה הכל, וכי אני רוצה שתתעוררו ותהיו לעם של שלום, צבא של חיילים בשירות הטוב. כאשר תצאו למלא את המשימה הזאת, נשאו אותי בלבבכם; בלעדיי אינכם יכולים לעשות דבר. מי אני? המשיח. ומי הוא המשיח? הוא אהבת האל. לכן אני אומר לכם: נשאו אותי בתוככם, ואז לא תמותו. אדרבה, תתגברו על כל הקשיים ותזכו בנצח.

44. אל תשכחו כי הכוחות האלוהיים נמצאים רק אצל הענווים, וכי הם לעולם אינם יורדים כדי להחמיא ליהירות האנושית.

45. אמנם רבים מטמאים את נפשם; אך אל תשפטו אותם, כי הם אינם יודעים מה הם עושים. גם אותם אציל, למרות שכיום הם שכחו אותי, או החליפו אותי באלים השקריים שיצרו בעולם. גם אותם אביא לממלכתי, גם אם כעת — משום שהם הולכים אחרי הנביאים השקריים — הם שכחו את המשיח הטוב, אשר מסר את חייו למענם כדי ללמד אותם את תורת האהבה שלו.

46. עבור האב אין איש "רע", איש *אינו יכול* להיות כזה, שכן מקורו בי. תועים, עיוורים, אלימים, מורדים – כך הפכו רבים מילדיי בשל חופש הרצון שהוענק להם. אך בכולם יזרח אור, ורחמיי יובילו אותם אל הדרך לגאולתם.

47. היום הפכו אתכם כוח החומר והשפעת העולם לאנוכיים. אך החומר אינו נצחי, וגם לא העולם והשפעתו, ואני השופט הסבלני, שצדקתי היא אדון החיים והזמן. אסור לכם לשפוט את אלה המכחישים אותי, כי אז אמצא *אתכם* אשמים יותר מהם.

48. האם הרמתי את קולי כדי לגנות את תלייניי? האם לא ברכתי אותם באהבה וברוך? לו רק הייתם מבינים שרבים מאלה שסטו לרגע מהדרך בעולם בגלל עבירה זו, נמצאים היום מטוהרים בעולם הרוחני!

49. ראו כיצד דברי מראים לכם את הדרך ומנחים אתכם! אני נותן אותה לכולם, כי אני אוהב אתכם את כולם ומחפש אתכם את כולם. אל תחכו עד שהסופות יפתיעו אתכם כמי שסטו מדרך הישר או כמי שישנים, כי אז יהיה "חריקת שיניים". עדיין אינכם מכירים את תוכנית ההצלה שלי; לכן עליכם רק לבטוח בי ולציית לי.

50. האם אתם מבחינים עד כמה דברי צנועים, עד כמה חסרי חשיבות הם המשרתים שדרכם אני מעביר את קולי, ועד כמה דל הוא הסביבה שבה אני מתגלה? אל תתפלאו לשמוע שבזמן הזה, תורה זו היא שתשלוט ותכוון את גורל האנושות כולה!

51. המחשבות האלוהיות הועברו למילים באמצעות נושאי קולי הנמצאים באקסטזה, אשר, כשהן מאוחדות למשפטים, יצרו וקבעו תורה רוחנית, המלאה בגילויים ובהוראות מושלמות.

52. זהו המנחם המובטח, זהו רוח האמת שהוכרז עליה, אשר תלמד אתכם הכל. ההכנות כבר החלו, באים הזמנים שבהם תזדקקו לאותו אדם אשר, מכיוון שיש לו עוצמה ברוחו, ינחה אתכם באצילות ובפשטות לבו, בחוכמה ובצדק.

53. בני האדם זקוקים לאלה המסוגלים לעמוד איתנים במבחנים — לאלה המכירים את המאבקים הגדולים של העולם ושל הרוח. הם אלה שיכולים להראות לאנושות את הדרך ולהנהיג אותה, שכן בלבם לא תהיה התשוקה לדבא או לשלוט באיש. הם אינם יכולים לתת מקום לאנוכיות, משום שברגעי התרוממותם חשו את רחמי האל, המרעיף עליהם אהבה, כדי שיעבירו רחמים אלה לאחיהם.

54. אם לא תתאחדו, לא תוכלו לענות לאנשים; אם לא תתאגדו, לא תוכלו להגן על עצמכם מפני התקפותיהם. בקרוב יגיע המאבק , ואז יהיה הכרחי שאמצא אתכם מוגנים ומוכנים באמצעות לבבות בעלי אור ואמונה. אז כבר תהיו מסוגלים לסלוח לאלה הפוגעים בכם, כי תדעו שבני אדם אחרים גורמים לכם את הפצעים הללו מתוך בורות אמיתית.

55. כאשר הקרב יתחיל, אני רוצה שתגיבו לעלבונות של בני אדם אחרים בסליחה ובאהבה.

56. קחו גם אתם את הצלב שלכם! או שמא אתם סבורים כי הצלב של ישו אינו נטל? האם אתם סבורים כי משימותיי קטנות? — משימותיהם של אלה ההולכים אחריי לא יהיו קטנות ולא קלות. המעשים הקלים מיועדים לחלשים ברוחם, ללבבות חסרי אהבה.

57. אין עוד זמן לבזבז, כי מתקרב הרגע שבו על החזקים בעם זה להופיע כדי לסלול את הדרכים המובילות אתכם אל אותו חג נשגב, שבו תרגישו את רוחי קרוב אליכם.

58. אני רואה בין הנוכחים את אלה אשר — מלאי שמחה, משום שהם חשים בהשראתי ומבינים אותה — מתכוננים למאבק ההוא. הם יודעים שרק האמת, ההתעלות הרוחנית והאהבה יכולות לשמש כנשק שיאפשר להם לצאת מנצחים.

59. בואו אליי, מיהרו להיענות לקריאה האוהבת שאביכם מפנה אליכם, כדי שתתרחקו מדרכי החושך של הכאב או הבורות, ותשבעו משלוותי ומאוריי, ולאחר מכן תוכלו לעשות את אותו הדבר עבור שכניכם.

60. לא באתי רק כדי להטיל עליכם משימות או אחריות. התקרבתי אליכם גם כדי לייבש את דמעותיכם ולהקשיב לתלונותיכם.

61. היום אתם הולכים בעקבות מושיעכם, ואני עוזר לכם לשאת את צלבכם. אך לפני שתסתיים נדודכם בעולם הזה, עליכם לשאת את הבשורה הטובה אל המחוזות.

62. "לא על הלחם לבדו יחיה האדם", ועולם זה רעב רוחני. לכן תוכלו להציע לאחיכם ממזון זה שהפקדתי בידיכם.

63. תורתו היא הדרך המראה לכם לחיות בשלום על פני האדמה, והיא שתקרב אתכם אל האב, כאשר תחיו ברוח. היכן האחווה שלימדתי את בני האדם? היא אינה קיימת על פני האדמה, שכן זה מכבר התרתם לעשבים השוטים לצמוח בין החיטה. חוסר האהבה בין בני האדם גואה, וכך גם המחלוקת. הם לא זיהו זה את זה כאחים באלוהים , ובכל זאת הם טוענים שהם מכירים אותי ואפילו אוהבים אותי.

64. ישנם אדונים ועבדים, שופטים ונאשמים, תליינים וקורבנות, אך כולם אחים. גדול יהיה הזעזוע שיעורר דברי בתקופה זו בקרב האנושות, שכן הוא יגיע לכל הנשמות כשופט.

65. התעוררו והתפללו, תלמידים, כדי שתחושו בנוכחותי; כי אם תישנו, יהיה צער גדול בנשמתכם כשתתעוררו. שימו לב היטב לדבריי, כדי ששום דבר לא יפתיע

אתכם. כאשר הדרכים ייסללו והארצות יפתחו את שעריהן, *עליכם* להיות מוכנים למלא את משימתכם, וכאשר הלבבות ישתוקקו למילת חיים, היא תצא מיד משפתותיכם. כמו כן, כאשר אנשים סובלים יעברו על פני דלתכם, אל תשארו סגורים בפניהם.

66. אין עוד זמן להמשיך ולרדוף אחר תענוגות העולם. הגיע הזמן לחיות בערנות בכל החושים ובכל הכוחות ולהיות קשובים לכל מה שמדבר אליכם ומקיף אתכם. זמן שהותכם בעולם הזה כבר התקצר מאוד, ויש צורך שתנצלו את פרק הזמן הקצר שנותר לכם לחיות בו. למי שמתכונן, דבר לא יחלוף מבלי שישים לב אליו, בין אם מדובר באירועים אנושיים, בסימנים בטבע או בהתגלויות רוחניות. מי שמוכן יחווה ניסים גדולים, כדי שיוכל להאיר, ללמד ולנבא לאלה שאינם רואים, אינם חשים ואינם מבינים.

67. עם אהוב, הכירו עד כמה גדול יהיה אושרו של הרוח ששימש לאחיו כמורה דרך, יועץ או תמיכה במסע חייו. זו משימתכם: להיות חזקים, ישרים וצייתנים לחוקי, כדי שתשמשו מגדלור לזולתכם.

68. מתי תהיה האנושות הזו כפרח עצום, שעלי כותרתו הם לבבותיכם וריחו הוא אהבתכם אליי?

69. כשתראו כיצד נראית העולם בשעה זו של מבחן, שבה תאוות הכבוד ורגשות השנאה שלו גואים, תחשבו שהמילים האלה שאני אומר לכם הן רק חלום אלוהי. אך אני מציין בפניכם, שרק משום שידעתי שזרע אהבתי ינצח את חוסר השלמות האנושי, קיבלתי ב"זמן השני" את הצלב שנתתם לי, וכעת באתי אליכם "על הענן". מדוע אתם מטילים ספק ביכולתי לגאול אתכם? האם אתם מאמינים כי המשיח שפך את דמו לשווא בגולגולתא, וכי הדבר לא לימד אתכם דבר? האם אתם מאמינים כי התגלותי החדשה היא חסרת תועלת? — אכן, אני אומר לכם, אלוהים אינו יכול לטעות, והוא גם אינו יכול להיכשל במשימת האהבה שלו.

70. גדולה, גדולה מאוד היא בעיניכם השחתת האדם, נוראה נראית לכם עוצמתו וכוחו של הרע, אשר בני האדם מפעילים, ובכל זאת אני אומר לכם, כי היא חלשה מול כוח צדקתי, מול אלוהותי, שהיא אדון הגורל, החיים, המוות וכל הבריאה.

71. מארץ מבורכת ופוריה זו הפך האדם גיהינום, משום שהשתמש בכל הכוחות והיסודות שסיפקתי לו לחיים כדי לגרום לעצמו מוות. למרות כל זאת, אני יכול לומר לכם כי מי שמתחרט, מבין את חטאו ומשתדל לתקנו, יגיע בקרוב אל שערי הרוחניים של גן העדן האמיתי, שם מלאך האדון יכניס את חרבו לנדנה ויכניס אותו לממלכת השלום הנצחית, שם אהבת האב תעניק לו את השכר שהובטח לכל בני האדם בעלי הרצון הטוב.

שלום עליכם!

הדרכה 55

1. אור רוח הקודש מרחף מעל כל הנשמות.

2. אשריכם, אתם המתכוננים למלא את משימותיי, כי תמיד תרגישו את עזרתי. אך אני אומר לכם גם כן: אל תשתקו את קול המצפון כאשר הוא מצביע על טעויותיכם, הקשיבו לו, כי זהו קולי. אם ברצונכם לרצות אותי, הרימו את רוחכם בתפילה לאחר שתתקנו את טעויותיכם, ואז תמצאו אותי תמיד מחכה לכם כדי להעניק לכם שלום.

3. ככל שתחושו יותר שאני סולח לכם, כך עליכם למלא את חובותיכם. אל תנצלו לרעה את הסליחה הזו לעולם!

4. כל מי שיוצא לדרך מתוך שאיפה להתפתח רוחנית, יראה את עצמו מוקף בהמוני אנשים שיילכו אחריו בדרך קיום תורתי. אך כאשר אני מציב אתכם בראש קבוצת אנשים, אל תשתלטו עליה. זכרו כי אפילו המלכים בימינו ירדו מכסאותיהם כדי להיות משרתי עמם; שכן מתקרב עידן של שוויון ואחווה לכל בני האדם. זכרו — כאשר קראתי לכם, עניתם בענווה ואמרתם לי שתהיו צייתנים ותקבלו את צלבכם באהבה, כדי ללכת בעקבותיי, שבעזרתן סימנתי עבורכם ב"תקופה השנייה" את הדרך להתפתחותכם הרוחנית.

5. אם תתכוננו, האסונות הגדולים הפוקדים את האנושות כסופות טורנדו יהיו עבורכם כרוח קלה המלטפת אתכם. לאחר מכן יזרח אור שחר חדש, והשמש תעניק לכם את טובתה. אך אם לא תשמרו, ותניחו לצביעות לנבוט בלבבכם ותתעטפו בעור כבש, בעוד שבפנים אתם זאבים רעבים, תיתקלו בקשיים, וקוצי הדרך יפצעו את רגליכם.

6. אוי לכם, אם הנטיות הרעות יגברו על המידות הטובות שבנשמתכם, ואם תורת שלי לא תניב פירות! אם לא תתבוננו בדברי ותחקרו אותם, ותחשבו שאתם ממלאים את רצוני, אור שלי יעיר אתכם. אך כאשר תבירו (אז) את כל האמת, תזכרו כי שלחתי אתכם לעולם כדי לעשות מעשים טובים.

7. גם אם תרצו לברוח מייעודכם, לא תוכלו לעשות זאת. ככל שתסטו מהדרך, רחמיי ה ים ישיבו אתכם אליה. תורתי כתובה בכל נפש, ועליכם לציית לה.

8. ראיתי כי אינכם מסכימים עם מנהיגי האומות, אך אינכם מבינים כי הם כלים שבהם אני משתמש כדי לכופף וללטש את העמים. לא הבנתם להתאחד במחשבותיכם כדי לעמוד לצד זה שייעדתי לכוון את גורל האומה. אתם מתנגדים וגורמים לפיצולים, אף על פי שהמלצתי לכם על אחדות וצייתנות לרצוני. אהבו זה את זה, כדי שתפילתכם תכין אותם ותתמוך בהם רוחנית.

9. התאחד, ישראל, הקשב לי! אני אעמיד אתכם במבחנים קשים, ואז לא ארצה לראות אתכם בוכים. התפללו למען אלה שאינם יודעים לעשות זאת — למען אלה שחשים עצמם חלשים. פן תהיה שמחה אצל האחד על כישלונו של האחר! כי איננכם יודעים אם לא תעברו כולכם את אותן מבחנים, ואם — כאשר יפגעו בכם — האם לא תהיו חלשים גם אתם.

10. דחו את הפיתוי, כי זהו הזמן שבו אותה כוח מבקש להכפיל את קציר, ורק התפילה והמעשים הטובים ירחיקו אותה מכם.

11. תורות רבות יקראו לכם להתאחד, כשייראו אתכם מפולגים, ואני רוצה שכולכם תתאחדו בי ותעבדו את אלוהים באותו אופן שבו לימדתי אתכם.

12. כדי לעזור לכם בעלייתכם, הכנתי לילדיי את המקום הטוב ביותר; כי אני רוצה לקרב אתכם אליי ולתת לכם את שלומי. מי שמרגיש עייף, יבוא אליי וינוח ויחזק את עצמו.

13. תלמידים, רחמו על אלה המפרים את החוק, על המורדים, שכן הם האנשים הזקוקים ביותר לעזרתכם ולאהבתכם הזולת. מדוע חוטא האדם, אף שהוא מכיר את הטוב ויודע שרק עשייתו תביא לו אושר? — משום שאינו מקשיב לקול מצפונו, ומשום שהרועים אפשרו לצאן שלהם להתפזר לדרכים שונות, ומשום שדבריהם אינם בעלי כוח עוד, ואין בהם גם את הסמכות לגרום לכבשים לשוב אל הדיר. היכן הם תלמידיי, ממשיכי דרכם של אותם שליחים מתקופת הזמן השני?

14. לכם, שאתם כעת תלמידיי, אני אומר: אל תקראו לעצמכם רועים או כוהנים, תנו לי להנהיג את האנשים, כי בי ימצאו את אביהם, שופטם, ידידם הטוב ביותר ויועצם . עליכם להיות רק מפיצי הבשורה הטובה ועדי התגלותי. כאשר האנשים יגיעו, באמצעות מתנותיהם, לקשר עם רוחי, הם ילכו בדרך התפתחותם בצעדים בטוחים, ואני אשים בלבם מעשים ופעולות המבוססים על חוקי. זה יהיה לאחר הכפרה והתיקון שאתם עוברים כעת.

15. אילו לא חטאתם, לא הייתם מכירים את חומרת חוק הכפרה, אלא הייתם מתקדמים תמיד בהתפתחותכם. אכן, אני אומר לכם, אם לא תמלאו את תפקידכם, אתם המופקדים על הבאת המסר הזה לאחיכם, תישפטו על ידי האנושות ותכירו את חומרתו של שופט זה, שאינו יודע רחמים או אהבה.

16. כאשר העמדתי אתכם במבחן כדי לרומם את נפשכם, עמדתי לצידכם כדי שכוחותיכם לא יכשלו, וכאשר נכנעתם לרצוני והשתמשתם בשיעור ההוא, הרגשתם קרובים אליי יותר. על כך אתם מודים לי, ואני מעניק לכם את השלום.

17. דרשתי מהאנושות אחדות וחזרה לחיים פשוטים ורוחניים, כי אני רוצה שהנשמות יתאחדו באמונה אחת, בכך שיכירו אותי ויאהבו אותי. התורות השונות ייעלמו, ורק תורתי ודבריי יישארו.

18. תמיד גיליתי בפניכם את אהבתי, אך לא הבנתם אותי. האם אינכם יודעים כי — כאשר אני נותן לכם משימה חדשה — הדבר נעשה מתוך כוונה שתפרעו את חובכם על ידי מילוי המשימה? בחרתי בכם כי אני אוהב אתכם וכי אני רוצה שתהיו תלמידיי. אך כדי שתוכלו לקרוא לעצמכם כך, עליכם לאמץ את הענווה והעדינות בכל מעשי חייכם.

19. אתם נמצאים בתקופת הקציר, שבה תקצרו את אשר זרעתם. אך אם תזרעו מחדש כדי לקצור מאוחר יותר, השתמשו בזרעים טובים וטפחו אותם, כי אני נותן לכם הזדמנות חדשה לכך.

20. הבינו: הרבה יותר משאתם הלכתם אחריי, אני הלכתי אחריכם בכל עת, כדי להראות לכם את משימתכם וללמד אתכם לקיים את תורתי, כדי שרוחכם לעולם לא תסטו מהדרך, ותוכל להיות כפעמון הקורא להמוני האנשים.

21. כמה מבחנים נאלצה נשמתכם לעבור כדי להפוך סוף סוף לרכה וצנועה ולפנות בנחישות אל דרך חוק ה- ! בעבר יצאו מפיכם דברי כפירה כאשר מבחן התגלה בדרככם בחיים. כאשר אתם חשים היום שאתם עוברים שיעור חיים קשה, אתם מתפללים, כי האור חודר יותר ויותר לנשמתכם.

22. כשאני אומר לכם ש"אלה (אנשי העבר) ואתם הם אותם אנשים", אני רוצה להבהיר לכם כי באמצעות גלגולי נשמתכם אתם מגיעים בהדרגה להתפתחותה הגבוהה יותר. מהרגע שבו קולו של האב אמר לכם: "התרבו ורבו", ועד היום, התפתחותכם לא נעצרה לרגע. אך כמה לאט אתם הולכים בדרככם!

23. התרבתם, ובכך מילאתם את המשימה האלוהית *ההיא*. אך לאחר מכן נדרשה מצווה חדשה, כדי שבלבכם יצמחו פירות הראויים לאלוהים, ואז אמרתי לכם: "אהבו זה את זה". נתתי לכם את העיקרון הזה ב"תקופה השנייה" כסיכום של כל התורה, ועדיין אני מחכה שהוא יישא פרי בלבבותיכם. עתה באתי עם תורות חדשות והתגלויות חדשות; אולם איני מסיט את לבכם מאותה מצווה אלוהית לאהוב זה את זה, וגם לא מאותה מצווה אחרת, להתרבות.

24. כן, בני אדם, צמחו במידות טובות ובחוכמה, התרבו באמצעות הרוחניות, אהבו זה את זה, מבלי להבחין בין גזעים, מעמדות, אמונות ועולמות.

25. אני רוצה לראות את החיטה צומחת בשדות שבהם צמחו העשבים השוטים והרע התרבה כל כך. יום הדין הגיע, ואש המלחמה שורפת ומכלה את הזרעים הרעים, שלא יישאר מהם אפילו אפר, שכן הרוחות יפזרו אותם, ולאחר מכן מימי הגשמים והשלגים יטהרו ויזכו את האנושות. כאשר הכאב בקרב בני האדם יהיה עז מאוד, הם יקימו לי מזבחות, ישרפו קטורת ויאמרו שהם אוהבים אותי. אך אני אגיד להם שזו אינה הדרך הנכונה לרצות את רוחי, ושמה שהם מחשיבים כאהבה אליי הוא פחד מפני הדין ומפני המוות.

על בני האדם להבין כי הקטורת היחידה המגיעה אליי היא זו של מעשי האהבה והרחמים שאתם מעניקים זה לזה, כאשר אתם לוקחים את אהבת אביכם כדוגמה.

26. לכם, השומעים את הדברים האלה, אני אומר, כי עליכם לקחת אותי לדוגמה, כי עליכם ללכת אחריי בדרך האהבה שהראיתי לכם ב"תקופה השנייה", כדי — כאשר לא תשמעו אותי עוד בצורה זו — תהיו מסוגלים לאסוף את המוני האנשים במקומות התפילה הללו, ולשמור אותם לצידכם באמצעות האמת וכוח השכנוע של דבריכם ושל הדוגמה האישית שלכם. לא רק במקומות אלה עליכם להפיץ את התורה, אלא בכל מקום שבו הנסיבות דורשות את מעורבותכם. אל תשכחו שאמרתי לכם כי "במדבר, בדרכים, בים ובעמקים" תופתעו מהמבחנים וגם מהשראתי.

27. כדי שתמלאו משימה זו, אני רוצה שעם זה, שאני מחנך באמצעות תורתו, יכבד את תורתי ויעיד על רבו באמצעות מעשיו ודוגמתו. שלום ישרור בבתים שלכם, במשפחות שלכם לא יהיו סכסוכים בין אחד לשני, לא יהיו מריבות בין אחים או חילוקי דעות בין הורים לילדים. כאשר השלום יתחיל לשלוט בקרבכם וביתכם לא יהיה כזירת קרב קטנה, המלחמות ייעלמו בהדרגה; כי מי שיש לו שלום בלבו, יביא אותו לכל מקום.

חשבו על ילדיכם והבינו שעדיין לא הצלחתם להטביע את תורתנו בלבם באמצעות הדוגמה האישית שלכם, ושילדיכם הם הדורות החדשים שנועדו להפיץ את האור הרוחני בקרב האנושות.

28. רוחם גדולה, אך הבינו כי בילדותם של חייהם החומריים הם זקוקים להגנתכם ולהדרכתכם. התחילו במשימה זו עם הילדים הקטנים, היו סובלניים וסבלניים. למדו ממני: אני יכול לחכות מאות שנים, אלפי שנים או נצח שלם להתפתחותה ולשלמותה

של נשמה. כולכם דומים ליהלום במצבו הראשוני, שיש לחתוך אותו בקפידה כדי שיפזר קרניים יפות. האם אתם מחשיבים את עצמכם כבלתי ראויים להשוואה ליהלום?

29. אחת מיצירות האמנות היפות והנפלאות ביותר שציידתי בהן את כדור הארץ הן הפרחים, המשמחים את עיניכם, ממלאים את הסביבה בריח נעים ומעוררים בכם השראה. אך אמת, אני אומר לכם, אתם מושלמים ויפים יותר מהפרחים.

30. אילו כבר הייתם בעלי הרוחניות שאליה אתם אמורים להגיע, הייתם מבינים את שפת כל הבריאה, הייתי מדבר אליכם דרכה, ולא הייתם גורמים לכך שאביכם יתגלם בקרבכם עד שידמם למוות על הצלב, , ושאני אצטרך למסור את דברי האלוהי בתקופה זו באמצעות שפתי אנשים טמאים. אך הכרחי שתכירו את אביכם, ולבן מעולם לא הסתתרתי ולא סירבתי לבוא אליכם — למרות חטאיכם. אם הראיתי את עצמי לבני האדם, והם (למרות זאת) תמיד יצרו אלילים כוזבים: מה היה קורה אילו הייתי מסתתר מתוך סלידה מחטאיכם?

31. הו, תלמידים, אתם המתעודדים כשאתם שומעים אותי ואומרים: "אדון, אנו מצרים על כך שאין החירות המאפשרת לנו לדבר בגלוי על דבריך עם שכנינו." אך אני אומר לכם: אל תפחדו מבני אדם, ממה אתם יכולים להתבייש? חכו, חכו רק זמן קצר, כי בקרוב האנושות תדלג מעל המגבלות והמכשולים שיצרה באמצעות קנאותה וברורותה, ואשר מנעו ממנה לחדור אל לב האמת, אותה הכירה רק באופן שטחי.

32. אכלו מן המזון שאני מציע לכם היום, ותחושו את שלומי. אך אל תתנו לשום דבר לגזול אותו מכם.

33. אני מכנה אתכם תלמידי הזמן השלישי, כי ברתתם ברית חדשה עם אלוהותי.

34. אני מפקיד בידיכם ארץ חדשה, שבה יתרבו שבטי ישראל*. אך אל תתמלאו יהירות, כי אתם יודעים שאתם שייכים לעמי; שכן אם תתבוננו היטב במשימתכם, תבינו את האחריות הגדולה המוטלת עליכם.

**זוהי משל שיש להבין אותו מבחינה רוחנית. "הארץ החדשה" שאלוהים מפקיד בידינו היא לבבות אנושיים חדשים, שעלינו לזכות בהם לתורתו, כדי שהעם הרוחני של ישראל יתרבה.*

35. באתי אליכם שוב ואני שואל אתכם: האם אתם רוצים להקריב את אדונכם פעם נוספת? האם אתם סבורים שדמי שנשפך ב"תקופה השנייה" לא הספיק?

36. שימו לב בנפשכם בתקופה זו, כיצד היא נושאת עמה את צלב הכפרה, וכי שדות נרחבים הופקדו בידיה כדי שתעבד אותם. אך אל לה לזרוע בהם זרע אחר מלבד זרעי. הקציר שתקצרו בתקופה זו יהיה המפתח שיפתח בפניכם את שער הישועה.

37. באתי להחליף את נטל חטאיכם בנטל המתוק של צלבתי, כדי שתתאוששו מהחטא שדיכא אתכם במשך מאות שנים.

38. שפתיכם לא יבטאו דברי כפירה, אלא רק יפארו את שמי. מתנת הדיבור שהענקתי לכם אינה נועדה כדי שתטמאו את כבודו של הזולת.

39. עתה, כשידוע לכם שקראתי לכם כדי להפוך אתכם לתלמידיי האהובים, העמידו את עצמכם למבחן מדי יום לאור מצפונכם, במיוחד כאשר אתם יודעים שתשמעו את דברי.

40. היזהרו מלבצע תשובה המבוססת על הבנה מוטעית, ואל תמנעו מגופכם את מה שהוא זקוק לו. לעומת זאת, חסכו ממנו את מה שמזיק לו, גם אם הדבר כרוך בהקרבה עבורו. זו תהיה התשובה שתועיל לנשמתכם, ולכן זו שתמצא חן בעיני האב.

41. בהדרגה אתם לומדים להרים את מחשבותיכם אל האינסוף, ללא הצורך בדימויים המצוירים על בד או המעוצבים לפי רצונכם. לאט לאט נופלים המכשולים שהרוח שלכם תמיד נתקלה בהם כשהיא התכוונה להתפלל. כעת היא בדרך להשיג את הקשר הרוחני עם אדוניה.

42. אל תשכחו: כדי שתפילתכם תעניק לכם סיפוק עמוק ותגרום לכם לחוש שלום אמיתי, עליכם לטהר את לבכם כאשר אתם מתכוננים לשלוח את מחשבותיכם למעלה, כדי שיגיעו למקדשי.

43. מחר תראו המוני אנשים הולכים בעקבותיכם. עליהם לגלות עקבות עמוקות ומאירות המובילות אותם אל האמת, ועקבות אלה יהיו מעשיכם הטובים.

44. עליכם להעיד כי אתם העם אשר שלח האדון למסע עלי אדמות, כדי להדליק את האור באנושות. החוכמה הנובעת מרוחכם תהיה אור החותם השישי, אשר נפתח בתקופה זו.

45. אם תאהבו אותי, תוכלו למלא את משימותיי; אם תאהבו אותי, תדעו לאהוב את זולתכם.

46. יש האומרים לי בלבם: "אדוני, אם אנו מתכנסים כאן ושומעים את דבריך – האם אין זה משום שאנו אוהבים אותך?" – אך אני אומר לכם: מעטים מאוד באים מתוך אהבה לשמוע אותי; רובם באים משום שהם כפופים תחת נטל הכאב.

47. אני לא מאשים אתכם בכך שהכאב הביא אתכם לנוכחותי; כי לאחר שהכאב מילא את תפקידו, הוא חולף שוב, והוא הבין את ליבם של אלה שיהיו מאוחר יותר תלמידיי.

48. אינכם יכולים לומר שמעולם לא חשתי בכאב אנושי ולכן איני מבין אתכם. הפכתי לאדם וסבלתי כדי לשמש לכם דוגמה בכל מבחן ובכל מצב קריטי. כשאני מבקש מכם היום להאיר את הדרך שעל ילדיכם ללכת בה באור ובדוגמאות טובות, זה משום שתמיד הייתי בישוע הבן הצייתן של האב. אני מכיר ומרגיש את כל סבלותיכם, ובגלל שבאתי אליכם ברוח, איני רחוק מכם. אמת, אני אומר לכם, התגלותי ב"תקופה השלישית" היא ההוכחה הגדולה ביותר לכך שאני אוהב אתכם ומבין אתכם.

49. התעמקו בדבריי ברגעי השקט שלכם. הבינו שאני השלום היורד עליכם כאשר הסערה מכה בכם. שמרו על שלום זה למרות כל הניסיונות, ואל תתנו לו לסגת מליבכם ולחזור אליי.

50. אל תתקוממו כאשר מחלות פוקדות את ביתכם, הן מטהרות את הנשמה. אולם איני מונע מכם לחפש את המשחה המרפאת לכך, אלא אני אומר לכם לפנות אליי כאל הרופא האלוהי ולקבל באהבה את אשר רצוני להעניק לכם.

51. ישנם רבים שרק באמצעות סבלות החיים חזרו אל הדרך הנכונה. חלקם חיללו את השם בעודם חווים את הכאב. אך כאשר הבינו כי *הוא* זה שעצר אותם בדרך אל האבדון, הם ברכו את גביע הסבל שלהם. את אלה ישבתי לשולחני, ואני נותן להם לטעום את הטלה, שהפך למאכל מעדן של אהבה ורחמים.

52. אכן, אני אומר לכם, אילו בני האדם היו נוהגים כך באלה שהיו כפויי טובה כלפיהם — איזה שלום היה שורר בין בני האדם!

53. חיו בשלום, זו תהיה העדות הטובה ביותר שתעידו כי אתם תלמידיי. אל תשכחו שתמיד עיניים רבות מתבוננות בכם — בין אם כדי לוודא אם מעשיכם אמיתיים, ובין אם כדי לאסוף ראיות ואז להעניש אתכם על שקרים.

54. היו חיילי הנאמנים! אל תהיו לעולם הסיבה לכך שאחיכם יטעו בי. אף לא פעם אחת נתתי לכם את דברי, מבלי שלפחות לב *אמת* היה נוכח ובחן אותו בביקורת. באותם רגעים נבדקו דברי, הודעתי, מכל הבחינות, ובאותה מידה גם מעשיהם של משרתי. בכל חושיכם ויכולותיכם התכנסתם ב- כדי לחקור את הודעתי, ואלה שבאו מתוך ציפייה שהשמועה על נוכחותי שקרית היו רבים יותר מאלה שבאו מתוך רצון בוער שהבשורה הטובה היא אמת.

מי היה צריך לומר להם כי — *בעודם* מתבוננים ושופטים את הכול — מבטי חודר אל תוך ליבם וקולי קורא אליהם דרך מצפונם? דווקא באותו הרגע התעוררה האמונה ברבים מהססים, והיא הפכה לעוצמתית ביותר באלה שכבר החזיקו בה. כך הלך ומספר תלמידיי גדל ללא הרף, והם מהווים עתה עם שאליו אני אומר שיש לשמור היטב על שלומי, כדי שיהיה אוצרו הגדול ביותר. שכן זו תהיה העדות הטובה ביותר שיוכל להעיד בפני עמים אחרים על פני האדמה על אמת דברתי.

55. אני רוצה שתבינו כי לאומה זו יש ייעוד נעלה למלא, וכי לכל אחד מכם יש משימה קשה. עם זה יהיה מקור של אהבה ושלום, שאליו יבואו בני גזעים אחרים כדי לשתות ממנו. הזמן הזה אינו רחוק, אך לפני כן עליכם להתעייף ממאבקים רבים בין אחים, לפני כן עליכם להשתכנע מכמות כה רבה של שקרים וצביעות, אשר בני האדם הפכו אותם לפולחן. אז יבואו אליי ויגלו כי המשיח, שמת על הצלב, חי ומופיע במלוא תפארתו והודו, כפי שנראה כאשר עלה לשמים ב"זמן השני".

56. היום אתם חשים כי הנסיבות אינן נוחות כלל לדבר על עבודתי. אך מתקרב היום שבו שפתיכם ידברו ללא הרף את דבריי; כי הכאב, המצוקה, הפחד והבלבול (של בני האדם) יגרמו לכם לחפש ולגלות את כל אשר נתתי לכם.

57. כבר עתה אני מכין אתכם לכך ומלמד אתכם, כדי שתדעו להטיף את תורתו במילים ובמעשים, כי האנושות עייפה מהצבועים. היו למשפחה צייתנית, איחדו את מחשבותיכם, רצונכם וגורלכם בקשר של התרוממות רוחנית, ותהיו חזקים ואלמותיים.

58. מבחנים גדולים מצפים לאנושות; הישארו ערים ומתפללים בכל כאב ובכל אסון. סבל רב יוקל, ואחר לא יתרחש, משום שהוא ייעצר במסלולו על ידי המתפללים.

59. כאשר מאמינים של עדות וכתות אחרות יראו כי המונים גדולים הולכים אחרי העם הזה, ייצאו מתוך העדות הללו אלה אשר ירדפו אתכם. אך אל תיראו, כי אם תישארו שלווים, רוח הקודש תשים מילות אור על שפתיכם, אשר ישתקו את אלה המכפישים אתכם.

60. איני נותן לכם את חרב המוות כדי להגן על עצמכם, אני נותן לכם את חרב האהבה. כל אחד מברקי האור שלה יהיה מידה טובה שתצא ממנה.

61. כמה חסד תמצאו אצל האב, כאשר תנצחו את המוני רודפי מעשיי באמצעות דבריכם, ותביאו אותם אליי באמצעות מעשי האהבה שלכם.

62. זו היא התורה שנתתי לכם ב"תקופה השנייה" ושכחתם כבר.

63. השכל האנושי יחווה אי-שקט כאשר ינסה להבין את תורת הרוח השילושית-מריאנית. כי האדם המוחשי אינו מיומן בהתמודדות עם הרוחני.

64. באתי להתגלות פעם נוספת בעולם הזה ולהבהיר לאנושות שאני לא נמצא בגובה שמימי שאינכם יכולים להגיע אליו. אני מלמד אתכם את הדרך להעלות את נפשכם באמצעות התפילה, עד שתמצאו את נוכחותי ותקרבו את נפשכם לאלוהותי באמצעות חיים המוקדשים לטוב. רק מי שחי על פי תורתי יודע שאני אכן נמצא בתוך האדם, ושהדבר אינו ביטוי מטפורי.

65. אתם, השומעים אותי — אל תפריעו להבנתכם את התורות הרוחניות. אל תעמעמו את אורכם, ואל תתנו ללבכם, אשר ברגעים שבהם הוא שומע את דבריי הוא רגיש ומרומם, לחזור ולהיות אדיש וקר. את השמחות שהעולם מעניק כבר טעמתם, כבר הכרתם את דבשו. בואו וליהנות עתה מפרי העץ ששתלתי. אך כאשר תשבעו את רעבונכם, היזהרו שלא לשוב לאותם דרכים. זכרו, כי אין זה נכון שתשאו אל הביצה את אשר נתתי לכם בחסד.

66. שמעו את דברי, הקורעים את כבלי החושך ומדליקים אור בכל נפש, כדי שתוכלו ללכת בדרך הטובה בעתיד, וכמו כן תוכלו לזהות את האסור ולמצוא בתוככם כוחות כדי שלא תיפלו בפיתוי. מי שקיבל את ההדרכה הזו, אינו יכול עוד לקרוא לעצמו בור. שמעו והבינו אותי, תלמידים — היום, בעוד אני עדיין אתכם במילה זו.

67. מי שהיה כפוף בעולם, לא יתפלא כאשר אתן לו הוראות. מי שהיה אדון , ישכח את גאוותו ויהיה משרתי. אז תבינו כולכם את הדרך האוהבת כל כך שבה ישו נותן הוראות לתלמידיו.

68. הכפיפו את חופש הרצון שלכם לחוקי ולמצפונכם, ואז לא תרגישו משועבדים, אלא חופשיים באמת.

69. דווקא עכשיו, כאשר העשבים השוטים התפשטו על פני כל כדור הארץ, אני אומר לכם שעליכם להתכונן להיות פועליי, כדי לזרוע את זרעי השלום שלי. כל אחד מנבחריי בתקופה זו ישאל את עצמו בלבו, האם לא עבר, בטרם שמע את הדבר הזה, טיהור וכאב, והאם לא נבחן פעמים רבות בדברים היקרים לו ביותר.

70. רכשו שכנוע ואמונה, הקשיבו לי בלי להתעייף ובלי להתרגל להכרזה זו. היו ערניים, איני רוצה להפתיע אתכם בשנתכם ביום פרידתי. היום אתם רואים שהשנה הזו חולפת ואחרת באה, אך דבריי מגיעים אליכם ללא שינוי. אך שנת 1950 תבוא, ולא תשמעו אותי עוד בצורה זו. אז אני רוצה שתהיו מחוזקים ועשירים בהוראות.

71. למדו את יצירתי, אשר גיליתי באמצעות *כל* נושאי קולי, אל תהיו בעלי העדפות. זכרו כי אני יורד אל כולם ואומר את האמת באמצעות כולם. האם אתם רוצים ששנת 1950 תגיע מבלי שניצלתם את נוכחותי ולמדתם את תורת? האם אתם מחכים עד שהעולם, שאינו מאמין בהכרזתי כרוח הקודש, יסתער עליכם, וכשימצא אתכם חלשים, ישמיד אתכם? האם אתם רוצים שממשלות העולם, כשיגלו מחלוקת ובלבול בקרבכם, יחקקו חוקים שיעבדו את צעדיכם? איך הייתם מיילים, דורות של היום, אילו הייתם מאתגרים את התגשמות נבואות אלה! כמה קשה ועצוב הייתם הופכים את קיומכם, וכמה קוצים הייתם משאירים על דרכם של הבאים אחריכם! קומו מלאי אהבה ותקווה, יש לי עוד הרבה לגלות לכם ולהפקיד בידיכם.

72. כאשר אתם עוברים ניסיון כלשהו, אל תפקפקו. היו קשובים, כדי שתראו כיצד האדון משחרר אתכם מכל רע בכל מצב קריטי; אז תרגישו כיצד רוחכם מתפתחת ומתחזקת. זכרו כי איש אינו חסין מפני כאב, וכי אלה שאהבו אותי ביותר והלכו אחריי מקרוב ביותר, הם אלה שחשו את ליבם מדמם ביותר. "מי שרוצה ללכת אחריי, שיישא את צלבו". — מדוע רבים נותרו מאחור בדרך?: — משום שהאהבה שהם חשבו שהם חשים לא הייתה אמיתית.

73. התרוממו ברוחניות, הימנעו מהדברים חסרי התועלת והקלי דעת, אל תשאפו עוד אחר הבלות העולם, ואל תחפשו את המידות הרוחניות בקישוט גרידא לנשמתכם, כדי שיערצו אתכם. יפו את נשמתכם באמצעות המידות הטובות שלימדתי אתכם בתורת האהבה שלי.

74. אני מחכה לכם על פסגת ההר, שם אתן לכם את שכרכם. אל תשיבו את מבטכם לאחור כדי להתבונן בעקבות עברכם. המשיכו בדרככם בשלווה, מבלי לחוש את הקוצים שפיזרתם בעצמכם, והגיעו לפסגת השלמות שלכם, שם אוריי זורח. כשתגיעו לשם, תברכו סוף סוף את חוק האהבה שלי.

שלום עליכם!

נספח

הערות

הערה 1

בימים עברו ובשנות ישראל הקדומה, נמשחו נכבדים בשמן בעת מינויים. אך גם חולים נמשחו בשמן לריפוי, במיוחד בשמנים אתריים. אולם כעת, בעבודה הרוחנית, האמצעים החומריים אמורים להיעלם, ודי בהנחת ידיים בתפילה.

הערה 2

בגילוי הנוכחי, "העולם הרוחני" הוא מונח קבוע. הכוונה היא לרוחות המגינות המלאות אור, אשר באותו הזמן שבו ישוע שב כרוח הקודש, הורשו להתגלות באמצעות כלים אנושיים נבחרים כדי להעניק הדרכה, עצה ועזרה.

הערה 3

המונח "השראה" משמש לעתים גם לתיאור תהליך העברת המסרים האלוהיים באמצעות הדובר הנמצא באקסטזה, כפי שקורה כאן, בעוד שבדרך כלל הוא מתייחס להשראה הזורמת למחשבותיו של המקבל בעודו *במלוא* הכרתו.

הערה 4

הנשמות המבולבלות, הקשורות לאדמה, המשוטטות בחלל ללא מנוחה, גורמות למחלות ומבלבלות את דעתם של אותם אנשים שנשמותיהם נחלשו כתוצאה ממעשיהם הרעים. ישו קורא לנו לדאוג לכך שאור הרוח ישיב לעצמו את ההובלה הן בנשמות שפרדו מהגוף והן בנשמות שעדיין מתגלמות.

הערה 5

מהרגע שבו יצאו הרוחות כניצוצות מהרוח האלוהית ועד להתגלמותן בבני אדם בעולם חומרי שנוצר בינתיים, חלפה נצח, שבמהלכו התרחשו התפתחויות רבות, אך לא ניתן לדון בהן במסגרת זו. כאשר מביטים לאחור על פרק זמן ארוך זה, ומנסים לתאר אותו בכמה מילים, נוצרים עיוותים, כך שאין לראות בטקסט זה תיאור מלא ומדויק מבחינה כרונולוגית של השתלשלות האירועים.

הערה 6

לא רק נכסים חומריים, אלא גם נטיותינו ליוקרה, כבוד וכוח, לקנאה, לקנאה ולמחלוקת, להנאות ולתועבות, הם כשרשראות עבדים המונעות מרוחנו להתעלות אל הגבהים הרוחניים ול"רחף" שם, במקום בו נמצא ביתו.

הערה 7

קיימת דעה רווחת מאוד כי "השטן" או השטן הוא הגורם לרע, או שהוא הרע המוחלט. ידועים הביטויים העממיים כגון: "אדם זה נושא את השטן בתוכו" או "השטן מביא את 'העולם כולו' לבלבול ומסית את האנשים זה נגד זה". אנשים מדמיינים ישות רוחנית עוצמתית ומשייכים אותה ללוציפר, רוח האור הראשונה והעוצמתית. מי שחושב כך, מייחס לאלוהים את היצירה של הרוע ברוחו של לוציפר. אך כבר השכל הישר שלנו ותפיסתנו לגבי צדקתו של אלוהים מתנגדים להנחה שהישות העליונה, רוח האהבה, החוכמה והעוצמה, יצרה דבר כה מופרך. הרע אינו יכול לבוא מאלוהים. אילו היה קיים רוח שנוצר כדי לפתות אותנו אל הרע, הדבר היה משמעו שלילת רחמי אלוהים. אולם, הרע קיים ואי אפשר להכחישו. ואם הוא קיים, חייב להיות לו סיבה, והשאלה המתבקשת היא: מהו הרע? — זהו השימוש המוטעה ברצון החופשי שלנו, דחיית ההדרכה והסדר האלוהיים, הכחשת הטוב . לפיכך, הרוע החל זמן קצר לאחר הבריאה הרוחנית הראשונית, כאשר חלק מהישויות הרוחניות, בהנהגתו של לוציפר, פנו נגד רצונו של אלוהים. לוציפר נתן בכך את הדחף להיווצרות הרוע, ובמקביל הפך לקורבן הראשון של מעשהו הרע, כאשר גורש מהקהילה עם אלוהים, דבר שגרר תוצאות חמורות. לוציפר אינו, אם כן, הגורם לרוע, ואי אפשר להאשימו כמקור הרוע השולט כיום בעולם.

אלוהים הטמיע את מידותיו הטובות ברוחנו, והוא מזהיר אותנו באמצעות קול המצפון לנהוג על פיהן. ישוע הראה לנו, באמצעות תורתו ודוגמתו האישית, כיצד עלינו לעצב את חיינו. *הוא* לימד אותנו אהבה — *ואנו* שונאים זה את זה. *הוא* הדגים לנו ענווה — *ואנו* גאוותנים ויהירים. *הוא* לימד אותנו לסלוח זה לזה — *ואנו* נוטרים טינה ונוקמים. הוא הורה לנו לשלום — *ואנו* מנהלים מלחמות. *הוא* לימד אותנו רוחניות — *ואנו* רודפים רק אחר החומרי. באמצעות השימוש השגוי ברצון החופשי שלנו, אנו עושים את ההפך מרצון האל. תשוקות ותאוות נמוכות של הגוף, גאווה, יהירות, אהבה עצמית, כלומר, החסרונות של האדם: אלה הם הגורמים לרע. ככל שהאנושות התרבתה, כך התרבו גם החסרונות. אלה מקרינים מחשבות, תפיסות ורגשות הרסניים ויוצרים כוח המשפיע על בני האדם. זהו מעגל הרסני: הרוע יוצא מהאדם, מתפתח לכוח בלתי נראה ומזיק, אשר חוזר אל בני האדם ומשעבד אותם. השפעתו של כוח זה כה עצומה, עד שבני האדם מאמינים לבסוף כי מדובר בישות רוחנית גדולה. — לכן, בדתות מסוימות נוצרה אלוהות נפרדת של הרוע, והאנשים רואים עצמם כקורבנות תמימים של אל קפריזי ורשע.

אך גם בדתות הנוצריות רווחת הדעה כי השטן הוא מקור כל הרע. אנשים מפרשים באופן מילולי ייצוגים סמליים עתיקים של הרוע, כגון השטן כדמות שחורה ומחרידה עם קרניים וזנב. אנשים אינם רוצים לוותר על אמונה זו — או ליתר דיוק, על אמונה טפלה זו — למרות הידיעה הטובה יותר, משום שהתירוץ שהשטן הוא הגורם לרוע באנושות נוח

יותר מאשר להכיר בכך שהחסרונות שלנו הם הגורמים האמיתיים לרוע. כבר נאמר לעיל כי המחשבות הרעות משפיעות על בני האדם. למען הבנה טובה יותר יש לציין עוד, , כי הקרינה הרעה האמורה של בני האדם נקלטת על ידי אינספור נשמות אפלות, המשוטטות ללא מנוחה על פני האדמה בקרבת בני האדם, ומועצמת ומופנית כנגד בני האדם. אך אסור לנו להאמין באמונה טפלה שמדובר ב"רוחות שטניות"; אלא מדובר בנשמות אומללות, המבלבלות באופן זמני, אך אשר יזכו לשחרור ולגאולה בבוא העת.

האם אין כל דרך להימלט מהשפעתו ההרסנית של הרוע? ישנה דרך, ואלוהים אף ציין בפנינו את הנשק הדרוש כדי להילחם ברוע. זהו נשק רוחני: התפילה, השיח האינטימי עם האב שבשמים. המדיטציה הרוחנית, שבאמצעותה משיגים תובנה פנימית. קיום מצוותיו. האמונה בהתגלויותיו. תרגול האהבה. מי שמשתמש בנשק זה, לא רק יכול להדוף את השפעות הרוע, אלא גם מחשבותיו ורגשותיו שלו של טוב, אהבה ושלום נלחמים ביעילות ברוע ועוזרים לנשמות האומללות לצאת מעבדותן.

הערה 8

בטקסט המקורי בספרדית מופיעה המילה "cirineo" במקום "עוזר", מילה הנגזרת משמו של האיש שעזר לישו לשאת את צלבו כאשר הוא התמוטט תחת עולו. שמו, שמעון מקירני, הוא בספרדית Simon C i r i n e o .

הערה 9

בנקודה זו, כמו גם ברבות אחרות, אומר האדון האלוהי כי לאחר שנת 1950 לא נקבל עוד את דברו באמצעות איבר השכל האנושי. — באותו מועד הסתיימה תקופה שנמשכה משנת 1866 ועד סוף שנת 1950, ובמהלכה בחר האדון גברים ונשים בודדים והכין אותם להיות כליו. כאשר כלי כזה נמצא ראוי וטהור לב בעיני האב השמימי, אז האיר רוחו את תבונתו של נושא הקול, ובמצב של התפעמות השמיעו שפתיו מילות אמת וחוכמה מאלוהים. — זה היה תחילתה של "התקופה השלישית", עידן רוח הקודש, שהוחל על ידי שובו של ישו ברוח, ב"דבר". — התקופה המוזכרת שימשה לחינוך ולהכנה של המאזינים, ואלוהים הגביל אותה מראשית, כדי שילדיו לא יתרגלו לדרך הנוחה לקבל את גילוייו, אלא יפעלו בעצמם להתעלות רוחנית.
גם לאחר 1950 התגלה האב השמימי, אך לא עוד באמצעות השכל האנושי במצב של התפעמות, אלא באמצעות כלים שהוא הסמיך לקבל את השראתו ולהעביר אותה הלאה. — אנו חיים בעידן רוח הקודש, ורוח אלוהים פורצת דרך במקומות רבים על פני כדור הארץ כדי להתגלות לילדיו. בכל מקום שבו הוא מוצא ילדים הפותחים את ליבם אליו באהבה ובטוהר ומאפשרים לרוחו להנחותם, הוא מתגלה — אצל חלקם באמצעות דברו, אצל אחרים באמצעות חזיונות רוחניים או חלומות נבואיים.

מחקר על הנשמה – מנקודת מבט רוחנית*

**מחקר זה מבוסס על "ספר החיים האמיתיים" ועל גילויים חדשים אחרים.*

המונח "נשמה" מוכר לבני האדם, אך יש להם דעות שונות לגבי מהות הנשמה. ידוע שהיא חלק מהאדם, והיא נכללת בשילוש של גוף – נשמה – רוח. שלושה מרכיבים המרכיבים את היחידה "אדם", כאשר לכל חלק תפקיד שונה.

הגוף הוא החלק הגשמי והגלוי של האדם; הוא משמש כמעטפת מגן לנשמה ולרוח, ובמקביל הוא הכלי שלהן לתקשר עם העולם החיצוני. מכיוון שהגוף נראה לעין וניתן למישוש, הוא נחקר ונבדק לאורך הזמן על ידי מדענים, כך שיש לנו ידע נרחב על תפקידיו ועל המנגנון המופלא שלו. הוא פועל בצורה כה מושלמת והגיונית, עד שרבים שכחו שמאחוריו עומדת כוח רוחני חכם ביותר.

הידע על שני המרכיבים האחרים של האדם פחות ודאי, ולעיתים מעורפל. מכיוון שהם בלתי נראים ואינם ניתנים לבדיקה ניסויית, המדע מתקשה מאוד להסביר נכונה את מהותם ותפקידם של הנשמה והרוח. ובכל זאת, חשוב מאוד שיהיה לנו בהירות בנושא זה, שכן אם נצליח להסיר את מסך הבלתי נודע, נזכה גם להבנה מדויקת לגבי המשמעות והמטרה של חיי האדם עלי אדמות. עם זאת, השכל שלנו לבדו אינו מסוגל לכך, שכן את הרוחני ניתן לתפוס ולהסביר רק באופן רוחני. אך רוח האלוהים מגלה סודות אלה באמצעות בני אדם, אשר הבין לקבל את השראתו. באמצעות כלים אלה גילה לנו אלוהים את הידע שהשכל המוגבל שלנו מסוגל לתפוס.

הבריאה החומרית, הנראית לעין, קיימת מאז ימי קדם; אך לפניה כבר הייתה בריאה רוחנית. יוצרה הוא אלוהים, הרוח הקדמונית מאז ומעולם. בלב הווייתו בערה אש האהבה המושלמת, שהיא תכונתו העיקרית. אך מה תועלת באהבה העליונה, אם אי אפשר להעביר אותה הלאה ולהוכיח אותה? — לכן ברא אלוהים לעצמו, בישות רוחנית , כלי שבו יוכל להניח את אהבתו, את חוכמתו, את אורו וגם את כוח הבריאה שלו. זה היה ישות שנוצרה מלב האהבה של אלוהים, דמותו של אלוהים, שכן היא נשאה בתוכה את אותן תכונות אלוהיות. מכיוון שהייתה מראה טהורה של האור האלוהי, הכינוי "לוציפר" או "נושא האור" התאים לה באופן מילולי. הודות לסמכות האלוהית, יכול היה היצור הראשון שנוצר לפעול באופן יצירתי, ובמהרה יצאו ממנו יצורים אחרים, דומים לו, אך בעלי כוח מועט יותר. גם הם היו ילדי אהבת האל, באור זוהר, בטוהר הגדול ביותר. כך חווה האל את השמחה הבלתי ניתנת לתיאור, לראות את אהבתו משתקפת באינספור הישויות הרוחניות.

הרוח הראשונה שנוצרה הייתה מאושרת עד אין קץ, אך כיצור שנוצר על ידי אלוהים, היא הייתה כפופה לרצונו של הבורא. אולם אלוהים רצה שתוכל להתפתח בחופשיות, שכן זו היא התכונה המובהקת של ישות אלוהית. אהבתו של לוציפר לבוראו הייתה אמורה להיות כה עוצמתית, עד שהיא לבדה הייתה הגורם המכריע בכפיפת רצונו

מרצון לרצון האלוהי. הוכחת אהבה זו רצה אלוהים לקבל מיצירתו הראשונה, ולשם כך העניק לו חופש רצון מוחלט. גם אינספור הישויות הרוחניות היו בעלות חופש בחירה, ולכן לא היו כפופות לחוק החובה של היצור, אלא היו ישויות החופשיות להחליט כילדי אלוהים. אלוהים לימד אותן באמצעות המצפון, שהיה נשמע ברוחן בקול וכביטוי של רצונו. עליהם היה ללכת אחר קול המצפון, לא מתוך כפייה, אלא מתוך בחירה חופשית, כתגובה לאהבה הגדולה שהפגין אלוהים כלפיהם.

מאפיין מרכזי של חופש הרצון הוא שהוא נושא בחובו את הדחף הסמוי לעשות את ההפך ממה שמצווה המצפון. לפיכך, התקיימו בישויות הרוחניות ניגודים מתמידים, שגרמו להן להחליט ללא הרף במאבק חופשי: לממש את המידות האלוהיות או לעשות את ההפך מהן. במשך תקופות ארוכות ניצח הקול האלוהי של המצפון והכל היה בסדר הנכון. אך הגיע רגע שבו לוצ'יפר לא רצה עוד לציית להדרכה הרוחנית של בוראו. תהילתו של היצור הראשון שנוצר הייתה כה גדולה, עד שהוא נתן לה לסנוור אותו . לוציפר ראה את היצורים הרבים שרצונו הביא לידי קיום, והוא חש את עצמו כבוראם, אף שידע כי את הכוח לכך קיבל מאלוהים. הוא יכול היה לראות את הרוחות שנוצרו, אך לא את מקור הכוח, שכן אלוהים לובש צורה נראית לעין רק במקרים נדירים, למען ילדיו. בעיוורונו האמין לוצ'יפר לבסוף שמקור הכוח נמצא בתוכו, והוא התנשא לשליט הבלעדי על "רוחותיו", אותן הצליח לשכנע שלא אלוהים, אלא הוא, לוצ'יפר, הוא בוראם, ועליהן לציית לרצונו.

לוציפר החליט להתנגד לבוראו. כעת נאלצו גם אינספור הישויות הרוחניות להחליט, והרצון החופשי יכול היה לבחור. — קרן האור של אלוהים האירה אותם, והם חשו את אביהם האלוהי, אף על פי שלא יכלו לראותו. הם חשו את אהבתו ושמעו את קולו במצפונם. — מצד שני עמד לוציפר, אצלו הבחינו היטב בשינוי ברצון. אך מכיוון שיכלו לראות אותו והיו קשורים אליו באהבה כאל בוראם הישיר, רבים מאוד נענו לקריאתו, נכנעו לרצונו ובכך התרחקו מאלוהים. אצל רוחות סוררות אלה התרחש עתה שינוי בעל השלכות מרחיקות לכת.

האהבה, התכונה העיקרית של ניצוץ הרוח האלוהי, נאלצה להיפרד יחד עם זה מהישויות הרוחניות, לאחר שאלה החליטו *להתנגד* לבוראם. בכך הם ויתרו על כוח החיים האלוהי, והכלים והאיברים המבצעים (הנשמות) שנשארו ללא הרוח התקשו והפכו לחומר נשמתי. בחוכמתו הכל-יודעת ידע הבורא שחלק גדול מילדיו לא יעמדו במבחן האהבה הגדול, והיה לו תוכנית מוכנה: לא השמדת המורדים, אלא החזרתם. מכיוון שהישויות הרוחניות התרחקו מאלוהים עקב השימוש המוטעה ברצון החופשי שלהן, הוא רצה, בסבלנות רבה — במסע אינסופי וארוך ומפרך, הרחק מבית אביו — להכין ולחנך אותן כך שימצאו שוב את הדרך אל לבו האבהי. אלוהים תפס את חומר הנשמה של לוציפר, כמו גם את זה של אינספור הישויות שנכנעו לו, פיזר אותם לחלקיקים זעירים ועיצב אותם מחדש ליצירה גשמית, נראית לעין. — עבור השכל זה בלתי נתפס; רק מי שכבר מחזיק בידע רוחני יכול להבין זאת באופן אינטואיטיבי. למדען

קשה להכיר בתיזה שהחומרי, החומר, הוא חומר נפשי מכוון ומקובע. אך על רקע זה מובנות לנו המילים במכתב השליח פאולוס אל הרומאים, פרק 8, פסוק 19, כי כל הבריאה נאנחת ומחכה איתנו לגאולתה. בתהליך ההתפתחות הארוך עד אינסוף, לפי תפיסתנו, חייבת חומר הנשמה להשתנות ללא הרף, להתעצב מחדש, לצורות חיים חדשות וגבוהות יותר ויותר. בכך מובן גם מדוע החומר הוא בן חלוף, כלומר מדוע הוא נמצא כל הזמן בתהליך של "מות והיווצרות". במילים אחרות: לחומר אין קיום נצחי, שכן הוא רק המעטפת של חומרי הנשמה העדינים, אשר חייבים להתפתח לרמה גבוהה יותר ולכן אינם יכולים להישאר לנצח באותה מעטפת. החומר עצמו אמנם מורכב מאותה חומר נפשי, אך הוא נמצא עדיין בראשית התפתחותו, ולכן, כצורת חיים נחותה, עליו לשרת את צורות החיים המתקדמות יותר בבריאה. בעוד שאלה בדרך כלל בלתי נראות לנו, החומר נתפס על ידינו בחושינו, שכן גם גופנו מורכב מחלקיקי חומר, כלומר מחלקיקי נשמה צפופים בעלי אותה תנודה נמוכה.

חלקיקי הנשמה הקשורים בבריאה החומרית חייבים להתאחד במהלך תהליך ההתפתחות, בדומה להיווצרות גביש. ההתפתחות כלפי מעלה מתחילה בממלכת המינרלים וממשיכה דרך ממלכת הצמחים וממלכת בעלי החיים. יש להבין זאת כך, שבממלכת החי, למשל, יחידות הנשמה של כמויות גדולות של בעלי חיים זעירים מתאחדות, לאחר תקופת התפתחות ממושכת, עם מות גופם, ליחידה גדולה יותר, כדי ליצור חומר נשמתי מפותח יותר, הממשיך להתפתח בתוך בעל חיים גדול יותר. תהליך זה חוזר על עצמו מספר פעמים, עד שלבסוף, בבעלי חיים נבונים, הנשמה מגיעה לבשלותה המרבית האפשרית בשלב התפתחותי זה. מספר נשמות כאלה מתאחדות אז, בהתאם לתוכנית הגאולה האלוהית, שאינה סובלת קיפאון בהתפתחות העולה, ליחידה חדשה ויוצרות נשמה אנושית. התפתחות הנשמה דרך תחומי הבריאה של ממלכת המינרלים, הצמחים והחיות נמשכת מיליארדי שנים , והיא מונחת על ידי רוח האלוהים באמצעות צבא אינספור של רוחות אור, המעבירות ומבצעות את רצונו על פי חוקי הטבע.

הנשמה המפותחת מוכנה עתה להתגלמותה הראשונה על פני האדמה. במסעה דרך ממלכות הטבע השונות היא רכשה כוחות ויכולות, והיא ממתינה לשלב האחרון בהתפתחותה: ההתגלמות בבן האדם. היא מתקרבת לאוהבים על פני האדמה, ובזמן ההפריה היא מונחת בגופה של האם לעתיד. אך עדיין חסר המרכיב המהותי כדי שהנשמה תוכל להגיע לשלמותה העליונה. קצת לפני לידתו של האזרח החדש על פני האדמה, אלוהים מכוון אל הנשמה רוח המוכנה להתגלמות ראשונה. בכך ישוב היצור הרוחני להיות שלם: שני חלקי היחידה הזו שואפים כעת יחד להתפתחות הסופית אל השלמות, דבר שגם הוא דורש זמן רב ונמשך על פני גלגולי חיים רבים, כלומר על פני חיים מרובים על פני האדמה בתקופות שונות.

במקרה של גלגול נשמות, יחידת הרוח-נשמה מוכנה להשתלט על גוף ארצי חדש, אך גם אז, בעת ההפריה, הנשמה חודרת תחילה לבדה לגופה של האם ויוצרת קשר עם

זרע החיים המתהווה. הרוח מגיעה למעטפת הנשמה רק מאוחר יותר, במקרים מסוימים מוקדם יותר, במקרים אחרים מאוחר יותר, אך לא מאוחר יותר משלושה ימים לפני הלידה. — מכיוון שהנשמה מורכבת מאינספור חלקיקים זעירים, שאינם קשורים זה לזה בקשר בלתי ניתן לניתוק מוחלט, היא קולטת לתוכה במהלך תהליך ההפריה גם חלקיקי נשמה של ההורים, דבר המסביר — בנוסף לכוח המשיכה של נשמות קרובות — את התורשה של תכונות הוריות מסוימות.

לאחר שהוסברו לעיל מקורה והתפתחותה של הנשמה, נבחן כעת את מהותה ואת כמה מתפקידיה בחיים האנושיים. ראשית, יש להדגיש שוב בבירור כי הנשמה אינה דבר ארצי-חומרי, אלא כוח בלתי נראה, אתרי-רוחני. היא נוצרה פעם מרוחו של אלוהים כישות עצמאית, ולאחר מסע כפרה שנמשך נצח דרך הבריאות האלוהיות, היא חזרה למשימתה המקורית . — מבחינה מרחבית, הנשמה באדם משתרעת על כל גופו; בדומה למערכת העצבים, היא מפוזרת על כל האיברים וחלקי הגוף. היא מחייה את הגוף, שבלעדיה היה חסר חיים, וכאשר היא מתנתקת ממנו, היא מותירה אותו בקליפה חסרת חיים. חשיבה ורצון מעשיים, תחושות ורגשות חושיים, כמו גם שמיעה, ראייה, טעם וריח, הם תפקודים של הנשמה. היא הכוח הפנימי המניע את המעטפת הגופנית, ורק מי שיש לו את מתנת הראייה הרוחנית יכול לראות אותה ולהכיר בכך שהיא בעלת צורה זהה לחלוטין לדמות האנושית השייכת לה; לכן היא מכונה גם גוף אסטרלי.

הנשמה, יחד עם כוחות ההגנה של הגוף, אחראית לבריאותו. כאשר היא יכולה להתנודד ללא הפרעה ובהרמוניה, היא יוצרת חומת הגנה מפני כל סוגי מחוללי המחלות. אולם, אם אלה כבר חדרו לגופו של האדם, הנשמה, בשיתוף פעולה עם מנגנוני ההגנה הגופניים, פותחת מיד במאבק נגדם כדי לנטרל אותם או לגרש אותם. זהו מאבק של ממש, הגורם לעלייה בטמפרטורות, המוכרת לנו כ"חום". — גם בכל הקשור לתזונה של הגוף יש לנפש תפקיד למלא. כוחות החיים העדינים של המזון הנצרך על ידי הגוף מועברים על ידי הנשמה לכל אברי הגוף, כדי שכל אחד מהם יקבל את האנרגיות הנשמתיות-עדינות המתאימות לו. אך כאשר אנו אוכלים ושותים יותר מדי, אנו חשים בנשמתנו הופכת קהות ועצלה, משום שהיא עסוקה יתר על המידה בענייני גופניים, ולכן איבדה לזמן מה את עליצותה.

מחקר קטן זה לא היה שלם אילו לא הוסבר גם הקשר בין הנשמה לרוח, ואילו לא נאמר מה היא הרוח ואילו תפקידים מוטלים עליה. ראשית, מה היא לא: אין לבלבל אותה עם "השכל". הרוח שבאדם היא ניצוץ של הרוח האלוהית, של האהבה האלוהית, של האור האלוהי. היא נושאת בתוכה את כל התכונות האלוהיות, ולכן אלוהים מכנה אותנו "בצלמו", ואנו רשאים לקרוא לו "אבא". עם זאת, על הרוח שלנו לשאוב כוח באופן מתמיד ממקור מוצאה: באמצעות תפילה והתעלות רוחנית, כמו גם באמצעות לימוד של ההתגלויות האלוהיות. רק כך היא יכולה להישאר פעילה וחיונית ולהעניק לאדם את האהבה, החוכמה והכוח הדרושים כדי לקיים את מצוות האל.

הרוח האנושית — שמקורה אלוהי — הושמה באדם על ידי הבורא, על פי התיאור המקראי, לפיו אלוהים נשף את נשמת החיים באפו של אדם. מאז, מעשה החסד הבלתי נראה הזה חוזר על עצמו עם לידתו של כל אדם, כאשר הרוח משולבת בנשמה. הנשמה מהווה, כביכול, את המעטפת של הרוח, כפי שהגוף הוא המעטפת של הנשמה. תפקידה של הרוח הוא להאיר את הנשמה, להחדיר בה את המידות האלוהיות. עם זאת, במאמצים אלה אסור לרוח לכפות את עצמה על הנשמה; זו חייבת להכפיף את עצמה להנהגת הרוח מתוך החלטה חופשית.

הנשמה שהתגלמה באדם פונה בתחילה באופן מוחלט אל הגוף, והיא מוכנה למלא את כל משאלותיו. ובאותה מידה שהגוף מתפתח, כך מתעצמות גם התכונות הארציות-חושיות של הנשמה, שהיא עדיין נושאת בתוכה מתהליך התפתחותה הארוך. כאן מתחילה משימתו של הרוח. באהבה ובסבלנות עליו ללמד את הנשמה, באמצעות המצפון, כי עליה להשיל מעליה את הנטיות הנמוכות והרעות ולהתגבר על התשוקות הארציות של הגוף — אם הן אסורות. אם הרוח מוצאת אוזן קשבת בנפש, היא השיגה הצלחה גדולה, גם אם יש נסיגות חוזרות ונשנות שבהן הנפש ממלאת את התשוקות הארציות של הגוף. אם הנפש ממשיכה להישאר פתוחה לאזהרות הרוח, המידות הרוחניות יכולות לחדור לתוכה יותר ויותר, ובמקביל היא הופכת עמידה יותר ויותר בפני התשוקות המוטעות של הגוף. תוצאות השינוי הזה ניכרות אז בהילה של האדם: זהו אדם בעל מחשבות טובות ורגשות טהורים; הוא מפגין ענווה, סבלנות וטוב לב, כמו גם אהבת הזולת. כאשר מגיעה שעת המוות, הרוח והנשמה עוזבות את הגוף הארצי בהרמוניה מלאה ובשמחה רבה, שכן הן יודעות שבחיים שלאחר המוות מצפים להן אושר ושלום. כיחידה אחת הם ממשיכים ללכת בדרך שנקבעה להם בממלכה הרוחנית, עד שיגיעו לשלמות העליונה. בכך מגיע תוכנית הישועה של אלוהים לסיומה, והחזרה של "הבן האובד" הושגה.

אך מהלך חייו של אדם יכול להתנהל גם באופן שונה לחלוטין. כאשר הנשמה מתנגדת להוראותיו ולדחיפותיו של הרוח, היא נפתחת יותר ויותר לדרישות הגוף ולתכונות הנמוכות שבתוכה. הרוח מנהלת מאבק נואש ומבקשת לשם כך כוח וחוכמה מאביה השמימי. אם הנשמה, בהחלטת רצונה החופשי, דוחה בעקשנות את כל השפעותיו ואזהרותיו של הרוח, היא הופכת לעבד של התשוקות החושיות, של הרצונות החומריים ושל כל הדחפים האנוכיים. היא שוקעת עמוק כל כך, עד שהניצוץ האלוהי בתוכה נאלץ לשבת בחיבוק ידיים; הוא הופך לאסיר בתוך המעטפת הנפשית, והאדם הוא אז "מת רוחנית". — בשלב זה מתברר בבירור שהרוח והנשמה הן שתי כוחות שונים. בעוד שהרוח נידונה לחוסר מעש ואינה מורגשת עוד באמצעות המצפון, הנשמה חיה בעוצמה רבה באדם "חסר המצפון" (אחרת הגוף היה חסר חיים), והמידות הרעות שלה מתגלות אז דרך המחשבות והמילים, דרך הרגשות והמעשים בספירה החיצונית של האדם. אלוהים אינו מוותר על ילדו במצב אבוד זה.

כאשר הנשמה אינה רוצה לשמוע את קול המצפון, אלוהים מדבר אליה באמצעות מחלות בגופה החומרי ובאמצעות מצוקות שונות. במקרים רבים הנשמה מתחילה אז לחשוב והיא מוכנה להקשיב לאזהרות הרוח לחזור בתשובה. בדרך זו מתרחש שינוי, והנשמה נכנעת מרצונה להנהגת הרוח. הוא מושך אותה אליו, מחדיר בה את המידות הרוחניות, וכך הם הולכים יחד בדרך המפרכת של ההתפתחות העליונה, עד שאלוהים קורא לה לעזוב את החיים הארציים.

למרבה הצער, ישנם אינספור מקרים שבהם הנשמה, למרות האזהרות הטובות של הרוח באמצעות המצפון ולמרות המבחנים, נשארת במעשיה הרעים. כאשר מוות מפתיע נשמה כזו, מצפה לה התעוררות רעה בעולם הבא. שם היא כבר לא יכולה לברוח מקול המצפון, המאשים אותה ללא רחם: על זלזול בציוויי האל, על מעשים רעים ועל תאוות נחותות. האשמות עצמיות אלו גורמות לכאבי נפש עזים ומשמשות לטיהור. כאשר נשמה מכירה בעוולותיה ומתחרטת, רוחה המתעוררת מחדש יכולה להנחות אותה, כך שתתנער צעד אחר צעד מנטיותיה הרעות ותקלוט בתוכה את המידות האלוהיות. במקרים שבהם נשמה נותרת עיקשת ברשעותה, היא מכינה לעצמה קיום אומלל. מכיוון שהיא כבר אינה בעלת גוף ארצי ומצד שני גם אינה יכולה להיכנס לספירה הרוחנית, היא משוטטת ללא מטרה על פני האדמה בקרבת בני האדם. היא נמשכת אז לאלה שמחשבותיהם הרעות, מעשיהם הרעים ותשוקותיהם הנמוכות תואמות את מהותה שלה. היא "מתמקמת" אצלם, משפיעה עליהם לרעה, ומצב זה עלול להוביל עד כדי דיבוק, שבגללו מצבם של אנשים כאלה הולך ומחמיר. הנשמות הקשורות לאדמה תומכות במעשי אלימות, מבלבלות את השכל וגורמות למחלות; הן מהוות סכנה מתמדת לכל בני האדם. אך ישנה הגנה: האנשים המכוונים את חייהם לפי רצון האל ומשדרים מחשבות ורגשות טובים, מוקפים על ידם במעין מעטפת מגן, שממנה מתנפצים ההתקפות הזדוניות של הנשמות הנחותות, שכן לחששותיהן אין הד באנשים אלה והן נדחות מיד; יתרה מכך, אנשים בעלי רצון טוב יכולים וצריכים לעזור לנשמות המעוורות באמצעות תפילתם ושידור מחשבות מלאות אור.

אלוהים אינו מונע את מעשי הרשע של הנשמות האפלות, שכן עליו לכבד את רצונן החופשי. אך יבוא יום – לרוב לאחר זמן רב מאוד – שבו הנשמה תתעייף מקיומה האומלל ותביט לאחור בבחילה על המעשים המבישים שגרמה. כאשר היא מתחרטת בכנות ומבקשת סליחה ועזרה, רוחה יכולה להתערב באותו הרגע כדי לעזור ולהדריך אותה בעדינות. רוחות האור ומלאכי האל עומדים אז גם הם מוכנים לעזור ולהדריך אותה. כעת יכול להתחיל הטיפוס, שלב אחר שלב, בספירה הרוחנית. הרוח — כניצוץ אלוהי בתוכנו — עומדת בניגוד לגוף, בעוד הנשמה עומדת בין השניים. עליה להחליט אם לבחור ברוח או בגוף, שכן היא אינה יכולה לשרת שני אדונים בו-זמנית. אם היא בוחרת ברוח, היא מוכנה לקלוט את האלוהי שבתוכה ולהיכנע להדרכת הרוח. אם בחירתה היא בגוף, היא נכנעת לרצונות ה"בשר", והנטיות הקיימות בה עלולות להשפיע באופן שלילי במלוא עוצמתן. בגילויים החדשים מדבר המאסטר האלוהי

לעתים קרובות מאוד על המאבק של הנשמה כנגד השפעות הגוף. בהתאם להסברים הקודמים יש להבין זאת כמאבק של הרוח עם הנשמה, כאשר זו "התבשרה" לחלוטין, כלומר הפכה כפופה לחלוטין להשפעות הגוף ולכל החומרי. כי הגוף אינו יכול להיות מונחה ישירות על ידי הרוח, אלא רק באמצעות הנשמה. ברגישות עדינה חש המשורר הגדול גתה את שתי הכוחות המנוגדים, וב"פאוסט" שלו הוא שם מילים בפיו של אדם:

"שתי נשמות שוכנות, 'אוי'! בחזי,
האחת רוצה להיפרד מהשנייה;
האחת נאחזת בתשוקה גסה
מחזיקה בעולם באברים דבקים;
והשנייה מתרוממת בכוח מעל האבק
אל מרחבי אבות קדומים."

הוא מדבר על "שתי נשמות" בחזהו: הכוח האחד, נשמת הגוף, הכפופה לתשוקת האהבה ולחשיבה ולרצון הארציים. הכוח האחר, נשמת הרוח, מבקש להשתחרר מאחיזת החושים והמטריאליזם ולהתעלות אל המרחבים הגבוהים, אל הרוח האלוהית שממנה יצאה. במילים פשוטות, זהו המאבק בין הרוח לנשמה, כאשר האחרונה טרם התגברה על התשוקות הנמוכות של הטבע הגופני.

תוכן העניינים

הדרכה 29	פסוק מס'
הצורה החדשה של ההתגלות האלוהית	4-1
העימות בין דת והמדע	10-8
ההתגלות על הר תבור ומשמעותה הסמלית עבור התפתחות הנשמה	25-15
ההגבלה העצמית של האדון בהתגלויותיו התגלויותיו הרוחניות	31-29
חוסר האמונה דורש הוכחות וניסים	36-31
דוגמתו הגדולה של ישוע לאהבה ולנכונות להקרבה	40-37
משה, ישוע ואליהו — שלוש תקופות של התגלות	48-42
משימה חדשה למשה	49
שלוש תקופות של התגלות, אך חוק אחד בלבד	55-53
הוראה 30	מספר הפסוק
עם ישראל הרוחני ועם ישראל הארצי שובו של האדון	7-1; 16-9
ישוע ומריה	22-17
אזהרות והוראות לתלמידים החדשים	34-24
האחדות בין אהבה לחוכמה	37-35
הערך הרב של המידות הרוחניות ומעשים טובים	42-38
אהבתו הבלתי נמדדת של אלוהים לילדיו	47-44
עמידותו של מעשה המשיח	53-48
נגד הרכילות והביקורת, — השיפוט	56-55, 65
ההכנה הנדרשת למבשרים	58-56
הסכנה שבפרושיזם חדש	61-60
הנכונות הבלתי מוגבלת לסלוח — סימן ההיכר של תלמידו האמיתי של ישו	64-62
הוראה 31	פסוק
האהבה בין גבר לאישה	9-7
ההשראה האלוהית מושגת באמצעות "התעוררות ותפילה"	13-10
ענווה ורחמים של האל	25-21
השילוש הקדוש אינו מורכב משלושה "אישיות". השילוש גם באדם	29-26
המשימה להפיץ את הבשורה ולרפא חולים	37-33
מתנת חופש הבחירה	49-46
האדם כצלם אלוהים	51

הסיבה ליצירת הישויות הרוחניות ול מתן חופש הבחירה	53
אליאס בשלוש התקופות	67-57
הדרכה 32	פסוק מס'
דרך ההתפתחות הנפשית וחוסר הבגרות של רוחות האדם	3-1
הגשמת ההבטחות	5-4
הרוח לעולם לא תמות	7
אזהרות לעם האלוהים	10-8
הקשר עם עולם הרוחות הטובות הוא מותר ומועיל	11
נבואה על מלכות השלום העתידית	17
האב, הבן ורוח הקודש — האחדות של שלושת צורות ההתגלות האלוהית	27-22
נבואה על שינוי פני כדור הארץ	30
החוק של התפתחות רוחנית והשלמות	37-33
השימוש לרעה במתנת הרצון החופשי הוא הגורם לסבל האנושי	49-38
הנחיות לעובדים במפעל האדון	64-52
המצפון יהיה השופט שלנו	65
הוראה 33	מספר הפסוק
הדרך הרחבה והדרך הצרה	8-7
ההתחייבות על פי הברית החדשה	12-9
דוגמה למסלול ההתפתחות של נשמה בעולם הזה ובעולם הבא	16-14
זמן הכפרה הגיע	19-17
האכלת חמשת אלפים	23-21
שובו של האדון	29-24
המאבק הרוחני נגד הכוח והרשע השולטים על פני האדמה	34-32
אשמה — חרטה — כפרה	37
הצלה משחיתות האנושות	46-41
נפילת מגדל בבל החדש	53-52
נבואות הברית הישנה והחדשה מתגשמות כיום	63-61
הוראה 34	מספר הפסוק
התפשטות והשפעת הבשורה החדשה של ישו	7-1

אחריות ההורים ביצירת חיים חדשים	14-13
המצפון דוחף תמיד לקיום החוק, הרצון האלוהי	19-15
דבריו האחרונים של ישו על הצלב	31-27
הדרך הנכונה ללמד ולהעיד על האמת	38-35
נבואה על עתיד האנושות	45-39
הצורך בשפה המוכרת לכל בני האדם	47-45
חובותיהם ומשימותיהם של התלמידים החדשים	58-52
המשימה לתרגם ולהפיץ הדבר החדש לכל עמי תבל	60-59
הסכנה הגדולה שבמתן חשיבות יתר לחומרי	62-61
הוראה 35	פסוק
בקשו, ותינתן לכם — הבקשה הנכונה	7-1
התפללו למען אלה הפוגעים בכם ורודפים אתכם	9-8
אלוהים תמיד דיבר אל האנושות באמצעות בני אדם ויעשה זאת במידה רבה עוד יותר	14-12
האדם בעידן החדש	15
השליח והנביא יוחנן	21-16
זמנים אפוקליפטיים	26-22
רוחי תישפך על כל בשר ועל כל רוח 35-28	35-28
הכנה נפשית וגופנית	37-36
ההתפתחות הלקויה של האנושות עקב חוסר ציות	40-38
בריאת הישויות הרוחניות וייעודן של העולמות החומריים	50-48
התשובה והגאולה של העם היהודי בתקופה השלישית	62-55
הדרכה 36	מספר הפסוק
חשיבות ההכרה באשמה עצמית והתשובה	3-1
האדון רוצה שהאנשים יבינו אותו	7-4
המשמעות האמיתית של סעודת האדון	8
התגלויות אלוהיות מתייחסות תמיד אל הרוח ואל הרוחני	12-9
חמלה ותפילה ללא אנוכיות	17-13
המשבר הגדול של האנושות	23-18
האדון מתגלה בענווה	26-24
רק לקורבנות הרוח והלב יש	29-27

יש ערך בעיני אלוהים	
התפשטותו ומשימתו של מעשה האדון	38-31
מהו "הדבר"?	40-39
הוראות לשליחי הדבר	46-41
מהו "הגיהינום"?	56-47
האדון מתגלה ללא הרף ולנצח נצחים	59
הוראה 37	מספר הפסוק
שלבי ההתפתחות הנפשית	6-1
הנקודת המפנה הגדולה בהתפתחות האנושות	12-7
אלוהים שולח את הנשמות להתגלם על פני האדמה	18
מילה על טבילת ילדים	19
הרבייה הגופנית של האדם היא חוק טבע ולכן אינה חטא	23-20
מה משמעות אינסופיותו של אלוהים?	27-24
מה מרחיק אותנו מאלוהים, ומה מקרב אותו אלינו?	30-28
הסיבה להתגלויותיו של האל באמצעות שליחים	34-31
רק באמצעות התרוממות רוחנית נוכל להשיג עם רוח האלוהים	37-34
כל העיניים יראו אותו	45-41
היכולות הבלתי מפותחות של האדם	48-46
האהבה היא המפתח להתפתחות הנשמה	52-49
האנושות מתנודדת בעיוורון לעבר התהום	56-53
חיים של נתינה בשירות הזולת	70-61
האדון מתגלה בכל מקום ובצורות רבות	76
סימנים רבים והודעות מגוונות מהעולם הרוחני הכריזו על שובו של האדון וליוו אותו	79-77
הגישה השלילית של הכנסיות והקמתן קהילות רוחניות חדשות	85-80
הוראה 38	פסוק מס'
אף אחד אינו עני מכדי לעשות טוב בצורה כלשהי	11-9
איך רוצה האדון שתהיה קבוצת תלמידיו החדשה?	18-14
דוגמתו של הנביא יונה	22-19
השילוש הקדוש באלוהים ובבן האדם	28-24
היווצרותן ומשמעותן של המינים	30-29
הנישואים האמיתיים וחילולם	36-31
נישואים אכן נכרתים בשמים	41-39
הצצה לאמצעי החינוך של אלוהים על פי הדוגמה של זוג נשוי	66-50

המסייע והמגן האלוהי	76-75
הדרכה 39	פסוק מס'
עץ הדעת מתנקה	5-3
המאזניים והחרמש של הצדק האלוהי	7-6
כוחו וחסדו של התפילה האמיתית	15-8
חוקו של ישו: אהבו זה את זה!	20-16
עושר רוחני ומעשי אהבה למרות העוני החומרי עוני	24-21
המאבק למען הטוב, למען האמת ולמען הצדק	28-26
אידיאלים אנושיים כוזבים	31-30
השואה	35-32
יהוה — המשיח — רוח הקודש	49-39
מריה	54-50
השתוקקות לדברים ארציים משתקת את כנפי הנשמה	70-67
חיים בפני אלוהים	73-71
הוראה 40	מספר הפסוק
הגשמת ההבטחות המשיחיות בישוע חוסר ההבנה של בני האדם	20-1
הפרת ההרמוניה עם הטבע ותוצאותיה	31-21
רק בקיום רצון האל אפשרית חירות אמיתית	33-32
התפילה	48-34
אמונה איתנה וביטחון מוחלט	53-52
השפעת הברכה של המוכנים	56-54
מקורם והשפעתם של כוחות הטוב והרע בעולם הבלתי נראה	64-57
המאבק הצודק נגד כוחות הרשע	72-65
האנושות תשתכנע מהמציאות ומהעוצמה ההשפעה של הכוחות הבלתי נראים	76-73
האדם עצמו אחראי לרוע הרודף אותו	81-79
הדרכה 41	פסוק מס'
מעשה הגאולה של ישו בממלכת המוות והחושך	7-5
הפרת הדיבר הראשון על ידי האנושות	10
דרכם של שני אנשים עלי אדמות ובעולם הבא	18-11
אזהרות והבטחות	28-22

על בקשות נכונות ושגויות	30
השלום האמיתי	41-38
ההרמוניה הנחוצה בסיפוק הצרכים הגופניים והנפשיים	48-45
הבית צריך להיות מקלט של שלום ואהבה	52-50
עמידותו של הרצון האלוהי וחוקיו	57-55
דברים ברורים על חינוך ילדים	57
מלחמות הן תוצאה של חוסר אמונה באלוהים בקרב בני האדם; השלום, לעומת זאת, הוא פרי האהבה והענווה	60-58
התפשטות דבר האל החדש והבטחותיו הנשגבות	69-61
הוראה 42	מספר הפסוק
חוסר היכולת של האדם מול צורות ההתגלות של אלוהים עלי אדמות	2-1
ההתעלות הרוחנית של הדורות הבאים	7-5
אזהרות והתרעות	25-9
נבואות	28-26
הברכות	29
מקור החסד	32-30
הפצת תורתו של ישו	38-33
צניעות וצניעות — מידות נוצריות	50-49
החוק האלוהי אינו סובל פגמים	52
טיהור האנושות והתחלה חדשה	61-53
הוראה 43	פסוק מס'
מלחמות ומצוקות נועדו לטהר את בני האדם	8-2
אזהרה מפני אדישות, עצלות וצביעות	15-9
המצפון ורוח המגן של האדם מובילים אותו בדרך הטוב	18
למען ההרמוניה והשלמות של הבריאה כל הנשמות שנוצרו נחוצות	19
בריאת הנשמות ומשימת התפתחותן	21
המלאכים עומדים לצד אחיהם הרוחניים עלי אדמות	22
הפער בין העולם החומרי לעולם הרוחני הוא באשמת האדם עצמו	24-23
המוות אינו משמעותו פרידה לנצח	25
ישוע הוכיח לאנושות את המציאות של החיים הרוחניים	28-26

חיים על פי רצונו של אלוהים הם ההכנה הטובה ביותר לחיים הרוחניים בעולם הבא	38-36
מביעי דברו האמיתיים והכוזבים של ישו	39
משל נבואי	49-43
הארץ היא רק מקום זמני של גלות ודמעות	61
הוראה 44	פסוק מס'
התגלמות והשפעה של רוחות מובילות על פני האדמה	6-4
מה פירוש "אור" במובן הרוחני?	8
הסברים נוספים על הסיפור של האישה הנואפת	11
הדוגמה המזהירה של תלמיד גרוע	28-19
ייעודים ומתנות רוחניות	39-33
סליחה	45-40
אין לנו לחפש את חולשותיהם של הזולת ולחשוף אותן	48-46
הברכות וההבטחות	55-51
שליחי האל הגדולים בעם ישראל הקדום	62-58
השלמת מלאכת הגאולה של ישוע	67-63
הדרכה 45	מספר הפסוק
חייו, "מותו" ותחייתו של ישוע מראים לנו את הדרך אל הממלכה הרוחנית	8-3
הזמן השלישי, עידן רוח הקודש	21
הרוחני והחומרי הם הכרחיים, אך ביחס הנכון	31
זהה את הרע, אך אל תשפוט את העושה אותו!	44-43
מי שנרתע ממגע עם החוטא, אינו תלמיד אמיתי של ישו	49-50; 56-61
הסופרים והפרושים המודרניים לדחות את גילויי	68-67
גביע הסבל החדש של ישו	91-81
הוראה 46	מספר הפסוק
ההתנהגות הנכונה כלפי האח הסוטה	7-3
הקשר בין הרוח לרוח האלוהית	11-10
כישלונו של עם ישראל הקדום וצאצאיו צאצאיו	20-18
מלחמות אינן גזירה אלוהית, אלא תוצאה של התעלמות האדם מרצון האל	29-26
אמונה, אהבה והכנעה לרצון האל	36-34
לא מלומדות, אלא מימוש	45-43

מצוות האהבה היא המטרה העליונה של האדם	
מי שאינו רוצה לשמוע, חייב להרגיש	65-63
לפני אלוהים כל בני האדם שווים	69-68
נבואה גדולה	73
הוראה 47	פסוק מס'
חמלה אמיתית כלפי הסובלים וה התפילה והעזרה הנובעות ממנה	7-5
האדון בוחן את עמו	30 ,27-20
נפשנו חייבת לשוב טהורה אל אבינו שבשמים	46
הגוף החומרי כמכשול וכעזר	49
אלוהים מחפש גם את האנשים הגאים והסוררים לזכות בהם ולשנותם	51
מילה נגד תאוות כבוד ריקנית: הצנוע האמיתי הענו לא רוצה להיות יותר מאחרים	56-54
הוראה 48	מספר הפסוק
גדולתו ומשמעותו של דבר האלוהים החדש והדחייה על ידי בני האדם	9-5
שלום אמיתי ניתן להשגה רק באמצעות קיום החוקים האלוהיים	15-11
המשמעות והסמליות של סעודת הערב	46 ,25-21
כדור הארץ כמקום לטהרה והתפתחות	54-52
הצלב של חיקוי אמיתי של ישו	70-64
הדרכה 49	פסוק מס'
סבלות האדם אינן באות מאלוהים, אלא הן תוצאה של טעויותיו שלו בעבר	5-2
הגאולה באמצעות מותו הקורבני של ישוע תפעל רק כאשר האדם מחקה את דוגמתו של ישוע	9-7
אזהרה מפני צדקנות עצמית	11-9
הדבר החדש במאבק בין דעות אנושיות וספקות — דרך הייסורים החדשה של ישו	40 ,23-12
לא רק בימים מסוימים, אלא תמיד עלינו לעבוד את אלוהים	32-30
דאגתו של אבינו שבשמים לילדיו	48
המשימה להעביר ולהפיץ דבר האלוהים	53-49 ,43
לא רק עזרה רוחנית, אלא גם עזרה חומרית לזולת היא הכרחית	55
הדרכה 50	פסוק
הנה, אני עומד בפתח ודופק	7-1
תפילה בעד האומות, כדי שרוח אלוהים תתגלה בתוכן	12

יתגלה	
האדם — "הבן האובד" של מלכות השמים	21-13
התפילה הרוחנית אינה זקוקה לשירות השפתיים כדי להתבטא	37-36
רק מה שנעשה מתוך אהבה וטוב לב ספונטניים יש ערך בעיני האל	41-40
השכלה אינטלקטואלית כמכשול להכרה ולתחושה רוחנית	48-45
מריה הוכרזה על ידי דבריו של ישו על הצלב של בני האדם	62-59
הדרכה 51	מספר הפסוק
על ידי התנגדות לגילויים, אנשים יכירו את חוכמתו ואהבתו של אלוהים	9
אזהרה מפני גילויים חדשים כוזבים ותורות שגויות	27
האדם נושא באחריות משותפת למצב העולם כיום — הוא קוצר כעת את מה שזרע בעבר	33
הנסיבות הנלוות לשובו הרוחני של ישו	45
המדריך הבטוח ביותר אל האל: המצפון	46
עלינו לקיים את החוקים החומריים והרוחניים 53-47	53-47
ההווה הוא זמן משפט	71-61
הוראה 52	מספר הפסוק
ישראל הרוחני נקרא להפיץ את הבשורה החדשה במילים ובמעשים	22-1
אהבתו ורחמיו של אלוהים חלים גם על ילדיו הסוררים	27-26
אלוהים דורש מתלמידיו בתקופה זו לא יקרב	28
גן עדן וגיהינום הם מצבים של הנשמה, שהאדם עצמו גורם להם מחשבותיו ומעשיו הטובים או הרעים	37-31
זוועות המלחמה נועדו להביא את הגאים הקפואים של אותם אנשים לתשובה לשינוי, אלה שגורמים לעמים להיקלע למלחמות	41-40
אלוהים בא גם אל אלה המחפשים אותו בצורות שגויות	48
הצורך ברוחניות ובחיבור ישיר בין רוחנו לרוח האלוהים	53-49
האדם לא צריך לעבור לעולם הבא לא לפחד, לא להתאבל וגם לא לעכב את זה באופן מלאכותי	58-55

כל בני האדם, ממקורם, רוחנית ובגופם, אחים ואחיות, שביניהם לא אמורים להיות מחסומים	60-59
הוראה 53	פסוק מס'
כוח התפילה	2
מאבק הנשמה על השליטה בבשר	11-8
רחמים ונכונות לעזור לזולת – סימן ההיכר של תלמידות אמיתית	17-14
התקדמות בהכרה ובחוכמה	22-20
צלב הכפרה על חטאינו וצלב הקורבנות למען אחרים	25-24
פעילותו של אליהו בתקופות שונות	44-34
"ומעשיהם הולכים אחריהם"	50-49
עם ישראל הישן והחדש	55-52
ארמגדון בעולם הגשמי והרוחני עד לניצחון האור	56
הדרכה 54	פסוק מס'
מבחנים וסבל כאמצעים הכרחיים להשלמות	9-2
האדון אינו כובל או מאיים על איש במילה החדש שלו, אלא מעניק באמצעותו תקווה חדשה	15-10
העזרה היחידה לעולם החוטא והחולה	21-16
עצות לתלמידים החדשים למילוי משימתם	34-24
מה פירוש "התעלות רוחנית"?	44-41
עבור האב השמימי, אף אחד אינו "רע"	48-45
האנושות ועם האלוהים זקוקים למנהיגים רוחניים חזקים ואלטרואיסטים	67
עבודת הגאולה של ישו תנצח את כל חולשות	71-69
שיעור 55	פסוק מס'
איננו יכולים "לברוח מבית הספר" של אלוהים	21-20 ,7-6
מנהיגים טובים ורעים של עמים הם כלים כוונותיו של אלוהים וזקוקים לתפילה	8
גלגולי הנשמה	22
"פרו ורבו" — מנקודת מבט חדשה	24-22
הדרך היחידה למנוע מלחמות	27
התשובה היחידה הנעימה לאלוהים	40
הגישה הפנימית של הקהל בעת ההתגלויות	54-53
תפילותינו יכולות להקל על או אפילו לבטל	58
אזהרה והבטחה	74-71

ספרות ואתרי אינטרנט

ההוראות האלוהיות במקסיקו 1866-1950

ספרות

הוצאת רייכל, D-56329 סנט גואר, טלפון: +49 (0)6741 1720
ספר החיים האמיתיים, כרכים I, II, III, IV, V, VI
הברית השלישית (גם בספרדית, אנגלית וצרפתית)
ההתגלויות האלוהיות ממקסיקו (מבוא קצר)
התגלויות אלוהיות בנושאי חיים
נבואות לעידן השלישי

שירות הספרים לחיים, מנפרד באזה, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
טלפון: +49 (0)7371 929 66 42, דוא"ל: manfredbaese@gmx.de
האהבה האלוהית, מקור, מהות ומטרה של חיינו ושל כל הוויה
El Amor Divino - todo ser Origen, esencia y fin de nuestra vida y de
ספר החיים האמיתיים, כרכים VII, VIII, IX, X, XI, XII
הברית השלישית

קרן יוניקון, D-88709 מירסבורג
טלפון: +49 (0)7532 808162, דוא"ל: stiftung.de-info@unicon
מבוא ל"ספר החיים האמיתיים" (ללא תשלום)

A.C Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera.
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 מקסיקו סיטי
XII-Libro de la Vida Verdadera, Tomo I
הברית השלישית
וספרים נוספים על ההתגלויות האלוהיות של מקסיקו

אתרי אינטרנט

offenbarungen.net-www.drei
verlag.de-www.reichl
stiftung.de-www.unicon
testament.de-drittes.www
www.drittetestament.wordpress.com (רב-לשוני)
era.net-www.tercera (בספרדית)
www.144000.net (רב-לשוני)
zeit.net-www.dritte